Т

Буквата „Т“ изразява кръста, т.е. принципите на мъжете и на жените, според които те живеят на Земята.

Буквата „Т“ е силна тя е единица.

ТЕЛА

Надеждата се е развила на Земята, когато душата се е облякла във физическо тяло – образ на първото тяло, което душата е имала в своята първоначална чистота, когато е била на Небето и когато е била една одухотворена материя, която никога не умира. Жизненото тяло е съставено от органическа материя и е сходно с растителното царство. А тялото на плътта е тяло на животните. Борбата е между тези две тела. В трите тела – физическото, жизненото и тялото на плътта – се е развила надеждата, която очаква нещата днес или утре. С тия тела ние развиваме онзи принцип, без който не можем да съществуваме. И най-сетне душата ще се върне с тялото на Любовта.

18 милиона години хората живеят на Земята и още работата им не е довършена, не се е построило човешкото тяло както трябва. В своето развитие те са едва на 10 години.

Човешкото тяло е величествена сграда, в строежа на която са взели участие множество разумни същества.

Човек може да се съобщава с невидимия свят чрез физическото си тяло. В него са вложени възможностите на всички минали култури, както и тия на настоящата и бъдещата култура. Затова трябва да го държите в изправност, в ред и порядък.

Умът има обвивка, както и тялото. Умът има тяло и то доста сложно и организирано.

Човек има 12 тела, но засега функционират само четири: физическото, на сърцето (чувствата), третото – на ума, и четвъртото – на разумния, на причинния свят.

Другите осем тела са в зачатъчно състояние. За в бъдеще те ще се проявят. Като влезете в духовния свят, ще се проявят още четири, а като влезете в Божествения свят, ще се развият и останалите четири.

След всеки период от седем години в човека започва една нова фаза

– развитие на ново тяло. Такива тела има седем. В духовно развитите има още три, а в най-напредналите – още две. Значи, в човека може да се развият дванадесет тела.

Човешките седем тела прогресират епохално, в тях има известни творчески вълни, които подтикват тъй, както силите в природата подтикват пролетта да се прояви. Има вълни на физическото тяло, на астралното, на умственото, на причинното тяло. Всяко от тези тела има нужда от специфична храна.

Има едно тяло в човека, което никога не се разрушава. Това тяло е Божествено. Върху това тяло вечността пише онова, което човек прави и е направил досега.

Физическото ни тяло е сформирано в продължение на милиони години, а сега се формира астралното тяло.

Външните неща не са наши. Всичко, което съществува вън от нас, то е само условие за нас. Важно е онова, което имаме вътре у нас, в нашето тяло. Човек, който има злато в кръвта си, е богат и здрав, и умен. Има ли само външно злато, това не е от значение. Ако доброто е вътре в тебе, в кръвта ти, ти си добър. Ако имаш достатъчно фосфор в мозъка си, значи, че имаш светлина, че може да си учен.

Умственото тяло, духовното и физическото си приличат, но материята, от която са направени, се различава. Най-тънка и фина е материята на умственото тяло.

Човек е една сложна елипса. Той е съставен от няколко преплетени елипси: физическото тяло, астралното, менталното и причинното. Тези тела са с различни измерения. Физическото тяло е триизмерно, астралното с четириизмерно, умственото – петизмерно, и причинното – шестизмерно. Материалите на тези тела са от съвсем различен състав.

Във физическото тяло, в астралното тяло, в менталното и причинното тяло функционира сегашното съзнание на човека. Има и други тела в човека, но те са в застой. Има някои органи във физическото тяло, които съответстват на тези от другите тела. Например мозъкът съответства на умственото тяло. Симпатичната нервна система, или стомашният мозък, съответства на духовното тяло. Черният дроб, далакът и стомахът съответстват на нисшите полета на астралното тяло. Ако е разстроен черният дроб, чувствата няма да функционират правилно, ще сте мрачни, неразположени. Черният дроб спомага за храносмилането и ако образувалите се отрови не преминат в стомаха, ще влязат в кръвта и ще предизвикат разстройство в астралното тяло. Тогава силите на астралното тяло няма да минават правилно във физическото тяло. Разстрои ли се черният дроб, и паметта отслабва. После ще дойде и неврастенията, понеже косвено този орган влияе на симпатичната нервна

система. Щом се спъне някоя функция на някой орган от една система, той повлиява и на другите. Ако вие не контролирате вашите чувства, те ще разстроят черния дроб, а черният дроб ще разстрои целия ви организъм.

Чрез чувствата си човек е свързан с астралния свят, т.е. със своето астрално тяло, наречено още духовно тяло. Астралният свят се състои от две области: низша и висша – според чувствата, които също биват низши и висши. Астралният свят е течен, подобен на водата. Там съществата живеят както рибите във водата.

На Земята човек живее и с умственото, и с причинното си тяло; те са свързани с по-високи светове от физическия и астралния. Значи човек живее с четири тела: физическо, астрално, умствено и причинно. Всяко тяло извършва специална служба. Всяко тяло е съставено от специфична материя. А всеки орган на физическото тяло е свързан с един от четирите свята. Черният дроб например е свързан с астралния, т.е. с духовния свят, или със света на чувствата. Той регулира низшите чувства на човека. Той поглъща отровите на организма и ги трансформира. Ако се разстрои, отровите се разнасят по целия организъм и човек умира.

Както физическото тяло има своя физиология и анатомия, така и астралното, менталното и причинното тяло имат своя физиология и анатомия. Физиологията и анатомията на по-високите тела са подобни на тези на физическото тяло.

Според окултизма, всяко от телата на човека представлява известна величина. Физическото тяло е една величина, астралното – втора, менталното – трета, и причинното – четвърта. Всяко от тия тела има свои специфични енергии. Вие трябва да разбирате тези енергии, да можете да ги трансформирате, да ги превръщате от един свят в друг.

Умственото тяло, духовното и физическото си приличат, но материята, от която са направени, се различава. Най-тънка и фина е материята на умственото тяло.

За физическото тяло засега нормалната топлина е 36 градуса. За астралното тяло топлината е друга. За умственото, за причинното тяло съвсем друга е топлината. Причинното тяло на човека може да издържа на 273 градуса, няма нищо да усети, но от човешкото тяло при толкова градуса няма нищо да остане.

Като умре, човек оставя тялото си, т.е. външната обвивка на Земята. Върху това тяло сега се гради друго едно тяло, което всеки може да го види.

Условията, при които живеете сега, са трудни, и за да издържите на тях, трябва да имате броня, да се пазите. Вашето тяло трябва да вибрира в съгласие с вашите висши мисли. Това е една естествена броня.

Телата влизат едно в друго. Най-шуплесто е физическото тяло. Духовното тяло влиза в шуплите. Божественото тяло влиза в умственото и така всички тела съставляват едно цяло.

Вечерно време с кое тяло се разхождате? Приказвате, бягате, движите се насам-натам – това е вашето духовно тяло, а физическото е на леглото, почива си.

Умственото тяло е безсмъртно.

Духовното тяло сега се строи, то не е завършено – челото, носът, устата, костите, черепът, умът, ръцете не са завършени. Астралната ръка сега се изработва, астралният свят се сгъстява, приготовлява се за по-висш живот, по-пречистен. Сега той е в нещо като водно състояние.

Докато е на Земята, човек работи главно с физическото си тяло – най-подходящ инструмент за Земята. Обаче той мисли, чувства, търси причините и последствията на нещата. С какво мисли човек? С умственото си тяло. С какво чувства? С астралното си тяло. С какво издирва причините и последствията на нещата? С причинното си тяло. Както физическото тяло не е еднакво развито във всички хора, така и останалите тела в човека не са еднакво развити. Това показва, че на човека предстои голяма и велика работа – да развие всички свои съставки до съвършенство.

Физическото тяло се състои от три обвивки: етерна, която излиза вън от физическото тяло на 1–2 сантиметра, през нея минават електричеството и магнетизмът. Както обличате тялото си с дебели и тънки дрехи, за да го предпазите от студа или горещината, така и етерната обвивка е здравна дреха на физическото тяло, която го предпазва от външни влияния. Етерната обвивка е свързана с астралната, която управлява страстите. Тя предпазва човека от грях и отмъщение. Астралната обвивка е свързана с подсъзнателния астрален свят, а той – с широкия Божествен свят, откъдето черпи материали за съграждане на вътрешния или душевния живот на човека.

При яденето едно голямо количество от храната трябва да се изхвърли навън. Този закон важи и при строежа на умственото тяло. И там остава материал. Много мисли не влизат в употреба при изграждането на умственото тяло. Много от желанията, които имате, остават, не влизат в градежа на духовното тяло. Сърцето на човека е духовното или астралното тяло. Когато астралното тяло не е добре организирано, човек боледува. Когато умственото тяло е добре организирано, човек не боледува, мисълта е хубава. Тези две тела постоянно помагат за правилното изграждане на физическото тяло. Всички тела взаимно си помагат.

При медиумите физическото тяло е слабо свързано с жизненото тяло и затова в него влизат и се материализират духове от астрала. Те черпят енергия от медиума и затова медиумът след сеанс се чувства много изтощен.

Ще дойде ден, когато жизненото тяло ще може свободно да се измъква от физическото, от лявата страна, от далака.

Мозъкът отскоро е създаден, и то изключително за физическия свят – най-крайният предел и най-висшето в природата, но центърът на човешкия живот не е в главата. Ако вземете човека с изпънати ръце и крака, ще намерите центъра – там е най-важното място на човека – близо до сърцето.

Когато чувстваш, че ще ти се случи нещо, когато ти е тъжно или радостно, всичко става в този физически център. Тук, в сърцето, се намира духовното тяло, с което човек живее. Това физическо тяло, колкото и да го крепиш, все някой ден ще се простиш с него. В този си стремеж да го закрепиш това тяло, ти не обръщаш внимание на духовното тяло.

Между черния дроб и жлъчката съществува тясна връзка. Ако тази връзка се наруши, животът е в опасност. Понеже черният дроб е свързан със същества от низшия астрален свят, те започват да влияят на човека и му нашепват мисли на отчаяние, за самоубийство и т.н. – тези същества са пролетарии, които търсят лек начин на живот. Не са силни тези същества, но организирани, те гледат на богатите като на изедници и се настройват срещу тях.

Няма по-опасни хора от неорганизираните. Попаднете ли в едно мъчително състояние на духа, ще знаете, че сте в областта на неорганизираната материя. В това отношение англичаните могат да се похвалят с добре организиран черен дроб и добре организирани чувства.

Когато действа духовното тяло на човека, лицето веднага светва. Нещо приятно лъха от целия човек. Щом дойде физическият човек, веднага нещо като сянка мине през лицето, човек се свива.

Във физическото тяло на човека работите не могат да станат лесно, но с духовното тяло лесно стават, понякога моментално стават.

Защо се подкосяват краката ви, като видите своята възлюбена (възлюбен)? Топлината е толкова голяма, че краката се подкосяват, не държат. При голямата топлина астралното тяло се разширява. И след като се разшири, излиза навън. Докато астралното тяло е излязло един пръст навън, още не сте толкова чувствителни, но като излезе четири-пет пръста, ставате чрезмерно чувствителни и казвате: „Не се допирай до мен“. Тялото е в ненормално състояние.

Човек трябва да спазва закона на последователността и в трите свята. Във физическия свят той трябва да знае как да се храни, как да диша, как да пие вода и как да възприема светлината. Той трябва да има добре организирано физическо тяло. Влезе ли в духовния свят, трябва да има добре организирано астрално тяло. За умствения свят пък трябва да има добре организирано умствено тяло. Който е развил и трите си тела, той може да

се нарече разумен човек. Колкото е важно физическото тяло на човека, толкова са важни астралното и умственото му тяло.

Двойникът на човека е поле на космически сили. Двойникът на човека включва космически сили.

Всеки човек е точно на мястото си – той играе известна роля в природата. Без него Вселената не може. Без теб, като човек, без твоята душа, без твоя ум, без твоето сърце Вселената не може да се прояви в своята хармония. Във физическия човек има едно друго тяло – двойник, което служи като проводник между същинския и физическия човек. Когато човек е в радостно състояние, този двойник излиза навън, извън физическото тяло и в това състояние човек не трябва да се стряска, защото двойникът е свързан с много нишки. Когато човек излиза и влиза в тялото си, трябва да се внимава да не стане някакво силно сътресение, за да може двойникът да се намести правилно. Ако не може бързо да влезе на мястото си, може да стане преплитане с нишките от двойника на някой друг човек.

Необходимо е да изучавате отношението, което съществува между етерния двойник на човека и физическото му тяло. Етерният двойник свързва ума със сърцето.

Като пипнете ръката на човека, трябва да усетите мека, приятна топлина. Около ръката има друга светла, подвижна ръка, която е двойникът ѝ. Докато двойникът действа правилно, и физическата ръка е нормална. Осакати ли се нещо двойникът, и физическата ръка се осакатява.

Вие трябва да разбирате закона, как да се прибирате в себе си. Като научите закона, няма да пущате двойника си да излиза навън. Там, дето влиянията са хармонични, ще се разширявате колкото си искате, но щом дойдете при неблагоприятни условия на живота, ще се прибирате.

Щом двойникът излезе от човека, последният живее почти животински: яде, пие и за нищо не мисли. Като знаете това, ще бъдете внимателни, ще се пазите да не се стряскате едни други, особено когато спите. Когато човек спи, двойникът му излиза от него и отива в пространството. През това време двойникът е свързан за тялото само чрез една нишка. Ако събуждате човека и го стреснете изведнъж, двойникът му не успява да се върне в тялото, вследствие но което се преплита с други двойници в пространството. Ако не знае как да разплете двойника си, човек полудява.

Чрез движенията си човек регулира енергиите на своя организъм. Движенията разтърсват въздуха, чиито трептения се предават на физическото тяло на човека чрез двойника. Двойникът на човека е антена, чрез която той възприема впечатления от външния свят. Тази е причината, поради която двойникът обвива човешкото тяло и го предпазва от нещастия. Колкото по-добре

регулира двойника си, толкова по-правилно ще приема впечатленията от външния свят. Като знаете това, често трябва да регулирате антената си.

Припадне ли някой, ще знаете, че се е изгубило за момент отношението на двойника с тялото, връзката е прекъсната.

Вечерно време човек по-лесно отделя двойника си и пътува извън физическото си тяло къде ли не, отворена е границата. Но денем ако рече да направи този опит, границата не е отворена, може да го арестуват.

Много хора така са се повреждали. Излизат от тялото си и не могат да се върнат, други са се наместили в телата им. За тях се казва, че са полудели.

Човек, който забравя, който не помни, има изместен двойник.

Сутрин вашият двойник, като се върне от нощната разходка отново в тялото, не се намества всякога идеално, както трябва в тялото, и вследствие на това разместване се зараждат болестите в пръстите, краката. Ще накарате двойника да излезе навън и отново да влезе, да се намести добре, както са направили по-разумните същества.

Двойникът е толкова чувствителен, че ако излезе три пръста извън тялото и някой само махне с ръка, ще почувствате, че ви е причинил голяма болка.

Всички хора, които се развиват духовно, стават чрезмерно чувствителни, двойниците им излизат навън, те не са господари на двойниците си и затова много страдат и това ще продължава, докато се издигнат, докато станат светии. Затова поне като си лягате, помолете се този двойник да излезе и благополучно да влезе в тялото ви. Ако двойникът излезе и влезе както трябва, вие няма да страдате. Но ако не влезе както трябва, ще имате страдания и нещастия, не само физически.

По-добре е цяла нощ да останете буден, да останете в тялото, отколкото да се върне двойникът ви и да не се намести.

Животът, който Бог ти го е дал, диханието, което е вдъхнал и ти си станал жива душа, този живот аз наричам двойник. Този живот трябва да влиза и да излиза на място. Молитвата, формулите, разсъждението са методи, с които двойникът на човека или неговата мисъл може да работи.

Организмът има свой матрикс, своя аура. Тази аура излиза в успоредни линии от целия организъм – от краката, от главата, от ръцете.

Такъв човек всичко може да постигне, защото има аура или матрикс, която като ципа го обвива. Тя е здрава и го пази. Микробите не могат да я разрушат. Но със своя нередовен живот човек може да направи така, че матриксът да се напука и да се образуват язви. Те показват неправилност в човешката мисъл. Мисълта е всичко в живота. Чрез мисълта може да влияете на материята.

Аурата – това е кожата на духовното тяло. Човек трябва да има здравословна аура. Без здравословна аура човек не може нищо да направи.

Аурата на човека е много по-различна от тази на всички други същества. Човешката аура се тъче. За нея човешката мисъл, чувства и постъпки са храна, от която тази кожа или аурата се образува. Това е физическото в духовния живот на човека. Мислите трябва да дадат известна храна, за да се образува тази правилна аура. И когато вие имате тази аура, се чувствате смели и решителни, но щом тя се разрани, духът отпада.

Аурата на човека представлява кръг, различно оцветен, с различна големина и дебелина. Аурата на човека определя неговия манталитет. Видима ли е аурата? За едни е видима, за други – невидима. В средата на аурата има един център, отдето изтичат енергиите: горните енергии са свързани с умствените способности на човека, а долните – с енергиите на неговите чувства. Горните енергии са господарите, а долните – слугите.

Аурата на човека е естествена преграда. Щом е така, никой няма право да влиза без позволение в аурата на кого и да е. Дойде ли някой човек, той трябва да седи на 50–70 см от вас. Наруши ли това разстояние, приближи ли се много до вас, той създава дисхармония в отношенията. Тази дисхармония се дължи на неправилна обмяна между енергиите на двамата. Който е чувствителен, той възприема тази неправилност в обмяната и започва да страда. Когато учителят говори на учениците си, те се натрупват около него, приближават главите си един до друг, но тук не става неправилна обмяна. Защо? Защото мисълта на всички е съсредоточена към един общ предмет. Обаче ако двама души с две противоречиви мисли се приближават един до друг на разстояние по-малко от 50 см, те се стълкновяват. Аурите им се преплитат и между тях става неправилна обмяна. Щом почувстват такава дисхармония, те веднага се отдалечават. Не престъпвайте онази свещена преграда, която природата е поставила.

Колкото човек е по-здрав, по-духовен, по-издигнат, толкова аурата, която излиза от него, е по-бяла и блестяща, по-приятна. Заболее ли човек, аурата потъмнява. Потъмняването може да стане частично или изцяло. Всяка заболяла част е тъмна. От човека се иска да възстанови светлината на главата или стомаха, или на заболелия орган. Това ще стане и като усили мисълта си, като повиши вибрациите си.

Когато сядате, между вас трябва да има поне един метър разстояние, да не влизате един друг в аурата си. Достатъчно е да излезе духовното ви тяло вън от вас 2–3 мм, за да не можете да се търпите. То е чувствително и усеща противоположните вибрации.

Лъчистата материя, която изтича от човешкото тяло, изтича най-много от ръцете и нозете ни. Тази лъчиста енергия се нарича „флуиди“. Тази енергия

ние можем да затворим в себе си при известни случаи, като прекръстосаме ръцете и краката си. Ако се преуморяваме умствено или телесно, ние губим много от тази енергия, чувстваме се отпаднали, слаби. Тази лъчиста материя образува около главата ни тъй наречения „ореол" или аура. Ореолът на човека бива такъв, какъвто е характерът му. Злъчният човек има зелен ореол, кръвожадният – тъмночервен, мъдрият – светложълт и пр. Ореолът на светията е лъчезарно светложълт. В ума и сърцето има по два центъра: положителен и отрицателен. Между ума и сърцето винаги трябва да има хармония.

Физическото тяло на човека е ключ, с който могат да се разрешават всички трудни въпроси. Изучаването на човешкото тяло е началото на всички науки, които представляват основа на бъдещето. Съзнателният, разумният човек знае, че тялото е облекло на душата. Следователно каквато е душата на човека, такова ще бъде и тялото му.

Душата на човека си има особено тяло, с което може да се възнесе. Това тяло е толкова пластично и така добре направено, че може да става и малко, и голямо. Това тяло именно строи и физическото, и всички останали тела на човека.

Телата са триизмерни, но душата не може да е триизмерна. Чувственият свят е четириизмерен, умственият свят е петоизмерен, причинният свят е шестоизмерен. Душата е от седмоизмерния свят. Онзи свят, който идва след този свят, е точно такъв, какъвто е нашият свят за животните. Духът е от десето измерение.

Ако един крайник се ампутира, това не може да не се отрази на другите тела. Един орган боледува, боледува същият орган и в другите тела.

Когато има дисхармония между вашето физическо тяло и двойника ви, или между силите на тялото и астралното тяло, винаги ще се получи едно болезнено състояние.

Ако човек заболее физически, болестта се отразява и на духовното му тяло, и обратно. Иска ли да се лекува човек, трябва да влезе във връзка с духовното си тяло. Лекува ли се само по физически начин, то няма нищо да постигне. Вечер, когато спи, човек напуща физическото си тяло, през което време става пълно пречистване и обновяване на клетките му. Щом се пречисти, отново влиза в него и се събужда. Ако е спал добре, тялото се пречиства добре и човек се събужда разположен и обновен. Адептите знаят изкуството да излизат от тялото си, когато пожелаят, отиват на различни места из пространството, а тялото си оставят някой брат да го пази.

Главната причина за болестите се дължи на дисхармонията между двойника и физическото тяло. В предната част на мозъка се намират особен род бели мозъчни влакна, чрез които се проявява деятелността на човешкото съзнание, което е свързано с двойника. Двойникът е апарат, чрез който се

проявяват силите на природата. Физическото тяло живее благодарение на своя двойник и ако отношенията между тялото и двойника не са правилни и хармонични, зараждат се ред болезнени състояния.

На едно от телата не може да се въздейства, ако не се въздейства върху всичките седем тела едновременно. Боледува ръката – боледува ръката и в астралното, и в менталното, и в другите полета, не само на физическото поле.

Коремоболието може да се яви от чисто органически причини, от храна, от простуда, а някой път може да се яви от натрупване на излишни енергии в стомаха. По същия начин, като се занимавате с духовни работи и в този случай става натрупване на излишни енергии и се явяват опасни състояния. Например: духовният човек става прекалено чувствителен, от всичко може да се засегне – неговият етерен двойник се удължава повече навън, астралното му тяло се разширява и той вече не може да понася никого. Трябва да научите закона как да се прибирате в себе си и да не допущате двойникът да излиза навън.

Христос възкръсна с духовното, с организираното си тяло, с което се явяваше и изчезваше. Физическото тяло е под контрола на човешката воля. Когато искаме, с него може да ставаме видими или невидими, толкова малки, че никой да не ни вижда, и толкова големи, колкото Земята.

Човек трябва да вярва, че може да живее вън от тялото си, иначе ще смятаме, че не може да живее вън от къщата, която си е построил.

Мъчно ли е човек да излезе от тялото си? Каква мъчнотия има човек да излезе от автомобила си? Освен ако е залостена вратата на автомобила и не може да я отворите.

Хората днес постоянно изпитват глад и жажда, защото събират материал за съграждане на своето тяло, което ще е безсмъртно. От грубата материя може да се извадят фини елементи за съграждане на светли мисли и благородни чувства.

Кръвта трябва да тече, мисълта трябва да се движи, а чувствата да се разширяват. Но в човека трябва да остане поне една основна идея в покой, която да образува неговото тяло.

Ако влезете в същинското си тяло и разберете неговите закони, преспокойно може да се движите, да идете до Слънцето, до Луната, да минавате през пространството спокойно, безпрепятствено.

Пречистването на човека става главно чрез сърцето, т.е. астралното тяло, което идва след физическото. Като умре, човек отива в друг свят с астралното си тяло, както орехът се посажда в земята с коравата си обвивка, а не със зелената.

Ще дойде време, когато духът ще създаде безсмъртно тяло на човека. В този смисъл задачата на човека е да се освободи от временното, от смъртното тяло, да го превърне в безсмъртно.

Има хора, които са свободни и може да излизат от тялото си навън, когато пожелаят, могат да преобразяват тялото си без никаква мъчнотия. И сега, и в миналото е имало такива хора, които са правели тези неща. Сега започнаха да присаждат маймунски жлези на хората, правят опити да подмладяват човека, но в човека има толкова много жлези, че не е необходимо да се присажда. У човека има известни жлези на активния живот, на човешката воля. Хиляди жлези има, не са 4-5.

Всяка жлеза може да се събуди чрез една специфична храна. Понеже това са тайни на природата, няма и не мога да ви кажа точно как става подмладяването.

Един ден, когато тръгнете за небето, няма да вземете тялото си, ще тръгнете с душата си, тялото ще оставите на Земята, защото то оттук е взето. То е каруца, направена временно от елементи на Земята и докато сте в царството на тия елементи, ще бъдете в тази каруца.

ТЕМПЕРАМЕНТ

За да се разбират хората, трябва да се допълват в темпераментите си. Например сангвиникът (въздухообразен темперамент) се допълва добре с флегматика (воден).

Някои делят нервните системи на три групи, други на седем: мозъчна, мускулна, двигателна, дихателна, кръвоносна, храносмилателна, отделителна система, система за чувстване. Тези системи представляват седемте здравословни темперамента у човека. Тези темпераменти в своя състав са създадени със сегашната материя. Какво влияние упражнява желязото в човешката кръв, когато е в съединение и когато е в свободно състояние? Изучавали ли сте какво влияние оказва оловото, какво среброто и другите метали в човешката кръв?

Нервната система, която управлява умствения и нервен темперамент, прониква из цялото тяло, пренася кръвта по тялото. Нейните органи съставляват пътните съобщения за човека. Второто нещо, това са дробовете на човека, които имат връзка с динамическите сили, с електричеството и магнетизма. Те се занимават с въздуха, с праната, която се възприема от дробовете и се предава на кръвта, която се пречиства чрез праната и се пренася по цялото тяло до най-отдалечените хранителни центрове.

Така се е образувал сангвиничният (въздухообразен) темперамент. За

да бъде човек здрав, дробовете му трябва да бъдат добре развити. Ако умът е по-добре развит от сърцето, раменете са широки и прави. Ако чувствата са по-силно развити, раменете са закръглени.

Ония, които имат кафяви очи, се нуждаят от топлина; те трябва всяка вечер да мият краката си с топла вода. Ония, които имат сини очи, се нуждаят от влага; щом ръцете и краката започват да изстиват, те трябва да пият по 3-4 чаши гореща вода. Това са външни методи, чрез които човек трябва да си помага. За хора с кафяви очи се препоръчват топли бани, с температура от 35-41 градуса най-много. За хора със сини и сиви очи се препоръчва вътрешен мир и спокойствие. Умът им трябва всякога да е зает не с велики, неразрешими въпроси, а с въпроси, които са предпоставка за тяхното развитие. Като е боядисвала очите на хората с различни краски – кафяви, сини, черни, – природата е имала предвид да покаже на човека какво му липсва. Човек с кафяви очи е любвеобилен, лесно се увлича. Който има сини очи, той минава за идеалист. Той обича да мисли за високи работи, да хвърчи в облаците. Ония, които имат кафяви очи, ако са месоядни, трябва да се хранят главно с агнешко месо. Тия със сините очи трябва да се хранят повече с риба.

Лицата на бъдещите хора ще са продълговати, а не като месечината. Познаваме пет типа хора: единият тип е на Луната. Те са сангвиници, с лице валчесто, със сини очи, тънки вежди, пълнички, весели, жизнени, обичат да си хапват. Вторият тип са с продълговати лица, мускулести, енергични, със сключени вежди, косите им са черни, остри, ръцете – мускулести. Те стъпват твърдо като военни. Третият тип имат крушообразно лице, хубаво чело, кестенява коса, тънък косъм. Те са нежни, деликатни, поетични, те живеят във висок свят. За тях се казва, че не са на Земята. Четвъртият тип са флегматични, пълни, с дебели устни, широк нос. Ходят с отпуснати ръце. За тях се казва: светът да изгори, те не искат да знаят. Петият тип са идеални хора, с жив миловиден поглед. Те са живи, подвижни, вдъхват доверие в човека. Като те срещне такъв човек, той внася спокойствие и мир в душата. Те са готови да услужат на всеки страдащ. Това са хора на Любовта, мъдростта, истината и добротата. Стремете се към този нов тип.

Човек е дърво, съставено от други две дървета. Тия две дървета съставляват двете главни системи в човека: мозъчната и симпатичната нервна система. Клоните на мозъчната система се разпространяват надолу, чак до крайниците на тялото, а корените му са горе в мозъка. В това отношение човек представлява дърво, насадено в една саксия. Другото дърво представлява стомашния мозък, или тъй наречената симпатична нервна система, която се състои от ред възли, ганглии, разположени най-много в областта на стомаха. Корените на симпатичната нервна система са насадени в ганглиите, т.е. в стомашния мозък, а клоните им отиват нагоре. Значи клоните на тия две дървета

се преплитат. По какво се отличават тия две системи? По своите резултати. Мозъчната система е носителка на електричество, затова ако тя се развие повече от другата, човек почва да съхне. Щом човек почне да съхне, това показва, че преобладаващо влияние в организма му има мозъчната система. Електричеството отнема всичката влага от организма и затова такъв човек е сух, без влага, безводен е той. Симпатичната нервна система се отличава с обратни резултати на мозъчната. Тя е носителка на магнетизма в човека. Когато тя е развита в някой човек, той надебелява, явява се натрупване на излишна материя, която се обръща после в тлъстини.

Следователно тия две системи могат да се коригират една друга. Когато човек затлъстее много, какво трябва да прави? Да упражнява ума си. Всички хора, които не мислят, затлъстяват. Такъв човек става един чувствен обект, той само чувства, но не мисли. Задебелееш ли, мисълта ти не е сериозна, не е дълбока. Силната мисъл е едно сигурно средство против затлъстяването. Силна и благородна мисъл е тази, която дава подтик на човека. Благородната мисъл никога не внася отчаяние, никога не внася отрицателни, песимистични мисли в човека. Човек с развита мозъчна система е горделив, само това му е грехът, иначе той е твърд, самонадеян, решителен и някой път може да жертва живота си за нищожни работи. Човек, у когото е развита симпатичната нервна система, има повече грехове. Той може да се научи да краде, да лъже, да лицемери – той е човек без характер, на всичко е способен.

Кръстосване между темпераментите трябва, тъй ще вървят те хармонично. Сангвиничният темперамент спомага на дихателната система, разширяват се гърдите, кръвообращението става правилно, дишането е добро, такъв човек от малокръвие не страда. Затова ще извикаш този темперамент. Когато искаш да изправиш мускулите, лигаментите си, ще извикаш холеричния темперамент. Когато искаш да развиеш мозъка си, ще извикаш флегматичния или нервния темперамент. Като се турят на тези четири струни вашите чувства, мисли и действия, започва музиката на живота. И тъй, от това гледище на хармонията, ако сте много активни, ще повикате флегматичния темперамент да даде малко повече жизнена сила на стомаха, да стане уравновесяване. Ако имате много огън, ще повикате сангвиничния темперамент, да подуха малко, да разнесе огъня. Нали знаете какъв е законът? Когато в стаята е много топло, веднага отваряте прозорците и въздухът, дето мине, проветрява. Като стане студено, повикайте холеричния темперамент, той пак ще стопли стаята.

Четирите струни, на които трябва да свирите, са вашите четири темперамента, които трябва да се нагласят. Тези четири темперамента са: сангвиничен темперамент, тъй наречен жив, въздухообразен. Хора с такъв темперамент имат валчести лица, коси руси, очи сини. Те са като пеперуди, кацат от цвят на цвят, обещават всичко, а едва 1/100 от това, което са обе-

щали, могат да изпълнят. Много щедри са, дават всичко, но като дойде да изпълнят, казват: „Нямам нищо".

Другата жица е тъй наречениият холеричен темперамент. В такива хора е добре развит черният дроб, мускулите, нервната система. Такива хора са енергични, огън палят навсякъде. Те са хора с черни коси, продълговати лица, дебели, навъсени вежди, широки носове, ръце мускулести и като не им се покоряват, винаги се аргументират с юмрук.

Третата жица е флегматичният темперамент. Това са хората на благоутробието, тяхното лице е валчесто, мяза на месечина, само очите им се виждат. Ръцете им са къси, а като ходят, едва кретат. Тези хора имат английски темперамент, те като седнат, мъчно стават, и докато седнат, мъчно сядат. Те никога не се тревожат.

Четвъртият темперамент е меланхоличният или нервният темперамент. В него преобладава мозъкът и нервната система. Хора с такъв темперамент имат деликатно телосложение, лице някой път крушообразно, вежди – възтънки, очи – някой път кестеняви. Те са хора на мисълта, в тях има бързи възприятия, впечатленията са бързи, нервни, мислят хубаво. Те са, които носят философията в живота.

У човека съществуват две царства. Едното е царството на чувствата. Аз го наричам „царство на Любовта". Другото царство е на мозъка, царство на знанията. Царството на Любовта се намира в тъй наречения „плексус соларис", в стомашния мозък, където има ред ганглии, в които жизненият темперамент взема участие. А другият, на знанията, е умственият темперамент в мозъчната система. Той е проводник на електричеството и магнетизма. Следователно, когато тези темпераменти са добри проводници, тогава всички сили на природата живеят, силите на ума, на човешката интелигентност правилно текат. Ако развитието на човека върви добре, от този човек всичко може да стане, той всичко може да направи от себе си.

Кой е сангвиничният темперамент? На дихателната система. Ти не можеш да имаш една отлична дихателна система, ако у тебе сангвиничният темперамент, или темпераментът на кръвообращението, не е добър проводник. Тогава всякога ще имаш хилави дробове. Следователно, така трябва да разбирате темперамента. Казвате „сангвиничен", „въздухообразен". Не е въздухообразен, той е проводник на сили, които регулират дихателната система. Следователно, докато твоят темперамент е здрав, развит у тебе, те си весел. По това се отличават хората. Човекът на виталния темперамент е разположен, доволен е от всичко. Сангвиникът е весел, той е подвижен, смее се, подскача, ходи. Казвате: „Какво подскача!" Здрав е човекът! Той има добре развити гърди.

Вие искате да се самовъзпитавате, казвате, че не сте търпеливи. Това зависи от вашия жизнен сангвиничен темперамент; меланхолични сте – зависи

от вашия сангвиничен темперамент. Не можете да мислите правилно – вашият умствен темперамент не е добър проводник. Не че не си способен – главата ти е достатъчно обширна, голяма, имаш достатъчно мозък, но темпераментът ти е такъв, че тези сили не могат да работят. Умът е разсеян, мислите – охлабени. Този мозък не мисли. Задната част на човешката глава е свързана със стомаха, горната част е свързана с неговото сърце, с дихателната система, предната част е свързана със самия мозък. Ти не можеш да бъдеш човек с възвишен идеал, ако горната част на мозъка е слаба, ако сангвиничният ти темперамент не е развит. На три части се дели мозъкът. Горната част на мозъка има отношение към сангвиничния темперамент; задната – към стомаха, а предната част на мозъка – към нервния темперамент. Ако тези неща не са добре развити, тогава и в тялото ти настъпва един дисонанс. Ако в горната част на главата има хармония, ще има хармония и в тялото. Как така? Ще разберете от стиха в Писанието, в който се казва, че сте храм на Бога. Ако тази горна част е развита добре, ако нашето тяло е храм на Бога в този висок смисъл, всички разумни същества ще се интересуват от нас. Най-после иде умственият темперамент, темпераментът на човешкия мозък. Той служи като проводник на магнетизма и електричеството, за да бъде мозъкът в нормално състояние. Следователно, ако у тебе умственият темперамент не е както трябва развит, всякога ще имаш главоболие.

У флегматичните хора вземат надмощие жлезите, затова тези хора напълняват, а бързите, сухи хора са активни, подвижни, леки. Когато имат надмощие белите дробове, имаме сангвиничен темперамент, ако има надмощие черният дроб, имаме холеричен темперамент, а ако нервите имат надмощие, имаме умствен темперамент.

Симпатичната нервна система е приготвила пътя на мозъчната система. Мозъчната система е от по-висок свят. Симпатичната нервна система е създала тялото, после мозъкът е създал главата, а мозъчната система е, която ще измени човека, но за да се дойде до по-съвършен образ, трябват усилия, напрежения, страдания.

ТРАНСФОРМАЦИИ

Като е дошъл на Земята, човек се натъква на ред изпитания и противоречия, които го изкарват от релсите на неговия живот. Той се гневи, обижда се, огорчава се, но трябва съзнателно да работи върху себе си, да трансформира тия състояния. В няколко минути той трябва да смени състоянието си, да се освободи от гнева, от обидата. Ще кажете, че човек не трябва да се влияе от външните условия на живота. Не, изкуство е и като се влияе, да може лесно да трансформира състоянията си. Каквото и да прави, човек не може

да избегне влиянието. Той ще се влияе от атмосферните промени, от книгите, които чете, от хората, които го обикалят, и т.н. Влиянията са благоприятни условия за човека да расте, да се развива, да преодолява мъчнотиите, които среща на пътя си. Докато не дойде до тази мисъл, човек всякога ще се обезсърчава от изпитанията и ще каже, че не се интересува от нищо.

Ще вярвате в едно нещо: в този живот, който сега живеете, който е дошъл във вас, който живее във вас. Често други души живеят във вас. До 7 години живее един, до 14 години живее друг, до 21 години живее трети, до 28 – четвърти. Като станете на 120 години – 120 души са живели, все хора от високо произхождение. Вие се чудите, че се променяте. Вие сте хотелиер, дошли са ви толкова души, някои са платили, някои не са. Какво сте виновни вие, че сте се изменили? „Аз не мога да позная своята промяна." Ако някой се променя отвътре, аз не мога да разреша този въпрос по един физически начин.

Сега ви навеждам на мисълта за хигиената. Светът още съвсем не се е оправил. И във великия разумен свят има месоядни животни. Ще дойдат страданията да изгорят всичко излишно. Не че те искат да ти направят пакост. Но понеже ти си събрал повече материал, понеже си натрупал повече материал за продан, а нямаш купувачи, в твоя живот настъпва криза. Ти ядеш повече, отколкото трябва. Ще се разболееш и може би седмица, две, три, месец, година ще боледуваш, трябва да обеднееш малко, да осиромашееш, да изтънееш.

Като видите някой надебелял, казвате: „Пооправил се е". Няма да се мине много време и това ще му го снемат. Аз досега не съм видял изключение. Няма нито една статистика да ми се похвали в обратното. Казват: „Колко хубаво се е оправил!" Казвам: „Ще го видите след една година!" Ще го хване нещо. Тази материя е непотребна. Всичко в човека трябва да бъде мускули и кости. Нищо излишно в човешкия организъм не трябва да има. Който иска да бъде здрав, нищо излишно не трябва да има! Парцали цял куфар имаш от дядо си и баба си. Носи нови дрехи! От туй, което е здраво и чисто, само по два чифта дръж и носи, другото всичко – на аутодафе. И природата така прави. Листата, които падат, изгниват, тя ги преработва. Голямата деятелност е в това, че природата постоянно преработва всички неща наоколо, постоянно ги преустройва.

Зимно време на върховете има най-много сняг. Лятно време долините имат най-хубави условия. Следователно, зимно време лошите условия са високите върхове, добрите условия са долините. Вие казвате: „Защо са лошите условия?" Ако на Земята нямаше лоши условия, ако нямаше високи върхове, нямаше да има и долини. В лошите условия се зараждат добрите, а в добрите условия се зараждат лошите. Значи самото добро създава лошите условия, а те създават добрите. Един човек, който е страдал, оценява

по-добре от онзи, който никак не е страдал. Онзи, който е страдал, след туй ще смени страданието. Онзи, който постоянно е бил щастлив, изгубва хубавото, притъпяват се неговите чувства. Затуй е необходимо да премине човек от страданието към радостта. Ние считаме преминаването от неприятните неща към приятните за един правилен процес в природата, за да не се изгуби онази хубава пластичност, която се намира в човешката душа.

Както песъчливите пластове служат за пречистване на мътната вода, така и чрез различните органи и системи човек се пречиства и освобождава от непотребните вещества. За физическото пречистване служат семействата, обществата, народите – те са условията, огънят, който чисти, или слънчевите лъчи, които също чистят. Под „огън" разбирам страданията.

Колко години трябва да се храни човек със сладки храни? Колкото иска, не е точно определено. Обаче пожелае ли да стане силен и мъдър, веднага ще му предложат горчива храна. Не може ли да трансформира тази храна в себе си, той неизбежно се натъква на страдания. Следователно натъкне ли се човек на страдания, които не може да носи, ще знае, че преждевременно е влязъл в несъответни за него условия. Срещнете ли човек, който се оплаква от противоречията на своя живот, знайте, че поради своето тщеславие и гордост той преждевременно е пожелал да стане учен, мъдър човек, и започнал да яде горчива храна, която не могъл да асимилира.

Положителните и отрицателните сили в природата, едните рушат, доставят материали, а другите съграждат материалите. Тъй е в природата. И когато един човек се намери в тия два полюса, понеже вибрациите са различни, то, ако в даден случай той минава от единия полюс към другия на тия действащи сили и ако той не знае как да мине, да кажем от положителния полюс към отрицателните вибрации, непременно ще мине през голямо мъчение; ще претърпи едно голямо страдание, докато намери закона, за да влезе в същите вибрации, в тяхното трептене. И обратното: един човек, който е в отрицателния полюс, ще мине в положителната страна. Всички ще минат, по необходимост ще минат от единия полюс в другия. Не мислете, че като сте в положителния полюс, винаги там ще бъдете. Не мислете, че една сила е само в единия полюс. Аз ще обясня мисълта си. Ще минете от положителния полюс в отрицателния полюс, от процеса на разрушение към процеса на съграждане, а процесът на градеж е процес на сгъстяване и ограничаване. Следователно, когато се минава от единия полюс в другия, ние трябва да знаем силите, които действат. Ние казваме „положителни и отрицателни сили" в природата, но те имат една стойност в природата. По качество са еднакви, те са полезни за самата природа. Понякога положителните сили действат в наша полза, а отрицателните в наша вреда, отрицателните сили са против нас; в друг случай отрицателните сили действат в наша полза, а

положителните сили са в наша вреда. Но това е само тогава, когато ние се намираме в разрез с нашите вибрации.

За да не живее с илюзии, ученикът трябва да слуша само онова, което Духът му говори, а не каквото духовете му нашепват. Бъдете разумни, за да разбирате кое иде от Бога и кое не иде от Него. Разумният различава нещата. Материалите, с които човек работи, са скрити в Божествения свят – оттам трябва да черпи той. При трансформиране на енергиите в човешкия организъм страданията са неизбежни. Когато минава от едно състояние в друго, човек неизбежно преживява вътрешни страдания. Докато страда, той има възможност да се развива, няма ли страдания, той остава на едно и също място. Благодарете на промените, които стават във вас, понеже те са път за движение и развитие.

Стремете се да трансформирате излишната енергия в себе си, особено тази в задната част на мозъка. Тази енергия е причина почти за всички болести, за всички отрицателни състояния. Понякога тази енергия се натрупва зад ушите, както и около слепите очи на човека, и го прави нервен, раздразнителен, готов да се сърди, да се обижда за най-малкото нещо.

Няма по-голямо благо за човека от това, да владее силите на своя мозък, да регулира своите състояния и да пренася енергиите на мозъка от един център на друг. Той трябва да познава закона за трансформиране на отрицателното и положителното.

За да бъде човек в нормално положение, в едното полушарие на мозъка трябва да тече положителна енергия, а в другото – отрицателна. Поставите ли ръката си върху главата на някой неуравновесен човек, ще усетите само едно топло течение. Ако е неразположен или неуравновесен, човек може да си помогне с мисълта си. Силите на природата могат да въздействат само когато мисълта е концентрирана. Тогава опитите излизат сполучливи.

Във всички хора въобще се заражда гневът, когато известна идея или мисъл не се постигне. Тогава човек или се разгневява, или скърби. Скръбта е само фаза на гнева. Някой път гневът лекува скръбта, някой път скръбта лекува гнева. Най-първо, като се разгневиш, ще превърнеш гнева на скръб, а после, математически ще намериш между две скърби една малка радост. Между една малка скръб А и друга В има скрито едно течение С. Ще намерите туй вътрешно течение на радост и ще превърнете гнева на скръб, а скръбта в радост.

Има хора, които като те срещнат, ако си радостен, ще се помрачи състоянието ти. Има други, които от мрачен ще те направят радостен. Следователно зимно време носете дебели дрехи, а лятно време – тънки. Като срещнете един добър човек, отворете ума си, за да влезе светлината му във вашия ум. Като срещнете един лош човек, ще се затворите, не ви трябва неговата

топлина. Често лошите хора имат повече светлина, а по-малко топлина. Затуй добрите и лошите хора трябва да живеят заедно, за да се обменят. Лошият човек понеже няма достатъчно топлина, ще иде при добрия човек, който има повече, и ще каже: ти ще ми дадеш от твоята, а аз ще ти дам от моята топлина. Една обмяна трябва да стане между хората. Този закон приложете и в себе си. Когато сърцето ти има по-голяма топлина, обмени я със светлина. Пък когато твоята мисъл има малко топлина, тогава ще направиш обмяна със своите чувства. Постоянно трябва да правим такава обмяна. Сърцето трябва да прави обмяна с ума, с мислите. Мислите в дадения случай трябва да правят обмяна с топлината на сърцето. Умът и сърцето трябва да правят обмяна с постъпките, с човешката воля. Значи, най-първо трябва да правите обмяна между ума и сърцето, а след това умът и сърцето трябва да правят обмяна с волята. Така се проявява човек, който е възпитан, има хубави мисли, хубави желания и хубави постъпки. Всяка една постъпка е хубава, когато има достатъчно сила да се прояви.

Мнозина мъже са се изповядвали: „Господ да ме пази, да не ме туря при красиви жени. На всичко мога да издържа: да не крада, да не правя престъпления, но ако ме поставят при красиви жени, там не мога да издържам.“ Не мислете, че всички мъже имат слабост към жените. Но френологически се знае кой център е слаб у тях, знае се къде е слабостта им. Слабостта е отзад, в малкия мозък. Там има два центъра, като ги бутнеш, можеш да познаеш този човек има ли слабост към жените, или няма. Този въпрос е разрешен за френолозите. Та казвам тогава: за да не се развиват тези центрове, човек не трябва да оставя да минава много кръв през тях, а да я прекарва в предната част на мозъка си, да мисли повече. Повече мисъл е нужна. Значи, не оставяйте много кръв да тече в задната част на мозъка. Ако задната част на мозъка се храни с много кръв, тогава изкушението непременно ще дойде: човек или ще заболее, или ще направи някакво престъпление. В света всичко е в движение. Това е нормално положение. И наистина, няма частица в света, която да е в покой; всичко е в постоянно движение. Всяко спиране на това движение произвежда едно анормално състояние. Всяко отклонение или изменение от пътя, в който едно тяло се движи, веднага ще произведе друго съответстващо отклонение.

Когато говорим за Любовта, мъдростта и истината, ние подразбираме живот извън личните чувства на човека. Обаче, за да добиете това, трябва да станете господари на вашата глава. Вие не можете да имате един морален живот, ако не сте господари на енергиите, които са във вашия мозък, във вашата глава. И ако вие не знаете откъде иде гневът, не можете да се владеете. Някой път много ваши нещастия произтичат от областта при ушите. И ако знаехте в дадения случай, можехте да предотвратите голямото набиране на енергии там, защото, ако се наберат много енергии в тия две области, ще

стане експлозия. Когато се набере много енергия, наблюдавайте се в огледалото. Тогава нека някой ви разказва какво са говорили за вас някои хора. Тогава мускулите около устата ще започнат да се движат, ще се развикате и ще започнете безогледно да обиждате. Добре е в такива случаи човек да бъде безгласен като риба, понеже тази енергия непременно трябва да излезе от него. Разбира се, по-добре е тя да бъде трансформирана по друг начин – да се впрегне на работа. Умният или духовният човек може да я прекара в горните области на мозъка и да създаде нещо гениално, а ако я прекара отпред на челото, ще я превърне в музика. Ако не направи това, ще развива постоянно речта си, ще стане критичен и за всекиго ще се произнася, за всичко ще си дава мнението, но трябва да знаете, че от това нищо не се придобива.

Понякога изтощаваме своя мозък. Например ти не трябва постоянно да живееш само в предната част на мозъка. Само с мисъл всичко не се свършва. Не трябва да живееш само с религиозните си чувства. Само в стомаха си не трябва да живееш. И в гърдите си само не трябва да живееш. Навсякъде трябва да живееш. Почивка се изисква, едно равновесие в тялото. Смяна трябва да стане. Човек трябва да разбира, трябва да има една програма.

Ако не знае да трансформира правилно енергиите на своите низши желания, човек може да заболее. Това заболяване ще се отрази върху чувствата му и върху неговия духовен живот. Ето защо едновременно с анатомията и физиологията на физическото тяло човек трябва да изучава анатомията и физиологията и на астралното тяло. Болестите на съвременните хора се дължат на неразбиране закона за превръщане на енергиите.

Човек трябва да знае по какъв начин да трансформира излишните енергии в своя организъм. Понякога магнетизмът в човешкия организъм е повече, отколкото трябва, вследствие на което той изпитва болезнени състояния. Много от последните се дължат на атмосферните влияния.

Вие трябва да изучавате законите как да трансформирате енергията от един орган в друг. Всички заболявания на организма се дължат на нееднакво разпределение на енергиите в него, вследствие на което и кръвообращението не става правилно.

Човек трябва да прави съзнателни движения и да ги прилага в своя физически живот като метод за трансформиране на енергиите си. Чрез разумни и съзнателни движения вие може да подобрите разположението си. Ако чрез несъзнателните си движения човек променя разположението си от лошо в добро, колко повече той би могъл да направи това със съзнателните движения. Индусите имат цяла наука за движенията, макар че някъде те отиват до крайност. Обаче много от движенията им са в съгласие с разумната природа. Тези движения са необходими и на място. Всички движения, които са в съг-

ласие със законите на природата, са на място. Те могат да лекуват човека. Ако оставите болния сам на себе си, той ще се излекува по-бързо, отколкото в ръцете на милосърдни сестри и лекари. Той ще се движи на леглото си, ще се обръща на една и на друга страна, ще свива ту единия, ту другия си крак, докато най-после слезе от леглото си и започне да пристъпва из стаята. Следователно отидете ли при някой болен, оставете го свободно да се движи. Чрез движенията той се лекува.

Ако човек легне, заеме хоризонтално положение успоредно с плоскостта, в която се движи Земята, какви ще бъдат резултатите? Когато човек се обезсърчи в живота, какво положение заема, хоризонтално или перпендикулярно? Човек, който се движи, никога не може да се обезсърчи. Щом паднеш и не можеш да станеш, обезсърчиш се. При всяко обезсърчение ти си в хоризонтално положение, в плоскостта на Земята. И за да се насърчиш, трябва да се изправиш, да заемеш перпендикулярно положение.

В статично положение нещата изглеждат по един начин, а когато се прилагат, те се изменят. Да вземем този триъгълник. Във втората фаза той ще бъде в обратно положение. В третата фаза пак ще се обърне нагоре. Вие се боите от промените, които стават в природата. Природата прилича на колело, с което вадят вода – тя слиза в гъстата материя, загребе вода, излее я и пак се качва горе. Вас ви смущава този процес. Не искате да слизате в гъстата материя. Но процесът е временен, трябва да се върти колелото, докато се полее градината. След това известно време водата ще си бъде в кладенеца. Понякога трябва да слезете в по-долните пластове да вземете нещо. Не е лошо, че човек се сърди. Като се разсърдиш, все едно че изливаш водата и я използваш за работа. Сръднята впрегни на работа. Тя е един добър слуга. Щом се разсърдиш, свърши една работа. Я виж чукът не се ли сърди, когато удря? А ако не чука, може ли да стане нещо? Ако брадвата не се сърди, може ли да се насекат дървата?

Човек трябва да знае как да простре ръката си, как да простре крака си. В земята има сили, които ще можеш да отнемеш с простирането на крака си и по този начин да трансформираш състоянието си. Тъжен си, отчаян си, но ако знаеш как да простреш лявата ръка и левия крак, земята ще привлече всичката тежест от краката ти и ще почувстваш едно облекчение. После ще простреш дясната ръка и десния крак.

Щом изпаднете в лошо настроение, променете положението на ръцете си и си кажете: „Аз съм човек, който мисли, щом мисля, стоя по-високо от своите настроения и лесно се справям с тях“. Повторете тази мисъл няколко пъти, докато настроението ви се повдигне.

Само органическият свят пее, а пък неорганическият издава шум. Слаби са неговите трептения. Едно недоволство всякога е неорганизирано. Радост-

та е организирана. Вярата е организирана, безверието е неорганизирано. Любовта е нещо организирано, безлюбието е неорганизирано. Следователно постиженията се различават. Знанието е организирано, невежеството е неорганизирано. Като говорите за невежеството, вие събуждате в себе си неорганизирана материя. Като говорите за невежество, вие без да искате, вдигате във вас прах, неорганизиран прах. За да изправите едно свое състояние, трябва да знаете на какво се дължи то. Едно състояние на човека се дължи или на неговата организирана материя, или на неговата неорганизирана материя. Има организирана сила, и неорганизирана сила. Има организирани мисли, има и неорганизирани мисли. Има организирани постъпки, има и неорганизирани постъпки. Постарайте се да спазвате законите, по които стават процесите в човека. Неразположен си. Тази материя е неорганизирана.

Ще ви дам едно отношение: Х:У както 17:9. 17 е положителна черта на лошия човек. 9 е положителна черта на добрия човек. В Библията се казва, че лошият човек има 17 качества, а само 9 са качествата на добрия човек. Лошият разполага със 17 качества, добрият разполага с по-малко качества. Отношение има. Тогава ако кажем Х:9 както У:17, право ли е? Как ще ги примирите? Между добрите и лошите хора става обмяна. В природата има един начин за трансформиране, но трябва голяма наука. Не е лесна работа човек да смени в себе си едно състояние. Не е лесна работа да бъдеш добър човек. Цяла наука е. Казваш: „Аз искам да бъда добър". То е алхимия; алхимията е нещо голямо, знание се иска. Да смениш едно свое лошо състояние, наука се изисква. Да смениш едно свое лошо разположение е много мъчно.

Какво разбирате под думите „лошо ми е"? Всякога, когато кажеш „лошо ми е", разбираме, че има нещо в стомаха. Казваш: „Неразположен съм". Какво значи „неразположен съм" и „лошо ми е"? Неразположението всякога произтича от сухота в нервната система. А пък „лошо ми е" произтича от голяма влага в стомаха. Казва: „Малко неразположен съм, нервен съм". Сухота има в нервната система. Сух сте. Малко вода трябва, една-две капки вода. Един човек припада, вие го напръсквате с малко вода и той се свестява. Малко влага му трябва, за да дойде в съзнание. Или пътуваш за някъде и мислиш, че имаш пари в джоба си, но бръкнеш – няма пари. Изведнъж се стреснеш, иде ти да припаднеш. Значи от нямането на средства ти можеш да изгубиш съзнанието си. Какво е това състояние, сухо ли е, или влажно? Нямането на пари сухота ли е, или влага? Сухота. Как ще докажете, че е сухо? Защото някой път времето може да бъде сухо и да има изобилие, а може да е влажно и пак да има изобилие. Пък може и във влажното, и в сухото време да няма изобилие. Тогава какво трябва да направиш? Като си неразположен, как се лекува неразположението? Н е р а з п о л о ж е н и е, „не"-то ще туриш в скоби. Ще станеш разположен. Ще изхвърлим „не"-то.

Туй показва неразумност. Защо си неразположен? Хляб ли нямаш, или вода нямаш? Неразположение имаш.

Нечисто всякога може да се замести с нещо чисто. Обременено съзнание подразбира, че има известни нечисти мисли и чувства, които трябва да се заменят с чисти. Казвам: в нечистото съзнание на човека има нечисти желания и нечисти постъпки. Те трябва да се заменят с чисти. Нечистите мисли имат степени. Дайте ми една най-малко оцапана мисъл или желание. Например „краде ми се“. Или не толкова лоша – „взема ми се“. Никога не говорете нечисти думи, защото омърсявате съзнанието си. Когато говориш лошо за хората, пак себе си цапаш. Онзи, който мисли за лошите хора, трябва да бъде като лекар, който прави аутопсия на умрели. Той трябва да е много внимателен, защото при най-малкото порязване може да се зарази от болестта на мъртвия. Много пъти хората като опетняват съзнанието си, изгубват живота си. Казвате, че времето е лошо. Това нечиста мисъл ли е? Не е чиста. Може ли времето да бъде лошо? То е само по отношение на нас. Или друг каже: „Изгори ме“. Колко вида изгаряне има? Младата мома казва: „Изгори ме“. Съвсем погрешно мислите. Как може Любовта, най-хубавото в света, да изгори човека? Как е възможно? Бог е Любов. Значи, Бог да те изгори! Това е алегорично казано.

Сух човек си, започни да мислиш. По този начин променяш своята сухота. Всички имате сухота. Ти се недоволен, това е сухота. Неразположен си, това е сухота. Или казваш, че не си даровит, пак е сухота. „Не съм здрав, нямам достатъчно сила“, това е сухота. В дадения случай ти трябва да схващаш онова естественото, което природата е вложила в тебе. Всеки човек трябва да знае своята цена. Той не трябва да подценява онова, което природата е вложила в него. Никога не подценявай главата си. Никога не подценявай сърцето си. Никога не подценявай душата си, нито тялото си. Щом не си здрав, ще подобриш формата на тялото си. Щом не си разположен, ще подобриш съдържанието, ще подобриш топлината, добротата – съдържанието на живота си ще подобриш.

Носът на човека е опашката, минала напред, но видоизменена. Когато сте недоволни, току мърдате носа си. Дотогава, докато си движите носа, сте здрав. Той не трябва да бъде в спящо състояние, той трябва да бъде в движение, да се контролира. Когато не можете да разрешите нещо, концентрирайте мисълта си във вашия нос. Или по някой път сте нервен, не може да заспите нощем, вместо да се обръщате насам-натам, концентрирайте мисълта си върху върха на носа и ще заспите. Концентрирайте мисълта си, прекарайте я по целия си нос от горе надолу и обратно, от върха на носа към челото, нагоре-надолу, хубаво го огледайте отвсякъде и тогава ще заспите.

Някои имат приведена стойка. Защо се навеждат? Значи условията са лоши, свиват се. Други са изправени – всичко им е широко, имат една светла,

хубава мисъл в ума си. Щом дойде голямата скръб, вие се наведете. Понеже у вас има една тежка мисъл и едно тежко чувство, вие търсите начин да се освободите. Навеждането е много естествено. Едно дърво преди да е родило, клоните му са наведени, но щом роди, изправят се. И то мисли как да се освободи от тежестта. Да кажем, вие имате една мисъл, тя е плод. Или едно чувство. И то е плод. Концентрирайте ума си към центъра на Земята, тя да ви помогне, да снеме тия плодове, тази тежест. Човек трябва да знае как да се пречиства. Когато имате тежки мисли и тежки чувства, когато през вас минават течения от Слънцето и от центъра на Земята, трябва да знаете как да ги трансформирате, за да се освободите от тях. Когато искате да се повдигнете нагоре, трябва да знаете, че има течения от Земята към Слънцето. Вие може да сте в една стая, но трябва да знаете къде са теченията на Слънцето и къде са теченията на Земята. В този салон знаете ли къде са теченията на Слънцето и къде са теченията на Земята? Не ги знаете. И много мъчно е да се определи. Ако дойдеш до теченията на Слънцето, веднага ще се освободиш от една тежест. Някои имат молитвени стаи. Наричат ги горница. Там са теченията на Слънцето. Обаче понякога в молитвената стая теченията идат от центъра на Земята към Слънцето. Това са елементарни работи, които трябва да се знаят. Но много мъчно могат да се научат.

Когато човек е неразположен, безпокои се, музиката може да смени това състояние. Да кажем, гневен си. Седнеш на пианото, започнеш да удряш по клавишите. Ти удряш сърдито клавишите, а те издават хубави хармонични тонове и неусетно лошото настроение се сменя с добро. Хубаво е по някой път да си имате мълчаливо пиано, направено от дъска. Разгневиш се, посвири си. Ще кажете, че е глупава работа. Значи, глупаво е да си местиш ръцете по клавишите, без да издават звук, а е по-умно да изговориш десет-двайсет, сто думи, които нямат смисъл: говедо, лисица, магаре, глупак, нали все такива думи казвате, когато се гневите. При това ти ще изхабиш много енергия. Природата винаги икономисва. Всичко се хроникира. Казал си „магаре“. Веднага се записва каква енергия си употребил. Кажеш друга дума, също.

Развратът се дължи на формите. Покажете на най-целомъдрения мъж хубава жена, той ще се съблазни. Златото, крушата, ябълката, това са все форми, които по един или по друг начин съблазняват. Тези форми съществуват и в астралния свят. Не може да се борите със злото, докато не измените формата. Мислите и желанията създават формите. Всяка форма може да се измени или унищожи механически чрез силна воля или чрез силна Любов. Имате на физическото поле един неприятел, вие го убивате, освобождавате се от него, но в астралното поле не сте се освободили от него, той оттам ви преследва. Престъпниците, като влязат в астралния свят, създават по-големи нещастия на останалите на физическото поле. Дадена форма може да измените и със силна Любов, така както металът се изменя под въздействието на силен огън.

Понеже формата е съчетание на известна материя с известно сцепление, за да може да се стопи, вие трябва да проявите силни вибрации.

Противодействайте на лошите форми с красиви или ги сложете под заслон да не се виждат. Всяка красива форма има голяма сила да привлича. Иска да ви прельсти, например една красива жена, но вие си представете веднага още по-красива жена, по-добродетелна, по-устойчива по характер, по-сериозна и ще се уверите, че няма да се изкушавате от първата. Ако това не ви спаси, и бягството не може да ви спаси.

Ние сме се отдалечили от природата. За мене косите са един резултат. Онези, които си подстригаха косите, не са учени хора. Ние чрез космите сме свързани с невидимия свят. Забележете, онези хора, които имат хубава коса, винаги са разположени. Онези хора, които имат хубав цвят на лицето, са винаги разположени, Онези, на които веждите са хубаво изписани, и те са разположени. Щом веждите се оборкат, и чувствата се оборкват. Щом косата почне да се оборква – и умът се оборква. Понякога вие питате: „Какво трябва да правим?“ Щом си неразположен, намираш се в трудно положение, мога да ви дам една формула. Онези, които са религиозни, и онези, които не са религиозни, какво трябва да кажат? Онзи, който не е религиозен, да си каже на косата: „Аз искам да бъда честен човек, аз искам да бъда справедлив човек, аз искам да бъда умен човек, аз искам да бъда благороден човек“. Три пъти на ден да произнася формулата, да си поглажда косата – и неразположението му ще изчезне.

Един ден ще знаете как да станете млад или стар, мъж или жена, ще преобразявате природата си както искате.

Едно заболяло око може да се извади и да се присади, ръка може да се присади, крак – също, така както плодните дръвчета ги присаждате, обаче не всичко може да се присажда. Едни плодове имат семки, други костилки. Семка със семка се присажда, костилка с костилка. Костилковите дървета не могат да се присаждат на тези със семка.

С топлината на своето сърце добрият човек е в сила да трансформира не само желязото, но и да превърне всички неблагородни метали, които се намират в кръвта му, в благородни. Да превърне неблагородните метали в своята кръв в благородни, това е специална задача на човека.

За да бъде човек здрав, главата му трябва да бъде хладка, а краката – топли. Стане ли обратното, той трябва да намери метод, чрез който да смени състоянието си.

Има начин, по който се познава кога се ражда или умира човек. Това познавам по количеството на водата в едно от езерата на друг един свят, вън от физическия. Някога водата на езерото се увеличава, а някога – на-

малява. Увеличаването на водата показва, че същества от Земята са дошли в тоя свят, дето е езерото. За тия същества казваме, че са умрели. Когато водата на езерото намалява, същества от другия свят слизат на Земята – родили са се. Аз виждам умрелите като малки снежни топки, които се топят и увеличават водата. Кое е по-добре: да се увеличава водата или да намалява? Ако работите ти вървят добре, смаляваш се; ако работите ти не вървят добре, увеличаваш се. От теб зависи да вървят работите ти добре или да не вървят. Тоя закон не се влияе от външните условия. Каквото и да ти говорят отвън – хвалят ли те, или корят, работите ти не се уреждат, ако ти не се смаляваш.

Кой живот да живеем? В дадения момент ти трябва да знаеш кой живот да живееш. Всичко, което съществува в света, човек трябва да го преживее. Старите философи са поддържали, че човек се прераждa. Египтяните са поддържали философията за странстването на човешката душа, преминаването ѝ от една форма в друга. Индусите са преработили туй учение в закон за прераждането. Христос казва: „В новораждането всички са прави“. Човек, след като се роди, докато си замине от този свят, ще премине през всички форми. Няма да остане ни най-малката буболечица, в която ти да не влезеш да живееш. Ама ще кажеш: „Как е възможно?“ Че как, ти се усещаш някой ден тъй малък, тъй дребнав и тъй нещастен като някоя малка буболечица. Животът ти се обезсмисля, ти даже като буболечица не си. Някой път станеш толкова слаб, че даже не си и червей. Червеят е толкова силен, че може да пробие земята. Понякога и големият юнак легне на леглото, стане толкова слаб, че трябва да го обръщат, а червеят пробива земята, за да излезе на белия свят.

За какво се бият хората? Да станат големи, велики, мощни. Това е криво разбиране. Външно голямото не е всъщност голямо. В действителност големите работи са малки, а малките – големи. Като наблюдавате Слънцето, което е един милион и 500 хиляди пъти по-голямо от Земята, то изглежда малко. Като наблюдавате една микроба под микроскоп, тя изглежда голяма. Разместване е станало. Турете микробата на мястото на Слънцето и Слънцето – на мястото на микробата, за да имате ясна представа за тях. Докато мисли за себе си, че е голям, всъщност човек е малък. Щом започне да мисли, че е малък, той се приближава към голямото. Истински мощното в света е малкото, а не голямото. Голямото се смалява, за да може да се схване и разбере. Малкото се увеличава, за да бъде видимо и разбрано.

Стар човек е онзи, който мисли, че е голям, велик, и от такъв човек именно трябва да се пазите. Това е проповядвал Христос, когато е казал: „Да станете като малки деца“. Като изследвате природата, ще видите, че най-скъпоценните работи не са големи. Например едно време брилянтът е бил въздухообразно вещество, което е заемало голямо пространство. Трябвало

е да мине дълго време, докато се сгъсти. Господ го е сгъстил, превърнал го е в твърдо тяло, но същевременно е намалил обема му. Той е станал малък по обем, но скъп по цена. Знаете ли колко енергия, колко материя е пресирана в един атом? По същия закон и ние трябва да се смалим, да станем малки като деца, защото велик е само Бог; за да бъдем като Него, ние трябва да научим изкуството на преходните неща в битието, стадиите на преходния живот, да знаем защо малките неща минават в големи. Едно узряло зрънце, колкото малко да е, щом падне на благоприятната почва за своето развитие, то израства, превръща се в голямо дърво. Обаче листът или гнилият плод, колкото да са големи, паднат ли на почвата, изсъхват.

Понякога е необходимо да бъдеш богат, понякога – сиромах. В някои отношения необходимо е да бъдеш учен, в други – да бъдеш невежа. В едно отношение е необходимо да бъдеш силен, в друго – да бъдеш слаб. В природата съществува като закон отношението между Великото голямо и Великото малко в света. Аз го наричам степени, по които вървят Божествените мисли и уравновесяват всички неща.

И тъй, като ученици на тази школа, само така ще може да се ориентирате в новия живот, само така ще се ориентирате в един добър живот. Умрял някой, то е потребно да умре, за да се роди друг. Движение е това. Единият отива нагоре, другият слиза надолу. Защо той умира? Не питайте защо умират хората. Смъртта, това е най-малкото проявление, начало на живота, защото, който умира, той тогава започва да живее. И казва апостолът: „Минаваме от смърт в живот“. И сега, за да влезем от този живот в духовния живот, непременно ние трябва да умрем – да влезем в най-малките вибрации на живота, за да може този живот да ни поеме в своите условия.

Някои хора са вегетарианци, а след десет години се върнат към месоядството. Казват: „Организмът не е така приспособен, не е възможно“. Туй е второстепенен въпрос. Какво ядат хората, дали месо, или растителна храна, е второстепенен въпрос. Важно е каква основа има човек. Има един елемент в човека вътре – на каква истина полага основата си. Само туй е съществено. Само туй е най-важното сега. Истината е основа, върху която човек гради. Защото не е знание онова, с което се добива един живот, а после се изгубва. Тогава нещата, които правим, стават безрезултатни. В природата няма безрезултатни работи. В природата има трансформиране на енергиите.

Никога не можеш да предадеш една истина, ако ти се съмняваш в нея. Не можеш да предадеш никаква истина без Любов. Ако не обичаш някого, ти нищо не можеш да предадеш. Ако ти обичаш някого и той те обича, и той ти предаде една лъжа, може да направи голяма пакост. И другото е вярно: ако той те обича и ти го обичаш и той ти предаде една истина, той непременно ще придаде едно качество, едно знание, което по друг начин не би могъл да получиш. Туй не е нещо, което можеш да научиш от книгите. Книгите ще ти

помогнат, но има неща, които се предават непосредствено чрез слънчевите лъчи.

Направи следния опит. Сутрин като станеш си кажи: „Аз обичам истината“. И като произнесеш думата, внимавай какво впечатление ще ти направи. Като кажеш, че обичаш истината, да почувстваш една приятност, а не да се дразниш, като че една тенекия ти дрънка. Докато ти, като кажеш тази дума, не почувстваш една вътрешна приятност, ти не си произнесъл добре думата. Или като произнесеш „милосърдие“, ти сам трябва да почувстваш приятност, че си я произнесъл добре. Да ти е приятно, че си произнесъл тази дума. Говорете на себе си и хубаво да слушате, да не чуете биене на тенекия.

Вярата е средство за урегулиране на подпушените енергии в човека, които пък са причина за ред болезнени състояния.

За да трансформира състоянията си, човек трябва да се вглъбява в себе си, във всичко да намира красивата страна. Като съзерцава и се вглъбява в себе си, той вижда красотата и хармонията, които съществуват в целокупния живот. Само така човек дохожда до съзнание, че всичко, каквото се случва в живота му, е за добро. Когато гледа на нещата от високо, човек вижда всичко красиво; слезе ли на стъпалото на обикновения живот, той вижда нещата както са, като добри и лоши, като положителни и отрицателни, но знае, че в края на краищата всичко ще се превърне на добро.

Сега, като ви попитам коя е основната мисъл, какво ще кажете: всяко нещо е на своето място. Щом имаш едно недоволство на физическото поле, туй недоволство можеш да го разрешиш само със своето сърце и със своя ум. Недоволството в умствения свят можеш да разрешиш във физическия и в духовния свят. Само да знаеш откъде е дошло и къде да го разрешиш. Ако не можете да смените едно ваше състояние, къде ви е силата?

Освободете се от старите идеи – нека умрат. Кое наричам аз „младост“? Когато старите идеи се заменят с нови, човек се подмладява. Ако старата идея не се обнови или не се замени с нова, това показва, че не разбирате процесите в природата.

Вие всички сте недоволни. Най-съществено ви липсва. Вашето съзнание още не е разширено и Христос още не е влязъл във вас. Ако Христос не проникне в съзнанието ви и ако след него не проникне Божествената Любов, вашите усилия ще бъдат безполезни. Няма да се постигнат очакваните резултати. Не мислете, че туй трансформиране на един живот в друг е лесна работа. Да се трансформира едно растение във форма на едно животно, какво изкуство и знание е потребно. Мислите, че то става много лесно – не, така лесно не става. Духът Божи, Който работи във вас, ще свърши всичко, а не само като говоря аз. Трябва Христос да проникне и тогава ще дойде възкресението, а то подразбира новия живот, излян в нови форми. Ще излезете

от гробовете, но ако бъдете каквито сте сега, ако ядете и пиете както сега – не мислете, че все така ще бъде, не, от това сегашното, от тази форма помен няма да остане. Ще останат известни принципи, които ще напомнят за сегашното, но всички коренно ще се изменим.

Възкресението е закон за превръщане на енергиите. И когато една по-низша енергия се превръща в по-висша, човек се спасява.

Колкото и да се осигурява човек, в края на краищата ще останат само сухи кости от него. Като казва, че не само с хляб може да се живее, но и с всяко Слово Божие, Христос има предвид последствията от двата вида храна. Той знае, че който се храни със Словото Божие, вечно живее. Сегашните хора търсят само физическия хляб, за него се бият и наскърбяват, а не знаят, че не само с хляб може да се живее. Който се храни със Словото Божие, може да превърне камъка в хляб. Правете опити да видите силата на Словото. В четвърт хляб има толкова енергия, колкото и в седем хляба, от човека зависи как ще използва енергията.

Като яде хляб и пие вода, човек прави това не само за себе си, но за всички живи същества. Така той обработва храната и я изпраща на мозъка, откъдето се разнася като енергия и мисъл по целия свят.

Хората са нещо като фабрики, които обработват грубия суров материал и така обработен го изпращат през пространството в други светове. Съзнателно или несъзнателно, човек работи на Земята за съграждане на по-висок свят от физическия.

Като се яви един учител в първо отделение, преподава едно учение; като се съберат студенти – преподава се друго учение. Няма противоречие. Христос имаше по-високо разбиране. Мойсей учеше децата, а Христос – възрастните. Тук няма спор. Рационализмът седи в следното: всички хора ние приемаме като души, които са дошли в света да се развиват. Приемаме, че всички души имат еднакви права. По законите на природата имат еднакви права, но всички души не могат еднакво да се проявят, невъзможно е. Да ви приведа един закон, който съществува. Човек е направен от клетки, едни от които поддържат неговите крака, други поддържат неговата глава, трети поддържат стомаха му. Питам: тия клетки, които поддържат краката, имат ли свободата на клетките на човешкия мозък? Ще ме попитате защо е така? Но един ден клетките на мозъка ще слязат в краката и клетките на краката ще се качат в мозъка. Следователно има една обмяна. Постепенно клетките на мозъка ще слязат в краката и когато научат този закон, клетките на краката ще се качат в мозъка. Няма никакво противоречие. Бедният човек има условия да стане по-умен. Той ще добие нещо в своята бедността. Ще стане богат, не само да бъде светски богат, но богат и по ум, и по добродетели. Доколкото може да помогне на цялото човечество, само дотолкова той е добър. Неговата добрина се оценява според заслугата, която е принесъл на

цялото, защото всички души, които съществуват на Земята, съставят едно цяло. Има една тясна връзка, която съществува между всички хора. Това те не съзнават сега. Засега ние съзнаваме, че всеки човек живее отделно, че се радва и страда. Но това е половината път. Тогава каква е връзката между един човек и друг?

Когато се явил Мойсей на Илия, какъв е бил разговорът? Разговорът е бил как може да се приложи Любовта като разумна сила, да се повдигне човечеството и да може да се избегнат по един разумен начин противоречията за в бъдеще. И не само в една епоха. Защото християнството вече две хиляди години как се прилага. Има нещо, което зависи от човешката свобода. И онези, които са го прилагали, не са го прилагали както трябва. Затова в християнството има дефект. Едно учение, каквото и да е, зависи от онези, които го проповядват и които го прилагат. Ако се приложи добре, ще има резултати, ако не, ще претърпи видоизменение.

Къде се намират подсъзнателният и свръхсъзнателният живот? Те са двата полюса на Божествения живот. Подсъзнателният живот е този на ангелите, а свръхсъзнателният е животът на Божествения свят. Съзнателният и самосъзнателният живот представляват двата полюса на човешкия живот. Съзнателният живот е този на светците, на напредналите духове, които са минали преди нас; самосъзнателният живот е нашият индивидуален живот. При съзнателния и подсъзнателния живот вие трябва да изучавате една област от живата природа, която има връзка със сегашния ви живот. В подсъзнанието например са натрупани всички възможности за реализиране на нещата.

Питам: как ще постигнете това? Само ако знаете законите. Например искате да постигнете нещо добро. Вложете тази мисъл в подсъзнанието си с пълната вяра, че тя ще се реализира. Внесете тази мисъл без страх, без съмнение и висшите същества, които живеят там, ще ви помогнат. Вие само напишете заявлението си до тях, но конкретно, определено и го оставете. Те не обичат общо говорене. Искате да станете утре сутринта точно в 3 1/2 часа. Какво ще направите? Аз съм ви казвал и друг път: ще вложите в подсъзнанието си мисълта, че искате да станете в 3 1/2 часа. Ще кажете тази мисъл само веднъж, без да я повтаряте. При повторението законът не работи. Кажете ли мисълта веднъж – забравете я. Ще видите, че ще станете сутринта в 3 1/2 часа.

Някои от вас имат материални затруднения. Направете същия опит. Кажете си например: идната година на същия ден ще имам на разположение 1000 лева. Вложете тази мисъл в подсъзнанието си и ще видите, че идната година на този ден ще имате 1000 лева. Усъмните ли се, законът не действа. Този закон действа само при пълна вяра. Да кажем, че някой от вас има слаба памет. Ако иска да усили паметта си, той може да се ползва от същия закон. Всяка вечер преди лягане да влага в подсъзнанието си мисълта: „От утре моята памет ще бъде по-силна“. Като внася тази положителна мисъл в

подсъзнанието си, паметта му постепенно ще се усилва. Всеки човек, който иска да изкорени своите недъзи, да изправи своя живот, трябва да има положителна, права мисъл. Каквото му е нужно за живота, той трябва да вложи в подсъзнанието си и висшите същества ще се притекат на помощ.

Но законът на внушението изисква специфично време и специфично състояние у човека. Какво значи това? По всяко време не можете да си внушавате. Например, ако си внушавате, когато сте разстроени или раздразнени, не можете да имате добри резултати. Всеки, който иска да вложи в подсъзнанието си една велика мисъл, за да се реализира тя, той трябва да избере за това най-хубавото разположение на духа си. Колкото човек е по-неразположен, по-неспокоен, толкова по-бавно и несигурно работи законът на внушението; колкото човек е по-разположен, толкова по-добре работи този закон.

Ето защо, за да може ученикът да се развива правилно, за да води нормален живот, трябва да се намира в хармонична среда. Всеки от вас може да си създаде хармонична среда. Даже и при най-неблагоприятни условия да попадне, той може да си създаде от тях една хармонична среда, но за това се изисква голяма устойчивост и постоянство.

ТЯЛО

Единствената къща, която имате, това е тялото.

Няма по-съвършен орган от човешкото тяло. Малкото светлина, която приемате, така се превръща, че осветява цялото тяло. А светлината като излезе навън, осветява целия свят.

Дрехата ви – физическото тяло – това е резултат на вашия живот. Вие сте скрити зад този резултат. За в бъдеще, каквото сега мислите и както сега живеете, това ще бъдете. Може още по-хубава дреха да имате.

Всичко, което Бог е създал, съществува в миниатюр и в човека.

Главата на човека е плод на културите, през които е минал като човек. Тялото му е плод на животинските култури – резултат на дейността на животните. Материята е резултат на дейността на растенията. Когато е бил във фазата на растение, човек е създал материалите за съграждане на своето тяло, когато е бил във фазата на животно, той е създал тялото си и когато е дошъл до фазата на човек, създал е главата и лицето си. Бог е вдъхнал в човека дихание и той станал жива душа.

Според окултната наука материята, от която човек е направен, не е взета само от Земята. Тази материя, от която човек е направен първоначално – космическият човек – неговата материя е взета от цялата Вселена, от всички

слънца и планети по една малка част и сглобено сегашното тяло. Каквато и колкото материя сме взели от планетите, такова и въздействие те оказват върху нас във физическо и психическо отношение.

Ти не можеш за бъдеш красив, ако нямаш съдържание, а не можеш да имаш съдържание, ако нямаш едно хубаво разположение на духа, ако с ума си не вникваш в смисъла на нещата, ако не ги оценяваш. Само онзи, който знае да цени, може да бъде радостен. Кое е онова, което ви радва? Щом погледнеш в огледалото и видиш една добре оформена глава, едно правилно, красиво лице, ти се радваш. Като погледнеш ръцете си, цялото си тяло, радваш се. Хубаво е човек да се оглежда и да види, че във всички линии на лицето, на главата и на тялото има едно вътрешно съответствие. Бог е вложил във външната форма на тялото, в изражението на лицето подтик да се насърчаваме.

Ние се намираме в едно тяло, което е толкова богато! Като погледна човека, казвам: какви богатства има, какъв замах е имал в миналото! Гледам, сега този човек е заспал и казва: „Колко съм нещастен!“ Той си носи богатството в главата и не подозира, че има богатство. Той има едно отлично тяло, а при това казва: „Защо ми е това голо здраве?“

Тялото е потребно дотолкова, доколкото е нужно да се изразят възвишените идеи, да се изпълни Божественото в света. Физическото тяло затова е създадено, защото влиза в отношение с физическия свят. Без това тяло физическият свят щеше да е затворен за нас, щяхме да живеем в друг свят. Следователно с това тяло трябва да постигаме знания от физическия свят. Ние сме научили много малко истини за това тяло, което ни е дадено. Едва сега учените са започнали да изследват какво влияние оказва стомахът върху физиката, какво влияние упражняват дробовете върху духовния живот на човека и какво влияние има физическият мозък. Човек, за да бъде съвършено здрав, трябва да има здрав стомах, а не само търбух, който постоянно мисли за ядене. Стомахът трябва да му доставя необходимата храна за поправяне на организма. Едва сега съвременната наука започва да изучава туй вътрешно устройство, с което невидимият свят се занимава. От невидимия свят, когато искат да ни повлияят, правят това или чрез нашия стомах, или чрез нашите дробове, или чрез умствения свят, чрез мозъка. Това са три допирни точки. Една мисъл ти можеш да я предадеш по три начина, но и трите начина ще имат различно приложение. Всяка мисъл, която възприемеш чрез стомаха си, всяка мисъл, която възприемеш чрез дробовете си, и всяка мисъл, която възприемаш направо чрез мозъка си, ще има три различни резултата, три различни влияния върху тебе.

При сегашния строеж на тялото ни главата ни е малка. Защо? Понеже този свят, към който чрез нея се стремим, е далечен. Тялото и главата съставят

два противоположни полюса. Тялото е голямо, защото сме близо до този свят, към който то принадлежи. Умственият свят, към който се стремим, е далечен. Вие всички сте опашати комети. Главата е ядрото, тялото е опашката в пространството. Един ден няма да бъдете комети, но планети, ще бъдете валчести тела, няма да имате и крака.

Сега нас ни интересува въпроса, кога са създадени пеперудите. Ако хората знаят как да изучават своето тяло, те ще открият, че вътре в човека са отбелязани всички процеси. В неговата библиотека е написано кога, при какви условия, как са създадени пеперудите. Как са създадени животните и това го има във вашата библиотека, в самите вас. Големи авторитети са писали. И учените хора понякога откриват нещо важно от далечното минало. Как? След като ученият човек 20 години се занимава с изследването на един въпрос, отвътре ще дойде светлина. Той насъбрал факти, оттук една кост, оттам – друга, или вкаменено растение, вкаменено животно и мисли, мисли 20 години и току един ден като се пренесе в миналото, му хрумне една идея. Защото миналото съществува, то не е изчезнало.

Знаете ли на колко еволюции е послужило сегашното ни тяло? Знаете ли, че именно в тази материя са вложени всички недъзи и недостатъци на ония, които са заминали? Тя е тор и този тор ние трябва да го преработим тъй, както растенията преработват всички нечистотии. И вследствие на това ние усещаме в себе си постоянно един гнет. Ако тази материя беше девствено чиста, ние не бихме чувствали тия състояния.

Там, където прониква Божественият Дух, той внася сила, здраве, мощ, крепкост, интелигентност. Ако човешкото тяло трябваше да движи кръвта и да я изпраща до всички части, човекът досега сто пъти да е умрял. Има друго нещо, което движи кръвта по цялото тяло. Не е човешкият мозък, който създава мисълта, не е и човешкият организъм, в който душата живее. Тялото е само една временна станция на душата.

Добрият човек има особен строеж. Любящият има особен строеж, човекът на мъдростта, на истината имат особен строеж на тялото, на ръцете, на очите, на кожата. Кожата на добрия човек се отличава коренно от кожата на престъпника и на невежия. Кожата на добрия и на интелигентния човек има повече клетки и по структура те са по-сложни и разнообразни. Нервната система на добрия човек има повече разклонения и е от по-фина материя. Същото е и с артериалната и венозната система, същото е и с гънките на мозъка. В мозъка на добрия човек има повече клетки, отколкото у лошия. Носът му е поне с 25 грама по-лек, отколкото този на лошия човек. Ръката на лошия от лакътя надолу тежи два пъти повече, отколкото ръката на един добър човек.

Материята на човешкото тяло може да се уподоби на материята, от която

Земята е направена. Всяка частица от тялото има свойствата на материята на Земята. Значи човек трябва да се хармонизира с материята на Земята, за да бъде добър.

Всеки носи свидетелството със себе си. Ако тялото на човека не е съградено от фина, чиста материя, той не може да бъде нито способен, нито добродетелен, ако мускулите и костите му не са съградени от най-чиста материя, не може да има и здраво, издръжливо тяло.

Тялото е резултат, то съответства точно на стремежите на човешката душа, ум и сърце.

Човек е минал през 400 000 форми, докато дойде до сегашното си развитие. От първоначалната форма са минали милиарди години, а този милиарден живот сега е съкратен на 9 месеца, може да се съкрати в още по-малко време – само за 1 минута. Цялото му развитие ще бъде с интензивност равна на 1 минута.

Няма престъпление в света, което да не е оставило отпечатък върху тялото, и няма добродетел, която да не е оставила белег на тялото. И големите, и малките грешки и добродетели са се отпечатали върху него.

Всички органи у човека са създадени съобразно неговия характер, съобразно неговата душа. Каквато е душата на човека, такова е и цялото му тяло; какъвто е умът, такива са и очите му; каквото е сърцето му, такава е и устата му; какъвто е носът, такава е и интелигентността; каквито са краката, такива са и добродетелите му; каквито са ръцете му, такава е и неговата правда.

Множественият свят, това е главата на човека. Духовният свят, това са неговите дробове, неговото сърце, което пулсира и движи кръвта, а физическият, материалният свят е човешкият стомах. Следователно човек трябва да знае, че живее едновременно в трите свята.

Човек се отличава от всички животни по своята глава. Тя представя първия свят. Вторият негов свят започва от шията, обхваща гръдния кош със сърцето, белите дробове и част от стомаха. Третият свят започва от стомаха надолу и обхваща червата, черния дроб и бъбреците.

Физическият свят е стомахът на човека, който е съставен от три области: ад – дебелите черва, чистилище – тънките черва, и рай – самият стомах.

Духовният свят, това е белият дроб, съставен от две крила: дясно – през което доброто минава, и ляво – през което злото минава. Дясното крило на белия дроб представя рай, лявото – ад.

Три посоки дръжте, за да бъдете силни, за да постигнете свободата. Човек е дошъл на Земята да постигне онова, което той желае, онова, което ближните желаят, и онова, което Бог желае. Работете за главата си, работете за гърдите си и работете най-после за стомаха си. Аз го наричам стомах. Какво разбират под „живот“ русите? На руски „живот“ значи стомах. Ние

под думата „живот“ разбираме едно, а русинът разбира друго. И те са прави, и ние сме прави. Животът, това е стомахът, физическата страна на живота. То е първата форма.

Трябва да имате едно истинско верую. Туй, което ви говоря, можете да го опитате – тъй, както можете да опитате слънчевите лъчи. Преди години, когато ние говорихме за слънчевите лъчи, се смееха, казваха: „Заблуждение!“ Сега умните хора във Франция, Германия, Англия, говорят за силата, която излиза от Слънцето – една специфична сила, с която могат да се лекуват болните. Не само това, но от Слънцето излиза една енергия, която създава човешкия мозък, човешките дробове, човешкото тяло. Ако хората знаеха тези закони, ако знаеха времето, когато има прилив на тази енергия и се лекуваха, всички деца щяха да бъдат здрави. Всички дарове идват отгоре. Земята е създала само нашия стомах. Благодарим и за това. А дробовете, мозъка, не може да ги създава. Човешкото сърце е свързано със Слънцето. Човешкото сърце има ритъма на Слънцето. Както вибрира Слънцето, такъв ритъм, такъв пулс има и сърцето. На някой бие 50, на друг 60 пъти в минута. Но има едно друго Слънце, с което е свързана цялата наша Слънчева система. Това са грандиозни понятия!

В човека живеят две същества свързани в едно. Пръстите на ръцете са дълги, а на краката пръстите са къси. Пръстите показват ума. Пръстите на ръката показват умственото развитие на човека. Дланта показва развитието на сърцето. Вътрешната страна на дланта показва вашата чувствителност. Пръстите показват силата на вашата мисъл. Щом мисли човек, той оформя пръстите си. Чрез сърцето образува дланта, чрез волята образува цялата ръка до рамото. Умът взима участие в създаването на пръстите, сърцето – в създаването на дланта, и волята – в създаването на ръката до рамото. Имате пръстите, това е работата, която умът е свършил. Дланта е работата, която сърцето е свършило, и останалата част от ръката е работата, която волята е свършила. Както и да разглеждате въпроса, всички ония същества с хиляди години са работили, за да създадат човека. Хиляди години са работили най-умните същества, за да създадат тялото на човека. Хиляди години са работили да се създаде сегашната форма на човешкото тяло. Учените хора едва сега се мъчат да разгадаят как се е градила къщата, как са се диференцирали клетките. Как от едни клетки са създадени краката, а от други – стомахът. Те казват, че белите дробове най-после са създадени. Казвам: вие не познавате себе си. Очи имате, не знаете как са създадени. Език имате, не знаете как е направен езикът. Уши имате, не знаете как са направени ушите. Това са апарати, които трябва да познавате основно. Но сте като малките деца, ако започнете да пипате, ще ги развалите!

Човешките клетки са разумни същества, имат своего рода интелигент-

ност и вие с тях може да разговаряте. Учените смятат, че сляпото черво не е потребно и може да се отреже. Ще дойде време, когато то ще почне да функционира. Него ще отрежете, но болестта ще се яви на друго място.

Колко жлези има в човешкия организъм, за които учените даже не подозират! Сляпото черво е жлеза, която в бъдеще ще играе важна роля, а сега лекарите я режат, без да знаят какъв дисонанс настава в организма, когато се премахне.

Всички органи имат освен физическа, още и психическа функция, сърцето не пречиства само кръвта, но и чувствата.

Дробовете не пречистват само кръвта, но те са олтар, на който се поставят мислите, чувствата и желанията да се пречистят. А какво ще кажем за останалите органи, жлези, части, тези, за които съвременните хора и представа нямат?

Дръжте носа си в изправност. Пазете го и почитайте като свещен орган. Щом носът е добре, ще знаете, че и очите, и устата, и ушите ще са добре. Носът е красив планински връх, където се трансформират енергиите на човешкия организъм.

Костите на човека съдържат мощна сила, такава, каквато съдържа житеното зърно. Цялата история на човека е написана на костите му.

60 милиарда клетки съставят човека. И колкото повече души съставят човека и вземат участие в неговия живот, толкова той е по-щастлив.

Главата е северният полюс, краката – южният, стомахът е екваторът. Екваторът е най-топлото място и затова най-голяма деятелност има в стомаха. Ако цялото ни тяло имаше температурата на мозъка, щяхме да замръзнем. Много устойчиво вещество има мозъкът и е чудесно организиран.

В областта на стомаха е чрезмерно топло и всички опасни животни са в тази област.

Физическото сърце на човека е малко наляво, а духовното му сърце е под лъжичката. Това място се нарича още слънчев възел, или слънчево сплитане. То е най-нежната област, която човек внимателно трябва да пази.

Слънчевият възел се намира под влиянието на черния дроб, затова човек трябва да го държи в пълна изправност. Как да го държи в изправност? Чрез слънчевия възел. Всички нечистотии от умствения, от сърдечния свят на човека отиват в черния дроб, а оттам – в центъра на Земята, дето се пречистват. В този смисъл слънчевият възел служи като канал за пречистване на нечистите мисли и чувства. Здравето на човека зависи от благосъстоянието на черния дроб.

Всички болезнени състояния се отразяват в очите на хората. Там стават пресичания на кръговете, от които правилните течения в очите се прекъсват.

Окото е жива Божествена форма, в която е написано как са устроени целият Космос, цялата Слънчева система, как е устроен най-после и животът.

И в човешкото око понякога се явяват петна, както на Слънцето. Окото може да се раздели на 12 кръга, които представляват 12-те зодиака в движение. Както слънчевите петна са причина за катастрофи и страдания на Земята, така и петната в окото на човека са причина за ред болезнени състояния. В окото се явяват петна, мъглявости, които предизвикват някаква болест, която може да настъпи след 10 или 20 години. Пресилената умствена деятелност се отразява зле на окото. По окото се съди за състоянието на ума, сърцето и волята.

Мозъкът се смята за седалище на всички душевни сили и способности, той е столицата, в която заседават всички представители на душата под председателството на ума. Умът пък би могъл да се уподоби на жизнено магнетична игла, чийто връх се движи и привлича с неописуема бързина всички точки от свръхчувствителната сфера на душата. По този начин вътрешните и външните въздействия се приемат и предават от един център на друг.

Най-първо мозъкът на човека е бил под лъжичката. Мислите там са се зараждали. Понякога усещате болка там. Това е мисълта. Сега вече имате поляризиране, новият мозък е в главата.

Според дебелината на сивото вещество е и производителността на човешкия мозък. Колкото по-големи набраздявания има в туй сиво вещество, толкова по-силна е мисълта. Мозъкът е подобен на Земята, която сама по себе си не ражда, а творческата сила идва от пространството – тя е Слънцето, което действа върху повърхността на Земята, и понеже има основа, Слънцето гради, произвежда, твори. Човешкият дух е човешкото сърце, което като грее върху мозъка, поражда тези мисли. И волът мисли, но по волски, и змията мисли, но по змийски, и гущерът, и мухата също мислят, но по своему. Сегашният ни организъм е плод на мисълта, която имаме, според тази мисъл и съграждаме. Вие може да направите вашите дробове много широки или главата си много по-голяма, но това не е важно, важното е дали той ще може да я обработва. Като знаем как да овладеем нашия мозък, ще намерим законите, чрез които ще овладеем и Земята.

Част от човешкия мозък е полуорганизирана. Той е в процес на развитие и всички нещастия произтичат от неорганизирания мозък. На някой човек всичките нещастия произтичат от задната част на мозъка, защото той обича да яде и пие, да живее нашироко, обича удобствата и затова само дългове изплаща и никога с нищо не може да се задоволи.

Някой вещ химик по състава на кръвта може да определи доколко е богат човек. Когато кръвта ти е бедна, и цял свят да ти дава пари, ти пак сиромах

ще си останеш. Във физическия свят истинското богатство е в кръвта.

Как да направим устните си червени? Чрез радостта. Като се радва, човек усилва кръвообращението си, дава възможност на артериалната кръв да тече по-бързо, усилва се надеждата, устните добиват хубав червен цвят.

Човешкото сърце съответства на външното слънце, но туй слънце е раздвоено. Второто слънце в човека го наричат слънчев възел, стомашен мозък. То има отношение към храносмилането на човека. И около него има такава лунна линия. Той има луни. Черният дроб е една луна около слънчевия възел. Някои казват: знаем, че черният дроб работи с храносмилането. Но черният дроб има работа с низшите чувства на човека. Когато черният дроб е разстроен, винаги човек е неразположен духом. Някои хора са в песимистично състояние по причина на черния дроб. Песимизмът произтича от зле оформен черен дроб. Ако ти не можеш да живееш с хората, причината е черният дроб. Ако ти не можеш да живееш с жена си, причината е черният дроб. Работите не вървят, причината е черният дроб. Черен дроб се нарича, понеже от него излиза черна светлина. Черна светлина това значи тъмнина – светлината на хората се е загубила. Иска някой човек да бъде богат или пък някой иска да бъде здрав, някой иска благоутробието му да бъде добро. На руски „кормить" значи да се храня. Сходно е с корем. Коремът показва само един процес, показва тази вътрешна функция, при която храната се усвоява. С черния дроб ти ще събереш известни енергии, които трябва да употребиш в живота. Начините за събирането на тези енергии са различни. Например вие постоянно имате желания. Но ако тия желания остават във вас, те се наслояват и ще ви причинят известни страдания.

Не мислете, че сърцето е само един орган, който изпълнява определена своя функция. Сърцето е общество от най-разумни клетки, които извършват най-възвишената работа. Те извършват и работата на душата.

Електричеството постоянно тече по повърхността на сърцето и благодарение на него то се свива и разпуща, като разнася кръвта по цялото тяло. Премахнат ли се тези електрически токове от сърцето, веднага неговото движение спира. Индусите знаят как да спират тези токове. Сърцата спират и после отново възстановяват движението си.

Сърцето е съвършено независимо от човека – то има автономно управление. Понеже е представител на Божественото начало в човека, значи е една държава напълно независима и свободна. В сърцето са написани Божествените закони. Не правете опит да владеете нечие сърце, нито пък позволявайте вашето да владее някой.

Понякога човек обременява сърцето си с песимистични състояния и тогава пулсът е неравномерен. В целия Космос има един ритъм, който движи пулса на всички живи същества – и на насекоми, и на растения, и на животни, и на човека. Този пулс е космичен и регулира всичко.

В сърцето има един специален нерв, който определя колко пъти в минута трябва да бие сърцето.

Сърцето е свързано с космическа енергия. При всеки негов удар идва нова енергия, вследствие на което целият организъм се обновява. Ударите са 72 – това число играе важна роля в живота на природата. Когато човек живее нормално според закона на Любовта, пулсът му е нормален, наруши ли се този закон, пулсът се изменя. Всички отрицателни състояния – гняв, завист, обезсърчение, съмнение, безлюбие, ревност и т.н., се отразяват зле на пулса, а с това се изменя ходът и на космическия пулс – носител на Божието благословение. От човека зависи да се отворят или затворят пътищата на това благословение.

Когато Земята се е отклонила на 23° от своя път, тогава и сърцето се е отклонило също така под ъгъл от 23°. Тази е причината загдето сърцето днес е малко наляво, а не е съвсем в средата. Един ден, когато Земята се върне в своето първоначално положение, тогава и сърцето ще дойде точно в средата. Физичното сърце е наляво, а духовното е под лъжичката. Това място се нарича още „слънчев възел". То е най-нежната област, която човек внимателно трябва да пази. Слънчевият възел се намира под влияние на черния дроб, затова трябва да се държи в пълна изправност.

Горе на главата е месечината, челото е отражение на студената светлина, а в лъжичката е отражението на слънчевата светлина. На слънчевия възел като туриш ръката си, трябва да усещаш топлина. Слънчевият възел е сърцето на човека. Има три сърца. Едното сърце е лъжичката, другото е между дробовете и третото е отзад на главата. Когато слънчевият възел функционира правилно, когато сърцето движи кръвта правилно, това е нормалното състояние.

Сърцето е пулсът на целия Космос. Във висшата математика има изчисления, които ние не знаем. Има известни таблици, в които са направени изчисления за пулсирането на сърцето на всички хора. Няма двама души, на които сърцата да бият еднакво. У някои хора сърцето като направи 10 удара, явява се един малък промеждутък. У други – след 20 удара се явява един малък промеждутък; у трети – след 30 удара; у четвърти – след 100 удара и т.н. А знаете ли за какво са тези промеждутъци? Това е свързване с други светове. Следователно според съотношението на ритъма тази междина показва с какви светове си свързан – с Млечния път или с други съзвездия. В този момент тия светове внасят в душата ти различни добродетели.

Що се отнася до биенето на сърцето, забелязано е, че в първите 12 часа от деня сърцето бие по-бързо и с няколко удара повече от нормалното биене. През тези 12 часа сърцето е във възходящо състояние. През вторите 12 часа от деня, т.е през втората половина на деня, ударите на сърцето намаляват с няколко и сърцето се намира в низходящо състояние. Същото нещо се наблюдава и през месеците и годините. Първите 14 дни сърцето е

във възходящо състояние; вторите 14 дни сърцето е в низходящо състояние. Първата половина от годината сърцето е във възходящо състояние, а през втората половина на годината – в низходящо. Важно е човек да знае кога сърцето му е във възходящо състояние и кога – в низходящо.

Красиво е това лице, на което се забелязват всички промени в мислите, чувствата и действията на човека. При тази промяна обаче в чертите на лицето все пак остава една неизменна черта. Такова лице е израз на една благородна, възвишена душа. Красив човек е този, в лицето на когото можеш да четеш. Това лице изразява всичко онова, което се крие в душата. Днес хората се страхуват да четат по лицата им. Някои от тях казват: „Ще скрия лицето си, не искам да ме познаят". Защо? Какво лошо има в това, че някой ще прочете на твоето лице един лист от голямата книга на твоя живот? Какво по-хубаво от това, като видят лицето ти, да познаят, че твоята баба и твоят дядо са били добри хора? Нека хората четат красивите неща в живота! Аз наричам грозни лица само ония, по които хората като немарливи деца са писали гарги, драскали, зачерквали, отново писали, пак зачерквали онова хубаво писмо, което Бог някога е написал. Вие четете по тия лица, но нищо не можете да разберете. Грозно лице е това, по което човек пише и задраскава. Красиво лице е онова, по което Бог пише, а човек го пази чисто.

Човек не трябва да държи устата си нито много отворена, нито много затворена. Естественото положение е да са леко докоснати устните, за да може теченията в организма да стават правилно.

Вие питате какво е вложено в човешката ръка. Тя е инструмент на човешката воля. Във всяка една ръка вземат участие разумни същества. И ако ти разбираш закона на своите ръце, ако считаш, че те са едно благо от Бога и не спъваш теченията на своята мисъл, не спъваш своите чувства, то ръцете ти ще извършват всичко онова, което е постижимо. Соломон е казал: „Каквото ръката ти намери, направи го". Това се подразбира не само на физическото поле.

Като хванеш ръката на човека, ти може да почувстваш дали той е интелигентен, или не. Като го хванеш за ръката, може да познаеш дали той има добро сърце, или не. Ако го хванеш за ръката, може да знаеш дали това, което говори, може да го изпълни, или не. И не само това. За самия себе си – като хванеш лявата си ръка с дясната – можеш да знаеш дали това, което чувстваш, ще го постигнеш, или не. Че тогава как ще си обясните онзи процес, при който щом човек се намери в едно притеснено състояние, той си хваща ръцете, стиска ги. Какво иска да каже с това? Той търси нещо. Който не знае метода, не само че така не разрешава въпроса, но още повече забатачва работите си.

Космите на човека са едно голямо благо. Днес вие си правите прически.

Често жените се мажат с помади, мъжете си бръснат главите. Знаете ли вие, съвременните хора, със своето бръснене и стригане каква пакост си правите? Сега засягам интересите на бръснарите. Но да си стриже човек косата и да оставя космите тук-там, не е много желателно, понеже всяка една част, която се отрязва от човешкото тяло, продължава да е свързана с него. Ако на твоята остригана коса стъпи лош човек, веднага ще се разболееш. Отидеш при един бръснар да ти остриже косата, а той е развален човек. Излез от неговата бръснарница – не ходи при такъв човек! Онзи, който те стриже, трябва да е светия. В бъдеще онзи, който стриже, трябва да е свършил четири факултета. Трябва да е бил пустинник, да е прекарал 20 години в гората, и като те пипне, като излезеш, да кажеш: „Много съм благодарен на този бръснар!“ Трябва да разбирате благата, които имате. Глави, които имат гъсти коси, са за предпочитане пред главите с редки коси. Това зависи от нашата вяра. Ако вие се тревожите от нищо и никакво, косите ви ще оредеят. Ако засилите вярата си, косите ви малко ще се сгъстят.

Млечната киселина изкоренява космите. Космите окапват и от тежки заболявания.

В бъдеще космите по човешкото тяло ще бъдат съвсем малко. Цялото тяло ще бъде голо. Човек е отличен възприемател. Той възприема чрез тялото си много работи от невидимия разумен свят.

Някои косми възприемат енергия от природата, някои предават отвътре. Има известни косми, които предават човешките енергии, има други, които възприемат. Има клетки за приемане, има клетки за предаване на енергии.

Животът седи в първичния живот на клетките. Клетките в човешкия организъм не умират. Когато човек умре, клетките от неговото тяло започват да живеят своя първичен живот. Същото е и с нашите чувства, защото чувствата съставляват живота. Докато човек контролира всички клетки, той живее, но когато загуби този контрол, в него се започва обратен процес.

В човешкия организъм има една безсмъртна клетка – първичната, която всеки трябва да намери. Тя е прадядото на всички клетки. Тази първична жива клетка се отличава от другите по това, че съдържа в себе си рогово вещество. Хранителните вещества в нея са повече, отколкото в другите клетки, а благодарение на роговото вещество тя се отличава с голяма устойчивост, издържа и при най-лошите условия.

Човешкият организъм е съставен приблизително от 60 трилиона клетки, които се отличават с голяма интелигентност. Всички тия клетки включват в себе си качества и способности на същества от различна култура и интелигентност. Например някои от клетките на човешкия организъм носят в себе си културата на растенията. Някои от тях познават добре химия, физика, други са отлични агрономи, те избират условията, при които трябва да се

развиват, знаят коя почва е добра за тях и коя не е добра. Има клетки, които знаят законите на кристализирането. Трети пък са минали през културата на рибите, на птиците, на млекопитаещите. Най-после има клетки, които са минали през културата на високо напреднали, разумни същества. Тези клетки днес образуват мозъка на човека.

Трябва да изучавате силите на своя организъм, да можете разумно да си въздействате. Същевременно трябва да познавате езика на клетките, от които са съставени вашите органи, и да се разговаряте с тях. Колкото е по-интелигентен и високо развит човек, толкова и клетките на неговото тяло са по-интелигентни. Знайте, че човек не може произволно да мисли, да чувства и да постъпва. Всяка дисхармония в мислите, чувствата и постъпките му се отразява и върху клетките, а оттам и върху състоянието на целия организъм. Човек трябва да се съобразява с доброто на своя организъм. Не мисли ли добро на тялото си, и тялото не мисли неговото добро. Човек не трябва да преуморява организма си, нито да го оставя в пълно бездействие. Той трябва да работи умерено, да почива умерено и да яде умерено. Като се вглежда в работата на своите клетки, човек вижда, че между тях има химици, учени, професори, които правят свои опити, извършват ред сложни реакции, каквито човек в своите лаборатории не може да направи.

Всички наши клетки, които ние считаме за невежи, знаят изкуство, което ние не познаваме – те тъкат плат от светлината.

Хубавата част на нашето тяло, с която мислим, живеем и чувстваме, действаме, е изтъкана от тези лъчи на Слънцето. Онази, грубата част на нашето тяло, не е изтъкана от лъчи.

Онези клетки, които живеят в мозъка, се различават от тези, които живеят в краката. И клетките на краката са разумни – те носят цялата тежест на човека, но техният свят не е така организиран, както света на клетките на мозъка.

След милиони години клетките на краката ще се качат горе в главата, за да се организират, а клетките на мозъка ще слязат долу в краката – става нещо като обмяна и кръвообращение. В това кръвообращение се извършват процесите на инволюцията и еволюцията. Не само клетките, но и самият човек слиза и се качва, за да придобие опитност.

В мозъка има специфични клетки, които възприемат светлината на Слънцето във всичките ѝ гами, които са 52 на брой, но ние възприемаме само две. Други клетки пък възприемат енергиите на Земята. Има известни клетки в мозъка, които възприемат отношението към производството, други към науката, към изкуството и т.н. Всички тези клетки се отличават с голяма интелигентност. Има и клетки на интуицията.

В човешкото тяло има специфични клетки, които изпълняват длъжност-

та на най-добрите лекари. Ако ние заболеем и се оставим на тия клетки, те могат да ни излекуват, имат си лаборатория, където приготовляват своите медикаменти и с тях отлично заздравяват нашите рани.

В тялото на човека има около 7 милиона пори – прозорци, главни отдушници на човешкия организъм. Когато всички пори са отворени, човек е напълно здрав. Отпушването на порите става чрез измиване и чрез изпотяване.

Като правих моите изследвания, идва при мене един лекар и ме пита с каква цел правя тези изследвания, какви постижения имам. Казах му: изучавам геометрия. Според големината на ъгъла на носа, според разтвора на ноздрите, мога да определя доколко един човек е здрав. „Че как така?“ Ето, ти имаш болни. Направи своята диагноза за един болен, после аз ще направя своята, да видим кой по-точно ще я определи. Ако моят пергел се отваря на три сантиметра, донякъде ти си здрав човек, но ако се отваря само на два сантиметра, ти си болен. Колкото носът ти е по-широк, толкова по-добре ще дишаш, ще приемаш повече въздух, дробовете ти ще бъдат по-добре развити, а същевременно и кръвообращението ще става по-правилно. И тогава казвам: ето какво е физиологическото състояние на твоите дробове. И не е само това. Аз му казвам само една втора от истината. С този мой инструмент, с този пергел аз изследвам едновременно и човешкото лице. С този пергел трябва да се измери ъгълът на брадата, на устата, на скулите, на челото и тогава може да се говори. При такова математическо изчисление на тия ъгли аз мога да определя доколко даден човек е здрав и колко години може да живее. Това са факти за мене, които няма да изнасям пред света. Това знание е само за мене, не е за света. Който иска, той може да се учи. Земята е едно училище на отношения. Отношения има във всички тия данни. Ако човек не разбира устройството на своя мозък, на своите дробове, на своя стомах, ако не разбира и функциите, които те изпълняват, защо му е тогава това тяло?

Как трябва да се обличаме? Както сега се обличат хората, това не е обличане. Те нямат линия. Вие носите дрехи, които са много смешни. Както има три точки на лицето, по същия начин има три допирни точки за цялото тяло. Не зная дали времето позволява да говоря повече.

При А са раменатa. При Б е кръстът, а пък тук, долу, при В са краката. Да кажем, че искате да си ушиете дреха. Тя трябва да се опира в тялото в тези три точки. Като се движи човекът, дрехата да се допира до краката при третата точка В. А пък сега дрехите ви имат 4-5-6 допирни точки. И като върви човек, прилича на някоя гемия.

При правилно развития човек стъпалата на краката трябва да съставляват една шеста от неговия ръст. Лицето – една десета от ръста, гърдите една четвърт, дължината на ръката от китката една десета, два пъти мярката

около китката трябва да е мярката на врата, а два пъти мярката на врата дава кръста.

Каквато ви е брадата, такова ще е разбирането ви за физическия свят. Каквито са скулите ви, такова ще е разбирането ви за духовния свят.

Каквото е челото, такова ще е разбирането ви за Божествения свят.

Ако измервате тялото на човека, ще видите, че той е създаден от числа. Всичко е число. Ако човек знае как да съчетава тези числа, ще е здрав и щастлив.

Човек едновременно живее в трите свята. Главата е свързана с Божествения свят, със света на чистия разум. Сърцето на човека е свързано с духовния свят, със света на чувствата. Волята и мускулната система са свързани с физическия свят. Щом турите ръцете си на главата, става една обмяна между енергиите на ума и енергиите на сърцето ви. Ако тази обмяна не стане, не може да има равновесие в организма. Заболи ви корем. Направете опит – турете ръцете си на корема, концентрирайте се и ще мине всичко. През ръцете протичат две течения. Лявата страна е отрицателна, дясната е положителна, като поставите ръцете на болката, протича тази енергия. Човешкият мозък също е разделен: лявото полушарие е отрицателно, а дясното – положително. Лявата страна е на сърцето и е отрицателна, дясната е положителна – та става обмяна на енергиите.

Има седем магнетични течения – положителни и отрицателни. Първото течение магнетическо е в краката. Второто магнетическо течение е във връзка с човешките сили. Третото е свързано с чувствата. Четвъртото е свързано с човешката мисъл. Петото е свързано със съзнанието на човека. Шестото – с течението на живота. Седмото е свързано с висшите проявления на човека – човешкият Дух. Тези течения могат да се сгъстяват и разширяват, според това сгъстяване и разширяване са и разните състояния. Всяко разширение е акт на творчество и всяко сгъстяване е акт на порядък. Излишъкът на нещата създава злото и щом се изчисти злото, остава само доброто. Когато нашето тяло се гради и съгради, излишъкът ще отпадне и ще стане творческа основа на друг свят, ще се използва така, както ние използваме тора за нашите ниви и градини.

Лявата страна на човека е женска, а дясната – мъжка. Лявата страна е по-нежна. Светлината, която излиза от дясното око, е по-груба, отколкото тази, която излиза от лявото. Долната устна е женска, а горната – мъжка. Дългият нос е мъжки, късият – женски.

Има две противоположни течения на енергии, които произвеждат два различни резултата. Едната енергия стеснява формите, а другата ги разширява. Вашият мозък заема мястото на Слънцето, стомахът заема мястото на

Земята, а дробовете са съединителната нишка между Земята и Слънцето. През дробовете минават двете течения: артериално и венозно.

В природата има венозно течение, което отива нагоре, и артериално, което слиза надолу. Венозното има направление към мозъка, т.е. към Слънцето. Предварително венозната кръв трябва да мине през сърцето и дробовете, да се пречисти и тогава да отиде нагоре; както е у вас, така е и в Природата. Кръвта трябва да се озонира и да се повдигнат вибрациите ѝ. Всички нечистотии, които се намират във венозната кръв, трябва да се премахнат и така да се повдигнат вибрациите в света. Имате ли стягане в главата – това значи да препратите нечистата ви кръв да се пречисти. Боли ли ви стомах, същото ще направите.

От пъпа надолу е физическият човек – това са всички течения, които отиват към центъра на Земята. И когато тия течения вземат надмощие в човека, тогава в него се образува едно благоутробие. Всичката енергия започва да се пренася надолу. Тези, у които енергията се пренася към духовния свят, раменете им стават широки, а когато енергията отива към умствения свят, главата се разширява. Всичко зависи от това, какви са теченията.

Човекът е свързан с положителните и отрицателните сили на Земята. Краката му представляват най-красивото нещо в земния му живот. Те са връзката му със Земята. Ако те се отрежат, какво ще представлява тогава човек? За да се балансират силите на човека, Бог е създал ръцете.

Много от идеите не се реализират, защото Любовта на жените не е с такива трептения, с такава топлина, с каквато трябва да бъде, а Любовта на мъжете не е с такава хладина, каквато е необходима. Като говоря за мъжа и жената, аз имам предвид самия човек. Ако дясното полушарие на човека не е хладно и ако лявото полушарие не е топло, човек не е нормален. Този закон е валиден не само за полушарията, но и по отношение камерите на сърцето. Двете камери на сърцето му дават по-голяма топлина, а другите две – по-голяма хладина – те са хладилници. Но за тялото е обратно: дясната страна е по-топла, а лявата – по-студена.

Лявата половина на човека е женска, а дясната – мъжка. Лявата половина на мозъка е женска, а дясната – мъжка. Енергията от дясната половина на мозъка минава в лявата, затова съвременният човек мисли само с лявата половина на своя мозък. Тази е причината за асиметрията на лицето. В бъдеще, когато енергиите на ума и сърцето се хармонизират в цялото тяло на човека, ще има пълна симетрия.

Има едно лунно течение и едно слънчево течение. Слънчевото течение идва от дясната страна на мозъка, влиза вляво и излиза през задната част на опашката, долу. Това е най-низшият ум у човека. Другото течение мина-

ва от лявата страна и отива вдясно. През ноздрите при дишане имаме пак същото течение.

Едното течение е на ума, а другото – на сърцето. Двете образуват една осморка.

Слънчевият възел е орган, който събира слънчевата енергия. А умът е орган, който събира енергията на Луната и на всички други планети и звезди, събира светлината, складира я и от това прави финитe материали, образите на мислите.

Казахме по-рано, че Слънчевата система е аналогична с организма. В организма стават процеси, аналогични на процесите в Слънчевата система. Слънчевата енергия като дойде в мозъка, претърпява такива видоизменения, каквито претърпява като дойде на Слънцето от централното Слънце. Мъчно може да се обясни това, понеже хората имат механическо, а не разумно, психическо схващане. Отрицателният полюс е чувствителността, чувствата, а положителният – мисълта. В човешкия организъм мозъкът е положителен, а симпатичната нервна система е отрицателна. И в космоса е аналогично. В лявата страна на човешкото тяло енергията слиза надолу към левия крак и после по десния крак и по дясната страна се качва нагоре. Такова електромагнитно течение има и около всеки орган. Например по дясната вежда минава положителна енергия. Тя оттам се извива и се спуща под дясното око, където се превръща в отрицателна енергия. Оттам се качва над лявото око и там е вече отново положителна. След това се спуща под същото око като отрицателна енергия. По този начин в движението си тази енергия образува нещо като осморка.

В точката между веждите или в корена на носа има един разумен център, който регулира тези течения около очите. Този център можем да наречем Мълчаливото, Разумното в природата, което регулира силите.

Кръвообращението се дължи главно на електромагнитните течения. Ако те не подкрепяха движението на артериалната кръв, то сърцето не би имало тази възможност само. Но кръвта се движи в човешкия организъм благодарение на това, че има един космически импулс в света, който постоянно регулира кръвообращението на всички организми. На същото космическо електромагнитно течение се дължат и движенията на протоплазмата в клетката: циркулацията и ротацията; после движението на Слънцето, планетите и другите небесни тела.

Енергията, която Земята взима от Слънцето, може да се сравни с артериална кръв, а тази, която изпраща към Слънцето, може да се сравни с венозна кръв. Нашето Слънце играе ролята на сърце, а още по-добре играе тази роля централното Слънце. Както нечистата кръв от тъканите трябва да се върне към сърцето и оттам в дробовете, за да се пречисти, така също и енергиите на Земята се възвръщат към Слънцето, за да добият първоначалния ритъм.

В средата на човешкия мозък се намира т.нар. летящо око на душата, или вътрешното слънце на човека. Ако това слънце не грее в човека, нищо не става от него. То играе роля на трансформатор в човешкия организъм. Когато външната енергия прониква в мозъка на човека, този възел, или окото на душата, препраща тази енергия по целия организъм. То има и други свойства освен това да трансформира слънчевата енергия. В мозъка има и друг трансформатор, който препраща слънчевата енергия по цялото тяло. От правилното трансформиране на тия енергии зависи здравословното състояние както на организма, така и на чувствата. Значи, това око е трансформатор на Божествената енергия в човека и създава условия за неговото проявление.

Формата на сегашните хора не е нищо друго освен прана в движение. Когато праната не е еднакво разпределена в човешкото тяло, раждат се болестите, а когато праната не е еднакво разположена в чувствата, ражда се недоволството; когато праната не е еднакво разпределена в мислите, ражда се безсмислието.

Колкото едни линии са по-дълги, били те прави или кръгообразни, толкова и енергиите, които са работили върху тях, са по-интензивни и по-разумни. Колкото един организъм е по-сложен и по-добре устроен, говори за по-голяма разумност. Същото нещо ще забележите и по кожата на тялото, по фигурите върху нея, по космите, по тяхната дължина и т.н. Колкото един човек е по-разумен, толкова и материята с която работи, е по-префинена, по-деликатна.

Докато човек не организира добре своето физическо тяло с всички негови органи и системи, той не може правилно да възприема соковете и енергиите, които идват от възвишения свят и да се ползва от тях. Докато не се оформи и организира външната обвивка, чрез която може да приеме енергиите на външния свят, човек не може да се занимава с втората по-твърда обвивка – костите. Първата обвивка са мускулите, а втората – костите. Първата обвивка подразбира науката за живота, а втората – науката за познаване на доброто и злото. Като придобие това знание, човек дохожда до третата обвивка, до ципата, която обвива всичко. Главата също е съставена от кожа, кости, мускули и ако се повдигне ципата на мозъка, казваме, че човекът психически се е разстроил.

Целият човешки организъм е построен върху законите на доброто, справедливостта, красотата и разумността. И ако се престъпи един от тези закони, това ще се отрази върху целия организъм. Ако престъпите доброто, започват да страдат мускулите и костите. Ако престъпите справедливостта, стомахът почва да страда. Ако престъпите законите на красотата, дробовете

ви страдат. Ако престъпите законите на разумността, главата ви започва да страда, нервната система се разстройва.

Ако нервната ти система функционира правилно, това е морално. Щом стомахът ти не работи правилно, щом имаш главоболие, щом дробовете ти не функционират правилно, щом имаш ревматизъм, артрит – това е неморално.

Всеки от вас има по два възгледа за живота. Първо вие сте се оженили за богатия, който сега е изпаднал. Същевременно имате един възлюбен – идеалният живот. И сега, като сте закъсали с вашия стар живот, искате да го напуснете. Казвам: дръжте се за стария живот, но обичайте новия, идеалния. Кой е старият живот? Старият живот е нашата плът, от която не можем да се освободим. Ако речете да се освободите от стария си живот, от вашата плът, ще спрете своята еволюция и ще заминете за другия свят. Старият живот е нашето тяло, нашата плът, която не можем да пренебрегнем. Казвате, че сте недоволни от стария си живот. Каквото и да е вашето тяло, какъвто и да е старият ви живот, дръжте си го, гледайте го като писано яйце, то има своите добри страни. При всички страдания, които може да ни причини нашето тяло, несъзнателно, разбира се, ние с оглед на новото учение, към което трябва да се стремим, трябва да държим връзка с нашата плът, с нашето тяло и да го подкрепяме. Та един ден, като се освободим от него, да не сме обвързани. Когато дойдем при новите условия, кога ще бъде това, не се знае, тогава ще постъпваме много по-добре.

Има центрове в човешкия организъм, които не трябва да се докосват, камо ли безразборно да се пипат. За да не стават експлозии, движенията трябва да се контролират.

Тялото трябва да знаете как да го обичате. Сърцето, умът да съзнават, че вие ги обичате. Ако обичате клетките си, те ще ви помогнат, когато сте в нужда, защото са специалисти.

Когато човек е здрав, ходи изправен. Пазете се. Почнете ли да се навеждате, земята ви привлича, изгубвате равновесието си. Не се сгъвайте, дръжте гръбнака и ръцете си изправени. Когато тялото е перпендикулярно на Земята, светлината и топлината идват върху него правилно.

Силата на човека се крие в симпатичната нервна система, затова не я оставяйте отворена, да влизат и излизат през нея кой как мине. Затваряйте я с 9 ключа, но прекарайте през нея 9 крана, да пият от тях всички жадни.

Дръжте главата си винаги изправена, не я навеждайте на една или на друга страна. По възможност винаги да е перпендикулярна на оста, която съединява центъра на Земята с центъра на Слънцето. Да се държите за златния перпендикуляр на ума, на сърцето и на постъпките.

Човек се развива до известна възраст, когато растенето спира. Растене и спиране има периодически. И застой има. И в този застой започва растенето на друго същество – вие събирате известна енергия за следната година.

Тялото се преустройва всеки седем години. На всеки седем години костната, мускулната, нервната и мозъчната тъкан се обновяват.

Човешкото тяло постоянно през всеки седем години се изменя, и от материята, която е била, нищо не става. Като направиш една погрешка, след седем години пак си чист. Това е естествен метод за чистене, понеже нечистотата е вложена в самата материя.

Тялото представлява една Божествена дреха, която постоянно се подновява. На всеки седем години тялото се изменя. Благодарение на тази постоянна обмяна човек се чувства здрав и бодър.

Три канала има в гръбначния стълб. Два канала са отворени, през които хората дишат и оттам вървят теченията. Горе, в големия мозък и в симпатичната нервна система са двата канала и третият канал е канал на истината, който в съвременните хора е затворен.

Всичкото зло е там. Ако този канал, който е по средата, се отвори, въздухът свободно ще влиза в мозъка, оттам ще минават и другите две течения, ще минават в предната част на челото и в горната част на главата. Най-важният канал е запушен и човек, макар и велик, в много отношения е безпомощен. Единият канал в жените е повече развит, а другият канал в мъжете е повече развит. Третият канал децата трябва да развиват. Новото, което постоянно се ражда, това са нашите деца.

Всички възвишени мисли, които идват в нас, са нашите деца. Те трябва да развият тия течения. Запушеният канал е каналът на истината. Когато се отвори този канал, ние ще бъдем свободни. Вие мислите, че е много лесна работа. Никак не е лесна.

В главата е мястото на Божествения свят – там се намират всички апарати, с които той работи. Ръцете и гръдният кош представляват ангелския свят. Стомахът е човешкият свят. Всеки момент и едновременно човек работи и в трите свята, затова трябва да ги държи в изправност.

Всеки от вас е една незавършена картина, незавършени бюстове. Има да се дяла върху вас още хиляди години. Казвате за някого, че е много красив. Каква ти красота? Аз не съм срещнал красиви хора. Не съм срещнал завършени бюстове. Гледаш, челото му много хубаво, но носът го няма никъде. Има още много да работи скулпторът. Устата, ушите, ръцете и те не са довършени. Всеки ден скулпторът идва да работи.

Ще кажете, че всички вие участвате в плана на природата, че имате известен подтик. Да, но най-първо трябва да имате нещо, на което да разчитате.

Вие не можете да вярвате в нещо, за което нямате понятие. Трябва да има нещо във вас, на което да вярвате. На кое да вярвате? Или на вашата глава – на нещо видимо трябва да разчитате, или на вашето сърце, или на вашия стомах – едно от трите. Казвате: „Аз трябва да вярвам". Представител на Бога е нашата глава, нашият мозък с всичките му центрове. Жилището на нашата душа е нашето сърце и нашият стомах. Следователно Бог живее в най-горното жилище. По главата ще познаеш какво е отношението на Бога към тебе. Ако твоята глава не е правилно оформена, Бог няма добро отношение към тебе. Ти какво мислиш! Да имаш чело като на папагал и да мислиш, че ще разрешиш някакъв философски въпрос? Ти трябва да измениш челото. Има известни безсмъртни форми. Виждали ли сте как изглежда едно правилно чело? Добрият човек има свои мерки. Аз не искам да дам своята мярка. Като измеря лицето на човека, зная каква трябва да бъде дължината, каква трябва да бъде широчината, какви трябва да бъдат отношенията на ушите спрямо лицето, какво трябва да бъде отношението на носа спрямо лицето, спрямо устата. За мене в дадения случай важно е челото, важни са ушите, важен е носът, важна е устата, важни са очите. Това са единствените неща, на които ти можеш да разчиташ. Туй е твоят капитал. Ако ти имаш един извратен нос, ако ти имаш едни извратени уши, ако ти имаш една извратена уста, от твоята работа нищо няма да стане. Ако ухото е извратено, но носът и очите са правилни, ти имаш вече възможност да поправиш една погрешка.

Разумният живот се отличава с голяма интензивност. Тази интензивност се поддържа от човешкото тяло. Човек по никой начин не трябва да изтощава своето тяло, както са правили много пустинници. Постенето е разумен метод само за да се премахнат излишните вещества. Като си забогатял много, ще дадеш. Всеки човек има определена тежест в природата. По това те познават. Всякога, когато имаш повече или по-малко,ти си в едно анормално състояние – възходящо или низходящо. Когато имаш тази определена тежест, ти си нормален човек. Някой надебелее много и се радва. Някой пък изтънява. Това са две крайности. Не трябва да бъдеш нито много дебел, нито много тънък. Какъв трябва да бъдеш? Това е специфична работа. Ще оставим това настрана. Доста опити са правени. Нормалното състояние трябва да се поддържа умствено.

Нашите мисли и желания са в състояние да изменят външната ни форма.

Божият дух от хиляди години е работил върху нас и ни е дал един организъм с крака, ръце, мозък, сърце и т.н. Ако ние при сегашния живот не можем да контролираме нашия организъм с неговите сили, този мозък, това сърце, тия нервни артерии и всички клетчици в него, какво очакваме тогава? Вие ставате сутрин и нищо не мислите за вашето тяло. Направете една молитва за него. Изпратете вашата мисъл към тялото си. Помислете за всички ваши клетки,

които влизат в мозъка, в стомаха ви. Помислете за всички живи същества, които работят в него, и им изпратете, както прави един добър господар със слугите си, една мисъл, едно благоволение. Насърчете ги, дайте им сили и те ще се зарадват. Говорете им, те всичко разбират. Има един Божествен закон, който ги управлява. Насърчете ги, те са съзнателни същества. Бъдете разумни, внимателни към тях, говорете им като един добър господар.

Успехът на човека във всяко отношение зависи от симпатичната нервна система. Радостта, разположението на духа, вдъхновението се дължат на нея. Това голямо значение се е знаело някога, но се е забравило и трябва отново да се изучава. Сега се работи за организирането на човешкото сърце, на човешкия мозък. Сега се организират всички органи, за да влязат в съгласие със симпатичната нервна система. Божествената енергия иде от симпатичната нервна система. Духовната сила на човека е в слънчевия възел, който аз наричам „животворен мозък на живота". Неорганизираният мозък и животворният мозък на живота трябва да се хармонизират. Това е необходимо, защото вие принадлежите освен на света, в който живеете, още и към един възвишен свят.

Човешкото тяло, в което днес живеете, не е толкова устойчиво. Трябва да бъдете много внимателни. Нито човешкият мозък, нито човешките чувства са така устойчиви, както мислите. Ние се стремим към съвършенство, но това съвършенство подразбира едно тяло, един мозък, едно сърце съвършено преорганизирани, съвършено устойчиви, така че съвременните престъпления, които се вършат, един ден да бъдат невъзможни. Престъпленията ще бъдат така невъзможни, както пеперудата не може да извърши престъпленията на гъсеницата.

„У“ в българската азбука е египетският символ на човек в движение, неизвестно защо и как обърнат с главата надолу.

УПРАЖНЕНИЯ

Ако доброволно не правите упражненията, които ви давам, Природата ще ви застави насила да ги правите.

Онези от вас, които могат да направят упражнението, те ще се ползват. Всичко в света се постига чрез упражнения. Дето да се намирате, вие трябва да правите упражнения. Вие не можете да се развивате правилно на физическия свят, ако не правите упражнения. Всяка идея – физическа, духовна или Божествена, може да се реализира само на физическия свят. За реализирането ѝ са нужни ред упражнения. Всяка мисъл може да се предаде чрез говор, писмено или чрез мисъл. Да предавате мислите си на хората, за това се иска голяма сила. Човек трябва да е правил ред упражненията, да се концентрира, докато усили своята мисъл.

1. Дясната ръка се изнася настрани и нагоре и на 45 градуса от равнището на раменете, а лявата ръка – надолу и се прикляква шест пъти, като през това време съсредоточим мисълта си в средната част на мозъка. Това упражнение е за регулиране на предната част на мозъка.

2. Същото упражнение като първото, само че вместо да се изнесе дясната ръка на 45 градуса нагоре, изнася се лявата, а дясната – надолу и се прикляква шест пъти, като умът, мисълта се съсредоточи към сърцето. Това упражнение е за регулиране на чувствата.

Когато сте нервни, запушете с палеца на дясната си ръка дясната ноздра, а през лявата поемайте въздуха, като броите мислено до седем, задържате въздуха и броите мислено до седем. После запушете лявата ноздра, а през дясната поемате въздух. Задържайте и изпускайте бавно, ритмично, като броите до девет. Това упражнение регулира нервната възбуда, усилва паметта. Ще правите упражнението 21 пъти на ден: сутрин, на обед и вечер по седем пъти.

Когато човек изпадне в тежко състояние – чувствата му огрубяват, мисълта се помрачава, тогава нека направи следното упражнение: поставяне дланите една срещу друга, при което се допират върховете на пръстите. Лявата ръка се тегли по дланта на дясната леко без прекъсване на движени-

ето до края на китката. Изправя се в положение на прав ъгъл към дясната ръка. Дясната ръка се поставя върху лявата (при това положение и двете са хоризонтално). После дясната ръка се тегли по лявата, до края на средния пръст, двете се поставят с дланите една срещу друга, както при започване на упражнението. Същото упражнение се прави и с лявата ръка.

Динамическа сила се крие в пръстите на ръцете. Всеки пръст е свързан с един свят. Пръстите са мощни сили, с които трябва да се свържете – да черпите енергия.

Имаш лошо разположение: тури дясната си ръка на очите да се допре съвсем леко до носа. После бавно, леко да мине край устата и да се свали долу. Това ще направиш три пъти. След това прекарай втория пръст на дясната ръка над носа пак три пъти.

Изнасяне лявата ръка нагоре и напред към изток, а дясната надолу и въртене на тялото около кръста с плуване на ръцете – шест пъти. През време на плуването ще съсредоточим мисълта си към стомаха. То е за регулиране на стомаха.

Ще ви дам едно упражнение за четиридесет дни. То има резултат, ако не се прекъсва, а се постоянства. Или ще го правите, или не. В продължение на четиридесет дни сутрин преди закуска ще изпивате по една чаша студена вода на глътки. Ще пиете бавно, съсредоточено, спокойно, без да бързате.

Ще знаете, че вършите велика работа за стомаха си. Ония, които имат стегнат стомах, ще почувстват облекчение – стомахът ще се регулира. Това упражнение има значение и за каляване на волята. Макар и отдалече да я носите, пийте чиста вода.

Страдате от ревматизъм. Изтегляйте ставичките на пръстите, разтривайте ги да придойде в тях повече кръв. После може да си направите следните упражнения: да съединявате два по два пръстите си с върховете им (с изключение на палеца). Ако пръстите ви са по-къси от нормалните мерки, ще упражнявате волята си да ги продължите. Мислено ще работите с етеричната си ръка, на нея ще обръщате внимание, а тя ще влияе на физическата. Всяка част на ръцете, на лицето, на пръстите може да измените. Сегашните форми и размери се дължат на минали мисловни форми, а сегашните мисловни форми ще бъдат мисловни форми на бъдещето. Така може да си създадете хубави, високи, широки, открити чела.

Изнасяне ръцете назад и гребане напред с шест приближавания, като през време на упражнението съсредоточим мисълта си към гръбначния стълб. Това е за регулиране дейността на гръбначния стълб.

Едно упражнение за очите: поставете дланите си на очите. Накъдето и да сте обърнати, ще бъдете свободни. На физическото поле изток е отпред, запад

– отзад, север – отляво, юг – отдясно. Накъдето и да се обърне вашето лице, то е изток. Не се смущавайте, че така, както сте обърнати, на някои може да е изток вашият изток, а на други да е запад. Погледнете веднъж нагоре и няма да мигате и ще броите до пет – очите в хоризонтално положение – то е и основното положение. Пак очите нагоре, пак ще броите до пет. После очите надолу под хоризонта, няма да мигате, ще броите до пет. Всичко три пъти нагоре и три пъти надолу. После три пъти наляво ще броите до пет, три пъти надясно (същото се повтаря). Упражнението да става бавно. С това елементарно упражнение ще си служите, за да укрепите очните мускули. Мускулите трябва да се движат, за да не губят своята пластичност.

Туряте ръцете на кръста и изнасяте десния крак и правите полукръг с него отдясно, отляво шест пъти, същото правите с левия крак, като правите полукръг от ляво на дясно, също шест пъти, като се закрепвате в първия случай на левия крак, а във втория на десния. През време на упражнението ще съсредоточим мисълта си върху нервната система.

Изнасяте ръцете встрани на височината на раменете и после ги обтягате нагоре, докато се допрат пръстите, прикляквате и прибирате на ръцете пред тялото. Това упражнение е магнетическо събличане – надолу, и магнетическо обличане – нагоре. Тези упражнения трябва да се правят много бавно и правилно с добре обтегнати ръце и крака, ако искаме да имаме резултати.

Сутрин като станете от сън, измийте добре лицето си и в дясната ръка сипете малко вода, която ще изпиете на глътки, на седем глътки. Това ще правите седем сутрини наред, т.е. една седмица. Малък е този опит, но ценен. Така ще опитате силата на енергиите, които възприемате чрез ръката си. Който пие вода от ръката си, а не направо от извора или чешмата, не се простудява. Ако ви боли корем, може да направите следното: всяка сутрин да пиете по десет глътки гореща вода на всеки пет минути. Горещата вода, приета на глътки, чисти нервната система от наслоявания, които подпушват мислите и чувствата на човека. Тя го освобождава от напрежението, което нервната система произвежда върху него.

Някой път сте кисели, нервни. Вземете някакво сладко и мъничко си намажете устните с него, прекарайте езика си по горната устна и долната – оближете ги бавно и лекичко.

Или направете този опит: вземете една паничка с вода, топла 41 градуса. Увеличавайте температурата, потопете и извадете ръката два пъти, три пъти, докато тия усещания дойдат до крайния предел и не можете да издържите горещината на водата. Да се произведе едно диференциране на чувствания-та. Вие сте дошли до едно състояние на нивелиране – чувствата са станали еднакви, напрежението е достигнало до крайния предел. Нали при охлажда-

нето се свива предметът, а при затоплянето – се разширява. И в чувствата става нещо подобно.

Огъване на чувствата и потискане на чувствата. Искате да се проявите, пък не можете. Искате да кажете няколко думи, пък се стеснявате.

Едно упражнение: прекарайте дланта на дясната ръка върху дланта на лявата ръка. От лявата ръка излиза един род енергия, а от дясната – друг род. После двете ръце се поставят пред гърдите с дланите към гърдите – дясната ръка върху лявата. Движение на ръцете настрани до протягането на ръцете в хоризонтално положение. По този начин ще регулирате трептенията на вашата симпатична нервна система.

Като прекарате така ръцете си обратно, ще дойдете до едно бавно, много деликатно изтегляне на четирите пръста. Два пъти (сутрин и вечер) ще правите по шест упражнения по пет минути. Значи за всяко отделно упражнение по 25 секунди. Дясната ръка върху лявата – 6 упражнения, и лявата върху дясната – 6, всичко 12 упражнения.

Това упражнение ще го правите, когато сте сами, никой да не ви вижда. Ако го правите съсредоточено, ще придобиете едно трезво състояние, умът ви ще се проясни, нова светлина ще нахлуе в ума ви. С това упражнение добивате една малка Божествена светлина, една малка Божествена топлина и една малка Божествена сила.

Ще ви дам един прост начин за обновление: с дясната си ръка изтегляте последователно всички пръсти на лявата ръка, като започнете с палеца и свършите с малкия пръст. След това с лявата ръка изтеглете последователно всички пръсти на дясната ръка. Това може по няколко пъти на ден да го правите.

Десният крак напред; спокойно навеждане на тялото към земята, като си представяте мислено, че издигате един килограм тежест. Правете това упражнение, като постепенно увеличавате тежестта, докато достигне до 50 кг. Като правите упражнението редовно, вие ще забележите, че мускулната ви сила се е увеличила. Щом може мислено да дигнете 50 кг тежест, вие можете и в действителност да я дигнете. Правете това упражнение, когато сте неразположени, да видите какви сили се крият във вас.

Сега ще ви дам един метод за работа върху търпението. Всеки от вас да вземе хиляда житни зрънца. Ако при известен случай проявите нетърпение, започнете да броите житните зрънца. Първо ще преброите до десет. Ако нетърпението ви изчезне, ще спрете броенето на зрънцата. Десет зрънца ще турите настрана. Ако нетърпението ви продължава още, ще броите до сто зрънца. Ако и при това положение сте още нетърпеливи, ще продължавате да броите зрънцата, докато напълно се успокоите. Ще си отбележите при колко житни зрънца сте възстановили търпението си. Този опит ще правите в продължение на десет дни. Колкото пъти проявите нетърпение през тия десет

дни, толкова пъти ще броите житните зрънца. Броенето на зрънцата ще бъде бавно, спокойно, с пълно съзнание за опита, който правите. По този начин вие ще възпитавате търпението си. Колкото повече зрънца сте преброили през тия десет дни, толкова повече сте работили върху себе си. Като броите зрънцата, проявявайте почит към всяко от тях. Те са живи същества, и всяко зрънце ще ви предаде нещо от себе си. Те ще ви заставят да мислите.

Едно упражнение: лявата ръка движете от рамото до лакътя на дясната – така ще въздействате на волята. Ако лявата ръка движите от лакътя на дясната до китката, ще въздействате на сърцето. И ако лявата ръка движите на дясната от китката, ще въздействате на ума. Ако правите това движение върху показалеца, ще въздействате на личните си чувства. Същото движение ако правите върху средния пръст, ще въздействате на социалните чувства, логиката и справедливостта, а ако го правите на безимения пръст, ще въздействате върху чувството към красивите неща, изкуствата, музиката. Ако въздействате върху малкия пръст, ще възбудите у вас чувство към търговия, към ораторство. Българинът като забрави нещо, туря ръката на челото, прави сметка някаква, туря пръста на центъра на паметта, за да си припомни нещо.

Като ви дойде някоя болест, тананикайте на себе си. Изпейте тона „до“ 50 пъти. Ако сте анемичен, мързелив или ленив, изпейте тона „ре“ 99 пъти. Ако не обичате да мислите, изпейте тона „ми“ 80 пъти. Ако сте малко разсеян, разточителен, не обичате материалните работи, изпейте тона „фа“ 75 пъти. Ако не обичате правото, изпейте тона „сол“ 101 пъти. Ако не обичате изкуството и художеството, изпейте тона „ла“ 110 пъти. Ако не сте религиозни, не сте набожни, а искате да станете такива, изпейте тона „си“ 150 пъти. Това е теория, лесно се казва. Но има училище, в което човек се учи как да съчетава тия тонове. Има едно съчетание в тези тонове. Първо ще се пеят в тактове. Трябва да се знае какви ще бъдат интервалите между едните и другите тонове. После трябва да се знае цели тонове ли ще се пеят, или половинки, четвъртинки или осминки и т.н.

Поставете ръцете си на пъпа и поемете въздух отдолу, пъпът да се издува, после средната част на гърдите се издува и най-после горната част на дробовете се издува, това е правилно. При това бавно ще се вдишва, ще се задържа, сдържано ще се издишва, също бавно, както сте поели бавно (издишването е от горе на долу).

Ще сте обърнати на изток, понеже има три течения: едното от изток към запад, другото – от север към юг, и третото идва от Слънцето към Земята.

Упражнение за дишане за една седмица.

Първия ден дишайте и мислете за показалеца. Поставете десния показалец върху левия, движете го до основата на левия и вдишвайте, и обратно

– движете показалеца, като издишвате. В основата на палеца ще придобиете повече чувства, а при първата фаланга (върха) – повече ум.

Правилното дишане трябва да развива светлина в мозъка, топлина в сърцето и сила в тялото. Първата фаланга образува светлина, втората – топлина, третата – сила.

С дишането се доставят енергии в мозъка, топлина в сърцето и сила в мускулната система. Когато енергията не е правилно разпределена в мозъка, в дихателната система и в мускулната система, имаме едно болезнено състояние, една дисхармония. По същия начин ще се продължи това упражнение с дишане и издишване с всеки пръст поотделно. И така цяла седмица с всеки пръст на двете ръце.

Ще направите едно упражнение с вдишвания и издишвания, при което мислено ще възприемате белия цвят. Този цвят да слиза отгоре ви като душ. Вдишванията ще стават ритмично и с движение на ръката – с показалеца на дясната ръка.

Ще броите до четири. Вдигате дясната си ръка нагоре и започвате упражнението. При първото броене вдишвате и сваляте ръката си от А надолу, до В. При второто броене издишвате и движите ръката си наляво, от В до С. При третото броене вдишвате и движите ръката си надясно, от С до Д. При четвъртото броене издишвате и движите ръката си нагоре, от Д до А. При тия движения се образува човешкият крак. При движението на краката си трябва да спазвате същите вдишвания и издишвания. Когато организмът е нормален, при стъпването напред се вдишва, а при свиването на крака и отдръпването му назад се издишва. Защо много хора са неврастеници? Те издишват, когато стъпват, и вдишват, когато свиват крака си, затова се изморяват. Не е тъй обаче. Законите на природата са строго определени.

Едно упражнение за дишане според ритъма на сърцето: ще броите мислено до 6, според пулса на сърцето, и ще поемате въздух. Ще задържате въздуха и ще броите до три. После ще издишвате въздуха и пак ще броите до 6. 6 вдишки, 3 задържания, 6 издишки – всичко 15.

Числото 15 е разклащане на дявола, не да изхвърлиш дявола, но да разклатиш основите му. Когато поемате въздух – лявата ръка излиза малко напред и малко нагоре под ъгъл 45 градуса, а дясната остава назад. Като задържате въздуха, ще свиете пръстите на ръцете, без да ги движите. Като броите до 6 и издишвате, изнасяйте ръцете отстрани на тялото с отпуснати пръсти. При второто поемане на въздух става смяна на ръцете – дясната излиза напред и леко нагоре, а лявата – назад. Тялото няма да се движи, само ръцете. Свиването на пръстите означава, че си взел нещо, задържаш го, за да го използваш; при издишване даваш това, което си взел. Упражнението се прави три пъти.

Упражнението ще прогони от вас ревматизма, сърцебиенето и главоболието.

Дихателно упражнение. Двете ръце се простират настрана, хоризонтално, с отворени длани, обърнати нагоре.

1. Вдишване – бавно се вдишва въздух и същевременно се свиват пръстите, при което палецът се поставя върху средния пръст и показалеца. През това време се мисли, че заедно с въздуха се възприема и Божията Любов. Тя прониква във въздуха и във всичко, понеже Бог прониква във всичко, а Бог е Любов.

2. Задържане на въздуха – колкото се може повече време, като мислим, че усвояваме Любовта, тя прониква в цялата ни природа. През време на задържането на въздуха бавно прибираме двете ръце, които са със свити пръсти, и ги поставяме на гърдите.

3. Издишване – постепенно протягаме ръцете си встрани хоризонтално и когато съвсем ги протегнем, бавно изправяме пръстите на ръцете. През това време издишваме въздуха и мислим, че изпращаме в света светлина, която излиза от нашата Любов.

Дихателно упражнение, което има за цел да увеличи вашата способност да задържате въздуха. При това упражнение няма да си служите с никакви единици. Ще вдишвате по-бавно и по-дълбоко, след това ще задържате въздуха, колкото се може по-дълго и ще издишвате, колкото се може по-бавно. Времето за задържане да се увеличава постепенно: 1 мин, 1 1/2 мин, 2 мин, 2 1/2 мин и т.н.

Вдишване през лявата ноздра. През това време се изговарят мислено думите: „Да се прослави името Божие в мене“. При задържане на въздуха се изговарят думите: „Да дойде царството Божие и Божията правда в мене“. При издишването се изговаря: „Да бъде волята Божия“. През лявата ноздра да се поема въздух 5 пъти. След това обратното – 5 пъти да се поема въздух през дясната ноздра и да се издиша през лявата.

Живата енергия, която трябва да освежи организма ни, идва чрез гръбначния стълб. Мозъкът на гръбначния стълб има свойството да поглъща праната от въздуха и да я предава на целия организъм. Запишете си формулите, които може да произнасяте мислено при поемане, задържане и изпущане на въздуха:

Поемане: „Благодаря Ти, Господи, за Божествения живот, който си вложил във въздуха и който приемам заедно с въздуха.“

Задържане: „Този Божествен живот, който приемам с въздуха, прониква във всичките ми клетки и навсякъде дава сила, живот и здраве.“

Издишване: „Този Божествен живот ме укрепва и аз го проявявам навън чрез своята деятелност.“ Под Божествен живот се разбира праната. Живо ще си представите праната как сълзи от клетка в клетка, от орган в орган и отива навсякъде.

Вдишване: „Да се прослави името Божие в мене.“

Задържане: „Да се въдвори царството Божие и Неговата правда в мене."

Издишване: „Да бъде волята Божия."

Вдишване: „Господи, благодаря Ти, че идваш в мене."

Задържане: „Господи, благодаря Ти, че си в мене."

Издишване: „Господи, благодаря Ти, че си оставил своето благословение в мене."

Има неща, които зависят само от вас, и като ги правите, ще дойдете до друга фаза на развитие. Това, което зависи от природата, тя го дава и е толкова щедра, че всякога ако сте във връзка с нея, ще имате нейното благоволение. Някои от вас са бедни и нямат пари за лекарство, аз за тях давам тези методи, които могат да се споделят с другите, след като са опитани и са дали резултат. Казвам ви, ще вдигнете ръцете си нагоре рано преди зазоряване, ще се концентрирате десетина минути към Слънцето и после ще препратите всичката слънчева енергия навсякъде из тялото си. Пет-шест пъти ще направите това.

Вечерно време отдолу, от центъра на Земята ще почнете. Земната енергия ще дойде и тогава непотребното от ума ще го вземе Слънцето и ще стане обмяна, и ще започне енергията от центъра на Слънцето до центъра на Земята да функционира, а вие ще сте в средата, в екватора, тогава всичко ще тръгне добре.

Всички разумни и възвишени същества живеят по този начин. Адептите правят това, светиите – също. Те ядат най-малко по четвърт час бавно, съсредоточено, спокойно.

Сърбежът по тялото се дължи на набиране на енергия, която трябва да се пласира.

Щом имате сърбежи по тялото или по краката само, седнете някъде, концентрирайте мисълта си и почнете мислено да отивате по високи места, да се качвате на Монблан, на Хималаите, на Слънцето и Луната. Правете такива разходки с мисълта си и ще се успокоите. Тази излишна енергия ще се трансформира.

Когато времето се разваля, по хоботчетата на мухите се събира повече електричество и те започват да хапят. Като знаят, че човек е добър проводник на електричеството, те го хапят, за да се освободят от излишната енергия в себе си. Когато времето е добро, мухите не хапят. Езикът на човека представлява острието, хоботчето на мухата. Когато времето започва да се разваля, т.е. когато човек се мъчи, на езика му се натрупва повече електричество, от което той започва да се дразни и търси начин да се освободи. Ако някой го предизвика, той веднага се нахвърля с езика си върху него и по този начин се освобождава от набралото се излишно електричество. Щом забележите в себе си готовност да хапете с езика си, направете следното упражнение:

дясната ръка нагоре, силно изопната, а лявата – надолу. Бавно клякане, с допиране на лявото коляно до земята. С голямо съсредоточаване на мисълта, изговорете думите, отправени към себе си: „Готов ли си още да говориш?“ После лявата ръка нагоре, а дясната – надолу. Бавно клякане, с допиране на дясното коляно до земята и със същите думи. Като клекнете и станете няколко пъти, мъката и дразненето ви ще изчезнат. Чрез това упражнение, чрез клякане и ставане, чрез докосване на ръцете до земята, вие ще прекарате електричеството в земята и ще се освободите от него.

През цялата седмица наблюдавайте Луната, като си записвате първата мисъл, която мине през ума ви. Ще наблюдавате Луната цялата седмица, а всеки ден от седмицата ще спирате вниманието си върху оная планета, която е свързана със съответния ден. Например във вторник ще наблюдавате Марс, в сряда – Меркурий, в четвъртък – Юпитер, в петък – Венера, в събота – Сатурн, в неделя – Слънцето, когато изгрява. Като наблюдавате тия планети, същевременно ще си записвате първата мисъл, която е минала през това време в ума ви. Ще отбелязвате и времето, дали е било ветровито, облачно, или ясно. Като правите тия наблюдения, ще увеличите знанията си.

Около 5-10 минути няма да помръдвате, ще мислите само за себе си, ще бъдете силно съсредоточени. Ще дойде някой през това време, ще иска да ви изкара от това съсредоточаване, ще се опита да ви нервира, но вие ще си останете тих и спокоен, като че този човек не съществува. Ще кажете: „Възможно ли е това?“ Възможно е, има хора, които не се поддават на слабости. Вие ще се повдигнете по-горе от причините, които искат да ви извадят от нормалното ви състояние.

В продължение на една седмица работете върху евангелието на Йоана по следния начин. Всяка сутрин отваряйте Евангелието произволно и турете пръста си върху един от стиховете на страницата, на която сте попаднали. Прочетете този стих внимателно и пожелайте да го реализирате. През целия ден, при свободно време, мислете върху този стих.

Като правите опити за изучаване влиянието на цветните лъчи, стремете се направо да възприемате слънчевите лъчи. След като сте гледали десет секунди право в слънцето, затворете очите си и вижте какво ще се яви пред вас. След известно време, в хоризонта на зрението ви ще се яви малка, светла точка, която представлява слънцето. Тази точка започва да се движи бързо, ту слиза надолу, ту се изкачва нагоре, като постепенно се отдалечава и става по-светла, докато приеме човешки образ. Образът става все по-светъл, но постоянно се отдалечава и намалява пак до малка, светла точка. В това време се спуска една завеса, която отделя физическия от духовния свят, и пред вас настава голяма тъмнина. На другия ден ще повторите опита. Ако опитът излезе сполучлив, пред вашето зрение ще се появи светлата точка, която ще се превърне в човешки образ, и после като светла точка отново

ще се скрие. Понякога месеци наред можете да правите опита и всякога да излиза несполучлив. Светлият образ се явява само тогава, когато човек се намира при добро и повдигнато състояние на духа. Който може да види този светъл образ пред себе си само за един момент, той така се ободрява и развеселява, че с дни се намира под негово влияние. Той се намира в положението на Наполеон, когато виждал своята звезда. Когато виждал своята звезда, Наполеон лесно решавал задачите си. Щом изгубвал звездата си, той изпадал в мрак и съмнение.

И тъй, когато около човека се явяват светли точки, които се движат с голяма бързина, това показва, че той преживява нещо приятно. Ако между светлите точки има и черни, това предсказва на човека някакво болезнено състояние. Щом светлите точки изчезнат, а останат само черните, човек се разболява вече. Черните точки се виждат и с отворени очи, а светлите – само при затворени очи. Светлите точки не са нищо друго, освен електрически светлинки, малки резервоари на енергия. Цялото пространство е пълно с електричество. Светлите точки, които виждаме в пространството, са резултат на обмяната, която става между материята и електрическата енергия. Светлите точици, които са много ярки, имат материален или полуматериален характер, ако са цветни, те се отнасят към област извън материалния свят. Те не съществуват в пространството, нито могат да се видят с просто око или с микроскоп. Обаче те съществуват в субективното схващане на човека.

Сега ще ви дам още едно естествено упражнение – медитация върху дъгата. Ще медитирате върху дъгата дотогава, докато създадете в ума си красива картина за нея. Това упражнение може да отнеме на някои една, на други – две, на трети – три години, докато в ума им се създаде тази красива картина, но те трябва да работят в това направление. Някои пък могат да успеят в кратко време – това зависи от способността на ученика да се концентрира. Значи всеки ден ще медитирате върху дъгата, докато в ума ви се създаде жива, ясна картина. Ще си я представите такава, каквато сте я виждали в природата, с всичките ѝ цветове. Това упражнение ще послужи като стимул за развиване на въображението във вас. За окултния ученик въображението е необходимо, понеже то е майка на идеите. Когато медитирате върху дъгата, ето какви картини можете да си представите: на запад – слънцето, на изток – черен, тъмен облак, а дъгата – от север към юг, след ситен, пролетен дъжд.

Сега за упражнението. Ще станете точно в четири часа. Ще се стремите да забравите всичко и ще се отдадете на дълбоко размишление. След като разгледате вашия живот, като пожелаете какво добро трябва да имате, като помислите как да подобрите вашия живот, ще помислите за всички добри хора по целия свят. В Америка, в Австралия, навсякъде, навсякъде ще ги обиколите и ще се запознаете с най-добрите и с най-учените хора в света, а

после ако ви остане време, ще се качите горе на небето при ангелите и там ще се постараете да се запознаете с тях. Тъй за един час ще си направите една хубава разходка, една отлична духовна разходка по цялата Земя и на небето. Но да не заспите! Като идете на небето, ще гледате да не останете там.

УСЛОВИЯ

Всеки един човек е дошъл в света точно в условията, които са необходими за него.

Ние наричаме яденето процес на освобождаване. Ти казваш: „Защо трябва да ядем?“ Освобождаваме се. Яденето е метод за освобождаване. Ядеш, за да бъдеш свободен. Но вие философски не сте разрешили въпроса, защо трябва да ядете. Ти казваш: „Защо Господ така нареди, без ядене не може ли, без богати хора не може ли?“ И богатите са потребни, и почвата е потребна, и водата, и въздухът, и светлината са потребни. И всичко, което произтича като резултат от тези условия – доброта, справедливост, разумност, е потребно.

Ако човек има едно неправилно схващане, той трябва да го коригира. Не искам сега да ви обезсърчавам, да казвам, че нямате знание – ни най-малко моята цел не е тази. Идеята ми е следната: като сея една нива с жито или с ечемик, не че нивата не е богата, но аз гледам при дадените условия какво може да се сади. В това отношение човек е едно голямо поле за насаждане, но трябва да се види какво може да расте у всеки поотделно. Това не е като обикновеното садене на семената – у човека те съществуват изначално, не се създават сега. Като говоря за посаждане, това не значи, че тези семена – идеи, тепърва трябва да се посаждат. Идеята за Бога сега не се създава. Идеите съществуват.

Вие често с отрицателните си мисли мижешката минавате по пътя. Едно щастие е определено за вас, а вие обремените съзнанието си и го отминавате. Ония благоприятни условия, онова благо, което провидението е турило на пътя, вие няма да го видите. После пак ще се оплаквате.

Човек трябва да се учи, за да избегне големите мъчнотии. Хората се учат само от онова, което преживяват. Това нищо не ги ползва. Какво те ползва да помниш, че си паднал някъде и си счупил крака? Важно е да знаеш условията, при които кракът ти може да се счупи и как можеш да избегнеш това счупване. Като се качваш по една планина и се катериш по една хлъзгава скала, трябва да знаеш, че можеш да паднеш и да си счупиш главата или крака и да избегнеш това падане. Мнозина казват, че може и без учение. Но всички желаят да имат един богат баща, който да им остави голямо наследство, да бъдат рентиери. Че всички вие сте рентиери. Земята е място, на

което сте изпратени и всичко е предвидено за вас, според условията. И ако страдате, то е защото не разбирате тези условия.

И тъй, ако искате да се занимавате с окултната наука, на първо място трябва да изучавате себе си. „Познай себе си!" казва Сократ. Какво означават думите „познай себе си"? Какво трябва да познаете в себе си – висшето или низшето? Да познаете себе си, ще рече да познаете висшето, Божественото начало в себе си. С други думи казано, да познаете Бога в себе си. Познаете ли Бога в себе си, вие ще познаете условията, при които можете да растете и да се развивате правилно. Да познаете условията, които, от една страна, дават направление на вашето растене и развиване, а от друга страна, уравновесяват силите, които действат във вас.

И тъй, животът на съвременните хора, с всички техни възгледи и теории, на пръв поглед е хубав, сладък, но щом се опита, той причинява разстройство на стомаха. Защо? Защото брашното, от което са направени тези теории, е старо, горчиво, останало отпреди хиляди години насам. Следователно каквото и да мислите за сегашния живот, теориите и възгледите за него са вече остарели, вгорчени. Тази е причината, поради която днес всички хора са недоволни от живота. Едно време бяхте недоволни от рогата си. Бог махна рогата ви, освободи ви от тях. Едно време бяхте недоволни от големите си зъби и нокти – и от тях Бог ви освободи. Едно време бяхте недоволни от големия хобот, намирахте го много непрактичен – и от него Бог ви освободи. И от сегашното си положение сте недоволни – и от него Бог ще ви освободи, ще ви даде нещо по-хубаво. И тогава ще има нещо, от което ще бъдете недоволни. Това показва, че недоволството е неизбежен спътник в човешката еволюция. Докато живее във време и пространство, невъзможно е човек да се задоволи. Обаче щом живее извън времето и пространството, той винаги ще бъде доволен. При тези условия той разбира вече реда и порядъка на нещата, а това разбиране внася в душата му мир и доволство. Значи, докато е на Земята, при ограничените условия на живота, човек ще бъде недоволен и винаги ще се стреми към по-високи постижения, към по-големи блага. В резултат на своите усилия, на своя стремеж, той все ще постигне някакво благо, но скъпо ще плати за него. Човек трябва да се приготви за всяко благо, за всеки венец, който му предстои да получи.

Условията, при които днес живее човек, му налагат да мие ръцете си поне 5-6 пъти на ден.

Човек трябва да си намира постоянна работа! Никой от вас да не бъде в бездействие. Щом човек почне да се отпуща, той е в бездействие. Вземете най-видния цигулар, който знае хубаво да свири, лишете го за един месец от цигулката му и той почва да се нервира. Дайте му цигулката, веднага ще стане весел. Вземете един учен човек и го лишете от труда му, и той ще почне да се

нервира. Даже, която и да е къщовница, лишете я от потребното ѝ вкъщи и тя ще почне да се нервира. Всички трябва да работите! Сега ще кажете: ние нямаме условия за работа. Не зная, може би вие нямате условията на един цар или условията на някой милиардер в Америка, или условията на някой шах в Персия, но казвам: вашите условия, при които сега живеете, са хиляди пъти по-добри от условията на щурците и условията на врабците.

Та ние сме в такова положение, че каквото и да мислим, трябва да работим и при най-неблагодарните условия. А те не са лоши. Вашите условия са хиляди и хиляди пъти по-добри от условията на животните. Вашите сегашни условия са хиляди пъти по-добри, отколкото на ония хора, които са живели преди хиляди години. Тия условия, които имате, вие казвате, че са много неблагоприятни. Не е вярно! В този живот най-хубавото, което може да получите, природата ви го е дала. В бъдеще ще ви даде повече. Зависи от това, как ще свършите работата. Вашето бъдеще зависи от начина, по който вие сега мислите и живеете. По някой път се чудите. Когато се намирате в най-трудно положение, представете си, че не сте вие, а друг е на вашето място и вие му давате съвети. Какво трябва да му кажеш? Вярно е, обуща нямаш, стаята ти не е хигиенична, прозорецът ѝ е тесен, одеялата – тънки, отвън – студено, дрехите не са както трябва, шапката – също. Какво трябва да правиш? Кажи си: „Това са най-хубавите обуща, които досега съм носил. Такива обуща досега не съм носил.“ Като погледнеш дрехите си, кажи: „Като тия дрехи и такава шапка не съм носил“. Но вярвай в туй, което си казал. Като погледнеш стаята, кажи: „Тази е най-хубавата стая, в която съм живял“. В какво седи хубостта? Количеството вода не определя ценността на един извор.

Само при лоши условия човек изявява заложените в него способности. Добродетелите в човека се проявяват при лошите условия. Когато дойдат големите изпитания, Бог ни заставя да развием в нас хубавото, скритите сили, на които дотогава не сме обръщали внимание.

При всички условия на вас ви дават известни задачи, които трябва да разрешите. Едно обезсърчение е една такава задача. Да кажем, паметта ви е отслабнала, вследствие на това се обезсърчавате. Кажете ми сега, защо отслабва паметта в човека? Доста труден въпрос. Паметта отслабва, когато се раздвоява съзнанието, няма единство в него. Когато някой говори, а умът му е на две места, тогава паметта е слаба.

Срещате един банкер и си казвате: „Да имам неговото богатство в ръцете си, много неща бих направил!“ Много лесно искате да придобиете богатството. Богатството е сила. Какво ще направите, ако имате на разположение два милиона лева? Ще си създадете някакво нещастие – нищо повече. Ще започнете да се храните с печени агнета, кокошки, пуйки и ще развалите

стомаха си в продължение на няколко години. Днес Бог ви е поставил в положението на сиромах, да се научите да ядете. Той ви казва: мазнини няма да ядете, защото те са причина на разни болести. Понеже в миналото си не сте знаели как да се справяте с организма си, не сте могли да го управлявате, днес сте дошли на Земята като беден човек, да живеете в лишения, да се изправите. Тъкмо сте тръгнали в правия път, намери се някой ваш дядо, който ви оставя два милиона лева наследство, но с това разваля Божия план. Вашият дядо не е постъпил добре. Той трябваше първо да се обърне към Бога, да попита какво е Неговото мнение по този въпрос, да ви остави ли наследство, или не.

Мнозина идват при мене, искат да им кажа нещо, да знаят какво да правят. Това, което искат те, е равносилно на два милиона наследство. Тогава аз запитвам Бога, да отговоря ли на въпроса, или не. Бог ми казва: този човек е прекарал няколко непорядъчни живота, той трябва да се залови на работа, да не разчита нито на баба и дядо, нито на баща и майка, нито на приятели. Подобрението на съдбата му зависи изключително от него. Ако работи, ще има Божието благословение; ако не работи, главата му ще побелее. Казвате: „Тежки думи са тия". По-добре да знае истината и да се стегне да работи ден и нощ, отколкото да се заблуждава.

Вие седите и мислите, че сте изоставени от всички. Ами били ли сте вие в положението на онзи, който е бил заровен в гроба? Вие не сте ходили при мъртвите, да видите какво е тяхното състояние. То с хиляди и милиони пъти е по-ужасно, отколкото вашата самотия вкъщи. Той лежи в земята и чака да се освободи, а всички духове се нахвърлят отгоре му. Той плаче, страда, докато се разнищи съвсем и остават само костите. И тогава се освобождава и казва: „Отидох вече!" Една последна нишка само остава и той се радва в душата си, че цялото тяло се е стопило, че се е освободил от него. Защото физическото тяло, в което е човекът, е един затвор.

Ако една мисъл във вас е паразитна, какво трябва да направите с нея? Някой път хората не знаят какво трябва да правят с въшките. Източните народи имат много въшки. Във време на война въшките се размножават. Какво да правите? Съберете ги в едно шише, изсипете ги на едно песъчливо място да се научат да пасат. А вие като хванете въшката, натиснете я с ноктите, убиете я. Но с това ти покваряваш себе си. Като убиеш една бълха, една въшка макар и след няколко прераждания ще те накарат да им създадеш условия за развитие. Затова я остави на тревата да пасе, тури я дето за нея няма нищо за ядене, за да се научи да мисли. Някои от вас се намирате при много лоши условия. Тия лоши условия ви се дават, понеже у вас въшки са се наплодили. Тия въшки са вашите лоши мисли и желания.

Лошите условия, от които съвременните хора се оплакват, са възможности за развитие на по-възвишените човешки способности. Та всяка мъч-

нотия на човека не е нищо друго, освен възможност да се развият в него възвишените му способности, да се събуди в него нещо повече от това, което обикновено проявява. Колкото мъчнотиите и страданията на човека са по-големи, толкова по-големи възможности се развиват в него, толкова по-големи възможности за развитие се събуждат в него. Ако не беше така, страданията и ограниченията щяха да бъдат безсмислени. Всяко страдание в човека се компенсира от развитието на една вътрешна способност, на едно чувство, от което зависи неговото благо. Всички можете да се освободите от страданията. Кога? Когато не носите тесни обуща, когато джобовете ви са пълни със злато. Всички можете да се освободите от страданието, но кога? Когато главите ви са пълни със знание, когато разбирате законите на природата, когато сте отлични, гениални художници и където отидете, всичко да можете да нарисувате. Всички можете да се освободите от страданието, когато сте отлични музиканти и знаете как да теглите лъка или да свирите на пиано и където и да отидете, да можете веднага да свирите. Сега ще дойде възражението и ще кажете: „Възможно ли е това?“ Казвам: единственото нещо, в което сегашните хора вярват, са грамофонните плочи. Те са авторитети за тях. Във вестниците писаха, че някъде са отворили една школа за папагали, които се учили да пеят по грамофонни плочи и по този начин ще пеят най-видните класически произведения. Грамофонните плочи се въртят и по тях пеят папагалите. Публиката слуша как пеят папагалите. Един ден, когато папагалите се научат да пеят по грамофонни плочи, тогава ще започнат да ги учат да решават и математически задачи, да разискват по различни философски теми и т.н.

Какво значи прилежание? По какво се отличава един прилежен ученик? Българинът тепърва ще трябва да се учи на прилежание. Той по своето естество не е прилежен. Всички лоши условия в живота не са нищо друго, освен едно принудително заставяне на човека прилежно да учи. А обикновено, при неблагоприятни условия вие роптаете. Излишно е. Ти получаваш известен материал, който трябва да проучиш. Ще си дадеш малко труд да го разбереш.

Неразбраните неща са философски, а пък разбраните – научни. Това, което разбирате и прилагате, е наука, а пък това, което не разбирате, е философия. Когато кажете: „Трябва да бъдем добри“, това е философия. Но като казваш: „Аз трябва да бъда добър“, ти подразбираш, че има нещо строго определено. Когато казваш: „Аз трябва да бъда добър“, значи трябва да бъдеш земя. Трябва да бъдеш почва, на която да расте всичко. Когато кажеш: „Сиромах съм“, ти подразбираш, че си силен човек. И трябва да употребиш своята сила на работа. А всяка работа трябва да има някакъв резултат. Земята очаква водата да дойде, тогава всички нейни богатства ще се развият. Само при водата те могат да се развият. Ти казваш: „Аз съм беден

човек“. Че твоята беднотия е условие, за да се развие твоето добро, твоето богатство. Като се съединят вашето добро и вашата справедливост, ще се роди разумното във вас. И вие тогава ще бъдете господари и ще можете да управлявате себе си. Най-първо човек трябва да управлява себе си.

Вие можете да ми зададете друг въпрос: „Какво ни интересува нас някакъв идеал, когато се намираме в такива лоши условия на живот?“ Но аз пък ще ви попитам: можете ли да докажете действително, че условията на живота са лоши? То е само предположение. В живота има толкова лошавини, колкото и добрини, толкова падания, колкото и ставания, толкова загуби, колкото и печалби. Едните и другите условия в края на краищата се уравновесяват. Туй, което наричаме лоши условия в живота, то е наше субективно схващане – човешко умуване. Хората казват, че човечеството днес боледува, но аз възразявам. Болестите са анахронизъм, нещо преходно, което зависи от самия човек, защото той има толкова възможност да бъде здрав, колкото и болен. Болестите не са нищо друго, освен упътване за изправление, защото човек започва да се развива само тогава, когато се противодейства на неговата воля. Туй може да се провери винаги в живота. Всички велики хора са страдали и страданията именно са били стимул за тяхното повдигане. Ония обаче, които не са имали никакви спънки, а напротив – са имали удобства, са останали назад.

Някои казват: „Сега животът е много тежък“. Не, казвал съм и друг път, че сега се намирате в най-благоприятните условия на живота. Вие сте в положението на евреите, които излязоха из Египет. В пустинята може да нямате месо и други неща, но ще имате вода и чист въздух и фараон няма да ви заповядва. По-добре човек да е свободен в пустинята, отколкото да е роб и да яде месо, да има всички удоволствия и фараонът със своя камшик да ви потупва и да ви заповядва: „Кирпичи и тухли ще правите!“ И ние казваме: „Няма какво, ще се правят“. Не, няма да правим вече тухли и кирпичи. Нам ни предстои един дълъг път в пустинята на Божествения живот.

Писанието казва: „Когото Бог обича, поставя при неблагоприятни условия, за да създаде благоприятни“. Ако сега имате неблагоприятни условия, то е защото Бог ви обича. Бог ви поставя при неблагоприятни условия, защото за в бъдеще мисли да ви даде нещо по-хубаво. Ако мисли да ви лиши от туй благо, Той щеше да ви даде доброто още първоначално. Затуй всеки, като слиза от небето, питат го: „Какво искаш, доброто на Земята, или доброто на небето?“ Ако каже, че иска доброто на Земята, дават му го още на Земята. Но едно трябва да знаете, че тук на Земята няма условия за добро, за щастие. Тук има само движение.

Сега вие имате най-добрите условия да се учите, макар че по навик продължавате да казвате, че нямате условия. Условия може да нямаш, но имаш възможности. Чрез възможностите си създавай условията. Може възможнос-

ти да нямаш, но имаш условия. Чрез условията създай възможности. По двата начина работи. Пък ако имаш и вътрешни възможности, и външни условия, тогава всичко е наред. Тогава приложение ти трябва. Не отлагай!

Вътрешните възможности не зависят от външните условия. И бедният, и богатият имат своите положителни и отрицателни страни. Човек може да бъде силен, добър, умен и като богат, и като беден. Това показва, че тези качества са вътрешни, а не външни. Вътрешното богатство и сиромашията правят човека богат или сиромах, а не външното.

Когато човек се намира в благоприятни условия, всички обичат да го заобикалят, но щом дойде кобрата – сиромашията, неволята, болестта, този човек отслабва и веднага всички казват: „Можете ли да ме извините?“ Може. И той остава сам. Това е един превод. Все ще дойде кобрата в живота. И като дойде, веднага онези, които са ви обичали, ще си отидат и ще ви оставят сами.

При сегашните условия, при които се намирате, животът не може да бъде тъй приятен. Сега човечеството се намира при най-трудни условия, минава през най-гъстата среда. Най-гъста е сега материята и няма благоприятни условия за работа. Представете си един земеделец, който има земя, но капка дъжд не е валяла. Той има всички плугове и приспособления, но земята е твърда като камък. Питам: как може да се оре при такава твърда почва? Следователно той трябва да чака да падне дъжд, да падне влага, а тази влага в духовния живот всеки един трябва да я предизвика. И аз ще ви дам един пример. Когато българите нямат огниво, те вземат две дървета и почват да ги трият и ще се мине час, два, три часа, докато се сгорещят дърветата и се образува огън. Та и вие някой път ще настоявате, ще търкате, може би час, два часа ще минат, докато произведете този огън. Пламне ли, вече може да сготвите хубаво ядене. Може да си опечете хляб, при това може да си възврите и водица. Сега ние ще приложим това в живота. Този закон е верен и по отношение на човешките чувства. Ако вниманието на човека изцяло е погълнато от света, цялата му енергия ще бъде изсмукана.

Казвам: първото необходимо условие за придобиване Божествения живот е чистотата. За нея душите копнеят, за нея се молят, нея търсят. От единия до другия край на Библията се говори за чистота и святост. И тогава пред чистия човек се откриват много възможности. Не може ли човек да се освободи от своята нечистота, възможностите остават затворени пред него. Прогресът, светлината, знанието, силата и свободата във физическия свят зависят от чистотата, а в духовния свят – от святостта. Колкото по-свети са духовете, толкова по-силни са те. В Божествения свят всичко зависи от Любовта. Когато слизате от горе на долу, ще работите върху идеите: служене, почит и обич; качвате ли се от долу на горе, ще придобивате чистота, святост и Любов.

Външните условия няма да изменят живота, но мисълта е, която иска да измени живота.

Такъв е законът на равновесието. Когато някоя външна или вътрешна сила дойде върху човека, той излиза от своето равновесие, но за да не го изгуби, наклонява се ту надясно, ту наляво. Обаче целта не е да вървиш нито наляво, нито надясно, но да запазиш равновесието си и да вървиш нагоре. Следователно вътрешната борба в човека е важен психологически закон, необходим в живота на човека, за урегулиране на силите в него, за запазване на равновесието. Всеки човек има равновесие, но не го задържа за дълго време. Рече ли да предприеме нещо добро, веднага един глас ще му каже: „Отложи това нещо за друг път! Днес условията не са благоприятни, не му е времето сега." Аз пък казвам: не отлагайте нито за един час! Всякакво отлагане е губене на време, губене на сили. Решите ли да направите нещо, приложете го. И в съдилищата често отлагат делата. Какво се постига с отлагането? Разноските се увеличават, времето се губи, хората се разтакават нагоре-надолу и в края на краищата се изгубват благоприятните условия. Никакво отлагане! Когато човек отлага нещата, той мисли, че утрешният ден ще му донесе по-добри условия, но винаги остава изльган.

Съществува едно учение в света, което придава на хората живот, което задоволява всички копнежи на човешката душа и дава възможност на човека да се изявят всички негови способности. Тогава и в най-ниското положение да се намира, той е доволен от себе си и счита, че е господар на положението си, че не е роб на условията. Ако ние сме роби на условията, тогава не сме свободни. Но ако условията зависят от нас, тогава ние не можем да се откажем от тях – ние самите създаваме условията.

Докато не знае причината за своето физическо, умствено или сърдечно неразположение, човек винаги ще бъде играчка в ръцете на условията. При това положение всеки иска да му причини радост, но всеки може да му причини и скръб. За да не бъде уязвим към условията, човек трябва да развива своите вътрешни чувства и способности, чрез които да предвижда нещата.

Сега, като наблюдавам вашия живот, виждам колко мъчно издържате изпитите си. Защо? Защото не се съобразявате с условията. Някой има да минава дълъг път и тръгнал с натоварена кола. Срещат го пътници, казват му да свали част от товара си. „Няма нищо, ще го изкарам, пътят ми е лек." Наистина, той слиза по наклон, надолу и колата лесно върви, но по-нататък пътят става по-труден. Той не предвижда това и си пее: „Горо ле зелена, водо ле студена". По едно време пътят става равен и колата мъчно върви. Още по-нататък пътят се издига нагоре, колата спира вече, не върви. Какво да прави сега? Той трябва да снеме три четвърти от товара си. Къде да остави този товар? След тебе идват бедни хора, с празни коли, те ще го натоварят. Как да оставя товара си, за който толкова труд съм употребил, докато го

спечеля? Ако не оставиш товара си, колата ще оставиш, а то е по-страшно. Снеми част от товара си и Бог ще те благослови. Такова нещо представляват бурите, мъчнотиите в живота на човека.

Не се старайте да премахнете неблагоприятните условия, при които живеете. Работете под тях, докато си създадете един добър характер, докато създадете новото в себе си! Само тъй се създава човешкият характер! Трябва да знаете, че само ония хора са създали от себе си велики характери, които са издържали, превъзмогнали неблагоприятните условия на живота си. Това виждаме в цялата история на човечеството. От ония, които са живели в разкош, малко велики хора са излезли. Аз поне не зная нито един велик човек, който да е живял в разкош.

Сега ще ви сведа своите заключения в следното: ни най-малко нямам за цел да ви налагам да вярвате, аз искам вие да опитате. Опити, опити трябват и нищо повече! Има един вътрешен опит. Както всяко растение трябва да намери своя почва, да намери всички подходящи условия за своето растене, така и всеки човек в света трябва да намери своите благоприятни условия, за да расте и се развива. Никога не мислете, че условията, при които живеете, са неблагоприятни. Това са само вътрешни, субективни схващания. При туй развитие на колективното съзнание всеки човек е точно на мястото си. Но ние се заблуждаваме и казваме: „Защо не съм като този господин!“ Не гледайте този човек отвънка; той може да е богат, може да има много ястия, но той е нещастен, неговият вътрешен живот е развален, има порок на сърцето, стомахът му е развален. А онзи, бедният, няма такова изобилие, но е здрав, яде си сладко. Щастието на човека се обуславя от разположението на духа – да е доволен от това, което е приел в даден момент.

Казвам: условията, при които живеете, изискват будно съзнание. Човек трябва да се тренира, да се самовъзпита. Той трябва да работи, да учи, да се домогне до законите на кабалата, до законите на висшата математика. Много хляб още трябва да ядете, за да дойдете до тези закони, а при това ще ядете хляб не като сегашния. Ще престанете да ядете сегашния хляб. Висшата математика изключва употребата на лука, чесъна, праза, на различните пържени масла и т.н. Който иска да се занимава с висшата математика и да стане математик, в пълния смисъл на думата, той трябва да се храни с плодове, току-що откъснати от дървото. Който яде развалени, гнили плодове, всякакъв математик може да стане, но не и математик на живата математика, която преобразява човека. Ще кажете: „Къде са тия условия?“ Всеки може да си създаде тези условия. Наистина, в един ден той не може да ги създаде, но като работи съзнателно, в един живот той ще може да ги постигне. Ако работите съзнателно, интензивно, в десет години вие ще можете да придобиете това, което при обикновени усилия можете да добиете за 50 години. Това

не е ли достатъчно? За тази цел необходимо е човек да живее съобразно законите на живата природа, да развива скритите сили и дарби в себе си. Неусетно той ще развие и своето вътрешно зрение, да вижда нещата ясно и да разбира дълбокия смисъл на живота.

Сега у вас възниква едно противоречие, нали така? Понякога вие искате да умрете. Защо? Това е състоянието на господаря, който има свинете си у вас. Тази идея не е ваша. Вие нямате желание да умрете, но искате да се освободите по някакъв начин от несгодите на живота. Аз съм срещал мнозина, които са недоволни от живота, но не знаят как да се освободят. Ти можеш да се освободиш от несгодите на живота за една секунда, за една минута, за няколко часа, за един месец или най-много за една година. За една година най-много човек може да се освободи от трудните условия на своя живот. Не ти върви в училището, не ти върви в живота, не ти върви в музиката, не ти върви в изкуството, не ти върви и в семейството. Как ще се освободиш от тези несгоди? Ще отидеш при баща си и ще му кажеш: „Татко, съгреших пред небето и пред Тебе. Прости ме и ме вземи като последен слуга!“ Щом кажеш така, и всичко ще ти тръгне напред. Баща ти веднага ще заповяда да ти донесат новата премяна, ще ти даде нова дреха, пръстен на ръката ще ти сложи, ще заповяда да заколят за тебе най-угоеното теле, ще те прегърне и ще те целуне. Това означават новите условия. Това е, което се влага в живота. Това е, което Христос е изказал с думите: „Ако се не родите изново, не можете да влезете в Царството Божие“. Изново, разбира, да се родите от вода и дух. С други думи казано: ако не си готов да напуснеш свинете, ако не си готов да се разкаеш за всички свои глупости, за това, че си изял всичко на баща си и си живял разпуснато, ти не можеш да влезеш в новите условия, ти не можеш да се родиш от вода и от дух. Ще кажете: „Защо е необходимо това?“ Ако не се родите изново, ако не се разкаете, ще умрете заедно със свинете – нищо повече.

И на яйцето най-напред не е вървяло. Но като го турят под кокошката 21 дни, пилето се излюпва.

И у нас, както и в яйцето, трябва да се зароди желание да бъдете под крила. Както казва псалмопевецът в 91 псалм: „Който живее под покрива на Всевишния...“ Трябва да разбираш това. Ти си още едно яйце! Гледаш да се настаниш под крилата на кокошката. И като поседиш така 21 дни, няма да бъдеш вече яйце, ще бъдеш пиле! И тогава ще чуеш гласа на тези крила и ще изпълниш закона. Като влезеш под Божествените крила, ще станеш свободен! Затова трябва да седиш там! Така ще добиеш първата си форма. Казано е там: „Който живее под покрива на Всевишния, той ще пребивава под сянката на Всемогъщия“.

Истински човек е онзи, който е проводник на Божествените мисли. Този човек е изменил условията на живота си. Да измени човек условията на

живота си, това значи да мине от червей в пашкул. Влезе ли в пашкула, той трябва да забрави всичко старо и да се заеме с приготовления за нов живот: да изработи своите крилца, своята нова премяна.

Религиозните хора казват, че Бог ще оправи света. Бог създаде света и ако има някаква дисхармония, тя се дължи на изопачения човешки живот. Човек развали света, човек ще го оправи. И днес още Бог работи, създава нови светове, но за тях се изискват разумни хора, да не развалят новото, което се създава. Като казвам, че човек е развалил света, имам предвид човешкия свят. Никой не може да развали това, което Бог е създал. Това е невъзможно. Обаче с мисълта си човек може да развали света на своя ближен. Той ще му каже, че е невежа, че нищо не разбира, че е на крив път. Всеки човек може да се поддаде на отрицателното влияние на ближния си и да се изопачи. Каже ли ви някой, че сте безверник, не се смущавайте, но запитайте го какво е постигнал той със своята вяра. Ако твоето безверие ти донася храна, дрехи, квартира, ти си на прав път. И ако при своята вяра ходиш гладен, бос и окъсан, вярата ти не е истинска. Истинската вяра храни човека, прави го силен, здрав и богат. Истинският Бог изважда човека от заблужденията му и го поставя в правия път. Истинският Бог изважда човека от греховете и престъпленията и го поставя при условия, които да го повдигат. Всеки друг, който понижава човека, който го сваля от положението, в което са намира, не е никакъв Бог. Истинският Бог внася в човека условия за душевно, умствено и сърдечно здраве. Той очиства човека от всички отрови, които отнемат душевното му разположение и го правят недоволен.

За да се постигне някакво желание, необходима е благоприятна за него среда. Човек сам може да бъде и среда, и условие за своите стремежи. Когато е среда за своите желания, човек непременно ще бъде тъпкан, както се тъпче земята, която е среда за растенията. И наистина, растенията са недоволни от земята; те черпят от нея, без да ѝ благодарят. Обаче когато отгоре дойде влагата и пои растенията, те ѝ благодарят. Влагата е условие за растенията. Те не искат да знаят за земята, но очакват дъжда с трепет, с притаено дихание и му благодарят.

И хората постъпват по същия начин: към средата си те се отнасят невнимателно и с неблагодарност, а към условията са внимателни. Бащата и майката са среда за децата си, но колкото и да са добри, децата им са невнимателни към тях. Дойде ли въпрос до някое условие, до някой техен приятел или приятелка, те всякога ги приемат с трепет, очакват нещо от тях. Бащата харчи за сина си сто хиляди лева годишно да следва в странство, но синът не написва на баща си нито едно благодарствено писмо. Обаче някой негов приятел му е купил един билет от сто лева за театър и той веднага пише писмо, бърза да му благодари за приятната вечер, която прекарали заедно. Защо синът постъпва по два различни начина? Защото бащата е среда, а

приятелят – условие. Ако приятелят ви започне да се грижи за вас като баща, т.е. от условие стане среда – вие ще престанете да му благодарите, да бъдете внимателни към него. Ето защо, пазете се да не правите нещата обикновени. Щом веднъж опитате едно желание, втори път не го опитвайте. Пазете се да не стане това желание среда за вас и да изгубите към него вниманието си. Щом желанията губят своя свещен трепет, те стават среда за човека, в която се раждат ред неприятности.

УЧЕНИЕ

Думата „познание“ също изисква обяснение. Буквата П е чашка, обърната надолу; тя е цвят, който чака да възприеме зародиш от Слънцето. За да можем да познаем Христа, ние трябва да се обърнем надолу, за да се оплодим, защото, ако гледаме само нагоре, това означава само да очакваме, без да възприемаме. Буквата О означава условията, при които може да стане оплождането. Буквата З показва надежда, показва и онова велико желание, онзи велик стремеж, който трябва да използваме. Важно е колко от нашите желания може да използваме, а не само да ги имаме. Буквата Н показва двете противоположни сили, които са в борба, а тази борба показва, че от противоречията в света ние трябва да направим една стълба, по която да се изкачим, за да можем да виждаме един по-далечен хоризонт. Буквата А показва какво именно можем да наблюдаваме, а буквата И разкрива начина, по който можем да се движим, за да намерим Бога. И ако намерите това движение, това колело, само тогава ще намерите Бога. Без него туй е невъзможно. Ако пък разрежете това колело, то ще се превърне в една змия за вас, защото знанието трябва да се огъне, за да може да бъде оползотворено.

Благосъстоянието на което и да е листо, на цвете и на което и да е клонче зависи от благосъстоянието на цялото дърво – от това, какви са жизнените сокове. Може листото да няма никакво понятие за онези процеси, които стават, за дълбоките причини в природата, но все пак то по един или друг начин е зависимо от тях.

Та казвам: тези неща са направени непонятни. Нищо, че са непонятни, че са неизвестни. Известното не е знание, неизвестното е, което стимулира човешкия дух. Ако е за известното, всички го знаем – няма защо да се говори за него. Интересно е онова, което човек не знае. В природата ние сме дошли да учим онова, което не знаем, а не това, което знаем. Цялото нещастие е, че повтаряме онова, което вече знаем.

И тъй, знанието, което сега придобивате, трябва да го турите като основа на земната наука. Това са материали, необходими за създаване във вас на

правилни разбирания за нещата. Като ви казвам това, аз ни най-малко не подразбирам да трьгнете из света и да разправяте навсякъде своите възгледи за нещата. Не, по тия въпроси вие ще говорите с най-учените хора, а с глупавите ще говорите за обикновени работи: за лук, за чесън и др. Ако спазвате туй правило, ще имате по-малко страдания, т.е. ще казвате, както Христос казваше: „Доста е на деня неговото зло". То значи: в света има толкова страдания, няма защо и ние да притуряме повече. Например някой път може да ви попитат: „Какво мислите за живота, има ли бъдещ живот?" И ти изведньж се смущаваш и почваш да доказваш философски, че този философ тъй казал, онзи философ иначе казал. Този, като те слуша, казва: „Голям глупак си ти!" Ти веднага се сгушиш и казваш: „Не ме разбраха". Въпрос е кой кого не разбра: дали той не те разбра, или ти не го разбра. Аз мисля, че ти, който говориш, не си разбрал другия.

Един разумен процес съществува в света. Всичко в света е определено. Извън възможностите, които природата ти дава, ти нищо не можеш да направиш. Вие даже половината, даже една десета от това, което имате в сегашния век, не можете да използвате.

Да ви приведа един научен факт. Цялото съвременно знание може да се събере в 90 книги като Библията – става дума за знанието, което е меродавно. Туй знание като се отпечата в човешкия мозък, ще остане място за още 900 такива книги. Какъв простор съществува! За хиляди книги има място в мозъка. Хиляда години може да живееш, докато мозъкът ти се напълни със знание.

У вас трябва да се зароди дълбоко желание да учите, за да не остарявате преждевременно и да осмисляте живота си.

Всичко, което днес се проповядва, е старо учение. Хората са знаели тия неща отпреди хиляди години още. Знанията на съвременните хора са ограничени. Те се занимават с физическия, с материалния свят. Това обаче е стара наука, през която са минали и минералите, и растенията, и животните. Растенията знаят химия, математика по-добре от много учени. Стомахът ви разбира математиката по-добре от вас. Единственото ново нещо е това, което се говори в Откровението: „Господ твори ново небе и нова земя". Ново небе и нова земя – подразбирам новите възгледи в живота, с които ще се вдигне нова завеса и ще се открие нов свят.

Какво означава думата „наука"? Ако се спрем върху значението на буквите в тази дума, написана на латински и на някой от славянските езици, ще видим, че в нея се крият две различни понятия. От съчетанието на буквите в думата „наука" в славянските езици се вижда, че славяните търсят в науката метод, чрез който да примирят противоречията в живота. Обаче англосаксонската раса, която си служи с латинската дума scientia за означаване поняти-

ето „знание“, „наука“, показва, че нейният ум е насочен към изучаване на отношенията между различните форми, както и вечните промени, които се извършват в Живата Природа. Първата буква „s“ в думата scientia означава безконечност. Следователно от окултно гледище вие можете да изучавате науката или с цел да намерите метод, чрез който да примирите противоречията в живота, или пък да намерите начин, чрез който да използвате силите на природата. Който изучава науката с цел да използва природните сили, той се натъква на голяма опасност. Опасността седи в това, че в него се явява свещеният егоизъм. Той започва да се съзнава по-високо от другите, придобива по-голяма тежест в себе си и казва: „Аз разполагам със сили, които мога да употребя както намирам за добре“. Значи, има две категории хора: едните имат голямо съзнание за себе си, мислят, че всичко могат да направят, че много неща знаят и т.н. Другите обаче, като славяните, търсят в живота си метод, чрез който могат да примиряват противоречията, на които се натъкват, а едновременно с това да излекуват болките на своето сърце. В това отношение славяните са по-близо до истината.

Когато аз ви говоря, мнозина от вас схващат отрицателната страна на беседата. Когато ние посочваме недъзите на известен клон от науката, например на медицината – наука за лекуването на човека – ни най-малко нямаме предвид да я критикуваме, но като разглеждаме състоянието на днешното ѝ състояние, посочваме възможностите за нейното развитие в недалечното бъдеще. Повечето лекари започват да изучават медицината от болезненото състояние на организма. Това обаче не е правият път на изучаване. Най-първо трябва да се разглежда здравият организъм, да има една установена норма за здравословното състояние на организма, и от тази норма да се определи кога човек е в болезнено състояние, кога не, каква е болестта, доколко е опасна тя и т.н.

Съвременните учени говорят за живота, за устройството на растенията, на животните, на човека, но не познават ония тънки процеси, които се извършват в клетките на живите същества. Те не познават състоянието нито на клетките, нито на цялото същество. Те изучават растението, но не знаят какъв е неговият интимен живот. Дали растението се радва или скърби, това не им е известно. И растението има два различни живота, както и човек: животът на корените е адът на растението, а този в стъблото и клоните – неговият рай. Във всички живи същества адът и раят вървят паралелно.

Има знание, от което човек заспива. Какво знание е това? Истинското знание подразбира познаване на законите и принципите на великия живот, а не знание на образи и на форми. Знае ли принципите на нещата, човек може да произведе техните образи. Задачата на човека е да се домогне до онази положителна наука, която има приложение във всички области на

живота. Занимавайте се с науката, защото чрез нея можете да разкриете всички области и прояви на живота, а специално на човешкия живот. Хиромантията например запознава човека с волевата страна на неговия живот. Физиогномията запознава човека с положителните и отрицателните страни на неговия характер. Френологията показва качеството и количеството на положителните и отрицателните енергии, които функционират в човешкия организъм. Астрологията показва благоприятните и неблагоприятните съчетания, на които човек се натъква в живота си, като му дава възможност да предотврати някои опасности и нещастия в живота си.

В какво седи учеността на един човек? Да кажем на един пчелар, в какво седи неговата ученост? Считат го специалист, казват: „Той много знае за пчелите". Много знае за пчелите, но съществено не знае. Знае как се размножават пчелите, как се отглежда царица, какви са работниците, търтеите, всичко това знае, но онова, което пчелите знаят, той не го знае. Пчелите знаят каква храна е нужна за царицата, за работниците, те знаят каква храна да дадат на търтеите. Пчеларят всичко знае, но как да направи една царица, не знае. Ако остане на него да отхрани една царица, той ще я умори. А пък славата му се носи, че е учен пчелар.

Знанието, което съвременните хора придобиват, не ги ползва много. То е дреха, която скоро остарява. Един ден тя ще остарее и като парцал ще се захвърли. След това ще си направят нова дреха. Ако днес си виден биолог и заминеш за другия свят, каква биология ще преподаваш на хората? Тогава и децата ще знаят повече от тебе. Ако си астроном, какво ще остане след сто години от твоята астрономия? Хората ще се смеят на тази астрономия. Всички искат да бъдат учени, да имат знания. В природата съществува едно знание, което никога не се изменя.

Един ден светиите се събрали заедно да покажат знанието си. Всеки се стремял да се представи по-учен от другите. Един от тях, който минавал за невежа, казал: „Аз нямам знания като вашите. Само две неща мога да направя." Взел един камък, стиснал го и отгоре излязъл огън, отдолу потекла вода. „Когато ви потрябват огън и вода, аз ще ви доставя – нищо друго не зная." Знанието се нуждае от прилагане. По-добре да имате знание, чрез което да си добиете огън и вода, отколкото да философствате. Камъкът представя твърдото, коравото естество на човека. Като хване това свое естество и го стисне, да излезе огън и да потече вода от него. Истинското знание подразбира, каквото кажеш, да стане.

Прилагайте знанията, които придобивате в живота си, не ги трупайте, защото от неправилното знание се ражда гордостта в човека. Ако чрез знанието човек не може да придобие вътрешния си мир и спокойствие, все едно че нищо не знае.

Научи се да си затваряш ушите. Като се дойде до разбиране, оставете мисълта, че един е по-умен, друг е по-глупав. Вие се лъжете. По-умни и по-глупави хора в света няма. В даден момент си умен, а в даден – глупав. Ще гледате как е в духовния свят; пред Бога нещата не могат да бъдат глупави. Ако нещо е глупаво за тебе, остави го. Този, който прави глупости, той трябва да научи нещо, да придобие опитности.

Помагайте си един на друг, не ходете да се плашите, че това казал Учителя, онова казал Учителя. Аз на място съм казал всичко, но вие криво тълкувате нещата.

Който се учи, всякога е на главата, а който не се учи – на опашката. Много човешки души са се повдигнали толкова, че са дошли до ангелите, а много ангели има, които да паднали. Имайте предвид, че вие имате всички възможности за учите, а ако не учите – грях е на душата ви. Не трябва да казвате, че сте остарели. Дяволът е само стар. Мислете, че сте млади за това Божествено знание, за да влагате вашата воля в тези знания.

Човек, който не учи, не може да бъде добър. Казват: „Той е способен, но е малко лош". Способният лош не може да бъде. Ученикът, който се учи добре, лош не може да бъде. В дадения случай неговият ум е тъй ангажиран, че няма място за лошавина. Онзи, който не се учи, той може да стане лош. Който може да се учи, винаги става добър. И когато аз казвам по някой път: учете се, аз разбирам, проявявайте доброто.

Учете се на закона на доволството, и то не отвън, а отвътре, от сърце да бъдете доволни. Като е тъй, каквото и да ти се случи, ще го понесеш с дълбоко съзнание. Може да попъшкаш, да пострадаш, но ще си го понесеш доброволно, съзнателно. Човек трябва с достойнство да понесе страданията си. Проявявайте Любовта си към всички – към слаби, към немощни, към деца. Щом станете тъжни, идете другаде, при хора, които са по-тъжни от вас, направете им добро и ще ви мине, или вземете, та прочетете биографията на някой автор, на някой велик човек, който е страдал.

Човек дотолкова е просветен, доколкото светлината прониква във веществото на мозъка. Във всички хора светлината еднакво не прониква.

Умът се учи от погрешките на хората, от своите опитности и от знанието и опитностите на великите хора.

Някой казва: „Аз искам да зная всичко". Не, малко ще знаеш, но добре. Това е правило. Когато някой каже, че знае много, аз вече зная какво е неговото физическо състояние. Добрите хора знаят малко, но добре го знаят.

Истинското знание се заключава само в това, което в даден момент човек може да направи, да приложи. С това не искам да намаля цената на знанието, но казвам, че всяко знание трябва да има приложение. Всяко знание е полезно и приложимо за нас само тогава, когато минава през три свята, а именно:

през физическия, духовния и Божествения. Щом знанието мине през трите свята и във всеки от тях даде плод, то е истинско, съществено знание.

Трябва да се осмисли животът ви. Онова, което ви е дадено, трябва да се приложи. Има много неща във вас, които трябва да ги вложите. В ума си трябва да вложите знанието. В сърцето си трябва да вложите чувството. Във волята си и в нея трябва да вложите работа. Тогава втората фаза ще дойде. Младият ще започне с външните условия и с вътрешните възможности, а старият ще започне с вътрешните възможности и с външните условия. Впрегнете ума си на работа. Някои ще започнете да разсъждавате за причините. Може разни да бъдат подбудителните причини, но каквито и да са те, вложете в мисълта си един подтик, който да застави умът ви да работи.

Днешната работа никога не отлагай за утре. Щом ти дойде една идея, колкото и малка да ти се струва, постарай се да я осъществиш. Дойде ти наум, че трябва да следваш музика, ще намериш един музикант, ще вземеш поне един тон, но с това ще поставиш началото на музиката. Дойде ти идеята да си направиш къща, нямаш сега възможност, вземи едно камъче, тури го и кажи: „Полагам основата на моята къща".

Казвате: „Духът ще ни открие истината". Има неща, които Духът е написал на човешкото лице и втори път Той не ги открива. Той говори само за неоткритите неща, а откритите трябва да се изучават. Ето защо хората трябва да изучават законите, които управляват живота. Според областта, в която действат, тия закони биват три вида: физически, които се отнасят до материята, астрални, които се отнасят до сърцето, до света на желанията, и умствени, които се отнасят до ума. Тези три вида закони се различават по форма. Например, човекът на ума обича изящните, красивите неща; човекът на сърцето обича съдържанието на нещата; физическият човек пък разглежда нещата по обем, по външна форма, по големина. Следователно физическият човек трупа знания; сърдечният човек използва знанията, а умственият човек ги подбира по смисъл и вади заключения от тях за правилен и разумен живот.

Казвам: като идвате на лекции, гледайте да се поставите в хармония както със себе си, така и с околната среда, за да можете да възприемете поне малко знание. Ако мислите, че тук ще придобиете някакви велики истини, вие се лъжете. Невъзможно е да ви се предадат великите истини. Защо? Защото на Земята няма такива условия. За пример, как ще обясните на хората, какво нещо са душата и духът или какво нещо са сърцето и умът? Каквото и да им се говори, всеки ще схване тия неща по особен начин. Това зависи както от устройството на мозъка на всеки човек, така и от състоянията на неговото сърце. За пример, радостният ще схваща нещата по един начин, скръбният – по друг начин. За едно и също нещо един ще се радва, а друг ще скърби.

Това зависи от вътрешното разбиране на човека. Изобщо, на Земята няма доволен човек. Ако някой днес е доволен, утре ще бъде недоволен.

Мравката се намира при същите благоприятни условия както човека – слънцето е същото, въздухът е същият и всичко това действа върху нея. Само че човек използва благата, които му са дадени, мравката не може да ги използва. Тя казва: кога ще дойде това време да се дават и на мене благоприятни условия? И вие сте като мравките. И вие имате всички благоприятни условия, а казвате, че нищо не можете да правите. Ако просветне умът на тази мравка, тя ще започне да работи. Някой казва: „Не мога да пиша, не мога да пея, не чувствам добре“. Ти се намираш в един свят, в който ще чувстваш добре, ако дишаш добре. За да чувстваш добре, ти трябва да се храниш добре. „Как да се храня?“ Светът е пълен с храна. Навсякъде, където отидеш, ако езикът ти е мек, сладък, всеки ще ти даде. Кажи една сладка дума, всеки ще те нахрани. „Ще се урони моето достойнство!“ Ако не ядеш, два пъти ще се урони твоето достойнство. Ако не дишаш, три пъти ще се урони твоето достойнство. Ако не мислиш, четири пъти ще се урони твоето достойнство. За да не уроniш достойнството си, мисли. За да не уроniш достойнството си, чувствай. За да не уроniш достойнството си, постъпвай. Впрегни волята си на работа. Всичко в света е наредено тъй добре. Светът е предметно учение. Ами че твоят пръст, това е предметно учение. Веждите, очите, космите, всичко е предметно учение. Трябва да изучаваш най-първо себе си. Ти не знаеш, че понякога твоето щастие зависи само от едно движение на пръста ти, стига да знаеш как да го направиш. Господарят като прави едно движение с ръката или като каже: „Иване!“, всичко се изпълнява моментално.

Човек трябва от всичко да се учи. И животните могат да ти послужат за пример. Воловете и биволите по какво се отличават? Биволът е признателен. Ако веднъж господарят му го нахрани с хляб или зобчица, още като му извика от стотина метра, той се обажда – четири-пет пъти може да го вика и той все се обажда. На вола му викай колкото искаш, хич не иска да чуе. Студен е. Ако вие имате състоянието на един вол, вие никога не можете да пеете. Ако имате състоянието на един бивол, вие можете да пеете добре. Аз като ви говоря, прави ви впечатление, че ви давам бивола за пример. Нали сте чели, че в Хималаите има едно племе – тоди. 700 души развъждат биволи. Като идеш там, биволът те познава какъв си. И те по биволите ще те приемат. Ако биволите те приемат, и те ще те приемат, ако биволите не те приемат и те не те приемат. Щом идеш там, ако си лош човек, биволите стават неспокойни.

Всяка една мисъл, всяко едно чувство трябва да ги проучвате, както ученият изучава своя предмет. Нито мислите, нито чувствата са произволни. За да се реализира едно чувство и една мисъл, има особени пътища. Чувствата и мислите са като цветята. Може да ви се струва, че са произволни, но в

природата всичко строго се регулира. Някъде има повече, някъде по-малко, обаче и това става въз основа на закон.

Някой път в ума ти се е набрал прах, трябва да го изчистиш, да се освободиш от него. В чувствата има кал. Тая кал трябва да измиеш. Вследствие на постъпките тази груба материя се наслоила във вид на тежки камъни. Трябва да ги отхвърлиш, за да можеш да се движиш свободно. Да се проникнеш с онази, великата идея. Външният организиран свят ни показва онази Любов, която Провидението или Бог има към нас. Вие често се питате: „Какво е моето предназначение?“ Да мислиш, значи да организираш нещата. Намери един човек, който мисли, и се учи от него. Иди при един добър човек, който носи в себе си един организиран свят. Учи се от него. Този, който не е добър, е неорганизиран. Иди при онези, които са организирани, и се учи от тях.

Когато сте недоволни, анализирайте се, анализирайте вашето недоволство. Или имате едно неразположение, анализирайте го. Направили сте една крива постъпка, анализирайте я. Понеже всичко в природата служи, за да ни възпитава. Човек не може да остане в едно положение. Всичко онова, което ви се случва, е необходимост за вашето развитие. Мислите ли например, че ако отидете в планината и времето се развали, това е нещастие? Но случаите са различни. Ако зимно време ви вали дъжд, има едно значение, ако през май ви вали дъжд и сте с най-хубавите си дрехи, пак нищо няма да изгубите. Дрехите може да изгубят, но вие ще спечелите. Едно майско наквасване има голямо здравословно значение, а е и приятно.

Вие не сте изучавали себе си, не сте изучавали вашия мозък, не сте изучавали вашето сърце, не сте изучавали вашето тяло. Вие не знаете закона на вашето сърце, не разбирате езика на вашето сърце, езика на вашия ум. Тепърва има да се учите да разбирате езика на вашето сърце. Сега едва знаете някоя и друга дума, като някой, който не знае чужд език и само повтаря една и съща фраза. Той само си въобразява, че знае нещо. Да знаеш едно изречение е хубаво, но то не значи, че знаеш езика. Казвате: „Имам добро разположение на сърцето си“. Това не е език на сърцето. Езикът на сърцето, то е цяла култура.

Вие как бихте отговорили, какво точно ви интересува най-много? Но не искам да ми покажете някоя карикатура. Хубави неща има на физическото поле. Например човек се движи. Първото нещо е да направиш една хубава стъпка. Като се научиш да стъпваш хубаво, то е една голяма магия. Възможност е това. Като вдигнеш крака си и стъпиш, това е една математическа формула. Защото математиката е наука, която си служи с голяма точност и отмереност. Тя е от Божествения свят. Затова се изисква много точно изчисление, за да проектираш своята мисъл, или да се движиш. Второто положение, което трябва да научиш на физическия свят, е да можеш да се лекуваш с ръката си. Първият предмет е да знаеш как да си движиш краката

– предметно учение на физическото поле. Второто предметно учение е да знаеш как да употребиш ръката си. Следователно двете неща, с които хората започват на физическия свят, са: движението на краката и движението на ръцете. Има и други движения. Например движението на чувствата, движението в Божествения свят. Сега вие си помислете, размишлявайте върху тия работи. Туй са дадени неща, трябва само да ги възприемете. Но има един закон: всяко нещо, което е вярно на физическото поле, всяко нещо, което е вярно в духовния свят и всяко нещо, което е вярно в Божествения свят, всякога придава сила на човека. Всяко нещо, което не е вярно на физическото поле, не е вярно в духовния свят и не е вярно в Божествения свят, от тях имате загуба. Затова, щом губиш, нещата са неверни. Щом печелиш, те са верни и в трите свята.

В движението ви трябва да има отмереност. Мисълта трябва да взема участие при ходенето. Като ходиш, ти изразходваш безразборно енергия. Като ходиш – да ти е приятно, че стъпваш. В ходенето умът ти да взема участие. Във всяко движение умът ти да присъства. Аз ви давам сега едно здравословно правило. Който иска да бъде здрав, като ходи, да мисли за ходенето, да му е приятно. Щом не мислиш за твоето ходене, лесно можеш да се разболееш. Тези неща можете да ги наблюдавате. Вие търсите здравето. Тръгне някой и почне да разглежда цветята, къщите, хората, а не мисли за своите движения. Върви, удари си някъде крака. Ако вие не внимавате, при всеки удар става сътресение на нервната система. Научете се да ходите така, че прах да не вдигате. Научете се така леко да стъпвате, че да не ви усети вашият приятел. Като дойдете до него, да се изненада.

Как може умният да използва бялата и черната боя? Умният човек ще постъпи като Венера – ще ги тури в два кюпа и което не се учи, ще го боядисаш черно, да го знаеш. Туй в тебе, което се учи, бяло ще го боядисаш. По този начин ще бъдеш наясно – кое в тебе възприема, учи, и кое не възприема. Ще поставиш бялото отдясно, а черното – отляво. Казано е, че при второто пришествие едни ще бъдат поставени надясно, а други – наляво. Отляво в черния кюп черни ще бъдат. Онези, добрите хора, ще бъдат с бели дрехи. Казвам: черната боя поглъща. Щом дойде черното в тебе, щом не искаш да учиш, ти поглъщаш своите сили. Ставаш неспособен човек. Казват: „Не мога“. М – това е материалният свят, всичко онова, което Бог е създал. Той е вложил в него всички възможности. Дал е всички възможности, всички пособия, няма нещо, което да ти липсва, но от тебе се изисква само да се учиш. Казваш: „Не мога“. Не, за всичко онова, което ти е дадено, ще кажеш „мога“. Защото като кажеш „не мога“, ти влизаш в черния кюп.

Преди всичко се научете да вземате основния тон. Кой е основният тон на живота? Я вземете основния тон на живота! Основният тон е при най-лошите условия да не изгубиш разположението си. Това е „до“. Но се

изискват опити, опити. Казваш: „Невъзможно е“. Аз съм гледал тия, които ходят по въже. Привеждал съм на вас и друг път примера, пак ще ви го приведа. Турят едно въже през Ниагарския водопад и един акробат върви по въжето с една върлина. Какво самообладание се изисква! Най-малкото нарушение на равновесието и ще се намери в пропастта. Втори път този господин минава без върлина. Трети път туря на гърба си още един и двамата минават по въжето. Кой е по-сръчен, който носи или който седи на гърба му? Какво доверие трябва да има онзи, когото носят? Пък и другият, какво доверие трябва да има в себе си, колко отмерено трябва да стъпва, че да мине по въжето над водопада. Ако един акробат може да направи това, ние имаме ли право да кажем, че не можем да го направим? Още по-хубаво ще го направим, това е знание. Този човек се е учил да пази равновесие. Като го гледах, казах „браво“.

Всички вие сте акробати по въжето. Понеже не сте научили добре изкуството, често падате и сте се изпоплашили и не искате да се качвате. Аз ви съветвам – не туряйте въжето нависоко. Започнете с половин метър височина и така опитайте. Трябва да се научите най-първо на ниското, после малко по малко увеличавайте, докато стигнете до най-голяма височина. Не започвайте изведнъж на десет метра. То е опасна работа. Като почне от 25 сантиметра, човек лесно ще се научи да пази равновесие.

Аз ще си послужа с един нагледен пример: ако рисувате една картина на бял фон и ако я рисувате на черен фон, как ще постъпите в двата случая? Като рисувате на бяла хартия, ще употребите тъмни бои, а върху черния фон ще рисувате с бяло. Питам сега: каква ще бъде разликата между две картини, от които едната е рисувана на чер фон, а другата – с черно на бял фон? (Учителя се обърна към една сестра.) Направете две малки скици, ако това не ви затруднява. Те ще ни послужат като нагледно средство, за да имате едно предметно учение. Някой казва: „Аз зная нещо от изкуството“. Съгласен съм, но нека изнесем изкуството реално: ако рисуваме на чер фон, ще имаме една представа за изкуството; ако рисуваме на бял фон, ще имаме друга.

Вие започвате да рисувате Любовта на бял фон и свършвате на черен фон. И се обезсърчите. На бял фон започвате много хубаво, но без да довършите своята картина, минавате на черния фон. И се чудите, чудите се сами на себе си! На белия фон сенките и израженията са отвън. А пък на черния фон изражението е отвътре. При белия фон човек има разширение отвън, хармония има в това. При черния фон има събиране на човека.

Не казвам да не рисувате. Рисувайте на черен и на бял фон. Нямам нищо против това. Но искам да кажа, че като рисувате на бял фон, ще имате един резултат, а когато рисувате на чер фон, ще има друг резултат. Но не мислете, че като рисувате на черен фон, ще имате постижения! Най-първо човек трябва да се научи да рисува на бял фон. А пък на черен фон само боговете

могат да рисуват, или най-гениалните, най-напредналите хора. Най-първо научете изкуството да рисувате на бял фон.

За всички въпроси има решение. Но ще ги търсиш в отделенията, ще търсиш в прогимназията, ще търсиш в гимназията, в университета и най-после ще търсиш в живота. И на Слънцето ще идеш и там ще търсиш. Такъв мироглед ще имате, че туй, което желаете, да е постижимо. Но не мисли, че ще го намериш в първо отделение. Свършиш четирите отделения, казваш: „Няма това, което исках“. Може да свършиш и прогимназия и там да го няма. Това не значи, че изобщо го няма. Всичко в живота може да се добие.

Трябва да се върнеш към първообразния живот, от който човек се е отдалечил. Нужно е много време, докато човек се научи да мисли правилно. Най-важната задача на сегашния живот е човек да се научи на три неща: да мисли правилно, да чувства правилно и да постъпва правилно. За да мисли правилно, трябва да изучава законите на светлината. Той ако не разбира светлината, ако не разбира свойствата на цветовете, той не може да мисли правилно. Ако не може да координира в себе си топлината в даден случай, може да се изопачат чувствата му. Ако краката ти изстинат, съвсем други чувства ще имаш. Ако ръцете ти са студени, чувствата ти ще бъдат в друго състояние. Ако главата е топла, а ръцете и краката студени, ще имате съвсем друго разположение. Ако главата е студена, а пък ръцете и краката топли, човек тогава е добре. Зависи в какво отношение се намират органите, които са свързани с човешкия ум. Понеже умът борави с всички тия органи, те трябва да бъдат в изправно състояние. Ако стомахът е в неизправно състояние, ще се изменят вашите чувства. Щом стомахът не е изправен, хората са кисели, сприхави. Онези, на които дихателната система не е изправна, са много мнителни. Когато храносмилателната система не е в изправност, хората стават кисели, недоволни от всичко. Щом сте кисели, изчистете стомаха си. Щом си мнителен, подозрителен, оправи дробовете си. А пък ако правилно не мислиш, не можеш да ходиш правилно, да се движиш.

Напуснете старите методи! Ви сте обичали да биете себе си. Ти се самоосъждаш, то е бой. Няма какво да се осъждате. Ще говорите разумно на вашия син, на вашата дъщеря, на вашите способности. Тази ваша способност тя сама ще разреши въпроса. Остави на твоята твърдост, сама по себе си тя ще разреши въпроса. Остави на твоето милосърдие, то само да разреши въпроса. Остави на твоята набожност, тя сама ще разреши въпроса. Остави на твоята смелост, тя да разреши въпроса. Няма какво да разрешаваш ти. Ако ние бихме оставили нещата да си вървят по един естествен път, много по-добре ще бъде, отколкото да искаш да бъдеш твърд. Ти остави твърдостта сама да се проявява. То значи свобода. Дайте свобода на вашата мисъл, на елементите, от които вашата мисъл е създадена. Мисълта сама по себе си е права. Оставете вашето сърце свободно, то само по себе си ще оправи

нещата. Вярвайте, трябва да вярвате. Вие казвате, че ще му дадете свобода, а сами не вярвате в това. Вие трябва да вярвате. Бащата трябва да вярва на сина си, понеже той го е родил. Да бъде уверен, че синът му правилно ще разреши въпроса. Ако той мисли, че няма правилно да разреши въпроса, то тогава той не е негов син.

Чудни са хората, когато мислят, че Господ жали, когато те страдат. Как е възможно Бог, Който е създал всичко и може да направи всичко, да жали за страданията на хората? Той гледа, че някой човек страда, увива се като змия. Какво от това? Страда, значи учи си урока. Виждате вие, че една змия, влязла в огъня, се увива от болки. Вие държите пръчка в ръката си и наблюдавате. Достатъчно е само да прострете ръката си към огъня и с помощта на пръчката да избавите змията от страдания. Обаче вие гледате как тя се увива, но не мърдате. Змията си казва: „Жесток човек! Не иска да вдигне ръка да ми помогне, но гледа и мълчи." Следователно мъчнотиите и страданията на сегашните хора са мъчнотии и страдания на човека-животно в тях, което се учи. Това същество в човека именно трябва да се учи. Божественото в човека пък се поучава от него. Ето защо невъзможно е Бог да жали, да скърби, че някой умрял. Човек трябва да страда! Без страдания той не е човек. Единственото нещо, което отличава човека от другите животни, е, че той страда морално. Животните страдат само физически, а хората – и физически, и морално. Страданията са необходими за човека като условия за пробуждане на тяхното съзнание. Тази е красивата страна на страданията.

Достатъчно е да се прояви Божественото в човека, за да има той подтик, импулс да работи, да се развива. Той може да не следва никаква школа, но има вече този подтик в себе си. Всички имате тази опитност. Много пъти сте били подтиквани отвътре да учите, да работите, но не сте постоянствали. Започвали сте, но сте отлагали, като сте намирали, че времето за работа е минало. Не, времето за учение никога не минава. За онзи, който иска да учи, да работи, всякога има време; за онзи, който не иска да учи, няма време. По-хубаво и по-лошо време от сегашното няма. По-добри и по-лоши условия от сегашните няма. Вие живеете при най-доброто и при най-лошото време.

За десетичната система. Кой е научил човека да си служи с тази система? Тя е останала завещание от неговите предци. Те са били първите учители на човечеството. Това, което днес хората учат, е написано от първите им учители. Всичко, което днешната наука познава, е предадено от първите учители на човечеството. Съвременните учени правят преводи от оригиналните произведения на своите предци. Някой съвременен учен работи върху даден въпрос цели 20 години и най-после открива нещо. Много естествено, че ще открие. Като мисли усилено върху даден въпрос, той нагажда мозъка си така, че го довежда до положение да възприема мисли чрез внушение от разумни същества, които се намират във висшите светове. Този учен е

трябвало да напряга мозъка си 20 години наред, докато направи връзка със същества от разумния свят. Следователно чрез мисълта си човек се свързва с интелигентни центрове във вселената и по този начин приема тяхната мисъл. Ако цялото човечество може да направи съзнателна връзка с възвишения свят, това ще се ознаменува като нова епоха в културата. При това положение човек ще може да добива знанията си направо от този свят. Някои от посветените египтяни са придобивали знанията си именно по този начин. Те са били поставяни в магнетичен сън, излизали са от тялото и се издигали високо в пространството, откъдето наблюдавали Земята и разположението ѝ около другите планети. Така те са проверявали неща, които по никакъв теоретичен начин не биха могли да научат. Пред сегашните хора се открива още по-велико бъдеще. За тях идва нещо по-велико, по-красиво. За да дойде до новата култура, човек трябва да се откаже от своя обикновен, дребнав живот. Дребнавият живот на човека не е нищо друго, освен живота на бръмбара, който ту излиза от дупката си, ту се скрива. Като падне някоя сламка в дупката, той започва да се качва и слиза от нея, да я изследва, да разсъждава как се е създала. Бръмбарът не може да си отговори кой е създал сламката и как е станало това, но човек може да му обясни всичко, защото той вижда нещата. Когато в ума на човека влезе някоя нова идея, и той се намира в същото положение в каквото бръмбарът – по отношение на сламката. Всяка нова идея за него е подобна на сламка, която пада в скривалището на бръмбара. Ако в ума на човек проникне съмнение, той веднага изскача от дупката си. Защо? Съмнението не е присъщо на неговата душа и внася смут в него. Той иска да се освободи от съмнението. Щом види желанието на човека за освобождаване, разумното начало в него му казва: „Време е вече да излезеш от дупката си“. „Какво трябва да правя?“ Птица трябва да станеш.

В света има една естествена големина. В нея човек може да се прояви. Човешката интелигентност има сто хиляди степени. Тя е като зазоряването – в началото е слабо и после постепенно се усилва. Това зависи от обстоятелствата на Земята. Не е необходимо човек изведнъж да придобие най-висока интелигентност. Това няма да бъде здравословно за неговата нервна система. Някой път човек трябва да бъде невежа. Да бъдеш невежа, разбирам да си почиваш. Да бъдеш учен, означава усилена работа.

УЧИТЕЛЯ ЗА СЕБЕ СИ

Какъв е произходът на фамилията, в която дойдох? Фамилията ми е Дънов, но това е псевдоним. Бащата на моя дядо бил много як, здрав човек, като дъно. От тая дума произлиза прякорът Дънов. Дъно има и бъчвата, и реката, и морето – интересно е за кое дъно се отнася. Навсякъде има дъно! Горко на оня, който няма дъно! Когато ви наричат „дъновисти“, ще знаете, че не сте мои последователи, а сте хора с дъно.

Аз съм вселен. Вселяването е станало на 7 март 1897 година (стар стил). Това вселяване е станало на няколко етапа.

Ако започна да ви разправям де съм учил, няма да ми повярвате. Тщеславие е от моя страна да ви разправям за себе си. Ако ви кажа, че съм обиколил всички светове, всички планети, ще повярвате ли?

Гледам много фотографи вървят подир човека и току цъкат с апаратите си. Какво гонят? Сянката на човека. И след всичко това казват: „Снехме този, онзи, снехме Учителя“. После ще увеличат, ще намалят образа и ще го продават. Да имат спомен от Учителя. Блажени са верующите! Всяко нещо, което носите в джоба си, е теория, не е факт. Учителя не е в джоба ви. Тежко на оня Учител, който може да влезе в джоба на ученика си.

Колкото пъти тук са ме фотографирали, всякога виждам в своята физиономия един крайно груб човек. Не съм аз. Този образ е на окръжаващата среда, в която живея. Тя се отразява в мен. По този образ аз се мъча да се позная. Божественото не може да се фотографира. Трептенията не се поддават на грубата фототехника. Божественото не се лови, то има силни трептения.

За себе си казвам: аз трябва да постъпвам тъй, както Бог постъпва, който е вътре в мен. И аз го зная. Когато върша всичко, което Той желае, усещам една радост и Го познавам. И всичко, каквото поискам от Него, всичко става. Няма нещо в живота, което аз съм пожелал, че да не е станало. На болни и на сиромаси съм помагал и помагам. Но щом се поколебая малко, веднага силата ми изчезва, а вярата трябва да бъде един непреривен процес.

Не спадам към никоя църква, към никоя партия, организация, към никой народ, защото не съм от Земята. „А откъде си?“ От Слънцето идвам и отивам към него. Под „слънце“ разбирам онзи възвишен, разумен живот. В мен всяка мисъл, всяко желание е претеглено.

За мене е най-големият позор да излъжа с нещо някого. Заради мен не желая никой да страда.

Едно време бях господар, видях резултата на господаруването и се отказах от него. Опитал съм положението на баща, на майка, но се отказах от това положение, защото разбрах, че има нещо по-хубаво от преживяното и

сега остава само едно: да служа на Бога. И като се върна при Него, отново да сляза на Земята. Тогава пак ще искам да стана и господар, и владика, и майка, и баща, но вече с ново разбиране и с нова светлина да изпълня задълженията си както трябва. Сега всичко, каквото имам, оставям на вас. И вие ще минете през същите положения, за да се откажете от всичко.

Аз не искам да знаете кой съм. Искам да избегна това, защото познавам душата на българския народ и не желая да му създавам карма. Исус Христос се изяви на еврейския народ, но той не го прие и си навлече карма. Ако не се разкривам, това значи, че искам да оставя народа да се развива по естествен път.

Не желая да ме правите център, нито желая да ставам проводник на вашите, ако щете дори и добри мисли. Не искам в умовете ви да изпъква някой си господин Дънов, а искам да познаете Господа, защото аз имам и взимам участие във всичките Му дела. И ако не вярвате в мене, вярвайте в Неговото Слово. Човек, който иска доказателства, трябва да повярва в Христа и тогава той ще прави чудеса по-големи и от тези, които Христос е правил.

Дошъл съм на Земята да услужа на ангелските йерархии и на вас. Ако сега не успея, пак ще дойда. Ще идвам, докато не си свърша работата до съвършенство.

Затова аз дойдох, за да ви оживя, да ви просветя, да ви помогна, да ви дам знание и мъдрост, да ви утеша, като взема част от мъката ви и ви предам от радостта да чуете Божието живо слово.

Христос ми каза: „Иди да помогнеш на този народ, да разгледаш всичките недоразумения и крамоли и да разнебитиш всичките препятстващи духове". Аз и Христос сме едно. И с нищо друго не може да ни подмамите, освен с вашата Любов. Вашите мисли ме измъчват. Те са едно страдание за мен. Моето положение е като на малкото дете, което ходи по тръните. (1912 г.)

Аз ви предавам едно учение на Христа, учение на живота, не на буквата. Учение не на сектантство, а учение живо, учение на мъдрост и Любов, което може да обнови целокупния живот. (26 август 1917 г.)

Стига да искам, мога да стана богат, има условия за това. Зная растения, които могат да лекуват всички болести. Зная известни растения, които съдържат в себе си жизнения еликсир, с помощта на който може да се продължи животът. Мога да продължа живота на всеки човек, но има един друг, много по-важен закон, а именно, че трябва първо да го науча да живее добре. Ако продължа живота му, а не съм го научил да живее добре, нищо не съм направил. А за да го науча да живее добре, време се изисква за това. Мога и насила да го заставя да живее добре, но това е механически начин.

С недостатъци не се занимавам. За мен недостатъци в природата не съ-

ществуват, а съществува една неорганизирана материя, която трябва да се организира.

Имам едно разбиране: и в лошия, и в добрия живот, Бог е там.

Моето разбиране е, че има един център в света. Център на разумните същества, които съществуват и които всякога мислят благото на хората.

Аз съм извор и върша работата си. Ако водата на моя извор ти харесва, пий. Ако не ти харесва, иди на друго място. Давам вода на всички. Вечер при мен се отбиват и животни, и хора. Пият, задоволяват жаждата си и си отиват.

Сега някой казва: „Дънов иска да събори настоящия строй". Никакъв строй не искам да събарям. Този строй ще се събори сам по себе си.

Някои искат да станат като мене. Защо? Защото разбират криво. Защо някои искат да станат министри? Не да оправят света, но да оправят работите си. Защо някой иска да стане Учител? Великите Учители на света носят най-големите тягости. Никое робство в света не може да се сравни с робството на един Учител. Вие нямате представа за това! Между хората ще виждаш престъпления, беззакония и ще бъдеш сляп за всичко това. И какви ли не противоречия ще трябва да разрешиш, и какви ли не хули да понесеш! Ще си като впрегнат кон. Свободен си да отидеш на Витоша, дизгинът е хубав, кошумът е хубав, каруцата е хубава, но ще я теглиш. Ни най-малко не ти влизат в положението, камшикът играе. Всички велики Учители на човечеството минават най-тежки изпити. Като минат тези изпити, те ще минат едно състояние, за което хората не са слушали дори, но докато дойдат до него! Лесно се говори, но за дисциплината, през която Учителите минават, хората хабер нямат. Всички хора, които са влезли в съприкосновение с тебе, трябва да ги повдигнеш и трябва да изгладиш противоречията по един разумен начин. На всички, които са ти поверени, да не оставиш нито един да пропадне.

Като изнасям известни истини, мнозина казват за нас, че не сме с всичкия си ум. Кога хората са приели истината за своето време? Не донесе ли Христос една велика истина? И какво направиха с Него? След Него дойдоха апостолите, но и те бяха гонени. Така постъпват с всекиго, който иска да внесе една нова идея – било в науката, било в религията, било в обществения живот. Какъвто и да е този човек, все ще го гонят.

Великите Учители не се учат на Земята. Някои от тях ходят може би само за 5-6 години на Слънцето да се учат и после идват на Земята. Ако някои казват, че Великите Учители се учат на Земята, те са много прости хора. Сега вие можете да ме запитате по кой начин те отиват на Слънцето. Това нещо вие един ден ще проверите, няма какво да ви се казва. Туй е една истина. Както рибите станаха птици, както птиците станаха млекопитаещи, както

млекопитаещите станаха хора, както хората станаха ангели, по същия закон ще стане всичко това.

Великите хора работят, създават, откриват, но не за своите съвременници. Те се раждат по-рано, отколкото трябва. В това отношение те са предвестници, представители на бъдещата епоха. Някои се раждат сто, двеста години по-рано, а някои хиляда, даже две хиляди години. Те първи се качват на върха на планината, дето Слънцето ги огрява и разкрива красотата на живота.

Учителя е проява на Божествената светлина. Колкото повече човек приема от тази светлина, толкова повече е свързан с Учителя си, не по форма, но по съдържание и смисъл. Словото излиза от Учителя, но принадлежи на Бога.

Онзи, който говори през вековете, е един и същ. Във всички времена Бог е, който се изявява на хората. Той е един. Образите, с които се изявява, са различни.

Христос, Буда, Кришна, Мохамед, Мойсей, Питагор и аз сме фикция. Реалност е само Бог.

Христос имаше един образ по-висш, отколкото тези, които са били преди него. Христос казва: „Както ме е Отец научил, така говоря". И после казва: „Никой не може да дойде при Мен, ако Отец ми не го привлече".

Мислите ли, че за мене не е добре да се вдигна с крилата си и да отида на онзи свят, между разумни, благородни същества, с които мога да се разбирам? Това за мен е хиляди пъти по-добре, да вляза в истинския живот. Но дошъл при тези условия, ще понасям всичко. Корените трябва да влезат в земята, да възприемат нейните сокове. Това е една тайна философия. Защо трябваше да слезе Христос на Земята, няма да кажа. Защо трябваше да страда? И това няма да кажа.

Навремето Христос дойде преди 2000 години да научи човечеството да не лъже, аз ще ви науча да не ви лъжат.

Един ден, като ме срещнете, ще благодарите, че ви извадих от кръстопътя, на който бяхте застанали, и ви показах правия път. Не мислете, че ще се освободите от мене. Един ден ние пак ще се срещнем и аз ще благодаря, че думите ми са паднали на добра почва и са дали плод. За нас не е важно кой какъв е, дали е българин, германец, англичанин или друг някой. За нас е важен човекът като душа.

Често ме питат какво е учението, което проповядвам. Аз отговарям. Това е учение за живата природа, която включва в себе си всички живи същества, с които се занимава науката. То е наука за човека, наука за разумното в света. То е наука за Бога, за Любовта.

Преди няколко дни дойде при мене един приятел и ми каза, че някои учени щели да говорят в събрание против мене, против моето учение. Е,

тогава те се заблуждават, учение на г-н Дънов няма. Ако говорят против учението на Дънов, те са донкихотовци. Има едно Божествено учение, което ми е познато.

Няма да се минат 100–200 години и ще видите, че това, което сега ви говоря, ще стане наука.

Новото учение изисква крайно интелигентни хора с гениален, светъл ум.

Аз давам методи, които са свързани с най-малки рискове за човешкия ум. Те са методите на живота, методите на разумната природа.

Ако още от първата ми дума не се запали този, който слуша, той не е ученик. Аз да говоря Истината, а той да я разбира. Онзи, който слуша, и онзи, който говори, и двамата трябва да придобиват. Ако вие от една моя беседа нищо не придобиете и ако аз от една моя беседа нищо не мога да придобия, то всичко е напразно. Ако вие излезете оттук с една нова идея, с нови импулси, това учение е на място; ако във вашия ум не проникне по-голяма светлина, в сърцето по-голяма топлина, и ако не станете по-решителни, по-съобразителни, по-добри, считам, че това учение не е на място.

Аз не искам да съдя хората. За да съдиш един човек, трябва да му дадеш методи как да оправи живота си и ще му дадеш условия да се изправи. По закона на Любовта може да се изправят най-евтино всички погрешки.

Моето слово не е литература. Вие мислите, че аз не разбирам от граматика. Моето слово изтича от Първоизвора, то не може да се вмести в обикновения говор.

Бих желал моите мисли да бъдат вписани в книги, да ги четат хората, отколкото да бъдат заровени в земята.

Зад мен стои цялото небе. Словото, което ви говоря, не е мое, то е на съществата, които стоят зад мене, а те са милиони. Моите идеи са идеи на Бога, на великия Дух, които проникват цялото Битие.

Всичко, което давам в беседите, не са само думите. В беседите и лекциите има скрити закони, които не могат да се предадат с думи. Много истини остават непреводими, затова като четете беседите, трябва да ги четете задълбочено, с разбиране и с прилагане. Беседите ми чистят раните на слушателите.

Често ви питат: „Като умре Учителя ви, кой ще го замести?“ Това е неразбиране на нещата. Никой не може да ме замести. И вас никой не може да замести. Сега гледаме през две очи. Като умреш, ще гледаш през очите на всички хора. Като умра, ще бъда като Бога, нищо повече.

Мнозина казват: „Докато Учителя ви е жив, вашите работи ще бъдат

добри. Какво ще правите, като умре един ден?“ И да умра аз, ученията ще живее. То е Божествено учение, а Божественото всякога живее.

Питат ме: „От где събра тези хора около себе си? Те не те разбират.“ Нищо от това, понеже Бог ги търпи и обича, и аз съм длъжен да ги обичам и търпя. Бог ги е събрал от кол и от въже и ги е изпратил при мене, ще им предам знанието, което имам. Така постъпвайте и вие. Ако ви питат защо обичате даден човек, кажете: „Защото пръв Бог го обича“. Някои ме питат защо като ви говоря, не ви доведа до края на въпросите, а ги оставям открити. Моята цел не е да ви дам разрешени въпроси, но да ви поставя в положение да мислите свободно и самостоятелно. Колкото и да искам, не мога изведньж да ви кача на планинския връх. Първо ще минем през гори и тогава ще се качим на върха. „Заведи ни до края на гората.“ Няма да ви изведа до края, но ще ви заведа до най-голямата дълбочина на гората, вътре ще ви заведа. „Как ще излезем от тая дълбочина?“ Който ви е довел, той ще ви изведе.

Като ви наблюдавам, виждам, че някои идват при мен с единствената цел да им разкрия известни тайни. Хиляди години още ще стоят при мене, няма да им открия нищо. Защо? Защото още не са готови за това знание. После се оплакват, че не съм погледнал както трябва. Как ще ги погледна, както те искат, когато се опитват да ме лъжат. „Учителя не се отнася добре с мене.“ Как ще се отнася добре, когато тъпчеш Истината с краката си? Какво отношение мога да имам към онзи, който оскверява с ума си Божественото знание, а със сърцето опетнява Любовта на Бога? Това се отнася за всекиго от вас, никого не изключвам. Между вас няма нито един истински праведен човек.

По няколко причини съм ви събрал в тази школа, от които ще спомена три:

1. Да се образува едно общество от хора, които да имат велика Любов един към друг, да се образува тук една среда на Любовта, да може оттук да се пратят мощни вълни на Любов към целия свят, да се разлее тази Любов по света, да достигне до душите на човечеството, да ги събуди.

2. Защо съм ви събрал тук в Школата? За да ви подготвя за проводници през бъдещите векове. Всички вие до един – и най-малкият – ще бъдете в бъдещите векове проводници. Ще ви се дадат знания, сила, дарби, магическа сила на Словото, мощно съдействие от невидимия свят, всички благоприятни условия, за да проповядвате. И какво ще проповядвате? Идеите на Новата култура, идеите на шестата раса. А къде ще намерите тези идеи? Те са изложени в беседите и лекциите. Беседите и лекциите съдържат идеите на шестата раса. Затова сега проучвайте внимателно беседите и лекциите, за да се подготвите за тази важна работа, която ви предстои.

3. Защо съм ви събрал? Вие сте от Бялото братство. Един член на Бялото братство разполага с велики знания и сили, той владее ключовете на при-

родните сили и работи за повдигане на човечеството и на цялата природа. А вие сте ученици на Бялото братство. Аз ви подготвям, за да влезете в Бялото братство, да станете Бели братя. Това е великото, за което ви подготвям.

Някои сега ни кръщават „дъновисти“. Най-голямата пакост, най-големият позор за мене е туй име „дъновисти“. „Дъновисти“, това е псевдоним. Аз не съм „дъновист“. Някому може да е много приятно да се нарича дъновист, но за мене думата „дъновист“ или когато споменат думата „Дънов“, то е забиване един гвоздей в ръката ми. Не е въпросът за това. Ние всички страдаме от „дъновисти“, „павелисти“ и т.н. От тази неразбранщина страда днешният свят. Не ви казвам кой е Дънов, искам да знаете това. Аз съм като вас. Като разглеждам Христовото учение, аз не се деля от вас. А защо съм един от вас? Защото зная, че той е Любов, не мога да правя разлика между Неговите същества. Тъй като ви гледам вън от Бога, нищо не сте, но от гледището на Любовта, в този организъм, в туй състояние, аз имам почитание и Любов към вас, като зная, че вие сте проявление на Бога.

Съжалявам, че съм сътворил тази Школа. Да ви кажа една истина. Знаете ли защо? Когато дойда тук, изпитвам само болезнено чувство. Тия набрали се ваши желания ми причиняват най-големите страдания. И сега аз трябва да правя усилия върху себе си, за да ви говоря. И ако не спазим туй правило, тогава аз ще ви оставя да учите както знаете. Решил съм! Аз не искам за в бъдеще да измъчвам себе си. Нито пък ще позволя на моите ученици да ме измъчват. Две правила: нито аз искам да се измъчвам, нито вие да ме измъчвате. Аз съм завършил своята еволюция, няма какво да се измъчвам повече. Туй, което зная, може лесно да ви го предавам, но вашите мисли и вашите преживявания се предават върху мене. Пък аз не искам да преживея вашите мисли. Ако вие сте грешници, аз нямам нищо общо с вашите грехове. Добрините ви бих изнесъл по-добре, но да съдите в умовете си и да говорите, че туй било, онова било, аз не искам да слушам. В душата си съм сит на укори и на неблагодарности. Аз не искам сега по никой начин да огорча Оногова, който живее в мене. Туй не го позволявам! Онзи, Който ме е учил, Онзи, който живее в мен, върху Него аз не искам да прехвърлям никакви укори. Аз може да нося, но заради Него, щом дойде до Неговото име, аз съм готов да жертвам всичко. Между вас и мен трябва да се разчистят всички въпроси. Нищо повече! За в бъдеще онзи, който не постъпва тъй, аз ще ви кажа, ще му обърна гръб и няма да го погледна повече.

Всичко, което тук ще научите, е велика истина, която трябва да приложите в живота си и да бъдете искрени със себе си при приложението. Искрени не спрямо мен, но спрямо вашия Господ, спрямо ума, сърцето, душата и духа си. Да не кажете утре: „Дънов иска да ни хипнотизира и да ни влияе“. Нямам

намерение да ви влияя, защото в момента, когато ще поискам да сторя това, ще бъда демон с главата надолу.

Няма да позволя на нито един от вас да се самоубие.

Може някои висши същества да идват и да ви помагат – те са длъжни, но аз не съм длъжен. Единственият закон, който сега ме свързва с вас, това е законът на Любовта, с другите съм ликвидирал.

Аз не познавам хората, че вие ще ги познавате! За да познаваш хората, трябва да познаваш Бога.

Като дойде някой човек при мене, аз се поставям в приемателно състояние. Небето вътре в мене става облачно, студено. Това не е моето състояние. Аз съм възприел неговото състояние. Аз взимам товара му и скръбта му минава. Най-първо ще вземеш от неговата скръб и ще му предадеш своята радост. И като вземеш неговата скръб, ще я трансформираш.

Може ли човек да блесне повече от Слънцето? Може ли човек да сгрее целия свят? Кой гениален човек е успял да завладее и да сгрее целия свят? Даже и най-великите хора като Буда, Кришна и Христос не са могли да сгреят целия свят, както Слънцето го огрява. Защо не са могли? Защото, като са разбирали законите, те не са се стремели към завладяване на света. Те са проповядвали на хората Любов към Бога. Това е един от принципите, чрез които хората могат да се споразумеят. Отстъпвайте си взаимно и всеки геройски да носи страданията си.

Съвременните хора ги е срам да кажат, че слушат моите беседи, а мнозина може да се съмняват. Колкото за това, че сте идвали да ме слушате, това може да го държите в тайна, това може да урони вашия престиж, вие сте прави, но да ви е срам от това, че се занимавате с Бога, това е едно престъпление.

Хората са ме лъгали много, но досега нито един ангел не ме е излъгал. Като срещна добър човек, за мене той е въплътен ангел. По това се отличава добрият от лошия човек.

Понякога идват някои при мене – воня излиза от тях, едвам ги понасям, иска ми се да избягам накрай света, но друг глас казва у мене: „Бог как ги търпи?“ Казвам: изчистете се, измийте се, измийте си краката, идете на баня. Преоблечете се, турете си нови дрехи. Поне два пъти на баня в седмицата да ходите.

Властта и духовенството говорят, че съм самозванец. Самозванецът никога не може да покаже пътя на хората към Бога. Аз ще имам две важни страници в моя живот: едната тъмна, черна, пълна с хули и лоши думи, защото съм се осмелил да кажа Истината в очите на хората. Втората страница

ще бъде светла, защото съм научил хората да любят Бога с всичкия си ум и с цялото си сърце.

„Вярваш ли в иконите, кръста, кандилата?“ Обичам живите икони.

Някои ме упрекват, че не ходя в църква. Казвам: едно от моите големи нещастия е това, че от църква не излизам. Църквата – това са живите хора, това са техните сърца. Тия църкви, направени от хората, са далечно подобие. А духовенството, то е човешкият дух. Всички сме свещеници на Бога. Казвате, че не съм зачитал църквата, че не зачитам и Бога. Но това е един незаслужен упрек, който не отговаря на истината.

Знаят ли нашите свещеници какво ще стане с тях, ако си послужа със знанието, което имам? Знаят ли светите старци какво ще стане с тях, ако аз само един път се оплача на Господа? Аз още не съм отправил ни едно оплакване до невидимия свят. Ако напиша едно оплакване до съществата от невидимия свят, знаете ли какво ще стане? Нека знаят светите старци, че не хулят мене, но Господа, те хулят Божието име и ме наричат „лъжеучител“. За тази дума аз няма да ги извиня никога! Всичко могат да ми припишат, всякакви престъпления, но лъжа и измама – никога!

Днес Светият синод взима мерки против мене, ще ме гонят. Какви мерки ще вземат? Чудни са те, с мене да се борят! Ще имат работа с Господа, а не с мене. Какво съм аз? Един човек, дошъл на Земята, щял да обърка умовете на всички българи. С какви сили разполагам аз? С пари ли, с власт ли разполагам? От какво имат да се плашат? Щом се страхуват от мене, значи зад мене има нещо страшно. Кое е това страшно? Зад гърба ми стои Великата Божия Любов. Зад гърба ми стои Великата Божия Истина, Великата Божия Правда и Добродетел. Всичките живи добродетели са зад гърба ми. (24. XII.1922 г.)

Духовенството се страхува от мене. Искат да ме махнат да не мътя водата им. Те не знаят, че това не зависи от тях, да бъда или не в България. Казвам им: слушайте, приятели, този свят не е ваш. Светът е грамадно лозе, на което има работа за всички, няма защо да делите чуканите. Лозето трябва да се прекопае.

Пита ме един евангелист: „Ти как разбираш Евангелието?“ Казах му: мъчех се да го разбера, не го разбрах и си рекох: чакай да го живея сега, и тогава почнах да разбирам.

Не вярвам в Бога, както хората вярват. По убеждение аз съм пантеист.

Аз говоря за Господа, който посещава хората не в църквите, но в техните наскърбени и отчаяни сърца.

Преди няколко години дойде при мен един поп от варненските села да ме ръси и почна да пее. Аз му казах: ако е за пеене, аз по-добре от тебе

мога да пея, а този кръст, който ми даваш да целувам, няма да го целуна, по-скоро теб ще целуна, живия кръст, отколкото този кръст, макар и златен. Искаш да ми покажеш, че си православен. Това не е учението на Христа, т.е. на Любовта. Това е лицемерие. Да носиш кръста отвън, това значи да петниш Христа. Носи кръста в себе си, а не отвън. Ти си живият кръст. Аз съм готов да целувам живите кръстове на православието, но не и златните. Стопете сребърните и златните кръстове на православието и парите раздайте на бедните.

Коя религия е направила църквата да прогресира? При такъв въпрос ще кажете, че съм безверник. Да, аз съм един от големите безверници. Аз не вярвам в никаква лъжа. Не вярвам в никаква несправедливост, в никаква злоба, в никаква омраза, в никаква завист. И досега още не вярвам, че хората умират. Според мен, който умира, се преструва.

Аз искам да събудя тази Божествена вяра в българите. Те религия имат, но вяра нямат, изгубили са я.

Аз виждам българите в себе си. Едно време Христос каза на евреите: „Докога ще бъда с вас, да ви нося?“ Някой път си казвам: „Кой е крив тебе, не те накараха, сам дойде и искаше да помагаш. Свърши работата, няма какво да обвиняваш този и онзи.“

Ами ако аз съм една нишка, която носи това Божествено учение, и ако вие скъсате тая нишка, какво ще спечелите? Вие ще изгубите вашия идеал, както го изгубиха преди 2000 години и евреите, които отхвърлиха учението на Христа. Днес те изправят вече своята погрешка и няма да остане народ на Земята, който да не се преклони пред тази истина и да не я приложи. Сега и вие, българите, колкото по-рано възприемете това учение, толкова по-добре ще бъде за вас.

Аз съм ваш приятел, искам да ви покажа начин как да живеете. Какво ме интересува друго? Нима мислите, че ще спечеля нещо? Откакто съм в България, няма друг човек, против когото да са се изсипали толкова скверни работи! И още много епитети може да ми кажете, но това ни най-малко не ме смущава, защото аз съм един голям извор, който постоянно се чисти. ... Имам други сили, съзнателни сили, с които мога да работя и да се защищавам. С мене има други хора, които могат да ми помагат, не само в България, но и в целия свят. В целия свят има мрежа от такива разумни хора, които турят всичко в ред и порядък. Те са и в Англия, и в Русия, и в Австралия, те са обсебили света. И вие, българите, мислите сега, че като се опълчите, ще ги победите. Не, не, те ще ви пометат! Сега тия хора там, в Европа, ви налагат контрибуция. Чудите се как да изплащате даньците. Роби ще станете! Животът се влошава. Българският лев колко спада? Един американски долар струва 150-160 лв. Е, какво ви очаква сега?

Аз нямам никакво задължение към българския народ. „Защо дойде тогава в България?“ Дойдох да ви попея, да ви посвиря и да кажа, че Бог създаде света не както вие мислите. Вашите закони не са в съгласие с Божиите. Тъй както живеете, това не е българщина, това не е човещина.

Някои хора имат към мене неприятни чувства, но аз ще им се отплатя с Любов. Не само на тях, но на всички българи ще се отплатя според Великия Божи закон, Закона на Любовта. Даром съм взел, даром ще дам.

Знаете ли какво ме заставя да остана в България? То е Любовта. Аз никога не бих седял в България. Преди години градоначалникът на София ме вика и ми казва: „Научавам се, че обичаш да попипваш, да постискваш ръцете на младите и на младите жени“... Приятно ли е това? Че какво има, ако стисна ръката на едного? Ако ти влезеш в една чиста вода и си нечист, това ще те оскърби ли? Но ако влезеш в един нечист поток, ще се изцапаш. Аз съм чист, никакво престъпление не върша. Аз бих желал да дойде един, когото съм опечалил или опорочил. Аз съм готов 10 пъти да се разпъна заради него. Мъж или жена, ако някому съм направил най-малкото зло, ако съм опорочил ума или сърцето, или волята му, аз съм готов да пожертвам всичко. А във вестниците пишат туй било, онуй било, но мен вестниците не ме смущават.

Цели 40 години аз предупреждавах българите какво ги очаква. Ако ме слушаха, нямаше да дойде това, което вече дойде. Никой не ме слушаше. Нито управниците, нито духовенството. Мнозина мислеха, че аз искам да стана министър, да заема висок пост. Аз дойдох в света за най-малката служба, която никой не искаше. Моята идея не се стреми към високи места. На всички големци се радвам, без да се стремя към тяхното положение. Ако царят и българският народ ме бяха послушали, работите нямаше да вземат такъв обрат. Ония, които съветваха царя, не го съветваха както трябва. Всеки си говореше както знае. Всички му даваха криви съвети. Аз и на царя казах: „Обичай Бога и на Него служи“. И българският народ трябва да служи на Бога, както аз служа. Едно зная – докато служа на Бога, аз съм човек. Щом престана да Му служа, от мене нищо няма да стане. Искам да разбирате нещата, както аз ги разбирам, и да правите всичко, каквото Бог прави.

Аз предупредих Фердинанд за 4 неща:

1. През време на Балканската война казах, че не трябва да воюва със съюзниците. Ако не бяха воювали, щяха да получат Дедеагач, Кавала и много други земи.

2. В 1914 г. казах: България да не се намесва, а да пази неутралитет, защото България така ще спечели, ще ѝ дадат достатъчно земя за цената на неутралитета, а ако се намеси, ще загуби. Те не ме послушаха.

3. След като се намеси България в Първата световна война, казах в

1917 година, че България ще загуби и затова навреме да вземат мерки. Аз исках доброто на България. Те какво направиха? Интернираха ме във Варна. Не ме послушаха. После ме питаха след погрома, но казах: „Късно е вече!“

4. После казах на Фердинанд и на Бориса, че трябва да имат добри отношения с всички държави.

Някои искат да ме изгонят от България, но казано ми е да говоря и аз ще говоря. Цялото човечество да се опълчи против мене с цел да ме изпъди, няма да бъде в сила да ме мръдне нито на милиметър от мястото ми. Нека всички знаят това.

За туй младо поколение трябва да се загрижим, да се замислим. Ние трябва да очистим туй безчестие на България. Но ако не ми дадете възможност да сторя това, безчестието ще си остане. Ако ми дадете възможност, туй младо поколение ще го въздигна, ще му дам философия, знание и начин за работа – не калугери, монаси да ги направя, а художници, музиканти и поети, и работници, да служат на Бога, във всички области на науката ще бъдат посветени.

Зает съм с нещо. Чука се на вратата. Все по-силно се чука. Излизам. „Само три минути, Учителю!“ Пусна го вътре. Стои три часа, пет часа. Българинът никаква мярка няма за времето.

Един ден българите ще разберат, че аз съм им бил голям приятел. Но когато си замина, не искам никакви паметници и ако ми направят такива, ще ги разруша.

От години говоря на българите, но те не разбират и не слушат. Те не знаят, че щом сляза от това място, болшевиките ще дойдат. Аз говоря за мир и Любов, за Божествените принципи, които ще спасят човечеството. Нека ми дадат едно село от сто къщи, да приложа принципа на Любовта и да видим какъв ще бъде резултатът. Законите, с които ще управлявам, ще извадя от човешкото тяло. (1919 г.)

Каквото казах, казах. Дойдат ли болшевиките, ще си взема партакешите и ще си замина.

Някои мислят, че аз искам да използвам някого за себе си. В момента, когато аз поискам да използвам някого – една мушица или когото и да било – за себе си, за своето благо, с мене всичко е свършено. Разбирате ли това! Ще бъда разрушен, ще бъда като един пигмей долу на Земята. Ако бих позволил и най-малката грешна мисъл да влезе в ума ми, тя би ме смъкнала в ада долу. Някои искат да ми приписват някои неща. Не... Никога не съм допуснал една лоша мисъл, никога не съм отстъпвал от волята Божия, никога не съм отказал на Неговите свещени мисли, никога не работя за себе си, никога

не съм помислял за себе си. И желая всички хора да са щастливи, доволни, искам да им помагам, да покажа правия път. С туй, което аз зная, бих ви използвал всички, бих ви направил всички да ми слугувате, но аз няма да бъда това, което съм сега. Аз не търся щастие от хората, защото аз познавам Бога. Аз Го познавам като абсолютна Любов, като абсолютна Мъдрост, като абсолютна Истина, като абсолютна Правда, като абсолютна Доброта и зная, че в момента, когато наруша една малка заповед, знаете ли какво ще бъда? Няма по-голямо страдание от това да се отчуждиш от Бога.

Ако в мене се яви най-малката мисъл за възнаграждение, аз напущам работата си. Ще отида в една гора, както направи Мойсей, там да се подвизавам. Че са ме отлъчили от църквата, не е вярно това. Пръв аз сам се отлъчих от всички лъжи и неправди, от всякаква злоба и омраза.

Един път пътувам с трамвая и един господин ми казва: „Много зле пишат вестниците за вас. Защо не ги дадете под съд?“ „Нищо, аз се радвам.“ „Защо?“ „Радвам се, че за да пишат вестниците зле срещу мене, това говори, че не съм ги подкупил.“ Ако пишеха добре, щяха да ме обвинят, че съм ги подкупил.

След мене трябва да вървят хора добри и разумни, честни и справедливи, с пълни чували, да има какво да дават. Като искат да знаят кой съм, казвам: на Небето съм бил един от първостепенните светии. Изпратен съм на Земята да се изпита светийството ми. Понеже зная, че съм на изпит, внимавам да не направя някаква грешка. На Небето съм голям светия, затова на Земята съм на големи изпитания. Ако не беше така и не зная какво съм, нямаше да приема никого около себе си. Като зная какво се изисква от мен, приемам всички хули, съмнения, всички хора и не се питам защо този или онзи постъпва така или иначе. За мене е важно аз как постъпвам и в какво вярвам.

Казват, че съм криел нещо. Вярно е, има скрити неща, но те са извън България, извън света. Те са много надалеч – на Небето. Вечер, когато искам да изучавам световете, излизам, ходя там, гдето човешки крак не стъпва и човешко око не прониква. След това пак се връщам. Казвате, че във В. Търново съм имал скришна стаичка. Каква скришна стаичка е тя, когато съм пущал да влизат в нея хиляди хора. Там имало скрита някаква тайнствена икона, особена. Това не е икона, а картина, която показва развитието на човешката душа. Ние нямаме икони, на които да се кръстим и да целуваме.

Аз живея в този свят и в онзи свят едновременно. Царят трябва да се облече в най-скромна дреха, за да не бие на очи.

Аз не съм всякога в тялото си. Някога дохождам в събранието и вие мислите, че съм при вас. Някога само тялото ми е при вас.

Никой не може да ме безпокои. Щом дойде някой да ме безпокои, ставам невидим.

И аз съм поставен пред дилемата: на Бога ли да угодя, или на хората. Ако угодя на хората, Бог ще ме отхвърли. А ако угодя на Бога, хората ще ме отхвърлят. Тогава казвам: предпочитам по-малкото зло – да ме отхвърлят хората, защото да ме отхвърли Бог е голямо зло.

От невидимия свят, който обитавам, аз се справям с нашия видим свят.

Мнозина ме запитват как живея аз. Ще ви кажа, ще бъда искрен. Гледам сериозно на живота, но никога не съм нито тъжен, нито радостен. Не нося отрицателни мисли в ума си. Някога се явяват сенки, но те не са реални. Виждам страдащи хора, но не плача за тях. Плачът не е състрадание. Питам ги за колко продават скръбта си и я купувам. За мен е важно да не плачете, да изтрия сълзите ви; ако сте бедни – да ви покажа начин да се освободите от бедността, ако сте болни – да ви излекувам. Аз възприемам страданията, мъките на хората. Вечер, преди да си легна, получавам телеграми от целия свят: някъде потъва параход – оправям пътя му. Някъде момък вдигнал револвер срещу възлюбената си, иска да я убие. Студент се оплаква, че професорът му иска да го скъса, той е добър ученик, ще подобри успеха си. На момъка казвам, че тя го обича, и той се отказва от намерението си. Като отговоря на всички телеграми, тогава заспивам. Като видя, че хората, на които съм помагал, не вършат Волята Божия, турям ги в едно гърне на огъня да ги стопя. Те викат, плачат, молят се да ги извадя. Питам ги: „Готови ли сте да вършите Волята Божия?“ „Готови сме.“ Щом са готови, изваждам ги от гърнето, но вече очистени и обновени. Христос казва: „Няма да видиш изцеление, докато не дадеш последния кодранат“.

Не мислете, че някои от вас ще ме надхитрят, да мислят, че ще бъдат по-умни, по-хитри от мене. Не, аз съм и в двете ложи – и в бялата, и в черната. Мен никой не може да ме използва. Зная законите и правилата на едните и на другите, зная и последствията, зная го от опит. И горе съм бил, и долу съм бил.

Няма грешка, която да не съм опитал. Какви ли не мисли, желания, чувства са минали през мене. Защо? Защото съм ви слушал. След това е трябвало да се чистя, да не остане по мен от човешката нечистотия. Всичко в света се е отразило в мене. И след това ще говорят, че съм голямо величие? Не е важно какъв съм по отношение на хората. Важно е какво съм по отношение на Бога.

Преди години живях във Варна. Хазайката ми имаше дюкян в къщата си, който даде под наем на един кръчмар. Всяка вечер се събираха хора в кръчмата, които свиреха и пееха по цели нощи. Невъзможно беше да се спи. Мислех си какво да правя. Казах на хазайката да помоли кръчмаря да не вдигат толкова шум, но той не я послуша. Да изляза от квартирата си, и

това не направих. Най-после реших да си послужа с музиката. Една вечер, при най-голямата врява и вик в кръчмата, взех цигулката си и започнах да свиря. По едно време слушам, в кръчмата настана тишина. Един след друг посетителите напуснаха кръчмата. Не се мина много време и кръчмарят напусна този дюкян, премести се някъде далеч от нас. Кръчмарят напусна къщата, но аз зная колко ми струваше това свирене. Реших в себе си: втори път няма да свиря това парче. Ако химикът със своите газове произвежда ефект на далечни разстояния, защо музиката със своите тонове да не произвежда известно влияние върху умовете и сърцата на хората?

От 25 години аз свиря на цигулка всеки ден поне по 15-20 минути и съм разбрал какво може човек да направи и какво Бог прави. Преди години ме запитаха: „Ти годен ли си?“ „Годен съм.“ „Де е годеницата ти?“ „Аз я нося винаги със себе си.“ „Къде е тя?“ Ето я, тя е моята цигулка. Аз обикалям с нея света. Досега тя не ми е казвала нито една обидна дума. Тя има отличен език. Никога не говори лоши думи.

Аз не зная дали има човек на земята, който да е говорил толкова много като мен. Аз проглуших света с моето говорене. Аз даже се чудя на себе си защо говоря повече, отколкото трябва. Това не е нито по характера ми, нито е присъщо на моето естество, нито е в съгласие с разбиранията ми. В невидимия свят ме считат за най-мълчаливия човек, а на Земята съм най-разговорливият. Аз говоря много, защото ви считам за умни хора. Ако не бяхте умни, не бих ви говорил.

От всичко, което съм говорил, аз съм се ползвал най-много. Дали вие сте разбрали нещо, или не, аз разбрах толкова много! Доволен съм от това, което съм говорил. Аз разбрах един от великите Божии закони.

Някои искат да намерят Христа в мен. Не, Христа ще намерите в Неговото Учение. Ако искате да знаете кой съм, аз ще ви кажа. Аз съм братът на най-малките в Царството Божие. Аз, най-малкият, искам да изпълня Божията Воля, както Бог е заповядал. Да осветя Неговото Име, както Той ме е осветил. Бог е бил толкова добър към мен, че аз, братът на най-малките, искам да му се отплатя с всичката си признателност. Искам и вие да последвате моя пример. В някои от вас може да се яви желание да бъдат по-големи от мен, да заемат първо място. Това е съблазън. Христос казва: „Достатъчно е на ученика да бъде като Учителя си“. И аз не искам повече. Достатъчно ми е това малко място. Аз не бих го заменил с друго.

„Кажи ни нещо велико.“ Това е най-великото, което може да ви каже братът на най-малките, братът на вашите ангели, които ви водят в Правия път. Казвате: „Ти си наш брат“. Ако мислите, че съм ваш брат по плът, лъжете се. Ако мислите, че съм ваш брат по дух – прави сте. „Ти не ни обичаш.“ Ако говорите за земната обич, не ви обичам. Ако кажете, че не ви обичам, както

ви обичат вашите ангели, лъжете се. Няма човек на Земята, който да обича душите ви, както аз ги обичам. Желая и вие да обичате така човешките души. Ясно ли ви е това? Аз зная, че днес вашите ангели много ви се радват. Аз съм дошъл на Земята да услужа на ангелите и на вас. Като си свърша работата, ще кажете, че съм заминал някъде. Къде ще замина? Не, никъде няма да замина. Ще отида при Онзи, Който ме е проводил, и ще питам: „Изпълних ли длъжността, която имах?“ Ако има още нещо, което не съм довършил, пак ще дойда. Ако и втори път не завърша работата си, пак ще дойда, докато най-после ми се каже: „Добре свърши работата си“. Такъв е законът за малкия брат на Небето – да направи това, което Бог иска от него. Ето Великото учение, което не сте слушали досега. Това, което сега учите, не сте го изпитвали никога. Защо не сте го чували? Защото това Учение е на малките ангели, които са слезли на Земята да повдигнат човечеството.

Ако има някой, който да има най-големите противоречия и мъчнотии в света, това съм аз.

Къща нямам, но имам сърце, в което бих прибрал всички.

Докато аз съм във физическо тяло на Земята, безопасен съм за съвременното общество, но лиша ли се от тялото си и остана със своите духовни и Божествени мисли, всичко ще се разруши, нищо не ще остане на земята. Докато един отровен газ е затворен в някое шише, той е безопасен, но като излезе от шишето, всички ще опитат неговата сила. Такава е философията на живота. Не може да се унищожи един праведен човек. Евреите разпнаха Христа, но и до днес носят последствията на тази си постъпка. Японците преследваха посланика на Оомото – Онисабро Дегучи, когото Бог изпрати, но големи нещастия ги сполетяха. Цяла Япония се разтърси от страшни земетресения. Отгоре им казват: „Няма да вдигате шум против Божиите пратеници“. Всеки народ, който се е опитал да се противопостави на Божиите пратеници, не е видял добро.

И сега българите мислят, че могат да се повдигнат против мен. Това, което аз говоря, са Божии думи; това са Божии закони. Ако те се опитат да нарушат Божиите закони, Господ ще ги заличи от лицето на земята. Те казват: „Този човек е самозванец“. Не, българите трябва да знаят, че каквото е отношението им към мен, такова ще бъде и отношението на външния свят спрямо тях. Ще кажете: „Как може това?“ Ще ви кажа. Всеки, който се обявява против Божиите пратеници, обявява се срещу Бога, срещу Любовта. Любовта е вечен закон, тя няма минало, тя има вечно настояще и вечно бъдеще. И казва Христос: „Всички, които се обявяват против Мене, т.е. против Любовта, са крадци и разбойници“. Българите мислят, че един човек може да създаде известно течение и да омотае хората. Това не може да бъде. Христос дойде, придоби около 500 милиона последователи. Заблуди ли

ги той? Не. Христовото учение е Божествено. Значи Бог призовава хората. Щом е така, Христос, Който привлече толкова хора, е дошъл от Бога. Буда, Мохамед – също са дошли от Бога. Негови пратеници са те.

Аз не трябва да се спирам върху това, какво мислят хората за мен. Не трябва да обръщам внимание на омразата в света. Зная, че в този народ има готови хора, готови сърца, които искат да служат на Бога. Аз зная, че между този народ на старозаветни, има новозаветни, има праведни, има и ученици – има от всички категории хора. Ако аз съм дошъл между този народ – дошъл съм за учениците, те ме интересуват. За праведните, както и за новозаветните и за старозаветните, има кой да се интересува. Вие трябва да бъдете смели и решителни, да имате вяра, че Бог е на наша страна. Когато дойде до изпълнението на Волята Божия, ние ще работим, няма да отстъпим нито на косъм. Никога досега учениците не са отстъпвали от своя път. Те са били подлагани на мъчения, на страдания, подлагани са били на огън, но винаги са отивали с радост. Трябва да знаете, че всичко, което се повдига срещу Бога, срещу Любовта, се дължи на невежеството в света.

Ако бях дошъл между спасените, другояче щях да бъда облечен, аз съм дошъл в ада, между вас. Тук не се носи фрак. Аз ви намирам в ада и казвам: мястото ви не е тук. Преди 2000 години Христос ви изведе из ада. Какво търсите още тук? Хайде навън, горе! Горе е Земята. „Ами къщичките ни?“ Това са къщичките на ада. Всички да излезете от този ад. Който излезе оттам, той ще бъде спасен. Това, което чувате около вас, е скърцане със зъби, а вие мислите, че то е култура. Да пази Господ от такава култура: ад е Земята, излезте вън от този ад!

Времето е напреднало вече, трябва да прекратя, защото ще плащам за електричество, ще ме глобят. Моята работа прилича на тая на един американски проповедник. Тоя даровит проповедник отишъл на един от курортите в Америка с желание да проповядва на хората. Църквата била затворена. Той взел ключа от църквата и започнал да проповядва. Американците останали доволни от него. Проповядвал цели два месеца. Като свършил проповедите си, той очаквал, че ще му изкажат благодарността си, но останал излъган. Каква била изненадата му, когато му поднесли една покана да плати за изразходваното електричество. Той си казал: „Даром говорих, но трябва да си платя за светлината!“ Когато правиш добро, направи го по всички правила, наполовина не го оставяй. Аз съжалявам, че като ученици на окултната школа не ви заставих да посеете на Витоша плодни дървета. Досега щеше да има най-малко 20 000 плодни дървета. Отиваш на разходка, посей едно семенце, дето може да расте. Толкова семена оставихме на произвола. В бъдеще ще посадим всички непосадени семена.

Аз мога да бъда в тялото си и извън тялото си. Аз съм в този салон, аз съм

и извън този салон. Аз съм в Слънчевата система. Аз съм в Космоса, аз съм и извън Космоса. Разбирате ли какво значи това? Разбирате ли каква е тази философия? Ще я разберете. Извън Земята съм, извън Слънчевата система съм, извън Космоса съм. Къде е моето Царство? Не е от този свят.

Странник съм в този свят. Никого не познавам освен Тебе. Ти, Господи, Боже мой, си създал всичко за мен. Аз отправям своята благодарност към Тебе, на Тебе, Господи, възложих своето упование. Да възлезе молбата ми към Тебе! (16 юни 1941.)

ф

Буквата „ф“ е опасна по вибрациите си.

ФИЗИОГНОМИЯ

Мислите произтичат от човешки способности, които се отразяват на лицето му. Има мислеща, чувствена и волева страна на човека. Горната част на лицето показва това, което мисли; средната част – това, което чувства; долната част – това, което работи. По отношение на цялата глава някои казват: „У човека има чувства и способности“. Свързват ги. Не правят никаква разлика между чувства и способности. А и самите чувства се различават. Има лични чувства, които се отнасят до неговия личен живот; има семейни чувства, морални чувства, самосъхранителни чувства. А способностите, когато се групират, образуват нещо по-сложно. Казват: „Той е силен човек“. Но силите се дължат на способностите. Един човек е силен само тогава, когато неговите способности са групирани. Например, ако са групирани умствените и наблюдателните му способности, той е силен човек. Разбирането зависи също така от неговите способности. Това са много специфични дейности, които тепърва трябва да изучавате. У вас има само едно общо понятие за това.

Челото е израз на мисълта, носът – на чувствата, брадата – на волята.

Щом започнат да осиромашават чувствата, косите почват да намаляват. Чувствата на човека са свързани с неговите коси. Интелигентността е свързана с гладкостта на лицето. Колкото лицето е по-гладко, толкова този човек е по-умен. Грубо ли е лицето, груб е умът. Косите груби ли са, дебели и остри, и чувствата са такива – недодялани.

Всяка линия, точка, размер, цвят на човешкото лице говорят за качества или недъзи, за вътрешния живот на човека. Някои линии са неподвижни, понеже съответните способности и съответните чувства не са започнали да функционират. Има линии, които са много подвижни.

Когато милосърдието е развито, мускулите на лицето имат особен строеж. Когато милосърдието не е развито, мускулите на лицето не са хармонични.

На челото на човека има известни максими, които са особено важни, но тези максими представят съкровена тайна, не е позволено да се изна-

сят. Щом човек има тези максими на челото си, той непременно ще върви добре. Също така има известни максими на устата си, на очите, на ушите, на веждите, но не е позволено да се изнасят тези максими. Който знае тези максими, той може по тях да предскаже нещо точно. Тези максими не могат да се открият на хората. Те днес мерят челата и казват, че някое чело е високо пет, шест, седем или повече сантиметра, но ние виждаме, че и с високи, и с ниски чела хората пак вършат престъпления. Защо? Максимите ги няма на това лице. Тези максими ги има само тогава, когато между всички части на човешкото лице има едно математическо съотношение. Ако челото и носът, и очите, и ушите, и устата са максимално оформени, ще има едно пълно равновесие. Но ако има само едно изключение от това равенство, тази хармония се нарушава, равенството, което съществува, също се нарушава. И при това положение никакви предсказания няма да се сбъднат. Другояче казано: човек може да живее в един физически неорганизиран свят или в един организиран свят, или в един разумен свят и от това, в какъв свят живее, ще зависи и неговият успех и сполуката в живота. В неорганизирания свят сполуките ще бъдат много малко, в организирания свят – повече, а в разумния свят постиженията ще бъдат най-много, почти до максималните. Какво може да се постигне в един неорганизиран свят? Представете си, че вие сте един поет и пишете своите стихове на брега на морето. Но след половин час идват вълните и заличават всичко, което сте написали. Какво ще остане от вашата поезия? Всичко това ще бъде пометено. Даже и да поставят една статуя на брега, и тя ще бъде катурната. На брега нищо не може да остане. Това е един променлив свят.

Всяка една част от лицето съставлява една трета от цялото лице. Може да има изключения. Понякога челото може да е по-малко, друг път – носът или брадата. Ако брадата е по-малка, за това има причини. В такъв случай лицето не е съразмерно.

Коя е причината на едного лицето да е обло, на другиго – продълговато? Интензивността на неговата мисъл. Колкото по-интензивна е мисълта, толкова повече енергия приема този човек и я отправя към центъра на Земята – това прави лицето продълговато. Всички войнствени хора имат продълговати и мускулести лица. Хора, които живеят охолно, имат кръгли лица. Малките деца имат валчести лица. Опитайте се да не задоволите едно желание на детето, лицето му веднага ще се удължи.

Голата част от лицето представлява разумния човек. По челото, по скулите, по лицето ти познаваш дали може да се разчита на човека, или не, дали той е прост. Ухото показва през какви условия е минала нашата Земя в своето развитие, то представлява цялото битие. Очите, носът, ушите, ръцете говорят по какъв начин е работила и се е развивала природата.

Старите гърци са определяли, че дължината на лицето трябва да съставля-

ва 1/10 от целия ръст на човека. Челото трябва да съставлява 1/3 от лицето. Ние може да запитаме защо именно лицето трябва да съставлява 1/10 част от целия ръст? Те още не са обосновали това нещо, но са намерили, че при туй съотношение именно тия хора са симетрични, идеални, в тях преобладават красивите форми. Например в жълтата раса челото долу е широко, а горе – тясно, има форма подобна на трапец. Докато у бялата раса горната част на челото е малко по-издадена навън в сравнение с тази у жълтата раса, и по-широка, почти правоъгълна. У индивидите на бялата раса камперовият ъгъл е 80°, а у жълтите е 75°. Туй показва, че долната част на челото им е по-издадена, а горната е права, легнала малко назад. Вие може да питате какво отношение може да имат тия мерки, че у едните камперовият ъгъл е 80°, а у другите 75°, или каква разлика може да има в интелигентността, ако челото горе е по-тясно, а долу по-широко, или горе по-широко, а долу по-тясно? Простият човек не може да намери нещо особено, което да свързва тия съотношения; той не може да намери и причините, защо горната част на челото да е по-широка, а долната по-тясна, но ученият човек проучва тия неща. Забелязано е, че когато човек се занимава с философия, неговото чело отгоре се разширява. И между вас ще забележите, че ония, у които горе челото не е широко, в тях разсъдителните способности са по-слабо развити. Тия, които разсъждават философски, тяхното чело отгоре е широко, те са работили в миналото, в тях има събудени известни центрове и способности, дето се проявяват душевните им сили.

Какво означава тази линия (АВ)? Кой е умният? По тази линия всеки безпогрешно ще познае какъв сте – това е едно правило. По линията ще познаете колко сте напреднали. Може да искате да рисувате лице. В лицето има три допирни точки – а, б, в на линията СД. Челото ще допира до първата точка, до втората точка ще допира носът, а до третата – брадата. Как ще нарисувате челото? То се отклонява от перпендикуляра назад до известна степен (в чертежа ЕФ). Това отклонение ще започва от основата на носа. А тук, долу, в точката В ще има трето отклонение. Изкуството зависи от това, как ще приложите перпендикуляра АВ (Учителя показва третия чертеж.) Този човек има много развит обективен ум. Челото е отклонено от перпендикуляра. Невъзможно е да имате такова изправено чело. И носът не може да се слее напълно с перпендикуляра. Има едно малко пречупване.

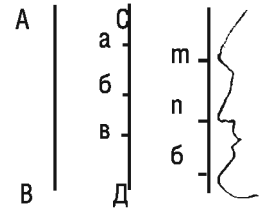

Това показва пътя, по който се развивате. Трябва да знаете допирните точки с перпендикуляра. Може да има и допирна точка за устата. Когато горната част на устата е прекомерно развита, това показва, че в човека има много излишна енергия, която прелива. Хората, у които е развита горната част на устата, са активни и без да искат, предават нещо. А пък един

човек, при който долната част е по-силно развита, той всякога очаква да му дадеш нещо. Онзи, който се самовъзпитава, той трябва да знае своите естествени предразположения и трябва да ги нагласи в хармония с общия закон на развитието.

Лицето е построено от вътрешната енергия на мозъка. Всяка добродетел има свое отражение в лицето на човека. Всеки интелектуален подтик, всяка интелектуална сила, също имат свои специфични признаци.

Умът е в носа, разумността е горе в челото, а пък доброто е в устата. Доброто е сила, която е в устата. Ако вашите устни почнат да изтъняват, това показва, че вашето кръвообращение е слабо и в храносмилателната ви система има известна ненормалност. Ако цветът на вашите устни почне да потъмнява, става черен, това показва, че преобладава венозната кръв. Същевременно устата показва колко е добър човек, показва степента на неговата доброта. Като погледнеш устата – кривата линия – ще познаеш добро ли мисли този човек. Някой път човек иска да направи добро, но ако няма подходяща уста, добротата не може да се прояви. Ако вие нямате една добре изорана нива, нищо не можете да посеете. Ако нивата е добре изорана, ще я посеете. Какво ще посеете на камениста почва?

Изучавайте лицето на човек, който наблюдава. На какво се дължи наблюдението? Човек наблюдава с очите си, непрестанно гледа нещо. Значи, ако дълго време този човек е наблюдавал живота край себе си, без да се е вглъбявал в себе си, долната част на челото, областта над веждите изпъква навън и челото става полегато. Когато наблюдателността е силно развита, перпендикулярът, спуснат отгоре, не се допира до челото, но само до областта над веждите. Този ъгъл показва, че умствените способности са слабо развити. Когато са добре развити, линията на челото започва да се изправя, докато се слее с перпендикуляра. Те са основни линии, значи, когато умствените способности са добре развити, челото се приближава до перпендикуляра, а устните се отдалечават. Защото, ако устните са издадени напред, а челото е с наклон назад, това е една несъразмерност, която не отговаря на известни математически отношения, които са задължителни за художниците. Тези пропорции се изучават от тях. При това положение, ако спуснеш един перпендикуляр, ще има малък наклон. Значи, трябва да имате два центъра, а това е цял един свят. Зависи какво е отношението на това лице към тия два свята, какво е отношението на вашия ум, на вашето сърце и на вашата воля. Това е методът. Умът, това е горната част на лицето – челото. Средната е сърцето, областта на чувствата, и долната е волята на човека – брадата. От основата на носа до края на брадата е областта на вашата воля – физическото тяло. Следователно всяка деятелност се отразява на лицето. Функциите на волята се отразяват от носа надолу. Сърцето оформя средната част на лицето. Умът изгражда горната част. Съществуват

известни течения – когато перпендикулярът се отдалечава от устните, приближава се към челото, когато се приближава към устата, отдалечава се от челото. Такъв човек се интересува само от ядене и пиене. То е карикатура, развити са известни желания, които не са под контрола на волята, нито под контрола на ума, те са животински.

Лицето на човека е мястото, където може да се прояви истината. Това е единственото място, където тя може да се прояви в човека. Там е истината. У животните лицето е покрито с козина, а у човека има зародиш на истината. Това е неговото лице. Следователно дотолкова, доколкото лицето на човека е правилно – трябва да се знае какви са пропорциите на лицето – дотолкова истината е проявена. Там няма абсолютно никаква измама. Казваме, че лицето не лъже. Има дегизирани лица. Ако има известни линии на човешкото лице, никаква лъжа не може да съществува. Аз говоря за живите линии, за подвижното лице, което не е маска. За онова лице, което постоянно се мени от сутрин до вечер. Няма да го видиш и две минути, през които да е едно и също – това е вечното разнообразие на човешкото лице. Туй вечно разнообразие аз наричам красота. Красотата зависи от вечното разнообразие, което е израз на великата природа. Нашето лице е дотолкова красиво, доколкото то е израз на онази жива, велика, разумна природа. От това гледище ние можем да съдим и физиогномически. Има степени на истината: умствената страна на истината, сърдечната страна на истината и волевата страна на истината. Умствената страна е в челото, сърдечната страна е в носа, а волевата страна е в устата. Най-хубавото и най-опасното е човешката уста.

Ако погледнеш лицето от двете страни на скулите, ще разбереш какво е състоянието на стомаха. Ако лицето под скулите е хлътнало, стомахът е слаб.

Когато черният дроб функционира правилно, лицето има приятен розов цвят.

Помнете: зад очите е Истината, зад ушите е Мъдростта, зад устата е Любовта, зад носа е човешкият ум, зад устните е човешкото сърце. Зад ръцете е правдата, зад краката – добродетелта.

Човешката зеница е онзи център, от който човек е излязъл. Ухото е посятото семе, което е разцъфтяло; носът е семето, което е поникнало, а устата – клоните, които са се огънали под тежестта на плодовете. Може да ядеш и пиеш. Следователно човек сега е дошъл до положението да яде и пие. Блажени, които ядат и пият, и горко на онези, които не ядат и не пият.

Колкото е по-интензивна светлината, толкова по-дълги са нейните линии. Оттук правим заключението, че носът на човека се удължава под въздействието на светлината, която прониква в неговия ум. Ухото се удължава под въздействието на топлината. Големите уши показват добре развити чувства.

Всяко ваше действие може да се отрази или на челото ви, или на носа ви, или на веждите. Веждите са граница. Носът и устата също са граница. Човек винаги наблюдава нещата, които са за ядене. Между очите и храната има известно правилно отношение – те хармонират. Човек всякога наблюдава с интерес това, от което той ще се ползва. Наблюдаваш известна храна, искаш да я вкусиш. Значи, тя е в хармония с твоя вкус. Очите по същия начин възприемат светлината. Има известно сходство между веждите и устата. И веждите, и устата имат хоризонтално положение. А защо именно носът е поставен между веждите и устата? И защо е отвесен? Имате два свята, които са съвсем различни. Светът на зрението е един свят, а светът на храненето е съвсем друг. Носът е, който съединява тия различни светове. Той е мост. Носът съединява физическия свят с Божествения. Той е единствената връзка между тях.

Трябва да знаете в какво се състои красотата на носа. И после каква форма трябва да има. Носът трябва да бъде в изправно състояние. Сега хората много безразборно третират носа. Всеки ден по три пъти трябва да се молите за носа! Ще кажеш: „Господи, поправи носа ми". Господ да поправи дължината и широчината на носа. Ще кажеш: „Господи, да разшириш дупките на носа ми, защото са тесни". Широки дупки трябва да има носът – ако са стеснени, трябва да се разширят. После, този нос не трябва да бъде сраснат. По три пъти на ден трябва да се молиш за носа си, по три пъти на ден трябва да се молиш и за очите си, по три пъти трябва да се молиш за устата си, по три пъти трябва да се молиш за ушите си, по три пъти трябва да се молиш за ръцете си, по три пъти трябва да се молиш за краката си.

Колкото носът е по-правилно оформен, толкова и разбирането ни е по-правилно. Носът е резултат на общото усилие на умствения свят да изгради един мост, който да е връзка между физическия свят и Божествения. Тогава, щом някой е недоволен от живота, какво показва това? Причината е в него. Затуй е хубаво, като си недоволен, като изгубиш равновесие, пипни си носа с показалеца, побутни го малко. Бутни си носа веднъж, два, три, четири, до десет пъти. После наблюдавай какво ще стане в тебе. Не само това, но природата по някой път по изкуствен начин ви заставя да бутате носа си. Събира се нещо в него и си принуден да извадиш кърпата, за да го изчистиш. Благодарете на това, понеже по този начин вие се уравновесявате. Като си неразположен, извади кърпата си, побутни си носа. В природата нищо не е безсмислено. То е голямо благо, ако човек пипа деликатно носа си. По този начин влиза в контакт с по-висш свят, само трябва да знае как да хваща носа. Понякога се пипа с двата пръста, друг път – с трите. Като ви говоря така, не искам да станете суеверни, но казвам: всички неща в природата имат своето значение. Долната част на носа е израз на чувствителността. Колкото по-развити са ноздрите, толкова и чувствителността е по-голяма.

Когато носът е сплеснат, ноздрите имат отношение към дробовете. Колкото дробовете са по-добре развити, толкова по-широки, по-правилни са ноздрите. Мисълта има отношение към правилността на носа, към дължината му. Широчината зависи от доброто състояние на дробовете. Ако носът е стеснен, това показва, че дробовете не функционират правилно.

Носът е най-благородният орган на човешкото лице, но вие така го чоплите, бъркате, че човек може само да ви съжалява. Аз не съм срещнал досега нито един българин, който да бърше носа си леко с бяла копринена кърпа. Много внимателно трябва да се пипа носът, да се милва с мека копринена кърпичка, понякога нарочно с чиста водица ще го измивате.

Носът, това е човекът, това е характерът. На носа е написано и бъдещето на човека.

Казват: „Колкото носът е по-дълъг, толкова човек е по-интелигентен; колкото носът му отдолу е по-широк, толкова той има по-добро сърце". Това е общо казано. Колко може да бъде дълъг човешкият нос? 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 сантиметра – повече от това може ли да бъде? 10 сантиметра дълъг нос едва ли ще намерите. Изобщо за носа това е прекомерно. Носът на слона е дълъг един метър – това е неговият хобот. Той е много проточен надолу. Слонът минава за най-интелигентното същество сред млекопитаещите. Под човека няма по-интелигентно същество от слона. Казвам: вие изучавате носа колко е дълъг, но това е само проекция. Вие не трябва да изучавате носа само в една аритметическа проекция. Аритметиката се занимава с мъртви величини. Носът може да се разглежда и от алгебрично гледище, или от алгебрично-органическо гледище. Широчината на носа, като проекция, се раздвоява в раменете, после се стеснява; като слезе в краката пак е по-голяма тази широчина, отколкото онази, която сегашният нос има.

При сегашната широчина на човешкия нос ще дойде някой при мене и ще ми разправя, че бил много интелигентен или че е човек с широко сърце. Човек, който има такава широчина, не може да бъде особено интелигентен или с кой знае колко широко сърце. Човек, който има тесен нос, неговите чувства са толкова ограничени и любовта му е толкова слаба, че не може да издържи и половин ден в любовта си.

У някои хора носът е по-широк, което означава, че гърдите са по-добре развити. Тия хора дишат по-дълбоко, повече въздух поемат. Това е наследено. Не само последните, но 15, 20, 50, 100, 200 поколения са дишали много добре. Вследствие на това носът е добре развит, плътен е. Но освен това, тези поколения са влагали и известна интензивност на чувствата. Туй развитие на чувствата се отразява и на носа. Тази малка заобленост на ноздрите е направена от симпатичната нервна система.

Как трябва да изобразите носа? Можете да нарисувате един гръцки нос.

Гръцкият нос е прав, без никаква гърбица. Римският нос се отличава с голяма гърбица, която означава енергичност и войнственост. Гръцкият нос е нос на изкуството, на естетиката, на чувствата го наричам, но не е чувствен. Защото чувственият нос има съвсем друга форма. При чувствените носове са развити страничните части, тези две запетаи. Човек има две запетаи отстрани на носа, в еврейския език ги наричат „йодове". Според еврейската наука всичко в света е създадено само от „йодове". Тези странични извивки на носа показват известни течения, които са свързани с един център, а той от своя страна е свързан с друг – по-далечен център, също като радио. Върхът на носа е едно радио, което е предназначено за особени възприятия, а пък страните на носа имат съвсем други възприятия. С върха на носа не може да се възприеме Любовта. Чрез него ще възприемеш само посоката на движението, така както някое куче разпознава. Но за да разбереш характера на съществото, което наблюдаваш, трябва да имаш други възприятия, които са в обсега на основата на носа – между веждите.

Ако носът на човека е по-дълъг, отколкото е предвидила природата, той ще бъде амбициозен. Големият нос е свързан с амбицията. Този човек иска повече, отколкото му трябва. Един човек с дълъг нос непрекъснато мисли как след хиляда години ще живее на земята. А пък ако направиш носа на един човек къс и широк, той ще го удари нашироко – занимава се само с ядене и пиене. Ще кара така първата година, втората, третата, шестата и пр. Той мисли, че като яде много, ще се оправи.

От какво се определя правилният нос? Носовете са условия. В някои има влага, други са сухи. Някои хора страдат от сухота, а други – от много влага. Има носове малко завъртени накрая. Такъв нос има повече влага. Когато носът е завъртян накрая, задържа влагата. Защо да не харесваш носа си? Ако имаш прав нос, ще бъдеш въздържан. Ако махнеш вдлъбнатините на един нос, той ще остане без влага. Носът ще се оправи, но и ти ще пострадаш. Ако недостатъците се отстранят, и ти нещо ще загубиш. Благодарете на тази вдлъбнатина. Тя продължава живота. Някои не си харесват носа. Не е хубаво носът да е широк, но не е хубаво и да е много тесен. То е като в термометъра. Ако живакът не се движи нагоре-надолу, тогава за какво ще ви служи? Какво ще разберете? Ако на лицето ви не стават никакви промени, какво ще бъде положението ви? Не се бойте от промените, които стават. Често някои от вас се страхуват, че когато не сте разположени духом, имате много дефекти. Благодарете за всички промени, които стават във вас. Считайте, че каквото става в ума, в сърцето, в челото е за ваше добро.

Защо носът на някого се изкривява на една или на друга страна? Има причина за това. Защо носът на свинята е вирнат нагоре? Защото обича да рови. Всяка силно отрицателна черта се отбелязва върху носа, върху дължината и широчината му, върху формата му. Енергията, която се пре-

дава на носа с удължаването му, колкото малка да е, ще се влее в целият организъм, тя прониква в него, а не се разлива навън. Съмнението е недъг на ума, а завистта, злобата са недъзи на сърцето. Тези недъзи трябва да се изхвърлят вън от човека.

Ако носът се е огънал, това показва, че има някаква неестествена тежест. Ако пък носът е станал гърбав, тежестта е отвътре. Когато носът е огънат навътре, има едни качества, а пък ако е огънат навън, той има други качества.

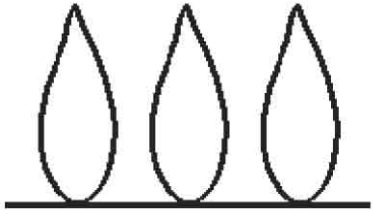

Тази площ не трябва съвсем да се огъне, а да има едно малко огъване. И като се премахне тежестта, плоскостта трябва да не е изгубила своята еластичност. Човек трябва да има силен характер, да не се огъва. Временно може да има малко огъване, но изобщо човек не трябва да се огъва. Той трябва да държи закона на правата линия, да бъде прав. Временно може да завиеш, но пак непременно трябва да тръгнеш по правата линия. Само при правата линия има почивка, а пък при кривата линия има дейност, придобивки и постижения в живота. Ако ти не знаеш закона на равновесието на правата линия, ти няма да знаеш как да си почиваш. Трябва да обясня с ред картини какво разбирам под това. Да преведа тези геометрически прави линии, да ги оживотворя.

Да кажем, че имате една права линия: тя трябва да е жива. Вие трябва да изучите характерните особености на тази жива права линия. Тя е вечно подвижна. Правата линия аз я наричам линия на почивката. Като си почиваш, ти вече разбираш правата линия. Аз наричам тази почивка така: да имаш мир и Любов в душата си, да си радостен, да си весел. Това е почивка. Оттук започват другите линии. Правите са условие за радост.

Носът на нервните хора постепенно започва да се изостря, а това не трябва да бъде. Човек трябва да има остър, буден ум, но не и остър нос.

Ако носът е широк, дишането е добро, чувствата са развити. Ако носът е сплескан, чувствата не са развити, този човек не може да дава, дихателната система е слаба.

Трябва да имаш следните възприятия: с горната част на носа, между веждите (в основата на носа), после с върха на носа и със страничните части. Тогава ще имаш ясна представа за нещата. Ако си възприел само чрез

върха на носа, тогаз ще имаш само една трета от възприятието. Някои хора не мислят правилно. С думите „не мислят правилно“ искам да кажа: възприятията на техния нос не са правилни. Мисълта не е нещо отвлечено. Тя е нещо много реално. И ако ти не я съобразиш със закона на Любовта, тя не може да бъде правилна. Когато ние говорим за закона на Любовта, за закона на Мъдростта и за закона на Истината, те съответстват на три точки на носа. Или другояче казано, ако една мисъл не може да я възприемеш с основата на носа, да я почувстваш отпред и да я приемеш странично в главата си, то тази мисъл ще остане неразбрана.

През очите на човека прозира неговият духовен живот.

Промяната в цвета на очите е в зависимост от промяната на умственото състояние. Всъщност тази промяна се дължи на отслабване на вибрациите на човешкия мозък. Това отслабване на вибрациите пък се отразява върху блясъка на очите, вследствие на което те менят своя цвят. Цветът на очите служи като диагноза за определяне на умственото състояние на човека, както и състоянието на неговия мозък. Очите са огледало на вътрешния живот на човека.

Очите на някои хора са дълбоки езера, в които ако не знаете да плувате, ще се удавите. Има очи изпъкнали, подобни на планински връх. Ако се подхлъзнете на такива очи, ще отидете дълбоко в долината.

Сегашните хора не знаят предназначението на веждите. Някои казват, че служели потта да не пада в очите. Туй е на второ място. Веждите имат велика цел в мисловната форма на човека. И в нашите наблюдения всички, които имат надвиснали вежди като на Тарас Булба от Гогол, са хора на един крайно материален свят. Такъв човек сиромах не може да бъде. Веждите на такъв търговец не са тънки. Един човек с такива дебели вежди учител не може да бъде. Защото той оперира с дългите вълни на човешкия живот. Тънките вежди оперират с късите вълни на електричеството и магнетизма. Следователно една жена с тънки вежди, като види човека, ще каже на мъжа си: „Ти с този човек да нямаш работа!“ На мъжа ѝ му трябват десет години да разбере това. Това са проверени факти. Тъй става, няма време за дълги обяснения сега. Тънките вежди, то е вече школа. Но трябва да се знае кои са тънките вежди. Трябва да се вземат определени косми, да се знае кои са тънки. Човек с тънки вежди и дебели вежди, това са два различни характера. Човек с дебели косми на главата може да стане един обикновен човек, може да стане разсилен, може да стане орач, може да стане ковач, но учен не може да стане. За учения човек се изисква коса, тънка като коприна. Всеки косъм си има специфична служба в природата. Косата и да падне, трябва да остане коренът ѝ. Когато и коренът на човешката коса падне, с този човек е свършено, трябва да си вземе билет за онзи свят. Някой път някой, като

дойде при мене, пита има ли да живее още. Аз нищо не казвам, поглеждам главата. Казвам: ще живееш толкова, колкото Господ ти е дал. Виждам, че след 10 години ще си иде, останали десет години на главата му, всеки корен за една година. Човек има 300 хиляди косми, значи триста хиляди години има да живее. Значи има 300 хиляди години кредит. А сега колко живеете?

Веждите означават интелигентност, те означават една вътрешна интелигентност. Тънките вежди означават обективен ум. Ако имаш тънки вежди, уповавай на обективния си ум. Ако имаш дебели вежди, уповавай на вътрешния си ум. Някои си търкат космите на веждите. Не си търкай веждите, но уповавай на тях. Някои ги бръснат. Други от тънките вежди искат да си направят дебели, а трети от дебелите искат да си направят тънки. Оставете ги точно такива, каквито са.

Тънките вежди „гайтанлии" показват фино чувство, интуиция, вътрешно схващане, а пък дебелите вежди показват развито чувство към материален живот.

Хубавата уста, която имате, може да е наследена от вашите деди и прадеди, но и вие сте работили върху нея. През целия си живот трябва да работите върху устата. Тази уста е отражение на една разумност извън физическия свят.

Устата може да е много голяма или много малка. Доброто на човека се намира в горната и долната устна. Ако долната устна на човека е повече развита, тогаз той е пасивен, той очаква, доброто не е активно; а пък ако горната устна е развита, тогаз доброто в него е активно, то ще се прояви. Някой казва: „Аз пасивен ли съм?" Не е лошо човек да бъде пасивен, но той се смущава. Това зависи от устата. Нека отправи молба към Господа и тогаз един ангел ще дойде и с четката си ще направи поправка, където е нужно. И всеки ден ангелът трябва да идва със своята четка. Фигуративно ви говоря. Устата е израз на доброто, защото е място на Любовта.

Ако брадата е дълга и широка – енергията на този човек не само е възбудена, но и много активна. Където мине този човек, носи разрушение.

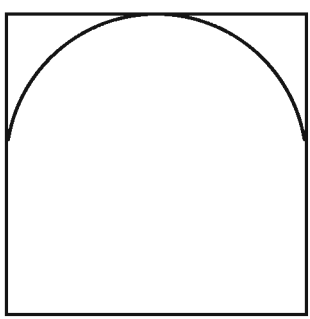

Научете се да наблюдавате устата си. Аз бих ви препоръчал да си имате по едно огледало, да се гледате и да се ретуширате. Мога да ви покажа как. Неестествени са грубите докосвания. Има едно пипане, което е ретуширане.

Този квадрат е една правилна форма, върху която трябва да се оформи човешката глава. Тези криви линии трябва да се закръглят добре, за да се образува една правилна глава. Трябва да знаете как да си образувате кривите линии.

Искаш да си изработиш една правилна черта на лицето. Но трябва да знаеш какви мисли, чувства и постъпки са нужни за тая цел. Трябва да имаш хубава мисъл, чувство и постъпка, за да се създаде една добре закръглена крива линия около устата ти, която показва Любов.

Всеки един звук, всяка една дума трябва да имат само едно значение. Първоначално всички думи имат само едно значение в нашето съзнание. Човек непрекъснато трябва да се учи. Всяка дума произнесена правилно оказва известно влияние върху мускулната система на лицето. Това влияние е микроскопично, но като се повтаря няколко пъти, тази дума ще остави известни изменения върху лицето на човека. Например, ако произнесеш думата „скръб", даже и да си радостен в този момент, лицето ти ще придобие друг израз. Същото е, ако произнесеш думата „радост", и тя ще остави своя отпечатък върху лицето ти. Ето как се моделира лицето на човека. Някой пита как да си помогне. Започни да си казваш: „Аз съм даровит, аз съм даровит".

Мнозина от вас не харесват носа си. Кажете на природата: „Така, както ми е поставен носът, не ми харесва. Направи го както трябва".

Ти не харесваш лицето си. Какво не харесваш в него? „Аз не съм красив." Кое нещо не е красиво в лицето ти? Ще кажеш на природата: „Тази страна да се вдлъбне малко!"

Ако носът ти е прав, ще кажеш на природата: „Не ми харесва този нос. Ето, тук малко да се вдлъбне". (Учителя сочи мястото при основата на носа, под точката между веждите.)

Как трябва да се направи това вдлъбване? Това е цяло изкуство! След това ще кажеш: „Отстрани малко да се поразшири, върхът да не е остър като на някой орел, но и там да е малко широк". Няма да се мине много време и ще кажеш: „Харесва ми този нос". Защото, щом стане носът на върха като човка, то вашата работа е опасна. Вие ще кажете: „Каквото Господ даде!" Господ обича да му се говори конкретно.

Меката част на ухото е мястото на живота – там е благородният елемент на човека и жизненият капитал, отпуснат за него. Няма ли я тази част, съкращава се животът. Хора, които имат много къса тази част на ухото, ще имат къс живот. Такива хора ще са все недоволни, кисели. Когато тази част е дълга, добре оформена, месеста, такъв човек е много разположен, магнетичен – това е едно благо. Като хващате тази мека част на ухото, мислено си казвайте – „да се удължи".

Но ще ми кажете: „Какво общо има между тия двама, които са живели преди две хиляди години?" В света живеят два вида хора – митари и фарисеи; от тях са произлезли много други, но те си остават основните. Вие може да спадате или към единия, или към другия вид – безразлично дали сте свещеник, или не, дали сте благородник, или не, дали сте учител, или не, дали сте философ, мъж или жена. Тия два характера се преплитат и изпъкват в жи-

вота на всички. Те ще останат завинаги отличителните типове в човешката история. Художеството на Христа се състои именно в това, че Той с много малко думи е съумял да ги изрази и представи така нагледно.

Външният образ на фарисея наглед е приличен. Той е човек благовиден, снажен, строен, с висок ръст – 175-180 сантиметра, по-горе от обикновения. Ръце и пръсти – въздълги; палец – дълъг, симетричен – признак на изработени възгледи, присъствие на воля и интелигентност; показалец – равен с безимения; показва, че щом се зароди в него някоя идея, той я прокарва до крайните ѝ предели. Храносмилателната му система е изправна, в ядене и пиене той е трезвен, няма слабостите на чревоугодника и винопиеца, вкусът му е изтънчен. Кръст – възтънък. На възраст – преминал е четирите периода и е встъпил в петия, сиреч навършил е 45 години. Рамена – малко възкръгли; лице – малко продълговато и крушообразно, с развита нервна система. Долна челюст – правилно сформирована, с брада продълговата и заострена – признак на човек с ум подвижен и схватлив; уста – средни; устни – нито много дебели, нито много тънки; краищата на устните ъгли стоят малко издигнати, с една усмивка на презрение: „хората, това са тълпа"; но вътрешното свое презрение никога не изказва. Очи – сивопепеляви; вежди дъгообразни, малко наведени като клоните на старо дърво – човек, който живее дълго време и който има опитност в живота. Чело – хубаво, възвисоко, в основата си над носа издадено – признак на човек със силна индивидуалност, с наблюдателен и практичен ум. Слепоочните области – средно развити; уши – правилни и близо прилепени при главата – белег на материален порядък. Влакната на брадата – малко възредки и възчервени – белег на импулс и упорство. Глава – валчеста, общ размер околоврът ушите – 56-60 сантиметра; със силно развита и издигната теменна област – белег на човек с голямо самообладание, самоуважение, гордост, взискателност и тщеславие. Религиозно чувство притежава, но едностранчиво развито; милосърдие проявява, но само към себе си и нему близките. Лице – възбледо, бяло, с нос от гръцко-римски тип. Човек с естетически вкус, но без поезия и обич към природата, към възвишеното и идеалното. Човек със силна вяра, но вяра само в своя ум; с голяма надежда, но надежда само върху своята сила. Има религия, но в тази религия почита, обожава само себе си. Ако влезем в неговия храм, ще намерим на първо място не образа на Исуса Христа, а неговия собствен портрет; и на мястото на Света Богородица, Йоан Кръстител и другите светци – наредени неговите деди и прадеди, на които той кади тамян и възнася молитви: „Славен, велик е нашият род". Човек интелигентен, който събира познания в живота, запознат добре с еврейската Кабала и с принципите на тогавашната цивилизация. И ако би живял в наше време, щеше да мине за виден писател, философ, художник, държавник и духовен глава.

Сега да се обърна към другия тип – към митаря. Имате човек със среден

ръст, въздебеличък; крака – възкъси, ръце – дебели, пръсти – също въздебели и заострени, лице – валчесто; стомашна система – прекрасно развита, обича да похапнува повечко и да попийнува. „Предстои ми дълъг път да извървя, аз трябва да имам храна“ – така си философства той и затова става бирник; оттук ще изпроси, оттам ще вземе и пооткрадне – напълва си торбата. „Ти правиш като мене; ще извиниш, може да го сметнеш за кражба, но трябва ми. Не искаш ли да ми го дадеш, ще си го взема насила или открадна.“ Казах: митарят има лице възвалчесто, вежди – дебели, брада – отдолу широка – каквото предприеме, с успех го свърша. На възраст е между 40-45 години. Брада – с черни рошави влакна, мустаци – също – белег на голяма горещина; нос – развит, възкъс, дебел, широк в крилата си – признак на добра дихателна система. Човек на чувства, импулсивен като дете, всякога може да изкаже своята радост; като му дръпне половин кило винце, може да скача и се радва; като изтрезнее, почва да плаче, че жена му била болна. Слепоочни области – силно развити; уши – възголеми, почти като толстоевите, като на човек, който краде, взема, но и дава. „Бащата и майката крадяха; хайде аз да дам, да облагодетелствам, дано Господ да ни прости греховете.“ Очи има кафяви или винени – белег на естествена мекота и добродушие, които чакат само своето време да се проявят. Глава – правилно развита, като главата на Сократ. Има отлично развити домашни и обществени чувства, силно религиозно чувство, отзивчиво чувство на милосърдие, правилно разбиране на живота, отличен ум, лишен от софистика, силно развита съвест, която му показва грешките и той не се свени да ги изповяда и пред Бога, и пред човеците, и пред себе си. Няма превзети възгледи за своето благородство. Има религия, но в нея той е поставил образа на Добрия Бог, а не своя. Всякога вярва, че този Добър Господ ще го изведе на видело. Има повече вяра в Него, отколкото в себе си. Има правилна философия; не се сравнява с по-нискостоящите от него крадци и вагабонти, а казва: „Господи, като гледам Тебе, ангелите, светиите, какво съм аз? Трябва да се повдигна, трябва да бъда като Теб. Грешник съм; деди, прадеди и аз човеци не станахме; ям, пия, станал съм като свиня; прости ми, че не мога да използвам благата, които Си ми дал.“

ФИЛОСОФИЯ

Защо материализмът се яви в света през XIX век? За да намести умовете на хората. Цялата онази паяжина в умовете им се очисти. Той дойде във време, когато схоластиката беше на върха на своето развитие и трябваше да се внесе една по-трезва мисъл. Сега пък трябва да дойде едно духовно движение, което да изтълкува фактите тъй, както са в живата природа.

В живота на човека има много задачи, които днес са неразрешими. Например една от неразрешимите задачи е въпросът, кой е създал света и защо го е създал. Тази е далечна задача. По-близка задача за човека е как да използва създадения свят. Първата задача е тежък камък, който и досега не е дигнал. Той стои на пътя на човечеството, но не се е намерил човек, който може да го дигне. Много философи са го разрешавали, но камъкът и до днес стои непокътнат. И още много философи ще го разрешават, но едва ли ще им се даде щастието да го дигнат. Колкото е възможно да претеглите Земята на везни, толкова голяма е вероятността да се реши въпросът, кой е създал света. Колко тежи Земята, колко енергия е определена за нея, това са данни, изчислени с абсолютна точност, но не от хората, а от ония, които са я създали. В природата всяко нещо е строго определено.

Казвате: „Това са философски работи". Философски работи са, но са хубави. Философите са умни хора. Те съзнателно скриват своята мисъл в научна форма, за да се разбере само от хора, които могат да се ползват от нея. Много въпроси са добре изяснени от философите. Те искат да покажат на хората, че трябва да се мисли. Без да мисли много, някой казва: „Човек е роден да страда". Не е така. Друг казва: „Човек е роден да бъде щастлив". И това не е така. Това са вметнати изречения в живота на човека. Според мене, човек се е родил, за да живее. Че някой бил щастлив в живота си, а друг – нещастен, това е друг въпрос. Има хиляди начини, по които задачите на живота могат да се разрешат. Щастието не е единственият начин, по който задачите на живота могат да се разрешат. И животните могат да имат блага в живота си; и те могат да бъдат щастливи, без обаче да разрешат задачите на своя живот.

Времето и пространството са двама господари с различни характери: първият е стегнат, той държи сметка и на прашинката. Вторият има широко сърце, той дава, колкото искате. Който е недоволен от живота, това показва, че времето го управлява; който е доволен от живота, пространството го управлява. Това е най-простата, най-елементарната философия, която дава донякъде само едно определение за понятията „време" и „пространство".

Казваш, че искаш да реализираш едно желание, но как? Гладен си, имаш желание да се наядеш, влизаш в един голям ресторант, какъвто имаше на Рила. Посреща те келнерът: „Заповядайте, господине!" Снемат хубавото ти палто и шапката и ги окачват. После ти поднасят яденето. Щом се наядеш, работата се изменя. Като си тръгнеш, пак ще ти дадат палтото, пак ще ти дадат шапката, ръкавиците ще ти извадят от джоба. Но да излезеш, не си свободен. Беше свободен да влезеш, но преди да платиш за онова, което си ял, не си свободен да излезеш. Казвате: „По братски трябва да живеем". Какво значи по братски? Що е братството в света? Туй е влизане, но не можеш да излезеш. Свободен си да влезеш, но не си свободен да излезеш по

същата причина, по която си влязъл. „Как е възможно това?“ В една къща човек всякога влиза през една врата и излиза през друга. Никога не можеш да излезеш през същата врата.

Сега, като говоря за разбиранията на хората, не казвам, че разбиранията им нищо не струват, но те са временни, подлежат на промени. Например вие стрижете вълната на овцете и се радвате, че ще си направите една дреха. И овцата се радва на вълната си, но никой не я пита. Обаче дойде ли някой при вас да ви стриже, вие веднага се сърдите и казвате: „Кой смее да ме стриже? Това е цяла кражба!“ Когато вас стрижат, това било кражба, а когато овцете стрижат, то било необходимо, за да им поникне нова вълна. Значи, когато вие стрижете овцете, за тях това било добро; когато вас стрижат, назад ви тръгвало. Чудна философия! Доколкото зная, философията на овцете не е съгласна с тази на хората. И те имат свои аристотеловци, платоновци, кантовци, които не са съгласни с философията на хората. Те казват: „И ние имаме свое мнение, но докато сме слаби, ще търпим. Един ден, когато станем силни, публично ще изкажем своите разбирания. Ще се приготвяме за това време.“ Засега хората са прави. Когато човек стриже овца, върви й. Когато вълк стриже овца, не й върви. На същото основание казвам: ако дойде един ангел да остриже човека, ще му тръгне напред. Овца не може да стриже овца. Човек може да стриже овца. Обаче човек да стриже човека, не е позволено. Често някой човек се заема да стриже хората и всички намират, че това е в реда на нещата.

Ще ви обясня закона, защо не трябва да отмъщавате. Допуснете, че някой влиза в къщата ви и задига 1000 лева. Но в същия ден имате важна работа, от която ще спечелите 100 000 лева. Ако вземете да гоните крадеца, вие ще загубите 100 000 лева. Господ казва: „Остави хилядата лева, ще спечелиш 100 000 лева, свърши си работата“. Обидил ви някой, но в същото време имате да вършите една добра работа за Бога; свършете си работата, защото ще загубите двойно повече, отколкото ако речете да си отмъщавате. Има ли философия в това? Има. Опитайте дали е вярна, или не. При пръв случай, който ви се представя, приложете това нещо. Аз често срещам хора по пътя да гонят хилядата лева. Къде отиваш? „Откраднаха ми пари, хиляда лева.“ Ще изгубиш 100 000 лева. И на вас казвам: срещал съм ви да гоните хиляда лева, внимавайте, че ще изгубите 100 000 лева. Евангелието препоръчва да не си отмъщавате, защото Господ казва: „Мое е отмъщението; не съдете, за да не бъдете съдени“. Важна работа има всеки в света, а не да съди другите.

Често в умовете на съвременните хора има нещо криво, не че те сами са криви, но има една крива философия за живота, предадена от векове насам. Хората мислят, че ако са наблизо, ще разбират нещата по-добре. Не, не се приближавайте наблизо, стойте на известно разстояние един от друг. Много далеч да сте е лошо, но и много близо да сте, пак е лошо. Ако един предмет

е много далеч, не можеш да го видиш ясно, но и ако е много близо, пак не можеш ясно да го видиш.

Та казвам: откъде трябва да започне човек? Откъде трябва да започне реката? От извора. Де е изворът на човека? Всеки от вас може да ми каже откъде да започне. Да, едно начало трябва. Къде е началото? От извора, там, високо при някой планински връх – и продължава хиляди километри. По някой път става течение във въздуха. Къде е изворът му? Някъде в пространството. Ние само констатираме, че известно течение идва отнякъде, без обаче да знаем откъде. Появява се една мисъл в нас, ние обаче не знаем извора ѝ. Явява се едно чувство и ние не знаем извора му. Направим една постъпка и нейния извор не знаем. Направим едно добро и не сме сигурни дали е добро, или зло. При доброто нещата се увеличават, развиват се и се облагородяват. При злото нещата се смаляват, разрушават се и огрубяват. Защо е така? Факт е туй. Как трябва да бъде другояче? Само онзи пита защо е така, който е направил погрешка, защото има наказание. Защо е сгрешил? Той казва: „Не можеше ли като направя прегрешението, да няма наказание?“ Но законът е: „Който прави добро, възнаграждава се“. Законът е такъв. Ако ядеш – възнаграждаваш се; ако не ядеш – гладуваш. Защо трябва да гладуваш? За да ядеш. Защо трябва да страдаш? За да се радваш. Защо трябва да носиш сиромашията? За да станеш богат. Защо трябва да носиш невежеството? За да станеш учен. Защо трябва да бъдеш човек? За да станеш ангел, нищо повече. Това са контрасти. Трябва да излезете от обикновените вярвания. Защото ние имаме едно механично, предпотопно вярване за една риба, за едно предпотопно небе. Туй небе е било такова преди, сега небето се е изменило. Едно време, преди потопа, е имало много глупави хора и в небето, но и те сега се измениха, поумняха. Сега вие може да ми възразите: „Как е възможно в рая да има глупави хора?“ В рая всички хора са яйца, не са измътени. И змийските, и кокошите, и животинските, и човешките яйца – докато са яйца, всички са праведни. Щом се измътят, те не могат да се спогодят едно с друго.

Сега мене това не ме интересува. Когато се счупи колата на някого, това мене не ме интересува. Мен ме интересуват счупените умове, счупените сърца, счупената воля на хората. Когато един човек стане безволев, безчувствен, когато изгуби своята трезва мисъл, то е страшното. Че му се счупила колата, лесно може да се поправи. Че му се счупил кракът – и той лесно може да се поправи. Но мъчно се поправят изкълчените умове, изкълчените чувства и изкълчените воли на хората.

Мнозина не могат да пеят, но държат да пеят пред другите. И след това питат: „Как пях? Искам да зная мнението на хората“. Певец е този, който като пее, пее за душата си – не за пред хората. Не да казва: „Как мислите, пях ли хубаво?“ Щом питаш, това е една обикновена идея. В мисълта си трябва да

имаш едно обективно схващане, да ти е приятно, сам да се радваш на своята мисъл, сам да се радваш на своите постъпки, а не да се питаш какво мислят другите хора. Защото другите хора са като тебе. Има една философия, която обяснява какво е отношението на всичките хора в космоса.

Светията от нищо не го е страх – нито от дявола, нито от мъчнотии и беднотия, от нищо. Само когато има отношение с някой човек, тогава му трепери сърцето, без да иска, трепери. При дявола той има едно определено отношение – знае как да постъпи. Дойде ли при него човек, не знае какво да говори и как да постъпи с него. Ще кажеш: трябва да го обича. Но можеш ли да обичаш някого повече от себе си? Това е престъпление. Можеш да го туриш по-горе от себе си – тогава ще направиш друго престъпление; а можеш и да му заповядваш, и това престъпление. Ти казваш: „Лесна работа е това, ще го обичам както себе си". Но как ще го обичаш както себе си?

Казвате: човек трябва да бъде истинолюбив. Но когато искаш да кажеш истината, явява се едно раздвояване в съзнанието ти, явяват се ограничения. Искаш да кажеш нещо, но го казваш тъй, както на теб ти изнася. Допуснете, че едно дете отишло за вода и счупило стомната. Как ще каже на майка си? За да не се кара майка му, то измисля цяла история – както си вървяло по пътя, друго дете го бутнало и то изтървало стомната. Защо прави това? По този начин то иска да намали своята вина. По този начин майката ще прехвърли по-голямата част от вината на другото дете, лошото, невъзпитаното. Ако не беше измислило, че това дете го е блъснало, щяха да го бият. Когато адвокат защищава някого, той все ще намери едно такова дете, което е станало причина този човек, когото обвиняват, да извърши престъпление. Значи, той не е виновен, а условията. Както в онзи анекдот. Той не е верен, но ще ви го разкажа. Дали един циганин под съд, че откраднал един кон. Казва: „Господин съдия, бях на крушата горе, ядях круши. Счупи се клонът, паднах. Конят беше под крушата и аз паднах на гърба му. Той хукна да бяга. За да се не пребия, хванах се за гривата му и той ме закара вкъщи."

Докато не целунеш човека, лесно се разбираш с него. Щом го целунеш, всякакво разбирателство изчезва. Мислете върху този въпрос и сами ще се убедите в истинността на думите ми.

Има нещо неизбежно. Каквото и да правиш, трябва да ядеш. При каквито условия и да си, има нещо, което трябва да извършиш – трябва да ядеш. Представи си, че си окултист или евангелист, православен или комунист, или от каквато и да е партия или народност, българин или англичанин, но се намериш в гората сам и останеш там четири-пет дни, гладен, без никаква храна. Какво ще правиш при това положение? Ще тръгнеш да просиш оттук-оттам. Но никой не иска да даде. Какво ще правиш тогава?

Соломон казва, че в смъртта нямало възпоменание. Той е бил много добре запознат със света на илюзиите. И всичко, което той описва в Еклезиаст, се

отнася до астралния свят. „Суета на суетите, всичко е суета“ – това е астралният свят. Той казва, че там едно и също нещо се случва с всички. Нали един филм и царят, и всички други хора го виждат по един и същи начин? Но съществува един свят, където учението на Соломон не е валидно. „Суета на суетите, всичко е суета.“ Питам, ако всичко е суета, защо Соломон е писал за суетата? Тогава и това, което е писал, и то е суета. Защо иска да ни убеди, че всичко е суета? Аз питам Соломон: защо иска да ме убеди, че всичко е суета? Аз го разбирам. Соломон казва: „Това, което аз представям, не е реалност. Всичко, което зная, е суета, но има нещо, което аз не зная и което не е суета. И затова потърси това, което не е суета.“

При самовъзпитанието трябва да изучавате своя ум. Вие често се безпокоите. От какво произтича безпокойството? Неразположен си. Коя е причината за неразположението? В дадения случай трябва да си дадете сметка какво безпокои съзнанието ви. Понякога причината може да бъде съвсем обикновена, външна – обул си нови обуща, които ти стягат краката. Седиш в класа, учителят говори върху някой въпрос, а ти мислиш за обущата. Но щом мислиш за обущата, ти влизаш във връзка с кожата, от която са направени. Тя е жива. Може да е от овца, от теле. Щом обущата те притесняват, и тя взима участие. Тогава кой е виновен, че обувката стяга – овцата, майсторът, който е направил обущата, или вие, които сте ги купили?

Има хора, които казват, че няма светлина в света. От къде знаете това? Може ли да се отрича това, което не съществува? Ти можеш да се обезверяваш само в реалността. А в небитието никога не можеш да се обезверяваш. Можеш да се обезверяваш в туй, което е, но в туй, което не е, ти не можеш да се обезверяваш. Нищо повече. Те са две страни, две понятия. Как ще се обезверяваш например по отношение на парите, ако никога не си имал пари? Може ли една птица да мисли, че няма пари в джоба си? Птиците имат ли познанието за пари? Нямат и не знаят какво значи да имаш и да нямаш пари. Ако храна нямат в стомаха си, те това го знаят, имат опитност, но че джобът им е празен, че пари нямат, това те не разбират.

Как бихте определили какво нещо е Земята? Ако ви дадат тема „Що е Земята“, как ще я развиете? Не е мъчно. Ще кажете, че Земята е майка, която носи децата на гърба си. Тръгнала на разходка из широкия свят заедно с всички деца. А как ще определите водата? Ще кажете, че водата е готвачка, тя приготвя храната за децата си, за тия деца, които дигат толкоз голям шум на този голям параход, който пътува в Космоса. А въздухът как ще го определите? Въздухът разнася храната. Той е служител. А светлината? Тя пък определя местата им, показва кой къде да седне. Мъчно е човек за се научи да мисли конкретно.

Природата има много езици, с които говори на хората. Който не разбира, казва: пише само точки. Друг казва: пише само прави линии и плоскости, а

някъде – тела. Но природата ни говори и по други начини, които не можеш да ги определиш. Вън от тялото, какво прави природата? Тя пак прави нещо, но как научно ще го определите? Казваш: „Не разбирам този човек". Защо не го разбираш? Ти го разбираше, докато пишеше точки, разбираше го, докато чертаеше линии, плоскости, докато правеше тела, но започне ли да прави нещо повече от тела, ти казваш: неразбрани работи. В какво седи неразбраното? Всяко нещо, което е неразбрано, означава, че не знаеш посоката му.

Онзи, който те мъчи, и онзи който те обича, е един и същ. Ако хубавия хляб го сдъвчеш добре, то е благословение за тебе, но ако гълташ от него цели парчета, този хляб ще ти причини болка. Хлябът е хубав, но ти не си свършил добре работата.

Ако вие не сте герои да носите страданията, как ще носите радостите? Аз привеждам един пример: ако някой носи един кош хляб и каже: „Изпотих се!", кой му е крив тогава? Носи един хляб под мишницата! Казва: „С един хляб може да остана гладен". Тогава носи коша... „Ама дотегна ми." Тогава избери едно от двете. Ние имаме чрезмерни желания, искаме да се осигурим за сто години. Защо ви е да се осигурявате? Щом имаш ум и сърце, ти вече си осигурен. Защото само две неща са необходими: необходима е Земята, необходимо е и Слънцето. Щом имаш тия две условия и влагата, всички други работи ще дойдат. Ти на слънцето си можеш да сееш. Чувствата на човека представят неговата земя, а човешкият ум е неговото слънце. Защо е необходимо слънцето? Слънцето е необходимо да изпраща, да оплодотворява човешките желания. Желанията са растителното царство, което дава своите плодове. Човек не може да чувства без сърце. В сърцето ще израснат всички плодове, а от ума ще се оплодотворят. Ако умът го няма, всичко ще остане вътре в земята.

Разсъждавайте, но не се критикувайте, а каквото и да ви кажат, когато вашето сърце е засегнато, старайте се винаги да запазите спокойствие. При най-големите несгоди да запазите спокойствие. Аз считам за идеално следното положение. Това е станало в древността в една от школите. Богат човек, украсен с ланец, със златен часовник, пръстени; най-модно облечен – с ризата му, с дрехите му, с обущата. Друг един, който е облечен с най-скъсани дрехи – чистичък, но окъсан, с разчорлена глава. Тръгват двамата, приказват братски, разхождат се, но не обръщат внимание на своето облекло. Да не каже богатият: „Искаш ли да ти подаря един костюм?" То е най-голямата обида. Богатият да каже: „Аз бих желал да имам костюм като твоя". И бедният да каже: „И аз бих желал да имам костюм като твоя". Тогава той ще съблече своята дреха и ще я облече богатият. И богатият ще съблече своята дреха и ще я облече бедният. Тогава пак излизат двамата да се разхождат. Това е разбиране за живота. Ако така не разбирате тази философия, в жи-

вота никога не може да има разрешение. Това е законът на Любовта. Онзи, който разбира нещата вътрешно, те не го спъват. Той вижда други неща, които обикновените хора не виждат.

Желанието на небето е всичко да се развива естествено, нещата в света да вървят неизменно и правилно. Тъй както животните разглеждат своя живот, те са прави; тъй както растенията разглеждат своя живот, и те са прави. Те не могат да мислят като хората. И такъв живот им е достатъчен. Тъй както съвременните народи мислят, и те са прави за себе си. Туй им е достатъчно. Но човек не може да постигне всичко, което желае. Има неща, от които човек всякога остава недоволен. Ако ти обаче му дадеш всичко онова, което желае, той ще стане още по-недоволен.

Хиляди неща има, които ще създадат едно недоволство във вас. Трябва да знаете откъде произтича вашето недоволство – от Божествения свят, от духовния или от физическия. А всъщност вашето неразположение е спъване на място. Туй неразположение може да го разрешите. Че сте недоволни, не е голяма беда. То е едно благо, една привилегия. Вие казвате: „Обосях, бос съм". Питам: кокошката обута ли е? Птиците имат ли обуща? Те нямат обуща като вашите. Ако трябваше като нас да носят обуща, какво щеше да бъде положението им? Конят има ли обуща? Котката има ли обуща? Ако вие турите на котката обуща, ще спасите птичките.

Когато започне някой да ме хвали за това, което не съм, знам, че има нещо наум. Казва: „Ти си един отличен художник". Аз не съм никакъв художник, но той ме залисва и туря златните пари в моя джоб. Не, не, това са чужди пари, аз не съм никакъв художник, не искам нищо. Той продължава да се подмазва. „Пък как свириш, а гласът ти – ангелски." Той те лъже, ти трябва ли да приемеш тези лъжи? Кажи му: „Искам да пея като ангел, но още не мога така, пея засега като жабите". Всъщност, жабите са много музикални, много правилно вземат тоновете. Като кряка, жабата прави движение на една страна, на друга – също като оперна певица.

Сега аз желая да ми покажете едно обезсърчение, което да е „хас" – обезсърчение от най-висша степен. Аз и друг път съм ви разказвал за онзи турски султан, който искал да му кажат една лъжа, но да бъде същинска лъжа. На този, който успее майсторски да излъже, ще му даде голямо възнаграждение. Дошъл един и носи едно яйце и казва: „Майка ми едно такова яйце като го тури под квачката, излюпи се цяла камила". „Ола белир, казал султанът, може да стане." Иде друг, носи един косъм от брадата на баща си и казва: „Този косъм баща ми го тури на Дунава и стана мост". „Може да стане." Не признава султанът, че това е лъжа. Най-после иде един турчин и с него двама хамали, носят един голям кюп, който събирал 200-300 литра вода. Носят го на една върлина. Казва: „Баща ти по време на войната с московеца

взе назаем от баща ми този кюп с пари". Султанът казва: „Не може да бъде това!" Ако каже, че може да бъде, трябва да върне парите. Когато не искаме да изпълним нещо, казваме, че е лъжа.

Трябва да имате търпение. Срещате един сиромах, втори, трети, къса ви се сърцето, но не можете да помогнете.

Казва Толстой какво изпитал, когато през 1897 година ходил из Русия по селата да раздава пари, храна, дрехи на бедните. Като обиколил много села, изпитал едно особено чувство, вследствие на което му се отщяло по-нататък да посещава бедните. Навсякъде виждал една голяма индиферентност. Навсякъде хората само искали. Срещал само гладни, умиращи от глад хора и се осъждал за това си нежелание да върши по-нататък тази работа. Между другото, той разправял една своя опитност, която други му предали. Едно бедно семейство, петчленно, от майка, баща и три деца, умирало от глад. Най-малкото от тях казало на родителите си: „Не се безпокойте, утре или вдруги ден най-късно ще ни дойде помощ". „Отде ще ни дойде тази помощ? Не виждаш ли, зимно време е, отвсякъде сме затворени, как може да се надяваме на някаква помощ?" – казвали родителите на това дете. Вън било виелица, сняг. На другата вечер, за тяхно учудване, на вратата похлопал някой. Какво се оказало? Един петербургски богаташ, като ходил от село на село като Толстой да раздава на бедните пари и храна, попаднал случайно в тази виелица, сам сред бурята и рискувал да загине. Като видял отдалеч малката светлинка на къщата, той се отправил към нея с надежда да се спаси. Влязъл вътре, видял цялото семейство изпосталяло, измършавяло от глад. Веднага им дал пари, храна и продължил живота им до идното лято. Цялото семейство се съвзело, но най-малкото дете, което предсказало, че ще бъдат спасени, след няколко дни си заминало за онзи свят.

Аз не казвам, че умът ти трябва да обгръща всичко, че сърцето ти трябва да бъде горещо. Горещото сърце не е меродавно. Някога и при горещо сърце няма Любов и при студено сърце няма Любов. Това са две противоречиви неща. Не мислете, че в горещото сърце Любовта се проявява по-силно. При каква горещина узряват плодовете у нас? При 40-50-60 градуса. При каква горещина се сваряват яйцата? При 100 градуса. Значи, ако на плодовете им трябват най-много 50-60 градуса топлина, а на яйцата – 100 градуса, не зная тогава коя топлина бихте предпочели, като казвате, че сърцето трябва да бъде горещо. Все едно ли е един узрял плод и едно сварено яйце? Грамадна разлика има. Каква горещина бихте желали? Горещина, при която плодовете зреят, или горещина, при която яйцата се сваряват? Горещина, при която плодовете зреят. Каква студенина бихте желали – при която телата се разхлаждат или при която телата замръзват? При която телата се разхлаждат. Тази студенина е по-приятна. А студенината, при която телата замръзват, както и горещината, при която яйцата се сваряват, вървят пара-

лелно. Топлината, при която плодовете зреят, и хладината, при която телата се разхладяват, също така вървят паралелно. Тези неща трябва да седят в ума ви, за да имате правилно разсъждение.

Слушате един певец, който има отличен глас, доволни сте от него. Той се сдружава с приятели, които му влияят зле – започва да пие. Не се минава много време, гласът му се разваля. Той казва, че се е простудил, но простудата иде от пиенето. Ракията отнема топлината и човек се простудява. Защо тоя певец пие? Кое го кара да прави това? Когато човек яде много сладки работи, в него се явява желание да яде кисели храни, да неутрализира сладкото. Крайната сладчина поражда в човека желание за кисело; дойде ли до крайния предел на киселото, в него се явява желание за сладко. Ако по характер си мек и постоянно отстъпваш на тоя и на оня, най-после в тебе се явява желание да набиеш някого, да се скараш, да покажеш, че не си толкова мек, че с отстъпки само не се живее. Защо е така, философите ще разрешат. Досега никой философ не е разрешил тоя въпрос. Човек е жертва на различни желания. Ако си добър, пожелаваш някога да станеш лош; ако си лош и дойдеш до крайния предел на лошавината, пожелаваш да станеш добър.

Добро и зло е неестествена храна. Тя е храна за боговете, а не за хората. Малките деца трябва да се хранят с майчиното мляко. Човек е прибързал да се храни с твърда храна и е наследил всички неестествени неща, които съществуват.

Господ, като постави Адам в рая, отиде някъде неизвестно за колко време. Надвечер Господ дойде. Чул Адам гласа на Бога в райската градина: „Къде си?“ Няма да продължа повече. Мислете каквото искате, но дали ще го разрешите? Аз толкоз години съм мислил по това! Бих желал да зная как са го разрешили другите. Дойдох до следното заключение: има някои неща, които не е възможно да се разрешат. Ето какво разбирам под думите: „идея, която не може да се разреши“. Отиваш при един зелен плод. Ти не можеш да го откъснеш. Не е време за късане. Ще чакаш. Той си има определено време. Като узрее, можеш да го откъснеш, а като го откъснеш зелен, няма да се ползваш. Или отидеш при някой извор, който е замръзнал. Остави го да се размрази. Ще чакаш пролетта и лятото и тогава ще черпиш вода от него. Сега можеш да вземеш само къс лед.

Ако видиш, че един човек изведнъж се хване за корема и се свие, коя е причината? Някой може да каже, че той дълго време е седял превит, а друг ще каже, че той прави гимнастика. Не е гимнастика. Той турил ръцете си на слънчевия възел. Един набожен човек и той се хваща и се навежда, но съвсем от други подбуди. Но как ще познаете, че навеждането е принудително? Човекът е ял несъответствена храна и вследствие на това го е заболял стомахът. Питам тогава, защо туря ръцете си на корема? Нищо, че го боли,

не може ли да не се хваща за корема? Ще кажете, че причината е болката, а тя се дължи на храна, ще кажете, че храната не е добре сготвена, не е била хубава. Но може храната да е била много добра, но да кажем, вие ядете много бързо и без да я сдъвчете, я пращате в стомаха. Той не може да се справи с несдъвканата храна. Друг път добре сдъвчете храната, а коремоболието пак дойде. Може причината да е в това, че след ядене сте пили студена вода. Стомахът усеща едно неразположение. Иска да ви каже: толкоз вода след ядене не трябва да се пие, защото пречи на храносмилането. Но и с това не се свършва. Може храната да е била развалена. Това са все обяснения. Много пъти ние се озадачаваме от някои случки в живота и не знаем, как да си ги обясним. Защо този човек се хваща с двете ръце за стомаха?

Ако аз бях на вашето място, бих поставил въпроса така: лесно е да се говори, но влез в нашето положение. Какво е вашето положение? Един от вас да излезе и да каже какво е вашето положение. Един от най-недоволните да каже какво е неговото положение. В дадения случай бихте ли заменили вашето състояние с друго някое състояние? Да кажем: бихте ли заменили вашето положение с положението на един цар, който управлява една голяма държава, заповядва на всички? Мислите ли, че състоянието на царя е по-добро от вашето? Този цар е изложен на хиляди лъжливи слухове, има неприятели, които искат да го убият. Ще подпише сто смъртни присъди, ще се екзекутират неприятели. Питам: какъв е този царски живот да подписва екзекуцията на сто души? Какво ще придобие той при това положение? Ако станеш цар и подариш живота на всички хора, ако те благоденстват, разбирам, но ако си цар, за да измъчваш толкова хора, какъв цар си тогава? Най-после, защо измъчваш и себе си, като подписваш тия присъди? Навсякъде има затвори, бесилки. Обесили някого, че бил предател, заговорник. Отде знаете, че една ваша мисъл е лоша? Кои са доказателствата? Откъде знаете, че едно ваше чувство е лошо? Или че една ваша постъпка е лоша? Ако аз разтривам един болен човек, той ще каже: измъчи ме с това разтриване. След един-два дни или след една седмица той ще се почувства добре. Но преди това той имаше една крива идея. Не му е било приятно, понеже неговият организъм се намира в едно статично положение, не може да се приспособи към новите трептения, които влизат в тялото му и чувства болка. Ако някой каже една дума, дали е лоша ще познаем по това, че след време тя ще произведе лоши резултати.

Оборкването на ума се дължи на неразбирането. За мене най-малкото може да стане безкрайно голямо и голямото може да стане безкрайно малко.

Дълбоката философия седи в това, което природата е изработила. В едно цвете има много по-голямо съдържание, отколкото в научните трактати на Питагор или в чистия разум на Кант, или в правилата на Хермес Трисмегист, писани на златна плоча.

Всяка промяна в завършения процес е на място, всяка промяна в незавършения или в смесения процес не е на мястото си. Ако слугата ви влезе във вашия хамбар, извади оттам житото и го хвърли на нивата, ще го обвините ли за постъпката му? Няма да го обвините. Промяната, която става в житото, е на мястото си. Обаче ако той разрови едва-що посаденото жито на нивата и го остави на произвола на съдбата, вие ще го обвините за постъпката му. Тази промяна на житото не е на мястото си.

Красивото в живота седи в неразрешените идеи. Непосятата нива има бъдеща деятелност, а посятата е изтощена вече. С разрешените въпроси е свършено вече, а това, с което има да се занимаваме, то е бъдещата основа, то е полето, върху което трябва да се работи. Не се смущавайте, когато известни въпроси останат неразрешени – ще им дойде времето.

Нека разберем що е бъдеще и що е минало. Миналото съдържа законите на страданието – според мене, според моето схващане или според новите виждания. А пък бъдещето съдържа законите на радостта и щастието. Ние трябва да знаем това, понеже излизаме от страданието. Нашата цел е радостта и щастието. Следователно ние се стремим към бъдещето. Някой казва: „Ами настоящето?“ Има един народ, който няма настояще време. Това са евреите. Те имат две времена: минало и бъдеще. Те казват, че всяко бъдещо проявление, щом е станало, то е минало вече. Значи, има само една преходна линия на бъдещето към миналото. Тази преходна линия наричат настояще. Следователно, ако ние живеем в бъдещето, казваме, че можем да бъдем щастливи, можем да бъдем радостни. А вие казвате, че бъдещето е една илюзия.

Казвате: уважавам еди-кого си и почитам еди-кого си. Кое е по-силно, уважението или почитанието? Какво е различието между „обич“ и „любов“? Имайте предвид че думите са много различни. Обичта е минус, любовта е плюс. Произходът е различен. Така са различни и „уважение“ и „почитание“. Почитта е като плод, който зрее на слънцето, има изработена форма. Уважението е по-широко. В почитта има нещо специфично. Ти уважаваш някого, защото е от княжески род. Ти почиташ някого, понеже е написал някакво съчинение. Ти не само почиташ този, който е писал, но имаш уважение към неговия труд – нещо специфично.

Това, което дава движение, има в себе си сила. Движи се само онзи, който има сила. Следователно една мисъл не може да се прояви без светлина. Но тя сама по себе си не може да бъде ценна, ако няма съдържание. А една мисъл, която няма съдържание, няма и форма. Формата пък дава силата. Всички ония неща, които придобиват форма, те имат сила. Следователно силата се проявява при формата. Съдържанието се проявява при смисъла. Само ония неща имат съдържание, които имат смисъл. А при какво се проявява смисълът? Ако формата зависи от съдържанието, съдържанието

зависи от смисъла, от какво зависи пък смисълът на нещата? Това на вас ще оставя да мислите.

Дошъл гладен човек при тебе, чудиш се какво да правиш – дай половината хляб. Защото онзи, който е дошъл, има право на половината. Макар и половина хляб да имаш, ще дадеш половината от него на другите. На ден можеш да изядеш един хляб, то е твое право. Но щом дойде друг, ти имаш право да изядеш само половин хляб, ако си сам, можеш да го изядеш цял. Ако дойде още един, ти и на него трябва да дадеш половината – значи, по четвърт хляб ще ви се падне. Ако не дадеш, и на тебе няма да дадат. Както ти постъпваш, така ще постъпят и с тебе. Аз ви казвам нещо, което не сте проверили, но можете да го проверите. Допуснете, че един вълк като изял хиляда овце, станал овца. Не е чудно – ял такъв материал и той станал овца. Като станал овца, вече не нападал овцете. Но вълците започнали него да ядат. Колко пъти ще го ядат? Колкото пъти той е ял овце – хиляда овце изял, хиляда пъти ще го изядат. По този начин ще придобие опитност. Ако направиш една погрешка, ще имаш опитността от една погрешка, ако направиш десет погрешки, ще имаш опитността на десет погрешки. Ако направиш едно добро, ще придобиеш цената на десет добрини. Така че всичко се връща – и добро, и зло, каквото направиш ще ти се върне, за да имаш цената. Човек трябва да опита цената на злото, трябва да опита и цената на доброто.

Да допуснем, че имаш един кабриолет с един кон. Качиш се, има място за още един човек. Кого ще поканиш? Вие как бихте разрешили този въпрос? Представете си, че трябва да карате един умрял човек в каруцата. Ще се качите, вие – отпред, той – отзад, или ще слезете от каруцата и ще оставите умрелия сам. Кое е правото в дадения случай? Не, умрелия изобщо няма да го качите на каруцата. Умрелите не обичат да ги разтърсват и да ги развеждат с каруци. Умрелият трябва да го заровите там, където му е изтекла кръвта. Там му е животът. Той не обича да го носиш и да го заравяш другаде. Кои са умрелите за вас? Една умряла идея, защо ще я носиш в главата си? Едно умряло чувство защо ще го носиш в тялото си? Една умряла мисъл, остави я, зарови я някъде. Да направим едно сравнение. Една умряла идея е един развален орех. Какво ще носиш десетина развалени орехи? Черупките са здрави, но орехите са развалени.

Вие мислите, че знаете много работи. Хипотетически ги знаете. Теорията обяснява малко по-обширно хипотезата. След теорията иде науката. Казвате за нещо, че е научно доказано. Чрез научното доказателство стигаме до едно положение, при което светлината се изменя. Какво се получава от това изменение? Може да се получи една чаша. Какво е предназначението на чашата? Трябва да налееш нещо в тази чаша, за да пиеш. Вие казвате, че знаете как се прави чашата. Тя си има свое приложение. Чашата символизира желанията. Искаш да пиеш вода, но трябва да имаш чаша. Чашата

е устата, горната част. Желанията не са нищо друго освен съдържанието на твоята чаша.

На остров Цейлон се явила една мишка, която правила големи пакости на хората. За да се избавят от тази мишка, те пренесли фараоновата мишка от Египет. Действително, тя ги избавила от тази мишка, но после налетели на друга чума. Това, с което в даден случай се освобождаваш, после става едно нещастие.

Питам: като сте дошли в класа, каква е целта ви, какви са съображенията ви? При това Слънцето още не е изгряло, тъмно е навън. Другите хора спят, почиват си, а вие сте станали толкоз рано да учите. Но не сте само вие. На север, където има места с много къси дни – по 3-4 часа, хората започват работа още в тъмно. Как ще определите, ако ви дадат една тема, защо се скъсяват дните и защо се удължават? Ако сте в нашите места, в умерения пояс, на екватора, или на северния полюс все едно и също ли е? Ще кажете, че тук имаме 365 дни. Но като идете на северния полюс, има само един ден – събота. Значи, когато Мойсей каза, шест дни ще работиш, а седмият е на Господа Бога Твоего, подразбира, че като няма какво да работиш, ще идеш на северния полюс. Един ден на северния полюс, той е равен на 182 дни. Но представете си, че се движите от северния полюс до южния със скоростта на светлината. И щом Слънцето залезе на северния полюс, ще изгрее на южния, но ти също ще бъдеш там. Значи, 180 дни ще живееш на северния полюс, 180 дни – на южния.

За глупавите и за онези, които мислят само за себе си, всичко е безсмислено.

Лесният път е най-мъчният. Търсите ли лесния път, ще имате големи изпитания.

Двама души, които нямат нужда един от друг, не могат да се сближат.

Философията на живота се състои в това, да знаеш как, кога и колко да даваш, как, кога и колко да вземаш, как, кога и колко да говориш.

Еднообразни са нещата, когато не ги разбираш, но щом ги разбираш – влизаш в закона на разнообразието.

Онзи, който не разбира, се тревожи, а който разбира – благодари.

Съжалявам всички хора, които имат паметници.

Всяко постигнато желание е израз на смъртта.

Истината изключва всички удоволствия, Мъдростта изключва всички глупости, а Любовта изключва всякакво насилие.

Миналото е почва. Настоящето разработва нещата, а бъдещето е плод.

Ставането е за тялото, оживяването е за сърцето, възкресението е за ума. Умът трябва да възкръсне, сърцето трябва да оживее, тялото да стане. Който става, е силен, който оживява, е топъл, който възкръсва, е умен.

Всяка разумна власт е от Бога дадена.

Слизане и качване, това са живот и смърт, смърт и живот. Във всеки живот има смърт – във всяка смърт има живот.

Защо разумното Слово е избрало формата на плътта? Под думата „плът" ние разбираме живи същества, които постоянно растат и се развиват, защото има плът, която постоянно се разлага. Когато се говори, че Духът е в борба с плътта, се разбира онази плът, която се разлага. Сегашната плът се разлага и умира.

Гневът или негодуването в даден момент, тъй както ние го схващаме, подразбира една вътрешна нужда, отсъствие на нещо, за което ние се борим да го добием. А кой се бори в света? Гладният. Кой се стреми да забогатее? Бедният. Кой търси знанието? Невежият. Кой иска силата? Безсилният. Кой жадува за славата? Безславният. Кой търси живота? Мъртвият. Ние употребяваме тия думи в широк смисъл; думата „мъртъв" употребяваме в смисъл на ограничително или потенциално състояние, което трябва да се промени в кинетическо; всяко същество иска да направи тая промяна. Смъртта представлява най-малката възможност за живот.

Няколко хиляди години са живели хората и в съвсем друг вид са изказвали мислите си, които обаче имат значение и днес. „Надеждата ти няма да се отсече." Кога, при какви условия? Понякога ние се чудим какви са причините за нещастията, които ни сполетяват. Съвременните хора обясняват причините на болестите. Съвременните социолози обясняват причините за съвременните кризи, обясняват причините, произхода на войните, обясняват причините за земетресенията, обясняват органическото развитие – но нещата си остават необяснени. Това става по единствената причина, че онзи шивач, който се е научил да шие дрехи за малките деца, се намира в затруднение, когато трябва да крои дрехи за големи хора. А детето расте и нашите възгледи са само за малките деца – само на дребно кроим. А онези, които кроят на едро, не знаят как да кроят.

Как ще се подобри светът? Не се е родил още човек, който да даде един разумен план за подобрението на света. Всички народи мислят, закони налагат и са образували цели институти, дано да направят нещо, но не са намерили досега метод, чрез който светът да се подобри. В това наше схващане за подобрението на света има нещо вярно, но има и нещо, което не е вярно. Болният човек всякога мисли, че всичко е зло; здравият мисли, че всичко е добро. Туй е вътрешно схващане. Или на научен език казано: здравият обективно схваща, че е здрав. Болният субективно схваща, че е болен.

Следователно болният човек винаги е съсредоточен в себе си, а здравият е винаги експанзивен, той мисли за света. Някой път ние сме песимистично разположени. Даже християните са песимистично настроени, вярващите са песимистично настроени, понякога казват: „Ние не отиваме на добре! Моралът е паднал." Говорят хората и прави са да говорят. И все пак в света има един постоянен прогрес, неуспехът и упадъкът са нещо второстепенно. Сега някои мислят, че светът ще се свърши. Не, светът ще се преобрази, светът няма никога да се свърши.

Има въпроси, които всякога ще останат неразрешени по отношение на Битието. Казваме, че нещата се разрешават по отношение на Битието и за Бога. Всички неща само Бог ги разрешава, но за нас всякога нещата ще останат неразрешени. Като живееш на Земята, каквото и да правиш, някои неща трябва да примириш с фактите тъй, както са. Ние разглеждаме съвременния живот от наше гледище. Ако човека вие разглеждате така, както е построен от Божие гледище, ще видите, че всичко, което става в света, е на мястото си. Даже най-лошата обстановка, даже сегашният обществен живот пак си имат дълбока причина, поради която нещата стават така, а не другояче.

Лошите хора си служат с позлатяване, а добрите хора употребяват златото. Добрият човек никога не позлатява, той всичко прави от чисто злато. Позлатените предмети са фалшиви, а златните са истински. Всички промени във вас се дължат на позлатените идеи. Вие съжалявате, че златният пласт се е изтъркал. Дали са ви нещо за злато, а то било само позлатено. Болестите се дължат на неорганични вещества, които се натрупват в организма. Има и неорганични мисли, неорганични чувства, пък има и неорганични постъпки. Те като се натрупат у вас, губите светлината си. Позлатен живот не е за предпочитане.

Често слабото в света е силно, а силното е слабо. Може ли да се нарече силен кон онзи, който се управлява от едно дете? При това този кон минава за силен. Често и хората приличат на такъв силен кон. Срещате един силен, учен човек, а виждате, че го управлява една малка мисъл. Тя слага гема си върху този човек и го върти накъдето иска и както иска. Къде остава силата на този човек? Щом малката мисъл го управлява, излиза, че тя е по-силна от него. Не само малката мисъл, но и малките чувства, малките, дребни желания управляват човека. Ако една малка, нищожна дума произвежда в човека такъв ефект, че цяла година след това той не може да дойде на себе си, тя не е ли по-силна от него? Казано е в Писанието: „Деца управляват моя народ". Казвам: и съвременните хора се управляват от деца. Ами кога ще се оправи светът? Когато тези деца израснат. Светът не може още да се оправи, понеже децата, които го управляват, още не са израсли. Докато децата в един дом са малки, майката и бащата по цял ден тичат подир тях, грижат се, работят, печелят все за тях. Някога бащата се изморява и казва:

„Кога ще дойде ден и аз да си почина?“ Когато децата израснат. Обаче и да израснат децата, мъчнотията още не се е разрешила. Защо? Защото синовете и дъщерите се женят, раждат им се малки деца, за които бащата, т.е. дядото сега, отново трябва да се грижи, да тича подир тях. Един ден той пак ще каже: „Кога ще си почина и аз?“ Когато внучетата израснат. „Кога ще се оправи светът?“ Когато внучетата пораснат. Този дядо не стои мирен, той иска да види внучетата наредени. Дойде ден и те се оженят, родят се малки дечица, а на дядото, вече прадядо, пак предстои задачата да тича подир правнучетата, да се грижи за тях. „Кога ще се оправи светът?“ Когато правнучетата израснат. Не, докато хората имат такива разбирания за живота, те един на друг ще си създават страдания, мъчнотии и нещастия, а светът никога няма да се оправи.

Народът има доста сполучливи думи. „Бръмбазък“ се казва на момък, който се пери. Ако е много хубаво облечен, като върви, ще направи така, че всички да го видят. Но всеки ще каже, че този човек напразно си губи времето. Ние може да разсъждаваме философски, но трябва да знаете, че в природата времето не се губи, губим го ние с нашите схващания. Всяко нещо, което направим, каквото и да е, природата му намира мястото. За нея нашите погрешки са възможности да се прояви. Ако на един талантлив човек му хвърлите сто камъка, за да го обезпокоите, от тия камъни той ще направи една прекрасна мозайка.

Един ваятел си е харесал камък, но от малките камъчета помен няма да остане, всичко това ще изхвръкне под неговото длето. Но все ще остане нещо. Какво ще остане, не се знае. Само когато цялата статуя се извае, тя остава помен, паметник остава. Та когато виждате промените, които стават в света, питате: „Докога ще продължава това?“ Докато скулпторът свърши своята статуя. Тази аналогия може да преведете в живота. Противоречията, които съществуват навсякъде досега, редът и порядъкът в света, който идва – той е онзи скулптор, той със своя чук дълбае чертите, от този неразумен камък ще извае нещо хубаво и красиво. Не е ли още по-чудно, че от онази мъртва материя природата е направила човешкото тяло?

Човек не е само тялото. То е едно жилище, една лаборатория, един свят, в който човек работи. Работи, ще кажат „функционира“. Функцията не означава работа. Работата е нещо разумно, а функцията е нещо необходимо. Ти трябва да ядеш. Трябва да се върти колелото, но като се върти колелото, то не е разумно, то от немай-къде се върти. Изходило е колелото хиляди километри, но какво е научило? Нищо. Краката са извървели хиляди километри, какво са научили? Извървели каруцата, конете и онзи, който ги кара толкова път – но какво са придобили? Казвам: онзи, който не разбира значението и смисъла на живота той е като човекът, който минава край скулптора и казва:

„Чука си той...“ Един ден обаче каруцата се разваля. Каруцата трябва да се развали, конете трябва да си заминат и юзда един ден няма да има. Все пак каруцата е дяволско нещо.

Какво ще стане с овцете, кокошките и другите птици и животни, като не се ядат? Загрижили се хората за равновесието в природата. Как за всичко си намират благовидни оправдания.

Сегашната философия е да се занимаваме с микроскопическите неща, а не с големи, но с най-обикновени, с малки, посредствени работи. Тази е най-великата философия! С великите работи всеки може да се занимава, но за малките, за микроскопическите работи много малко кандидати има, а всъщност тия малки работи са важни.

Понякога трябва да сипеш прашец в окото, за да се задоволи. Иначе всичко иска. Хубави са тия желания, но човек се товари с ненужно бреме. Цялата вечност е една възможност за постигане на човешките желания. В дадения случай на тебе ти трябва много малко. Като реализираш едно свое желание, всеки следващ момент е една възможност за друго постижение. Благодари за постижението в дадения момент и не мисли за следващия. Всичко, каквото става, е за добро.

Мнозина гледат на противоречията като на нещо излишно. Няма излишни неща в природата. Тя е допуснала противоречията. Следователно всичко, което съществува в природата, и което тя е допуснала, е на мястото си. Тя никога не би допуснала неща, от които няма полза. Всяко нещо, колкото и да е лошо, е на мястото си. Всичко, което се случва в живота ви, е за добро. Щом е така, радвайте се на всичко. Вие се страхувате да не се повтарят страданията ви. Помнете: в природата няма повторение. Всяко нещо, добро или зло, се случва само веднъж в живота ви. Само веднъж можеш да ядеш с разположение и Любов. И втори път можеш да ядеш така, но по друг начин и при други условия. Затова казвам: всички сладки и всички горчиви неща нямат една и съща стойност. Не се забравяйте в радостите си и не се страхувайте от страданията. Те не се повтарят. Не мислете, че едно страдание, което сте преживели един път, ще ви посети втори път. Привидно нещата се повтарят, всъщност не е така. Това, което наричате повторение, се отнася до другите хора, а не до вас. Затова гледайте на всяко нещо като на такова, което се случва веднъж в живота ви.

Философските книги за живота съдържат само общи положения. Какво нещо е светлината, защо е светлината, с какви трептения – туй не ме ползва. Доколкото аз мога да възприемам светлината и тя да ми служи в моя живот, дотолкова тя ме ползва. Трептенията на светлината са дотолкова важни, доколкото могат да влязат в моя ум и да произведат мисъл. Моята мисъл е това, което ме води към всички добродетели, към чисти чувства и към здраве.

Изпейте сега „сол“ от първа степен. (Пеем „сол“.) На този тон му липсват няколко трептения. От кой тон започва „Давай, давай“? От „ла“. Значи, кой може да дава? Плодът. „Давай“ започва от „ла“, понеже плодът дава. Дадеш откъснат цвят, правилно ли е това даване? Тогава, щом аз давам откъснат цвят, казвам: можеш ли да го възкресиш? Можеш ли да дадеш живот на този цвят? Имаш ли необходимите знания да го възкресиш? Щом ти дават цветя, можеш ли да ги възкресиш? На младите моми, които се женят, тази задача им се дава. Все с откъснати цветя ги окичват, венци им правят от тях. Казват: „Тия откъснати цветя можеш ли да ги възкресиш, да ги съживиш?“ Тя казва: „Мога, мога!“ Като започне да ги възкресява, страда, понеже всички цветя, които са на главата ѝ, трябва да ги оживи. Всяка една мисъл, която не се прилага, е откъснат цвят.

Сега всеки човек с дребни идеи ще каже: „Чудно нещо! Как се осмеляват хората да казват, че носят Земята и Слънчевата система на гърба си или че са господари на Вселената? Възможно ли е това?“ Да кажем, че си господар на Вселената, това подразбира да си я пропътувал от единия край до другия. За разумния човек разстоянието от главата до краката му представлява цялата Вселена. Следователно, когато той казва, че е господар на цялата Вселена, това подразбира, че той познава своето тяло от главата до краката. Значи той носи Вселената в себе си. И колкото време му е нужно да простре ръцете си от главата до краката, също толкова време ще му е нужно да пропътува Вселената от единия край до другия. Достатъчно е само да мръдне ръката си и той моментално ще измине Вселената от единия край до другия. Нещата са далечни само тогава, когато са отделени от общия организъм. Щом всички са заедно в организма, те са близо. Под думата „близост“ се разбира организиране на всички Разумни същества в едно цяло. Неорганизирането е отдалечаване. Когато казвате, че някой ви е обидил или ви е напакостил с нещо, тогава или това същество, което ви е обидило, е вън от общия организъм, а вие сте вътре в него, или и двамата сте вън от този организъм. Щом и двамата сте в общия организъм, между вас не може да съществува никакво противоречие. Може ли да има някакво противоречие между пръстите на ръцете? Какво от това, че едни пръсти са на лявата, а други – на дясната ръка? Дали едни пръсти са на лявата, а други – на дясната ръка, това е безразлично; те могат взаимно да си помагат.

„Бог е Дух.“ Кажете ли така, задайте си въпроса, какво сте направили за този Дух. От вас се иска едно: да пазите Неговата мисъл чиста, свята, силна и пълна с Любов, в нищо да не я петните. Нищо не може да ви спаси от отговорност към Божественото. Тази е причината за страданията на хората. И обикновените хора страдат, и светиите страдат. Както обикновеният човек страда за всяко извършено престъпление, например убийство, така

светията страда за най-малката погрешка, извършена от него. Който може да убие муха, след време той може да убие човек. Законът е същият. Като не разбирате закона, казвате: „Муха е това; житно зърно е това, малко жълъдче е това“. По външен вид е вярно, че мухата е малка, че житното зърно и жълъдче са малки, но вижте след време какво може да излезе от тях. Мухата ще се развива; житното зърно, посадено в земята, ще даде голям клас. Жълъдчето, посадено в земята, ще се превърне в голям, стогодишен дъб. Ако този стогодишен дъб не може да се превърне в малък жълъд, той не е в права посока на развитие. Следователно, който не може едновременно да става голям като дъб и малък като жълъд, той е на крив път в живота си. С други думи казано: ако едновременно човек не може да използва благата, които му са дадени, но в същото време не може да се откаже от тях, той е на крив път. Значи, за да получи едно благо, човек трябва да е готов да се откаже от друго някакво благо.

Без любов човек не може да стане поет. Обаче след като се разочарова в любовта, поетът става философ. Значи, човек първо се влюбва, а после се разочарова и става философ. Кога става човек добродетелен? Когато изгуби смисъла на философията, когато фалира в собствената си философия. Щом се разочарова в добродетелта, човек намира Бога. Това е закон. Като изгуби поезията си, човек намира философията. Като изгуби философията, той намира добродетелта. Като изгуби добродетелта, той намира Бога. Човек преживява тия загуби и печалби всеки ден: сутрин той е поет, към обед – философ, вечер – добродетелен, а през нощта намира Бога.

Излизаш денем и казваш: „Обича ли ме Господ?“ Този е най-глупавият въпрос. Щом те грее Слънцето, Той те обича. Господ казва: Аз направих туй Слънце да грее за тебе. И тъй, в живота си всякога трябва да намерите най-правата мисъл. Ако чуеш в себе си мисълта: „Вселената аз я създадох“ – ще знаете, че това е гласът на Бога, гласът на Духа Божий, Който говори. Тогава ти ще кажеш: „За мене, Господи“. То е изяснение. Бог за тебе е направил тази Вселена. Ти ще го потвърдиш. Сега ще дойдат философите, ще ти кажат: „Ами, за тебе Господ ще мисли, за теб, малкото човече!“ Този философ, който разсъждава така, е от рода на бръмбарите. Той е бръмбарче. В него няма никаква философия, никакво разбиране. В дадения момент, щом кажеш, че тази Вселена е направена за тебе, ще почувстваш една радост в душата си. Няма да кажеш: „Аз направих Вселената“. Тя не е твоя, но ще знаеш, че Бог говори, а твоят дух ти казва, че е направена за тебе. Господ казва: „Аз направих Слънцето“. „То грее за мене.“ „Аз направих Земята.“ „За мене.“ Господ казва: „Аз създадох дърветата“. „Плодовете им са за мене.“ „Аз направих водата.“ „За мене, аз да пия.“

Аз казвам тъй: сега ще се разговаряме по следния начин. „Земята е моя,

защото аз живея на нея.“ Казват: „Видиш ли този богат човек каква хубава къща има!“ „Тя е моя, аз му я дадох да живее под наем.“ Минавам покрай някоя богат търговец с 10 милиона лева. „Видиш ли колко е богат?“ „Аз му дадох парите.“ Срещнеш някой виден професор. Кажи: „Аз го назначих. Той сега се занимава с наука, нека се порадва. Аз го похвалвам, отличен професор е“. Тъй ще разсъждавате. Само на себе си ще разправяте тъй. Това е интимен разговор. Щом отидеш да разправяш това нещо на хората, ще минеш за ненормален. Това е правият разговор. Ще се радваш, че този, когото си назначил за професор, успява. За него всички ученици се радват. Откъдето минеш, кажи: „Хубаво е нареден светът!“ Само така ще бъдеш щастлив. Сега, понеже не разсъждавате така, казвате: „Виж, Господ какво благо е дал на този, а на мен не е дал нищо; аз ли съм най-големият грешник?“ Не, ти си от философите на бръмбарите. По-добре е да разсъждавате по първия начин и да се радвате на чуждото благо, отколкото по втория начин. Защо? Защото няма по-лошо от това, когато имаш дете, да му даваш да яде всичко безразборно. То хвърля това, хвърля онова, нищо не обича. Каквото трябва, ще му дадеш: не ще ли, вземаш пръчицата и ще го понашариш. Това става и в природата. Който не е доволен от големите благословения, пръчица иде за него. След като природата го понашари по този начин, той става отличен човек, доволен от всичко и казва: „Слава Богу, че се освободих от едно зло, много добре стана!“

Не се противопоставяйте на злото, мислете за причините и последствията, защо и за какво е дошло. Тази мисъл няма да дойде току-тъй; дойде ли, тя ще ви причини някой път и страдания. Тези мисли ще дойдат тогава, когато имате най-хубаво настроение. В реда на нещата е да дойдат. Не се борете с лоши мисли. То е губене на време. С тях заедно ще дойдат и добрите. Пренесете тия мисли, това е най-добро. Онзи, който изтърпява злото, е по-силен от онзи, който му се противи. Мине ти лоша мисъл да откраднеш нещо. Кажи си: „Цялата земя е моя, къде ще сложа тази вещ?“ Ако Бог живее в нас, Земята е наша; и Вселената е създадена за нас; и Слънцето грее за нас. Щом е така, отде ще се родят изкушенията и съблазните? Разсъждавате ли така, вие ще имате един правилен растеж. При такива разсъждения може да се зародят онези противоположни мисли: това е залъгване, това е губене на време. Не, философските изследвания тук, на Земята, те са губене време. Вън от това разбиране всичко друго е губене на време.

Представете си, че един човек ви обича и вие го обичате, но никога не сте се виждали. Той е бил приятел на баща ви и казвате, че тяхното приятелство ви свързва с него. И без да го познавате, от това, което прави за вас, вие мислите, че ви обича. И ние мислим и се свързваме със същества от другия свят, без да сме ги виждали. Понякога те ни правят услуги. Ние ги наричаме светии, праведни, сродни души. Болният човек 38 години очаквал

да дойде същество от невидимия свят, да размъти водата и да се изцери. Но винаги, когато водата се размътвала, друг го изпреварвал и той трябвало пак да чака до другата година. 38 години е чакал! Когато Христос дошъл в къпалнята, той не е бил единственият. Много болни е имало. Защо Христос се спря само при него, а не при другите? Това е вечна философия. Имал си е свои съображения. Ако някой ме попита защо Господ е направил света такъв, мога да дам някои философски изяснения, но всъщност защо светът е така направен, само този, който го е направил, знае това. А всички други, които не са участвали, те само предполагат. И онзи, който предполага, обикновено е далеч от истината. Светът при сегашните условия е точно като тази къпалня. И всички вие или почти всички имате нужда и очаквате да се раздвижи водата. И какво очаквате от размътването на водата? Вие очаквате някое щастие да ви дойде. Болен сте, сиромах сте, невежа сте. И очаквате да дойде ангел, да слезе и да размъти водата. И щом се окъпете, вашите работи да се уредят. И някои по 38 години сте чакали. Чакате, чакате и се утешавате, че втори път като дойде ангелът в къпалнята, тогаз ще влезете – в някое друго прераждане.

Наскоро са открили една малка планета и предполагат, че е направена от злато, казват, че е много близо и се приближава към Земята. Онези, банкерите ще кажат: „Дано някак си падне!“ Учените казват, че имала 10-15 км диаметър и ако падне, ще се забие дълбоко – чак в огнената част на Земята. Ако може да остане на земната кора, биха се решили да дойде; ако ще пробие Земята, тогава по-добре да не пада – това злато няма да може да го използват... Та казвам, в нас има такива желания, които, като попаднат в нашата система, достигат до нашия огнен пояс. Златото им не можем да използваме. Това е обективната страна на щастието. Може да употребите закона: щастието на всеки човек е заложено в неговия ум, в неговото сърце и в неговата воля. Ще каже някой: „Ти в Бога не вярваш ли?“ Чудна работа! Щом имаш ум, Бог се проявява в твоя ум; щом имаш сърце, Бог се проявява в твоето сърце; щом имаш воля, Бог се проявява в твоята воля. При дълбокото разбиране на живота, за което става дума, ние не трябва да правим погрешката, която едно време направил един човек в параход, който пътувал през Атлантическия океан. Този човек проследил един богаташ с голяма сума в една торба. Сполучил да вземе парите от богатия, като го приспал. Но тогава го среща капитанът и му казва: „Параходът потъва“. Той оставя торбата. „След половин час потъваме, който може да се спаси, да се спасява.“

Потъва нашият параход. Ти си задигнал торбата с парите, но след половин час параходът ще потъне. Какво ще оставиш на човечеството? Ако ти можеш да предадеш на човечеството живот, ако можеш да оставиш една свещена идея, един свещен подтик, ако можеш да освободиш човечеството от всички болести, от глада – това е идея, това е спасение.

Изкуство е човек и в злото да вижда доброто, в тъмнината да вижда светлината, в смъртта да вижда живота. Това изисква Новата култура от всички. Бог е върхът, целта, към която човек се стреми. Всичко, което човек придобива, иде отгоре.

Ще ви дам едно отвлечено лекарство, с което може да лекувате всички болести: един грам Любов, два грама знание, десет грама свобода и двадесет грама справедливост. В една чаша вода едно момиче на 14-15 години да държи ръката си една минута. После ще кажа на едно момче на 14-15 години да държи ръката си в чашата две минути. От момичето ще взема един грам Любов, а от момчето – два грама. За да взема двадесетте грама справедливост, ще намеря един млад момък на 21 години, да си държи ръката десет минути в чашата, и най-после ще помоля един професор, който да си държи ръката 20 минути. Това лекарство ще го давам по три капки сутрин, три капки на обяд и три капки вечер – всичко девет капки.

Според философията на живота, не живей с мисълта, че си роден да бъдеш министър-председател. Преди всичко, това е най-последната служба, която можете да заемете. Този въпрос аз бих ви го обяснил и всички бихте ме разбрали, но същевременно всички ще се обидите. За да не ви обидя, ще оставя истината необяснена. Ако ви я обясня, ще я разберете, но и ще се обидите. И тогава вашата обида ще се върне върху мене. А така, като не я обяснявам, ще си кажете: какво ли искаше да каже той? Засега оставете този въпрос! Аз ще повдигна малко само единия край на завесата.

Сега, като излезете вън и ви питат какво ви говори Учителя, какво ще кажете? Някои ще кажат, че нищо не са разбрали, а други ще кажат, че съм говорил много велики неща.

ФРЕНОЛОГИЯ

„Град, поставен на планина, не може да се укрие.“ Градът, т.е. човешката глава, трябва да се постави на планина. Талантливият човек, добрият оратор, добрият поет обръщат внимание на хората, защото излизат от „града, който има 12 врати“. Френолозите изучават този град и намират в него 42 центъра, свързани с различни способности и чувства. Те го делят на три области: задна част на главата, наречена „двуличния човек“, тя е обърната към физическия свят, към тъмнината; втората част е челото, то показва мислителната сила на човека; третата област е горната част на главата, в нея се намират религиозните и моралните чувства на човека: съвест, Любовта към Бога, милосърдие и др. При това важно е доколко човек е развил областите на своя град. Например, ако челото на човека е широко и ниско, той има широчина,

но няма дълбочина в мислите си. Той прилича на широка, но плитка река. Челото трябва да бъде широко и високо, да има широчина и дълбочина – две важни мерки. Горната област на този град трябва да бъде повдигната във вид на кубе, а не сплесната. Ако е сплесната, човек не е религиозен. Колкото и да се представя за такъв, в него няма никаква религиозност. И задната област на този град не трябва да бъде плоска. Ако е плоска, казваме, че този човек няма обич, любов към семейството си. Когато хората не се разбират, това показва, че в едната, в двете или в трите главни области главите им са сплеснати или плоски. Мозъчните центрове и сетивата на човека трябва да бъдат развити. Някой казва, че вярва само в това, което вижда с очите си. Колко виждаш? Ти виждаш една стомилионна част от това, което те обикаля. Къде остава другото? Имаш ли право тогава да създаваш философия върху малкото, което виждаш? Имаш право, но тази философия ще бъде ограничена и относителна. За да се създаде велика философия на живота, изисква се велик, голям ум, като ума на големите математици, които само от една част на цялото имат ясна представа за него. Те вървят от единицата към множеството и от множеството към единицата.

Ако измеря на един човек, че темето не е сплескано, че е широко – горната част на короната е добре развита, че носът е правилен, челото – добре развито; ако намеря устата за нормална, устните – за не много тънки и не много дебели; ако брадата има една малка издутина и ако пръстите са добре развити, то може да се направи научното заключение, че на този човек може да се разчита 99%, да му се има доверие. Може да му дадете пари без никаква разписка, а за друг ще кажете, че не може да му поверите пари. Може да не е лош човек, но той органически не е в състояние да извърши това, което обещава.

Вие, които сте тук, не сте на едно ниво, не мислите еднакво. Някои мислят за прехраната си. Къде му е умът тогаз? (Учителя посочи долната част на челото.) Някой си казва: „При тази работа трябва да бъда по-твърд“. Коя част на главата ще бъде активна? Тук, на темето. Друг се занимава със своето достойнство. И на него умът му е отзад. Трети мисли да направи някое добро. Този център е отпред отгоре. А пък някой е предпазлив, активният център е отстрани. Той се страхува даже като чете своята тема, грижливо подбира думите си, защото се бои от критика. Понякога в него се явява желание да покаже, че много знае, и тогава употребява бомбастични думи: „субстанция“, „интеграл“, „концепция“. Онзи, в когото милосърдието е развито, ще пише за цветята и за благоуханието, което пръскат. Войнственият ще говори за водопади, за силни течения, за вятъра, който духа, за високите непристъпни върхове.

В човешката глава има около 40 способности, с по три деления. Значи около стотина способности има в човека според френолозите. И всяка една

способност си има своята специфична област. И всяко чувство си има свой специфичен стремеж.

Човек може научно да е предразположен само към една наука. Науката му обаче е само половин сантиметър над веждите. Тази наука, т.е. процесът на неговата мисъл, протича в тази област. Той наблюдава природата, телата, тяхната големина, тежестта им. Има ред и порядък в мисленето – тъй наречения конкретен ум. Човек мисли, че е постигнал нещо, че има големи постижения. Но този, конкретният ум, със своите научни впечатления идва до една област, където нещата трябва да се трансформират. Или конкретният ум, както аз го представям, се занимава специфично със стомаха. А онова, което трансформира енергиите, е нашият ум, където се складират всички придобивки на миналото. На този ум у нас отговаря дихателната система. Храната, с която стомахът се храни, и въздухът, с който дробовете оперират, са съвсем различни неща. Ако вкарате въздух в стомаха, ще стане цял преврат; ако вкарате вода в белите дробове, ще имате друг резултат. Най-после идват висшите способности, разсъдъкът. Това е вече мозъчната система. Тези способности са поставени горе, в най-горната част на човешкото тяло. Там ние разсъждаваме за далечните причини, за подбудите, с които природата работи.

С челото си човек мисли, със задната част на главата си чувства. Човек мисли с тази част на главата, на която няма косми. Животните не мислят, тяхното лице е обрасло в косми.

Когато изучавал френология, доктор Гал срещнал един стар човек, от славянско произхождение, който му казал: „Ще ти открия едно свое постижение, резултат на мои наблюдения“. Той му казал как различава борците-петли от страхливите. На ония петли, които се отличават с голяма смелост, този център, който се намира зад ушите, е силно развит. Това откритие за петела дало възможност на доктор Гал да открие центъра на смелостта и разрушителността в човека.

Представете си, че ви дадат следната задача: от една ябълка да познаете какво е било дървото на височина, на възраст, на вид и т.н. След това от една круша да познаете какво е било дървото. И най-после, от един човешки череп да узнаете какъв е бил човекът: неговото лице, неговите очи, уши, нос, уста, ръст. Това е една сложна задача с три неизвестни. От задната част на черепа можете да познаете дали очите на човека са били сини или черни. Ако са били черни, задната част на черепа в известна област е тънка; ако са били сини, същата част на черепа е по-дебела. Ако очите на човека са черни, косата и брадата му също са черни. Ако костта на предната част на черепа, специално на челото, е тънка, това показва, че този човек е бил умен, работил е умствено. Ако костта на челото е дебела, този човек не е работил

умствено. Не само това, но чрез тънки наблюдения може да се определи в каква област на науката или изкуството е работил този човек като физик, химик, астроном, математик, философ, музикант и т.н. Ако би посветил десетина години за изучаване на човешкия череп, човек би се домогнал до изкуството да чете по черепа като по книга.

От двете страни на главата се намира центърът на смелостта и затова, когато нещо закъса, българинът се хваща за главата с двете ръце, за да си вдъхне смелост. Ръцете са два полюса на живота – едната ръка е положителната енергия, а другата е отрицателната енергия. През тези ръце тече Божествена енергия, от лявата – отрицателна, от дясната – положителна. Енергиите, които текат през човешкото тяло, се предават на Земята, непотребната енергия минава в Земята.

Сега да допуснем, че има някакво налягане отвън. Откъде може да дойде то? От безкрайното пространство ли? Какво налягане ще упражни на един квадратен сантиметър етерът от безкрайното пространство? Етерът е вещество, следователно има тегло. Някои обясняват, че привличането на телата не е нищо друго, освен налягане на етера. Значи, тежестта не е нищо друго, освен налягане на етера. Теглим един килограм, това е налягането на етера, който се стреми към някакъв силов център. Следователно тежестта се определя в силовото поле на материята в безкрайното пространство. Етерът е, който наляга отгоре и от това се определя теглото на даден предмет. Какво налягане има въздухът върху човешкото тяло? Проверете го. Това са данни. Може да не са абсолютно точни, но нас ни интересуват законите, по които става това налягане. В природата има налягане отвън и напрежение отвътре. Човешката глава е подложена на същото напрежение, както Земята. Когато религиозното напрежение е слабо, тогава главата отгоре е сплескана. Хора, на които главите отгоре са сплескани, не са религиозни, не са духовни. Те са много студени. Какъвто е северният полюс, такива са и те. На екватора е горещо, но там има много месоядни животни. Затова главите на религиозните хора имат развити полюси, а екваторът е сплеснат. На светските хора главите са сплеснати отгоре като Земята, а екваторът е издаден. Главите на месоядните животни, например на лъва, на тигъра, на котката са също такива. При тревопасните животни екваторът е сплеснат. Това са общи заключения.

Правата линия от веждите трябва да минава над ушите. В развитието на моралните типове, ухото слиза. В животните ухото е вдигнато горе над линията на веждите. Вие като изучавате главата на животните, ще видите, че те са слезли много ниско. Височината на главата от ухото нагоре до темето е малка. Когато ухото започва да слиза, главата се вдига нагоре, човек се развива; когато ухото се качва нагоре, главата слиза, тогава човек деградира.

Някои от силите на човека са крайно избухливи. Ако се разглежда човеш-

ката глава, ще се види, че валчестите и широките при ушите глави съдържат взривни вещества. Но знаете ли кога казваме, че главата е широка? Човек на 25-30 години има широчина на главата си 14,5 или 15 сантиметра. Това е нормалният размер. При 16-17 см широчина, това е вече много – и от такива хора трябва да се пазиш. Ако пък дължината на главата е от 18 до 21 см – имате активни хора. Значи, от дължината на главата зависи активността на човека, а от широчината – избухливостта му. Тия хора, на които главите са широки, лесно се гневят. Минава му само, ако на обидата с обида отвърне.

Ако главата е продълговата и се развива главно задната част, такъв човек е силно чувствен. Широката глава говори за развита стомашна система.

Ако някой много обича да яде, главата му в слепоочната част се разширява.

Какви са линиите АВ и A_2 и B_2? Тия линии показват човешката глава. В първата линия умствените способности са развити, във втората личните чувства са развити. Такъв човек всякога ще мисли за своето честолюбие. Той вечно се намира в противоречие. С целия свят всякога ще бъде в стълкновение. Този го обидил, онзи го обидил. Този казал обидна дума, онзи казал обидна дума, навсякъде ще намери нещо, за да се обиди.

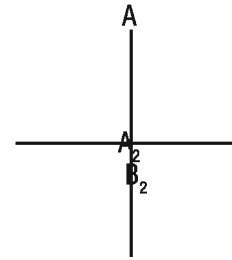

Това е просто един квадрат – квадратът АВСД. Всеки може да изчисли неговата плоскост. Ако е нива, като изчисли колко е голяма, ще направи сметка колко може да даде. Да кажем, че вашата глава е построена на един квадрат. И да кажем, че вие не сте работили върху вашата глава. Може да имате линиите CM_1, CM_2, CM_3. Представете си, че това е главата. АС е задната част – тилът; а пък ДВ е предната част. Да кажем, че има една глава, построена по CM_3. С коя глава вие ще можете да живеете по-добре? С CM_1, с CM_2 или с CM_3? От тези глави коя глава бихте избрали? Сега вие можете да философствате колкото искате, но нито един от вас не е изучавал френология. Всичките ваши недъзи, разнообразието на характерите ви се дължи на тия линии. Защото, ако теглите успоредна на CM_1, CM_2 или на CM_3, вие ще построите тогава съвсем различни квадрати. Съвсем други ще бъдат силовите линии и ще измените целия ред на нещата.

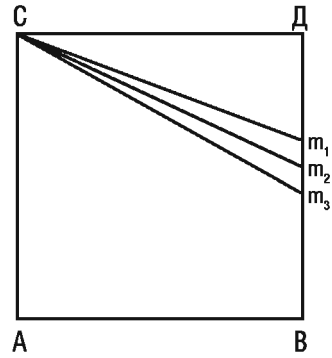

Отличителните черти на човека са добродетели, обаче може някой да е привидно добродетелен. Глава с линията CM_3 не може да бъде на светия. Тук имате един първокласен простак, който е способен да извърши всичките престъпления в света. Нищо повече. Така е построена главата му. Той е като една заредена пушка. Както и да я бутнеш, тя ще гръмне и куршумът ще отиде много далеч. Ако е с халосни патрони, тогава ще вдига само шум; но ако туриш истински патрони, става опасно.

Мозъкът е нивата на човека. Човешкият мозък и човешкото сърце са нивата. Ако знаете как да посаждате нещата във вашия мозък, вие ще прогресирате. Ако не знаете как да ги посаждате, винаги ще имате противоречия. В мозъка растат и бурени. Те се развиват бързо и в голямо количество. Да кажем, че искате да бъдете кротки. Кроткият човек по какво се отличава? Премерете главата на буйните хора около ушите. Ако на един 22-годишен момък главата при ушите има диаметър 14 см, той е миролюбив. Който има 16 сантиметра широчина, той е войнствен. Този човек лесно кипва, гневи се, винаги е готов да се бие. Не можеш да разчиташ на човек с неустойчив характер. Твърдостта е мястото на устойчивостта, но трябва да се оре и сее в мозъка. Щом говорим за музика, ще сееш на челото, там е центърът на музиката. Тя трябва да има основа. При сегашните условия, ако не знаеш къде да посееш всеки тон, не можеш да бъдеш музикант. От ухото, с което възприемаш музиката, до нивата на музиката е 10-12 сантиметра. От ухото до центъра на музиката трябва да посадиш нейните семена. Това са общи положения. Значи, вие имате мозък, който трябва да проучвате. Ако знаеш как да се отнесеш с мозъка, как да сееш в главата си, всичко ще ти тръгне наред. Ако не знаеш как да сееш в мозъка, всичко ще върви с главата надолу. Имаме да разрешаваме много трудни въпроси от миналото. В човешкия живот има много работи, които са присадени. Много присадки трябва да се счупят, за да се развият нещата по един естествен начин.

Ако физическият живот беше съществен, тогава не трябваше да умираме. Онова, което природата е създала, то е вечно, безсмъртно. Ако четете Библията, ще видите, че е вечно, но това, което хората създават, е смъртно. Най-важна роля за физическия живот играе човешкият мозък, който е една съвкупност от динамически сили, един акумулатор, в който природата е събрала разновидни сили. Досега френолозите са открили в него около 40 центрове, способности. Те са разграничили в тия центрове разните видове енергия на човешката душа и на човешкия ум.

Когато човек започне да мисли, главата изтънява. Има един начин на изследване на способностите. От мисълта черепът изтънява. Щом черепът на една глава е дебел, това показва, че този човек не е мислил. Той е живял много обикновен живот. Ако разгледате човешкия череп, ще видите, че тази част на черепа, където са центровете на мозъка, с които човекът е работил,

е тънка. Защото всеки един център при работа образува електричество и на тези места черепът изтънява. Където мозъчните центрове не са работили, черепът е дебел.

Като мислиха дълги години, вълците си изработиха муцуни със здрави челюсти. Цялото изкуство на тяхната цивилизация е в муцуната. Цялата култура на воловете е в рогата. Цялата култура на конете е в краката. Това са механически резултати. Днес главата на човека расте в слепоочната област. Може би, ако така върви, след 200, 300, 1000 години главата в слепоочната област ще бъде много по-широка, отколкото е сега. Следователно в човека тия култури са турени геометрически. Широчината на мозъка се образува у месоядните животни. У тях тя е по-голяма, отколкото на тревопасните. Дължината на човешкия мозък образуваха тревопасните животни. Да го представим графически. Широчината е хоризонтална, а дължината има друго направление. Хората с голяма широчина обичат да седят на едно място. Но хората с дългите глави са създали културата. В тях има стремеж да се преместват от едно място на друго. При всички учени хора, които са изнамерили нещо в света в полза на прогреса, дължината на главата е по-голяма. При другия тип хора главата е по-широка не само при ушите, но се развива и в слепоочната област.

Мозъкът на великите и гениални хора е много добре организиран, не както на обикновените хора. Мозъчните клетки на добрите и праведните хора се различават от мозъчните клетки на лошите и престъпните хора, те са деформирани, от тях се разнася смрад надалече. Няма нищо скрито-покрито в света. Престъпленията отдалеч миришат. Праведните хора са живи, динамични, силни, проводници на Бога.

Линията, която минава от основата на носа по средата на челото нагоре, през теменната част, тилната част и стига до врата, показва някои особености на човека. Ако главата горе е плоска както Земята, а отстрани – широка, тия хора са жестоки. Приличат на змиите. Главата на змията отгоре е сплесната, плоска е, но е широка. Змията е жестока, като хване жаба, тя я гълта жива. Жабата кряка, а тя е спокойна. Даже изпитва удоволствие от крякането на жабата. Ако главата отгоре е плоска и разстоянието до ухото е голямо, то е добър признак. Но колкото плоскостта е по-близо до ухото, толкова животът е по-нисш. Главата на човека може да се раздели на три етажа. Някои животни имат само един етаж, вторият етаж още не е изработен. Някои имат втори етаж и едва у човека имаме едно здание на три етажа. Човешката глава е на три етажа, по това той се отличава от животните.

Най-немилосърдното същество е змията. Главата на змията е сплесната с гръбначния стълб. Когато съществата започват да се развиват, главите им се отделят от гръбначния стълб. При човека това става от ляво на дясно. Шията на човека се е оформила от ляво на дясно. При жабата ъгълът между

главата и гръбначния стълб е 45 градуса. В слона имаме 90 градуса, а в човека имаме 180 градуса. У човека лицето е успоредно на гръбначния стълб. Следователно нормален човек е този, който е изминал 180 градуса в своето развитие. Онзи, който е минал 180 градуса, е добър човек, а който не е – той е лош човек. Щом се измери главата ви, може да се измери дефектът. Може да липсва един градус, може да липсват и повече. Обаче ако е 180 градуса, тогава се образува права линия.

Нормално е за своето развитие човек да измине 180 градуса. Но дотук не свършва неговото усъвършенстване. Трябва да вървиш още, за да дойдеш до идеята за спирала.

Казваме, че центърът на интелигентността е в главата на всички същества. Тогава защо всички глави са различни? Всички човешки глави се различават. Ако вземете да изучавате човешките глави и теглите един перпендикуляр към основата на челото, ще видите, че главите на хората от разните раси различно са отклонени от този перпендикуляр. Най-близо до перпендикуляра е бялата раса, после жълтата, после другите раси и колкото този перпендикуляр се отдалечава от челото, ъгълът се стеснява. Защо се намалява този ъгъл? Казвате, че низшият живот е причината. Низшият живот е резултат, той не обяснява причините. Имате един ъгъл. Ако този ъгъл се движи с върха си напред и срещне съпротивление, едно тяло, в което влиза, тогава ъгълът ще се намали. Но ако този ъгъл се движи в противоположна посока и пак срещне едно тяло, което влиза в него, той ще се отвори, ще стане по-голям.

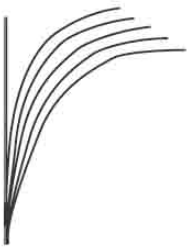

Ребус е този свят за нас. Например вие се ожените за един мъж и искате да бъдете щастливи, но не можете да се споразумеете. У кого е грешката? У мъжа ви липсва нещо и у вас също. И двамата сте влезли със затворени очи. Ако главата му отзад е вирната или сплескана, ако очите му са много малки, устните много тънки, какво очаквате от такъв човек? Това показва, че не сте един за друг. Добре, какво остава тогава? Да направите вашата уста по-дебела, да развиете вашето сърце. Френолозите казват, че сегашните хора имат 42 врати, през които може да приемат хората. Опитвате през една врата – не може да влезете, опитвате друга, и най-после ще намерите някоя врата, през която ще може да влезете. Така по много начини вие може да влияете на хората. И децата знаят този закон и забележете как те искат нещо. Започват: „Мамо, дай това". „Не може." Започва тогава то да те милва, целува, и най-после ти се съгласяваш. То е отворило една от твоите врати, и е влязло вътре. Умно е това дете и то по този начин е употребило своята воля. Но ще кажеш:

„Не искам да лицемеря“. Няма какво, ще гладиш, ще милваш, ще лъснеш този човек. Неговата ръка е нечиста – ще я измиеш. Трябва да изучаваме човешката душа. Това не е лесно изкуство. Аз говоря за здрави хора, но ако и двамата са болни, тогава ще извикате някой ваш ближен отвън. Някой път се роди едно дете, то ще лекува баща си и майка си. Един човек може да спаси целия дом.

В човека има две същества, едното е господар, другото – ученик, учи се. Казват, че човек е двояк, старият и новият човек. В човека има едно същество мърморко – постоянно мърмори, все лошото вижда, подозрителен е, каквото и да направят другите, все опакото ще види. Никой не може да го убеди, че не е прав. Започва да те учи: „Ти не разбираш, не знаеш какви са хората. Ти внимавай, когато имаш работа с тях.“ Ето какво трябва да направите: измерете главата си, проучете я добре и я оправете. Ако челото не е хубаво развито, изработете си едно хубаво чело. Ако религиозното чувство не е развито, повдигнете главата. Ако издигнете един перпендикуляр от ушите до горната част на главата, тази линия ще покаже какво е религиозното чувство. Колкото тази линия е по-висока, толкова религиозното чувство е по-развито.

Къде трябва да се носят идеите? Къде трябва да се посаждат? Ако е милосърдие, ще го посееш в мозъка отпред, горе над челото, в средата. Ако е набожност, ще я посееш в горната част на главата, на темето, на най-високото място. Ако е справедливост, ще я посееш от двете страни на главата горе. Трябва да знаеш как да обработваш мозъка. Нещо, ако не го посееш, не може да расте.

В света идва една нова епоха. Не е големината, формата, която дава цена на нещата. Защото има две идеи. Един човек казва: „Аз съм голяма глава!“ Не е важна големината на главата, а съответствието в организирането на главата; нужно е не голямо лице, а лице организирано; не ви трябва много голямо тяло, а едно добре организирано тяло. В дадения случай тези неща са потребни на човешкия дух. Не големите тела, не големите глави, даже сегашният мозък, който човек има, е много голям, той не може да го използва.

Буквата „Х“ е двете съединени половини на кръга.
“Х“ е първата неизвестна буква, „У“ е втората неизвестна.

ХАРМОНИЯ

Аз считам, че целият човешки живот е построен музикално. Всички човешки състояния, мисли, чувства и постъпки се изучават чрез музиката. Целият живот се изразява чрез музиката. Във всеки един организъм, който не може да се изяви музикално, се заражда болезнено състояние. Вие никога не можете да внесете здраве в организма си, ако не спазвате музикалните правила, които природата е заложила в него. Например човешкият организъм има тона „до“. Но това „до“ не звучи така, както при обикновеното пеене. Това „до“ си има своите амплитуди. „До“ в организма се движи спираловидно. За да се вземе един тон правилно, вибрациите му трябва да се разпространяват от долу на горе, докато на физическото поле те се разпространяват наоколо. Тогава имаме обикновеното, механическо пеене. А има и едно вътрешно пеене: трябва да се научиш да пееш в мисълта си, трябва да се научиш да пееш в чувствата си. Едното пеене е в мозъка – горе, другото пеене е долу, в слънчевия възел, а пък третото, няма да ви го кажа къде е.

Всеки тон трябва да е верен, както и всяка една добра мисъл трябва да е права. Правата мисъл, също като тоновете, има определен брой трептения. В гамата на живота тоновете се движат – те са живите тонове на живота. В тази жива музика ти понякога можеш да пееш механически, само да чувстваш нещата или само да ги мислиш. Когато почувстваш, че между ума и сърцето ти има отношение, това значи, че си получил вдъхновение.

Трябва да разберете, че законите в природата няма да се нагодят към вашите разбирания. Природата няма да създаде специални закони за вас, за да ви извини после. Когато говорим за хармония, подразбираме съзнателния живот на човека, животът, в който душата се развива, човешкото Аз, съзнанието на човека – той е нещо отделно в света, той се е проявил. Човек съзнава, че е едно отделно същество. Сега представете си, че имате една нота в музиката, тя може да бъде 1/2 нота или 1/4 или 1/8, или 1/16. Тази нота сама по себе си е само един символ, един характер, без да има някакъв смисъл. Ако тази нота обаче се постави на петолинието, и в началото на петолинието се тури ключът, и се определи какъв ще бъде характерът ѝ, тя вече има смисъл. И тогава всяка от нотите, наредени по ред на петолинието, не може да има вече свое мнение, да казва: „Аз така

мисля, аз иначе мисля“. Тя ще мисли тъй, както ключът е казал, и тонът на една нота в този ключ не може да се измени.

Дойде съмнението, съмняваш се, че работите няма да станат, както ти мислиш. И прав си. Работите в света няма да станат нито както ти мислиш, нито както аз мисля, а така, както мислят онези разумни същества, които са създали света. Една машина върви по релсите така, както машинистът я води, а не както ние си мислим. Ако ние спазваме законите, по които инженерът я е създал, тя ще върви; ако не ги спазваме – ще се зароди дисхармония между нас и онзи, който е създал тази машина.

Едно нещо е нужно за човешката хармония: всичко, с което човек разполага, да е пластично, огъваемо, живо, никога да не се чупи. Статичните неща се крехки и чупливи, а динамичните – живи, огъваеми, нечупливи. Стремете се към нечупливите неща и всякога разполагайте с тях.

Всяко движение трябва да бъде израз на музикални вибрации. Бих желал и вие от главата до петите да бъдете музикални.

Когато движенията на човека се диктуват от хармонични мисли и чувства, те всякога са красиви. Колкото по-голяма хармония съществува в човека, толкова по-красиви са неговите движения.

Камъните пеят, дърветата пеят, вятърът пее, светлината, всичко пее, но ние не чуваме тази песен. Ние виждаме само външната форма на нещата и цветовете, но същността им не познаваме. Например още не познаваме, не можем да схванем музикалния тон, който излиза от този червен цвят. Това е една разумна музика, до която съвременните хора още не са дошли.

Желанията имат форма. Мислите имат форма. Всички форми трябва да са съвършени.

Още при създаването на света Бог е поставил силите на човешкия мозък в хармония. Следователно човек трябва да се пази от всичко, което нарушава тази хармония. Тщеславието, гордостта, страхът, гневът са сили, които нарушават хармонията на мозъка. Те са подобни на червеите, които изяждат плодовете на дърветата.

Може да имате стремеж, но ако не изберете онова време, което изисква хармонията, ако не се съобразите със законите, които работят, всички ваши усилия ще бъдат безплодни. Сега вие се питате: „Защо аз не раста, защо нямам това схващане, защо мислите ми са малко разбъркани?“ Хармония, хармония трябва. Хармонията трябва да я възстановите по всички начини, при каквито и да е жертви. Възстановите ли хармонията, каквито и жертви да дадете за нея, нищо не е изгубено. Необходимо е да се възстанови тя в душата ви.

Първото изкуство, с което всеки човек трябва да започне, е музиката.

Не трябва да има човек, който да не може да пее и да свири, да разбира нещо от музика. Ако вие разбирате законите в музиката, ще видите, че всяко нещастие в света се дължи на някаква дисхармония. Ако в живота си вземеш един фалшив тон, той ще въздейства върху твоето подсъзнание. Има едно съзнание, при което човек не си дава отчет какво става. Инак у човека съществуват четири съзнания: съзнание, самосъзнание, подсъзнание и свръхсъзнание. Та ако ти вземеш един фалшив тон, непременно те очаква някакво нещастие. В съвременната музика понякога виждам как прониква фатална гама. Една фатална гама, която руши. Не искам да ви я изсвиря. Аз съм правил няколко пъти опит с една такава гама. Щом навлезеш в нея, веднага се изменя пулсът на сърцето, настава меланхолия, идва омраза, отчаяние, злоба. Трябва да мине цяла една седмица, да работиш, за да може да се възстанови онази, първичната гама. Често вие изпадате в тази фатална гама. Мнозина са идвали при мене отчаяни и казват: „Тебе ти е добре, но мене питаш ли?“ Казвам им: „Я, вземи основния тон!“ Какво ще вземе, не му се пее... Казвам: „Вземи основния тон!“

Искам във вашето съзнание да се появи сила да удържите хармонията, да не мислите какъв е светът. Искаш да направиш нещо, помисли преди това, за да не обидиш своя Господ, защото обидиш ли го, спираш всичката си работа. Кажи си: „Чакай да завърти колелото“. То се завърта само когато си на ключ „сол“.

Понеже езикът на Писанието е иносказателен, там един пророк е казал: „Привлякох ви със закона на Любовта“, т. е. ключът „сол“ ги е привлякъл. Щом хората почнат да се разбират, с хармония всичко може да се уреди. Сега вие казвате например, че православните, евангелистите, нямат тези познания, които вие имате. Не е въпрос да се различавате само по това, трябва да знаете как да пеете по ключа „сол“, да имате едно съществено различие, да имате хармония помежду си. Ако хармонията преобладава, ако можете да оперирате с ключа „сол“, тогава ще имате едно съществено различие, тогава може да кажете, че разбирате живота и се различавате от другите. Сега някои от вас сте като онези певци, които като ги викат в музикалното училище или в някой хор, пеят ден, два, после напуснат хора, казват: „Ние нямаме глас...“ Защо нямате глас? Защото нямате хармония. Първо трябва да се въдвори хармонията и гласът ще дойде; като се въдвори хармонията, мисълта ще дойде; като се въдвори хармонията, правилните действия ще дойдат. Всичко това зависи от тази Божествена хармония. Щом тя се нагласи, то като с един магически жезъл всичко ще се нагласи. Като няма хармония, с години може да работиш, нищо няма да направиш.

За всички неразположения, за всяка дисхармония, която се яви между вас, ще търсите де са погрешките и ще започнете от ключа „сол“. Искам да видя дали вие, жените, поне ще бъдете в състояние да изправите живота си

по ключ „сол“. Аз не говоря сега за изправяне на вашия живот, но казвам, че нареждането на вашите мисли, на вашите чувства и на вашите волеви действия не са по този ключ, и трябва едно трансформиране на мисълта, всичко да се нареди по този ключ на Любовта. Или ще кажете: „Колко я познаваме тази любов!“ Вие още на ключ „сол“ не сте били нагласени. Знаете ли каква прекрасна хармония има у този, който се нагласи един път на ключ „сол“? Това е най-възвишеното, най-благородното у човека. Когато той се нагласи на ключ „сол“ у него става един подем на мисълта, на чувствата, на съзнанието, той вече не страда от неврастения, не страда от никакви болести.

Стремете се да бъдете в хармония със себе си, за да бъдете в хармония с окръжаващите, само така ще бъдете здрави. Само така главата, дробовете и коремът ви ще бъдат в изправност.

Сърцето представлява тона „до“, дихателната система – „ре“, черният дроб – „ми“, бъбреците – „фа“, далакът – „сол“, жлъчката – „ла“, храносмилателната система – „си“. Когато дихателната система на човека действа музикално във всички гами, ние казваме, че тя е нормално развита. При най-малкото нарушение на тази система нейният тон се изменя, минава в друг тон, а това вече създава известна дисхармония в някой от нейните органи. Тази дисхармония наричаме заболяване.

Как се изразява напрежението в музиката? Откъде започва то? Какво е движението? Напрежението се изразява с тона „до“, а движението – с „ре“. Фасонът, външността е „ми“. Казваме, че някой се е поопериl. Поопериl се е – „фа“. Разцъфтял е, разхубавил се е – „сол“. Узрял – „ла“. Седнал е да яде е „си“. Ето смисълът. Седнеш да ядеш с благодарност, слезеш в „си“. Във „фа“ възлизаш, в „си“ слизаш. „Фа“ и „си“ са две врати, през които се влиза и излиза.

Когато пееш сам, не можеш да вземеш един фалшив тон. Фалшиви тонове има, ако един пее в една гама, а друг – в друга, дисхармонични са, не звучат хубаво. Но всеки сам пее хубаво. Има известни гами, в които тоновете са дисхармонични. Някой път вие се чувствате неразположени. Неразположението е вследствие на това, че вашите мисли не са в хармония с вашите чувства и вашите чувства не са в хармония с вашата воля. Не пеете тона вярно. Искате да направите нещо в умствения свят, не излиза както трябва. Същото е в духовния и във физическия свят. Ще поправите тона „фа“. Българинът е майстор на „фа“. Българинът много добре взема „фа“.

Колко време се изисква, за да се разбере, че една мисъл е добра или не? Как мислите вие, колко време се изисква? Има едно естествено време. Колко време е нужно да се изпее една цяла нота? Има естествено време. (Учителя тактува на 2/4 и после на 4/4.) Естествен ли е този такт? Естествено ли е туй движение? (Имитира движението на пияния.) В него има прекъсва-

ния, дисхармонии. В другите движения има един ритъм, който е естествен. Българите имат един особен ритъм. Така не се разрешава въпросът, има прекъсване. Хубаво, но трябва да се свърши. Как ще го свършите вие? Как бихте го разрешили? Българите казват: да предадем народната музика такава, каквато е. То е едно статическо положение. От толкова хиляди години българите пеят по един и същ начин. Както детето пее, така пее и човек на 80 години. В музиката трябва да има замах. Когато пеете, някои тонове показват, че на физическото поле има дисхармония, други показват, че на ума нещо не достига. Трябва да имаш една хубава мисъл, едно хубаво чувство и една хубава постъпка, за да изпееш правилно тоновете.

Ако ти вземеш правилно един тон, например тона „до", който е основата на живота, то ако си болен и веднага оздравееш, само тогава тонът е верен. Щом се наруши броят на трептенията на нашия организъм, ако спаднат под нормата, човек се разболява. Тонът, който внася здраве в тебе, е „до". Когато сте болен, ако се вслушвате дълго време в себе си и почувствате, че вътре нещо във вас пее, болките ще утихнат. Когато минавате през недоволство, скръб и доловите, че нещо пее във вас, веднага ще се смени състоянието ви и ще почувствате една малка радост. Щом чуете песен отвътре, това е вече здравето.

Аз тълкувам Любовта в ключ „сол", в първа степен. Казвате: „Да се обичаме". За да обичаш, трябва да намериш ключ „сол", да се нагласиш според него. Тогава ще имаш хармония и ще започнеш с Любовта. Като казвам „Любов", подразбирам, че Любовта предшествува хармонията, а хармонията е резултат на тази велика Божествена сила, която като дойде, внася здраве, а здравето внася хармония. Външната хармония дава условия за Любов, Любовта – живот, животът – здраве, а здравето внася вътрешна хармония у нас. Тъй че хармонията отвън се формира вътрешно. Това знание, което днес ви давам, ще искам да го приложите.

Често казвате: „Нямаме вдъхновение, нямаме разположение". Трябва да знаете, че Божествената Любов е хармония, тя не търпи дисхармония. Сега аз ви говоря за хармонията, понеже тя ще ви послужи, за да започнете съзнателно да се организирате. Знаете ли какво е организиране? Всички клетки се организират съзнателно в този Божествен организъм и всички работят правилно. В този живот ние сме Божествени клетки и всеки от нас трябва да разбира и изпълнява добре своята мисия, своето сегашно предназначение, и да не желае ни повече, ни по-малко от определената за него работа. Никой не трябва да се отдалечава от Божествения план. Другите могат да говорят за вас, но това, което вие дълбоко съзнавате в душата си, старайте се да го реализирате и няма да бъдете далеч от истината. Ако вървите по своя план, нищо няма да ви спъва. Нали сте виждали как вървят войниците, всички вървят в такт. Така и вие, като вървите

сами, може да си вървите както искате, и по-полека, и по-бързо, но като тръгнете с някоя компания, която си има свой ход, ще вървите според нея. Не вървите ли в такт, ще останете назад. Когато хората влязат в Божествената хармония, всички трябва да изменят такта на своя ход, за да тръгнат хармонично, правилно. А знаете ли какво значи да ходите правилно? Да ви преведа това. То значи, че вашите добродетели трябва да се проявяват правилно. Краката на човешката душа, това са добродетелите; ръцете на човешката душа, това е вашата справедливост, ушите на човешката душа, това са светлите мисли на мъдростта, а устата на човешката душа е Любовта, външната страна на Любовта, чрез нея тя може да говори, чрез нея Божествената Любов ще излезе. Едната Любов, външната, ще дойде като услуга на вътрешната, тя ще дойде отвън, чрез нея.

(Учителя пее „до“.) За да изпееш „до“, трябва живо да си представиш нещата. (Учителя пее „до“.) Това е амплитудата на „до“. (Учителя понижава и повишава малко „до“.) В един кръг се движи. Цялата гама ще пеете така: „до“ с малки понижения и повишения. (Така изпява Учителя и „ре“, и „ми“.) Изпейте това всички. (Всички пеят „до“ с понижение и повишение.) Някой ще каже: „Какво ще придобия, като пея?“ Ще подобрите дишането си, ще се научите правилно да дишате. Дишането си има свой тон. Ти не можеш да дишаш правилно, ако понижиш неговия тон. И яденето си има свой тон. Ти не можеш да ядеш правилно, ако понижиш тона на яденето. Също така и движението има свой тон. Като излезеш от дома си, ще се спреш, за да вземеш тона на движението. Трябва да има хармония във всички твои мускули и нерви. Ако ти така вървиш, ще придобиеш сила. Когато отиваш при някой човек, трябва да знаеш и неговия тон. Ако не си го улучил и искаш да му проповядваш, той няма да те слуша. Но като попаднеш в тон с него, ти ще хармонизираш неговия и своя тон и тогава ще знаеш как да му говориш. Щом не знаеш неговия тон, няма да се разберете.

Като се запознаеш с един човек, трябва най-първо да си изясниш дали имате една обща основна идея за нещата. Аз като ви говоря тая сутрин, имам такава идея. Коя е идеята? Да ви приведа към един общ знаменател, към един общ закон, на който почива и моят, и вашият живот. Да приведа в хармония известни ноти, това значи да ги приведа в известно съотношение, да се допълват. И тогава ще се създаде една песен. Ако няма съотношение между нотите и не се допълват хармонично, няма музикално произведение. Да живеем добре, значи да познаваме закона, върху който се изгражда животът, който е като музиката. Каквато и нота да сте, вие ще заемете разни места в петолинието. Ако представлявате един тон, вие може да бъдете в първата октава, във втората, третата, шестата и пр. И после може да вземете мястото на цяла нота, на половин нота, на 1/4, 1/8, 1/16, 1/32, 1/64 нота. Всички положения, които заемате, зависят от първия тон.

Да допуснем, че пеете „ми“. „Ми“ съставлява третата нота в тази гама, за която говорим. В до-мажорната гама няма полутонове. Дистанцията между всичките тонове е цял тон. И между „ми“ и „фа“ има цял тон; също така и между „си“ и „до“. Да оставим сега това. Другояче са наредени сега тоновете. Защото в сегашната гама „фа“ е понижено. В сегашната гама вие „фа“ не можете да го понижите, но можете да го повишите, а „си“ не можете да повишите, а само да го понижите, защото щом го повишите, ще имате „до“. А пък щом понижите „фа“, ще имате „ми“. В тази естествена гама, или в гамата на живота, всяка понижена нота изразява едно вътрешно състояние. Щом „ми“ е понижено, понижението е във вашия ум. Щом понижението е в „ла“, понижени са вашите чувства. Следователно, за да се уравновесите, за да излезете от това противоречие на живота, което е резултат на понижената мисъл или чувство, трябва да повишите „фа“ с половин тон. И тогава, в новата гама ще имате „фа диез“. А пък „фа“ представлява материалния свят. Щом е понижен вашият ум, щом са понижени вашите чувства, непременно трябва да повишите резултатите.

Казвате, че еди-кого си не обичате. Какво значи това? Щом не го обичате, това значи, че този човек не е в една и съща гама с вас, с него вие не сте в хармония. Трептенията на вашите чувства и на вашите мисли не си хармонират, вследствие на което не можете да се обичате.

„Ла“ е основен тон на движение в природата. В „сол“ вие имате движение нагоре. А в „ла“ движението е надолу. Следователно с тона „сол“ вие сте свързани с материалния свят. Напрежението от центъра на Земята излиза нагоре. Енергията, която „сол“ възприема, от Земята към Слънцето се предава. В „ла“ движението е от Слънцето към Земята. „Сол“ е движение към Слънцето, „ла“ е движение към центъра на Земята. Ако вие спрете този ток, тогава ще стане катастрофа в живота ви. Всяко страдание произтича от някакво спиране, задържане. Ти си се спрял. Но ако се движиш по-бързо или по-бавно, отколкото трябва, пак ще пострадаш. Но ще има разлика. При бавното движение страданието ще бъде по-малко. Защото с една биволска кола катастрофа може ли да стане?

Законът е абсолютен – дисхармония абсолютно не се търпи. Не казвай – „ако ме обичаш, потърпи малко“, ако ти обичаш хората, не ги карай да търпят твоите глупости. В това отношение ще гледате да си помагате, ще гледате да се въдвори хармония между вас, тя ви е потребна. Ако не се въдвори, другояче не можете да си помогнете. Може цял ден да се молите, но излезете ли от събранието, виждам, че хармонията е нарушена. Трябва да държите в ума си мисълта, че Бог е вечна хармония. Тази мисъл трябва да стане у вас плът и кръв, навсякъде да я чувате; тогава ще бъдете доста силни да се борите с външните изкушения на света.

Ако тръгнете от Земята без песни, докато отидете до рая, ще кажат: „Не приемаме хора, които не знаят да пеят“. Небето е място на песен и хармония; там няма плач, няма тъги и скърби, навсякъде се чуват песни – от всички видове, от най-тихите до най-бурните и всеки може да си избере, да слуша. Сега и ние на Земята ще започнем да вършим всичката си работа с песни, но ще приложим хармонията. Който не приложи хармонията, няма да му проповядвам нищо, няма нищо общо с моето училище. Когото хвана, че не е нагласен, ще го изпъдя навън по всички правила на Божествената наука. Като научи хармонията, пак ще го приема, но докато я научи, вън ще седи. Това ще го знаете, ще бъде без изключение за всички.

С някои хора, за да се хармонизирате, трябва да прекарате мисълта си през още един, двама, трима души, които от своя страна са в хармония помежду си. А някой път трябва да прекарате 12 души в мисълта си, докато се хармонизирате с един човек.

Музиката на Земята е единственото условие, което помага на човека да се развива, затова приложете музиката навсякъде в живота си. Неразположени сте, почнете да пеете каква и да е песен, да въдворите у вас хармония. Така ще помагате на вашите мисли, на вашите чувства, на вашите действия. Ако сами не можете да пеете, идете в градината, седнете под някое дърво и ако има вятър, в това огъване на листата ще има такова движение, че ще започнете полека-лека да утихвате, да се унасяте в това шумолене, което аз наричам музика.

Истинското пеене е онова, което може да отвори сърцето на най-големия скъперник банкер. И тогава, ако аз отида да пея на банкера, няма да се явя с тази си брада. Защо? Защото банкерът може да се заинтересува само от две форми: едната форма трябва да представя млада, красива мома, подвижна, пъргава, с уста начервеничка, очи, които светят, ръце мекички, глас ангелски. Другата форма трябва да представя стар, мъдър човек, с ангелски глас. Като види и младата, и старата форма, банкерът трябва да остане доволен и от двете и да знае, че може да вземе и от младата, и от старата форма. Да се чуди как този стар човек е запазил гласа си, как нищо не е изгубил от хубавото, което е имал в себе си. За да го привлече, старият ще му изпее една песен, но така хубаво, че той ще поиска и още една. Така старият ще пее за младата мома, а младата мома ще пее за стария, за своя баща. И тогава банкерът ще разтвори сърцето си, ще даде колкото му искат и ще каже: „Елате и утре пак да ми попеете“. Това са фигури на речта.

Та в живота си ние трябва да знаем да пеем като младата мома и като стария, като мъдреца. Не се срамувайте да пеете. Ако си стар, пей на банкера за младата мома, да отвориш сърцето му. Ако си млада мома или млад момък, не пей за себе си, а за майка си и за баща си, които са те родили. Той ще каже: „Я ми попей още веднъж за майка си и за баща си!“

Следователно мъдрецът трябва да пее за младата мома, а младата мома трябва да пее за баща си и за майка си. Това е хубавото пеене в света.

Често вие се спирате и казвате: „Еди-кой си там не пее хубаво!“ Да, но и ти не пееш хубаво. И аз не пея хубаво, но и той не пее. Трябва да се намери някой друг да каже: „Чакай, аз ще взема правилно тоновете и всички с едно усилие ще се нагласим“. Не е философията там, че еди-кой си пее фалшиво. Философията е да се нагласим всички правилно.

И тъй, сега ви дадох едни ключ, един метод, много прост, но много естествен и вие ще го приложите. Вън от тази мисъл – за хармонията, няма да мислите какво е Бог. Ще схващате Бога като една велика, разумна хармония, която се разнася навсякъде из Вселената, из цялата природа и всичко живо. Всяка вечер ще съсредоточавате ума си, мисълта си към един тон от тази хармония. Ако схванеш един тон, това е много нещо. Всеки ден по един тон. Караш се с мъжа си, с дъщеря си, казваш: „Мъжът ми не взима правилно тоновете“. Не, трябва да кажеш: „Аз ще взема правилен тон на ключа „сол“, ще му покажа как се пее“. А ти започваш: „Какво си се раздрънкал!“ Той дрънка, ти дрънкаш и какво излиза, като се раздрънкат двама души? Две дрънканици. Ще се успокоиш и ще кажеш в себе си: „Любовта, това е ключът „сол“, чакай да взема камертона“. Взимаш камертона, нагласяваш се и казваш на мъжа си: „Любов и съгласие, Любов и съгласие“. Ще пееш, ще пееш, ще повишаваш тона си, и току го погледнеш, той се засмял, започва да пее и той – „Любов и съгласие. Хайде да се помирим!“ Туй е Божественото, ще слушаш какво казва Господ отгоре. Тъй като се живее, животът става разумен и лек. А сега ходите от къща на къща, цял ден разправяте какво сте преживели; ходиш цял ден, на 10 места си разправила огорченията си, и пак ти е тежко. Живееш ли в хармония, никому няма да разправяш нищо и пак ще ти бъде леко на душата.

Вчера казах на мъжете: „Аз оставям сега жените да ви нагласят“. Нищо друго не им казах. Сега да видим, можете ли да ги нагласите? Ама да не направите като някой си слуга Стоян, когото господарят му – поп – го изпратил на лозето да го прекопае, да изреже пръчките. Отишъл Стоян на лозето, взел ножиците, рязал, рязал дето завърнал, не разбирал от тази работа. Връща се в дома си, попът го пита: „Стояне, плаче ли лозето?“ „И ти да го видиш, дядо попе, и те ще плачеш“. Ще питате госпожа Дойнова, като реже лозето си, до кое място реже пръчките, тя разбира това. Така и вие трябва да знаете на кое място от петолинието трябва да стоите. Досега сте рязали пръчките до основата, но повече това няма да бъде. Ще режете само тези пръчки, които не трябва да родят. На всинца ни трябва хармония, само така ще можем да се разберем. Ако всички сме в хармония в Бога, тогава ще разберем Бога, ще разберете мене и аз вас. Без хармония животът е несъвместим. Това е и в обществото, и в науката, и

в търговията, навсякъде. За да е успешна работата, навсякъде трябва да има хармония. Обличате ли се, готвите ли, спите ли, навсякъде и всичко с хармония трябва да се върши; не спите ли с хармония, махмурлии ще бъдете. Ако животът е с хармония, и в най-дребните си проявления той е велик, няма ли хармония, той е безсмислен.

Във вашите умове се явява мисълта: „Как може да се оправи тази дисхармония?“ Може. Ще насочите ума си към Бога, ще знаете, че Той е великата хармония и само за Него ще мислите. Няма да мислите за Бога като за някой стар, белобрад дядо, а ще мислите за Бога като за велика вечна хармония, в която всичко живо отдава почит към Него, затова всички се стремим към Него и всеки иска да Го схване. Мисли за Великата хармония на живота и веднага ще ти стане леко. Не се старай да схванеш какъв е Бог, каква е формата Му, а мисли за Него като за Велика хармония, и веднага ще ти стане леко. Защото, ако ти гледаш лицето, косата, брадата на певеца, веднага ще се отдалечиш от хармонията, но ако слухът ти е съсредоточен, ще разбереш какво е тя. Лицето е особена хармония за очите. Ако сте ясновидци, ще видите, че лицето не е спокойно, то е подвижно, в него стават много бързи движения. Но понеже тези движения са тъй трудно доловими от нас, на нас се струва, че е спокойно. В невидимия свят всичко е в движение. Най-първо ще обърнете ума, сърцето и душата си към Бога на хармонията, т.е. към Бога на ключа „сол“, към която всичко живо е насочило ухото си, към нейните закони. Ще слушате и като възприемете, ще започнете да пеете заедно с този велик хор. Един ден срок ви давам, за да се настроите на ключа „сол“.

Човек е отговорен за всяка своя дума, понеже живее в хармоничен свят, в свят на пълен ред и порядък. Когато се намерите пред Божия съд, вие ще отговаряте защо създадохте огнестрелните думи, с които нарушавате хармонията на Божествения свят. Сам по себе си Божественият свят е хармоничен, но със своето неразбиране и невежество човек внася в този свят дисхармония и мисли, че светът изобщо е дисхармоничен. Човешкият свят е дисхармоничен, но не и Божественият. Понеже тия светове са преплетени, изглежда, че дисхармонията е в целия свят. Не, дисхармонията е частична и принадлежи на човешкия свят. За да се премахне тази дисхармония, човек трябва да мине през страдания, през съдба, да види своите погрешки. Писателят ще бъде съден за лошите книги, с които е внесъл съблазън и нечистота в живота. Художникът ще бъде съден за ония свои картини, с които е внесъл нещо порочно в умовете и сърцата на хората. Някои художници рисуват Любовта в човешки образ, в образа на Купидон – Бог на любовта, със стрела в ръка. Досега никой художник не е могъл да нарисува Любовта. В каквито образи да я представят, те са далеч от идеята за Любовта. Каква любов е тази, която си служи със стрела? Това

представя любовта на човек, който всеки момент може да те мушне с ножа си. Щом не му се харесва нещо, той веднага вади нож.

Аз ви откривам един практичен метод, как да се тонирате. У вас има един недостатък, че вие, без да опитвате това, което ви казвам, като излезете, започвате да разказвате: „Ето какво каза Учителя". Докато не направите опит, не казвайте никому нищо. Всяко нещо, което съм ви казал, не го разказвайте, докато не го проверите. Щом сте го проверили, разказвайте, тогава то има двойна сила: от една страна, аз каквото съм ви казал, и от друга, вие, което сте казали и проверили. Направете опит, и като излезе опитът верен, кажете на някой и той да го провери. Като направи и той опит и излезе сполучлив, резултатът ще бъде три пъти по-силен. Този трети, като разкаже на свой приятел и той направи опит, и има добър резултат, силата ще бъде четири пъти по-голяма. Четвъртият казва на пети, този последният на шести и т.н. Тъй като постъпвате, това се усилва и става като една голяма вълна. А сега как постъпвате? Една от вас чула от друга някоя нещо, но нито едната, нито другата проверили тази работа, и се питат: „Как беше това нещо, хайде да се върнем назад". Забравили го и двете, почват отново да сноват. Ние нямаме време за сноване. Нашето платно, петолинието е насновано, иска само да се тъче. Тъкането значи хармония, да се изтъче един плат от едно място на друго. Да пееш, да живееш, да тъчеш, това са синонимни думи. Казвате: „Какво да правя"? Пей! „Че животът песен ли е?" Ако не можеш да направиш това – тъчи. Това значи тъкане на петолинието. Петолинието е основа, а нотите, това са ключът, турен в началото на петолинието.

Човек остарява и се прегърбва от дисонанси.

ХИРОМАНТИЯ

Природата е създала човешката ръка с един разумен план. То не е произволно. Казваме, човек се е развивал по закона на еволюцията, но има определени закони, по които се определя формата на пръстите: вретенообразни, плоскообразни или възлести. Онези хора, на които стомахът е добре развит, и пръстите в основата са добре развити. Когато благоутробието преобладава – и пръстите в основата са по-дебели. Когато стомахът е слаб, тогава и пръстите са слаби. Има съответствие. Не става дума само за стомаха – пръстите в основата си са дебели.

За създаването на човешката ръка са работили такива възвишени същества, каквито даже не подозирате. Те са я построили, начертали са линиите и формите, сложили са знаци. Ако вие знаете как да я миете тази ръка, как да я движите, какви упражнения да правите с нея, бихте имали големи резултати.

Лявата ръка е диплом за сърцето ви, дясната ръка е диплом за ума ви. Ръцете изобщо показват какво сте учили, какво сте постигнали, как сте постъпвали.

Има такива хиромантически знакове по ръцете, които ние можем да изменим. Ако линията на живота на едната ръка на някого е скъсена, а на другата е цяла, значи, че на около 40-50-годишната си възраст той ще умре. Но ако реши да живее един добър, хармоничен живот и взема мерки за това, тогава ще може да измени тази скъсена линия на ръката си и ще може да продължи живота си до 60 години.

Във всеки пръст текат особени енергии, колкото по-правилно са сформировани пръстите, толкова по-правилно ще протичат тези енергии. Ръцете привличат Божествени сили. Някой път като прокараш ръката по пръстите си, светлината ще се усили. Пръстите са направени от Бога и трябва да бъдеш в съобщение с благородното.

Понякога ви заболи пръст. Ако е първият пръст, тази болка има психологическа причина, която произтича от задната част на главата – горе към темето. Заболи ви вторият пръст. Причината е големият страх, който човекът има или съдържа неговото съзнание. Съзнанието произтича от съвестта. От три точки може да ти дойде болка на средния пръст – не си служиш със съзнанието, със съвестта си както трябва и се страхуваш повече, отколкото трябва. Или те заболи безименния пръст. Той е пръст на изкуството. Той е свързан с предната част на главата, с челото. Причината на заболяването е тази, че не си употребявал правилно слънчевата енергия. Ако не мислиш, ще те заболи средният пръст. Ако започнеш да мислиш, ще дойде повече кръв, веднага болката ще изчезне. Ако ти не обичаш красивото, ако не си подбираш думите, не се стремиш изразително да говориш, употребяваш груби думи, направил си престъпление, което този пръст плаща. Причината е в умствената област. Болката, която ще изпиташ, е една глоба, която ще заплатиш с едно малко неразположение. Трябва да се научиш да мислиш правилно. Може да излезе и цирей на третия пръст. Кутрето също може да те заболи. Вие не знаете откъде иде болката. Малкият пръст ще ви заболи, понеже в реалния живот не разпределяте нещата правилно. Но има и друго: ти не харесваш ръката си. Защо? Ти не можеш да имаш хубави пръсти, ако нямаш хубави и благородни чувства. Ти не можеш да имаш хубав среден пръст, ако не си справедлив. Не може да бъде хубав безименият ти пръст, ако в тебе чувството за красиво и хубаво не е развито. Не може и малкият пръст да бъде красив, ако ти материалните си работи не знаеш как да уреждаш, не си тактичен в отношенията си с хората. Като постъпваш справедливо, това се хроникира в тялото. И най-после, ако ти не си проводник на Божественото, палецът ти няма да е добре оформен и ще имаш слаба воля. Силната воля се калява, когато съзнаваш, че онзи, който е създал света, онзи, който е създал тялото, живота, е Бог. Това е поч-

ва, върху която ще се сформира палецът. По палеца ще знаеш какъв е човек – религиозен ли е, оценява ли правилно всичките блага, които има.

Палецът е свързан с Божествения свят, показалецът – с ангелския свят, средният пръст – с правдата, безименият – с науката, и малкият – с практичността в живота. Цялата ръка пък представлява мъдростта. Когато иска да направи нещо, човек свива ръката си, с което извиква на помощ всички сили, които се крият в нея.

От първата фаланга на пръстите, щом е добре развита, излиза светлина. От втората фаланга, щом е добре развита, излиза топлина и от третата фаланга излиза сила.

Ръката, пръстите, както и цялото тяло на човека са построени въз основа на ред математически съотношения. Според това как се движи човешката интелигентност, така са построени и пръстите на ръката. Онези хора, които са философски настроени или които имат критически ум, т.е. обичат да ровят навсякъде, имат възли на пръстите си.

Когато волята започне да отслабва, човек свива ръката си на юмрук, т.е. скрива палеца си между другите пръсти. Когато някой започне да обезумява, той държи пръстите на ръцете си отворени. Който държи палеца си всякога отгоре, над юмрука, той е човек с воля. Юмрукът на човека прилича на чук, с който той може да работи. Ето защо всеки човек трябва да наблюдава да не крие палеца между другите си пръсти. Почне ли да крие палеца си, той се демагнетизирва. Следователно дръжте палеца си винаги над юмрука, над другите пръсти. Тогава именно в главата се събуждат центрове, които са във връзка с палеца. Палецът е най-важният пръст в човешката ръка. Той изпъква навсякъде. Без палеца и другите пръсти нямат смисъл. С палеца всички пръсти се осмислят. Вие трябва да работите върху формата на палеца си. Щом формата на палеца е красива, ще можете да въздействате добре и върху волята си. Когато изучавате патологическите прояви на човешката воля, ще забележите, че първата фаланга на палеца в престъпниците е малка и топчеста. Тези хора днес може да не са престъпници, но носят следите на своите престъпления от минали животи. Когато волята в човека се развива правилно, първата фаланга на палеца расте; когато умът се развива правилно, втората фаланга расте. В това отношение палецът на човека е барометърът по който може да се съди за развитието на неговата воля.

Всеки човек, който не се отнася добре със своя ум, със своето сърце, със своето тяло, малкият му пръст (меркуриевият) започва да се деформира. Ако не постъпва справедливо, средният пръст (сатурновият) се деформира. Ако не мисли хубаво, ако няма вкус, ако не знае как да се облича, изобщо не цени хубавото и е немарлив, безименият (слънчевият)

ще се деформира. Ако не оценява своето достойнство, това, което Бог му е дал, ако е много честолюбив, се деформира показалеца (юпитеровият пръст). А онзи, който не люби Бога, който не благодари и е без съвест и морал, деформира палеца.

Ако ви липсва благородство, помилвайте показалеца си, за да се свържете с енергиите, които текат през него, енергиите на Юпитер. Ако ви липсва справедливост, свържете се с енергиите на Сатурновия пръст. Ако сте неразположени, помилвайте и се свържете с енергиите на безимения пръст. Достатъчно е да го потопите в чиста вода, за да приеме водата енергиите, които изтичат от него. Ако изпиете тази вода, ще се смени състоянието ви. Това се отнася до всички пръсти. Всички крият сили в себе си. Това са особен род лекарства, които се крият в човека.

Ако пръстите в основата са дебели, трябва да възпитавате стомаха си, ако са възлести, ще възпитавате дихателната система, ако са заострени, ще възпитавате ума си. Такива хора послъгват доста, преувеличават и сами си вярват на лъжите.

Когато твърдостта се развива в някой човек, ноктите му стават широки. Наблюдавайте хора с широки нокти и ще видите, че те са много издръжливи. Хора, които са страхливи, предпазливи, имат малки и завити нокти. От друга страна, доброто, правилно кръвообращение се отразява върху ноктите. За да познаете дали вашето кръвообращение е правилно, разгледайте имате ли бял полукръг в началото на ноктите си. Колкото този полукръг е по-голям, толкова и кръвообращението е по-добро. Изчезва ли този полукръг от ноктите, кръвообращението е слабо, трябва да дишате дълбоко. Разрушителните натури имат широки и къси нокти. Скъсяването на ноктите показва, че умствените способности в човека се спират, а се развиват физическите сили, като разрушителността. Хора с малки, къси и широки нокти са гневливи и избухливи. Значи всяко чувство упражнява известно влияние върху ноктите. Всичко, което става във вас, може да се хроникира върху ноктите ви и то само в продължение на 180 дни, защото в толкова дни ноктите се сменят. То показва какво е било състоянието ви през това време. Ноктите ви трябва да бъдат гладки и хубаво закръглени. Щом се яви някаква грапавина по тях, ще знаете, че във вас има нещо дисхармонично. По ноктите си ще изучавате характера си. Те са най-хубавото огледало, в което ако се поглеждате всеки ден, ще знаете какво ви липсва. Някой път нокътят ви се пука, ще следите коя е причината за това. Ще проверите, че наистина известни промени в ноктите ви са резултат на развитието на известни умствени способности, на известни морални сили във вас.

Всичките си болезнени състояния може да ги намерите отбелязани по ноктите. Всички разстройства там са отбелязани като на книга. По ноктите

ще познаете дали един човек е смел, или страхлив, пестелив или щедър, сприхав ли е, или спокоен, диша ли добре, или не. Всички заболявания на сърцето, стомаха, дробовете, очите, всичко на тях е отбелязано.

Белите петна, които се явяват по ноктите, говорят за една напрегнатост на нервната система, едно разстройство на нервите. Трябва да се успокоите, да се премахнат белите петна.

Има ли петна по ноктите – нервната система не е в изправност. Набраздени ли са ноктите – стомашната система не е в изправност. Когато ноктите са закривени надолу и изпъкнали, имаш навиците на граблива птица, користолюбив си, само гледаш да използваш другите. Когато ноктите са извити нагоре, това говори за опак човек.

Белите петна на ноктите говорят за голямо напрежение на нервната система, което води към заболяване. Щом забележите едно бяло петно на ноктите си, веднага вземете мерки: внесете в ума си някаква велика, възвишена идея, която успокоява нервната система. Тези петна се явяват още и при големи душевни сътресения. Няма нищо страшно в появяването на белите петна. Те са предупредителни белези, които карат човека да вземе мерки срещу болезненото състояние, което предстои да дойде.

Белите петна по ноктите показват анормалност в нервната система. Белите петна по ноктите са подобни на петната на Слънцето. Колкото повече петна има на Слънцето, толкова повече енергия, толкова по-голямо изобилие съществува в природата. Същото става и с човек, който има бели петна по ноктите. Той е крайно активен, отделя повече енергия от себе си, вследствие на което чрезмерно се изтощава. За да се освободи от тия петна, човек трябва да съсредоточи ума си към известна мисъл. В продължение на 2-3 месеца той може да махне петната от ноктите си.

Пръстите на краката ако са много къси, показват, че човек е двояк, неправолинеен. Краката показват какъв е физическият човек, ръцете показват какъв е духовният човек.

Как са построени пръстите на краката? Те не са устроени както пръстите на ръцете – отличават се. Човешките крака са построени на друга гама, различна от тая, по която са построени ръцете. Ако приятелят ви е сприхав, причината за това се крие в пръстите на краката. Вие дружите с някого, без да знаете какви са пръстите му. Ако палецът му е добре устроен, можеш да разчиташ на него. Ако е скъперник или щедър, ще го познаеш по малкия пръст. Безименият пръст показва отношението на човека към красотата. Средният пръст показва какъв е човек във взимането и даването, т.е. неговата съвест. Показалецът определя обходата на човека. Палецът показва възгледа на човека, дали във всичките си работи се ръководи от идеята за Бога, т.е. има ли някакъв висш закон, който го ръководи, или живее по свои закони. В бъдеще съдията, преди да издаде присъда за обвиняемия, ще

прегледа пръстите на краката му. Той няма да търси свидетели, както сега. Пет пръста, пет души свидетели. Те ще определят съдбата на човека.

ХРАНЕНЕ

Човек, при сегашните условия, в храненето трябва да види онзи вътрешен смисъл, онази сила, която е скрита, живота, който е скрит. Само чрез яденето вие може да възприемете този живот, да влезете във връзка с него, да се обновите. Защото само чрез храната ние влизаме във връзка с оная жива, разумна природа, която поддържа нашия организъм. Ако човек не се поддържа от природата, той бързо се изтощава и трябва да напусне света, в който живее. Когато ти разбираш една идея, можеш да разполагаш с нея. Щом си я разбрал, можеш да се ползваш от нея. Човек може да познае само онова, с което може да работи. Всяка идея, която може да ти бъде в услуга, ти си я разбрал.

По-хубава музика от храненето няма. Храната укротява всички живи същества.

Храненето е наука за трансформиране на енергиите от едно състояние в друго, от груба в умствена енергия. В яденето е скрита една велика Божествена сила.

Най-свещеният акт в света е яденето.

Храненето не е само физически процес, а преди всичко е духовен процес.

Яденето е свързано със симпатичната нервна система, с чувствата и не спада съм физическия свят, а към една по-висша култура. Ако човек не знае как да се храни, мисълта му не може да бъде ясна и свежа.

Ако ядеш, без да разбираш смисъла на яденето, ти вършиш престъпление.

Много неща зависят от яденето. Знае ли как да яде, човек е разрешил една от най-важните задачи на своя живот.

В бъдеще жената като бременна още трябва да научи детето как да яде. Храната, която приема бременната, и начинът, по който я приема, оказва голямо влияние върху детето, което ще се роди. Храната създава човека, тя го повдига, но и понижава.

Освен с физическа храна, човек се храни и с особена светлина, която едва сега хората почнаха да изучават.

Първоначално яденето е било хармонично, а сега е дисхармонично. Няма човек, който след като е ял, да не е умрял.

Във всичките процеси на мислене, чувстване и постъпки има нещо унаследено. Трябва да се освободим от унаследеното ядене, мислене, чувстване и постъпване, защото те оставят излишъци, които от своя страна носят отрови, от които хората умират. В първия човек това го е нямало, у него никакви излишъци не са оставали. Яденето е било чисто, без утайки. Днес всичко, което се яде, има утайки. И в мислите има утайки.

Чувствителността на човека е в много голяма зависимост от състоянието на стомаха. Вие не можете да имате отлични чувства, ако стомахът ви не функционира добре. Не говорете за „търбуха". Под думата „търбух" се разбира неразумното ядене. Ако вие нямате разумно ядене, не можете да имате разумни чувства. Вие не сте научили добре и функцията на зъбите. Някои от вас ядат само на едната страна – много голяма погрешка правят, че не прекарват храната си от едната на другата страна. Някои ядат повече от лявата страна, други – повече от дясната страна. То е анормалност. Чрез зъбите се предава на стомашния мозък една хармония със слънчевия възел. С това се предават по-хубави чувства, които поддържат енергията на мозъка и вие можете да имате една по-висша мисъл. Зъбите трябва да ги турите на работа. Едно време аз харесвах момите, като дъвчеха сладка дъвка. Бих желал някои от вас да дъвчат сладка дъвка – ту на едната страна, ту на другата – тогава ще имате здрави зъби, тогава ще имате и здрави чувства. Вие ще кажете: „Дъвка сега ще дъвча!" По-добре дъвка, отколкото друго да дъвчеш. В дъвката има нещо приятно, при това заякват зъбите, отварят се задните 12 канала и тогава започват да функционират задните сили, които идат отвън чрез вашия гръбнак и се пренасят в мозъка.

Щом храната не се смила добре и кръвта не може правилно да се пречиства, тогава около ставите се натрупва полуорганическа материя във вид на утайки. За да не изпаднете в лошо настроение и болезнени състояния, работете за подобрение на стомашната си система.

Защо трябва да се пие гореща вода? При храненето по стените на стомаха и червата остават мазнини и утайки, които пречат на правилното храносмилане. Горещата вода ги разтваря и регулира процесите в стомаха. Как миете вие чиниите и тенджерите, с гореща или студена вода?

Щом се подпуши храносмилателната система у човека, подпушва се и дихателната, дишането става бързо и неравномерно – ето защо тези две системи трябва да се пазят в изправност. Под хранене в широк смисъл се разбира процес на възприемане: възприемане на живите сили в природата. Тези живи сили се възприемат чрез храната, чрез въздуха, водата, светлината и топлината, а най-после и чрез живата мисъл. Разумният човек има начини, чрез които може да извлича живите сили от тези среди. Който познава въглерода, водорода, кислорода, азота, техните свойства и съединения, той всякога може да извлича живота от тях.

Който иска да живее добре във физическия свят, трябва да има здрава и дисциплинирана стомашна и отделителна система. Между дейността на стомашната и отделителната система на човека и разкаянието има известно съотношение. Както стомашната, и отделителната система отделя чистото от нечистото, потребното от непотребното, така и чрез разкаянието човек се чисти. Отделя чистото от нечистото, положителното от отрицателното.

Службата на стомашната система на физическия свят е да смила храната, а в духовния да прекарва страстите и низшите желания на човека през смилане.

Хлябът съдържа в себе си всички хранителни материали. Човек може прекрасно да живее само с хляб, плодове и вода. Важното е да се дъвче много добре и да се яде с Любов, благодарност и разположение. Хората направо се осакатяват, като си угаждат в яденето и като набързо се нагълтат, без да дъвчат. Да ядат не знаят, да спят не знаят, да дишат не знаят, а искат да са здрави.

Храната, която не се приема с обич, с вътрешно желание, е отрова за човека. За предпочитане е тогава да гладуваш. Щом дойде този импулс да усещаш силен глад, вземи малко хляб и сол или български пипер – това ще внесе повече енергия и повече здраве, отколкото една печена кокошка.

Яденето е метод, който показва как храната, приета чрез устата, трябва да се преработи. Ако тя предварително не се сдъвче, последствията са много лоши. Някои бързо ядат. Пообърне храната два-три пъти в устата и хайде в стомаха. Преди всичко, трябва да обичаш храната, която приемаш. Ако ядеш храната без Любов, тя ще ти причини едно болезнено състояние. Първоначално не се е позволявало човек да яде храна, която не обича.

Писанието казва: „Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза из устата на Бога!“ Ако ти не се храниш с Божествената Любов, ако дъщеря ти и синът ти не се хранят с нея, те няма да станат красиви. Обикновената храна, когато е придружена с Божественото слово, действа здравословно и затова първото нещо, когато се храниш, е да има в душата ти една голяма благодарност.

Яжте със Любов и благодарност, за да използвате праната от храната. Праната е жизнена сила, която съществува във всеки човек, но в различно количество. Комуто раната заздравява лесно, той има голямо количество прана. Колкото и да е голяма една рана, ако си поставиш ръката върху нея и си изпълнен с прана, раната моментално ще оздравее.

Щом седнете да се храните, първата ви работа е да кажете: „Господи, благодаря ти за хляба, който си ни дал, благодарим ти за живота, който внасяш чрез него в нас“.

Човек може всичко да яде, но с Любов и благодарност, съзнателно и да знае закона за превръщане на материята, за да пречиства своята храна, да превръща материята от по-ниско в по-високо състояние.

Виждате, че един човек се храни, но в това време мисълта му е заета с други неща, не мисли за храната, която приема, не благодари за благото, което му се дава в момента. Яжте и мислете за това, което ядете, и благодарете. Разумният свят следи човека как се храни, ако яде бавно – дъвче добре, благодари, те му помагат във всичките работи. Ако човек не може да разбере смисъла на храненето, на дишането и на мисленето, животът сам по себе си ще остане неразбран. Както мисълта, чувстването и действието са неразривно свързани, така трябва да бъдат свързани мисленето, дишането и храненето.

За да ядеш правилно, трябва да разговаряш с хляба, да го питаш откъде и как е дошъл и тогава да го възприемеш. Казваш: „Заповядай!" След като се запознаете, като се обикнете, ще го поканиш в своя дом, ще отвориш главния вход, където тридесет и двама професори, облечени в белите си дрехи, изправени като войници ще го посрещнат с „Добре дошъл". Той ще влезе, ще го приемат. Че това е един свещен акт. А вие казвате: „Ще се яде, няма какво да се прави". Това е един отрицателен процес. Ако човек види една чорба и си помисли: „ядене ли е това", то вече не е ядене. Супата, картофите, разбъркани, смачкани. В яденето трябва да те привлече нещо, да има с какво да се запознаеш.

Храната, която не обичате, мъчно се асимилира, около нервите се натрупват утайки от полуорганична материя. Тези утайки намаляват умствената енергия. Постът служи като добър метод за пречистването на нервната система.

Човек, който диша, без да мисли, ще заболее, и човек, който се храни, без да мисли – също ще заболее. При храненето мисълта и чувството са абсолютно необходими. Ако не обичате една храна, колкото и да е полезна, няма да ви ползва. Между човека и храната трябва да има една вътрешна връзка. Живата храна, която приемате, може да стане част от вас и в това се състои истинският живот. Здравето е прииждане на новия живот в човека.

Ако употребиш храна, която не обичаш, ти не можеш да се ползваш от нея. Всяка храна крие в себе си живот, който може да се използва само ако обичаш тази храна. Тя не внася сила, а е проводник на живота, който дава сила на човека.

Ако ядеш без Любов, ти приемаш само грубата материя, а фината, в която се крие животът, не можеш да я използваш.

Човек в яденето трябва да види вътрешния смисъл, онази сила, която е скрита в храната, живота, който е скрит в храната. Доколкото вие можете

да възприемете този живот, да влезете във връзка с него, да се обнови вашият живот – това е ядене. Защото с храната ние влизаме във връзка с разумната природа, за да поддържаме организма.

Смляната храна ако не мине от физическия в духовния свят и от духовния в Божествения, тя не е завършила своя пълен кръг на движение. Важно е храната да проникне в различните светове и навсякъде да остави своето, за да бъде човек здрав.

Сегашните лекари определят колко грама от всички вещества трябва да се вземат на ден, но те определят това по механичен начин. Вие може да вземете известно количество мазнини, но колко от тези мазнини ще бъдат асимилирани, то е важното. Вие може да изядете цяло агне, но колко ще ползвате от него, то е въпрос. Индусите йоги ядат на ден по 50 или 100 грама ориз, но те изваждат от него десет пъти повече хранителни вещества, отколкото би ползвал един човек, който не е йога и който яде по пет-шест пъти на ден.

Европейците вечно бързат и като ядат, не дъвчат добре храната и не мислят за нея, мислят за странични работи. Когато ядете хляб, ще мислите само за хляба – той е свещен. Житото е свещено.

Новият начин на хранене е да превърнеш всяка храна в най-чист вид, в специален продукт. Един адепт сто грама ориз ще го подложи на един процес на пречистване и тогава ще го изяде. 24 часа ще се моли върху ориза, ще слезе една особена енергия и тогава ще го свари с особена вода и като хапне, той вече яде една храна, която носи живот. Само сто грама ориз на ден, без нищо друго, без подправки. Вие сега мита-немита, крушата я ядете, и то съвсем машинално ядете. Онези от вас, които искат да умират рано, нека ядат както си знаят, и свинско могат да ядат, и говеждо, и пилешко, и пъдпъдъци, каквото намерят. На онези, което не искат да умират, казвам: пазете се от тази храна.

Кой е истинският начин за приготвяне храната? Всички трябва да се ползваме от методите на природата.

Аз не говоря за тази природа, в която ние сме оставили своите излишъци, не говоря за природата, която е създадена от мъртвите тела на милиарди и милиарди същества, но говоря за онази жива, Божествена природа. Сегашната природа е създадена от останките на миналите същества, върху тия мъртви тела растат сега крушите, ябълките и други плодове. Следователно ние се храним само от мъртви същества. При такова положение може ли да бъдем безсмъртни? Никога! След време, когато започнем да образуваме храната си от слънчевите лъчи, ще бъдем безсмъртни. Дотогава, докато изваждаме за храна сокове от земята, ще умираме, смърт ще има за нас. Един ден ние ще имаме растения, които ще възприемат енергия направо от Слънцето. Хлябът също ще приемаме направо от Слънцето. Само тогава

ние ще имаме възможността да бъдем безсмъртни. И сега можем да бъдем безсмъртни, само че се изисква голямо усилие. Човек, след като е приел един обед, трябва да знае методите, чрез които да превърне в тялото си различните енергии, които е получил от храната.

Храна, която е стискана и дъвкана със зъби, е здравословна. Зъбите са магнетични центрове, затуй добре сдъвканата храна е Божествена сила. Дъвченето е мислене.

Продължителното дъвчене на храната няма за цел само асимилирането ѝ, но и за да имат нервите на небцето, венците и езика достатъчно време да всмучат жизнената сила или праната от храната. Нужно е храната да стои известно време в устата. Това се отнася не само за твърдата храна, то и за течните. Водата, млякото и всички течности да се поемат на глътки, за да може праната, която се намира в тях, да се използва както трябва. Същото се отнася и за въздуха и светлината.

Ако човек яде само на дясната си страна или само на лявата, лицето става асиметрично.

Правилното дъвчене оказва влияние върху човешкия характер. Ако човек се отнася небрежно към дъвченето на храната, какво отношение ще има към другите си задължения? Важен процес е дъвченето – от него зависи бъдещето на човека.

Здравето зависи от правилното хранене. Който има здрави зъби и дъвче добре храната си, не боледува. Ако дъвчеш само на лявата страна или само на дясната, не може да си здрав. Ако широко отваряш устата си при хранене, въздухът пречи на правилното храносмилане – не може да си здрав, ако при храненето мислиш лоши работи, критикуваш близките си или негодуваш против живота, не можеш да бъдеш здрав.

Чорби не са за препоръчване. Като ядете гореща чорба, глечта на зъбите се пука и те скоро се развалят. Месната храна оставя повече отрови в организма, отколкото растителната. Ако остават частици от месо около зъбите, образува се гниене, което руши глечта на зъбите. Децата обичат да дъвчат сакъз и така несъзнателно чистят зъбите си от остатъците на храната, от друга страна при дъвченето приижда повече кръв във венците и така зъбите се хранят и засилват.

Като дъвчете храната, животворната енергия минава през езика и повече енергии внасяте в нервната система. От устата храната отива в стомаха, дето се извършва друг процес. Колкото повече енергия иде от мозъка, толкова по-лесно се смила храната, дъвчете дълго време, за да може да се възприеме повече мозъчна енергия. Така ще може да се използва и онази енергия, потребна за мускулите и костите.

Ти седнеш да ядеш и бързаш, понеже имаш работа. Баща ти казва: „В пет минути гледай да се нахраниш, че работа има, трябва да се оре, търговия те чака". Знаеш ли какво значи да се наядеш за пет минути? Аз съм слушал някои да казват: „Да ти пращят ушите, като ядеш!" Ни най-малко не трябва да пращят ушите! Ще седнеш спокойно, най-малко 25 минути трябва да отделиш за правилно хранене. Ако искаш да бъдеш здрав, трябва да имаш този темперамент. Ако за 20 минути се наядеш, и това е добре, но 25 минути е норма. Извади часовника си и гледай 25 минути. Ето какво трябва да разбираме под 25 минути: като станеш от масата, да не ти се стяга сърцето. Първото правило при яденето е, като седнеш, да бъдеш разположен. Няма да се интересуваш какво жена ти е сготвила – ако имаш жена. Ако отидеш в гостилница, няма да питаш какво е сготвено. Ще седнеш спокойно и дали е добре, или зле сготвено, няма да мислиш. Ще си избереш яденето, няма да туряш никаква лоша мисъл в храната. Аз говоря за нормалното хранене. Може да си вземете малко хляб, малко круши, ябълки, малко сирене или кашкавал, или печени или варени картофи, или пържени яйца, или баница. Като ядете, да се не безпокоите кой какво говори. Ако дойде един религиозен човек и те укори, че ядеш баница, ще му кажеш: „Братко, ще ме извиниш, аз още не съм стигнал до положението на твоето съвършенство. Един ден ще те достигна. А сега ще ти дам малко хляб и ще те моля да не ме смущаваш, искам да ям баница и да благодаря на Бога, че имам баница. Ако ме смущаваш, ти ще ми развалиш стомаха, ще ми развалиш яденето." Защото, ако има някой да ни се сърди за храненето, това е само природата.

Който бързо яде, рано умира. Ще дъвчете добре от двете страни на зъбите – отдясно и отляво. Когато си неразположен и болен, не яж. Гневен ли си, не яж, почакай да утихне всичко в тебе.

За да може да възприемете Божествения живот, не трябва да бързате за каквото и да било. Вземете някакъв плод, не бързайте да го ядете. Първо го поразгледайте, вижте формата му, вдъхнете от аромата му, помислете откъде идва, защо носи такъв цвят, каква енергия носи. Плодът е цяло съчинение.

Всяка храна има особени сокове, затова трябва да се възприема, да се всмуква бавно, без бързане, с Любов и размисъл.

Храната трябва да се задържа по-дълго време в устата, за да може част от енергията ѝ да се всмукне от езика. Чрез езика енергията се предава в мозъка, а оттам в сърцето. Езикът възприема духовната енергия от храната, която по друг начин не може да се възприеме, затова при храненето човек не трябва да се безпокои, да се тревожи.

Най-добре е да ядете три пъти в денонощието. Сутрин ще закусвате в седем часа, ще обядвате след пет часа в 12 часа, после след 5-6 часа приблизително ще вечеряте. Между вечерята и закуската има повече време, защо? Понеже през нощта трябва да ходите на далечна разходка. Голяма

разходка правите, но по известни съображения тя влиза в програмата, нямате време да се върнете. Вечерта заминавате, сутринта се връщате. Това всъщност е сънят.

Хората обикновено ядат по 3-4 пъти на ден, вследствие на което са обезсмислили процеса на яденето. Трябва да се знае, че Божественият живот се влива в човешкия чрез яденето. Бог е направил устата и езика за възприемане на този живот. Когато Христос е казал: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си", Той е вложил дълбок смисъл в него. Духовният свят става понятен само чрез физическия.

Стомах, който изисква 4 часа, за да смели храната, не е нормален. Природата е точно определила времето, необходимо за смилане на храната. Едно е важно: храната да бъде абсолютно чиста. Сега всички бързо ядат, бързо приготвят храната си – не навреме ядат, много ядат и така развалят и стомаха си, и кръвта си.

Според мене здравословната храна се смила за един час и двадесет минути. Всяка храна, която се смила за повече от това време, е вредна.

Когато храната се задържа дълго време в стомаха, без да се смели, от нея се образуват отровни вещества, токсини, които се разнасят из целия организъм и отравят кръвта. Също така и в сърцето има непостигнати желания, които вследствие на това, че не могат да се асимилират, създават астрални токсини. По същия начин, когато човек задържа в себе си мисли, които не може да реализира, остават дълго време в мозъка – образуват ментални токсини. Хората страдат от натрупалите се в тях физически, астрални и ментални токсини. Тези токсини са първото условие за развитие на микробите, носители на различни болести.

Главоболието идва от мъчносмилаема храна, която оставя излишъци в стомаха.

Докато чувствате глада като подтик, той гради, но ако се обърне във формален глад, той разрушава.

Като се нахрани, човек трябва поне 4 часа да не яде, да даде почивка на стомаха си. Една от причините за осакатяване на човека е пресищането. Този закон е валиден и за физическия, и за сърдечния, и за умствения свят. Само чистите и светли мисли хранят човека. Човек не бива да храни мозъка си с безразборни мисли, както и стомаха си с несъответна, нечиста храна.

Сутрин ще ядете за ума си, на обяд за сърцето си и вечер за тялото си. Трябва да се разграничат тези неща и да се поставя всяка храна на своето място.

Преди изгряването на Слънцето няма да ядеш. В момента, когато то изгрява,

вземи си закуската. Обядът ще вземаш точно в момента, когато Слънцето минава меридиана. Вечерята ще вземаш винаги преди Слънцето да е залязло.

Гладен си – яж. Не си гладен – не яж. Това е природният закон. Щом житото или царевицата са престояли няколко часа сварени, не ги яж. Топли, пресни ще ядеш всички житни зрънца. Ако искаш да водиш един духовен живот, трябва да имаш здрава философия за храненето.

По-добре е сутрин да закусите солидно, а на обяд и вечер да ядете по-малко, дори ако не вечеряте, още по-добре.

Ще ядеш само когато си гладен. Ако не си гладен, ще постиш. Ако хората се подчиняват на този вътрешен инстинкт, ще бъдат по-здрави.

Кога е 12 часът в природата? Когато дойдеш до най-високата точка на глада. Тоя момент внася импулс в човека да възприеме храната. Тогава Слънцето е точно на зенита, тоя момент е най-добър за хранене, храносмилането най-правилно.

Ако искате стомахът ви да бъде в изправност, употребявайте само едно ядене на ден и никога не преяждайте. За предпочитане е вегетарианската храна пред месната.

Малкото се благославя, малко ще ядете. Пресищането е грях.

Щом си създадете един навик, вие трябва да му слугувате. Да допуснем, обичате много да ядете. Да ядете е естествено, но многото ядене е излишно. Защо? Каква е мярката за яденето? Същият закон имате и с горенето. Когато горенето не е пълно, може да изгорите сто килограма въглища и пак няма да се стоплите, а може да изгорите десет килограма въглища, даже пет килограма и през целия ден ще ви бъде топло, защото горенето е пълно.

Всяко едно ядете тук, в умствения свят е един плод. Вие ядете на Земята, а в причинния свят вече имат един богат обяд. Че вие не ядете тук. Вие мислите, че тук ядете. Яденето става в причинния свят. Ако ти ядеш и не разбираш смисъла на храненето, ти не си ял.

За да не затлъстявате, яжте по-малко – няма защо да се стягате в корсет. Сега ядете три пъти на ден. Опитайте се един път да ядете и ще видите как ще развиете в себе си благородни черти. В живота има известни закони, които регулират яденето. Нямате ли охота за ядене, не яжте, чакайте, докато се събуди у вас желанието за ядене.

Българинът страда от преяждане. Ако яде по-малко, всичко ще се оправи. Двадесет хапки са достатъчни.

Прекаленият апетит е болезнено състояние, здравият яде умерено, с разположение, никога не преяжда и спира да яде в момента, когато му е най-сладко.

Който иска да постигне нещо велико, трябва да яде малко.

Докато живее, човек трябва да яде, но умерено; като приеме 15-20 хапки, той трябва да спре. Не спази ли този закон, човек дохожда до пресищане, което се отразява вредно върху организма. Природата е щедра, но разумна и взискателна.

Добре е да не си дояждате. Нека всякога да остава в стомаха ви 1/2 празно място. Това е едно от важните хигиенични правила и трябва да се спазва.

Една от причините за заболяването на хората се дължи на механическото хранене, затова яж, когато си гладен, без бързане, с благодарност, яж, докато дойдеш до най-сладката хапка и там ще спреш. Който яде много, не дава храна на мозъчната система, физическото му тяло се развива за сметка на мозъка.

Ако човек много яде, голяма част от мозъчната енергия отива в стомаха, а с това се намалява дейността на мозъка. Мозъкът е акумулатор на електричество и магнетизъм – едва успее да събере тази енергия, храната отива в стомаха. Затова всеки трябва да знае колко, какво и кога да яде.

Научете се да ядете малко, защото ще дойде време, когато ще бъдете поставени при условия да ядете един път или два пъти в седмицата, затова отсега се подготвяйте.

Децата трябва да ядат по 21 хапки на едно ядене, а възрастният по 12 хапки. Ядене без мисъл и благодарност не допринася никаква полза.

Многото ядене не се състои в количеството, многото всякога подразбира качество и живот в себе си, който трябва да се произведе.

Идеята, че с малко храна не може да се поддържа организмът, не е права; малкото количество храна, добре асимилирана, дава повече енергия, отколкото много, недобре обработена.

Ако някой човек е преял, ще го заставите по някой начин да повърне храната или да вземе очистително – иначе има опасност от отравяне на кръвта.

Наблюдавайте как се хранят вегетарианците и как месоядците. И какво ще видите? Каква е разликата в храненето им? Как държи вилицата и ножа месоядецът? Както и вегетарианецът. Но има едно различие – месоядците в яденето са по-сръчни. Но едновременно с това всички, които се хранят с месо, са малко нетърпеливи, малко сприхави. Даже у вегетарианците е останал този навик. Вегетарианец, който е сприхав, скоро е започнал да яде вегетарианска храна. Който е роден вегетарианец, е малко по-спокоен, не бърза.

Яжте със затворени уста да не влиза въздух, като поемате храната. Мястото на въздуха е в дробовете, а не в стомаха.

Учените хора още не са направили анализ на стомашния сок и на кръвта на човека, когато той се храни при добро разположение на духа и когато се храни неразположен, гневен. Има разлика в състава на кръвта и на стомашния сок при първия и при втория случай. Неразположението на духа внася в храната отрова, която чрез кръвта се разнася по целия организъм. Затова гневен ли си, не яж, докато не трансформираш своето състояние. Това е за разумния човек, а за неразумния се препоръчва обратното: когато е духом неразположен, нека се нахрани добре, по този начин ще възстанови равновесието на енергиите, които ще получи от храната.

Не яжте много гореща храна. Не яжте и много студена храна. Спазвайте тези правила, за да бъдете здрави, бодри и силни.

Да знаеш как да ядеш – това е наука – това е музика. Избягвайте еднообразна храна. Някой се храни цял месец с картофи, друг с череши, трети с грозде и т.н. Това не е правилен начин на хранене. Разнообразявайте храната си, защото всеки вид храна съдържа специфични енергии, необходими за организма ви. У човека има едно особено чувство, което по всяко време му подсказва каква храна трябва да яде, защото за момента само тази храна ще му даде ония елементи, необходими за организма.

След плодове никога не пий нито студена, нито топла вода. Преди ядене можеш да пиеш вода, но след ядене не се позволява.

Умните хора сами трябва да си готвят, сами да си избират храната. След като си мислил, чувствал и ял, а нищо не си спечелил, какво ще дадеш на другите от себе си?

Без сол ще приготовлявате яденето – оставете всеки да си соли яденето колкото иска.

Днешното готварство ще остане в архивата на човешкия живот, като утайка.

Не могат да се подмладят онези, които ядат месо, пушат и пият.

При пърженето на лука, на месото, изобщо на храните, всички масла се изгубват, част от хранителните материали изчезват. Трябва да знаете какви елементи да употребите при готвенето и как да ги съчетавате.

Чистата храна, като жито или ориз, няма нужда от захар, от мляко, от орехи. Ако човек яде проста и здрава храна, без подправки, ще има ли диабет? Животните по горите не страдат от диабет, но културните хора страдат не само от диабет, а от какви ли не болести, които представляват един обвинителен акт против нас. Болестите са греховете на миналото поколение и сегашните грехове. При сегашната нечиста кръв какво може да очакваме, какво щастие може да искаме?

Представете си, че ви дам череши, сливи, круши, грозде, ябълки, мушмули – десет вида плодове. Всички заедно ли трябва да ядете? Най-хубаво е да се разпределят по видове и да има известна дистанция при яденето на различни плодове. Най-малко един час, а може два, три или четири часа. Тогава ще ви трябват 40 часа, за да опитате всички плодове. Ако сте умен човек, гениален, ще ви трябват 40 часа. Ако сте талантлив – 30. Ако сте обикновен – 20 часа, пък ако сте някой будала – 1 час.

В храненето си хората са много неразумни, те ядат супа, после месо, ястия най-различни, после десерт, така стомахът се поврежда. Няма по-глупаво ядене от супите и от смесването на различни храни. Супи могат да ядат болните, децата, най-малките и съвсем възрастните, старците, а възрастните да ядат храна, която се дъвче.

Хубаво е да не размесвате различните продукти – едно ядене! Вие сега какво ли не туряте в стомаха си – че ориз, че боб, олио, че масло, каквото ви падне. Това е престъпление.

Млечни с растителни храни няма да ядете. Сега ако ядете нещо с чесън, чак след три часа ще ядете плод или нещо сладко. Не смесвайте храните.

Кисело мляко с ягоди не яжте. Не смесвайте млечна храна с плод. Не смесвайте мазнините. Плод и чесън не смесвайте.

Който иска да бъде здрав, не трябва да смесва храните. Ще ядеш една храна и като се смели, тогава ще приемеш втора.

Съвременната култура страда от излишък. Тя има консерви, има брашна, риби в тенекии. Всичко това е един излишък, за който днес бялата раса скъпо плаща и още по-скъпо ще плати. Консерви природата не търпи. Доматите няма да пържиш и вариш, може малко семената да извадиш. Нашите угощения често са спънка в еволюцията на други същества. Ето защо във всички религии, в окултната наука всякога се препоръчва въздържание. Под въздържание не се разбира абсолютен пост, но да няма никакъв излишък. Колкото и малко да ядеш, в душата си трябва да благодариш на Бога.

Човек трябва да яде умерено и навреме; нито да гладува, нито да преяжда. При това да не смесва храните.

Човек да яде само това, което обича. В храната има прана и яденето е разумен процес. Благото на човека идва чрез храната. Ще ядете само по едно ядене, няма да смесвате различни неща.

По-лоша храна от чорбата няма. По-лоша храна от дълго стоялата в тенекиени кутии няма и от тази, в която са смесени плодови, зеленчукови и млечни продукти.

Пости старият човек, защото няма зъби и не може да яде. Той трябва да има зъби, да има желание да яде и тогава да пости. Пост – ос. Ако постът

не е ос, нищо не струва. Пост без ос нищо не е. Но ако постът подразбира добри условия, при които зреещият плод може да стане доброкачествен, това е на мястото си, има цена и смисъл. Той развива мощ в човека.

Съвременните хора, като ядат месо, страдат. Само една микроскопична част от храната се асимилира, а другата е излишък. Този излишък трябва да се изхвърли навън. И всички болести днес се дължат на този излишък, а въпреки това всички проповядват, че трябва повече храна. Не, по-малко храна е нужна на човека и тя трябва да се приеме и асимилира така, че от нея да остане по възможност най-малък излишък.

Месоядството е престъпване на Божия закон. Всеки, който престъпи закона на Любовта и мъдростта, е месоядец. А всеки, който изпълнява закона на Любовта, мъдростта и истината, е плодоядец. Ясно е. Всеки, който не изпълнява Божиите закони, е месоядец. Само в едно същество, което не изпълнява тези закони, има такава жестокост, да гледа страданията на другите същества.

Вегетарианството е метод за лекуване. Докато се излекуват хората и народите, трябва да се хранят с растителна храна. След това ще дойдат до плодоядството. Истинската храна се заключава в светлите мисли, възвишени чувства и благородни постъпки. Това са плодовете на живота, с които ще се хранят хората в бъдеще.

Не е позволено на окултния човек да пие вино, бира или други спиртни напитки. Вино може в краен случай, като лекарство за затопляне на стомаха. Сладко вино може да пиете. Преди да ядете плодове, измивайте ги хубаво в топла вода, особено гроздето. Всичко, което внасяте в устата си, да бъде абсолютно чисто.

Окултният ученик трябва да работи за пречистване на тялото си. Някой казва: „За да се пречисти човек, той трябва да изтощи тялото си". Не, това е погрешна представа. Вие трябва да правите разлика между плътта и физическото тяло. Ако плътта ви отслабва, тялото ви не трябва да отслабва. Какво разбирам под отслабване на плътта? Да се намалят низшите желания на човека, т.е. желанията му да се възпитат. Низшите желания не се крият във физическото тяло, а в плътта. Ето защо, за да възпитате тези желания, вие не трябва да измъчвате стомаха си. Наистина, понякога стомахът приема повече храна, но причината за това е желанието за ядене, контролирано от един център, който се намира около слепите очи. Миризмата на някое вкусно ядене възбужда този център, у човека се поражда желание да яде повече и тогава стомахът приема тази храна и се претоварва. По такъв начин именно, чрез силно желание за ядене, човек разваля стомаха си. Наистина това е крайност, но ако стомахът приема по-малко храна, отколкото може, това е друга крайност. Когато окултният ученик се храни, той трябва да бъде доволен

от храната, да забрави всичко наоколо си и да благодари на Бога. Да знаете как да се храните – това е наука, това е изкуство. И Писанието казва: „Ще се храните и ще благодарите за всичко, което Бог ви е дал".

Второ условие при храненето – окултният ученик трябва да избягва едноообразната храна. Например някой се подлага на картофен режим, храни се цял месец само с картофи. Какво ще му допринесе тази храна? Друг се храни цял месец само с череши. Трети – с грозде. Това не е правилен режим за хранене. Когато Бог създаде първия човек, каза му: „Ще ядеш от всички плодове в тази градина, само от един плод няма да ядеш – от плода на Дървото за познаване на доброто и злото". Така и вие ще ядете от всички плодове – от забранения плод няма да ядете. Ако се храните с картофи, утре ще ядете череши. Като опитате всички видове картофи, ще пристъпите към друга храна. Ако се храните с грозде, ще опитате по същия начин всички видове грозде. Винаги трябва да разнообразявате храната си, защото всеки вид храна съдържа специфични енергии, необходими за вашия организъм. У човека има едно особено чувство, което по всяко време му подсказва каква храна трябва да яде. Защо? Защото в даден случай само в тази храна човек ще намери онези специфични елементи, които са необходими както за изграждането на организма, така и за създаването на някоя велика мисъл или някое благородно чувство. Вие ще кажете: „Откъде ще намерим тази подходяща храна?" Виждате онзи художник – колкото и беден да е, все намира бои и четки. Щом те са нужни за работата му – откъдето и да е, той ще ги намери.

ХРАНИ

Единственото същество, на което еволюцията не е спряна, това е човекът. Всички други живи същества са спрени в своята еволюция, в своя растеж.

Всеки човек, който се спре в своята еволюция, остава в една незавършена форма и се върти като в един омагьосан кръг. За да не се въртите повече в този кръг, непременно трябва да промените начина на хранене, дори цяло едно общество ще трябва да направи опит да проучи с каква храна точно да се храни, за да прогресира.

Писанието казва: ще дойде ден, когато страданието ще си замине от света, сълзите ще изчезнат, ще остане нещо положително на мястото на страданията. Но докато дойде този ден, ние трябва да се подготвим за новата епоха.

Какви ще бъдат разбиранията на новото човечество? Днес казваме: който има пари – да ги държи в своята касия. Според новото учение всеки човек сам ще си оре нивата, сам ще я сее – и което ти сам ще сееш – от него ще ядеш. Не само това. Питате: „Дали ще взимаме тогава от чуждия хляб?"

Не, сам ще насееш нивата си, сам ще я ожънеш, сам ще я овършееш – и каквото изкараш, ако ти остане нещо, може да го дадеш. То ще бъде като един подарък от това, което ти си изработил. Сега ядем чужд хляб. Земеделецът казва: „Не може да я бъде тази работа, аз по 12 часа ора земята и да давам хляба почти даром на ония търтеи!“ И ти, като ядеш този хляб, се ограничаваш. После ще го мелят други, брашно от боб, от това, от онова ще турят и ще го продават за хляб. Питам: при такова ядене какво може да очаквате? Само недоволство! Който го мели – недоволен е; който го пече – недоволен е; и онзи, който го продава – пак е недоволен. Хлябът, който ядем ние, от единия до другия край е опетнен. Казвам: има някои претенции, които са престъпни. В бъдеще хлебарите трябва да бъдат светии – нищо повече. Човекът, който меси хляба на Земята, трябва да бъде светия, да е живял двадесет години в пустинята, да е чист в мислите си – като меси и работи този хляб, да каже: „Господи, здраве да дадеш на този, който го яде“. А днес хлебарите като го месят, гледат да изкарат от тебе колкото се може повече. Някой път, като ми донесат евреци, аз дам на моята котка като на специалист и проверявам. Ако тя яде – и аз го ям; ако тя не го яде – и аз не го ям. Чудно нещо: много пъти ѝ давам – гладна е, а не яде.

Мнозина се питат какъв е смисълът на живота. Някои казват, че смисълът на живота се крие в яденето. Ако това е така, научил ли е човек какво съдържание и какъв смисъл има всяка храна? Някой изяде една ябълка, без да си отговори какви елементи съдържа тя, отде е дошла, под влиянието на коя планета се намира и т.н. Това трябва да се изучава всяка година, понеже миналогодишните ябълки не приличат на тазгодишните нито по състав, нито по влияние на планетите. Това днес не ви интересува, защото не можете да го използвате. Днес съзнанието ви се приготвя, за да можете в бъдеще да се ползвате от храната, която употребявате. Всеки плод крие в себе си лечебна сила, която трябва да се използва. Това, което считаме добро за възрастния, не е добро за новороденото дете. Например твърдата храна за новороденото дете е зло, а за възрастния – добро. Млякото е добро за малкото дете, а зло за възрастния. Ако възрастният се храни дълго време с мляко, ще осакати храносмилателната си система.

Храната на човека определя степента на неговото съзнание. Каквато храна употребява, такова е неговото съзнание и неговия морал.

Съвременните хора страдат от храна, която е престояла по шишета и консервени кутии. Консервираната и остаряла храна е бич за човечеството. Стари храни и брашна, стар фасул и прочее. Старите идеи, старите желания и чувства произвеждат същите резултати.

Сегашното консервиране на храните представлява отлагане на утайки, които причиняват различни болести.

Здравословна храна е онази, от която човек дълго време изпитва радост и разположение. Ако след ядене изпитва тяжест и неразположение, това показва, че храната не е хигиенична. Същото се отнася и до жилището. Само онова жилище е хигиенично, в което човек през целия ден изпитва радост.

Ако човек не може да си подбере нужната храна, образува се натрупване, а красотата е мускулна тъкан, в която мускулите са хубаво съчетани, с голяма пластичност, с израз, с лице, по което може да се чете.

Красиво лице е това, по което Бог пише, а грозно – по което човек пише и задраскава.

Медът е потребен на едни хора, за други – не. Едни хора обичат круши, други – череши. Всеки има свой определен вкус за храните и нещата и приема такава храна, каквато организмът желае. Всеки човек води такъв живот, за какъвто органически и духовно е нагоден.

Трептенията на една храна трябва да са нагласени, да са в хармония с трептенията на моя организъм, че като ям, да стане едно пълно удовлетворяване, да има радост и здраве и през целия си живот да обичам тази храна. Между храната и мен да има обич.

В човека е книгата за храните, с които трябва да се храни. Всякога яж това, което най-много обичаш.

Каква полза ще имаш от едно растение, което е торено с човешки изверження?

Ако приемам чиста храна, ако приемам чист въздух, чисти желания и чисти мисли в себе си – веднага ще имам добър външен резултат. Така че трябва да бъдем много внимателни. Да кажем, ще купувате хляб. Даже ти, който си много вярващ, спри се пред една фурна и се попитай: „Да взема ли един хляб оттук, или не?“ Ако ти каже нещо: „Не вземай“ – не вземай! Спри се пред друга фурна и кажи: „Да взема един хляб или не?“ Ще кажеш: „Нямам време“. Като дойдеш до десетата фурна, нещо ти каже: „Вземи от този фурнаджия“. Вземи хляба, тури го в торбата и тръгни за вкъщи. В света има една особена хигиена.

Сега хората се учат да постят. Не е въпрос да пости човек, а трябва да се научи правилно да яде. Аз бих превел думите Христови: „За постенето трябва правилно да ядем..“ Постене значи да се откажеш от онази храна, която носи отрова в себе си и да намериш храната, която носи живот.

Понеже праната е различно складирана в разните видове храни, едни от тях се отразяват благоприятно, а други неблагоприятно върху човешкия организъм. Оттам идва разположението или неразположението на човека. Храните са светлина, складирана в различните органи по различен начин. За да е здрав човек, трябва да употребява такива храни, които да

съответстват на неговия организъм. Всеки трябва да намери храната, която ще му действа най-добре. Овцата сама избира храната, която трябва да яде. Човек прелиства хиляди томове, за да намери указание каква храна му е подходяща. Природата е вложила в човека вътрешен инстинкт за разпознаване, коя храна ще е най-добра за него.

Нетърпелив ли си – ще поемаш храна, която съдържа метали – в малко количество, разбира се. Ще вземеш малко храна, която съдържа киселини, ще ядеш и храни, които образуват основи, за да се образува едно съединение – сол, да станеш по-търпелив, ще правиш ред опити, докато стигнеш до тези храни, които ще са най-добри за тебе.

Ученият знае кои храни са полезни за него. Някой яде само сладкиши и сладки работи, но това е крайност. Друг пък не яде сладко – това също е крайност. Сладките храни правят човека мек, основа има повече. Киселите храни правят човека активен, но трябва да се образува между сладките и киселите сол, равновесие да има. Лютивите храни правят човека буен, решителен, смел, енергичен, гневлив. Важно е да мине храната в твоята мисъл и чувство. Ако ти след като ядеш не усещаш, че енергиите на влязлата храна не са изменили твоята мисъл, не са изменили твоите чувства, ти още нямаш основа.

Иска ли някой да бъде хладнокръвен, да яде риба.

Ако искаш да затлъстееш, яж повече масло, да развиеш мускулите – яж месо, да имаш ясен поглед – яж повече тестени работи, да имаш хубав тен – яж грах.

Първата храна на човека е плодната. Останалите храни – месо, риба, това са резултат на човешки тълкувания и човешкия морал.

Едни хигиенисти препоръчват вегетарианската храна, други – месната, но понякога вегетарианската храна от известни масла се разваля толкова много, че е в състояние да разстрои дори повече от месната. За да се избягнат тия разстройства, човек трябва да се добере до онази храна, която природата е определила специално за него. Относно избора на храната природата е вложила в човека вътрешен инстинкт за разпознаване. И ако човек се върне към своето първично състояние на чистота, ще дойде до това да различава коя храна е добра и определена за него.

Ако сте месоядни, яжте предните части на едно животно, а не задните. В задните части са поставени членовете на нечистотата.

Първата причина за аномалиите в живота се дължи на онази неестествена храна, която туряте в стомаха си. Бог е направил човека да се храни с плодове, а вие ядете месо. Месната храна е внесла такива отрови във вашия организъм, че той днес представлява сбор от нечистотии. Ако бяхте имали обоняние непокварено, вие бихте бягали далеч един от друг – такъв смрад се носи от ония, които ядат месо. Ако някой боледува, то първото

условие, за да се промени, е да промени храната си. Плодната храна, както и месната, съдържат в себе си различни елементи, които предизвикват две различни състояния, които в далечното бъдеще на нашия живот ще произведат два различни резултата.

Месната храна е нечиста и с тази нечиста храна човек морално и интелектуално не може да се повдигне. Някой ще каже: „Виж вълка и лисицата колко са умни". А слонът? Нито тигърът, нито лисицата, нито вълкът могат да се сравнят с интелигентността на слона. Всички вълци да се съберат на едно място, не могат да имат ума на един слон. А слонът се храни с растителна храна, с ориз – най-хубавата храна. Според мене човек трябва да се храни с най-чиста храна. В месото има нечистотии, които остават в него. Ти, като ядеш бульон, той на какво ти прилича? Ти, като ядеш тази месна храна, децата ти ще бъдат ли умни? Не. Съвременната неврастения се дължи на днешната месна храна.

Някои религиозни месоядци привеждат един много силен, според тях, аргумент: „Как да не ядем месо, когато Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, вие нямате живот в себе си". Че ние затова ядем кокошки – да добием плътта и кръвта!" Голям аргумент, нали? Вегетарианецът пък се аргументира с думите на Христос: „Аз съм лозата, вие сте пръчките". Значи, Христос там се хранел не с месо, но със съвсем други, растителни сокове. Мъчно е, казват, да ядете плътта му. Ние се храним по съвсем друг начин. Това са две коренно различни състояния. Явява се обаче един истински тълкувател и казва: „Плътта на Христа – това е доброто в света. Кръвта на Христа – това е истината в света". Следователно, който не яде доброто, не пие истината, там работата друг характер взема.

Има здравословни и нездравословни храни. В какво седи здравословността? Например, ако ядеш свинско месо, ще страдаш. В какво седи страданието? То не е здравословно. Клетките на свинското месо са крайни индивидуалисти, много обичат живота, мързеливи са, не работят. Свинята с много малко усилия иска да постигне много. Тя като някой прошенописец или като адвокат напише 10-12 реда, казва: дай 500-600 лева. Един работник на ден за десет часа едва изкарва 30-40-50 лева. Адвокатът като напише няколко реда, иска 500 лева. Свинята има този характер. Като порови тук-там, иска много. Затова, когато човек яде свинско месо, много трудно е да накара тия клетки да работят. За да накараш една свинска клетка да работи, трябва да ѝ туриш трима души слуги да я пазят, да не избяга. Следователно, разходът за пазенето ще струва повече, отколкото работата, която ще ти свърши. Ти ще имаш един голям дефицит вместо полза. Затова лекарите казват: нездравословна храна.

Има растения, които са в хармония с човека. Като влязат клетките в човека, работят. Оная храна е здравословна, на която клетките са хармо-

нични с твоя живот. Свинските клетки не хармонизират. При първия удобен случай заминават. Тогава започват болезнените състояния.

Ще дойде ден, когато хората няма да ядат месо. Ще дойде ден, когато хората няма да се хранят и с растителна храна. Тогава те ще се хранят като ангелите, с чистия нектар на природата.

Като се храни с месо, човек възприема качествата на животното, което е ял.

За да разберем коя храна е по-здравословна, нека направим следния опит: ще подложим един човек на режим – три месеца ще го храним само със свинско месо и по три пъти на ден ще пие по половин литър вино. Друг ще подложим на плодов режим. В продължение на 2 месеца той ще се храни изключително с плодове и ще пие чиста гореща вода. През време на опита ще наблюдаваме и двамата, да видим какви ще бъдат отношенията им към техните близки и окръжаващи.

Колкото по-чиста и по-здравословна храна употребява човек, толкова по-велико бъдеще си приготвя той. За да се очисти храната от отровите, които идат от земята, от една страна, и от самите животни – от друга страна, тя трябва да се пречисти. Никакъв химически начин или физически не е в състояние да пречисти храната от психическите отрови, освен мислите и чувствата на човека. Най-много психически отрови се съдържат в месната храна. Страхът и отвращението, което животните изпитват, когато ги колят, внасят в организма им тия отрови. Като употребяват месото, хората ги възприемат и се разстройват. Тази е една от причините за заболяването на хората от неврастения. Ще дойде ден, когато и растенията, в стремежа си да запазят живота си, ще започнат да отделят от себе си отрови, с които ще пакостят на хората. И днес има растения, които отделят вещества вредни за човешкия организъм: хининовото дърво, враниното око и т.н.

Месната храна съдържа най-силната отрова за човешкия организъм. Тя символизира „дървото за познаване на доброто и злото".

Ако се храни изключително с месо, човек огрубява. Месото може да се замести с боб. За да бъде лесно смилаем, изхвърлете люспите му. Добре е поне един път в седмицата да се яде боб.

Насилието, което се упражнява над животните, определени за клане, ги смущава, внася различни отрови, страх в техния организъм, които минават и в човешкия организъм. Един ден химиците ще изследват тези отрови и ще се убедят в истинността на тия твърдения. Много култури и цивилизации са изчезнали благодарение на отровите, които се съдържат в месната храна – атлантската раса например. Съвременната култура е осъдена да загине по същата причина. Не само зъбите ще са развалени и косите ще опадат от много ядене на месо. Една от причините за болестите на съвременното човечество са именно тези страшни отрови.

В бъдеще когато хората и животните се нагодят повече към хляба и растителната храна, месоядните животни ще намалеят.

Под „вегетарианска храна“ аз не разбирам непременно чисто растителна храна или плодоядна, но онази, чиито трептения напълно съответстват с трептенията на нашите мускули, т.е. на органическата материя. Значи, между клетките на храната и клетките на нашия организъм трябва да има пълно съответствие, или пълно изтичане на енергиите към Слънцето. Тази храна е именно вегетарианска. Има такива обаче, на които трептенията на клетките отиват към центъра на Земята. Такива храни носят отрова в себе си – могат да бъдат растителни и нерастителни. Най-големи отрови съдържа месото. Животните, които колим за храна, имат силно желание за живот, вследствие на което всичката им енергия е средоточена към центъра на Земята. Тази отрова разклаща нервите ни, която възприемаме от месото.

Най-силните храни са сладките, но трябва да знаете как да преработите тази сладчина. Ако организмът не може да я обработи, идва диабет. След сладките храни идват киселите, те са причина за буйния и сприхав характер, те разяждат материята. Който употребява водни храни, лесно затлъстява. За да дойде в нормално състояние, човек трябва първо да яде кисели храни, после сладки и най-после в малко количество – водни.

Сладките храни смекчават характера. Ябълките, крушите, черешите и другите плодове ще внесат в характера ви такива елементи, каквито съдържат. Например ако ядете картофи, ще бъдете доволен, особено ако ги ядете при неблагоприятни условия. Ябълката прави човека мек, снизходителен към хората, лицето придобива свежест. Ако искате да бъдете сладък – яжте грозде. Плодовете изразяват словото Божие или словото е създало плодовете. Когато ядете даден плод, трябва да знаете какво е вложил Бог в него. Бог е внесъл словото Си в тях.

Не бива да се ядат само сладки храни. Горчивите работи лекуват болестите. Горчивите работи и горчивините предпазват човека от много злини.

Ако човек се храни изключително със сладкия сок, който пчелите ядат, няма да се чувства добре. Някои мислят, че като се хранят само със сладка храна, ще бъдат по-добри, по-духовни. Как са образува отровата на пчелата, щом тя се храни само със сладък сок?

Сладката храна придава мекота на характера, киселата придава активност, енергия. Киселата храна усилва волята на човека.

Житото, плодовете, зеленчуците правят голяма жертва за човека. Затова, колкото по-съзнателно се отнася той към тази жертва, толкова по-голяма полза извлича.

Бог изпрати разумни същества да ви направят разнообразни плодове,

които станаха жертва за вас. Вие не знаете кой е скрит в една ябълка. Не знаете кой е скрит в една череша. Вие се храните с децата на ангелите.

Умът си ще храниш със сгъстена светлина. Плодовете са сгъстена светлина. Крушите, ябълките, сливите, картофите, морковите, това са степени на сгъстена светлина. Не може само с картофи да се храниш, нито само с ябълки. И най-хубавата храна е вредна, щом само с нея се храниш.

Като ядете от всички плодове, вие се запознавате с Бога. Чрез крушите, чрез ябълките, гроздето, хляба вие ще опитате Божията благост. Ако ядете както трябва, ако влезете в света на тази храна и разбирате езика й, ще бъдете здрави.

Ако детето е малокръвно, давайте му повече круши; ако е грубичко по характер, хранете го с ябълки; ако му липсват благородни чувства, хранете го с череши, които едновременно стават регулатор на стомаха. Дините, дренките, тиквите също регулират стомаха. Плодовете изобщо развиват благородни чувства. Само че не трябва да се преяжда, да се претоварва стомахът.

В някои плодове преобладават известни цветове повече, в други – помалко. Например вземете черешата – в нея преобладава повече червеният цвят. И следователно, ако някой е малокръвен и ако разбира закона, при яденето на черешите, ако той има туй разположение, ако яде по новия начин, яде чрез разбиране, а не механически, непременно той ще възприеме всичко онова, което е необходимо за неговия организъм.

Ябълката се е създала в астралния свят, а крушата и лимонът – в умствения. Като погледнете формата и цвета на домата, ще установите, че той е останал назад в развитието си. По-далеч от живота на стомаха той не е отишъл. Материалистите са подобни на доматите.

Който иска да внесе светли мисли в ума си, той трябва да яде плодове, които са зрели на север; който иска да внесе благородство в сърцето си, той трябва да яде плодове, зрели на юг; който иска да внесе благородство в характера си, той трябва да яде плодове, зрели на изток; който иска да придобие разбиране за живота, той трябва да яде плодове, зрели на запад.

Изобщо, продълговатите плодове представят интелигентност, а валчестите, кръглите – живот и чувства. Плодовете не са нищо друго, освен съвкупност от енергии, които функционират в тия форми.

Онзи, който иска да реформира, да организира своето тяло, най-първо трябва да се храни с жито, ориз, царевица, плодове. Ечемикът не е за препоръчване, понеже от него се затлъстява. Ръжта е хубава за ядене.

В черешата се крият дълбоки чувства и законът за свободата. Ако имате запичане – яжте череши, те освобождават стомаха. Ако дробовете ви са слаби и умът ви не работи, яжте грозде, то лекува дробовете. Ако сте

безхарактерни и отпуснати, като ядете дренки, ще придобиете устойчивост и издръжливост в характера. Те доставят желязо в кръвта.

Който иска да бъде весел, жизнерадостен, нека яде череши, които зреят рано в началото на май. Който иска да бъде философ, мъдър, да яде грозде – късен плод. Когато има големи мъчнотии, да яде ряпа, тя помага против много болести, взима се като символ за преодоляване. Когато работите ви не вървят, яжте ряпа.

В люспицата на гроздето се намират много витамини, които могат да се използват само при много дъвкане. Добре е семките на гроздето да не се гълтат. Човек трябва да гледа на храненето като на свещен акт. За сутринната закуска трябва да употребява половин час, за обяд около 40-50 минути и за вечеря пак 50 минути. Правилното хранене е музикален процес.

Черешата е под влиянието на Венера. Ябълката също. Растенията и плодовете съдържат такъв род енергия в зависимост от планетите, с които са свързани. Планетите пък са свързани със звездите от зодиака. Искате ли да въздействате по някакъв начин върху характера си, трябва да употребите такава храна, която ви дава съответните енергии. В бъдеще човек ще употребява храна според планетите, които действат в този ден. В понеделник ще ядете храна, която е под влиянието на месечината; във вторник – която е под влиянието на Марс, и т.н.

За подобряване на кръвообращението яжте череши.

Черешите внасят радост и веселие в душата на човека. Различните плодове оказват различни въздействия върху хората, но не трябва да се употребява един и същ плод постоянно, а само когато човек иска съзнателно да се ползва от неговото добро въздействие.

Пъпешът узрее ли, отдалеч може да мирише, да подканя да го отрежат. В това отношение той седи по-високо от динята, която е горделива, и да узрее, не съобщава, ако никой не я открие, остава на корена си.

Динята е смела, може да направи плода си голям, но затова лежи на земята. Не виси като другите плодове на клоните.

Лимонът се развивал в такава епоха, когато киселините са имали надмощие. Той образувал достатъчно киселина в себе си, след което е спрял развитието си – той представя в този смисъл незавършен процес в развитието си и е стигнал до умствения свят. Който е апатичен, всяка сутрин трябва да употребява по едно парче лимон, да се свърже със силите, които действат в него. Киселините в лимона придават активност на човека.

Дървеното масло (зехтинът) съдържа доста слънчева енергия, кондензирана материя в себе си.

Пет-шест ореха на ден – това ви стига за мазнина. Лешници, бадеми, оре-

хи – ето ви мазнините. Оставете това рафинирано олио. По-добре орехи да сложите в яденето или слънчогледово семе. Като си смелите с една машинка малко орехи или 150 грама слънчогледово семе, това е достатъчно.

Мнозина се оплакват от слънчогледовото масло. То се приготвя и пречиства по различни начини, но и аз ще ви дам един начин за пречистването му. Налейте два литра вода в една тенджера, в тази вода сипете 1 литър слънчогледово масло, турете тенджерата да ври на огъня 5-10 минути. След това прибавете 50 грама оцет, поставете тенджерата настрана, докато непотребните вещества – киселини и соли, се утаят на дъното на тенджерата. Най-после внимателно отлейте маслото и го турете настрана. Така ще получите чисто безвредно масло. Освен в този вид вие можете да си служите със слънчогледови семена или с орехи. Ще счукате орехи или 100-тина грама слънчогледови семена и ще ги турите в яденето. Така използвано, маслото е безвредно.

Лещата е лекарство за очите, бобът е лекарство да бъбреците, грахът е за красота, за хубав тен и за нервите.

Много здравословно е да се ядат черници, особено са хубави за тези, които имат слаб стомах.

Картофите придават само едно качество на човека – правят го доволен, да се задоволява с малко. Ябълката придава следните качества на човешкия организъм: прави го мек, благ, снизходителен към хората. Лицето придобива свежест. Ако искаш да бъдеш сладък, благ – яж грозде. Изобщо храната оказва влияние върху характера на човека.

Краставицата действа благотворно върху нервната система, но да се яде сутрин и на обяд. Яде ли се вечер, тя се отразява зле върху стомаха. Изобщо вечер човек трябва да се храни преди залез слънце. Не е ли ял по това време, по-добре да не яде. Нека пие една чаша гореща вода или чай и да си легне с празен стомах. Така ще спи леко и приятно.

Лютите чушки помагат против треска, но за здрав човек те не се препоръчват. Също така не се препоръчват и много кисели и сладки храни.

Яжте повече коприва и спанак, за да почерните косата си.

Никога не кълцайте лука, когато го приготовлявате за ядене, никога не го режете на ситно. Разрежете го на две половини и така го сложете в яденето.

Който иска да бъде здрав, ще яде непържен лук. Само болният от гръдна болест може да яде пържен лук, като лекарство. Който иска да бъде здрав, да яде готвено от човек, който го обича.

Когато лукът се реже на ситно и пържи, губи от своята магнетична сила.

Никога не пържете лука, дори и варен не ви го препоръчвам, а суров.

По външна форма бобът прилича на бъбреците, следователно той се отнася към тази система, която чисти организма. Когато някой иска да се освободи от някоя нечистотия в себе си, трябва да яде боб, но ако го яде повече, отколкото трябва, не е добре. От често ядене на боб се образуват други болести. Опасна е твърдата обвивка на боба. Нея нито буболечиците я ядат, нито свинете.

Надали има друго растение, което съдържа толкова много хранителни вещества, колкото бобът. Когато се вари боб, първата люспа се напуква и всичко хранително, както и голяма част от енергията, която се съдържа в нея, излиза навън, а от боба остава онова, което надува стомаха, без да го ползва много. Трябва да знаете, че бобът, както и всички зърнени храни и плодове, представят колективни същества, съзнателни и живи, подчинени на една централна клетка, която представлява индивидуалната душа на всяко растение. Бобът, ябълката, крушата, черешата имат своя душа.

Старите българи са изхвърляли първата вода на боба като нездравословна, а с втората варят боба.

Искате ли да се ползвате от хранителността на боба, гответе го без подправки. Варете го с чиста вода, 1-2 глави лук, без дървено масло. Турите ли дървено масло, вие ще го развалите. Бобът съдържа специално масло, което не се съгласува с други масла, нито с чушки. Сейте боб на чисти места, изложени на слънце. Никога не яжте боб, стоял повече от една година в избите.

Ако ние знаехме как да употребяваме храната, нямаше да ни трябва абсолютно никаква друга храна освен житото. Като променяш своето състояние, ти ще привличаш всички ония елементи, които се съдържат в житото. Да допуснем, че искаш да извлечеш елементи за ума си. Какво ще направиш? Ще впрегнеш азотните вещества на работа, като мислиш постоянно за духовния свят, за Бога на Любовта. Само така ще извлечеш тия необходими за тебе елементи от житото, които Слънцето е вложило в него. Ако искаш да извлечеш енергия за чувствата си, за сърцето си, ще впрегнеш кислорода на работа.

Вие можете да ядете житото тъй, както природата ви го дава, а може и да го опечете на хляб. Като вземете една круша, вие може да я опечете и така да я ядете, а може да я ядете в естествения ѝ вид. И житото, и крушата, както и всички плодове, са печени веднъж от Слънцето. В природата съществува един вътрешен процес, в който се проявява животът. Когато житното зърно расте и зрее, то придобива живот в себе си. Обаче когато житното зърно се пече, то не придобива живот.

От всички храни най-хубаво е житото и хлябът. Всички други храни идват да допълнят хляба.

Чистият пшеничен хляб има повече хранителни вещества, отколкото другите храни.

Хлябът и житото служат само като проводници, през които животът минава, а самият живот се поддържа от импулса на човека към ядене, т.е. от чувството му към хранене. Това чувство привлича известни сили от природата, които именно поддържат живота.

Страшно нещо е грехът! Той е най-силната отрова, най-лошата миризма, която хората познават. За да се неутрализира силата на греха, хората ядат чесън. Чесънът е добро лечебно средство. Когато иска да дезинфекцира устата си или да подобри състоянието на стомаха и гърдите си, човек трябва да яде чесън. На болния предписвам чесън и ряпа, но не и на здравия. Ако стомахът е разстроен, свари ряпа и пий сока ѝ. Щом оздравееш, не я употребявай повече. Ако стомахът ти е слаб, пий по една малка чашка вино, щом оздравееш, никакво вино не се позволява. Забранява се ферментиралото вино, а не сладкото.

Препеченият, сух хляб ни дава всички необходими елементи за здравето. Когато отидеш на лекар, той трябва да ти каже какво трябва да ядеш, а не какво не трябва. Аз бих препоръчал 4 дни глад на болния, после варено жито, житена вода, печен праз, печени ябълки или круши, варени череши с малко хляб, малко ядене.

Киселото мляко и ягодите не бива да се ядат едновременно или едно след друго. Ако някой страда от туберкулоза или рак, да яде кисело мляко най-малко 3 години по 3 пъти на ден по 100 грама на всяко ядене, за да има микроскопическо подобрение. Като цяр киселото мляко е на място, но не и с ягоди.

Ако ядеш мед умерено, ще бъдеш здрав, ядеш ли повече, ще се разболееш.

Неврастенията у сегашните хора се дължи на чрезмерното употребление на месото. Единствената здравословна храна у сегашния човек е растителната. Тя смекчава грубото му естество. В бъдеще човек ще достигне до такова развитие, че ще може да извлича необходимите хранителни вещества направо от живата природа и тази храна ще бъде чиста, съвършена и напълно здравословна. В тази фаза на развитие няма да има животни на Земята.

Ако вземете предвид как се галванизират предметите, лесно ще си обясните как посредством известно допиране от пространството може да се достави храна, с която да се изхрани цял свят. Човек може да изяде

само едно хлебче, за да си набави елементите, които са му необходими за живота. Но от това, което поглъща, едва ли и една стотна се асимилира. Христос знаеше законите за превръщането на енергиите и с пет хляба можа да нахрани толкова народ.

ХРИСТИЯНСТВО

Ние не притежаваме друга книга като Библията. На мнозина тя може да изглежда разхвърляна, съставена без определена система и безсмислена, но там се съдържат велики истини, които като възприемем, ще се възстанови хармонията в света.

Та казвам: ние не трябва да тълкуваме скриването на нещата от Бога в лош смисъл. Ако тази книга е отворена като един лист и достъпна за всички, знаете ли какво ще стане? Ще дойдат всички онези благообразни посетители, като зелниците, големите мухи, ще оставят върху всеки лист на тази книга своите визитни картички и ще си заминат. Ще можем ли да четем след тях тази книга? Не, те тъй ще поставят визитните си картички, че трудно ще се чете. Следователно, за да се избавят от тези зелници, мъдрите хора са намерили за добре да скрият всичко, да затворят тази свещена книга. Когато дойде онзи човек, който може да пази книгата със свещено чувство, със свещена чистота – нему е позволено за отвори книгата, да чете от нея и да разбере какво е писано във всичките нейни глави. Като я прочете, той пак ще я затвори.

Но да се върнем към нашата тема. Какво значение има Библията за живота ни? Тя има непосредствено отношение към живота, защото е излязла от опитността на хората и може да бъде използвана като такава. А опитността на цялото човечество е опитност на индивида. И тази опитност ние не трябва да пренебрегваме. Не трябва да мислим, че ще намерим нови и по-добри правила за живота. Принципите не са претърпели никакво изменение, а само нашето отношение спрямо тях.

Като четете Евангелието, вие се натъквате на някои неразбрани неща. За да ги разберете, трябва да работите с неизвестни числа. Защо? Защото много работи от Словото на Христа са пропуснати. За да ги намерите, вие трябва да познавате математическите закони и правила и с тях да откривате неизвестните. Както палеонтолозите по отделни кости на животни, съществували в предисторически времена, могат да възстановят цялото животно, така и вие, от известното, което ви е дадено от Словото на Христа, можете да дойдете до неизвестното. Когато изучава мистичната страна на духовния свят, човек работи с неизвестни числа. Като четете Евангелието, вие се спирате върху живота на Христа като главен обект. Защо? Защото

животът на Христа представя сбор от живота на всички напреднали души, съществували преди него.

Христос казва: „Гладен бях, не ме нахранихте, жаден бях, не ме напоихте; странник бях, не ме приехте; болен бях, не ме погледнахте; в тъмница бях, не ме посетихте". Ония от вас, които нахранихте Христос, добре сте направили; ония, които сте Го напоили, добре сте направили; ония, които Го посетихте в тъмницата, добре сте направили. Каквото сте направили в името на Христа, добре сте направили.

Какво учение донесе Христос? Във времето, когато Христос се яви на Земята, светът имаше нужда от една трезва философия. Христос се яви в една епоха на насилие. Светът минаваше през една голяма криза и трябваше тази криза да се спре. Или другояче казано: в невидимия свят и страданията на Христа не са само Негови страдания, а една жертва, която цялото небе прави. Целият разумен свят, Бог, който е създал света, Той прави тази жертва. Тя е колективна жертва. Сега ние разбираме частично страданията на Христа. Има нещо велико в Неговото страдание. Ако всички християни имаха тази смелост, която Той имаше, ако всички можеха да страдат като Христа, на нас по-големи герои не ни трябват.

Христос се обръща към Своите ученици и им казва: „Не ви наричам вече раби, вие сте минали по този път, но ви наричам приятели, защото всичко, което чух от Отца Си, явих ви го". Какво е чул? За мощното, за великото знание в света, което и те самите ще опитат. Христос запозна учениците Си със силите на природата, затова при един случай те Го запитаха: „Учителю, според както ни научи, да снемем ли огън от небето, както направи Илия, да изплашим тия там?" Христос им отговори: „Този огън не е за сега. Вие ще снемете огън за сърцата на хората, а не отвън. Вътре в сърцата им ще внесете огън. Ако снемете този огън отвън, вие ще изгубите пътя си като ученици. Аз не съм дошъл да погубвам, но да дам живот, и то преизобилно."

Най-великият Дух на Земята, на Вселената е Христос. Не е имало случай, когато човек е в отчаяние, в безизходица, болен от тежка болест, да се е обърнал към този велик дух за помощ и да не му е помогнато.

Едно трябва да се знае: има ангели, които слизат на Земята или да изправят някоя своя погрешка, или с някаква специална мисия, с някакво задължение. И Христос, Синът Божий, дойде на Земята да изплати едно свое задължение, т.е. да изправи една своя погрешка. В какво седи погрешката на Христа? Когато Бог създаде света, Христос помоли да се даде свобода на хората. В това отношение Той стана поръчител за свободата на хората, обаче те злоупотребиха с нея. Те не живяха както трябва, вследствие на което Христос трябваше да дойде на Земята да плати полицата, която беше подписал.

И действително, той доказа това. Онези, които живяха преди 2000 години, и сега са тук. И ще бъде тъй, както Христос каза: „Аз се родих, за да свидетелствам за истината". Бъдещето е негово, светът е негов, правдата е негова. Той е носител на великата Истина. И аз казвам: всички трябва да бъдем носители на великата Божия истина. Схванем ли живота така, ние ще го разберем в неговата пълнота, ще добием радост и веселие – ще живеем според Божията Любов. Тогава всичко в света се освещава. Слънцето, звездите – всичко в света е създадено за онези, които са родени, за да свидетелстват за истината. От това гледище хубавите, красивите неща са онези, които любят Господа. Затова Христос казва: „Отче, където съм Аз, там искам да бъдат и онези, които си ми дал". Къде ще бъде той? В царството на Любовта.

В Стария завет Господ казва: „Опитайте ме". Как? Първият опит, който можете да направите, е да вървите съобразно великия Закон. Когато Христос беше на кръста, каза: „Такава е волята Божия. Отче, на Тебе предавам духа си". Защо страда Христос? За да се изпълни волята Божия. Когато беше в Гетсиманската градина, Той каза: „Отче, ако е възможно, нека ме отмине тази чаша! Ако Твоята Воля не е такава, аз съм готов заради Любовта да пренеса всички страдания." Това се отнася до всички. Дойдат ли страданията, ще кажете: „Отче, ако е възможно, нека ме отмине тази чаша!" Ако не може, ще се молите и ще кажете: „Такава е волята Божия". Ако отгоре изменят, чашата ще ви отмине. Казвате: „Ами после?" Ще ви разпънат, като ви забият най-много четири гвоздея, повече не може. „Ами после какво ще стане?" Ще ви кажат да се отковете сами. И Христос се отковa сам. „Как се отковa?" Като излезе от тялото си и отиде при Никодим. „Кой поиска тялото на Христа?" Йосиф от Ариматея. Христос не искаше да остави тялото си на Земята. То беше живо. Той отиде да отковe гвоздеите от тялото си и го възкреси.

Мнозина от вас сте заровени в гроба и викате, пъшкате под него. Казвам: дигнете плочата на вашия гроб и излезте! Като поставиха Христа в гроба, отгоре Му туриха плоча и голям камък върху нея. Той можа ли сам да премахне камъка от своя гроб? Не можа. Христос получи осемдесет хиляди удара от римските войници и четири големи гвоздея на ръцете и краката си, вследствие на което беше слаб сам да отмахне камъка върху плочата на своя гроб. Ангел дойде от небето да премахне камъка от гроба на Христа и Христос възкръсна. Днес и вие сте така слаби, както някога бе Христос; всички вие сте разпнати на кръста, имате гвоздеи на ръцете и краката си. Обаче между Христос и вас има една съществена разлика: Христос умря и възкръсна, а вие сте разпнати на кръста, но още не сте умрели.

Питам: защо невидимият свят позволи един от най-добрите, от най-силните хора в света да бъде бит, поруган и най-сетне разпънат на кръст? Защо трябваше този добър и силен човек тъй драматично и трагично да

умре? Свещената книга казва, че така било писано – нищо повече. Не се знаят дълбоките причини защо и за какво става това. Някои казват, че то трябвало да стане, за да се спаси светът. Когато запитаха Исуса защо е дошъл, той не каза, че е дошъл да умре, а казва: „Аз се родих, за да свидетелствам за истината. И всеки, който служи на истината, ще бъде на моето място."

Когато казваме, че трябва да страдаме, знайте, че това не е нашата задача, това са външните материални условия на света. Ти си беден, пропадаш в живота, имаш трудности, страдания, хората не те разбират – това е външната страна от живота на Исуса. Когато той беше в Гетсиманската градина, молеше се на Бога: „Господи, ако е възможно, нека ме отмине тази чаша". Но тази чаша не се отмени – така беше отредено от невидимия свят, но отгоре изпратиха един ангел да му помага. Защо разпънаха Исуса? Защото не му изпратиха на помощ Любовта. Тя не взе участие в неговия живот, а там, дето няма Любов, става винаги разпъване. Защо страдат хората? Защото между тях няма Любов. Защо съществуват противоречията в света? Защото там няма Любов. Защо е създаден адът? Защото Любовта не е там. Защо е създадено небето? Защото Любовта е там. Някой пита: „Защо съм нещастен?" Защото нямаш Любов. Това не показва, че ти не я искаш – просто ти нямаш Любов. Следователно, където Любовта не взима участие, там има най-големи драми и трагедии. Някои казват, че Любовта създава драмите и трагедиите в живота. Не, това не е вярно. Любовта не създава драми и трагедии – създава ги надпреварването, състезанието за нея. Любовта създава навсякъде живот, светлина, мир, радост и веселие. Всичко обикновено в живота, на което хората искат да поставят името „Любов", не е Любов.

Това е колективното разбиране на съвременното човечество, което се е отклонило от правилния живот, от великия Божи закон, от Любовта. Защо е така? Защото Бог му даде възможността само да се разпорежда със своя живот. Хората си позволиха неща, което нито са писани в Божествената книга, нито се срещат някъде из аналите на природата. Днес всеки човек, всеки дом, всяко общество, всеки народ може да се похвали със свободата, която му е дадена от Бога. Същевременно обаче всички съвременни хора носят и отговорност за своите дела. Туй е, което те наричат съдба или карма. Има нещо, което мъчи всеки човек.

„Каквото вържеш на Земята, ще бъде вързано и на небето." Кое е онова, което като вържем на Земята, ще бъде вързано и на небето? Днес всички се запитват по този въпрос. И сега хората очакват да дойде спасението отвън някъде. Всички очакват да дойде Христос от небето, всички очакват да дойдат ангелите и светиите от небето. Вярно е това, така е, право е, но то е външната страна на въпроса. Ако можеше светът така да се спаси, ето, Христос дойде преди две хиляди години. Ако това вярую е право, защо Христос, като дойде преди две хиляди години, не спаси света?

Ако разгледате резултатите на сегашното християнство, ще разберете, че има нещо криво в неговите методи. И наистина, стремежите на християните са прави, желанията им – също, но методите, които те прилагат, са криви. Вследствие на кривите методи християнството не постигна това, което можа да постигне. Християните възприеха методите на езичниците, с което внесоха големи заблуждения. Днес християните трябва да коригират своите методи за постижения. Задачата на християнството не седи в доказване съществуването на Бога. Още преди Христа гръцките философи се занимаваха с въпроса за съществуването на Бога. Задачата на християнството беше да се създаде връзка между всички души, да растат, да се развиват, да се освободят от ограниченията и от робството на греха. Друга главна задача на християнството беше повдигането на жената.

Сега вие ще ми зададете въпроса, ще ме питате: „Кажете ни как да излезем от това лошо положение, в което се намираме. Криза е, пари нямаме, гладни сме, къща ни трябва, обуща, дрехи трябват, въглища..." Съгласен съм, но ако държите старото учение, няма ли пак да ви трябват въглища? Казвате: „Ако ние следваме новото учение, какво ще придобием?" Съгласен съм, нищо няма да придобиете, но ако не държите новото учение, пак нищо няма да придобиете. Тогава казвам: по-добре моя минус, отколкото стария минус. По-добре ученията на Исуса, отколкото ученията на Илия и Мойсея. Ако искате да сечете горите, Мойсей трябва да ви дойде на помощ, да ви каже как да направите вашите бъчви. Но ако искате да възпитате вашите деца, потребен ви е Исус. Ако искате жена ви да се подчинява, да ви готви хубаво, потребен ви е Илия и Мойсей. Там е законът, ще я накара. Но ако трябва да се роди син или дъщеря, потребно ви е ученията на Исуса. Ако искате да станете генерал, да побеждавате света, трябва ви Илия и Мойсей, но ако искате да разберете защо е създаден светът, потребно е ученията на Исуса.

Аз не препоръчвам на хората религиозен живот. Под „религиозен живот" разбирам външната страна. Религиозният живот трябва да бъде отмерен. А като говорим за духовния живот, то е същината на човека. Всяко едно същество е духовно по същината си. А религиозният човек трябва да изпълнява. Но ако цялото внимание на човека е погълнато от външната, обредната страна, погубва се вътрешната същина. Вие, като ученици, трябва да се пазите. Щом съзнанието ви се интересува само от външни форми, образува се едно вътрешно бълникане – човек става недоволен от себе си.

Вътре в човека има три подразделения. В православната църква има също три подразделения, които са измислени от хиляди, хиляди години. Това показва вървежа, развитието на човека. Първото отделение е за оглашените, после – за верующите, и третото – за свещеника, който свещенодейства, разбира начина, по който да се служи на Бога. Попът е учителят.

Олтарът е мястото на учителя, който излиза оттам, турва огън и тамян в кадилницата, кади. Ако питате днешните попове защо правят това, защо кадят, те не знаят защо. Аз зная защо. Често и вие правите това, туряте тамян в кадилниците си и тръгнете да гоните дявола. Дяволът с тамян не се гони. Тамянът е само едно дезинфекционно средство. Когато гори тамянът, това показва, че вашето сърце трябва да бъде тъй горещо. Хубави мисли от сърцето ви трябва да излизат и да освежават атмосферата, в която живеете. Ако така кадите, вие добре разбирате символа на тамяна.

Туй, което Христос е учил, не се проповядва. Ако Христос дойде в съвременната култура, той ще се чуди на „гениалността" на хората – че от това, което той не е говорил, те са построили много работи, а от това, което е говорил, не са построили нищо. Ако дойде Буда, и той ще се чуди на будистите. Ако дойде Мойсей, и той ще се чуди. Всички учители ако дойдат, ще се чудят на „гениалността" на човечеството, че от нищо е създало нещо, а от нещо нищо не е създало... Някои ще кажат, че това, което днес става, е проповядвал Христос. Че досега никой не се е спрял да обясни стиха, който казва Христос: „Ако думите ми пребъдват във вас и ако вие пребъдвате в мене, Аз и Отец ми ще дойдем и жилище ще направим във вас и Аз ще ви се изявя". Ако е възможно да се изяви, какъв резултат ще има? Светлина ще имаме, топлина ще имаме, плодове ще имаме! Ако Слънцето грее, ако има съответствие на климата и растенията, ще има плодове! Но ако светлината не се явява, какви ще бъдат резултатите? Ще се яви оскъдност. Коя е причината за това ожесточение? Нима мислите, че днес християнските народи не са културни? Културни са, но те нямат по-добър закон, отколкото някога са имали. В приложение животът не се е изразил. Има нещо, което не е изпълнено, а трябва да се изпълни.

Ние трябва да изучаваме Христовото учение като една велика наука, а не като догма, защото догмата е буква, която стяга и спира напредъка. Формите и нормите трябва да се изменят съобразно нашата възраст също тъй, както се сменят дрехите на малкото дете според растежа му. Това значи да искаме от Господа дух съобразно нашата възраст. Когато дрехите са тесни, те стягат и затова трябва да бъдат разширени. Същият закон важи и за природата.

Христос е казал на своите ученици: „Не търсете слава от хората, а от Бога". А знаем, че Христос е дошъл, за да ни покаже истинския смисъл на живота.

За да можем да изпълняваме волята Божия на Земята, трябва да разберем основния принцип. Предназначението на човека е да разбере кои именно мисли и желания са съществени и кои могат да се реализират. Защото аз познавам мнозина християни, които проповядват Христовото учение, но като влязат в живота, започват да твърдят, че то е неприложи-

мо. Законът обаче е един и същ – той има милиони приложения и затова не можете да намерите двама с едно мнение и с едно и също разбиране. Основният принцип е прост, но приложението му е трудно. Например как можете да накарате двама души да бъдат в съгласие? Много мъчно. Защото омразата и безверието създават отрицателни мисли, а понеже съвременните хора работят с отрицателни мисли, затова и резултатите не са сполучливи. Христовото учение не е само стремеж към Бога, най-важното в него е приложението. Защо вдигаме ръцете си, като се молим? Вдигането на ръцете ни към Бога означава съединение – като се съединим с Бога, приемаме сила. Дясната ръка се отнася към Божествената Мъдрост, а лявата – към Божествената Любов. Значи при вдигането на ръцете си ние се съединяваме с Неговата Мъдрост и Неговата Любов.

Христовото учение в света е учение за повдигане на човешката душа. Ние не трябва да разбираме Христа само като един реформатор. Като реформатор той е направил не само чисто външно преобразование, Христос е внесъл нов принцип в самата тъкан на света, едно ново съзнание. Христос е внесъл братството в света. В този смисъл, именно, Христос се отличава от всички. Християните се отличават с братство. Той казва: „Един е вашият отец, а всички вие сте братя". Християнството поддържа, че има само един баща, а всички други са братя – Бог е техният баща. Всички други неща ще дойдат от само себе си. А днес ние сме турили тия принципи на заден план, на заден план сме турили Бога, на заден план сме турили братството и искаме да получим крайните резултати. Кои са те? Да се поправи светът! Как ще се спаси светът? Светът се нуждае от една възвишена Любов, светът се нуждае от възвишени чувства, светът се нуждае от благородни постъпки!

Аз мога да ви държа проповеди като другите проповедници и да ви кажа: „Живейте според Христовите правила!" Според мене, за да ви кажа, че не живеете както трябва, аз трябва да ви покажа как трябва да живеете, да ви покажа един образец. Непременно трябва да ви дам един образец. Всички Учители, които са идвали в света, се отличават единствено по това, че са дали образец на хората как трябва да живеят. Христос се отличава по това, че всичко, каквото имаше, Той го даде, Той даде един образец. Той даде все опитани неща. Той казваше: „Това, на което съм научен, това и на вас говоря". Ако светът би тръгнал по пътя на Христа, най-малко 95 на сто от всичките мъчнотии биха изчезнали.

Кои са причините за нашето падение? Сега няма добър човек в света: и онзи, който плаче, и онзи, който се смее, и онзи, който говори добро, и онзи, който говори лошо – всички са под еднакъв знаменател. Като гледат един как е забогатял като търговец на кожи, всички го облажават, без да знаят, че неговото положение се гради върху кожите на хилядите

овце, които е одрал. Търговецът казва: „Това е моя стока, спечелил съм си я“. Възразявам: ти си квадратен лъжец и крадец, защото си придобил богатството на гърба на животните, като си одрал кожата им. Някой ще каже: „Това е моя къща, съградил съм я с труд, с пот на челото“. Отговарям: направил си я на гърба на толкова хора, чиито кожи си одрал. Някой каже: „Това е мое тяло“. Да ме простиш, не е твое тяло. Защото, за да се поддържа човешкото тяло, знаете ли колко същества страдат? Колко майки, бащи, братя, сестри са положили живота си за него! Затова вие нямате право да мислите, че това, което имате, е ваше. Според християнството, първото нещо, което трябва да имате предвид, е следното: да признаете, че всичко, което имате, не е ваше, а на Бога.

Когато някои говорят против мен, казвам: слушайте, това, което казвам, не е мое, аз не защищавам своя собственост. Този Бог, Когото аз зная, е много добър, но едновременно много строг. Той е толкова добър, че няма по-добър от Него, когато вършиш волята Му, но няма и по-строг от Него, когато не изпълняваме волята Му и вършим зло. В момента, когато кажем, че това тяло е наше, върху нас, върху децата ни, върху всички идва проклятие. Трябва да кажеш: „Господи, благодарим Ти, че си ни турил в туй Твое тяло“. Така трябва да мислят всички. Все някой ни пречи, ние се хокаме хамалски и казваме: махни се оттук! Няма какво да се махаме. Аз често казвам, че съм готов да отстъпя, ако съм причина за вашите страдания; но да ви дам тялото си, това няма да направя, то не е нито мое, нито ваше – него ще предам на Господаря му; моя ум, моето сърце ще предам Нему; вие господари на тях не можете да бъдете. Това трябва да знае всеки ученик на окултизма, на теософията, на спиритизма, на мистицизма, на християнството, защото всички тези наименования изразяват една цел, представят онзи Божествен живот, който се проявява. Състоянието на духа е едно, а състоянието на душата – друго; състоянието на ума и на волята е едно, а състоянието на сърцето – друго; то са пет състояния, които се различават помежду си. Воля, сърце, ум, душа, дух са неща нам непознати. Туй, което знаем, то е, че страдаме. Усещаме само известни промеждутъци: понякога мислите ни са ясни, а понякога – тъмни; понякога умът ни се мени, понякога умът ни е ясен, понякога – тъмен; понякога чувствата ни са ясни, а понякога – тъмни; понякога имаме сила, а понякога – нямаме. Казват: имаме душа. Но какво нещо е душата? Туй, което чувстваме, е само проявление на душата.

Не само религията, но и науката може да ни спаси. Не мислете, че това е в противоречие с всичко, което съм ви говорил за науката. Ти може да имаш и храна, но с нея ти пак ще умреш. Казва се, че ако човек гладува, ще умре. Смъртта не идва от недояждане, а от преяждане. Всички хора умират, но никой не умира от глад – всички умират все от преяждане. Ето какво разбирам под „преяждане“. След като си натоварил каруцата си

повече от нейните възможности, като се счупи, тя вече не може да върви. Ти решаваш да не я товариш вече, но колата въобще не върви. Преставаш да ядеш, но след като колата ти вече е натоварена и счупена. Сегашното човечество – както индивидите, така и народите – все се осигуряват. Това е един обществен въпрос. Всички народи мислят, че ще дойде някаква опасност, и осигуряват своето бъдеще. По някой път имат известен разум, но обикновено постъпват безразборно. В известна степен и това е нужно. Но то в никакъв случай не е разрешението за един народ, който урежда своето бъдеще, нито за един човек, който урежда своето бъдеще.

Господ не може да премахне страданията, които ние сами сме предизвикали. Той казва: „Нека се върнат към вас!“ Туй, което ние сме създали, то се притегля към нас. Туй дете, което си родил, то няма да отиде да живее при другите, то ще дойде при тебе. Ако си го родил добро, то такова ще дойде. Тъй седи животът. Животът, който Бог ни е дал, е един отличен живот. Ако нашият живот не е такъв, то се дължи на ред причини или във физическия свят, или в духовния свят, или в Божествения свят, или пък на нашето неразбиране. Трябва една по-умна философия за съвременния живот, за да се избавим от тези несносни страдания, които идат. Ние сме в преддверието на още по-големи страдания, които вече идват. Вяра трябва! Зима иде и вие казвате: дърва трябват, въглища трябват, двойни прозорци трябват, юргани трябват. Сега, преди да е дошла още зимата, вие си набавете тия работи. Дебели дрехи ви трябват, обуща, въглища ви трябват, дебели чорапи. Но три месеца като минат, и зимата ще се свърши. Тя ще си отиде и тогава ще дойде пролетта. Вие ще излезете навън и ще благодарите на Бога за добрините, които идат. След големите страдания ще дойде царството Божие между хората и тогава всички ще бъдете радостни и весели. Кога ще бъде това? Когато стане.

Хората имат два възгледа за света. Според едни, светът е една придобивка и те се стремят да завладеят света. И затова цитират стиха, че Бог е направил света и дал власт на човека да го завладее. Но те са изпуснали предвид по какъв начин може да се завладее земята. След като страда, Христос казва: „Дерзайте, аз победих света!“ Там не се казва, че Христос е завладял света, а че е победил света; знаете каква история беше, докато победи света. За да се завладее света, трябва да стане една война още по-страшна от тази, която сега се готви. Не е лесна работа да се завладее светът. За да се победи светът, трябва да дойде един човек съвършен като Христа и без всякакви оръжия да го победи. Биха Го, плюха Го, туриха Го на кръст и най-после Той каза: „Победата е моя“. Как можаха тогава да повярват, че този човек ще победи света? Кой би могъл преди две хиляди години да повярва, че Христос ще победи света? Обаче днес вярваме, че светът е почти победен. Светът не е завладян, но е победен. Под думата

„завладян свят“ разбираме такъв свят, в който да има ред и порядък, в който Любовта да управлява като закон. Едно от големите противоречия при създаването на света е, че се явяват две противоположни течения. Така поне говори окултната наука. Аз ви предупреждавам, че това е наполовина вярно, но го приемете, за да имате възможност да си съставите ваше мнение по въпроса. Някои хора поддържат, че според едното течение светът трябва да се управлява със строгост, със сила, а според другото, че светът трябва да се управлява с мекота. Първата епоха от създаването на света беше епохата на меко управление. Това бяха хората, които живееха в рая. Те управляваха за малко време и после казаха: „Така не може светът да се управлява“. Тогава им дадоха един закон, но те не го изпълниха. След съгрешаването на Адам и Ева като видяха, че с мекота не може да се управлява, божествата от невидимия свят дадоха управлението в ръцете на онези, които казват, че с насилие, със строгост трябва да се управлява. И сега целият свят се управлява от хората от втората категория. И тяхното управление е вече към края си. Те направиха много повече и много по-големи погрешки от първите.

Трябва да знаете, че в света всички блага и добрини са резултат само на добрите хора. Лошият човек богат не може да стане, той е богат временно, лошият човек учен не може да бъде, лошият човек философ не може да бъде, лошият човек поет не може да бъде – може само временно. Временно има учени, но малцина са ония, чието име надживява всички векове. Вземете името на египетския мъдрец Хермес. И досега изумява неговото учение. Този учен човек е казал такива свещени мисли, че сегашните учени хора едва сега засягат туй, което Хермес е разкрил преди четири хиляди години. Творчески ум е имал. Ние питаме, защо е трябвало да казва неща преди четири хиляди години, след като хората едва днес започват да ги разбират? Египтяните ни най-малко не разбраха тези неща. Учените хора, жреците, ги разбираха, но не бяха в състояние да ги проповядват – и мъдростта свършваше с невежество. Казваха, че боговете екзекутират хората с гърмове. Това е въпрос. Как сега ни поразяват „боговете“? Сега ти теглят един куршум, гръмнат те. Някъде падне бомба. Това не е гръм от Бога, това е гръм от хората – гръм на греха. При Божия гръм има живот; в човешкия гръм има смърт. Когато Бог умъртвява един човек, той го умъртвява, за да го съживи; когато един човек умъртвява друг човек, какво става тогава?

Представете си, че някой е заградил един планински извор и е турил надпис, че този извор е негов. Представете си, че той взема по един лев за десет килограма. Като вземеш сто килограма, ще платиш десет лева. Питам: ако господарят го няма там, а аз отида да си наточа вода и си замина, без да оставя нищо, какво престъпление съм направил? Господарят

не произвежда водата! Той е заграбил тази вода и няма право да тури никаква ограда – тази вода не може да остане там! Въздухът и водата не познават международни граници, те са общи за всички държави. Дунавът минава навсякъде – минава и през българската държава към Черно море по своя път. Той не признава никакви граници. Могат ли да кажат: „Дунав е наш“? Кой може да тури граница на въздуха и да каже: „Този въздух е наш“ – английски ли е, или е френски въздухът? Кой може да тури граница на светлината и да каже: „Тази светлина е българска“? Има неща, които нямат патент. Никой няма право на тях. Международни са те на Земята. Ако земята е българска, то водата е международна, въздухът е международен, светлината е международна, човешката мисъл е международна. Ето, така трябва да се разбира Христовото учение!

Съвременната философия седи в това, че всички оценяват само умрелите хора, затова тя е култура на мъртвите. Христа днес оценяват. Хиляди църкви има съградени в Негово име. Всички Му палят свещи и кандила, но каквито престъпления и да се вършат днес, все в Негово име се вършат! Той все мълчи... Затова Христос е добър, идеален, защото никога не протестира. Ако Христос живееше днес на Земята, щеше да влезе в противоречие с онези, които вярват в Него. А сега всички цитират: тъй казал Христос, иначе казал Христос. Да, понеже е умрял. Но какво е мислил този учен човек, какви са били Неговите дълбоки възгледи за живота, те не искат и да знаят. Всички разглеждат повърхностно нещата.

Хората казват: „Защо Господ, като е всемогъщ, не оправи света?“ Как да го оправи? „Онзи, който лъже, да му изсъхне езикът; онзи, който краде, да му изсъхне ръката.“ Ами тогава ние щяхме да имаме един свят само от неми и сакати. Как мислите, щеше ли да ни бъде приятен такъв един свят само от недъгави хора? Господ обаче дава диаметрално противоположно управление, върви по обратния на този процес и казва, че който иска да бъде господар, трябва да бъде слуга. Тоя процес се състои в следното: силните хора искат обикновено всички реки да се вливат в тяхната река; в доброто обаче процесът е тъкмо обратен – Господ се разлива в малки рекички и вместо Той да ги управлява, оставя те сами да се управляват. Може да направите един малък опит във вашия дом, да излезе от вас мисълта вие да управлявате: турете си на ума да станете слуга, да станете слуга зарад Господа. И тогава ще слезете на мястото на Господа. Търсите Господа на небето, но Той не е там; когато вие пъшкате и страдате, Той е във вас. И туй, което хората наричат растене, напредване, то е, че в този процес работи Господ. Той е най-добрият работник.

И тъй, от начина на храненето и от живота, който човек води, може да се определи колко години неговата кола, т.е. неговото тяло ще му се подчинява. Това зависи и от разумността на човека. Който не живее разумно,

той е осъден на преждевременно остаряване; когато човек остарее, краката му отслабват и се отказват да му служат. Такъв човек се намира вече в зависимост от другите хора и често става играчка в техните ръце. Според новото учение на човека е определено да живее 120 години и до това време да си служи сам, да не се нуждае от ничия помощ. Човекът на новото учение не трябва да боледува. И като дойде време да замине за онзи свят, той пак трябва да бъде здрав, да не е боледувал. Заминаването на човека за онзи свят трябва да бъде като заминаването му от един град в друг или от една държава в друга. Днес някой заминава за онзи свят, след като е боледувал дълго време, след като са изхарчени за него 20-30 хиляди лева и в края на краищата продължава да смущава близките си и от онзи свят. В такъв случай по-добре е било да не заминава, но да остане да живее още на Земята. Следователно на ония, които мислят да ни смущават от онзи свят, казваме: „По-добре останете на Земята да си поживеете още, че тогава ще ви изпратим на онзи свят. На Земята ще посещавате театри, концерти, балове – каквото пожелаете. Освен това, ще имате хубави къщи, хубави дрехи, от всичко ще бъдете задоволени." Бог е създал света тъкмо за тези хора. Този свят не е създаден за праведните хора, но за грешните, да не смущават праведните, да не пречат на работата им. И наистина, на грешните хора са дадени много блага, да ядат и да пият, да не правят престъпления. Въпреки това, на Земята пак стават престъпления. Това се дължи на недоволството на грешните хора. Праведните, добрите хора на Земята са малко. Ако погледнете с окото на ясновидеца, ще видите каква малка част от хората светят, т.е. изпускат светлина. По-голямата част от хората на Земята са грешници. За да ги задоволи, Бог им е дал безброй блага – ядене, пиене, къщи, ниви, богатство, само да не вършат престъпления. Наистина и това е култура, но култура на грешни хора, която е временна, а не вечна. Без тези блага, без тези удоволствия, животът на Земята щеше да бъде още по-лош, с повече нещастия. При това положение тия хора не могат да се обърнат към Бога. Те трябва да минат през големи страдания, да се пробуди съзнанието им и тогава доброволно да потърсят Бога. Нека всеки се определи към кои спада – към светлите или не.

Най-важните книги сега се пишат. Следователно, когато аз ви говоря за познаването на истината, говоря за една книга ненаписана. Вие може да ми цитирате какво нещо е истината, но за истината никой досега не е дал определение. Хората са определили какво нещо е фактът, но фактът, това не е истина. Хората понякога определят вероятните работи като истина. Но вероятните работи са от съвсем друга категория, от съвсем друга област. Всичките хора се спират и казват: „Кажи ми истината". Но човек, който не познава своята храна, всякога ще боледува. Трябва да познаваш храната си, или онази храна, която е необходима за здравословното състояние на тялото ти. Ако ти не познаваш своите приятели, всякога ще се натъкваш на

мъчнотии. Ако ти не познаваш майка си и баща си, всякога ще се натъкваш на мъчнотии. Ако познаваш баща си, ти ще бъдеш свободен.

Съвременното общество е високо напреднало само в механично отношение, а в духовно то е твърде изостанало. Сегашната култура подготвя пътя на една нова култура. Затова не трябва да се мисли, че този свят е лош. Напротив, по отношение на Бога всичко е добро. Ние трябва да се стремим към усъвършенстване, без да правим компромис между доброто и злото – да бъдем или на страната на доброто, или на страната на злото. Тези два принципа могат да бъдат примирени само от Бога, но как ще стане това, не знаем. Това е велика тайна, за която никой нищо не знае.

И тъй, главната мисъл, която трябва да остане в умовете ви, е всеки ден да откривате в себе си по една нова черта, която Бог първоначално още е вложил в душата ви. Не можете ли да откриете такава черта в себе си, вие се лишавате от благата на живота.

Щом се докоснем до Библията, разбираме, че тя е една книга, излязла от опитността на вековете, и истините в нея са изкристализирали от тези опитности.

Моят възглед е, че Бог съществува във вид на два принципа. Всички души съществуват в Него и притежават известно съзнание и тези души са, които заставят Бога да твори света. Нека дойдем до първоначалното състояние на света, на материята. Няма съмнение, че при това първоначално състояние материята е била съвършено прозрачна, а в такава прозрачна среда нищо не може да се обособи. Следователно Бог е трябвало да видоизмени първоначалните вибрации на материята и да я сгъсти. За това как е създаден светът, съществуват различни възгледи. Ето какво аз мисля по този въпрос: цялата Божествена енергия се движи по една права линия. Следователно от това движение не може да се получи един и същ резултат, но понеже Бог променя посоката с пречупване линиите на движението под един определен ъгъл, те започват да се кръстосват, възниква едно спираловидно движение на материята, като по този начин се образуват отначало великите светове, а след това по-малките слънца, които постепенно са изгубили своята светлина и са станали като нашата Земя, на която могат да живеят хора. Разбира се, за този процес са били нужни милиарди години, за да се подготви еволюцията на една бъдеща Вселена.

Сега нека се върнем към отношенията в света. Всичко в света – огънят, цветята и водата са все предмети на туй училище, наречено свят. В него няма нищо без съдържание. Така, ако сте в състояние да възприемете вибрациите на цветето, вие ще можете да се вслушате в гласа му и ще чуете неговата история, защото и цветята имат толкова съзнание, колкото и ние в нашия свят. Както ние гледаме на цветята, така и напредналите духове гледат на нас.

Така е и с мислите, и желанията. Колко от вас са господари на своите

мисли и желания? Мнозина ще кажат, че са господари, но щом ги поставят на изпит, сами ще се убедят в противното. Следователно на такъв човек, който не е господар на мислите и желанията си, не може да се даде свобода на действията, защото ще се увлече и ще направи големи пакости. За него ще настъпи това, което се нарича страшен съд. Това се отнася за тия, за които ще настъпи Божествената нощ от 12 милиарда години, докато настане Божественият ден. Това е, от което една душа трябва да се бои. Действията на Бога са разпределени с математическа точност и никога не се повтарят. Ако една душа изостане в развитието си и дочака Божествената нощ, условия за нейната еволюция ще ѝ се дадат отново чак след като тази нощ премине.

Духът Елохим, Който е Божий помазаник, е ръководител на българите. Той е ангелът, който е поставен от Господа да води българския народ и цялото славянство. Той е ангелът на Завета, Господ, Комуто българите дължат своето политическо освобождение. Да, българите дължат много на Елохима. И Той ще се яви между славяните, но те няма да Го разпънат както евреите.

Ясно е казано, че Господ има много имена. В еврейския език например Той има 34-35 имена. И когато ние призоваваме Христа под името Исус, това означава, че трябва да се научим на търпение. А под сегашното си име, Христос е Син Божи.

Други пък запитват кой е правилният начин на молене, къде трябва да се събираме за молитва или за решаване на някои въпроси. Казвам: вижте де се събират птиците! Те правят своите срещи и събрания във въздуха. Съберат се много птици, разменят си някои важни мисли и после се разпръсват. Вие не можете ли като птиците да правите вашите събрания във въздуха? Същият въпрос зададе една жена самарянка на Христа преди две хиляди години. Тя Му каза: „Господине, гледам, че Ти си пророк. Бащите ни в тази гора се поклониха, а вие казвате, че Ерусалим е мястото, дето трябва да се кланяме". Казва ѝ Исус: „Иде часът, когато нито в тази гора, нито в Ерусалим ще се поклоните на Отца. Но иде време, и сега е, когато истинните поклонници ще се поклонят Отцу с Дух и Истина; защото Отец таквиз иска поклонниците си. Бог е Дух и които Му се кланят, с Дух и Истина трябва да Му се кланят." Истинското служене на Бога не е във външната форма, не е във физическото. По отношение служенето на Бога трябва да Му се поклонят с Дух и Истина!

Отворете очите си към Бога. Няма същество по-умно, по-добро, по-чувствително, по-отзивчиво от Бога. Никакви ангели, серафими, херувими не могат да се сравняват с Бога. Някой казва: „Че този Господ с мене ли ще се занимава?" Като нямате вяра в Него, вие му причинявате страдания. Знайте, че Господ се занимава и с най-малките същества, и тях чува, та вас ли няма да чуе? А

хората на XX век държат очите си затворени и се лишават от Божествената светлина. Ако ние живеем в една изба десетки години, ще има много болести. Аз взимам това не само на физическото поле, но и в духовния свят, където причините са едни и същи. Молиш се на Бога, но не излизаш от избата си. Първото нещо е да отвориш очите си към Бога. Ще кажеш: „Не зная какво е Бог". Това не е важно. Аз може да не зная какви са елементите на Слънцето, но излагам гърба си към него и се ползвам от лъчите му. Човек, колкото и да е лош, ако е тръгнал към Бога, и малко да мисли за Него, е спасен. Знайте, че в това учение, за което ви говоря, човек не погива. Ако изгубите ръцете, краката, очите, ушите си, и тогава няма погиване.

Чудното е, че съвременните хора, не всички, но някои от тях, когато е дошло християнството, те са мислили и мислят, че то може да се усвои по един много лесен начин. Не. Принципите на християнството изискват цял един живот, за да се приложат. И не е достатъчно само да се приложи едно учение, но резултатите, които се добиват, трябва да се запазят. Всички говорят за хубавия глас на една певица, която е родена така, има отличен глас, но ако тя не пази своето гърло, ако обича да яде люто, да пие студена вода, да бъде немарлива към гърлото си, мислите ли, че задълго ще запази своя хубав глас? По същия начин и човешкото сърце трябва да се пази. Някои казват, че човешкото сърце било развалено и следователно няма какво да се пази. Когато един човек се обърне към Бога, неговото сърце се обновява. И ние говорим за тези сърца. Искате да вървите из пътя и да прилагате вече. Добре, сърцата ви са обновени. Питам: тия обновени сърца, ще ги изложите ли на тази външна промяна? Пазене трябва! То вече е наука.

Само онзи може да служи на Бога, който има Любов към Него. Ще кажете, че се разкайвате, че се молите. Това не може да ви спаси. Години усилена работа се изискват от човека, за да дойде той до дълбоко, вътрешно разкаяние и да започне да работи за Бога. Иначе никакви молитви няма да помогнат. При това положение никой Учител в света не може да ви изкупи. Вие сами трябва да се изкупите, сами трябва да дойдете до разкаяние. Всичко това зависи от вас. Понякога сърцето на човека се смекчава и после отново се втвърдява. Тази мекота не може да подкупи небето. Мекота, която се крепи на материална основа, е временна. Друга мекота на сърцето се изисква от човека – мекота, основа на която е Любовта. Мнозина употребяват напразно името Божие. Две думи кажат и ще споменат това име. Не, Божието име с Свещено и само онзи може да го изговаря, който върши Неговата воля. Дръжте това име дълбоко в душата си, ако искате да се повдигнете.

Дръжте името Божие свещено в душата си и всякога си спомняйте за благата, които Бог ви е дал. И в миналото, и в настоящето вие сте поставе-

ни при условия да познаете великата Любов към вас и да Му благодарите. Здраве, сила, богатство, щастие – Той всичко ви е дал. На вас остава само да благодарите, да учите и да славите Бога. И в богатство, и в сиромашия, и в здраве, и в болест, и в щастие, и в нещастие. Той всякога е бдял над вас и ви е утешавал с думите: „Идете да работите, Аз съм с вас!“ Бог не желае да загине нито едно от Неговите чеда. Обаче който не изпълнява волята Му, той ще страда, не поради желанието на Бога, но понеже нарушава основния закон на живота – законът на Любовта. Който изпълнява волята Божия, той ще реализира благородните желания и копнежи на душата си и ще се повдигне. Той ще представлява желязо, нагорещено до хиляда градуса. В тази температура ще изгорят всички недоразумения, нещастия, болести. Само при това положение човек ще изпита дълбоко в душата си вътрешен мир и спокойствие. Той ще разбира страданията на хората, ще им помага, ще им посочва пътя, който води към необятния свят на великата Божия Любов.

„Всичко, което поискате в Мое Име, Аз ще го направя.“ Може ли Земята или Слънцето да пропаднат, когато законът владее? Те ще съществуват дотогава, докогато Той държи юздите в ръцете си. Може ли една душа да пропадне или да изчезне, докато Господ царува? Може ли тя да се отдалечи и пропадне в бездната, докато той държи нейните съдбини в ръцете си? Не! Както всеки свят се създава за целта си – да се насели и да даде място на живота да се развива, така и всяка душа, сътворена от Бога, се ражда, за да даде място на Неговото съзнание да се облече в нея. Както световете служат за живота на душите, така и животът на душите служи за Божието съзнание. Както душите се въплътяват в световете, така и Бог се въплътява в душите и проявява Своя Дух. Няма причина, която би могла да ви застави да се плашите или боите от някого. Вие не сте длъжни никому, освен на Бога. Всичко, което сте придобили и което притежавате, е Негов дар. Следователно гледайте да го употребявате за добро както за себе си, така и за другите. А Бог, Който живее във вас, ще ви научи на всичко, което е най-добро и най-правилно. Той ще ви покаже Своя път и начина, по който да проумявате делата Му. Вътрешните смущения в душата ви са предвестник, че времето на обновлението ви е близо. Когато малкото дете в утробата на майка си започне да се движи и да усеща, че мястото му е станало тясно, това вече е признак, че е дошло времето за неговото освобождение – още малко и ще се чуе радостният му глас вън, в широкия свят. Така и вашата душа вече не може да бъде задоволена от нищо друго, освен от Бога.

Но за да се предаде реалност на живота ви, трябва да влезете в съюз с Бога и всецяло да му се отдадете. И тогава вечната Любов може да роди нещо ново за вас. Ето в това преддверие на Божия дом ви очаква това, което желаете. Бог ви чака на небето и ви призовава в Своето общение.

Да, лицето на Господа е повече от всичко видимо. Слушайте този вътрешен глас. Господ има да стори нещо за вас. Ръката му се простира и Той ви извежда веднъж завинаги от това място и ви отвежда там, където Той желае. Дните на робството вече са преминали. Пред вас лежи обетованата земя, в която вие влизате. Сам Господ ви въвежда там и Той ще бъде винаги с вас и вие няма да бъдете никога лишавани от Неговото присъствие. Стойте сега и слушайте какво Бог ще ви говори. Стойте и четете това, което ще пише. В това, което ще чуете, и в това, което ще прочетете, е животът. Но блаженството ще придобиете в това, което ще видите.

И така, първата стъпка е слизането, втората е, която сега минаваме, а третата стъпка е Любовта. Тези три стъпки в християнството съответстват на седем стъпки. Първата стъпка е пътят към обръщането, което значи да се измени посоката на движението. Втората стъпка е покаянието, или преглеждането на стари сметки, т.е. да си признае човек, че е поел известно задължение, което трябва да се изпълни. Третата стъпка е спасението, т.е. придобиване здраве на душата. Четвъртата стъпка е възраждането, петата стъпка е новораждането от Дух и вода. Всички, които са родени в Христа, вече не грешат, защото у този, който притежава новия зародиш, тъканите са се изменили. У вас може да се роди мисълта: „А ние от кои сме?“ Но това да не ви плаши, защото щом у някого има стремеж, това показва, че той върви напред. Шестата стъпка е посвещението. В сферата на това състояние се намират така наречените Hollines People (хора кротки и смирени, разпръснати из американските църкви, за които може да се каже, че в духовно отношение те са тяхното украшение). Седмата стъпка, това вече е възкресението.

Като премине човек тези седем стъпки, той вече е готов за Небето. Сега, тези седем стъпки се делят на 49 други стъпки, т.е. всяка от тях се разделя по на седем стъпки. Така че има седем пъти по седем, 49 стъпки, по които трябва да се възкачите, за да възлезете при Бога. Виждате, че числото 49 е съставено от числата 4 и 9; събрани заедно те дават числото 13, което показва цялото развитие на човечеството. Но за да се изминат тези 49 стъпки, нужни са милиарди години.

В първите четири от тези седем стъпки на християнството човек еволюира, страда, а в другите три се възражда, т.е. в четирите човек страда, а в трите си почива. Има и други стъпки за четирите полета. И те са 28 стъпки – за всяко поле по 7. Те също извеждат до Бога, но изискват милиарди години, докато се стигне до Него.

Има хора, които не знаят да ядат. Една свиня като си тури муцуната в коритото, не я вдига вече. Това е най-лошото ядене. Ти като глътнеш една хапка, ще благодариш на Бога; после втора хапка, пак ще сдъвчеш и ще благодариш и т.н. А пък сега като ядеш, ти плющят ушите. Това бързане

предизвиква болест. Яденето е дадено като метод за възпитание. Понеже Бог е скрит в житото и ти като благодариш, Бог ще се отвори и ще ти даде благословение. Бог е в хляба. Ти постоянно молиш Христа да дойде да го видиш. А като дойде Христос в хляба, ти гледаш как по-бързо да се отървеш от него, остатъка изхвърляш. Там, където Христос идва, хората го отхвърлят, а там, където Христос го няма, хората го търсят. Христос никога няма да дойде там, където хората го търсят. Казано е: „Аз съм живият хляб и който го яде, ще има живот в себе си". Ще държите тази мисъл в ума си ден, два, три, месец и тогава тя ще израсне в тебе, този хляб ще се разраства в теб.

Христос казва: „Ако не ядете плътта Ми и не пиете кръвта Ми, няма да имате живот в себе си". Значи, това е живото дърво, от което като ядеш, ще оздравееш. Като приемеш от неговите мисли, ти се посвещаваш, като възприемаш от неговите чувства, ти се облагородяваш, ставаш силен, като знаеш как Той постъпва и като постъпваш като Него.

Да придобиеш вяра, това е постижимо. Да усилиш вярата си, и това е постижимо. Искате да станете набожни. Това е най-опасната работа. Няма по-опасно желание за човека от това, да стане набожен – все едно е да отидеш на Слънцето, да опиташ температурата му и да се върнеш на Земята с нови придобивки. В сравнение със Слънцето, Земята е много користолюбива. Върнеш ли се отново на Земята, ще започнеш другояче да мислиш, преврат ще стане в тебе.

Има три пътя, които можете да следвате – пътят на Любовта, пътят на Мъдростта и пътят на Истината. Това е Тесният път на Живота. Христос казва: „Малцина са, които ходят в тесния път". Обаче всички могат да ходят в пътя на Любовта. Ако не можете да ходите в пътя на Мъдростта, влезте в пътя на Любовта. Ако не можете да влезете в този път, влезте в пътя на Истината. Значи, пътят на Любовта, Мъдростта и Истината, това са трите пътя, по които трябва да вървите. Не се сърдете, че някой не върви в пътя, по който вие вървите. Вървете напред. Резултатът и на трите пътя е един и същ; има разлика само в извивките, които всеки път прави. Това е учил Христос, когато е бил на Земята; това учи и сега. Ако не можете да разберете земните работи, как ще разберете небесните? Ако не разбирате лесното, как ще разберете мъчното?

Съвременните хора се нуждаят от нови разбирания, които създават нови отношения, ново верую. Днес всички казват, че вярват в Бога. Каква вяра е тази, която не прави никакви жертви? Някой казва, че е готов да се хвърли от канара само да докаже, че вярата му в Бога е силна. Лесно се говори, но всичко, което се говори, не може да се изпълни. От човека се иска разумна, а не безразсъдна вяра. Когато Сатаната изкушаваше Христа, той Го накара да се хвърли от храма да види дали наистина ангели ще

го поемат, да не счупи крака си в камък, според казаното в Писанието. Христос не се поддаде на изкушението и отговори: „Махни се оттук, не изкушавай Господа!“ Ако е въпрос да опитваме Господа, нека пръв се хвърли онзи, който изкушава другите. Разумен трябва да бъде човек. Да се хвърли човек от канара за Господа, това е вътрешен процес. При известен случай човек може да падне от канара и да остане неповреден. Това се постига чрез изменение тежестта на тялото. То се дължи на физически закони, които хората още не познават. Следователно всяка постъпка трябва да бъде разумна. Ако е за придобиване на някаква опитност, има смисъл човек да се хвърли от канара. Но ако при това хвърляне се убие, той изкушава Господа. Такова хвърляне е неразумно, в него няма никакъв смисъл.

Всички трябва да се научите да се самоконтролирате. Вие нямате самообладание. За един християнин самообладанието е едно необходимо качество, защото без него той нищо не може да направи. Човек, който не се владее, е разбита къща – разнебитен мозък, разстроен организъм. Самообладанието е качество на душата; то е признак на една висша интелигентност, с която сме свързани с твърда и непоколебима вяра. Когато сме в пълно съгласие с Бога, тогава сме и в пълно самообладание. Но когато се засягаме, значи, че сме честолюбиви. Честолюбието е отрицателна черта.

Самообладанието е едно много важно качество, което трудно се придобива. Човек, който има самообладание, е тих и спокоен, не се сърди никому, от всяко страдание извлича поука и вече знае как да постъпи следващия път. Нашето самообладание се поставя на изпитание с мъчнотиите в света. Аз наблюдавам София, как в първите дни на всеки месец хората са бодри и весели, защото са си получили заплатите, но към средата на месеца те вече са унили, загрижени и улиците са празни.

Новото учение изисква от всички да имате един център, на който да разчитате – висшето Божествено съзнание, което винаги е будно. Ако обичате Бога както трябва, то всички ония души, свързани с Него, ще ви се притичват на помощ в трудни моменти на живота ви и ще задоволяват нуждите ви.

Християните казват, че преди две хиляди години Христос пролял кръвта си за човечеството. Наистина, проля се Христовата кръв и отиде в земята. Ако хората се бяха присадили с кръвта на Христа, светът щеше да бъде друг. Питате, ще дойде ли Христос втори път на Земята. Ще дойте, но чрез живото Слово. Вярно ли е това? Ако обичаш Христа, вярно е. Ако си свободен, вярно е. Ще кажете, че и вие имате опитности от духовния свят. Дръжте опитностите си, те ще ви ползват. Казвам: има изключителни опитности, които се случват само веднъж в живота на всеки човек. Само веднъж можеш да видиш Христа. Казано е в Писанието: „Които чуят гласа Ми, ще оживеят“. Тоя глас е като слънчевия лъч – това е отличителното му качество. И растението като чуе тоя глас, изниква, нагоре расте. Когато

човек чуе тоя глас, светла мисъл прониква в съзнанието му и благородно, Божествено чувство в сърцето му.

Казвате: „Дано дойде Христос, да Го видим, да оправи света". Представи си, че Христос е дошъл, но ти си сляп, не Го виждаш; ти си глух, не Го чуваш; обонянието ти е притъпено, нищо не възприемаш от външния свят; езикът ти е болен, не можеш да ядеш; краката ти са слаби, не можеш да ходиш; ръцете ти са болни, не можеш да работиш. При това положение каква полза ще имаш, че Христос е дошъл? Христос е дошъл, но не можеш да учиш.

Мнозина запитват: „Коя религия е права?" Това не ме интересува. В даден случай аз се интересувам от въздуха, който има отношение към мене, към който и аз имам отношение. Интересува ме светлината, която има отношение към мене, към която и аз имам отношение. И вие се интересувате от светлината, която се интересува от вас; от топлината, която се интересува от вас; от силата, която се интересува от вас. Не се интересувайте от далечни, отвлечени неща за вас. Коя религия е права – оставете тия работи! Религиите нека живеят за себе си. Отива един свещеник, с китка босилек в ръка, в един дом да ръси. Домакинът му казва: „Дядо попе, не искам мене да ръсиш; детето ми е болно, него поръси. Нали носиш здраве, поръси детето ми да оздравее. Колкото искаш, толкова ще ти платя." И на вас казвам: като тръгнете със своята босилекова китка да ръсите, търсете болни хора, на тях да помагате. Като оздравеят, те сами ще ви намерят. Няма човек в света, на когото да направите добро, да не се отплати. Всички хора имат благородни черти. Всички души се отплащат за доброто, което им е направено. Нека това ви насърчава.

Да мислим добре за ония, за които Бог мисли добре. Бог, Който живее в нас, мисли добре за всички. Да поддържаме Неговата мисъл в нас. Да поддържаме Неговата светлина в нас. Да поддържаме Неговата топлина в нас. Да поддържаме Неговата сила в нас. Това е реалното, това е новото верую. „Каква ще бъде новата религия?" Любовта. Обич към Любовта, от която животът произтича; обич към Мъдростта, от която знанието иде; обич към Истината, от която свободата иде. Що е Истина? Истината е свят на безсмъртие. Любовта е свят на безсмъртие. Мъдростта е свят на безсмъртие. Това е блажен свят, в който няма смърт. Щом влезем в обикновения живот, там има възможност за проява на смъртта. Божественият живот не носи смърт, но човешкият живот, в който не са спазени великите закони, носи смърт. Смъртта винаги ограбва човека. Христос, Който беше много богат, всичко раздаде – обраха му и последното, което имаше.

Казвате: „Да дойде Христос втори път на Земята". Христос не иска да дойде втори път между хората да Го оберат. Като оберат човека веднъж, няма смисъл втори път да го обират. За да слезе Христос на Земята, трябва

да имаме Любов. Ако не сме готови да любим Христа, да Го виждаме във всеки брат, във всяка сестра, във всяко дете, как ще дойде Той? Христос пострада веднъж. Защо? Не Го обичаха хората. Кървава пот потече от Него. Всички хора страдаме, носим дял от страданията на Христа. Целият свят днес пролива своята кръв. Милиони хора умират. Милиони килограми кръв е пролята. Да не съжаляваме за това. То е неизбежно. Всичката пролята кръв е събрана, капка от нея не отива напразно. Тя ще се употреби. Казано е в Писанието: „Съблазните неизбежно ще дойдат, но горко на оногова, чрез когото дойдат". Кръвта е пролята, но горко на ония, които станаха причина да се пролее. Аз държа за оная кръв, която изтича преждевременно. Докато не се свърши работата, кръвта трябва да е на мястото си. Казвам: пазете вашата кръв да свърши работата си добре. Пазете вашите хубави мисли, да свършат работата си добре. Пазете вашите чувства и постъпки, да свършат оная благородна работа, за която сте дошли на Земята. Пред вас ще се отвори един велик свят, да влезете в него. Той е светът на децата. Всички имате тая възможност. Ако не станете като децата да минете през Божествената сила, вие нямате истинско разбиране. Ползвайте се от Божествената сила. Всички имате нужда от нея.

„Да намерим Христос!" Какво представлява Христос? В най-широк смисъл Христос е онзи принцип в света, който отхранва нещата, който развива техния живот, развива тяхната интелигентност, пази равновесието. И когато ние правим престъпления, с това нарушаваме Божественото равновесие, защото се връщаме отново там, откъдето идем.

Как да намерим Христос? Ами че какво представлява онзи тих шепот, който често долавяте? Това е Христос. Той често ви шепне, но вие не го слушате. Когато Христос ви заговори, вие ще усетите това във вашия нервен възел отдясно на сърцето. Шепотът му идва отвътре, от вашата душа. Но има и друга проява, която действа над вас. Ако чувствате, че наляганeто иде откъм слепите очи, това означава, че то иде от нисшата сфера, а не от духовната. Божественият глас идва у вас от горната част на главата, от центъра на носа и от нервния център при сърцето.

Сега от всички се изисква вътрешно разбиране на нещата. Ако не разберете истината отвътре, всички ще фалирате. Истината е капитал, който трябва да се използва. Малцина са мислили по този въпрос. И до днес още виждаме, че хората очакват всички неща отвън. Като не дойдат тия неща, те се разочароват. След възкресението на Христа последователите му очакваха втори път да дойде Той на Земята, но те го очакваха отвън. И днес още очакват Христа да дойде отвън някъде. Религиозните се запитват помежду си за начина, по който го очакват. Ще кажете, че като се е родил веднъж, трябва да се роди и втори път. Щом се е родил на Земята, хората трябваше да го приемат. Понеже не го приеха навремето, в бъдеще

Христос ще дойде само тогава, когато всички хора отворят сърцата си и го приемат отвътре, а не отвън. Отварянето сърцата на хората и приемането на Христа означава идването му на Земята. Не го ли приемат по този начин, ще дойдат бури, земетресения, циклони, сиромашия, глад, болести, кризи и т.н. Докога ще продължават тези неща? Докато хората напуснат стария живот – живот на външните вярвания.

Исус е дошъл и работи; и когато Светлината идва, тя идва постепенно, тихо, без шум. Той няма да дойде като гръмотевица, както някои Го очакват. И това може да стане, но там не е Исус. Когато пророк Илия отишъл в пустинята и се предал на пост и молитва и когато дошла буря и огън, а Илия закрил очите си, Бог не е бил в бурята и огъня, а в тихия глас, който говорел. Господ не е във вашите страдания, във вашата сила, във вашите знания. Къде е? В Любовта. Ако любите, Той е във вас. Не любите ли, няма Го. И вие трябва да любите, туй е законът. Ние не любим, а чакаме хората да ни любят. То значи да седим пред печка и да чакаме да ни донесе друг дърва да се стоплим. Не, ние сами трябва да имаме туй гориво, което да използват и други. Ние, които следваме Исуса, Който ни е дал достатъчно сили, трябва най-сетне да Го пуснем да влезе в нас.

Сега аз ви оставям този Човек. Ще Го приемете ли, или разпнете, ще Го пуснете ли, или ще кажете – „не Го искаме“ – този е въпросът, който трябва да решите. Ако кажете – „пуснете Го, Той е наш Господ“, вие сте разрешили въпроса и ще дойде благословението. И тогаз ще се изпълнят думите на Писанието: „Аз и Отец Мой ще дойдем и ще направим жилище във вас“. Тогаз Светлината ще бъде в нас и ние всинца ще се примирим.

Божественото учение седи в следното: да оставим Бога да работи в нашето съзнание и Бог да ни остави да работим в Него. Някой пита в какво седи новото учение? Бог да работи в мене и аз да работя в Него. Как ще разберете това? Само след като го опитате. Вие не можете да определите какво е Новото учение, докато не го опитате. Някой казва: „Аз съм направил опит“. Колко опити, само един ли? В Божественото учение опитът е непреривен, без прекъсване. Божественото се проявява непреривно.

Христовото учение е проявление на Бога, а всички добри хора, Учители и светци са клончетата на това голямо дърво. Всеки трябва да изпълни своята функция и да направи онова, което трябва. Ако останете верни на вашето призвание, ще дойде ден, вие ще се индивидуализирате духовно. Духът ще дойде у вас и ще се въплъти както в Христа. Можем да кажем, че ние фактически се храним от Христовата плът. Той даде живота си за нашето спасение, жертва се за нас, само да можем да се повдигнем. И като разберем живота, от придобитото да можем да помогнем с нашия живот на другите.

И тъй, ще ви изтъкна разликата между Божественото и човешкото.

Божественото се проявява и за вечно остава; човешкото се проявява и за ден остава. Това, което у нас е непреривно и вечно, то е Божествено; това, което е кратковременно, то е човешко. Щастие, радост, които скоро изчезват, са човешки; щастие, радост, които никога не изчезват, са Божествени. Доброта, която се проявява и изчезва, е човешка; доброта, която се проявява и не изчезва, е Божествена. Любов, която скоро се явява и изгаря, е човешка; Любов, която се проявява и не изчезва, е Божествена. Знание, което не може да разреши мъчнотиите на вашия живот, е човешко; знание, което във всички мъчни моменти на живота ви разрешава всички въпроси, е Божествено. Божественото живее вечно, в него няма прекъсване. То е великото, което работи в душите. Само чрез Божественото може да се постигнат всички ваши идеали и стремежи.

Когато Соломон е казал тези думи, аз разбирам, че в сърцето му е нямало Любов. Това е един зов, едно мъчение, една тъга на душата. Той казва: „Всичко имам. Всичко, което пожелах на Земята, придобих. И цар бях, и богатства имах, и жени имах, и робини имах, ядох и пих, изучавах природата и нейните закони, и знания имах, но великото, което търсех, което исках да придобия за своята душа, не можах да намеря. Суета на суетите, всичко е суета!“ При това забележете, Соломон беше посветен, беше адепт. Той принадлежеше към школата на есеите, отдето придоби своите знания, но за неговото падение му дадоха добър урок. Той беше учен, знаеше за идването на Христа. В Еклезиаста той казва: „Прави каквото щеш, но знай, че един ден ще даваш отговор за всичко“. В осма глава на притчите Соломон казва: „Веселих се и наслаждението ми беше със синовете човешки“. Той разбра Любовта. И като казва: „Суета на суетите, всичко е суета“, той съзнава, че е изгубил нещо, което Бог му е дал. Той изгуби синовете Божии, след което се зае да изправя живота си. Соломон беше ученик, един от служителите на Христа. Когато Христос слезе на земята, и Соломон беше там. Той търсеше Любовта.

Христос казва: „Аз и Отец ми сме едно. Отец е Великата Любов.“ Павел казва: „Бог е Любов“. Следователно, когато казваме, че Христос е с нас, ние разбираме Божията Любов. Когато се оплакваме от живота, разбираме, че Божията Любов не е с нас. Любовта не е нещо физическо, което може да се изгуби. Когато казвате, че сте изгубили Любовта си, с това се подразбира, че връзката между вас и Любовта е прекъсната. Тази връзка отново може да се направи, да се възстанови, но само чрез правата мисъл.

Ето защо, за да почне дейността на човека, той непременно трябва да се ограничи, да се стесни. Щом дойде дейността в живота, ще дойдат скърбите, страданията и противоречията. Скърбите и страданията в живота са резултат от човешкото неразбиране на нещата. Казвам: ние, съвременните хора, трябва да бъдем проводници на Божията мисъл! Ако само четем

Библията и я тълкуваме физически, ще намерим хубави неща в нея, но ще бъдем обикновени хора. Дори ако имате всичкото знание на Соломон, ще бъдете обикновени хора и в края на краищата ще кажете като него: „Суета на суетите, всичко е суета!“ Някои религиозни, духовни хора пък казват: „Ние можем да влезем в Божествения свят, без да минем пътя на Соломон“. Не, за да влезете в Божествения свят, трябва непременно да минете пътя на Соломон, да придобиете знанията на света и тогава ще имате известно предимство. Към това вече придобито знание трябва да турите подквасата на новия живот. Тази подкваса ще бъде Божествената Любов, която ще извади от тези знания всичко съществено и необходимо за новия живот. И тогава то ще се употреби за благото на нашите ближни.

Истинската дума, която определя понятието „Любов“, днес е забравена. Всички хора търсят тази дума, искат да си я спомнят, да я намерят. Щом си я спомнят, щом я намерят, с това заедно те ще намерят ключа на живота. Всички кабалисти навремето още, както и днес, търсят този ключ. Защо? Защото само този ключ е в състояние да оправи обърканото кълбо. Животът на съвременните хора е това объркано кълбо. Достатъчно е един възел от него да се развърже, за да почне по-нататък да се оправят объркаките концы. Този ключ ще развърже първия възел, който хората от хиляди години насам се мъчат да развържат.

Свещена е думата на Любовта! Тя не може да се произнася. Досега и аз не съм произнесъл тази дума. Даже Христос не си е позволил да я произнесе пред хората. Когато е трябвало да произнесе тази дума, Той винаги се е уединявал и заемал особено положение, особена поза. Един ден, когато дойдете до по-високо съзнание, и вие ще произнасяте тази дума. Засега достатъчно е да знаете, че съществува такава свещена дума, която някога сте знаели, но впоследствие сте я забравили. Работете върху себе си, за да си я спомните. Поставете си за задача да мислите върху тази дума като свещена, велика дума, която болни оздравява, невежи просвещава, мъртви възкресява. Магическа сила крие Любовта в себе си! Тя е ключ, с който всичко затворено се отваря. Тя трансформира отрицателните сили в положителни; тя повдига човека от Земята към небето; тя може всичко да направи. За Любовта всичко е възможно. Казано е в Писанието: „В последния ден ще чуя гласа ти“. Този глас е гласът на Божията Любов. Който чуе този глас, той ще оживее. Днес всички хора очакват този глас, тази свещена дума. Само тази дума е в състояние да подмлади човека, да го възкреси, т.е. да го въведе от смърт в живот.

Кажете ми вие какво е философското разрешаване на сърцето? Е, казват, при обичта имало някакви вибрации на сърцето. Добре, тези вибрации ти опитал ли си ги, виждал ли си ги? Къде са инструментите, с които си ги опитал? Колко трептения прави сърцето ти при тази обич? Ама тази дума „обич“ имала съдържание. Хубаво, къде е нейното съдържание? Аз

не виждам никакво съдържание. Това са символи, с които ние си служим. В дадения случай, когато аз произнасям думата „обич", тя за мене има толкова съдържание, колкото е определено в моето съзнание. Тази дума се произнася безгласно. Гледам, някой беден човек зъзне пред мене. Аз веднага произнеса в себе си думата „обич" и му дам дрехи, обуща, шапка. Това значи обич. Някой пита: „Обичаш ли ме?" Аз няма да отговоря, но ще направя нещата. В духовния свят е престъпление да кажеш нещо, което не си направил. Ти ще направиш нещата и тогава ще говориш за тях.

Съмнението е един червей, от който много учени и богослови са разядени, покосени, отслабнали духом и пропаднали. Трябва да се освободите от съмнението, защото то е в състояние да парализира не само вашата прашка, но ще способства да загубите и камъка в нея. Когато се освободите от съмнението, ще знаете, че сте се освободили от един от най-опасните си противници. Щом се премахне съмнението, най-напред вярата ви ще се усили. Без него вярата у хората постоянно расте и укрепва в душите им. А зародишът на вярата е у вас.

Казвам: на всинца ви трябва абсолютна, положителна вяра! Колкото трудно да ви се вижда това учение, кажете: „Всички ние можем да разберем и приложим Божественото учение". „Ама слаба ни е вярата." Ни помен от това! Не е слаба вярата ви. „Трябва ли да напуснем света, за да служим на Бога?" Не, в света ще живеете. Кой дето е, там ще разреши задачата си. „С какви методи?" С методите на Божественото учение. Всички знаете какво са допринесли старите методи на миналото. Хората на миналото и в гори са живели, и в манастири са служили, и в църкви са се кланяли на Бога, но задачите им и до днес не са разрешени. Сега остава да се приложи служене по вътрешна свобода. Нека всеки се вслуша дълбоко в себе си, дето ще намери истинските начини на служене. По този начин човек сам ще се освободи. Пробуди ли се Божественото в човека, само то ще бъде в състояние да го освободи.

Да бъдем Христови ученици, това е един вътрешен процес. Хлябът означава Христовото учение, а виното – неговата Любов, чрез която ние се повдигаме и ставаме едно с него. Житното зърно, това именно е Христос. И ако днес това житно зърно е толкова много в употреба – означава, че целият свят се храни с Христа. Житното зърно е Неговото тяло. Веществото на житното зърно – това са соковете, манната, с която ангелите са се хранили. Житното зърно е символът, емблемата на Христос. И във всички плодове, които имаме пред нас, се олицетворява Христос в своята чистота. Когато един ден вие разберете вярата, тя ще се превърне в истина, а истината ще се превърне в знание. Затова трябва да се държите за въжето. Вярата е едно въже, тя е една Божествена ръка. През тези времена, всред бурните вълни, дръжте се за вярата. Ние трябва да бъдем избавени.

Сега всички вие сте призвани на тази велика трапеза на света. Този Господ на Любовта ви е призвал, каквото и да е вашето положение, каквото и да е вашето верую. Той днес ви вика да минете, да вземете една крачка нагоре; не като българи, не като евангелисти, не като православни, не като католици, не като мохамедани, но като разумни същества, като братя, които сте родени от един и същ Баща и в жилите ви тече една и съща кръв. Една и съща кръв тече в жилите на всички хора. Схванем ли ние този факт, това е Новото учение, така трябва да се реформира религията. Ако бъдещата религия не схване този велик закон, тя е осъдена в сто години отгоре да ѝ пишат „Бог да я прости". Аз казвам една велика истина. Това трябва да знае духовенството и да тури на църквата си надписа „Бог е Любов и всички ние ще се жертваме за Любовта". И всички владици, свещеници, майки, учители, съдии трябва да напишат този закон. Това трябва да бъде общият принцип – Любовта. И като се срещнем всички, да се познаем, че сме братя. Тогава ще имаме други знания, друга наука и тези прегради, които са днес между нас, ще изчезнат. И ще започне един нов живот, който ще внесе мир и радост: мир – вътре в умовете, радост – вътре в сърцата, и сила – в човешката воля.

Знаете ли колко векове са нужни да се изправят грешките на хората? Някога у вас се явява желание за отмъщение; вие си казвате: „Ще му смачкам главата, ще го туря под краката си. Да познае кой съм аз!" Не, вдълбочете се в себе си и си кажете: „Този дух, който е дошъл в мен, е демонски дух. Ще го хвана и ще му кажа да мълчи. Вън от моето светилище! Забранявам ти да петниш Божия образ!" Казваш на някого: „Не мога да мисля добре за теб". Съжалявам те. Щом не можеш да мислиш добре за ближния си, и за Бога не можеш да мислиш добре. Тогава как можеш да любиш Бога?

Аз искам да бъдете абсолютно свободни. Подразбирам: свободни в своите възгледи, в своите вярвания, чувства, мисли и действия. Представете си, че вие сте живели във времето, когато Христос е бил на Земята, и хората около Него са ви убеждавали, че Той именно е Христос, очакваният месия. Други пък ви убеждават в противното. В душата ви се явява спор, вие търсите Христа, смущавате се. Казвам: вярвайте на своето вътрешно верую, на своето дълбоко убеждение. Не търсете Христа тук или там, Той е вътре във вас, във вашата душа. Само свободният човек може да намери Бога и да има едно мнение за Него. Аз, като ви видя, и вие, като ме видите, трябва да имаме само едно мнение един за друг. Защо? Защото Бог живее и в двамата. Разсъждавате ли така, ще кажете: „Този брат е отличен, защото Бог работи в него. Този Учител е отличен, защото Бог работи чрез него." Щом сме носители на Божественото, ще имаме сърце чисто, ум светъл, душа обширна и дух мощен. Това само Бог във вас може да направи.

Аз мога да направя когото и да е от вас какъвто искам: син, зелен, червен – мога да му дам каквато краска искам. Ами когато някой стане или съдия, или правник, или учител, или професор, или какъв и да е, по какво се различават те? По нищо. Това е само една боя, един етикет, който като се смъкне, нищо не остава от него. Следователно, когато започнете да разрешавате истински въпросите, вие ще снемете всички етикети. Вие ще се поставите в онова първоначално състояние, в което се намира вашият дух, вашата душа и вашето сърце. Вие ще отстраните всички онези отношения, които съществуват между хората и вас. Те са лъжливи.

Немислимо е хората да се възлюбят според законите на Земята. Любовта е качество на Бога. Тя съществува само в Божествения свят. Значи, хората могат да се възлюбят само като души. Когато обикнете някой човек като душа, вие няма да обръщате никакво внимание на неговите слабости и грешки, както майката не обръща внимание на грешките на своето дете. Ако успеете да постигнете това нещо, вие сте разрешили една от важните задачи в живота си. Вие сте дошли вече до положението да изпълните волята Божия. Ще кажете, че не сте се още наживели. Според мене, вие ще живеете истински само след като решите в себе си да изпълнявате волята Божия. Само при това положение в домовете ви ще настане радост и веселие; децата ще ви обичат, ангелите ще ви се радват. Само при това положение вие ще бъдете здрави, богати и щастливи и каквото намислите да направите, ще успеете. Да изпълнявате волята Божия – това е идеалът на всяка душа. Не изпълнявате ли волята Божия, вие ще дълбаете кладенец с игла. Знаете ли колко хиляди години се изискват, за да издълбаете един кладенец с игла? Обаче, който върши волята Божия, който люби Бога, достатъчно е да махне един път с ръка и да види пред себе си издълбан кладенец.

Казвате: „Ние трябва да се обичаме!“ Добре е това, но трябва да знаете, че Любовта не прави разлика между хората. Тя иска всички да бъдат изправни помежду си. Каква Любов е тази, която прави разлика между хората? Ще поканите гости в дома си и на най-важния от тях ще дадете първо място: ще поставите пред него хубава чиния, сребърни вилица, лъжица и нож; ще му сипете най-мазното, ще напълните чинията му догоре и т.н. Щом дойде ред до другите, ще сложите пред тях прости чинии, прости лъжици и вилици; след това ще им сипете от дъното на тенджерите, попостно, по-малко и след всичко това ще говорите за Любов. Всички хора в едно общество трябва да бъдат еднакво задоволени. На Божествената трапеза е сложено в изобилие и за малки, и за големи. Бог никого не пренебрегва. Ако е въпрос за пренебрегване, това се дължи на хората. Само хората се пренебрегват помежду си.

„Освети ги чрез Твоята истина.“ Първото нещо, което трябва да нау-

чите от проповедите на Христа, е смирението. То е майка на истинското, положителното знание. Гордостта е майка на временното, преходното знание. Може да имаш много знания, но ако си горделив, ще бъдеш в положението на един от заблудените братя на Черната ложа. Спазвате ли Божествените закони, и от най-малките да сте, вие ще се повдигнете. Ако искате небето да се заинтересува от вас и да ви благослови, вие трябва да бъдете смирени във висок смисъл на думата, а не в обикновения смисъл, както ви е проповядвано. Смирението е красив ангел, велик дух. Който го е видял, веднага го е възлюбил. В смирението се зараждат всички Божествени добродетели, за които копнеят човешкият дух и душа. Ангелът на смирението е жив. Той носи в себе си милосърдието – дете на Любовта, най-малката дъщеря на Бога. Любовта живее между девствените духове и обещава светли бъднини на цялото човечество, както и на ония, които я търсят. Ако искате Христос във вас да бъде безсмъртен и силен, за да ви помогне, трябва да дадете път на Любовта в душата си. Това значи да поставите Христа на най-високото място в душата си, да осветите Името Му в сърцето си. Някои мислят, че са близо до Христа. Близо до Христа може да бъде само малкият, т.е. онзи, който е научил изкуството да се смалява. Казвате, че искате да бъдете като Христа, но същевременно искате да заповядвате. За да бъдете като Христа и близо до Него, трябва да научите закона на безкористното служене, да мислите право. На омразата да отговаряте с Любов, на злото – с добро. И тогава не е важно на кого служиш – на Ивана или Драгана; ще служиш на Бога. Имената са важни дотолкова, доколкото отговарят на своето съдържание. Името Христос не е единично, но колективно. Той е като въздуха и светлината. Всеки има право да се ползва от тях. Разсъждавайте разумно, философски и не се заблуждавайте от външната форма на нещата, нито от външните думи. Търсете вътрешното съдържание на думите.

Вие сте християни, вярвате в Христа; питам ви: колцина от вас имате преживявания, по които да познавате Христа не както е бил на Земята, но както е сега? А тази опитност е необходима и към нея вие трябва да се стремите. А за да я добиете, трябва в душата си да имате дълбоко смирение. Защо ви е необходимо смирението? Христос казва: „Елате при мене, защото аз съм кротък и смирен по сърце“. Какво разбирате под думите „кротост“ и „смирение“? Кротък и смирен човек не се подразбира, че трябва да стане мост на всички. Не. Кроткият и смиреният човек не е най-слабият, той е най-силният човек, който зло не прави, и най-умният, който никога не допуща лоши мисли. Много от вас съзнавате, че правите грешки, и ви става тъжно, но за да ги избегнете, две качества са необходими за сърцето ви – кротост и смирение. А те се придобиват при най-големите изпитания и мъчнотии в живота, а не при охолен живот. Те не се добиват в търговски дюкяни, нито в училища, нито в църкви. Ще ме запитате: то-

гава где се придобиват? Ще ви отговоря с едно сравнение. Ако желязото ви запита где може да добие светлина и топлина, как ще му отговорите? В огнището, за която цел е потребно духало и ковач. Сега направлявам мислите ви към този закон, да измените вашия поглед върху нещата. Де се намира това огнище в човека? В сърцето.

Не говорете за желанията си и не страдайте за това, което не сте постигнали; използвайте знанието, което иде чрез очите ви, и мислете какво трябва да правите всеки ден. Кажете си: „Днес трябва да бъда кротък и смирен заради Онзи, Който ми е дал живот". Ако не сте готови да бъдете кротки и смирени заради Господа и Го безпокоите, вашият ангел ще ви напусне. Ако майката и бащата се безпокоят за нищо и никакво, близките им един след друг ще напуснат Земята. Страшно е да остане човек сам на Земята без близки и приятели, като сухо дърво, без листа, клончета и цветове. Колкото повече се безпокои, толкова по-долу слиза той и губи всичко, което му е дадено. За да не става това, приемете Христовото бреме, което води към кротост и смирение. Само така ще се повдигнете и облагородите. Да вземете игото на Христа, това значи да приемете знанието на своя Учител в себе си. Който не е кротък и смирен, не може да придобие Любовта. Най-мъчното изкуство е да любиш. Дето е Любовта, там е Духът. Учете се да любите не само хората, но и най-малките мушици, буболечици. И в тях се крият условия за бъдещото им развитие. Когато станат кротки и смирени, хората ще се отнасят добре с животните и растенията, няма да секат горите безразборно. В дървото виждам великолепен палат за същества, които живеят в него. В кристала също виждам палат за същество, което живее там. Следователно нямате право да вземате без позволение живота на дървото. За всичко трябва да се допитваме до господаря на къщата. Какво правят съвременните хора? Те разполагат с живота на низшите същества като със своя собственост, но в края на краищата скъпо плащат. Дали признават това, или не, не е важно. Ще възразите, че Господ е създал всичко за човека. Какво представя човекът? Част от целокупното човечество. Следователно като част той е длъжен да иска позволение за всичко, което му е нужно, от Онзи, Който е господар на цялото. Това изисква Христовото учение. Това изисква новата религия – религията на работата, на живота и на Любовта.

Днес от всички хора се изисква молитва. Защо е нужна молитвата? Понеже те се намират на границата на един несигурен свят, където всеки момент стават промени в реда и порядъка. Идват дни на скърби и страдания, за които Писанието казва, че Слънцето, звездите и Луната ще потъмнеят. Това означава, че всички религиозни схващания, всички религиозни вярвания ще изгубят смисъла си; светската власт ще се помрачи, ще изгуби своята сила. Ето защо окултните ученици трябва да работят върху себе

си, да се облекат в броня, в шлем, да издържат на тази вълна на страдания и изпитания, през която ще мине цялото човечество. Тази броня не е нищо друго, освен Любовта. Когато хората минат през тази вълна, те ще се оправят. Оправянето подразбира събличане старите дрехи на хората и обличането им в нови, в светли дрехи – дрехи на законност, на нов ред и порядък, на нов живот, на нова свобода. Това подразбира настъпване на нова епоха. Не се страхувайте от времената, които идват, но знайте, че само Любовта е в сила да победи злото.

Всяко живо същество – трева, дърво, цвете, животно – е израз на някаква идея, скрита в него. И човек е израз на една Божествена идея. Като дойде на Земята, Бог ще потърси първо човека, да види доколко той е реализирал идеята, която е вложил в него. Той ще се почуди, като види колко се е изопачил човекът, колко е изопачил Божествената идея, вложена в душата му. Бог ще каже на човека: „Ти нямаш право да залагаш тялото си и душата си. Те не са твоя собственост. Тялото ти е храм Божи и ти нямаш право да го петниш." Колко мъже и жени са изхвърлени днес на боклука като остатъците на агънцата и прасенцата, а отгоре им турят кръст и пишат: „Бог да ги прости! Да ги помене в царството си!" Бог ще помене покойния, но ще помене и онзи, който е станал причина за разрушаване на къщата му – неговото тяло. Аз пък ще кажа: Господи, помени в царството си всички мъже и жени, старци и деца, свещеници и проповедници, учители и ученици, търговци и занаятчии и ги научи да живеят правилно, да не рушат къщите на своите ближни, да не отнемат живота на всичко живо по лицето на Земята. Това значи да вземете Христовото иго на себе си и да станете кротки и смирени.

Християнството е една дълбоко мистична школа и ако вие бяхте чисти, както аз разбирам, биха ви се дали доказателствата, които търсите. Те са наистина тъй потребни за живота, както плодовете са потребни за дърветата. Съществуват обаче определени условия, при които тези знания се дават. Господ никога не е отговорил нито на една моя молитва, докато не изпълня всички условия, изисквани от мен. Бог е чисто и възвишено Същество и всяка наша нечиста мисъл го отдалечава от нас. Затова се казва: „Докога ще ви търпя?" Това са ниските и нечисти егоистични помисли, които карат човека да мисли само за себе си. И като излезете в света, вие виждате същото. Как ще докажете на света, че сте чисти? Светът няма да ви разбере и затова е необходимо той да влезе в съгласие, в хармония с духовния живот, с невидимите същества, които са винаги над нас. Ако вие бяхте ясновидци, щяхте да видите как те действат.

Един ескимос знае как да се справя със студа. Но ако дойде в топлите места със своите дебели дрехи, как ще се справи? В него ще се зароди желание да се освободи от дрехите. Тогава онзи стих, който тълкуват в

Писанието: „Да се отрече човек от себе си“, значи, от своите мечи кожи в топлите страни. Щом си дошъл в топлите места, ще се отречеш от своите мечи кожи и ще облечеш дрехи от платно, леки. Дебелата дреха може да е била 15-20 кила, като идеш в топлите места, ще останеш само с 1-2 килограма. Какво ще стане? Мечата кожа ще иде при мечките. Вълната ще иде при овцете. Като се откажеш от себе си, всяко нещо, което си заробил, то ще иде при своите си, ще се радва. Като се отречеш от себе си, ще изпратиш всички слуги да идат при баща си и майка си, ще им дадеш отпуск, а ти ще служиш сам на себе си. Да дадеш свобода на своя ум. Вие го ангажирате само за вас да мисли. Умът и за себе си трябва да мисли. Какво значи умът да мисли за себе си? По този начин, по който сега мислите, въпросите не могат да се разрешат. Нищо няма да притежаваш напълно. При сегашните условия на живота ще бъдеш един наемател.

Всички съвременни християни сте именно в тази последна стадия. Вие знаете, че Христос е благ, четирите заповеди на Мойсея сте изпълнили, но като дойде последната, че трябва да ликвидирате, спирате се и казвате: „Мога ли да раздам всичкото си имане, мога ли да бъда толкова серсемин, че да ми се смеят хората?“ Затова от всички се изисква едно будно съзнание, едно правилно разбиране на тази вътрешна философия на живота. Туй, което ни спъва сега, то е, че ние повече се занимаваме със своите наследствени черти, мислим за баща си, за майка си, за дядо си, за баба си, какви въпроси са разрешили, но точно за себе си не мислим. Когато дойде да разрешаваме нещо за себе си, ние минаваме бегло, не се спираме върху своя дух, върху своята душа, върху своя ум и върху своето сърце. И като даже се спрем, ние се спираме върху това, което обществото изисква. Ние сме толкова повърхностни!

Всички онези разисквания ние можем да оставим за после. Ние благодарим на философите за всички философски системи, с които са ни занимавали досега, но ние разрешаваме сега един важен въпрос. Кой въпрос? Въпросът на този, младия момък. На Земята момата лесно решава въпроса. Тя пита: „Ще ме вземеш ли?“ Момъкът пита: „Ще дойдеш ли след мене?“ Момата очаква, но момъкът казва, че не се решава – и си наведе главата. Господ сега ви запитва: „Ще дадеш ли всичко?“ И чака за отговор. Ако си наведеш главата, нищо няма да дадеш. Ако разрешиш въпроса правилно, главата ще си държиш нагоре. Вярно е, че пълните класове все надолу гледат, но и счупените класове все надолу гледат. Има ли грях в това, ако празният клас, който е бил първо пълен, след като се изпразни, се вдигне нагоре? Той казва: „Аз бях богат, раздадох всичко на сиромасите, и сега мога да си вирна главата нагоре“. Какво означава вирването на главата? Това значи: „Господи, аз давам всичко на Твое разположение и съм готов да изпълня Твоята воля“. И тъй, от всинца ви се изисква онази вътрешна

абсолютна готовност. Тази готовност да се следва или не Христа е по една вътрешна свобода. Никой не може да ви насили. Кажете ли: „Какво трябва да направя, за да наследя вечния живот?“ – веднага в съзнанието ви ще изпъкне отговорът: „Иди продай всичкото си имане на бедните, ела и ме последвай!“ Този въпрос у нас ние бихме го разрешили много лесно. Как? Ако имаш една жена, която много обичаш, и Господ ти каже тъй: „Иди продай всичкото си имане и парите дай на жена си, а след това ела и ме последвай“, какво ще каже жена ти? Ако направиш така, тя ще те вземе за светия. Ако постъпиш с приятеля си така, и той ще те вземе също за много добър човек. Но ако Господ ти каже да продадеш имането си и парите да раздадеш на онези, с които връзките ти са съвсем други, как би разрешил въпроса? Господ ще ти каже тъй: „За да видиш колко те обичат жена ти, дъщеря ти, синът ти, приятелят ти, иди продай всичкото си имане и раздай парите на сиромасите!“ Ако жена ти, дъщеря ти, синът ти, приятелят ти одобрят твоята постъпка, знай, че всички те обичат, но ако въстанат против тебе, знай, че не те обичат и че с тебе не могат да разрешат никакъв въпрос.

Например Христос никъде не казва, че трябва да сме бедни. А това, което говори за камилата и иглените уши, с това не иска да каже, че богат не може да влезе в царството Божие, а че богатият трябва да остави камилата с богатството си отвън и тогава да влезе в царството Божие.

Приемете Христа в себе си, приемете великия Брат на човечеството. Приемете Го като единствен добър човек, като единствен, Който има Любовта, Който има Мъдростта, Който има Истината в себе си. Приемете Го като единствено същество, от което произтича всичко добро. Това е Бог. Ние сме лъчи от Бога, Който се проявява в нас. Като знаете това, не се стремете да бъдете добри. Бог е добър, а вие дайте възможност на това добро да се прояви във вас. Щом си лъч от Бога, ти ще мислиш за Него, за царството Божие. Следователно можеш да бъдеш като Бога, но не по-горе от Него. Никой не може да надрасне Бога. Той е безграничен, безпределен, безконечен. Той е непостижим в своите пътища.

Когато се казва, че трябва да мислим добре, това значи да се свържем с онзи възвишен, чист свят, където всички същества разбират и изпълняват волята Божия. Когато се казва, че трябва да правим добро, нямам предвид правене на добро, както всеки човек го разбира, но както Бог изисква. Всеки трябва да прави доброто според Божия закон. Не е добро онова, което се прави пред хората, те да кажат, че този човек е добър. То е все едно с чужда пита помен да правиш. Всеки трябва да изразява онова, което Бог е вложил в него и да знае, че това добро не е негово, но Божие. Тогава човек не прави доброто, но Бог в него. Който мисли другояче, той сам ще се натъкне на известно противоречие в себе си. Днес лекарят отива при някой болен, дава му някакви лекарства и казва: „Плати сега!“ Като озд-

равее болният, лекарят казва: „Аз излекувах този болен“. Казвам: който вярва, че сам лекува хората, той има право да взима пари. Обаче който знае, че Бог лекува чрез него, той няма право да взима пари.

Ако бих имал време, бих ви изтълкувал защо Христос е говорил с притчи. Това представлява един определен метод, определен начин да предаде Своето учение на света. Понеже в Неговото време хората не бяха готови за Учението Му, Той даде на света тези образи, за да може то да се запази за нашето време. Ако Христос дойде сега, той няма да се занимава с тези образи. Той ще говори други неща. Онези, които преди две хиляди години не са го разбрали, трябва да го разберат. Тогавашното учение на Христа е основа на сегашното, което Той ще изнесе пред света, и затова именно тези форми, които са негово дело, ще претърпят известни промени: кръвоносните съдове, дихателната система, всички клетки ще претърпят изменение.

Ще ви говоря върху вътрешния смисъл на религията. Религията е наука за формата. Когато говорим за физическото поле, ние се намираме в областта на науката за формата на туй поле. Еволюцията в човека и в природата представлява едно видоизменение на тези форми. Следователно, когато истината се проявява на физическото поле, тя се проявява именно в изменение на формата. И колкото една форма е по-близо до изразяване външната страна на истината, доколкото тя я въплътява, толкова тя е по-силна.

Сега аз изнасям един принцип. Когато искате да се явите пред лицето на Бога, бъдете готови да извършите всичко заради Него. В това седи изпълнението на волята Божия. Ако днес още не сте готови да скъсате вашите изпълнителни листове заради Господа, Любовта ви е слаба. Ако сте готови да скъсате вашите записи, вашите изпълнителни листове, и аз съм готов да скъсам моите записи срещу вас. Ако вие не сте готови, и аз не съм готов. Щом вие не сте готови да скъсате записите на вашите стари идеи, да се освободите от страха за утрешния ден, и аз няма да скъсам моите полици. Щом скъсате старите си записи, животът ви ще се нареди добре. Че ако днес, когато сте пред Божието лице, не сте готови за подвизи, утре ли ще бъдете готови? Когато беше на кръста, Христос скъса всички полици, всички изпълнителни листове на своите длъжници и каза: „Господи, прости им! Те не съзнават какво правят.“ Ако не беше простил на своите длъжници, Христос не би могъл да се яви пред Господа, не би могъл да влезе в царството Божие. Величието на Христа седи в жеста на благородството, което той прояви на кръста още. Закован с гвоздеи на ръцете и на краката, той каза: „Господи, прости им!“

Ще кажете, че проповедта ми днес е хубава. Не е въпрос за хубавата проповед. Важно е каквото се проповядва, да се прилага. Къде е силата и Любовта на християните, които се намират пред лицето на Бога и не могат да скъсат своите стари записи и да кажат: „Господи, прости им!“

След всичко това те ще отидат при някой праведен човек и ще искат да се моли за тях. Не, не е позволено да се молите за човек, който не е готов да скъса своите стари записи. Свещено трябва да бъде името Божие за вас. Произнесете ли това име, бъдете готови на всички жертви.

В двете прочетени глави – от Йеремия 9 гл., от Йоана 18 гл., виждате двама души, които са претърпели големи разочарования. Йеремия е човекът от Стария завет, голям патриот. Той плаче за народа си, като същевременно предава Словото Божие. Той казва какво ще дойде върху неговия народ, какво го очаква. Това, което пророкът е говорил навремето си, се отнася и до сегашната епоха.

Исус е вторият човек, Който е претърпял големи разочарования. Йоан говори за него: „Той дойде в света, донесе истината на човечеството, но освен че не Го приеха, Той беше изложен на ударите на римските войници". Те му казаха: „Ние не се нуждаем от такъв човек". Значи каквото Йеремия предсказваше на израилския народ, сбъдна се. И каквото Исус проповядваше на евреите, изпълни се. Той им каза: „От нине няма да ме видите, докато не кажете: „Благословен Онзи, Който иде в името Господне!"

Две хиляди години вече как евреите носят последствията на своята грешка.

Ще кажете може би, че евреите са били големи грешници, понеже не познали Христа и са го разпнали. Кой човек и до днес още не разпъва Христа? Млади и стари, учени и прости и до днес разпъват Христа. Често хората постъпват като Петра: вадят нож и защитават истината. Истината с нож не се защитава. При това Петър не насочи ножа си срещу някой от главните, от военачалниците, а удари с ножа си един от войниците и отсече ухото му. Каква война е тази, в която хората отрязват ушите си, главите си, ръцете и краката си? Христос каза на Петра: „Тури ножа в ножницата си! Който нож вади, от нож умира." Действително, с един нож или с много ножове, война не става. Не е война това да осакатиш човека. При това, когато Петър скри ножа в ножницата си, три пъти се отрече от Христа.

Днес всички хора знаят да воюват с оръжие, но с Любовта не могат да воюват. С новото оръжие – Любовта, никой още не може да воюва. С езика всички мушкате наляво-надясно и на този ухото ще отрежете, на онзи – носа, ръката, крака. Кажат ли ви да млъкнете, вие туряте ножа в ножницата си и удряте на бяг.

И Христос казваше на евреите: „Вие трябва да напуснете баща си и майка си, да се отречете от своя живот и тогава да тръгнете след Мене". Това значи: вие трябва да напуснете стария живот и тогава да тръгнете след Мене. Това значи: вие трябва да напуснете стария живот и да заживеете по нов, Божествен начин. За да дойдете до това положение, трябва да се измени старият път на разбиране, коренно трябва да се измени цялата философска мисъл на човечеството.

Христос каза, че мъжът трябва да напусне жена си; жената да напусне мъжа си; синът да напусне майка си; дъщерята да напусне баща си; слугата да напусне господаря си; богатият да се откаже от имота си; съдията да напусне службата си, а професорът – своята кариера. Какво по-голямо противоречие от това да напуснеш всичко, да се откажеш от себе си и да тръгнеш след Христа? Представете си, че някои разберат тия истини в буквален смисъл. Какво ще направят те? Всеки ще вдигне на гърба си по един дървен кръст и ще тръгне за някъде. Накъде ще тръгне и той сам не знае. Много герои от войната носят по един или по два кръста за храброст. Много християни носят кръстове по вратовете си. Какво ще допринесат тия кръстове на съвременните хора? Ще надигнат кръстовете си и ще замязат на работници, които носят кръстове на гърба си, но не знаят в коя посока да тръгнат. Христос е казал: „Вдигни кръста си и ела ме последвай!“ Обаче с тези думи Той разбирал съвсем друга истина. Под думата „кръст“ Христос разбирал друго нещо. Кръстът е символ на търпение. Който съзнателно носи своя кръст, той гледа спокойно, с търпение на всичко това, което става в света.

Христос не отказа да дойде и втори път на Земята. Той видя къде е погрешката, поради което не може да се живее на този свят, и затова каза на учениците си, че ще отиде да им приготви жилище на небето и ще дойде втори път тук на Земята, за да ги вземе. Но като дойде Христос втори път на Земята, цялата ще я запали. Защо? За да се изгладят, за да изчезнат всички възпоменания от разпъването му на дървения кръст. За този акт днес свидетелстват страданията на цялото човечество, а всички тези страдания трябва да изчезнат, да не остане никакъв спомен от тях. Цялата стара култура ще изгори и ще се създаде нова култура с нови образи. Като дойдат тези нови образи, няма да остане и помен нито от страданията на Христа, нито от тия на човечеството. Казано е: „Камък върху камък няма да остане“. Това е вярно не само в буквален смисъл, но и в преносен. Всички схващания на хората за живота, за отношенията между бащи и синове, между майки и дъщери, между слуги и господари, между верующи и безверници – всичко, което историята е записала от памтивека досега, ще бъде пометено, ще бъде издухано от вятъра, както прахът се издухва от улиците.

Аз наричам този живот живот на безлюбие. Хората се раждат без Любов и умират без Любов, страдат без Любов и се радват без Любов, развиват се без Любов, учат без Любов, живеят без Любов. Това е трагичното и драматичното в живота. Вие се измъчвате от това и казвате: „Защо Господ не е направил света другояче?“ Казвам: има един свят, какъвто вие търсите. Той е създаден отдавна, Бог живее и царува в него. Този свят е светът на Любовта. И за него е казано: „Всеки, който дойде при мен, няма да бъде изпъден. Ще му отворя вратата, той ще влезе и ще намери храна.“

Казано е: „Отивам да ви приготвя място и когато се върна, ще ви взема“. Значи Христос ни извежда от подсъзнанието в съзнанието, от обикнове-

ното съзнание в истинското. На вас ви е нужно това, което беше нужно на учениците, а именно, да знаете къде е отишъл Христос – същото, което искаше Тома, който имаше положително отношение.

Сега настъпва една епоха – най-важната в историята на човечеството – и ние не трябва да загубим един от най-добрите случаи, които ни се предоставят. И като си отидете, ще ви съдят, ще прегледат сметките ви и когато те се изравнят, тогава ще се види сметката на света – светът ще бъде съден и на този съд ще присъствате и вие. Когато дойдат трудностите, те ще разкрият какви сме ние. Само трудностите могат безпогрешно да посочат изпълнителя на волята Божия. При преодоляването на трудностите вие често усещате у вас тази сила, която ви крепи, а именно тя е Христос, това е Духът Христов, който ни обединява с всички наши братя. Ние често се връщаме назад като блудния син, в чест на когото заклаха теле. Знаете ли кое е това теле? Това е нашата душа, която чака завръщането ни.

„Ще напусна нивата си." Не, нивата си не трябва да напускаш. Друг казва: „Аз ще оставя ралото и мотиката си". Питам: духовно рало и духовна мотика приготви ли си? „Ама аз искам да стана поет." Духовно перо приготви ли си? „Аз искам да стана проповедник." Ти знаеш ли духовния език, с който трябва да говориш на хората? От тази гледна точка вие трябва да разбирате думите, които Христос казваше на своите ученици: „Ако не се отречете от себе си, от майка си, от баща си и не вдигнете кръста си, и не тръгнете след мен, не можете да се наречете мои ученици". Как мислите, ако Христос не се отрече от себе си, от своя живот, от майка си и баща си, от всичко в света, и не вдигна кръста си, може ли да бъде образец за нас?

„Тури кръста на гърба си и ме последвай" – каза Христос. Да туриш кръста на гърба си, това е най-страшното нещо. То значи да туриш на гърба си и доброто, и злото, и да ги носиш. Кого да последваш? Христа, т.е. Любовта. Когато отидеш да слушаш Христа, ти ще бъдеш такъв юнак, че ще вдигнеш на гърба си и злото, и доброто, и ще можеш да ги носиш. Злото и доброто са в постоянна борба помежду си, понеже не могат да разрешат великата задача на живота. Ако ти чакаш да спре борбата, трябва да знаеш, че тази борба няма край. Ти ще им кажеш: „Понеже вие дълго ще се борите, аз ще ви вдигна и ще ви нося на гърба си". Там долу хората вдигат шум, състезават се. Ти ще си кажеш: „И вас няма да чакам да утихнете".

Не може да отидете при Христа, ако не вдигнете своя кръст, защото и злото обича Бога. То представлява, както и доброто – разумни същества, само че съществата на доброто вървят в правия път, а тия на злото са се отклонили от него. И едните имат Любов към Бога, и другите имат Любов към Бога. Щом всички сили се стремят към Бога, в света не съществуват противоречия. Те съществуват само като творчески акт.

Ако в живота ви има само едно желание, което не сте опитали – не съжалявайте. То е най-последно – като Адамовото дърво. Не пожелавай-

те плодовете му. Хранете се с плодовете от Дървото на живота и ще се изцерите. Това Дърво е Христос. Имайте неговото сърце, желайте неговия ум. Да бъде у вас Христовият Дух. И разбирайте онова, което Той има да ви каже, защото ще бъде написано във вашите сърца. Там, където Бог ще го напише с ръката си и където вие сами ще го четете. Защото Божият закон е да се пазят всички добри неща в душата, която е олицетворение на всичко, което той върши. Тя е книга, в която се вписват неговите дела заедно с неговите слова. Да не ви дотяга, когато Господ работи в душата ви. Ако той не се уморява да поправя сърцето ви, то поне имайте търпение да не го безпокоите и смущавате в работата му, която върши за вас. И му съдействайте за по-бързото й привършване.

Ако ви кажа, че е време вече да се отворят очите ви – те са отворени. Изисква се да се махне само едно малко було, но на мнозина от вас това ще причини голям страх. Като влезете в духовния живот, в новия живот, както аз го наричам, неизбежно ще срещнете на пътя си едно огледало, в което ще видите и красивото, и грозното в себе си, и веднага ще се уплашите. Затова е нужно човек да бъде подготвен, иначе в него ще се яви скръб, че не е достоен за този път. В това огледало ще видите всички ваши минали съществувания, затова ще ви прекарат през един подготвителен път, където ще видите друго огледало, а после, след като ви приготвят, ще се натъкнете на страшното огледало. Светът никога не е чувствал такава нужда от Любов, каквато сега чувства. Такива страдания, такова падение, такъв мрак съществува днес в света! Сега се изискват силни души, силни ученици, които не само да говорят за Любовта, а и да я изявяват и прилагат в света, които да подкрепят тези души. Знаете ли колко хора пъшкат, плачат, страдат в своите домове, без да има кой да им каже поне една утешителна, една насърчителна дума? Господ ви казва: „Намерете тези души и им помогнете!“ Те ходят в църкви, палят свещи, молят се и не могат да се утешат. Учат се – не могат да се утешат. Пари имат – не могат да се утешат. Те казват: „Господи, изпрати някого да ни даде светлина, да ни упъти в този свят!“ Казвате: „Нали са учени хора!“ Колко учени, колко видни хора има в Европа, които са писали научни книги, но обикалят из църквите, палят свещи, четат Библията, търсят с голямо усърдие Великата истина. И вие трябва да имате това усърдие да търсите великата Истина!

Светът може да се вълнува, бурите на живота може да ви обезпокояват и да ви се струва като че ли корабът, на който пътувате, ще потъне. Помнете: този кораб не потъва. В света могат да станат много промени, много изменения, но Отец, който ръководи всичко това, остава всякога един и същ. Мир на вашите души! Аз ще ви дам този мир, който светът не може да ви даде. Когато завършите вашето поприще на Земята, Отец сам ще обърше всяка сълза от очите ви и ще ви даде всяка радост и веселие.

Ц

ЦВЕТОВЕ

И тъй, ефектът на цветовете зависи от техните вибрации. Колкото са по-висши вибрациите на даден цвят, толкова и резултатът е по-добър. Правете опити, за да чувствате вибрациите. Когато сте разгневен, когато имате отрицателни мисли, вдълбочете се в себе си, във вашата аура, и ще видите в този пояс около вас широки, черни резки. Тогава казвате: „Колко съм черен!“ Човек може да вижда в аурата си трептенията на разните цветове. Висшите трептения, които идват от висшите светове, влизат в аурата ви и създават една приятна гледка, приятна картина, а тия, които идват от нисшите светове, създават нисши настроения и придават тъмен цвят на аурата ви. Когато сте неразположени, трябва да знаете отде иде това неразположение и в кой цвят се намирате. Много пъти вие сте в дисхармония с тия висши, живи цветове. Ако сърцето ви не чувства правилно, вие сте в дисхармония с червения цвят. Ако сте в дисхармония с мислите си, жълтият цвят не може да ви изпрати своите висши трептения. Ако черният ви дроб е разстроен, вие не може да възприемете трептенията на зеления цвят. Много окултни ученици страдат по тази причина именно, че не могат да се хармонизират с цветовете.

Какъв е цветът на страха? Какъв става човек, като се уплаши? Той прибледнява, става жълт. Значи, страхът кара човека да мисли. Щом човек направи една погрешка, външно в него се предизвиква жълтият цвят. Значи, страхът се лекува само чрез жълтия цвят. Гневът с какво се лекува? С розовия цвят. Това показва, че тъмно-червеният цвят трябва да се превърне в розов или в син. Мислете за тия цветове. Тия вибрации ще предизвикат у вас едно успокояване и вие ще почнете да мислите, да разсъждавате. Кой цвят изпъква след розовия? В кого се влюбва розата? Когато човек се влюби, започва да мисли. Значи, след розовия цвят идва жълтият. Розовият и жълтият цвят си хармонират. Когато вие искате да излекувате известен недъг в себе си, прекарайте тия два цвята през ума си и те ще произведат един малък благоприятен резултат. Какво е съотношението между жълтия и синия цвят според вас? Кой е преобладаващият цвят сега на Земята? Зеленият. Ние сме потопени в зеления цвят, през него минаваме. Той е цветът на човешката индивидуалност, прави го самостоятелен.

Всеки цвят има органическо и психическо действие.

Чистият червен цвят произвежда оживотворяване, но ако се възприема нечист червен цвят, той произвежда дразнене в човека.

Чистият портокален цвят произвежда благородното индивидуализиране, а нечистият подхранва егоизма.

Чистият жълт цвят произвежда вътрешно равновесие на чувствата: уравновесяване, мир, тишина, спокойствие, а ако е приет в нечист вид, образува болезнено състояние – разни болести.

Чистият зелен цвят произвежда растене във всяко отношение: на мисли, на чувства, проявяване на благородни чувства и пр. А в нечист вид произвежда съхнене – и физическо, и психическо.

Синият цвят в голямо количество и в чист вид причинява подем, разширение на чувствата, проявяване на най-възвишени чувства в човека. А в малко количество и в неестествен вид произвежда противоположното: съмнение, безверие, обезверяване.

Тъмносиният цвят в чист вид произвежда твърдост, решителност, устойчивост в убеждение, в чувства. А в нечист вид – непостоянство.

Моравият цвят в чист вид произвежда сила на характера, а в нечист вид – малодушие.

Всяка мисъл произвежда особен цвят.

Срещате един човек и казвате, че е добър. Кое ви дава повод за това? Под какъв ъгъл на зрението виждате? Отде знаете, че е добър? Добрият човек има няколко черти, които изпъкват повече или по-малко. Като видите тия черти, познавате, че тоя човек е добър. Добрият човек проявява дейност. Доброто е като белия цвят. Как познавате белия цвят? По отражението на светлината. Белият цвят отразява напълно светлината. Черният цвят никак не я отразява. И доброто отразява напълно, затова е добро. Злото няма никакво отражение – черно е то. Доброто има свой цвят, милосърдието има своя цвят, правдата има свой цвят. Какви са цветовете на тия добродетели няма да кажа сега, но те си имат своя цвят. Ако правдата няма цвят, тя остава неразбрана. Цветът я прави достъпна за нас. Чрез цвета ние изучаваме нейните качества. Правдата поставя дисхармоничните неща на мястото им. Без правда в света щеше да има пълна анархия. Без добро нещата щяха да бъдат без съдържание.

Бялото и черното са резултати. Бялата риза може да я боядисаш черна. Черният цвят е основа на бояджийството. Той е основа, оттам започва изкуството, художеството. Художниците не могат без черния цвят. Като се разлага черният цвят, добиват се други цветове. Черноземът е много богата почва, а песъчливата е варовита, бедна. Ако в бялата пръст посееш жито, не става. Бялото е безплодно, черното е плодовито.

Как се е образувал носът? Действали са известни сили от мозъчните центрове, които са оформили издадеността. Затова носът се е образувал в тази

част на човешката глава. За да се оформи външното ухо, умът е действал в тези части на главата. По този начин като изследвате, ще откриете, че от мозъка се излъчват радиовълни, които оформяват постоянно ушите. Вие виждате физическия човек. Истинския човек не виждате. Вие виждате само неговата деятелност. А ако сте ясновидец, може да видите каква енергия, каква светлина се излъчва от един добър човек. Ако сте ясновидец, ще видите как изглежда човек, който мисли. Каква особена светлина излиза от него. От него радиира енергия. Ако човек мисли върху някое изобретение за въоръжаване, от него излиза друга светлина с особен цвят. Един ясновидец ще види, че от главата на военния се излъчва червен цвят. Ученият излъчва жълт, златист цвят. Религиозният – синкав, а пък светията излъчва синя светлина. Ореол го обкръжава с мека светлина. По цветовете можете да определите характера на човека. Когато си неразположен, червен си. Когато мислиш или се занимаваш с музика – жълт, златист. Религиозният, филантропът, който мисли за доброто на хората, излъчва синя светлина. А пък когато дойдете до Божественото, тогава сте озарени от най-благоприятна светлина, това е цветът на духа и на душата. Духът и душата са облечени като два полюса на Божествената светлина, която е мека, приятна и носи живот в себе си.

От зелените лъчи на светлината зависи успехът и освежаването. От недоимъка на този цвят се ражда сиромашията, а от голямото изобилие на този цвят се развива безлюбието, егоизмът и скъперничеството.

Някой казва, че не може да обича. Това показва, че му липсва червената краска и затова този човек трябва да прави обливания с аленочервения цвят и да чете стихове от Евангелието, дадени в „Завета на цветните лъчи".

Ако са ви нужни пари, приложете зелената краска, т.е. четене на съответните стихове и обливане с тази краска. За свежест, за благополучие, за растене използвайте този цвят.

За активизиране използвайте тъмночервената краска.

Физическото тяло е свързано с материята и то е ключът – чрез него ние сме в съприкосновението с физическия свят, с природата. Не влизайте в спор със своето тяло, каквото и да е то, бъдете благодарни за него.

На глупавия предложете работа с жълтата краска.

Светлочервената краска е на Любовта. Светлосинята краска е на духа и на истината.

Който е маловерен, нека предизвика синята краска, да се потопи в нея, за да махне маловерието.

С виолетовата краска се извършва спасението на човечеството. Тя е краска на силата, на волята, на благостта, благодатта, смирението.

Черният цвят означава почивка, отсъствие на човека.

Когато искате да излекувате известен недъг в себе си, прекарайте розовия и жълтия цвят през ума си.

Всички цветове са космически сили, които проникват целия Космос. Бог е светлина – Той е най-възвишеният светъл цвят, който включва всички други цветове, а всички други цветове са видоизменение на Божествената светлина.

Ако вие разбирате закона на светлината, вашите работи щяха да се оправят. Например виждате червен цвят. Ако го динамизирате да стане активен, да го почоплите като плод, ще потече от него благодатен сок, извор ще излезе. Но червеният цвят, ако дойде в дома ви, може да ви накара да плачете. Ако знаете как да го посрещнете, той ще бъде добър. Ако го разберете и използвате както трябва, той ще бъде добър. В него има такива и толкова трептения, че хората могат чрез него да се домогнат до безсмъртие. Червеният цвят има едни трептения, които аз наричам „ритмични трептения на безсмъртието". Но трябва да знаете точно времето на тяхното възприемане. Тези животворни лъчи идват точно навреме. Дойдат ли тези лъчи на Слънцето, лъчите на безсмъртието, изложи се на тяхното въздействие. Понякога те произвеждат една обратна реакция и ти казваш: „Стига ми вече". Не, точно тогава ще останеш. Напуснеш ли с една секунда по-рано, болестта остава. Или пък обратно: една секунда само да стоиш повече под въздействието на тези лъчи, болестта пак остава. Навреме и съзнанието ти да присъства. В даден случай, когато тези вълни действат, а ти мислиш за други странични работи, няма да ги възприемеш.

Цветовете са храна. Кръвта на човека не е боядисана, но храна има, съдържание има в нея. И в цветовете, и в музикалните тонове има храна.

Когато някой човек е груб, това показва, че има излишък от червения цвят в себе си, от неговата енергия, и той трябва да се освободи от нея. Безволието, малодушието е липсата на син цвят. От това гледище лошите хора имат най-голяма топлина, а по-малко светлина. Добрите хора, обратно – повече светлина, а по-малко топлина. Червеният цвят поглъща всичко в себе си.

Светлосиньото е живо, подвижно, прелива се в няколко цвята. Синият цвят е почва, в която се сеят някои чувства, главно религиозни. Синият цвят не може да се превърне в бял, понеже белият цвят не съдейства на растенето.

В синия цвят се посаждат семената на Божествените чувства, за да може те да растат, цвят и плод да дадат.

Чрез свойствата на червения цвят на светлината ние приемаме живота.
Чрез свойствата на портокаловия цвят придобиваме индивидуалност.
Чрез свойствата на жълтия цвят укрепва нашата мисъл.
Чрез зеления цвят придобиваме сила на растене.
Чрез синия – укрепва нашето сърце.
Чрез виолетовия – ставаме мощни, силни.

Силата идва от Бога. Здравето ще го добиете от светлината. Малокръвен сте. Обикнете червения цвят на светлината. Отделете ги тези лъчи от призмата и се лекувайте с тях. Ако сте се обезсърчили, ще се обливате със сините лъчи на светлината. Ако умът ви е в безизходица, отделете жълтия цвят и така направете, че да грейне в ума. Защото умът се храни със светлина. Ако не знаете да храните ума си със светлина, вие не можете да растете и да възраствате. Това и растенията го знаят.

Лъчите на светлината изобщо са едно незаменимо меню. Във вторник ще се храните с червения цвят, в сряда с жълтия, в четвъртък със светлосиния, в петък с тъмносиния и розовия, в събота с виолетовия и черния, в неделя с оранжевия, в понеделник със зеления до жълто-зелен цвят.

Белият цвят идва от небето. Всички останали цветове природата праща като подаръци. И ако хората знаеха как да употребяват тези подаръци, щяха да бъдат здрави, умни.

Хората днес носят червения цвят, без да знаят защо го носят.

Червеният цвят прави хората смели. Те трябва да знаят как и кога да го употребяват.

Портокаловият цвят носи примирение, зеленият – култура, растене. Земята трябва да се оре и сее.

Жълтият цвят показва, че човек трябва да бъде разумен, да използва нещата правилно.

Синият цвят – да благодариш на Бога за всички блага, които ни е дал, виолетовият – да сме благодарни и да дадем от себе си не само на подобните, но и на всички живи същества, към всички да сме благородни и справедливи. Черният цвят трябва да се обърне в червен.

Зеленият цвят трупа, събира навътре. Жълтият цвят – разтоварва навън.

Червеният цвят на светлината внася в човека енергия и влага. Влагата не се отразява добре на мисълта. Жълтият цвят внася мисъл, но същевременно и сухота.

На главата си черно не слагайте, ако ви се носи черно, слагайте го на краката. На главата нещо бяло, а на врата – червено или синьо. С цветовете ще се лекувате.

Цветята действат лечебно. Когато човек иска да си въздейства добре на здравето и разположението, да отглежда разноцветни цветя с всички цветове на дъгата, те ще допълнят това, което за момента му е необходимо.

Днес най-успокоителният цвят е зеленият. Ние все още не разбираме силата на цветовете, на светлината, приемаме само милувката, а говорът ѝ не чуваме.

Черният цвят събира повече енергия. Когато човек е много изнервен, нека се облече в черни дрехи, да си сложи черна шапка за известно време.

Праведният да се облича в бяло. Децата обличайте в бяло.

Цветът всякога показва събрания капитал. Човек, който разбира, може да се ползва от лечителната сила на цветовете. Цветът не е само етикет. Ако можеш да направиш цветовете подвижни, така, както ги виждаш, те могат да ти бъдат много полезни. Ако обичаш много дълго време да се вглеждаш в който и да било цвят, той тогава ще произведе едно болезнено състояние. Някой човек, ако дълго се е взирал в зелената краска, може много да е израснал, но е изсъхнал, без листа е, сух. Ако прекалено е гледал червения цвят, е станал гневлив, избухлив, невъзможен. Обезвереният е гледал дълго време светлосиния цвят. Този, който иска да покаже силата си, дълго време е гледал виолетовия цвят.

Червеният цвят се придобива чрез чистота. Не можеш ли да добиеш червения цвят, все ще боледуваш. Чистотата е проводник на основния тон на червения цвят. Червеният цвят носи онзи материал, от който се съгражда животът. Този цвят в дъгата не е основният червен цвят. Основният червен цвят щом го приемете, ще внесе у вас радост, светлина, сила, топлина.

Това е Божията Любов. Божията Любов, щом докосне човека с най-малкия основен червен цвят, веднага внася светлина, чистота, сила в тялото.

За да можем да използваме по-добре цветовете за работа, трябва да знаем, че всеки цвят съответства на един ден, на една планета, на един час, на един тон, на едно число.

„До“ е на числото 9. Червеният цвят съответства на „до“, на числото 9, на Марс, на вторник.

Портокаловият цвят съответства на неделя, на Слънцето, на „ре“ и числото 1.

Жълтият цвят съответства на сряда, Меркурий, „ми“, числото 5.

Зеленият цвят съответства на понеделник, на Луната, „фа“, числото 2.

Ясносиният цвят съответства на четвъртък, на Юпитер, на „сол“, на числото 3.

Тъмносиният цвят съответства на петък (и розовият цвят), Венера, „ла“ и на числото 6.

Виолетовият цвят съответства на събота, Сатурн, тон „си“, числото 7.

Който е развил чрезмерна чувствителност в себе си или страда от неврастения, нека използва синия цвят на светлината. Всяка сутрин да прави обливания със сините лъчи на светлината върху главата, гърдите и стомаха си.

Страхът е едно негативно качество на нисшия ум и щом се проявява силно при някого, добре е човек да възприема портокаловия цвят като средство за балансиране на силите. С него той може да се лекува.

Казвам: това, което знаете за приложението на цветовете по отношение на облеклото на хората, се отнася и до техните мисли и чувства. Всяка мисъл, всяко чувство, всяко действие е облечено в известен цвят като в дреха.

Ако искате да забравите някои неща, ще внесете в себе си черния цвят и ще си сложите черна дреха. Ако искате да помните някои неща, ще си сложите бели дрехи.

Ако внесете червения цвят в организма на някой човек, който е анемичен, веднага червените кръвни телца в кръвта му ще започнат да се увеличават и животът в него ще се засили. Ако внесете портокаловия цвят в организма на човека, той става самостоятелен, започва да мисли свободно; ако се внесе зеленият цвят – човек почва да гради, да създава. Във всеки цвят природата е скрила известен род сили и разумният човек, като знае това, чрез всеки цвят може да придобие онова, което му липсва. Чрез възприемане на червения цвят на светлината човек може да си създаде здраво, хубаво лице. Каква по-хубава козметика от действието на червения цвят върху човешкия организъм. Няма по-лесен, по-естествен начин за подобряване здравословното състояние на човека и придобиване на жизнерадост от възприемане на червения цвят. Червилата, пудрите, помадите запушват порите, атрофират клетките и ги осакатяват. Ако едно дете се изприщи, може да се прибегне до пудрата, но здравият човек да маже лицето си с пудра – няма смисъл.

Лицето трябва да бъде красиво, пластично.

Светлите тонове – ясносиният, ясножълтият действат успокоително на нервната система. Зеленият цвят регулира магнетичните и електричните течения в природата и в човешкия организъм.

Цветята регулират нервната система. Добре е нервният човек да полива червени цветя и да ги мирише.

Цветовете имат висши и нисши трептения и от човека зависи кой цвят ще привлече в своята аура – висшия или нисшия.

Когато човек има една възвишена идея в живота си, когато иска да живее за Бога, той привлича висшите цветове, които действат благотворно за неговото развитие.

Господ създаде очите, за да възприемат най-фината материя. Различни са категориите на цветовете, които идват от Слънцето и влизат в очите. Най-ниските трептения, ония, които виждаме, имат 400 билиона, други имат повече и достигат до 800 билиона трептения. Така се образуват цветовете. Ако в човека не влиза червеният цвят, той не може да се прояви, не е подвижен, жив, жизнерадостен. Ако портокаловият цвят не влиза в очите, личността на човека ще остане недоразвита, неговата индивидуалност няма да се развие. Ако жълтият цвят не влиза – умът остава неподвижен, не прогресира. Ако

зеленият цвят не влиза – растенето ще спре, освежаването ще спре. Ако синият цвят не влезе, вярата ще се атрофира, мир няма да има. Светлината има отношение към целокупния живот на човека.

Бог се проявява чрез нея.

За да дадете някому нещо, някой подарък както трябва, непременно трябва да вложите червения цвят. Без червения цвят не може да направите връзка.

Там, където присъства червената светлина в своето най-ниско проявление, животът е в по-ниска проява. Всички ония същества, които по един или друг начин са складирали тази светлина в своята кръв, в своя организъм, са извънмерно активни и груби. Туй е вярно и за самия човек: когато той извънмерно се възбуди и изказва своето негодувание, гняв и възмущение, всякога тоя цвят се появява на лицето му.

Нещо не ви е добре – сложете си червено шалче на врата, но цветът да е ярък, хубав.

Може да си вземете седем цвята шалчета и всеки ден да си ги сменяте според дните. В неделя ще си сложите портокален цвят шалче.

Трудолюбието, любезността, побоищата, споровете произлизат от червения цвят.

Ако разбирате пътя и законите на червения цвят и го използвате, щяхте да имате розово и красиво лице, щяхте да имате чиста кръв, щяхте да сте жизнерадостни, а не както сега сте се сгушили.

Черният цвят означава ограничение, но е хубаво от време на време човек да го използва.

Никога не носете цветове, които не обичате.

Вие страдате, защото сте в дисхармония с цветовете.

Коя е причината за болестите? Отсъствието на известен цвят в човека. Ако му липсват червеният цвят на Любовта, жълтият цвят на мъдростта или синият цвят на истината, той непременно ще боледува. Ето защо, за да не боледувате, трябва да внесете тези цветове както в организма си, така и в своята психика, т.е. в чувствения и умствения си живот.

Добре е в едно тефтерче да си вземете седем копринени конци, които да отговарят на седемте цвята на спектъра и при всяко неразположение да ги поглеждате. Природата лекува с цветовете.

Човек може да се лекува безплатно, като вземе едно червено стъкло и прекара през него светлината. Анемичният бързо може да си помогне с червения цвят. Нервният да отделя чрез призма зеления цвят на светлината.

Който иска да засили деятелността на своя мозък, да отделя жълтия цвят. Хората са оголели от недоимък на жълта светлина.

Човек може да си въздейства с цветовете по няколко начина:

1. Като ги предизвика в съзнанието чрез призма и се облива с цвета, който му е нужен, като наблюдава небесната дъга и се облива.

2. Като пее тоновете на гамата с движения, свързани с определените цветове и мислено съответно се облива с тези цветове.

3. Обливане с цветовете и четене стиховете, съответни на цветовете, дадени в „Завета на цветните лъчи".

Червената светлина се препоръчва за малокръвие. Ако могат правилно да възприемат праната на червения цвят, малокръвните ще я препратят към клетките на своя организъм и ще се обновят. Хората могат да се ползват от цветните лъчи за лекуване. Когато страдате от главоболие, очеболие, ревматизъм или друга някаква болест, правете опити с цветните лъчи, да видите как ще се отразят върху организма ви. Ако гърлото ви боли, вие можете да отправите към него портокаловия цвят. Ако някой страда от неврастения, нека използва синия цвят на светлината; всяка сутрин да прави обливания със сините лъчи върху главата, гърдите и стомаха си. Добре е човек да отрази сини, жълти или портокалови лъчи към онези органи на тялото си, в които чувства излишна енергия. Тези лъчи могат да се приемат направо от слънцето с помощта на стъклена призма. С помощта на тази призма човек може да получи слънчевия спектър на стената. Като получи спектъра, той трябва да съсредоточи вниманието си към синия цвят и да се опита да го възприеме в себе си.

Ч

Ако заличим долната лява половина на буквата „Н“, ще получим буквата „Ч“, която означава отворен, цъфнал цвят. „Ч“ е чашка, която показва, че човек започва да се стреми към Бога, иска да върви нагоре.

ЧИСЛА

За една истина Питагор е посветил цели 30 години, за да я научи. За нея той е ходил в Палестина, в Египет, във Вавилон и успял да събере само три думи. Той се радвал и на тези три думи от великата истина. Трите думи, които той научил, се заключават в това, че светът е направен от числа. Какво ще разберете от тази Питагорова теория? Тази теория е египетска, защото египтяните минавали на времето си за добри математици. Питагоровата теория може да се изрази още и със следните думи: светът е направен от разумни същества, които мислят правилно. При това разумното е строго определено, изразено в числа. Искате ли да познаете, да разберете тази разумност, трябва да дойдете в известно отношение с нея. Иначе числата не могат да се разберат. Достатъчно е човек да разбере вътрешното значение и смисъл на числата от 1 до 10. Останалите числа са съставени от първите десет. Всяко число представлява едно разумно същество. 10 е също разумно същество, но сбор, общ резултат на всичките числа в него.

Този ученик, който постоянно полага усилия и след единицата получава 2, 3, 4, 5, 6 на края придобива повече сила от онзи, който постоянно има 6. Считайте, че като вървите от нисшето към висшето, вие печелите. Ако всичко във вас по мед и масло върви, не мислете, че ще бъдете щастливи. По-хубаво е да тръгнете от единицата и после към 2, 3, 4, 5, 6 – защото има прогрес. В школата на Питагор учениците му са изучавали числата от едно до четири. Общият сбор им е 10. Разбирали са десетичната система.

Имате например една единица. Можете да я разделите само на 10 части. На повече от 10 части тя не може да се раздели, без да се повторят тия числа. Например, ако я разделим на 12, на 13 части, ще имаме сумата на числата 1 и 2, 1 и 3 и т.н. Значи същите числа пак ще се повторят. Числата до 9 пак се срещат, не са нещо ново. Значи една ябълка може да се раздели само на десет части, на повече от десет части не може да се раздели. Такъв е законът. Така е и в Божествения свят. Единицата може да се раздели само на десет части. Щом дойдете обаче до човешкия свят, там можете да я делите на много части.

Според нашите знания, единицата е дроб от едно абсолютно число. Това цяло не се дели, но в отношенията си към другите, към всички останали неща в света, то създава частите. Следователно за всички математически единици или числа казваме, че те представят части от абсолютното цяло или отношения към това цяло. Значи, абсолютното цяло нито се дели, нито се увеличава – то е постоянна величина. Когато се казва, че Бог е неизменен, подразбираме вечното начало в света. Каквито обяснения да се дават за това вечно начало, Бог външно остава неразбран. Той може само вътрешно да се разбере.

Идея – това е мисловният свят. Значи, идеята е елемент, от който светът е създаден. Ако една единица разделите на 10 части, какво ще получите? В единицата е вложена основната идея за създаване на числата.

В съвременната психология играят роля динамичните числа. Но човек трябва да разбира тази идея. Ако той не я разбира, ще се намери в това положение, в което е сега. За него числата нямат смисъл. Едното е количество, една ябълка, един кон. Една ябълка, един кон, то едно и също нещо ли е? Една граната, един народ, едно слънце, една планета, една вселена, едно и също нещо ли е? Еднакъв смисъл ли има едното при всички случаи? Едно житено зърно, то е динамично. Един човек или едно животно – движат се. Житеното зърно може да расте, животното се движи, човекът мисли. Едното при дадено положение може да е без съдържание, но то може да расте, да се движи или да мисли.

Сега да се занимаем с числото 1. Първите движения са движенията на физическия свят, на физическото тяло. 2 са движенията на човешките чувства, на човешките мисли, движенията на човешката воля. Умът е, който свързва тия две отношения, външните условия с вътрешните възможности на човешката душа. Имате външни и вътрешни възможности. За да се прояви една мисъл, трябва да има външни и вътрешни условия. Във възможностите седят и разумните условия. Разумното в света е туй, което е възможно, което има условия да се прояви. Ако вие сте богат, то е едно условие, но ако станете добър и сте богат, то е една възможност. Ако забогатеете, ако имате 100, 200 милиона, един милиард, какво ще придобиете от 1 милиард, от тези пари? Ще имате една идея, че притежавате 1000 милиона златни пари. Това са условия. Започвате тия условия да ги разработвате, създавате връзка, едно любовно отношение между вас и тях, което ще ви повдигне. Това е една вътрешна възможност. Това е подем. Тогава ще дойдете до този органически процес – разумно да растете нагоре и надолу.

Главичката на числото 2 представлява човешката глава, ченгелчето – стомаха, кривата линия е мисълта, която влиза в стомаха. След като си разгледал един предмет, искаш да го опиташ. Единицата е началото на нещата. 2 се проявява после. Мисълта на човека се обуславя от неговите чувства. Имате закона на трите числа 1, 2, 3, образуващи котвата. Котвата представя

триъгълник, събран в едно. Значи, надеждата е това, което събира, изявява човешката мисъл, човешките чувства и човешката воля в едно. Резултатът наричаме надежда. Проявената мисъл, проявените чувства и проявената воля, силата – това ние наричаме надежда. Тя се изявява в материалния свят. В материалния свят можеш да се проявиш чрез своите мисли, чувства и постъпки.

Хора, чието число е 2, са хора на чувствата, променчиви, на които не можеш да разчиташ.

Единицата показва как се е развивал човешкият ум. Двойката показва пътищата, по които се е развивало човешкото сърце.

Числото 2 е най-мощното, най-непобедимото число. Следователно, числото 2 не е нищо друго, освен Любовта.

В духовния свят двамата, които свидетелстват, са Отец и Син и тяхното свидетелство е вярно. В ангелския свят двамата, които свидетелстват за някого, са неговият дух и неговата душа. В човешкия свят двамата, които свидетелстват за човека, са умът и сърцето му.

Всеки трябва да започне с числото 2 като творческо число, с което Бог е започнал създаването на света. В това число се крие първичната душа, за която никой няма право да се произнася. Когато душата завърши своето развитие, вие имате право да се произнасяте. Пазете следното правило: никога не се произнасяйте за незавършени неща!

Във всички действия на съвременните хора се проявява числото 2. Принципът на числото 2 съществува навред в света. И тъй, числото 2 представлява хората, а не ангелите. Последните служат само като съединително звено между хората и същества от невидимия свят. Те съединяват физическия свят с Божествения. Числото 2 създава всички противоречия в живота.

Сега какво разбрахте? Ще кажете: то тъй се говори, пък ние ще живеем какво си знаем. Питам: ако се движите от 1 до 2, докъде ще стигнете? Пътят от 1 отива към 2 а от 2 към 3. Следователно 2 отива до 1, а 3 ще иде до двете. Пътищата са свързани. Ако по този път не вървиш, ще те сполети нещо зло. Двама души може да се карат, само ако те се движат един срещу друг, ако не отиват в една посока. Двама души се карат, понеже отиват един против друг. Ако единият е двойката, а другият – единицата и двамата вървят към тройката, животът има смисъл. От физическия свят ще се движиш към духовния, от духовния към Божествения. От Божествения има слизане към физическия. Постоянно имаме едно хармонично движение. След като си се качил към Божествения свят, онова, което си придобил, ще го туриш в действие. Отново трябва да слезеш във физическия свят да вземеш материал, да го обработиш, да влезеш в духовния свят, и от там – в Божествения. То е едно колело, имаме постоянно слизане и възлизане. Този процес навсякъде

се среща в природата. Например, растенията, соковете от корените отиват в клонищата и от клонищата слизат в корените. Има една постоянна обмяна. И благодарение на тази обмяна се раждат плодовете. Ако тази обмяна не ставаше, никакви плодове не биха се родили.

Числото 3 съществува като норма в природата. Висшите сили, с които човек борави, започват с числото 3. Неговият ум, неговото сърце и воля представляват числото 3, резултат на тия сили, които действат в човека.

Тройката е производителната сила в света. Тройката е производителната сила в природата. Човек мисли само при тройката. Той мисли, докато има светъл ум, добро сърце и здраво тяло. Щом нямаш тия три неща, не можеш да мислиш.

Квадратът ти дава простор да се проявиш. Когато говоря за 4, подразбирам, че имам условия и възможности да се проявя. Под думата „три" аз разбирам, че в мене има стремеж да се проявя, но нямам условия. Триъгълникът представя един вътрешен копнеж, а пък квадратът, четирите, показва закона на приложението. 3 – това е един плод. След като изядеш плода, изядеш външната обвивка, ще посееш семката, ще се проявиш – това означава числото 4. Докато ядеш плода, ти си в света на числото 3. Плодът е сладък, ти си доволен. Като посееш семката, то е числото 4. Значи, проявяваш се. Всяка постъпка, която е за благото на твоите ближни, е равностойна на числото 4. Когато работиш за своето повдигане, когато работиш само за себе си, то е числото 3. Числото 3 показва личния живот, числото 4 – общия. Тогава във вас ще се зароди мисълта: ами петоъгълникът, шестоъгълникът какво означават? Тях сега ще ги оставим. Ни сме дошли като Питагор до числото 4. Цялата философия на Питагора седи в числото 4. Щом разбираш 4-те, ти ще разбереш 5-те, 6-те, 7-те, ще разбереш и останалите числа.

Например, как се изписва цифрата 1, какво число е 1? Положително число ли е или отрицателно? Живият въглен положително число ли е или отрицателно? Живият човек е положително число, а умрелият – отрицателно. Каква е разликата между едно положително число и едно отрицателно? Положителното може да израсне, има сила в себе си, а отрицателното няма тази сила. Живият човек сам може да стане от леглото, а мъртвият не може, други трябва да го вдигат. Следователно всички отрицателни числа се нуждаят от външна помощ, а пък всички положителни имат силата в себе си. Когато кажа на някой човек да живее добре и той казва, че няма условия, този човек е отрицателно число, числото 2. Добре, но тогава какво число е 3? Тройката в дадения случай е числото, което може да спаси едно отрицателно число. Но как ще го направи? Ти с числото 3 как ще си помогнеш? От 3 трябва да извадиш 2 и да остане 1. Как ще направиш това? Ако разбирахте музиката, не че не я разбирате, но ако разбирахте философията на музиката, както аз съм я изучавал, много работи щяха да ви станат ясни.

4 е число на мисълта, положително число. Човек има четири ума и четири сърца: низш ум и низше сърце, човешки ум и човешко сърце, ангелски ум и ангелско сърце и Божествен ум и Божествено сърце.

Какво е самоопределението на четворката, на числото 4? Четирите представя абсолютна мярка, с която се измерват всички неща във видимия свят, в целия Космос. Като дойдат до четири, кабалистите спират. Те събират числата 1, 2, 3, 4 и получават 1+2+3+4 = 10. Като съберат тези числа, те извършват после обратния процес – изваждане. Те вадят единицата, двойката, тройката и четворката от десетте и получават: 10 – 1 = 9, 10 – 2 = 8, 10 – 3 = 7 и 10 – 4 = 6. Числата 1, 2, 3, 4 представят елементи на десетте (10), а числата 9, 8, 7, 6 са производни на първите четири числа.

Числото 4 е строго положително число, което произвежда страданията в света. 4 представя краен предел на нещо. С него се изобразява квадратът.

5 е число на човека. Хората работят с числото 5. То е число на чувствата. Единственото нещо, върху което може да се влияе на хората, това са техните чувства.

7 е третото проявление на силите в света.

Числото 7 е творческо, но ако неговият градеж е без мекота, води до разрушение.

Какво означава числото 7? Почивка. Защото Господ, като е работил 6 дена, на седмия е почивал. Онзи, който не е работил, не бива да почива. Христос казва: „Онези, които са работили, ще влязат в радостта Господня“.

Има известни мерки, с които се мерят нещата. Как познавате дали една ваша постъпка е добра или не е? С каква мярка мерите? Аз ще взема този научен факт – 6 милиона трептения създават първия, обикновения усет. Тогава 6 милиона е мярка за правилния усет. Обясненията за 6 и 7 за мене не важат. За мене е важно, че 6 + 1 дава 7. 7 е число, което означава едно нормално състояние. Ти си завършил своята работа и започваш да мислиш. Казват: Бог създаде света в 6 дни и в седмия си почивал. В седмия ден видял, че всичко онова, което направил, е разумно. Значи, в седмия ден си направил равносметка. 7 означава правилен отчет за всичко онова, което е направил и видял, че всичко е добро. Следователно под думата „почивка“ трябва да разбираме равносметката – всичко онова, което си мислил, което си направил, е разумно. Тогава започваш да кроиш нов план за бъдещето.

Натъкнете ли се на осем, отворете широко очите си да виждате всичко, което се изпречва на пътя ви. Дойдете ли до осморката, трябва да знаете, че външните условия да по-силни от вас.

Понеже сегашният човек живее повече в триизмерния свят, той трябва да постави живота си върху числото 9: три мисли, три желания и три постъпки – 3+3+3 = 9. Тройката играе важна роля в неговия живот, затова той

е в категорията на числото 3 – намира се в първата категория на Живота. Числото 3 е число на ума, на сърцето и на волята. С това число ти работиш непрестанно. Числото 3 показва още при какъв случай употребяваш ума си, при какъв – сърцето си и при какъв – волята си.

Числото 9 е едно от щастливите числа. По съчетание на вътрешните сили то е по-силно от външната среда.

9 е краен резултат. При 9 в Природата не съществува деятелност. 9 е число на завършен процес.

В числоведно (кабалистическо) отношение числото 9 има по-голяма цена, отколкото в математическо отношение.

9 е число, свързано с Луната.

Двойката е женският принцип – старата Майка на света. Като съберете 2 и 1, ще получите 3. Щом умножите числото 3 само на себе си, ще получите числото 9. Това показва, че за да мине в по-високо състояние, човек трябва да се умножи 3 пъти сам на себе си, т.е. от физическия свят, от грубата материя да мине в духовния свят и от духовния – в Божествения.

При умножаване на 9 с кое да е число, винаги сборът на цифрите от полученото число дава пак 9: 2 x 9 = 18 = 1+8 = 9; 3 x 9 = 27 = 2+7 = 9; 4 x 9 = 36 = 3+6 = 9 и т.н.

На минута са нужни 10 вдишки, за един час – 600 вдишки, а за 10 часа – 6000 вдишки. За 24 часа на човек са нужни 14400 вдишки, чийто сбор дава числото 9.

(Учителя посочва чертежа.) Ту е написано числото 1, а тук – числото 10. Какво показват тези две числа? 10 показва, че са събрани всички условия, липсва само един малък подтик. Да кажем, че това е огнище с дърва, всичко е приготвено, няма само кибрит. Единицата означава една малка клечка, която ще запали огъня в огнището. Следователно 1. А пък другото число, то е пасивното. Единицата е активното число. Тя означава причината, която дава подтик – това, от което произтичат нещата. А пък нулата, турена после, съдържа условията за проява. Нулата е знак, който съществува от памти века, изнамерили са го посветените. Ако махнеш нулата, тогава единицата не може да се прояви. За да можеш да се проявиш, ти трябва да обичаш и да мислиш. Не можеш да мислиш, ако не обичаш някого. В Любовта всеки човек е отражение на Божественото. В човека ти можеш да видиш отражение на Бога, на себе си, на един звяр и пр. Но това не е човекът. Това е само едно негово състояние.

Всяко число, на което сборът от цифрите дава 10, е число на хармонията. 64=6+4=10; 55=5+5=10; 73=7+3=10; 82=8+2=10; 91=9+1=10; 19=1+9=10. Който работи с тия числа, и да започне зле, завършва добре. В реда на числата от 1 до 100 тридесет и три (33) числа дават сбор 10.

Нулата какво представлява? Тези, които не разбират, казват: нищо. Ако човек има в джоба си нула грошове, това какво означава? Кесията му е празна. Но ученият човек казва: значи, ти се намираш в една точка, дето може да се измени целият ти живот. Всеки човек трябва да е център. Нулата е център, при който трябва да се върнеш, за да вземеш в живота си една нова насока. Ако не се върнеш при тази нула, която е неутрална, ти не можеш да се ориентираш в новата насока, няма да знаеш накъде да вървиш. Затова непременно трябва да се върнеш. Тази трябва да е идеята за нулата в умовете на хората.

Числото 13 е фатално. То представя купчина барут. Това число е динамично, взривно число, като бомбата. Като се изговори това число, трябва да бягаш далеч от него. Който не разбира свойствата на това число, отива към разгневения човек като дете със запалена клечка кибрит към барут. После се чуди, че е произлязла експлозия. Числото 13 се изявява често в живота на младите. Мома и момък се обичат и се оженват. Момата мисли, че ще бъде щастлива с него, но като се оженят, разочарова се. Иска да се облече хубаво, но той сваля шапката ѝ, новата ѝ рокля и я затваря в къщи. Тя се сърди, недоволна е от него. Това е ревността – числото 13. И в духовно отношение е същото. Някой прегърне известно верую, облече се с него и мисли, че е единствен в света. Не! Ти ще се облечеш с петте добродетели, с живия петоъгълник: Любов, мъдрост, истина, правда и добродетел.

Числото 1 е творческа сила, киселина; числото 2 – основа, а числото 3 е резултат. Значи, числото 3 в природата показва завършен процес. Триъгълникът е завършен процес, резултат на някоя работа. Числото 1 и 2 са се съединили, за да дадат някакъв завършен резултат. Числата 4, 5 и 6 са от втората категория: 4 е киселина, 5 – основа, 6 – резултат. Числата 7, 8 и 9 са от третата категория: 7 е киселина, 8 – основа, 9 – резултат. Тогава, числата 3, 6 и 9 спадат към една категория; числата 2, 5 и 8 – към друга категория – основи; 1, 4 и 7 към трета категория – киселини. Както виждате, в числата има разнообразие. Те са сили, които са се трансформирали от едно състояние в друго. Единицата е първото проявление на тия сили; 4-те е второто проявление, а 7-те – третото проявление. Такова трансформиране става и в човешкото съзнание. Материята, през която е минавало съзнанието, по-рано е била по-рядка, после по-гъста, и колкото е слизало по-надолу, ставала все по-гъста и по-гъста, докато най-после се проявили формите, които днес съществуват.

1 – Има само един Бог в света, само една мъдрост.
2 – Има само една Божествена Майка, само една Любов.
3 – Има само един син – истината.
4 – Четири представлява тези три сили, съединени в едно.
5 – Пет е свързано с човешкия ум.

6 – Шест е свързано със закона на развитието.
7 – Седем е свързано със силите, които работят в човечеството.
8 – Осем представя голямата Майка на света.
9 – Деветте е резултат, завършен кръг.
10 – Десет е число на завършената работа – 0 е точка на работата.

Две от действията – събиране и изваждане – означават механически процеси, завършени процеси аз ги наричам. Умножаването и деленето са органически процеси. Умножава се само това, което има живот в себе си. Мъртвите неща не могат да се умножават. Дели се само това, което има живот. Изобилието се дели, животът се умножава. В умножението и в делението имате процес на растене.

1 е умът – положително число. 2 е сърцето – отрицателно число. 3 е волята в човека – равнодействащата сила. 3 е неутрално число, число на равновесие. Ако волята ти не е силна, нищо не можеш да направиш, не можеш да регулираш силите на ума и на сърцето. Волята, като равнодействаща сила, може да регулира човешкия ум и човешкото сърце. За да бъде волята положителна, умът и сърцето трябва да бъдат разумни и почтени.

Аз вземам числата от 1 до 9 като най-важни. Останалите числа от 9 нататък са повторение на първите.

Който изучи отношението на тия числа към човека, той ще знае и отношението на останалите числа. Сегашните хора, даже и учените, не знаят значението на тия числа и отношението им към човека. Например, учените хора не знаят какви са характерните черти на детето през първата, втората, третата до деветата година. Ако запитате някой баща, и той не може да ви каже отличителните черти на характерите на своите деца през първите девет години на техния живот. Защо не знае? Защото не е правил наблюдения. Всяка година от живота на човека има свои отличителни прояви, които от време на време се преповтарят.

Четворката представя материалния свят, в който човек събира опитности. Следователно материалният свят е подложен на всички процеси, на които са подложени и единицата, и двойката, и тройката. Те всички влияят на четворката. Единицата не може нито да се умножава, нито да се изважда, нито да се събира, а само се дели. При това, в процеса на това деление тя се смалява, раздробява се. Двойката може да се умножава, тя представя умножение. Тройката е самият тон, който се получава от трептенията на една струна. Единицата може да се уподоби на духа, двойката – на душата, тройката – на ума, а четворката, която събира всичко в себе си – на сърцето.

Сега вие можете да направите проверка на себе си със законите на тия числа. Вие можете да премахнете известни мъчнотии в себе си чрез закона на делението; други мъчнотии можете да премахнете чрез закона на умно-

жението; трети мъчнотии – чрез закона на изваждането и четвърти – чрез закона на събирането.

В основата на всяко число стои дума, която има съдържание и смисъл, които отговарят на самото число. Така числото 5 е число на ум с отрицателни проявления. Всяко число има отношение към нещо. Например в основата на числото 1 влиза положителната частица „да". В основата на числото 2 влиза отрицателната частица „не". В основата на числото 3 влиза думата „съгласие". В основата на числото 4 влиза думата „работа". При служене на Бога ще бъдеш положителен, ще казваш „да". Като дойде човешкото, което иска да те отклони (5), ще кажеш „не". След положителната частица „да" иде съгласието на човека да върши всичко, което Бог е определил (3). Щом даде съгласието си, човек започва да работи за Бога (4). И най-после той се вдъхновява в работата си от мисълта (5), че върви напред с Любовта.

В числата от 1 до 10 имаме три положителни, три отрицателни и три неутрални числа. 1, 4, 7 са положителни числа; 2, 5, 8 са отрицателни числа; 3, 6, 9 са неутрални. 10 е число на Бога. От числата 1 до 9 на бащата се падат три числа: 1, 4 и 7. Той разбира смисъла само на тези три числа. Майката разбира смисъла само на числата 2, 5 и 8. Синът разбира смисъла само на числата 3, 6 и 9. Бащата не разбира смисъла на числото 2. Той има само идея за него. Какво е 5 и 8 също не разбира. А майката не разбира какво са числата 1, 4 и 7. Да разбереш, значи да направиш.

Ако имате 1111, колко прави това? На физическото поле е количество. Ако речете да дадете съдържание на 1111, какво ще се получи? Единицата е десет пъти по-малка от десетицата, сто пъти по-малка от стотицата. Сто е сто пъти по-голямо от единицата. Десетицата е десет пъти по-малко от 100. Единицата е най-малкият богаташ. Какво съдържат хиляда, сто, десет? Ще ги впрегнете на работа. Има цяла наука. Кога числото става динамично, в движение? 123 – 1 е идеята. 2 показва по кой начин може да се постигне тя. Или – 1 е зародиш, 2 – почвата, върху която този зародиш е посаден. 3 означава условията, при които семето може да расте, светлината и топлината. Това означава 123 в органически смисъл. Имаш 123 лева в джоба си. Ти трябва да им създадеш една хубава форма, едно хубаво съдържание и смисъл. То не е обикновено число. Представете си, че вие имате 123 семки, събрани заедно. Стотe са житени зърна, 20 зърна са крушови и трите са сливови костилки. 123. С туй число, вие, гениалният човек, за няколко години може да станете милионер. Стотe житени зърна, двадесетте крушови и трите сливови като ги посадите, като ги обработвате грижливо, след няколко години ще бъдете добре възнаградени. Ако мислите обикновено, ще кажете: какво ме ползват 100 житени зърна, 20 крушови и 3 сливови? Хвърляте ги, не искате да се занимавате с тях. Но гениалният човек няма да постъпи така, той ще поработи и ще има резултати в бъдеще. Казвам: това число е в човека. На

първо място е главата – това са стоте зрънца. После е сърцето – 20 крушови семена и най-после ръцете и краката, те са трите сливови костилки.

Дойдете ли до някакво противоречие, обезсърчение, обезсмисляне на живота, изговорете в себе си числото 123. Единицата е разумният принцип, двойката е Любовта, която гради, тройката – истината. Когато кажете, че трябва да изпълнявате волята Божия, изговорете в себе си числото 123, в което е скрита идеята – Бог е Любов, мъдрост и истина.

Като работите с числото 123 вие се свързвате със съществата от възвишения свят, като работите с числото 456, се свързвате с чувствата на благородните същества от духовния свят, като работите с числото 789 се свързвате с добрите и работни хора на земята.

Като станете сутрин, най-първо ще помислите за носа, за веждите, за очите, за ушите, ще си погледате ръцете, краката и ще кажете: готов съм за всяка работа. Ново възпитание трябва. Вие вървите по старите начини и очаквате да ви дойде някой печеливш лотариен билет. Изучавайте математиката, да знаете кои са щастливите числа. 43 може ли да спечели? Не може. 23 може ли да спечели? Не може. 123 може да спечели. Къде трябва да е поставено 123? При 123 имате едно добро съчетание.

ЧОВЕК

Бог, след като се е ограничил, е създал човека.

В първоначалния език (езика на Девствения Божествен Дух, най-възвишения в йерархията на ангелите) Бог дал на човека друго име, не като сегашното. Това станало в съвета на боговете, под председателството но Господа Исуса Христа, наречен Спасител на човечеството. Този съвет се занимавал със създаването на човека и определяне на името му. Това име „човек" е крив превод, но ние ще се задоволим с него. Под човек разбираме същество, което мисли.

Когато Мойсей, Илия и Христос разговаряха, те обсъждаха най-възвишените въпроси за онзи порядък, който трябва да дойде. Искаха да приравнят земния порядък с онзи, горния порядък. Ако го нямаше Слънцето, тогава Земята какво ще ражда? Земята ражда това, което отгоре, от Слънцето идва. Ако възвишените мисли не идват отгоре, тогава Земята не може да се развива. Сега аз не засягам обществените въпроси. Хората могат да поправят живота както искат – те са свободни. Растенията и животните също. Но питам: разумните хора в света как трябва да поправят живота си? Ако аз мога да поправя из основи своя живот, ако и окръжаващите могат да поправят из основи своя живот – само тогава ние ще сме разумни. На нас ни предстои много трудна работа, както на един студент му предстои грамаден

труд. Професорите няма да бъдат снизходителни към него. Нужно ви е едно верую в света, съобразено с особеностите на вашето рождение. Рождението представя онзи капитал, онази мощна сила, която е вложена в човека.

Само един светъл ум, само едно светло сърце, само една благородна воля у човека са в състояние да го изведат от сегашното положение. Понеже около нас има един свят разумен, на който ако знаем как да говорим, ще отвори всички свои благословения! Ще кажете: „Как тъй?“ Та нали ако детето се роди живо, майката веднага отваря своите обятия, прегръща го, служи му! Но ако се роди умряло, тя го погребва. Ако ние мислим, ако ние чувстваме, ако ние имаме воля, то ние се раждаме живи; но ако ние не мислим, ако ние не чувстваме и ако ние нямаме воля, ние се раждаме умрели. Тогава светът ни погребва. Ако искате да бъдете посрещнати, трябва да мислите добре, трябва да чувствате добре, трябва да действате добре. Защото в мислите, чувствата и волята е раждането на човека на земята.

Бог, Божествените сили създадоха човека.

Майката и бащата само ремонтират тялото, а духът и душата влизат в него и го одухотворяват. Тялото нито е вечно, нито е абсолютно реално. Досега човек е живял в хиляди малки къщички, хиляди форми. Никой още не е видял същинската форма на човека.

Всеки човек е направен от светлина и топлина.

Човешката форма се е явила на Земята от преди 18 милиона години. Всяка човешка форма представлява една област на знание, в която човешкият дух се проявява.

Външната форма на човека е копие на миналата му работа, т.е. на това, което в миналите животи е вършил. Всичко е отпечатано върху човека.

Когато създаде човека, Бог тури в него две мощни, две силни неща: един спящ дух и една спяща душа, един буден ум, и едно будно сърце.

Сърцето на всеки човек е еврейско, умът му е арийски, а стомахът – монголски.

Главата е създадена, за да възприема Божествената светлина, сърцето – да възприема Божествената топлина, а стомахът – да възприема Божествената сила.

Казано е: „Направи Бог човека от пръст“. Кал и пръст са две неща различни. Кал е туй, което човек прави. Пръст в дадения случай е онази материя, от която светът е образуван.

Някои автори поддържат мисълта, че човек сам се създава. Това показва човешката гордост. Човек сам не може да се създаде. Казано е в Писанието, че Бог създаде човека по образ и подобие свое. Има хора, които правят опити да създадат, т.е. да пресъздадат себе си, но нищо не излиза от тяхна-

та работа. Всъщност Бог работи, а човек взема участие в Неговата работа. Ако мисли така, човек може да се пресъздаде. Обаче, ако мисли, че той е главният фактор в своя живот, нищо не може да направи.

Сега са намерили живи клетки в някои моделирани камъни преди хиляди и милиони години. На Земята има живи микроби, които са дошли през пространството. Говори се, че животът е дошъл някъде от Слънцето. Това показва, че и в други светове има живот. Ние сега мислим, че животът е само тук, на Земята. Писанието казва, че Бог се радва на своята обетована земя. Не на сегашната Земя е създаден човекът. Окултистите поддържат, че сегашният човек е нов човек, той е дошъл от онзи свят. Съвременните окултисти поддържат, че съвременният човек е дошъл от месечината. Там е живял. Когато там са се изгубили благоприятните условия, той е слязъл на Земята. Най-учените хора на месечината са имали средства, с които са пренасяли първите жители на Земята и са я заселили.

Казва Писанието, че човек е странник на Земята. Колко време ще остане, то е въпрос. Истината е, че всички материални светове, които съществуват, съставят едно цяло. Цялата Вселена, целият материален свят е едно цяло. Това е то земята в Писанието. Там, дето има живот, е една земя, обитаема земя. Онзи, който така разбира нещата, е на верен път, а онзи, който не разбира, той мисли, че само вашата Земя е обитаема. Изисква се един грандиозен ум, за да схване онова отношение, което съществува. Понякога приличаме на мравките. Какво я интересува мравката, че се е качила на главата на един философ? Тя може и сто пъти да се качи на главата му, без да стане философ. Човек трябва да е надарен да мисли за великото. Човек е надарен, той има предназначение. Човек не е предназначен както другите животни да прекара един живот само от 50-60 години. Да му турят един паметник и да пишат: „Тук лежи един човек, който е бил професор, министър, министър-председател". Изял е толкова и толкова кокошки, агънца, завършил е със златен медал, оженил се е, имал толкова и толкова синове и дъщери. Това не е предназначението на човека.

Вземете Слънцето, то има един милион и триста хиляди километра в диаметър, а обемът му е един милион и 200 хиляди километра. Следователно всеки километър на диаметъра съответства на една наша Земя. Представете си, че живеете на една земя колкото Слънцето, какво ще бъде вашето понятие за света? Представете си тази земя: колко големи щяха да бъдат планетите в сравнение с нашата? Направете сега изчисления колко големи щяха да бъдат. Тогава щяхте ли да имате един живот, подобен на сегашния на Земята? Не. Защото обемът на едно тяло има отношение към неговия диаметър. Всички хора имат отношение към радиуса на Земята. Някой иска да изучава човешкия характер. Най-първо трябва да изчислиш каква част съставя твоята височина от земния диаметър.

Ние сега философстваме. И правим една погрешка като мислим, че над човека няма други същества. Земните хора още не са най-високите представители на човешката раса. Ние сме най-последните представители на човешката раса. Най-грешните типове от Слънчевата система се изпращат на Земята за изправление. Съгрешилите на Слънцето, на Юпитер, на Сатурн, на Марс, на Венера – всички ги изпращат тук на заточение. Вие сте дошли от разни системи – не че сте най-лошите, но не сте били много напредничави там.

Когато хората умират, къде отиват? Когато една водна капка умре, къде отива? Слива се с другите. Всички хора един ден ще се слеят. Туй различие, което сега съществува, ще изчезне, ще се върнете пак в рая и всички заедно ще съставите един човек. Тогава всичко ще бъде в ред и порядък. Всички хора, които сте тук, както и цялото човечество, ще влезете в този голям Човек, Духовния човек. Ще се наместите – кой в костите му, кой в пръстите му, кой в гръбначния му стълб, в лицето му, в космите му – и пак ще остане място за хиляди кандидати да живеят там. Сега туй може да ви се вижда странно, но е така.

Защо е дошъл човек на Земята? Да чисти. Ние сме пратени на Земята да я очистим от калта. Съществува обществена повинност на Земята. И ние сме дошли за това, да чистим Земята с лопати. Понякога се уморяваме – много работим. Не се иска пресилена работа. Достатъчно е да чистим най-много по 2-3 часа на ден.

Вие много работа сте свършили до сега. Но без знание сте го направили. Хиляди обеди сте изяли, но досега не сте яли, както трябва. Хиляди пъти сте дишали и издишвали, но не сте дишали и издишвали както трябва. Колко неща са минали през вашия ум, но не сте мислили както трябва. Ти трябва да мислиш както трябва, да чувстваш както трябва и да се храниш както трябва. Лесно е да кажеш, че трябва да бъдеш умен, добър човек. Това са общи положения, но те не са готови резултати. Природата не е създала човека за играчка. Природата прави с човека един от великите опити в света. В битието човешката раса съществува, тя заема същото място, каквото белите дробове и сърцето в тялото. Какво нещо е човекът в космоса? В битието човекът сега е дробовете и сърцето. Такова е отношението. Следователно цялата природа иска човек да мисли правилно, да чувства правилно и да действа правилно.

Въплътеният в материята човек е крайно капризен, каквото види по улицата за ядене, все му се яде; през дето мине, все ще си купи нещо и ще дъвче; ще напълни джобовете си с орехи, лешници, ябълки и др. подобни. Ако го питаш, защо дъвче постоянно, ще ти отговори: да минава времето полесно. Той чете всякакви книги безразборно: романи, история, философия, математика, естествените науки и др. – всичко в него е каша. Ако го запиташ,

какво специално го интересува, било в някои от романите, които чете, или в някои от научните книги, ще каже: чета, колкото да се прекара времето. „Какво те интересува във философията на еди-кого си?“ „Да видя неговите възгледи.“ Такъв човек, обаче, няма нещо определено, към което да се стреми. Не, не трябва да бъде така. Чета ли някакъв роман, трябва да зная, каква е основната идея в него. Проучвам ли някаква философия, трябва да зная, каква е основната идея в тази философия. Следователно човек, който се е родил, трябва да има една основна идея.

Земята е опитно училище, в което се дават трудни задачи. Каква по-трудна задача можете да намерите от тази, да изпратят един грешник на Земята и да го заставят да живее добре? Той трябва да намери при какви условия да се постави, как да измени живота си външно и вътрешно, да не греши. Ако този грешник не е надарен с някаква дарба, ще се намери в чудо. Най-после, като види, че не е решил задачата си, ще си каже: „Само смъртта може да ме изправи.“ Смъртта, обаче, е случайно явление в живота. Да живее човек, това е в реда на нещата, това е Божествено.

Много хора стоят и мислят, че са болни, че работите им не са уредени, че никой не ги обича, че всички са ги забравили и т.н. Това са лъжливи положения. Преди всичко, Бог не е изпратил хората на Земята да очакват любов едни от други. За какво са пратени хората на Земята? Всеки сам трябва да си отговори на този въпрос. Защо отива човек при извора? Да пие от чистата вода на извора, да уталожи жаждата си. Казвате: „Всички хора все за водата на извора ли са дошли?“ За какво са дошли хората, изобщо, оставете този въпрос настрана. Обаче, едно трябва да знаете: когато хората отиват към извора, всички имат едно желание, една цел, един стремеж – да пият от водата на този извор, да утолят жаждата си. Щом се напиеш от тази вода, благодари на Бога, че си я намерил. По-нататък, кой как пие, не се интересувай. Нека всеки пие, както намери за добре.

В природата съществува закон на единство, който се потвърждава навсякъде в живота, в науката, в изкуствата. Например, ако разгледаме знанието, ще забележим, че между всички негови части пак съществува единство. В такъв случай истинското знание е това, което може да бъде украшение, помощ, светлина на човека. Знание, което не е нито украшение, нито светлина, нито помощ за човека, то е бреме – нищо повече. Знанието е най-голямото благо, което Бог може да даде на човека. Чрез него човек трябва еднакво да оценява и големите, и малките мисли, чувства и постъпки. При голямото си знание мъдрецът еднакво цени и малките, и големите неща. Бог еднакво цени и Слънцето, и човека. Мощни сили крие Слънцето, но Бог му отдава същото значение, каквото и на човека. Човек казва: какво мога да направя аз? Къде стои моята цена? Твоята цена стои във връзката, която можеш да направиш. Човешкият ум може да направи връзка между Слънцето и Земята. Хората са

дошли на Земята, именно затова, да направят тази връзка. Който не иска да направи тази връзка, той минава за големец. Такъв човек обръща внимание повече на големите величини в живота си, отколкото на малките. Той пренебрегва децата, т.е. малките работи. Бог слага тези големи хора някъде в пространството да се въртят като колела. Нещастието на съвременните хора се дължи на ламтежа им към големи работи, към велики замисли.

Срещате някой Христов последовател, вдигнал шум, тревога, че му казали една обидна дума, че го засегнали с нещо. Той казва: „Не зная какво да правя вече. Станах негоден за нищо, никой не ме уважава, никой не иска да ме знае." Ако си дошъл на Земята, за да те уважават хората, ти си на крив път. Ти не си дошъл на земята да те обичат и уважават, но да изявиш Божията Любов. След това Бог ще покаже своята Любов към тебе. И Христос е казал: „Както Отец ми ме възлюби, така и аз ви възлюбих". Значи, вие първо ще изразите Божията Любов към другите, а после Бог ще изрази Любовта си към вас. Ако не можете да разберете Божията Любов, вие не можете да разберете и Любовта на хората. Ще дойдат съмнения, колебания, ред заблуждения, вследствие на което малко ще научите, а много време ще изгубите. Едно трябва да се има предвид: за разбиране на една велика истина винаги трябва да търсите най-краткия път. Като казвам „най-краткия път", подразбирам правия път за постижение. Следователно искате ли да се спасите, търсете правия път.

Ако вие произнасяте думите: „Ще умра, ще умра, ще умра" – един месец, какво ще стане с вас? Ако някой е болен и казва на ден по сто пъти: „Ще живея, ще живея, ще оздравея" – след десет дни той ще бъде здрав. Ти казваш: „Няма да я бъде, няма да свърша работата, от мене човек няма да стане, аз не мога да вярвам". Тогава защо си роден? Ти си роден за нещо в света. Трябва да знаеш какво е. Трябва да знаеш защо си роден. Съветвай се с най-разумните хора защо си роден. Попитай едного, втори, трети, четвърти за какво си роден. Питай едно дете: „Малко момиченце, кажи ми за какво съм роден?" То казва: „Роден си, за да помагаш на малките деца, да учиш малките деца". Усмихваш се, роден си да помагаш. Ние сме дошли до една епоха, в която само разумната вяра в реалността на природата, която ръководи съдбините на всеки човек, гради нашето щастие. Ние сме дошли до един кръстопът. Къде е моето щастие? Твоето щастие е в разумното вярване в реалната природа, която ръководи твоите съдбини, която действа в твоя ум, сърце и воля. Интересите на природата трябва да бъдат твои интереси. След това, като разрешиш този въпрос, иде твоето отношение към окръжаващите, към народа. Ако това разбиране е вярно, то ти ще можеш да определиш добре и другите твои отношения.

Външните проявления, това не е човекът. Някой се разгневил – това не е човекът. Някой се проявил зле – това не е човекът. Друг постъпил добре

– и това не е човекът. Това са само професорски дрехи, но истинският професор не е в тях. Може ли водата в шишето да стане по-добра или по-лоша от водата на самия извор? Ако става въпрос за извора, за него може да се каже, че водата му е добра или лоша, защото водата излиза от него и пълни шишетата. Същото може да се каже и за хората. Те не са нищо друго, освен шишета, стомни, които се пълнят от изворите на живота. Следователно не приписвайте на човека качества, които не са негови! Изучавайте себе си, изучавайте и хората, както Бог ги е създал. Ако не се изучавате по този начин, вие напразно губите времето си.

Вие искате да станете добри, умни, силни, че тогава Бог да ви обикне. Не, Бог ви обича такива, каквито сте заради това, което е вложил във вас още от създаването на света. Няма защо отсега нататък да ви обиква. Ако вие искате да придобиете нещо и тогава Бог да ви обикне, вашата работа е свършена. Вие искате да облечете професорска дреха и така да се явите пред Господа да ви обикне. Обаче, види ли ви Господ с професорска дреха, Той веднага ще каже: „Съблечете професорската дреха на този човек! Нека той дойде при мене такъв, какъвто съм го изпратил на Земята.“ Това значи: хвърлете лъжливото настрана, съблечете се от него. Останете само с истината, която Бог е вложил във вас! Само по този начин ще имате Любовта на Бога. Само по този начин ще имате правилни разбирания за живота.

Бог ще ви благослови не за това, което хората мислят за вас, но вашите мисли, чувства и постъпки. При това, Бог ще ви благослови не за големите, за великите ви мисли, чувства и постъпки, които всички знаят. Той ще ви благослови за онези малки, дълбоко скрити, стаени в душата ви мисли, чувства и постъпки, които никой не знае, никой не подозира. Бог ще ви благослови за малките, за стаените, за непроявените семенца у вас. За проявените неща вие вече сте получили заплатата си.

Човек трябва да прави генерални бани на ума и на сърцето. В месеца ще направи четири бани, в годината – 52. То е хубаво за ума. Ще си дадеш отчет на какво се дължи твоето неразположение, защо мислите ти са мрачни, защо цялото ти бъдеще е тъмно. Казваш: „Нищо светло не виждам в живота си“. И как е възможно в този светъл свят, където хората се радват на онова, което Бог е създал, ти единствен да не виждаш нищо светло? От къде се взе това мрачно настроение? Аз казвам така: един ваш неприятел, когато сте спали, ви е турил черни очила и затова всичко виждате черно. Снемете очилата си! Може ли едно същество, което Бог е създал, да няма бъдеще? Може ли един велик художник да създаде една картина и тази картина да няма никакъв смисъл, да не струва нищо? Картините на всички велики художници се ценят много. Всяко нещо, което човешкият гений е създал, има цена. Питам: вие, които сте създадени от Бога, може ли да нямате никаква цена?

Ние казваме: „Колко велик е направил Господ света! Какво величие е вложил Бог в човека!“ Къде е величието на човешкото лице? Виждам само едно потъмняло лице, уста побледнели, очите мътни. Къде е величието на човека? То е само в онзи момент, когато се намираш в изпитание, но не се поколебаваш – при всички мъчнотии в тебе остава нещо непоколебимо. Това е истинският човек. Не всички цветове, които са цъфнали и плодове, които са вързали, а онзи плод, който узрее и остане, той е важният. Хиляди плодове може да има, но остават само няколко. Те са най-важни.

Ако моето лице се набръчка или моето тяло остарее, това не съм аз. Аз съм повече от моята дреха или от моето лице. Аз съм онази благородна, възвишена мисъл, която никой с нищо не може от мен да премахне.

Чудни са хората, като питат, как да служат на Бога. Ти възприемаш въздуха, без да благодариш на Бога. Възприемаш топлината, без да му благодариш. Възприемаш светлината, без да му благодариш. Сила ти е дал, пак не благодариш. Всичко приемаш, за нищо не плащаш. Така не се служи. Казваш: „Аз съм свободен дух, свободна душа съм“. Кой е свободен дух? Кой е свободен човек? Свободен човек е оня, който носи Любовта; свободен е оня, който обича светлината; свободен е оня, който обича свободата; свободен е оня, който обича живота; свободен е оня, който обича знанието; свободен е оня, който обича движението; свободен е оня, който приема ученията; свободен е оня, който работи.

В 24 часа Бог говори само веднъж на човешката душа. Когато Бог говори на хората, повечето от тях спят; когато ангелите им говорят, те пак спят; когато нисшите духове им говорят, те са будни. Важно е да бъдете будни в този момент, когато Господ ви говори.

Аз не познавам хората, че вие ще ги познавате. За да познаваш хората, трябва да познаваш Бога.

Човек е едновременно физическо и духовно същество. Душата е, която управлява това същество. Тя е полудуховна и полуматериална „физическа материя“ – това е светът на формите, необходими за проявата и битието на нещата. Духовен свят – това са онези сили, които работят за създаването на тези форми.

Душата – това е условието, което подготвя съграждането на тези форми. Всяка душа трябва да има тяло, за да се прояви.

Три фактора влияят върху индивида: личността на човека, обществото и светът. Личността на човека не е нищо друго, освен отражение на Бога, т.е. неговата единична проява върху човека. Обществото представя отражение на ангелския живот върху човешкия. Светът, в неговата пълнота, представя отражение на Божествения свят върху физическия.

У вас има едно същество, което ви казва: „Може вече да тръгнете напред“.

Казвам в заключение: след беседата вие си останете такива, каквито сте сега, нищо не сте разбрали, не сте видели ангела. Ако сърцето ви не гори, Любовта е далеч от вас. Ако умът не мисли, мисълта, светлината е далеч от вас. Ако не постъпите добре, добрите постъпки са далеч от вас. Ако не се справите с вашата сиромашия, ако не можете да се справите с вашето богатство, ако не можете да се справите с вашите недоразумения, вие не сте хора. Човек е същество, което може да се справи със своите мисли, чувства и постъпки. Това е човекът. Всеки, който не може да се справи с тях, той не може да носи името човек.

Искате да разберете какво нещо е човекът сам по себе си. В човека всички неща на Битието се осмислят. В човека живеят и боговете. Вие, като разглеждате гръцката митология, виждате, че всичките богове, величия, ангели, архангели, са слезли, взели са човешка форма и са дошли да опитат благостите, които човек опитва. Всички те намерили израз в човешката форма. Зад човешката форма ние не знаем каква друга форма съществува. Вие ще кажете: ангелска форма. Ангелската форма е по-съвършена човешка форма. Ще кажете: Божествена форма. Божествената форма е най-съвършената, най-разумната човешка форма. Ако един художник би ми нарисувал нещо, което е Божествено, което е ангелско, той винаги ще нарисува нещо, което е човешко. Следователно, човек е една форма, в която ти можеш да постигнеш копнежите, които човешката душа има. Формата, в която човек може да постигне нещо, то е само човешката форма. В животинската форма ти не можеш да постигнеш нищо. Понеже тази животинска форма е включена в човешката. Растителната форма е включена в човешката, всички други форми, които съществуват в света, те са включени в човека. Какво значи това? Човек, това е последната дума на природата. Значи човек е последната дума на природата в смисъл на последното завършено дело на природата. В целокупността на тази творческа деятелност е не само човекът, който населява Земята, но и човекът, който населява цялата Вселена. Той не е само тук на Земята. Там има хора. Но ако днес кажеш, че и по другите светове има хора, може да те изкарат еретик.

Ако сме от Бога родени, косата ни няма да окапва, нямаше да боледуваме и да умираме. Хилавото тяло е човешко изобретение. Каква идея може да се тури в такова тяло? Мислите ли, че Бог ще налее Божествен нектар в чупливо шише?

Животинското, човешкото и Божественото в хората са така преплетени, че образуват цялостният човек.

В човека има и тъмнина, и светлина, и вода, и въздух, и твърда почва, и

зверове, и змии, и гущери, и насекоми, и млекопитаещи, и растения, всичко има в човека.

Когато човек съгреши, Господ го изпъди от рая и тогава животните взеха надмощие в него. И кармата влезе в света, след като хората съгрешиха.

Не се стремете да станете като другите. Бъдете такива, каквито Господ ви е направил. Всеки да съдържа своите особени качества, да бъде като едно цвете, както Господ го е създал. Всяко цвете прилича на себе си, но е в хармония с другите цветя.

Човек не е такъв, какъвто ние го виждаме. Човекът е същество почти без тежест. Ти на Земята не можеш да го претеглиш с никакви везни. Ако го извадиш от тялото, почти никаква тежест няма. Всичкият багаж, който носи със себе си, едва ли има 33 грама.

Сегашният мислещ човек е създаден по особени закони. Той е едно средно звено. А човекът е крайното създание в природата. Зад човека нищо не съществува вече. Ако попитате „що е човек?“ Човек е това, зад което нищо не съществува. Той е пределът на деятелността на природата. Ако вие питате зад човешкия живот какво има – нищо няма. И ако разбираш умирането в смисъл, че търсиш зад човека нещо, нищо няма да намериш. Обаче, ако потърсиш във формата на човека, в духа на човека, в ума на човека, в сърцето на човека, в душата на човека – богат смисъл има тогава. Извън човешкия дух, извън човешката душа, извън човешкия живот няма нищо.

Едни учени обръщат внимание на знанието, което в древността е било открито. Те са прави. Други казват: „Древността ни най-малко не ни интересува, важно е какво е открито сега“. И те са прави. Но има известна връзка между знанието на миналото и знанието на настоящето. Има връзка, понеже туй, което за нас е минало, с туй знание оперират други същества, които седят по-ниско от нас. Със знанието на нашето минало оперират същества, които седят малко по-долу. Туй знание, с което ние оперираме сега, е било знание на същества, малко по-напреднали от човешката раса. Аз не говоря за човека като за крайно творение. На Земята той е последното творение, природата не може да създаде друго същество като човека. Инак тя би нарушила своя ред. Следователно, както човек сега е създаден, той така ще си върви. Ако природата създаде друго някое същество, тя ще го създаде по съвсем друг образ, съвсем други сили ще действат. То ще прилича на човека, но няма да има нашата опитност.

Здравето се отнася до външната страна на живота, а доброто до вътрешната, до органическата.

Здравето е създало външността на тялото, неговата форма, а доброто е създало съдържанието на организма. Най-великият свят, най-чудното творение на Земята – това е човекът.

Вие всички сте изпратени в затвора и сега се молите да ви пуснат. В какво ви обвиняват? На първите хора казаха: от черешите да не ядат, а те ядоха. Те искаха да кажат на Бога, че искат да познаят свойствата на черешите. Аз вземам черешата като символ, но може да бъде който и да е плод – законът е същият. Всяко едно неестествено желание е като забранения плод. Ще кажете, че няма нищо лошо в това, да се ядат различни плодове. Да речем, че е така, но ако на едно дете, което едва се е родило, му дадете да яде череши, какво ще стане с него?

Най-първо трябва да пазим своето тяло, своя мозък, трябва да пазим своята нервна система. Трябва да се научим да бъдем доволни. Бъди доволен, че болестта ти е малка. Като те боли, кажи: слава Богу! Тогава ще бъдете като онзи американец, който като работил, паднал един камък и му откъснал първата фаланга на пръста. Той казал: „Слава Богу, благодаря, че не отиде целият пръст, ръката не отиде". Питат го: „Защо благодариш?" „Благодаря, че с много малко се освободих". Всички трябва да благодарите, че се освобождавате с малко. Много малко ви е засегнало. Този промисъл, който съществува в природата, показва, че се намираме под известна благодат.

Човек е свързан с разумния свят, със същества от висока култура – светии, ангели, архангели, херувими, и други, които държат сметка за всяка негова постъпка, дума, мисъл, чувство.

Никой не може да посегне на човека, ако за това не му е дадена власт отгоре. Ако Бог не позволява, никой не може да те убие.

Ние петдесет на сто сме фактори на нашата съдба, а има и други петдесет на сто, фактори, които регулират живота ни. Аз казвам: върху нашия живот оказват влияние в петдесет процента – съдбата, природата, двадесет и пет процента – ние сами и двадесет и пет процента – обществото. Следователно, когато тия три фактори дойдат да работят съвкупно, в окултно и в морално отношение ще дойде един подем, едно подобрение. За да стане това нещо, непременно трябва да се явят много лица, за да работят в една посока. Когато дойде пролетта, с едно цвете ли дохожда тя? Не, с милиони, с много цветя. После идват пчелите, започва се всичкото това брожение в Природата. И с туй се създава една целокупност.

Искам всички да вървите във вашия път, но не в сегашния. Искам всички да вървите във вашия път както първоначално сте тръгнали – по пътя на вашия ум. Искам всички са вървите по пътя на вашето сърце, но не сегашното. Ако е сегашното, ще ви предскажа какво ви чака, хич не си поплювам. Страшно е. Ако гадая по пътя, по който първоначално сте тръгнали – на вашия ум, сърце и воля, очаква ви голямо щастие. Така че, върнете се всички към пътя, който ви е предначертан. Това са три пътя, съединени в едно: единият на физическото поле, другият – в духовния свят и третият – в Божествения свят. Три

пътя водят към трите добродетели. Те образуват туй, което наричам човек. И този човек, който ходи в тия три пътища е Христос. „Аз съм пътят, истината и животът.“ Това са те, трите пътя. Това е фигуративно казано. Туй ви казвам не за обезсърчение, такъв е животът засега. От всеки от вас зависи как ще формира своята съдба. Когато човек стане учен, той сам кове съдбата си. Не мислете, че съдбата е нещо механично – съдбата, това са най-умните същества, които са турени да отсъждат право. Щом се намерите пред своята съдба, тя не е жестока. При съдбата ти ще се срещнеш с най-добрите хора, с най-благородните и най-справедливите. Те ще кажат: „По този път, по който вървиш, не е право“. И ще ти кажат: „По друг път трябва да вървиш, ще се върнеш назад“. Ние сега е плашим от съдбата, казваме: „Страшна е съдбата!“, но това са най-умните същества, които определят пътя на твоето щастие. Когато Давид трябваше да направи своя избор, каза: „По-хубаво е човек да падне в ръцете на Бога, отколкото в ръцете на хората“. Какво лошо има в това, да ни съдят? Нещата ще бъдат изнесени такива, каквито са.

Като работи върху себе си, човек може да възпита своите слабости и страсти и да ги облагороди. Мъчно се възпитава и облагородява животното в човека. За това се иска съзнание и искреност в работата.

Животните представляват стадии на развитие, през които човек е минал и още минава.

Понеже човек е свободен в своите действия, погрешките в живота му идат като естествено последствие на неговата свобода. Обаче едно се иска от него: изправяне на погрешките.

Кой изправя погрешките си? Смиреният. Едно от качествата на жената хананейка беше смирението. Всеки човек трябва да придобие смирение. Без него нищо не се постига. И млади, и стари, всички трябва да се смирят. Едни се смиряват доброволно, а други – насила. Умният предвижда злото и го избягва, а глупавият не може да го предвиди и се натъква на него. Умният се смирява доброволно, а глупавият – по неволя. Като го принудят да се смири, той казва: „Няма какво да се прави, трябва да се подчиня. Не може ли да се живее без смирение?“ Не може. Поне един път в живота си трябва да се смириш. Смиреният търси причината за неуспехите и нещастията си в себе си, а не отвън. Така той усилва смирението си и става вътрешно силен и богат. Истински човек е онзи, който увеличава дарбите и способностите си. Той работи върху себе си съзнателно и не се заблуждава. Той не си въобразява, че вярата му е голяма. Той не си въобразява, че светостта му е голяма. Някои родители мислят, че децата им са гениални, всичко разбират. Човек може да разбира нещата, без да е гениален. Геният е напреднал дух, който е завършил развитието си на Земята. Докато живееш на Земята, не можеш да бъдеш гениален. Ще се приближаваш до гения, без да си истински гений. Затова е казано в Писанието, че никой ученик не е по-горен от учителя си. Достатъчно е на ученика да бъде като учителя си. Докато ученикът стигне учителя си, последният вече го е надминал.

Силата на човека се крие в това да бъде добър проводник на мощни сили в природата. Само тогава той може да бъде силен човек. А онзи, който не е добър проводник, е изложен на големи страдания. Какво нещо е доброто? За да бъдеш добър, трябва да бъдеш добър проводник на силите, които функционират в природата. Ти не можеш да се изолираш от тях – навсякъде ще бъдеш изложен на техните влияния. На туй се дължи остаряването, на туй се дължи и смъртта в света, която идва поради едно добро, но и неразрешимо противоречие. Защото, ако тия сили, ако тия дарби, които ни е дала природата, не срещат нашата съпротива, те винаги оживяват и обновяват човека.

Духът, душата, умът и сърцето са вън от вас. Ще дадете право на духа, на душата, да минат през вас. Ще дадете право на ума и сърцето да минат през вас. Вие сте проводници.

Аз искам животът ви да бъде красив, най-първо да сте доволни от себе си. Има едно вътрешно, морално, Божествено доволство в човека, и аз желая всички да имате не външни похвали, а това дълбоко, вътрешно доволство в себе си. Когато човек има това доволство, той е силен и мощен, не отпада духом. Това доволство аз наричам „вътрешна връзка", която съществува между всички възвишени същества. Сега тази връзка не е скъсана, разслабена е, но аз желая тя да се уякчи.

Човек трябва постоянно да бъде във връзка с разумния свят, да приема и да се ориентира, защото условията при които живее, са много неблагоприятни.

В природата има нещо разумно. Природата сама по себе си е нещо разумно. Ако ние знаем нейния език и не го опетняваме, ще я разберем. Ако ти не влезеш в съприкосновение с тази жива природа, как ще ти помогне тя? Ти мислиш, че е глуха, че не влиза в положението ти. Мислиш, че си сам. Ако мислиш така и не предполагаш, че в света има нещо много красиво и хубаво, ти още не си опитал колко благородни черти имат хората. Най-малкото не разбираш хората. Има нещо в човека, което е още скрито.

Човек всякога си остава такъв, какъвто е – той нито е кротък, нито е лош, нито е добър.

Човек мисли, защото е индивид, а не вид. Минералите, растенията, животните са видове, те си приличат.

При човека, един с друг не си приличат. Баща и син не си приличат. Всеки човек е нещо особено, специфично. Човеците са много разнообразни.

При ангелите има едно външно еднообразие, а вътрешно неимоверно разнообразие.

Човек се ръководи от свой личен вътрешен дух, докато животните са ръководени от техен групов дух, който работи върху тях отвън.

Колкото повече се изтъкват положителните черти в човека, толкова повече светлината се усилва. И тъй, стремете се към положителната страна на живота, защото само така ще създадете в себе си характер. Това е вече Божественото в човека. Иначе, като търсите само отрицателните страни, ставате банални.

С разумните хора аз разговарям по един начин, а с другите – по друг начин. Първите имат желание да изпълняват, в тях има човещина, а в другите има човешки егоизъм.

Да допуснем, че ви смущава нещо. От къде произтича смущението на човека? Нямате пари. Защо човек се смущава, когато няма пари? Защото няма с какво да си купи храна, няма топли дрехи, обуща. Всички тези мисли като влязат в ума ви, ви смущават. Казвате: „Човек да има пари!“ Ако разбирате закона, всичко е в човека. Извън човека няма нищо. Парите извън човека не съществуват. Човек е и светлина, и топлина, всичко в света е той. Ако ти трябва един лев, не ти достига, за да си купиш хляб, ще намериш някой, който ще ти даде, от него ще вземеш. Човек е, който ти дава парите. Този лев отговаря на едно чувство, на една мисъл, която той има.

Често казваме за някой човек, че е безбожник – това е едно анормално състояние. Чрезмерната набожност е друго анормално състояние. Ако тази набожност е подтик да пожертва всичко за човечеството – това разбирам, но ако тази набожност е стимул само за неговото собствено благо? Ако обичаш един човек, за да се ползваш от неговото богатство – това е едно нещо; а ако искаш да го посветиш на цялото човечество – то е друг въпрос. Или да се грижиш за него, без да се ползваш от това – то е съвсем друго нещо. Без да отправям какъвто и да е упрек към хората, казвам: има известни архаични наклонности, останали от рибите, от млекопитаещите, наследство от птиците и от ред още човешки раси, които са живели преди сегашната. Това са наследствени черти. И тия наследствени черти са заседнали в човешките тела и са достатъчни най-малки поводи, за да се прояви известен атавизъм. Вземете например у човека туй чувство на гордост. Гордостта е едно болезнено чувство. Самоуважението е естествено в човека, за да се запази чувството на достойнство, а гордостта е анормално състояние. Гордият си представя, че само той има право. Каквото каже – трябва да стане, а какво другите мислят, то е на втори план. Това е гордостта. Човекът на самоуважението пък казва: „Това е така и така. Ако моите мисли не са прави, няма да ме следвате“. Той дава право на всеки човек.

Кой от вас е видял човека? Ти четеш съчиненията на Шопенхауер, съчиненията на Виктор Юго, на Кант, на Толстой. Къде е Толстой? Туй, което умря, не е Толстой. Туй, което не умира, то е човекът. Христос казва: „Това, което Аз ви говоря, то е духът и животът“. Това, което ти мислиш, това, което ти

чувстваш, това, което ти съзнаваш – то е човекът. Човешката мисъл – това си ти, човешките чувства – това си ти. И твоите постъпки в дадения случай – това си ти. Не си нещо външно. Ако във време на мъчнотии се разколебаеш в своята мисъл, ти си слаб човек. Но ако във време на мъчнотии в тебе се зароди вяра да преодоляваш трудностите, ти си силен човек! Ако при големите мъчнотии твоите чувства се уякчават – а не да ги сдържаш от страх – ти си силен човек! Ако в твоите постъпки се закрепваш, ти си силен човек. Аз не говоря за своенравие, за своеволие. Ето какво е човекът!

Голямото нещастие в света, голяма скръб се дължи на един вътрешен глад у нас. Всеки усеща, че има един вътрешен глад, нещо силно, нещо съществено липсва. Може да ви хвали обществото, може да ви подражават, да пишат за вас най-хубави работи, но има нещо във вас незадоволено. Питам сега: ако аз съм един комар и всички писатели на комарите ме хвалят, всички комарски вестници пишат за моите съчинения и всички комарски авторитети ги четат, така че аз минавам за голям авторитет – какво ще струва моята комарска наука пред човешката? Кажете ми! Когато дойде един много учен комар, някой професор, и кацне върху човека да прави своите научни изследвания, а той го перне с ръката си, какво става? Комарът се търкулва и казва: „Претърпях такова страдание, че не помня откъде дойде! Не можах да видя, някаква магическа сила тъй ме удари!“ След това всички комари разискват, откъде е дошло това сътресение. Пишат вестниците... Човекът обаче знае, че го е чукнал със средния си пръст, пръста на Сатурн, и му е казал, че по комарски мисли.

Преди да се произнесете по даден въпрос, трябва добре да сте го проучили. Понякога приписвате качества на хората, каквито те нямат. Хубаво е понякога човек да бъде глупав, хубаво е да бъде и умен. Но при какви условия? Нима не е хубаво да бъдеш глупав, да не знаеш как да направиш зло? Като умен можеш да направиш зло, но можеш и да го поправиш. Добре е, че глупавият не може да направи зло, защото няма да може да го поправи. Мъдростта има значение, когато я сравняваме с глупостта. Извън глупостта, мъдростта сама по себе си какво е? Кои хора ние наричаме мъдри? Аз наричам мъдри всички, които знаят как да изправят своите погрешки. За мене всеки, който може да изправи една своя погрешка, е мъдър човек. Човек, който не може да изправи една своя погрешка, е глупак.

Триъгълник се приема като емблема на човека. Ние не се занимаваме с мъртви линии. Вземаме ги като образи. Много хора носят триъгълници, кръстове и пр. Те имат своето специфично значение. Ти можеш да носиш триъгълник, без да имаш качествата на триъгълник. Ако един триъгълник не е направен от силите на твоя ум, на твоето сърце и на твоята воля, този триъгълник не може да ти бъде полезен.

Човек трябва да бъде плътен, мощен, красив, интелигентен, разумен. Плътен на физическото поле, мощен в духовния свят, красив, интелигентен и разумен в Божествения свят.

Какъвто е човек в младините, такъв е и в старините, нищо не се изменя. Само че в старини маскира нещата, крие погрешките си.

Само милосърдието е в състояние да въздейства на човешкия егоизъм. Колкото и да е гениален, човек неизбежно ще мине през двата полюса на живота: егоизъм и милосърдие. Това е неизбежен закон за всички хора. Разликата между хората се заключава в това, че обикновеният човек трябва да прочете много книги, за да научи това, което гениалният научава само от една книга.

Не трябва да се заблуждавате да мислите, че сте много устойчиви. И светии, и пророци са изгубвали равновесието си. Пророк Илия изгуби равновесието си от една жена само. Той има сила да избие 400 пророци в Израил, а когато пред него се яви една жена, той се уплаши и избяга. Ако пророк Илия, известен със своята смелост и решителност, се уплаши от една жена и изгуби равновесието си, мислите ли, че вие ще бъдете по-смели от него? Колко пъти и вие, като пророк Илия, сте се отклонявали и се отклонявате от живота си! С тази отклонения вие пакостите на себе си, а не на хората. Всички хора са наредени като атомите и молекулите, между тях винаги остават празни пространства. Следователно никой не може да напакости на душата на човека, но може да напакости на тялото му. Тази пакост се предизвиква от влиянието, което хората си оказват един на друг чрез своите мисли, чувства и чрез своята воля. Иначе, като души, те са абсолютно свободни, независими един от друг.

Първото нещо, което искам, е да накарам това бурно море у вас да утихне – тихи и спокойни да бъдете. При сегашното общество и строй, ние имаме нужда от такива работници, които да спасяват затиснатите, защото много здания ще се съборят и много души ще бъдат затрупани под развалините им. Под съборената материя, много души трябва да се изровят. Моето желание е да ви изтегля изпод вашите съборени къщи. Под всяко ваше психично неразположение, аз разбирам, че някоя ваша греда е изгнила и се е съборила. Завистта, омразата, всички подобни отрицателни качества, това са съборени греди върху вашето здание – вашето тяло.

Цялата съвременна цивилизация почива върху възгледите на фарисея, тя е фарисейка цивилизация. Тази, дето хората се отличават по форма, по външност, но етикеция, се е родила в далечното минало на Египет, Индия, Вавилон, Китай, Персия, Иудея, Гърция, Рим. Тя е днес и в Европа, облечена в красива християнска мантия. Не казвам, че тя в своите основи е нещо лошо, но казвам, че формата всякога трябва да има в себе си известно

съдържание. Вън от това формата си остава една проста черупка, в която могат да живеят само паразити.

Ти нямаш ясна представа за себе си, нямаш ясна представа за ръката си, да видиш какво богатство се крие в нея. На някои хора виждаш, че животът изчезва от тях; на други, като пипнеш ръката, виждаш, че животът тече като стихия. Аз казвам на такъв човек: „Ти много безразборно се храниш; после, имаш такава голяма амбиция, толкова си се натоварил, че мязаш на натоварен кон. Не ти трябва толкова. Ти искаш да станеш голяма величина. Какво ще допринесеш в света? Нищо няма да допринесеш!“ Някой път искаме да станем големи в света. Но големината в света, славата на човека, не седи в 10-15-20 години. Христос стана велик едва след две хиляди години. А какво беше тогава? Един престъпник, за когото римляните написаха: „Цар юдейски се провъзгласи“. И досега спор има. Питам: за онези, които сега заминават с величие, след две хиляди години какво ще кажат хората за тях?

Ще говоря за първото място. Всички в света желаят да заемат първото място. Няма същество в света, което да не желае първото място. Хора, които нямат първото място, го желаят. Може да се каже, че първото място е един идеал. Целият органически свят, природата има един стремеж към уголемяване, всичките тела изобщо растат. Желанието на човека да заеме първото място е проява на човешкото съзнание. Човек никога не обича да заема последното място. Това обаче става от неразбиране. В света има две места почтени: първото и последното място. Последното място – това е завършен процес; първото място път е процес, който започва. Когато се ражда човек, това е първото място, когато умира, като замине от този свят в другия, това е последното място. Образува се цял кръг.

Дишането е един процес, чрез който учиш. Излизаш вън от себе си и влизаш вътре в себе се. Вие казвате, че човек е в тялото. Кажете, на коя място? Толкова време живеете във вашата къща, кажете в коя стая на тялото живеете! Казвате: в главата. Но на кое място в главата? Има само едно място. Аз наричам щастливи хора тия, които знаят, че имат място главата си. В главата вие ще бъдете слуга, понеже нямате още определено място. Като станете господар, ще имате една стая накъде в мозъка. Когато започнеш да разбираш, ще имаш място в главата. Докато си наемател, положението ти е неуредено. Понякога гледаш ръцете си и не ги харесваш. Господар ли си? Или не можеш да управляваш ръката си, не можеш да управляваш мислите си и чувствата си. При това положение господар ли си? Ти искаш да бъдеш господар на външния свят, разискваш, защо Господ направил така света. Ти себе си не разбираш, своите чувства не можеш да уредиш, своите мисли не можеш да уредиш, пък се занимаваш с грандиозни мисли. Тия въпроси остави настрани.

В животинския свят правото е на силния. В човешкия свят правото е на слабия. Който иска правото на слабия, той се смирява и човек става. Който иска всички същества да бъдат добри, той е вече между ангелите. Човек не може да разбере напълно целокупния живот, ако не постави паралелно тези три положения в живота. Те се рязко различават едно от друго, но има известна връзка между тях.

Онези, които обичат да философстват, могат да попитат: „Не може ли живот без мъчнотии?“ Има и такъв, това е съвършеният живот. Но на Земята е несъвършеният живот. Ние мислим за съвършения живот, но за да дойдем до него, трябва да минем през несъвършения. Явява се тогава друг въпрос: не може ли човек да се роди съвършен? Това е механическо схващане. Ние искаме някой друг да направи живота ни съвършен. Ако ти станеш по този начин съвършен, ще приличаш на часовник. Ти няма да участваш в живота. Ще те курдисат, ще бъдеш много точен, ще бъдеш съвършен, ще показваш времето на другите хора, но няма да знаеш нищо за своето предназначение.

В цялата природа има и подмладяване, и остаряване. Никой не може да избегне закона на промените. Но зад промените стои един по-хубав живот. След промяната на гъсеницата идва пеперудата – а пеперудата е този нов живот. Зад старостта, зад младостта, седи безсмъртието. Зад безсмъртието – друг, красив живот, който очакваме. Ние можем да имаме този живот още сега в себе си, или най-малкото – да предчувстваме това благо, което иде. То е реалното. Аз съм виждал някои хора – гледат и виждат нещо, което от пръв поглед не се вижда. Майката вижда в детето си, а то е нещо гениално. Като погледна аз с моите очи, нещо гениално не виждам. Майката обаче, като гледа, казва: „Гениално е!“ Като се поставя на мястото на майката – аз виждам същото. Та именно и ти трябва да станеш като една майка, за да видиш в детето си криле. Трябва да станеш майка на себе си, за да видиш онова, което се крие в тебе. Да имаш майчинско чувство към всеки един твой брат или сестра.

Всеки човек има поне една Божествена черта. Като намериш тая черта, той ще ти стане приятел. Ако не можеш да я намериш, той никога няма да ти стане приятел. Ако и той не намери тая черта в тебе, не може да ти бъде приятел.

Всеки, с когото сте в съприкосновение, е необходим за вашето повдигане.

Твое е само това, което носиш със себе си неизменно, което Бог ти е дал. Ти не можеш да вземеш нито един атом от другите, нито те от тебе.

Никой няма право да изисква от човека повече от това, което може да му даде. Зачитайте правата на всеки човек. Това изисква хармонията на живота. Виждайте в лицето на всички хора себе си. Каквото благо имате,

пожелайте го на всички. Нека всички да живеят в изобилие, да бъдат доволни от живота. Виждайте във всички хора душата им – Божественото, вложено в тях. Обхождайте се с тях като с души. Срещнете ли някого, дръжте в ума си ценното, което има.

Като се ръкувате с някого, кажете си мислено: „Пожелавам ти да реализираш най-възвишената си мисъл".

Казано е в Писанието, че човек е направен по образ и подобие на Бога, обаче не всички хора са направени по образ и подобие на Бога – само родените от Бога. Казано е: „Роденото от плътта, плът е; роденото от Духа, дух е". Христос казва: „Ако не се родите от вода и Дух, не можете да влезете в Царството Божие". В това раждане е смисълът на живота. Ако Бог, Който ви е говорил от хиляди години, не можа да ви убеди в истинността на тия думи и аз не мога да ви убедя. Остане ли отсега нататък да ви убеждавам, вашата работа е загубена. Аз познавам добрата страна на хората. Във всеки човек има нещо любовно, но трябва да знаеш какво да му кажеш. На студента, който отива на изпит, кажи само две думи: „Добре ще свършиш изпита си". На кандидата за доктор, който отива да държи тезата си кажи: „Добре ще свършиш". На майката, на която предстои да ражда, кажи: „Благополучно ще родиш". Отдето минаваш, казвай: „Добре ще свършиш работата си". Минаваш покрай едно дърво, кажи му: „Добри плодове ще имаш".

Ще обичате хората заради Бога в тях. Докато не дойдете до тази Любов, вие всякога ще бъдете далеч един от друг. Обичайте Бога в човека, ако искате да му помагате. Който люби Бога в човека, който люби Истината, сам се радва на Любовта си и нищо не очаква от него за проявената Любов.

Като знаете, че Бог е навсякъде, не правете разлика между хората – да обичате едни, че са повече развити, а други да обичате по-малко, че са по-малко развити. Считайте, че и най-слабо развитият човек има възможност да расте и да се развива.

Мъдростта сега ви вика. Вие как ще си я представите? Соломон я представя като нещо живо, което в началото е взело участие в създаването на цялата Вселена. В този велик, грандиозен план, който е бил начертан, тя е взела участие; взела е участие в създаването на човека и неговото бъдеще, кредитирала го е и после е вложила в него целия си капитал. А днес онези, които са взели нейния капитал, не я слушат, почнали са самостоятелно да действат. Тези, тъй наречени конкретно отвлечени истини, какво отношение имат към днешния живот? Вземете за пример човешкото тяло, вземете човека. Само повърхността на неговата кожа е два квадратни метра, а в нея има 120 милиарда клетки. Докато на Земята има само два милиарда души, в човека има 120 милиарда клетки. Ако се простират кръвоносните съдове, ще заемат едно пространство от 2 хиляди километра. Ако се простре нервната система ще заеме около 80 хиляди километра пространство. Има 2 мили-

она потни жлези, които ако се простират, ще заемат едно пространство от около 10 хиляди километра. Какъв сложен апарат е само вашата кожа! За да пренесете вашата кожа от Вселената, откъдето е дошла, трябват ви 120 милиарда лева. Това ви трябва само за да пренесете тези клетки от разните области на Вселената. Питам: ако вие трябваше да плащате, кой от вас е в състояние да плати 120 милиарда лева? За да се пренесат само клетките на неговата кожа! Човек живее чрез своята кожа. Цялата деятелност се извършва чрез кожата. Одереш ли кожата на човека, всичко е свършено. Всичко зависи от богатството на кожата. Когато човек е здрав, от гледище на природата, когато мислите му са чисти, когато чувствата му са чисти, когато постъпките му са чисти, кожата му е неизменна. Всички възприятия от външния свят – приемане и предаване са неизменни. Животът тече в унисон с битието, или ние го наричаме щастлив живот, защото силният огън не може да се загаси с нищо.

Едно ви трябва на вас – правилни отношения с Бога. Трябва да разбирате пътищата на Бога и да сте умни. Вие не можете да разбирате живота, без да оценявате Божията Любов. Да оценявате очите, ушите, ръцете, краката си, да оценявате храната, която ви дава, въздуха, светлината, всичко, което Бог ви дава. Да се отворят очите ви и да видите колко е велик светът, в който живеете. Да се учите, да знаете, как да управлявате вашите слуги. Защото вие сте господари, които не знаят как да се отнасят със своите слуги. Имате приблизително триста милиарда жители в тялото си, на физическото поле, много разумни, не им знаете имената. Имате десет милиона слуги, които работят във вашия стомах. Много голямо предприятие, десет милиона работници, ако на всеки плащате по един лев на ден, имате десет милиона лева бюджет на ден само да яденето. За сто дни колко правят? Какъв грамаден бюджет само за яденето! Мисли за тези десет милиона работници, на които трябва да се плати. На тях ще изпращаш своята Любов. Ще им се издължиш като одобриш работата, която са свършили. Или като се храниш, ще трябва да благодариш на Бога, че ти е дал условия. Казваш: „Това ядене не е хубаво, а трябва да се плаща на десет милиона слуги“. Какъв господар е тоя, който нищо не плаща на слугите си? Аз, ако заведа дело против вас, какво ще правите? Тия работници ще кажат: „Толкоз години господарят не ни е плащал“. Колко години би ви трябвало, за да платите на слугите, които са работили във вашия стомах?

Вие, които ме слушате – стари или млади – ще кажете: „От нас какво ще стане?“ На старите казвам: вие може да се подмладите. Да се подмлади стар човек не е мъчна работа. То е работа на алхимиците. Може да се подмлади човек. Сега учените хора чрез присаждане на някои жлези подмладяват. Но ние знаем други методи за подмладяване, не с жлези. Може човек да се подмлади! Най-първо ще развиеш волята си, ще освободиш волята си вечерно

време от всички тягостни мисли. Ще мислиш, че работите са уредени, че си министър-председател, че заповядваш на целия свят, че имаш милиони в банката. Ще кажеш, че това било илюзия. Не е илюзия. Твоите очи, които имаш, струват десет милиона английски лири. Твоите уши, които имаш, струват пет милиона английски лири. Езикът ти струва седем милиона английски лири. Носът ти струва 15 милиона английски лири, стомахът ти струва два милиона английски лири, белите ти дробове един и половина милиона английски лири. Такава грамадна сума! Тогава беден човек ли си? После, имаш човешкия ум. Ти оперираш с най-великите неща в света – умът и сърцето, а минаваш за беден човек. Не ходи да лъжеш себе си и хората.

Щом човек прави различие между един и друг, той вече е съгрешил. Щом помислиш, че един човек е по-добър, а друг по-лош, това вече е погрешка. Всички хора са еднакво добри, но всички не са се проявили еднакво.

Ако знаете да работите както трябва, за 24 часа ще минете през четирите фази на развитие. От изгрева на Слънцето до 9 часа ще бъдете обикновен човек; от 9 до 12 часа ще бъдете талантлив; в 12 часа, когато Слънцето е в зенита си, ще се проявите като гениален; от 12 до 3 часа след обяд ще бъдете светия и от 3 часа нататък ще влезете във фазата на Учител, ще учите себе си на Божественото учение – учението на Любовта. По какво се отличава един Учител? Той може да живее и в светлината, и в тъмнината, той живее и в ада, и в рая. Той владее законите на битието и разполага с тях. Като знаете това, прилагайте Любовта в живота си, че и в ада да влезете, да можете лесно да се освободите.

От 1 до 7-годишна възраст човек минава през положението на растение. Детето не се отдалечава от дома си. От 7 до 14-годишна възраст човек минава през фазата на животно. Той започва свободно да се движи и се отдалечава от дома си. От 14 до 21-годишна възраст човек започва да мисли, влиза във фазата на истинския човек. От 21-годишна възраст до 42-годишна възраст човек минава отново последователно през всеки седем години през тези три фази: от 21 до 28-годишна възраст той отново е във фазата на растение. От 28 до 35-годишна възраст пак е във фазата на животно и от 35 до 42-годишна възраст – във фазата на човек. Тези фази се повтарят и по-нататък до дълбока старост.

От първата си до седемгодишната си възраст човек се развива главно физически. От 7 до 14 години той развива главно сърцето си. От 14 до 21 години развива ума. Затова от окултно гледище хората се делят на три възрасти: едни от тях са на възраст от 1 до 7 години; други са на възраст от 7 до 14, а трети от 14 до 21 години.

Ще кажете: „Как е възможно да сме на различни духовни възрасти, когато е казано за човека, че е бил създаден по образ и подобие на Бога?“ За първия човек е казано, че е създаден по образ и подобие на Бога, но що се

отнася до хората, населили Земята след грехопадението, въпросът е съвсем друг. Те не са на еднакъв уровен на развитие със своя пръв баща, следователно те са на различни физически и духовни възрасти. Същото можем да кажем и за детето, което прекарва цели девет месеца в утробата на майка си, докато се развие в човешка форма.

Нормален и здравословен живот имаме тогава, когато правилно се изразходват енергиите на даден организъм и правилно се възприемат енергиите на външния свят от разумната природа. У човека има нещо, което е наклонно да греши, вследствие на което природата е вложила в материята качеството да се видоизменя. Учените казват, че човешкото тяло се преустройва през 7 години. На всеки 7 години костната, мускулната, нервната и мозъчната тъкани се обновяват. Други пък казват, че в три месеца човек може да се обнови – това зависи от неговите мисли и чувства. Достатъчно е човек да извърши едно престъпление, за да опетни материята на тялото си. За да преустрои тялото си, от човека се иска чист живот, като извор, който постоянно да блика и чисти.

Аз разделям човешкия живот на 3 фази. Някои го делят на 7 фази. Ако първата фаза от 20 години преживееш добре, аз ти предричам, че и вторите 20 години ще живееш добре. Ако и тях преживееш добре, и третите 20 години ще преживееш добре. Тогава ще мога да заключа, че на 60 години ще бъдеш в разцвета на живота си. Онова, което става на 30 години, и на 60 години ще бъде. Щом се качиш на върха на 60-те години, тогава ще живееш още 60 години добре. Животът на разделен на три части. Ако първото деление от 20 години прекараш добре, на върха ще бъдеш на 60 години все така добре. Щом дойдеш на върха, ти по никой начин не можеш да живееш само 60 години. Но ако долу в лошите условия си живял 15 години добре, аз мога да ти предскажа, че имаш да живееш само 30 години: 15 години и още 15 – 30. Ако през първото деление си живял само 2 години добре, ти ще живееш само 4 години. Но тази наука е опасна, по-добре е хората да не я знаят. Защо? Понеже хората не са живели хармонично, лесно може да се предвиди за някой, че след няколко часа ще свърши. По-добре е човек да не знае кога ще умре.

В 33-та си година човек влиза съзнателно или несъзнателно в по-духовен живот, уравновесява се вътрешно.

Преди известно време един приятел ми разправяше един арабски анекдот. Той е следният. Когато Господ създал света и всички животни, определил на всяко животно да живее по 30 години: на човека определил 30 години, на магарето – 30 години, на кучето – 30 години и на маймуната пак 30 години. Един ден Господ повикал магарето и го запитал: „Ти благодарно ли си от 30-те си години?“ „Е, Господи, не искам да живея 30 години, много са ми! Този бой, тези подигравки, които се сипят върху ми, тежко е да го нося 30 години, нама-

ли ги малко – поне наполовина. Вземи 15 години.“ Понеже човекът бил цар, живеел добре, казал: „Господи, аз съм цар, ще управлявам дълго време, дай на мен тези 15 години.“ Той имал 30 години и като взел 15 години от магарето, станали му 45 години. После Господ извикал кучето и го попитал: „Ти доволно ли си от твоите 30 години?“ „Много са ми тия 30 години, да ходя да се скитам натук-натам, да зъзна на студа, посъкрати ги малко.“ Съгласил се Господ, взел 15 години от живота на кучето и пак ги дал на човека, та му станали 60 години. Най-после Господ извикал и маймуната: „Ти благодарна ли си, че ще живееш 30 години?“ „Не, не искам, Господи, да бъда подигравка на света, да ме карат да се качвам и да слизам от върлините, много ми са тия години, посъкрати ги малко.“ И от нея взел Господ 15 години, та ги дал на човека. Затова животът на човека се продължил повече, отколкото на другите животни. Питам сега: какво е искал да каже този, който е създал анекдота? Каква идея е скрил в него? Ако питате турците, защо страдат хората, те казват, че хората страдат, защото са серсеми. От този анекдот, според арабите, до 30-годишната си възраст човек живее добър човешки живот; от 35-годишната си възраст нататък до 45 години живее магарешки живот; от 45 до 60-годишната си възраст живее кучешки живот, а от насетне – маймунски. Щом дойде човек до годините, които е взел назаем от магарето, казват: е, от магарето си взел. Като дойдат в живота на човека много страдания, казват: е, от кучешкия живот си взел, нищо, ще теглиш. Щом дойде човек до годините, които е взел от маймуната, казват: е, от маймуната си взел, ще се подиграват всички хора с тебе. Изводът се състои в това: ако постъпваме според ума на магарето, ще носим последствията на магарешкия живот; ако постъпваме според ума на кучето, ще носим последствията на кучешкия живот, ако постъпваме според ума на маймуната, ще носим последствията на маймунския живот. Значи, всеки един живот се обуславя от степента на вътрешната интелигентност, т.е. от съзнанието, което човек има.

Колкото по-високо е издигнат човек, толкова по-фина материя може да възприема. От материята, която възприема, зависи неговото състояние и разположение.

Сегашната форма е една от последните форми, но не и последната, до която човек е дошъл.

Много философи разискват върху въпроса, защо е дошъл човек на Земята, но досега никой не го е разрешил и няма да го разреши. Хиляди години ще минат, но този въпрос ще остане все неразрешен. Този въпрос ще се разреши, когато хората завършат развитието си на Земята. Докато е във водата, рибата не съзнава положението си. Щом излезе от водата, тя знае вече, че е била риба. Следователно докато е в своята физическа форма, човек минава през състоянието на животно. Един ден, когато напусне физическата си форма, той ще съзнае положението си като човек. Той ще измени сегашните си нрави и обичаи и ще мине в по-висока форма на живот.

Една мравка няма понятие за човека, тя не го и подозира. Ако влезете в мравешкия свят, те са големи философи. Имат голяма тактика, гордеят се с едно изкуство, което са го знаели преди хората. Ако идете при пчелите, те са знаели това изкуство преди хората. Хората сега започват да правят мед. Пчелите хиляди години преди човека знаеха как да произвеждат мед. Каква гениалност имат пчелите! В един кошер от 40-50 сантиметра живеят 50-60 хиляди жители! Де може да съберете 50-60 хиляди хора на такова място? И при това такава чистота, такъв порядък! Пчелите поддържат постоянна температура от 22 градуса. Нямат кухни, помии, такива работи нямат. Вие казвате: това са пчели. По отношение на чистотата не сме дошли да нивото на пчелите. В някои отношения те са по-напред. С това искам да ви покажа някои съотношения. Ние много сме се индивидуализирали и мислим, че сме единствените, най-умните същества на Земята. Аз казвам така: единствените най-глупави същества, които съществуват на Земята, са хората. Вярно е, те са най-умните и най-глупавите. Туй, което хората вършат на земята, това и животните не са го вършили. Тия, глупавите растения даже не са го вършили. Дори водата, която е по-глупава, никога не е направила толкоз безобразия, колкото човек е направил. Където мине водата, ще направи пакост, ще направи и добро. А пък човек, където мине, където стъпи кракът му, трева не никне.

Тази мисъл, която за тебе е лоша, за друг е благодатна. Представете си един религиозен човек, който се е отказал да яде месо. Но някой богаташ си е опекъл прасенце, яде и казва: „Колко е хубаво това прасенце!“ На религиозния човек нещо му пошепва: „Похапни си, заколи си едно прасенце!“ Той се пита: „Откъде пък дойде тази мисъл, от кой дявол?“ Той е възприел мисълта на богаташа, никакъв дявол не е. Този „брат“ се наслаждава на прасенцето. Ти кажи: „Да ти е сладко, братко, желая един ден туй прасенце да ти стане дете – син, или дъщеря.“ Или яде едно агънце, пак му пожелай: „Щастлив си, че ядеш. Желая ти туй агънце да ти стане син.“ Яде кокошка, пак му кажи същото. На сегашните хора им стават синове и дъщери все тези прасенца и агънца. Вие ще кажете: „Възможно ли е такова нещо?“ Този въпрос го оставям на вас, вие да го разрешите. За себе си аз съм го разрешил, но не смея да кажа истината. Има някои истини, които не искам да ви ги кажа. Знаете ли защо? Не знаете. Ако ви кажа истината, вие ще осиромашеете, всички ще станете нещастни. Съжалявам ви, затова не искам да ви кажа истината.

За да мислите добре и да бъдете свободни, трябва да сте на разстояние един от друг.

Понякога искаш да измениш себе си, да бъдеш кротък и смирен, да бъдеш образец. Но като дойде животът, веднага ще се покажеш такъв, какъвто си. Не е лошо, че си такъв. И все пак има начини, по които човек може да се измени, да регулира естеството си, да даде правилен развой на живота

си, но той трябва да има знания. Без знания в живота нищо не се постига. Но знанието вътре в нас, основата, трябва да бъде доброто и истината. Под думата „добро“ аз разбирам да имаш всички условия, с които да работиш, а под думата „истина“ разбирам в това знание ти да си свободен, да не ти препятства никой в природата.

Казваш: „Искам да бъда добър“. Това е неразбиране на доброто. По естество човек е добър. Той е създаден добър, но трябва да се прояви доброто в него.

Истинското знание е в човека. Какво са говорили хората в миналото е написано във вас. Какво е говорил Бог в миналото, какво говори днес и какво ще говори в бъдеще, всичко е написано в нас. Върху написаното от Бога се градят вашите чувства и постъпки. На написаното от Бога се дължи вашето здраве. На написаното от Бога се дължи истинския социален строй. Ако си бакалин и не можеш да служиш с Любов, напусни занаята си. Ако си учител и не можеш да служиш с Любов, напусни учителството. Каквото правиш, прави го с Любов.

Сега ще ви говоря върху думите: „Истината ще ви направи свободни“. Целта на човешкия живот не е само в развитието на душата, но и в придобиването на свободата, която душата е изгубила, следователно – свободата е цел. Ако има нещо, от което сега пъшкаме, то е робството, което ражда тъмнината. Сега всички говорят за свобода, всички се стараят да я придобият, даже някои искат придобиването ѝ „чрез острието на ножа“. При все това обаче всички не са я придобили. А Христос казва: „Истината ще ви направи свободни“.

Свободата е едно качество на душата, което тя иска да си възвърне – една първоначална сила, от която се е развързала и е изгубила нишката. И вследствие на тази загуба душата е потънала в материалния свят, който е синоним на страдание и изпитание. И така, за да бъде човек силен, той трябва преди всичко да бъде свободен.

Свободата ли произтича от силата, или силата – от свободата? Силата произтича от свободата и е само едно средство за придобиване на свободата. Що е свобода? Да бъде човек свободен, значи да не прави никакъв грях. Да бъде човек свободен, значи да не допуска в себе си никаква лоша мисъл. Да бъде човек свободен, значи да не създава никакво лошо чувство в своята душа. Да бъде човек свободен, значи да не допуска в душата си съмнение. Да бъде човек свободен, значи да има абсолютна Любов към Бога, който го е родил. Това са атрибутите на свободата. И само по този начин тя може да се задържи у нас и да създаде онази мощна сила, която ние сега търсим. В този път на придобиване на свобода истината е посредницата – тя е ръководителят, който може да изведе душата към мястото на свободата, да я изведе до извора, от който душата винаги може да се ползва.

Понякога не зная как да се изразя. На вас, на хората им липсва нещо много съществено. Всичко имат, само най-съществения им липсва. За съществения най-малко мислят, а то е най-необходимо, защото от него човек се обновява. И когато изгубим това, съществения, ние се обезсърчаваме. Кое е съществения? Вие ще кажете „вяра", ще кажете „Любов". Има други неща в живота, които за вас вероятно са по-съществени.

В съвременния свят хората в едно отношение са умни, а в друго – не са. Сегашните интелигенти действат в слепоочните центрове – предната част на мозъка днес едва е развита. Истински интелигентният, умният човек предпочита естествената работа и действие. Изобретения, фабрики, цивилизация – това се дължи не на положителния ум, а на полуинтелигентния човек. Туй, което човек днес прави, него го има и при пчелите, и при мравките – то е свързано с егоистичното в света. Пчелите събират мед за себе си, човек пък си прави къщи – прави ги за себе си. Той още няма понятие за една култура, която е обща.

Днес и религиозни, и светски хора се оплакват от живота си, от своите неуспехи. Защо не могат да успяват? Защото всеки живее само за себе си и мисли, че сам може да отиде при Господа, при светлите същества. Казано е, обаче в Писанието, че никой не живее за себе си. Човек е колективно същество и колективно ще се яви при Господа. Христос казва на самарянката: „Иди да извикаш мъжа си!" „Нямам мъж", отговаря жената. „Право казваш. Пет мъже си водила, но и този, когото сега имаш, и той не ти е мъж." Какво представя мъжът? Мъжът е разумното начало в света. Значи, тази жена няма онази разумност в себе си, с която може да следва правия път на живота. Когато казвам, че човек ще се яви пред Бога колективно, имам пред вид всичко онова, което още отначало е вложено в него, и което не гние, не се разлага.

Първата заповед, която Бог даде на човека, беше да не вкусва от плодовете на Дървото за познаване доброто и злото. Тази заповед до известна степен ограничи неговата свобода. Обаче, човекът не искаше да пожертва свободата си. Той се запита: „Защо Бог, който ми даде свобода, същевременно ме и ограничава? Защо не ме оставя напълно свободен във всички положения на живота? Защо не ме оставя да бъда абсолютен господар на всичко?" Трябва да знаете, че ако човек стане пълен господар в света, тогава Бог трябва да се ограничи. Такъв е законът. Когато един човек е свободен, някой друг ще трябва непременно да се ограничи. Всички хора не могат едновременно да бъдат свободни. Онези, който не разбират законите в разумния живот, намират противоречие в това. Само цялото е свободно. Когато вие не можете да разрешите някоя трудност в живота, спирате се и се чудите защо става така. Казвам: всички трудности в живота могат да се разрешат, щом човек си отговори на въпроса, какво е индивидуалният живот. Да бъдеш индивидуалист

значи да бъдеш краен материалист в духовния живот. Вие ще видите този краен материализъм навсякъде. Навсякъде чувате думата „аз", „аз". „Знаеш ли, какво мога да направя аз? Знаеш ли, какво съм аз?" Какво си направил ти? „Това и това съм направил аз.".. Питам: когато Земята се създаваше, ти, „аз"-ът ли раздели тъмнината от Виделината? „Не зная тези неща." В това отношение „аз"-ът е ограничен, а не тъй безграничен и всемогъщ, както си мисли. Оттук произлизат всички противоречия в живота. Колкото повече човек се засяга, толкова той е по-дребнав, по-голям материалист. Дали хората знаят тази своя черта или не, това не е важно. Но ти сам трябва да я знаеш и да работиш за изправянето на характера си. Има цяр за дребнавостта, има цяр и за засягането. Ако ти не познаваш своя характер и не можеш да го измениш, какъв човек си тогава?

Какво представлява индивидът? Той представлява отношението на частта към цялото, т.е. отношението на човека към Бога. Частта трябва да знае какво е отношението й спрямо цялото, а след това и какво е отношението и към другите части. Значи частта има отношение към половината, към четвъртината и към всички по-малки части на цялото. Това е един вътрешен закон, който определя нашите разбирания.

Човек трябва да осъзнае, че е във връзка с милиони умове на земята, както и в онзи свят. Тъй щото той представя частица от колективно общество. И неговият успех на земята зависи от връзките му с тия същества. Ако тази връзка е правилна и резултатите на неговия живот ще бъдат добри.

За да познаваш човека в същинския смисъл на думата, трябва да го обичаш. Само, който обича, той познава хората.

Няма по-голямо изкуство от това, да разбираш себе си, да влизаш в дълбочината на своето естество, да разбираш своя произход, причините на твоето съществуване и предназначението ти като човек, дошъл на Земята.

Всеки, който се е опитал да живее само за себе си, е свършил катастрофално. Частта извън цялото няма никакъв смисъл.

Ако някой иска конкретно да определи в какво се проявява разумният живот, за него могат да се дадат много дефиниции. На всеки от вас може да се даде по едно обяснение, но само едно от тях може да бъде напълно разбрано. Под думата „разумност" ние разбираме способността за осъзнаване на последователната и неразривната връзка между всички неща в природата. Такъв човек, който притежава разумност, ние наричаме разумен, защото той вижда една Божествена връзка и в злото, и в доброто. Аз не говоря за злото, което съществува извън нас, а за проявата на това зло, което криете в себе си.

Грамадни сили са складирани в човешкия организъм! От изчисленията, които съм правил, дошъл съм до заключение, че във всяка клетка на човеш-

кия организъм се крие толкова много енергия, че може да премести Земята на разстояние един метър от нейния път. От тук можете да си представите каква грамадна енергия съдържа целият човешки организъм, съставен от милиарди клетки, съединени в едно цяло! Представете си тогава, какво щеше да стане със Земята, ако всички тия клетки работят в съгласие и хармония помежду си. Те биха отклонили Земята от нейния път.

Следователно три неща са важни в живота на човека: на Бога ще служиш, себе си ще почиташ, ближния си ще обичаш. Да обичаш ближния си, значи да се разтоварваш от непотребния товар, който носиш на гърба си. Да почиташ себе си, значи да схващаш смисъла на живота. Почита се само красивият, умният, добрият човек. Това нещо човек вижда първо в себе си, а после в другите. Ако виждате доброто, интелигентността, разумността в себе си, ще ги виждате и в другите хора. Това значи: туй, което виждате в себе си, се отразява и в останалите. Ти уважаваш хората за съзнанието, което имаш в себе си; ти обичаш хората за хубавото, възвишеното, благородното, което виждаш в себе си. Виждаш ли го и у тях, ти ги обичаш вече. Защо бащата обича сина си? За почитта, която има към себе си. Тази почит се превръща в любов към сина. Какво нещо е обич? Да видиш себе в другите. Що е почит? Да съзнаваш достойнството си като човек. Що е служене на Бога? Да съзнаваш, че всичко иде от Бога и няма равен на Него. Кажеш ли в себе си, че за Бога всичко е възможно, ти ще бъдеш готов на всичко.

В живота се забелязва една малка присадка на лъжливи отношения. Това са отношения на нечистотата. За да се избегне този живот, човек трябва да бъде точен; каквото добро намисли, каквото обещае, трябва да го направи. В Божествения живот, дето владее абсолютна чистота, няма забравяне. Там всичко става точно на време. Точността е качество на чистия живот. Който не живее в чистота, той замъглява хоризонта на своето небе, както облаците замъгляват Слънцето. И затова често слушате някои хора да казват: „Тъжно ми е нещо“. Да, твоето небе е облачно. Искаш ли да се изясни небето ти, трябва да се научиш да служиш на Бога, да почиташ себе си и да обичаш ближния си. Същите формули ще приложиш по отношение на себе си по следния начин: ще служиш на духа си, който те ръководи; ще почиташ душата си, която съдържа всичко ценно в себе си; ще обичаш тялото си и всички същества, които ти служат, заради великата идея, която живее в тебе. Отнасяте ли се към себе си така, вие ще имате ясна представа за Бога и тогава всичко ще бъде възможно за вас.

Сега, кое е най-голямото благо в света? Благото на индивида ли, благото на един народ, благото на цялото общество или благото на цялото човечество? Това е едно и също нещо. Един човек е миниатюр на цялото човечество. Следователно, един народ в своето развитие представлява човечество в по-малка форма. Затова, когато говорим за индивид, разбираме човека

като една семка. Когато говорим за едно общество, подразбирам, че тази семка е започнала да расте. Когато говорим за народ, подразбираме, че тази семка е започнала да се разраства, а когато говорим за човечеството в неговата пълнота, подразбираме, че тази семка се разклонява, дава цветове и плодове. Като разбираме тъй живота, ще познаем, че всеки от нас е необходим фактор в човечеството.

Мъжът и жената – това са прояви на цялото, което не можеш да разделиш. Единият триъгълник е мъжът, а другият – жената. Тук е господарят, а тук е слугата. Тук е учителят, а тук е ученикът. Тук е генералът, а тук – войникът. Но това са само проявления на Бога. В кръга ти си в полюсите. Ще ходиш от единия полюс до другия, а твоето щастие ще седи в кръга. Силата ти трябва да бъде в основната идея, в центъра. Трябва да чувстваш, че живееш в Бога и че Той живее в тебе. Тая идея трябва да проникне в тебе.

Бог е започнал да организира света с мекия елемент. Когато светът се устрои добре, хората нито мъже, нито жени ще бъдат. Мъжът представлява външният образ на света, а жената – вътрешният образ на света. Целият образ е създаден по образ Господен.

„Ще бъдете научени от Господа." Вие, научените от Господа, правете наблюдения върху себе си, да знаете кой във вас – мъжът или жената – не е разположен. Ако се гневиш, ще знаеш, че жената в тебе е виновна, понеже гневът е порок на жената; ако се гордееш, мъжът е виновен, понеже гордостта е порок на мъжа. Гневлива жена и горделивия мъж, събрани на едно място, къщата ще запалят. Ние не се нуждаем от такива хора. Това не е за осъждане, но за обяснение. Под „мъж и жена" аз разбирам служби на човечеството. Като влезете в третата култура, т.е. културата на Любовта, тогава ще разберете какво нещо е мъжът и какво – жената. Тогава ще разберете отде произлизат и двамата.

Когато се приближавате към меки хора, вие изпитвате известна приятност. Това се дължи на обстоятелството, че мекотата е приятна, топла дреха, която обвива тия хора. Тази топла, приятна обвивка прави меките хора имунитетни към всякакви болести. Здравето на човека зависи от неговата мекота. Когато изгуби мекотата си, човек започва да изсъхва, да се втвърдява и лесно заболява. Дето влезе той, каквото погледне, навсякъде вижда лошото. Недоволството е негов спътник.

Лозата символично представлява човечеството, и затова, каквото е състоянието на сегашното човечество, такова е състоянието и на лозата. Гроздовият сок не може за дълго време да остане сладък. В него попадат едни малки бактерии, наречени ферменти, които превръщат гроздовата и овощната захар в алкохол, а после в киселина. Така е и с хората – първоначално са сладки като деца, но щом влязат в живота – се вкисват. Има хора,

които не се вкисват, остават си сладки винаги, но то е при особени духовни условия от тяхна страна.

В света има мъртви форми. Много хора живеят автоматически, те не са живи. Те са хора, които в съзнанието си спят. Извършил престъпление и ти трябва с месеци да му доказваш, че направеното е престъпление. Казва: „Трябва да убия този човек". Или: „Какво от това, че съм откъснал едно цвете, че съм заклал едно животно, една овца?" И тези хора понякога минават за герои. Даже и вие понякога се насърчавате като казвате, че човек не трябва да бъде мек. Вие не страдате от мекота, а от неразбиране на основния закон.

Има хора, които поддържат становището, че трябва да имаме добро мнение за хората. Добро мнение за кои хора да имаме? Мислите ли, че всеки човек, който носи глава, е човек? Или че всеки, който има външност на човек, е човек? Под думата „човек" ние разбираме разумно същество, което не иска да греши. Човек е този, който иска да живее по закона на Любовта, който няма желание да използва никого. Казвате: „Да обичаме всички хора". Как ще обичаш една змия, която хапе? Как ще обичаш една отрова, която разрушава човека? Как ще обичаш мухлясал хляб? Или как ще обичаш онова, което изгаря? Какво значи „да обичаме?" Можем да обичаме всичко онова в света, което е разумно. И за себе си да се придържаме към същия закон. И в себе си обичай всичко онова, което е разумно. Казвате: „Човек трябва да обича себе си". Да, но обичай в себе си онова, което е хубаво, красиво, добро, изящно. А всичко, което не е хубаво, изхвърли го навън. Например, как ще обичате един нетърпелив човек? Или как ще обичате един мърморко? Или как ще обичате един, който все е недоволен? Каквото и да направиш, той е недоволен.

Какво ще правиш с един човек, на когото очите са повредени? Този човек трябва да го хванеш за ръката и да го водиш стъпка по стъпка. При това положение и този човек е вързан, и ти си вързан с него. Той казва: „Не ме пущай, ще загазя". Ако го водиш в гората, ще каже: „Не ме оставяй сам в гората, ще се изгубя". Някои хора се привързват едни за други и мязат на слепи. Наистина, не е благородно от страна на единия да остави другия сам в гората. Но не е благородно и за слепия да се държи за другия, да го задържа, да не го пуща. Той трябва да го остави малко сам, да му се отворят очите. Има хора, които по естество не са слепи, но очите им са гурелясали, та не могат да се отворят. Очите им имат туткал и той с години седи, не може да се разлепи. Като им се пръсне малко вода в очите, ще прогледнат. Много хора са слепи по единствената причина, че имат малко живот в себе си. Живот е онова, което дава мускулната сила в човека.

Егоистът е като октопод. Той само тегли, изсмуква другите. Срещнете ли го, ограждайте се.

Казвате, че човек трябва да има идеал. Идеалът, това е светлината, посоката, в която той трябва да се движи. Какъв ще бъде идеалът? Идеалът може да бъде Слънцето. Идеалът може да бъде Бог. Идеалът на човешкото сърце са чувствата. Идеалът на човешкия ум са мислите. Идеалът на стомаха е праната. Три идеала има човек: да се храни, е идеал на стомаха. Лишете стомаха от идеала му, обезсмисля се животът. Лишете дробовете от въздух, обезсмисля се дишането. Лишете ума от човешката мисъл, и той се обезсмисля. Разбира се, ние не говорим за онзи идеален свят, от който човек е излязъл. Той като се погледне сега, не може да се познае – съвсем се е изменил. Той е загубил своята първоначална красота.

Като ученици на великата школа на живота, вие трябва да изучавате музиката както съществува в природата. Щом се домогнете до природната музика, вие ще научите онези природни, творчески гами, чрез които е създаден светът. Състоянията на всички живи същества се сменят според природните гами, т.е. музикално. Щом се смени гамата, сменя се и състоянието. Като знаете това, чрез музиката вие можете да въздействате на мислите и на чувствата си, да се повдигате. Често хората губят основния тон на живота си, вследствие на което произвеждат вътрешен дисонанс в състоянията си. Ако сте нервен, неразположен, раздразнен, започнете да пеете тихо – гласно или мислено, докато смените състоянието си. Музиката, пеенето помагат за развиване на дарбите в човека. Всички велики, гениални хора, които са минали през големи страдания и изпитания, са били музикални. Те имали правилни, високи, добре развити чела.

Докато не почнете да мислите идеално, докато не носите в себе си образа на идеалния човек, вие нищо не можете да постигнете. Не търсете образа на идеалния човек вън от себе си. Той е вложен във всички хора, но трябва да се прояви навън. Ако идеалният човек не е във вас, как можете да знаете кое е добро и кое не, кое е морално и кое не е морално?

Кои са отличителните черти на идеалния човек? Опитайте се да опишете отличителните черти на идеалния човек, не както го описват поетите, художниците, но както вие го схващате. Ако трябва да се произнесете за качествата на идеалната свещ, веднага ще направите това. Обаче за идеалния човек мъчно можете да се произнесете. Доброкачествена свещ е тази, която гори без пушек, не се топи бързо, не капе, не се пресеква; пламъкът на свещта трябва да бъде ясен, светъл и чист. Каквито са качествата на идеалната свещ, такива са и на идеалния човек. Идеалният човек свети като свещ. За да свети, причината се крие в това, че той обръща внимание на всичко, без да се спира върху дефектите.

Недостатъците на хората хвърлят сянка върху съзнанието им и ги помрачава. Недостатъци в природата не съществуват. Те са в мисълта на човека. Ако успее да ги изхвърли от мисълта си, човек става чист и светъл. Следователно

искате ли да се доближите до образа на идеалния човек, не дръжте в ума и в съзнанието си недостатъците на хората. Колкото по-малко се спирате върху недостатъците на хората, толкова по-близо сте до образа на идеалния човек; колкото повече се спирате върху недостатъците на хората, толкова по-далеч сте от образа на идеалния човек. Колкото повече товарите съзнанието си, толкова повече се отклонявате от пътя на идеалния човек.

Мога да ви предскажа, че мнозина от вас ще бъдете ангели, служители. Какво ще разберете от това? Мнозина, след няколко хиляди години, ще бъдете царе. Някой казва: „Аз не вярвам". Аз не искам да вярвате. След няколко години, ако стане това, добре, ако не стане, празна работа. Под думата „цар" разбирам, че след 2000 години ще бъдете свободни, както един цар е свободен. Ще бъдете в състояние да правите каквото искате, без да е в състояние някой да ви ограничи. Казвам: след хиляда години вие ще бъдете толкова красиви, че ще обръщате вниманието на целия свят. Коя е емблемата на красотата? Най-хубавото, най-красивото от всичко в света е Слънцето. По-красиво от него няма. Всички обръщат очи към него. Слънцето е най-красиво.

Когато казва Христос „от вода и дух" да се роди човека, то под „вода" в дадения случай се разбира първичната прана, силата, а под „дух" се разбира Божествения Дух, то е разумното в човека, то е най-висшето съзнание.

„От вода и дух" ще се роди новият човек.

Когато влезете в другия свят, няма да имате коси, уста, уши и т.н. Една част от тялото ви ще бъде направена от мисловна енергия, част от тялото ви ще бъде направена от духовна енергия и част от тялото ви ще бъде направена от една малка съединителна материя и така всички материи ще са съединени в едно. И ако от оня свят погледнете на хората в този свят, ще видите, че на някои им излиза кал от главите или ще видите, че от сърцата им излиза кал.

Любовта принуждава босия да се обува, гладния да се наяде, голия да се облече, невежия да придобие знание, богатия да му се отвори сърцето да дава. Любовта ни принуждава на какво? На всичко. Всяко добро, което искате да направите, ще го направите само ако ви принуди Любовта. Тази дума е силна. Онези, най-способните християни, отдавна са свършили училището и дипломи са взели на небето и са на служба на разни места. Тук останаха посредствените. Вие сте от посредствените, от останалите, от много способните не сте, защото ако бяхте от много способните, щяхте да свършите. А пък някои от вас по две, три години повтаряте класовете и казвате, че не помните. Когато направите нещо, което не е хубаво, все не помните. Когато имате да давате, не помните, когато имате да взимате, помните. Когато ви обидят, помните – понеже имате да взимате.

Ние, съвременните хора, сме дошли до едно положение, което аз наричам нахалство. Това незачитане от памтивека съществува. Сега то е влязло вътре в нас самите. Като погледнем нещо, отсъждане: „Нищо не струва“. Като се гледаме, всички казваме: „Нищо не струваме“. Тогава питам: този, който счита, че нищо не струва, какво ще излезе от него? Той е първокласен невежа. Тъй на живота не се гледа! Ние сме забравили много работи. Нарочно казваме: „Аз не помня, аз не зная“. Много неща знаеш, много неща помниш.

Първото нещо: създайте си едно ново разположение. Обезсърчил си се – лежиш на гърба си. Кажи си: „Стани, стани!“ Така кажи: „Стани ти, който спиш!“ Има такъв стих в Писанието. На себе си кажи: „Стани ти, който спиш!“ Обикновено сутрин като станете, казвате: „Добър ден“. Ти кажи: „Стани ти, който спиш. Нов ден е, стани ти, който спиш! Добър ден!“ Чуе, не чуе, ти ще му кажеш: „Стани ти, който спиш!“ Той ще стане. Ще го питаш: „Къде си ходил, какво си чул?“ Той ще се чуди. В човека има едно същество, което е заспало отпреди хиляди години на някоя лекция. Като го събудиш, кажи му да мисли за оная лекция, на която е заспало.

Светът никога не може да се измени. Ние трябва да се изменим, а не светът. У нас трябва да стават постоянни промени, които да приличат на промените, които претърпява една ябълчна семка или едно ябълчно дърво. Всяка година то трябва да расте и да дава повече плодове. При това, то трябва да дава добри плодове. Човек не трябва да бъде като едногодишните растения, а да бъде вечно дърво. Човек представя дървото на живота. Това дърво вечно расте, вечно се развива. То дава само 12 плода. От неговите листа се лекуват всички болести. Следователно култивирайте в себе си дървото на живота. Листата на това дърво са човешките мисли, чувства и постъпки. Чрез тях става дишането. Без тези листа дървото на живота не може да функционира. Без тези листа, неговите клонища, неговите корени също така не могат да функционират.

Докато Земята е едно грамадно блато, не мислете, че съдбата може да ви се усмихне – вас само ви изпитват. По-голямо богатство в света никой не може да ви даде от това, което сега имате. Вие сте чудни, ако мислите, че тепърва трябва да станете богати. Вие се заблуждавате. Вие носите едно несметно богатство в себе си. Това всеки от вас трябва да го знае: едно несметно богатство носите! Едно несметно богатство носите в главата си; едно несметно богатство носите в ръцете си; едно несметно богатство носите в краката си; едно несметно богатство носите в очите си; едно несметно богатство носите в ушите си; едно несметно богатство носите в носа си; едно несметно богатство носите в устата си; едно несметно богатство носите в езика си. Несметно е богатството на човека! Ако знаеш да кажеш на място само една дума, това е небивало богатство. Ако знаеш къде да употребиш ръцете си, ти си изменил цялата своя съдба. Ако знаеш как да спасиш цар-

ската дъщеря, когато се дави, ти си изменил своята съдба. Коя е царската дъщеря? Една твоя добродетел се дави – ако знаеш как да я извадиш, ти си спасен. Кои са тия царски дъщери? Това са онези добродетели, които сега се давят в тинята на човешкия живот. И всеки от вас трябва да протегне ръката си и да спаси тази добродетел – фигуративно говоря – и да ги вложи в душата си. Единственото място, където добродетелите живеят вечно, е в душата. Те са родени да живеят в нашите умове, в нашите сърца и в нашата душа. Туй е човекът! Когато добродетелите са спасени, тогава ще опитаме своя живот, тогава цялото небе, цялата природа – всичко туй ще бъде с нас и ние ще минем от сегашното смъртно състояние в безсмъртно, от сегашното робство в свобода, от безлюбие в Любов и животът ще има съвсем друг израз, отколкото днес, съвсем друг образ, отколкото този, който има днес.

Като ходиш, да се чувстваш като един ангел, който пътува от живот в живот. С Любов в светлината и със светлина в Любовта.

ЧУВСТВА

Благото на всеки човек зависи от неговите мисли и чувства. Писанието казва, че Бог вдъхнал в човека дихание на живот и той станал жива душа. Вдъхнал в ноздрите му – започнал да мисли, а след това започнал и да чувства. Чувствата са станали понятни за него. Целият окръжаващ свят е свързан с човека. Всички предмети извън него са свързани със самия човек. Затова той трябва да ги изследва.

Ако в човека има повече влага, отколкото му трябва, то ще се спре процесът на растенето. Особено в чувствата човек не трябва да допуща голяма влага. Това вие го наричате сантименталност.

Хората на чувствата остаряват по-рано от хората на трезвата мисъл. Ако имате слаба памет, всяка вечер като си лягате, влагайте в подсъзнанието си мисълта: „От утре моята памет ще бъде по-силна“. Всеки, който иска да вложи в подсъзнанието си една велика мисъл, която да реализира, той трябва да избере за това най-хубавото разположение на духа си. Колкото човек е по-неспокоен, толкова по-бавно и несигурно работи законът за внушението.

Колкото чувствата на един човек са по-необуздани, толкова и паметта му е по-слаба. Паметта отслабва и от силни умствени сътресения, скърби, страдания, страх.

Дисхармоничните чувства разстройват симпатичната нервна система, дисхармоничните мисли разстройват мозъчната нервна система, а дисхармоничните постъпки разстройват мускулната и костна системи.

Гневът се трансформира чрез работа, а не с удряне по масата с ръка или тропане по земята с крак.

Възприемайте само добри мисли и чувства, давайте ухо само на красиви постъпки и явления, те да се отпечатват в съзнанието ви. Иначе ще носите последствията на отрицателните прояви в живота.

Съществуват два начина за пречистване на човешката кръв – чрез мислите и чрез чувствата. Чувствата се пречистват чрез даване. Като дава с Любов, сърцето на човека се разширява. Колкото по-широко е сърцето на човека, толкова по-лесно се пречиства. Ако някой е болен и не може да дава, трябва да прави умствени упражнения, да си представи, че разполага с големи богатства и да раздаде всичко на бедните и страдащите. Животът всякога носи условия за човека да чисти сърцето си. Може да се дава и материално, и сърдечно, и умствено. Колкото по-чисти са човешките мисли и чувства, толкова по-чиста е неговата кръв. Чистата кръв носи здраве и веселие.

Който има много и същевременно силни желания, скоро остарява.

Всякога, когато човек иска повече, отколкото трябва и отколкото му е дадено, тревогите и безпокойствата идват. Ако приемем светлина или въздух, или храна повече, отколкото трябва, ще се чувстваме недоволни и нервни.

Отвън може да стане смущение, но отвътре човек трябва да е тих и спокоен, да не се смущава. Не се смущавайте, че няма какво да ядете. Дори само хлебец и вода да имате, пак е добре.

Чрез езика енергията на храната се предава на мозъка, а оттам – в сърцето. И умът на човека се нуждае от здравословна храна. Много хора заболяват от неестествени идеи. Яжте и мислете за това, което ядете. Яжте спокойно. Всяко безпокойство нарушава правилния ход на мисленето, на чувстването и на храненето.

На какво се дължи духането на вятъра? Науката обяснява, че когато пластовете на въздуха са с различна температура, започва раздвижване – топлите, като по-леки, се качват нагоре, а студените пластове слизат надолу и от това се образува вятърът.

Питам: на какво се дължат теченията във вътрешния живот на човека? Чувствата пораждат топлина. А дето има изстиване, има развита мисъл. Мисълта произвежда изстудяване. Та, следователно, когато в природата имаме студени течения, това е там, дето разумни същества са взели силно участие със своята мисъл, и са изстудили въздуха. А от чувствата на хората се образува топлина. И тогава от мислите и чувствата на хората се образува движение. Значи умът понижава, изстудява температурата вътре във вас, а сърцето произвежда топлина. По тази причина се образува един вертеж, едно движение, което е нормално за живота ни. То наподобява кръвообръщението в човека. Когато мислите са правилни, нормални, те развиват нормално

изстудяване, тогава животът е нормален. Но ако умът изстудява повече, отколкото е нужно, или сърцето развие по-голяма топлина, отколкото трябва, тогава се нарушава естествения ритъм на живота.

Когато имаш една мисъл не на място, тя е лоша. Всяка една мисъл, която не е на място, е лоша. Ако туриш едно чувство в ума си и една мисъл в сърцето си, ще направиш една погрешка. Ако туриш една мисъл в ума си и едно чувство в сърцето си, това е на място. Ако оставиш чувството да ръководи работите, а мисълта като опашка да помага на това чувство, направил си една погрешка. Обаче, ако мисълта ръководи, а чувството помага, това е на място. Чувствата трябва само да подтикват човека към работа. Ако в тебе чувствата работят, а умът помага, ти не си от умните. Не разбираш Божия закон.

Моралът е резултат на нещо. Той се изработва в течение на човешкия живот. При изграждането на морала взема участие първо човешкият ум. След това идват чувствата, моралните чувства, личните чувства, нисшите чувства и инстинктите.

Моралните чувства дават устойчивост на човешкия ум. Личните чувства водят към известни постижения, но инстинктите създават градивен материал. Вземат ли инстинктите надмощие в човека, той става егоист. Значи инстинктите, личните, обществените и моралните чувства са живи сили в човека. Умът и сърцето са също живи сили.

Това, което хората наричат страст, то е огън, който оставя пепел. Когато говорим за Божията Любов, ние разбираме огън, при който не остава никаква пепел. В проявите на тази Любов има абсолютна хармония. Колкото по-будно е съзнанието на човека, толкова по-големи са възможностите да бъде щастлив.

Като не разбират живота, мнозина се плашат от страстите, от бурите, на които се натъкват, да не ги отвлекат. Каква сила представят човешките страсти? Ако прекарате тока на една човешка страст през метална жица, едва ли и една муха ще се разтърси от този ток. Ако този, който се оплаква от някаква страст, залеете със студена вода, ще видите, че след пет минути ще изтрезнее. Това са афекти в живота, с които човек лесно се справя. Що се отнася до страшните бури на вашия живот, това са слаби ветрове, които едва са успели да разлюлеят листата на дърветата. „Ама сърцето ми гори." Опитали ли сте се да варите нещо на този огън? Вие не сте изучавали какво нещо са страстите, бурите на живота, огньовете на сърцето, и при първата проява на страст, на буря в живота си, веднага се плашите.

Срамът има смисъл само тогава, когато служи като преграда за греха. Праведният, чистият, светият човек не се срамува. Той се е издигнал над срама. Едно време срамът е служил за спирачка, въздържал е човека от греха,

от престъпленията. Днес обаче, срамът трябва да се замести с благочестие. Благочестивият човек не може да се срамува. Ако човек не е благочестив и няма срам, той е изложен на голяма опасност, той може да стане безочлив. Засега тази опасност е почти изключена, защото хората се намират под мощното влияние на обществото. От сутрин до вечер те мислят само за общественото мнение, какво ще каже, или какво ще помисли обществото за тях. Днес хората мислят много малко за Господа. Най-много те мислят за себе си, после за хората, а едва сега са започнали да мислят за Господа.

За всичко войни, за всички противоречия, за всички караници по света причина са личните чувства. Ако ме попитате, кога ще престанат войните, кога ще престане омразата, ще ви кажа: когато личните чувства се възпитат и хармонизират. И действително, от научно гледище, има една анормалност в устройството на човешкия череп. Има една норма, по която се съди кой човек е нормален. Много малко хора ще намерите нормални. Един човек минава за кротък, но има лична амбиция, иска да се наложи. Защо? Той търси щастието в живота по личен начин. Човек, който върви по личните си чувства, върви по крив път.

Всички трябва най-първо да превъзпитате личните си чувства. Едно лично чувство, за да го възпитате, трябва да му придадете елемента на милосърдието. Едно лично чувство, за да се възпита, трябва да притежава елемент на вярата, елемент на надеждата, елемент на разумността. Едно лично чувство трябва да притежава елемент на музиката, да има мистичен елемент, да обича чистотата. Едно лично чувство показва областта, от където е дошло. Личните чувства показват правата, които природата е дала на човека. Тия права са много и са от различни източници. Откъде поетът взима своята поезия? Източник на поезията е месечината. Той трябва да има голямо въображение. Поетът описва един минзухар, едно кокиче с такива окраски, които ние не виждаме. То се усмихвало, било облечено като царска дъщеря, разговаряла с него. Че говори, говори, но на кого? На поета говори. Като слушате едно радио, то ли говори? Поетът види едно кокиче, то е радио. Разумното съзнание не в самото кокиче. То само предава говора по строго определени вълни на една разумна станция.

Има едно положение, в което всички се намирате – преобладава влиянието на силните чувства. А когато чувствата господстват над човека, той не мисли много. Защото мисълта е свързана с ежедневните чувствания и усети. Боли те пръста, ти не можеш да мислиш за нищо друго, само за болката си мислиш. Гледаш го, връзваш го, развързваш го, лекуваш го. За тебе той е най-важното в момента. Оздравее пръстът и го забравиш. Понякога се оплакваме, че никой не ни обръща внимание. Мислиш ли, че от доброта обръщат внимание на болния пръст?

Меланхолията, което иде, произтича от личните чувства на човека. Вие сте били божество, някой виден ангел в небето, заповядвали сте на цяла слънчева система, но един ден Господ заповядва: „Вземете този крилат ангел и го пратете на Земята като обикновен човек“. И вие слизате на Земята не министър на България, но като един прост слуга някъде – седите и въздишате. Вие, като ангел, знаете своя висш произход. Ще научите ли нещо на Земята? Ще научите един велик закон – ще намерите противоположния полюс на живота.

Мястото на личните чувства в човека е на задната част на главата. Те представят неговият Запад. Мястото на милосърдието пък е на горната част на главата. То представя неговият Изток. Значи, мястото на доброто в човека е в горната част на главата, а злото, което го кара да греши, е отзад на главата.

Личните чувства са силно развити в българите. Ако и моралните им чувства са толкова силно развити, българите щяха да бъдат почти гениални. Религиозното чувство в тях е слабо развито. Мястото на това чувство е в горната част на главата, на темето, вследствие на което това място на главата им е вдлъбнато. Тази е причината, че българинът няма чувство на благоговение, на почит и уважение.

Хора, на които чувствата са загрубели, нямат музика в себе си.

Пази се както от своите лоши мисли и чувства, така и от тези на окръжаващите те.

Вие трябва дълбоко да разбирате вътрешния език на живота. От неразбирането се зараждат съмнения. Имало е епохи на големи съмненията и тия минали епохи и сега се проявяват понякога. Съмнението си има свой произход; гордостта си има свой произход; омразата също си има свой произход. Омразата – това е зимата на живота. Някой път трябва да мразиш. Щом почнеш да мразиш някого, ти почваш да учиш проявите на това чувство. Някои го прилагат често. Омразата съществува в света. Изобщо всички неща, които човек твърди, съществуват. Дойде омразата – виж защо съществува тя в света. Дойде неверието, проучи и него. Някои хора са проучили тия неща, минали са ги, а вие сега ще ги учите. Мине ви някоя странна мисъл, вие казвате: „Каква странна мисъл!“ За този, който не знае тази мисъл, е странна. Но за онзи, който я знае, тя е изтъркана мисъл, минала е хиляди пъти през неговия ум. Умният ученик или умният човек избира онова, което му е потребно.

Човек трябва да пази своя вътрешен мир, от нищо да не се дразни. Че изгубил нещо, че му казали обидна дума, той не трябва да се смущава. Вътрешният мир на човека струва много, много повече от всички външни материални загуби.

Да бъде човек чувствителен е едно благословение, но да се тревожим, това е лош навик.

Скръбта е нещо егоистично. Всички хора, които са скръбни, мислят само за себе си.

Всяко чувство, което размътва главата на човека, е пиянство. Да крещиш – това е пиянство.

Безпокойството винаги се дължи на неразбиране.

Когато човек се ожесточава, разрушава в себе си хубавите неща. Най-първо за своето добро ще кажете: „Няма да причинявам вреда на себе си". Ожесточението е вредно за самия човек. При това, изгубват се ония връзки между него и Бога. Ако един ученик се ожесточава, той губи връзката между себе си и Учителя си. За да може Бог да действа във вас чрез Любовта Си, и човешкото сърце трябва да бъде милостиво и меко. Никакво ожесточение! Онова състояние, когато човек е готов като дете да възприеме, да забрави, то е милосърдие.

Да допуснем, че те обидят. Щом не се въздържаш, ти не си господар на себе си. Като те обиждат, обмисли добре: трябва ли да отговориш, или не. Писанието казва: „Не отговаряй на глупавия според глупостите му, за да не си мисли, че е голям ум".

Горделивите хора скоро остаряват. Гордостта е духовна болест. Да пазиш своята свобода – това е самоуважение, но горделивият търси своето право там, където го няма.

Син, който мрази баща си, умира по-рано от него.

Ако сте гневни, излезте в гората и там викайте, кряскайте колкото искате на дърветата и камъните, така ще се озонирате и ще ви мине всичко.

Който мрази, става по-енергичен, по-смел, по-нахален, следствие на което мускулите му се втвърдяват, лицето става грубо, сурово. Който обича, на вид е мек, слаб, но животът му се продължава, тялото му е пластично, мускулите – гъвкави.

Причините за отрицателността на човека могат да зависят от неговите лични чувства. Искаш да направиш добро, но твоите лични чувства се намесват. Например, искаш да дадеш пари, да направиш някоя услуга някому, но като разгледаш въпроса, виждаш, че ще направиш пакост на себе си и се отказваш. Някой път личните чувства са спомагателни средства за духовния живот на човека. Те са една временна, но Божествена мярка за човека. Някой път хората базират своя морал на личните чувства. И който има такъв морал, разсъждава така: „Мен като човек не ми подобава нечестността, аз трябва да бъда честен". Да бъде човек честен, не значи още, че е морален.

А пък когато дойдем до духовната страна на морала, ние казваме: „Това е правото“. Това е вече извън нашите лични чувства. Без да се гледа дали това отговаря на моите лични чувства, казвам: това не е право. Може да е добре или зле за мен, няма значение.

Ревността е едно изопачено чувство и се дължи на събрана енергия, която не може да се използва. Човешкият мозък е предавател и приемател на енергия, понеже е живял много пъти на Земята, минавал е през различни среди и култури. В мозъка са се отпечатали различни мисли и впечатления. Като дойде на Земята, той изявява всичко, което е складирал в подсъзнанието си. Ревността, безверието, безнадеждността са болезнени чувства, изопачени, плод на едно минало. Тяхната излишна енергия трябва да се впрегне на работа.

Гневът е превърната сила в низходяща степен. Той е излишна енергия. Как се е създала тази енергия? Всяко желание, което среща на пътя си съпротивление, се пречупва. Половината от неговата енергия се превръща в една ненормална топлина, която отива в мозъка, и тази топлина именно образува гнева. Гневът е, който увеличава температурата в тялото. Той съставлява един плюс към обикновената температура на организма и действа разрушително. Аз говоря за гнева в обикновения живот, дето той представлява обикновено явление, но когато човек се занимава с възвишеното, с Божественото, тогава гневът се изключва. Идейният живот изключва всякакъв гняв. Гневът не е качество на човешкия ум, но той е присадка на чувствата, един недъг на чувствата. Когато се разгневите, вие може да се оправдаете с това, че някой ви обидил. Да, но вие може да се разгневите и без да са ви казали някоя обидна дума. Просто вървите по пътя, някой ви бутне и вие веднага кипвате. Тук вече става подпушване на енергията. Човек не е разположен всякога да се гневи. Може да направите опит. Иди бутни най-гневливия човек според закона на Любовта, той ще се усмихне и ще ти каже: „Бутни ме още веднъж!“ От тук вадим следния закон: когато се срещнат две положителни сили, те всякога се отблъскват и образуват гнева.

Гневът е психическо пиянство, той развива смелостта и вие мислите, че можете да направите всичко, но щом изтрезнеете, ще си кажете: „Що ми трябваше да се гневя? Що ми трябваше да се залавям за тия неща?“ Значи, гневът не е естествено състояние за човека.

Който живее в Божествения свят, той няма право да се сърди; който живее на физическия свят, той има право да се сърди, да се гневи. Сърденето на физическия свят е масло, което се слага в яденето. Докато живее на Земята, човек не може да не се сърди. Обаче, отиде ли на небето, там по никой начин не трябва да се сърди. И най-великият Учител, Христос, като дойде на Земята, разгневи се на търговците, които продаваха в храма, взе камшик и ги изгони навън. Няма човек на Земята, който да не се е гневил. Няма кротки

хора на Земята. Казвате някому: „Не се сърди!“ „Не мога да не се сърдя. Ако съм в Божествения свят, там съм повече от светия; там съм добър, кротък човек.“ На земята и най-добрият човек се сърди. Гледате някой се усмихва, дава вид, че не се сърди, но то е само външно поведение, той вътрешно се сърди. Казвате: „Какво присъствие на духа има този човек!“ Това е роля, която той играе. Сложете му една малка запалка и ще видите, че моментално ще избухне. За физическия живот сърденето е необходимо. Ако човек не се сърди, главата му би се пръснала. Гневът заобля главата на човека, придава й хубава форма. Ако човек не се гневи, главата му отстрани щеше да бъде сплесната. Гневът е войник, който стои на поста си и казва: „Главата си давам за моя господар!“ Ето защо, не е лошо, че се гневи човек, но гневът трябва да бъде на място. Гневът е запаленият огън в огнището. Ако умеете да запалите този огън добре, да се стоплите на него, да си сварите чорбица, той има смисъл. Но да духате този огън и да не можете да го запалите, да напълните очите си с дим и пепел, този огън не е на мястото си.

Гневът е енергия, неизползвана в добро направление. Всеки е изпитал след гняв едно отслабване, едно демагнетизиране.

Когато желанията на човека са неурегулирани, идва гневът, гневът е неправилно употребена енергия.

От силен гняв може да се пръсне сърцето.

Понякога при един грях могат да измрат по 50-60, а понякога и до 100 хиляди клетки. При голямо безпокойство, при голямо отчаяние, измират с хиляди клетки в организма.

Лошите хора внасят в храната отрова, гневът – също. Като се разгневи човек, по-добре е да се нахрани хубаво.

Храната е нещо като предпазно средство срещу отровата на гнева. Гневът отделя отровни сокове, които се отразяват зле върху празния стомах.

Ти като мразиш някого, не подозираш, че разрушаваш и себе си, и него едновременно.

Обичате да се сърдите, а не знаете, че при една сръдня възбуждате всичко в себе си, преживявате цяла една война в себе си.

Всяка тревога носи една ужасна отрова. Тази отрова действа по един кабалистичен закон на числата. Днес се разсърдите, утре се разсърдите. За свое добро – не се тревожете.

Сръднята е една разточителност. При всяка голяма сръдня умират хиляди клетки, по 5 билиона кръвни телца стават жертва на гнева.

Загубили сте хиляда лева и вече от тревога ще умрете. Цялата Земя е ваша, а вие се тревожите за хиляда лева. Само 40 милиона тона разтопено злато има в океана, а отделно колко има в земята – не знаете.

Силните нисши чувства и влияния са свързани с черния дроб. И ако вие не контролирате вашите нисши чувства, ще разстроите черния си дроб. А това ще повлече разстройството на всички други системи. Постоянните спорове, дразнения, алчността, гордостта също разстройват черния дроб. Едно голямо вътрешно притеснение, едно голямо разочарование, което подпушва енергиите, едно обезсърчение могат да смажат човека. Могат да му докарат най-лошите заболявания, да намалят вибрациите на редица органи, да нарушат нормалното им функциониране, да изменят химическите процеси в тях, дори да изменят анатомичния им строеж. Здравата права мисъл е здравословна. С чиста и права мисъл може чудеса да вършите.

Когато имате придобивки в работата си, вие изпитвате приятност, която се отразява в слънчевия възел, или както някои наричат това място, „под лъжичката". Когато се вслушва в този приятен трепет, човек може да определи, дали дадена работа, която започва, ще се свърши с успех, или не. Който се гневи пък и той изпитва някакъв трепет, но не под лъжичката. В края на краищата, гневът ще предизвика известно стомашно разстройство. На какво се дължи това разстройство? То се дължи на факта, че част от енергията, която трябва да се употреби за храносмилането, се изразходва при гнева. Вследствие на това, храната не може добре да се смила. Не само гневът, но всяко отрицателно чувство в човека е в състояние да предизвика стомашно разстройство. Уплахата, малодушието, неуспехът също създават разстройство в организма. Например, някой иска да стане учен, но не успява. Друг иска да стане велик музикант, пак не успява. Защо? Защото те искат да постигнат велики работи в късо време. Който скъсява времето, той не разбира живота. Великите прояви изискват голям период от време. Когато поставите някаква велика идея в ума си, не мислете за времето. Когато преследвате някакъв идеал, не слагайте определен срок за постигането му. Ако поставите някакъв срок, години, месеци или дни за постигане на своите идеали, вие и себе си ще спънете, и своите ближни. За да не се спъвате, вложете идеята в душата си и за времето не мислете. Времето нищо не определя, то само хроникира нещата. Време съществува само за неща, които са се сбъднали. За неща, които още не са станали, никакво време не съществува.

Който е дошъл на Земята, той има само една задача – да изпълни волята Божия. При това, всеки ще изпълни волята Божия така, както той я разбира, както е поставена в самия него. Докато човек върши своята воля, той живее в областта на личните чувства. Щом пожелае да изпълни волята Божия, той се издига в по-висока област, където царува Божията Любов. Следователно от човешкия живот, от живота на личните чувства, човек постепенно отива към Божествените чувства, които са на върха на неговия живот и оттам постепенно слиза към разумния живот, където започва да се изправя. Значи, личните чувства в човека се балансират с разумността. Между личните чув-

ства и разумността в човека всякога трябва да става правилна обмяна. Ако тази обмяна не става правилно, в психическия живот на човека настъпва дисхармония, в резултат на която се явяват известни подпушвания в неговия организъм. Тази обмяна става навсякъде в живота. Когато двама души се обичат или мразят, в първо време те взимат един от друг своите положителни или добри черти, а после – отрицателните или лошите си черти. Това е неизбежен закон. Дали обичате или мразите някого, вие ще започнете да приличате на него.

Казвате: „Какво трябва да правим, за да се избавим от този закон?“ Вие не можете да се избавите от този закон, но можете да се повдигнете в Любовта си, да обичате Бога, т.е. да обичате Бога във всеки човек. Вие виждате, че някой човек е красив, добър, богат, щастлив и го обичате. Защо? В този момент Бог се проявява в него. Следователно обичайте Бога навсякъде, където се проявява, за да започнете да приличате на Него.

Когато омразата вземе надмощие в човешкото сърце, човек става сух, корав, започва да затвърдяват, закоравяват сърцето, мускулите, краката, артериите. Лекарите казват, че е болен от артериосклероза. Аз казвам, че това се дължи на злото, което е обсебило човека. Това ще бъде винаги така, докато Любовта не вземе надмощие и организира нашето сърце, нашите тела и ги направи неразрушими. Тогава ще минем от преходното към неизменното, ще влезем в областта на вечната хармония.

Няма по-силна отрова от отрицателните мисли и чувства. Страхът, омразата, подозрението, съмнението са такава отрова, утайки, които се наслояват в кръвта и я тровят. Човек, за да бъде здрав, има нужда от вътрешно преобразуване, има нужда от нова, чиста среда.

Изопачените чувства внасят разстройство в дихателната система, човек заболява от бронхит, задуха, туберкулоза.

Дисхармоничните чувства разстройват симпатичната нервна система, дисхармоничните мисли разстройват мозъчната нервна система, а дисхармоничните постъпки разстройват мускулната и костна системи.

Не задържайте кисели чувства в сърцето си, за да не разстройвате черния си дроб. Ако мразите някого, дайте си отчет, защо именно го мразите. Като анализирате чувствата си, виждате, че няма причини да го мразите.

Неправилните чувства оказват влияние върху кръвообращението. Подобрят ли се чувствата, подобрява се и то, а с това и пръстите на ръцете и краката се затоплят.

Разстройството на черния дроб развива жестокост в човека. Черният дроб е свързан с нисшите чувства.

Обидата, която преживявате, се отразява на черния дроб като горчиво

чувство, с което не можете лесно да се справите. Черният дроб е орган, който извършва специфични служби при храносмилането. Ако тоя орган не работи добре, организмът страда. Видите ли, че лицето на човека пожълтява или почернява, търсете причината за това в черния дроб. Доброто или лошото състояние на черния дроб се отразява върху чувствата и обратно. Сърди ли се, гневи ли се, няма ли апетит човек, причината е все в черния дроб. Малък орган е, но играе важна роля.

Когато преживявате известна обида, това се отразява на черния дроб, като горчиво чувство, с което не можете лесно да се справите.

Черният дроб е свързан с астралния свят, т.е. със света на чувствата. Той регулира нисшите чувства на човека. Той поглъща отровите на организма и ги трансформира. Ако той се разстрои, отровите се разнасят по цели организъм и човек умира.

Представете си един човек, който яде много хубаво, има отличен апетит, но по невнимание и небрежност към своя стомах, той е задръстил каналите на червата си, направил ги е много тесни, не може да изкара този излишък – ще изживее едно тежко състояние; същото нещо е и с чувствата на човека. Когато човек работи със законите на Любовта, всякога в него остава един малък излишък, с който трябва да се справи. Когато в природата остава тор, тя знае законите как да се справи с него, как да го използва.

Ако сте гневни, излезте в гората и там викайте, кряскайте колкото искате на дърветата и камъните, така ще се озонирате и ще ви мине всичко.

Никога не подтискайте своите чувства. Никога не ги насилвайте. Това не значи да правите каквото искате. Не подтискайте чувството, а го изчакайте да узрее.

За да се избавиш от страданията, трябва да се намали силата на чувствителността, но не да се притъпяват чувствата, а да се разширят.

Нещо се разсърдиш – изпей си наум гамата. Преди да направиш скандал – изпей гамата или клекни един път, после стани, после пак клекни.

Тези две величини – радост и скръб, трябва да се приравнят. Как се приравняват величините? Човек трябва да намери начин, метод, как да приравни страданието към скръбта, а после – как да се примири със страданието. Понеже хората познават страданията по-дълбоко от радостите, затова искат да се освободят от тях. В това отношение хората са щедри в страданията, лесно се отказват от тях. Обаче като дойдат до радостите, там стават скъперници, не ги дават лесно. В това, именно, се крие нещастието на съвременните хора. Да се приравнят радостите със скърбите, това подразбира, че хората са дошли до положение да се отрекат и от радостите си тъй, както и от скърбите и страданията си. Ако отидете при някой, който живее физически и поискате

да ви даде скръбта си, той ще се поусмихне и ще каже: „Заповядайте!“ Ако поискате радостта му, той ще каже: „Едва дойде една радост в живота ми и вие идвате да я вземете. Не давам радостта си.“ Това е неразбиране. Вие сте щедри към страданията и скърбите си, давате ги при първо поискване от страна на когото и да е. И това се дължи на неразбиране. Вие не знаете, какво хубаво нещо се крие в скърбите и страданията. Обаче, не е позволено да се говори за хубавото, за великото благо, което страданията носят в себе си. Като направите още една стъпка в страданието, вие ще разберете смисъла, който се крие в него, а едновременно с това ще разрешите задачата на страданието. Който не разбира страданията, той вика, плаче, роптае. Който ги разбира, той се радва и весели. Така постъпиха апостолите, когато ги биха на Петдесетницата. След като получи три пъти по 39 удара, апостол Павел каза: „Ако има нещо, с което мога да се похваля, това са моите страдания, а не радостите ми“. Сега и на вас остава да направите още една стъпка в страданията, да влезете по-навътре, да разрешите задачата на страданията. Щом разрешите тази задача, ще влезете в нова фаза на живота, където знаменателите на скръбта и на радостта са изравнени.

Всяко подпушване на чувствата внася известна аномалия във функциите на сърцето, вследствие на което пулсът му се изменя. За да се възстанови нормалната дейност на сърцето, човек трябва да влезе в хармония с природата, да свърже своето сърце с общия пулс на космическото сърце. Всяка планетна система има също така свое сърце, което е свързано с общото космично сърце. Сърцето на нашата слънчева система е Слънцето. Ритмичното движение на кръвта в човешкото сърце се определя от ритмичните вълни на Слънцето. За 10 дни направете следния опит: всеки ден по 3 пъти – сутрин, на обед и вечер, вглъбете се в себе си кажете: „Аз искам моето сърце да бие ритмично, да се слее с пулса на Слънцето и правилно да изпраща енергията си по целия организъм, както слънцето изпраща енергията си по целия свят“.

У човека има едно чувство, чрез което той се ориентира. Един цигулар, след като дълго време е свирил, у него се получава нещо странно: пръстите му прогледват. При пианото и при всички инструменти трябва да прогледнат пръстите, за да свириш. А докато са слепи пръстите, не можеш да свириш. С такива музикални пръсти, не е мъчно да се свири.

Благодарността и признателността представляват магическа формула, с която човек може да работи и да се подмлади.

Служенето на Бога всеки един може да изпълни по хиляди начини. Той може да служи на Бога като обработва своите мисли и облагородява своите чувства, калява своята воля, заздравява тялото си, пресъгражда го, служи на всички хора, обогатява техния живот и им помага. Именно първата фаза

на всеки един живот трябва да започва с обработване на човешките чувства. Аз ви говоря за обработване, но не зная дали сте правили усилие да обработвате вашите чувства.

Кой се смирява? Който е способен да се огъва, т.е. да служи на Бога и да Му се подчинява. Само зеленото, живото дърво се огъва и расте. Сухото дърво обаче не се поддава на огъване. Речеш ли да го огънеш, ще го счупиш. Следователно докато расте и се развива, докато живее, човек може да се справи с гордостта си. Пресъхне ли животът в него, той се превръща в сухо дърво, което лесно се чупи и гори. За да огънете сухото дърво, трябва да го намокрите, т.е. да го прекарате отново през живота. Най-горделивото дърво в живота е човекът. Той постоянно се обижда. Някой му казал нещо, той се обижда. Че обущата, дрехите и шапката му са скъсани, пак се обижда. Че не го погледнали както трябва, или не го оценили правилно, пак се обижда. Светът е пълен с горделиви дървета, които постоянно се търкат едни в други. Кой кого трябва да успокоява, и кой на кого да каже добра дума, не се знае.

Като се уподобяват горделивите хора на сухи дървета, това не значи, че човек е най-лошото същество на Земята. Той е лош, докато не се е очистил, докато лежи в калта. За да прояви доброто в себе си, трябва да стане, да се изправи на краката си и да се очисти.

Когато говоря за човешкото самовъзпитание, разбирам да предизвикате в ума ви всичко красиво от миналото. Или казано на вътрешен език, човек ще се моли да се предизвикат хубавите, красивите чувства, за да работи той занапред с тях.

Сега аз искам да обърна вниманието ви на вътрешната мисъл в човека. Когато гледате нещата отвътре навън, вие имате прави схващания. Когато гледате само отвън, вие изпадате в заблуждения, вследствие на което искате да става вашата воля. Докато гледате само на външната страна на нещата, вие всякога ще се ръководите от желанието каквото намислите и както го намислите, така да стане. Не, човек трябва да знае, че над неговата воля има друга, по-висока, която ръководи света. Ако наложите своята воля, вие ще създадете ред пакости в света. Когато някой ви угоди, вие желаете този човек да живее; ако не ви угоди, ако ви обиди, желаете да се махне от лицето на Земята. Добре е човек да се влияе от чувствата си, но затова той трябва да бъде благороден. Благородството ще го предпази от онзи наклон в живота, към който личните му чувства го тласкат. Човек трябва да бъде съвършен и в чуства, и в мисли, и в постъпки. Щом е съвършен в чувства, мисли и в постъпки, той ще бъде внимателен и към всяка своя дума.

III

Материалният свят.
Ш-то събира. Долина, която събира: долина, затворена между два планински върха.

ШЕСТА РАСА

Днес иде новата, шестата раса, в която мъжете и жените ще се разберат. Новият живот изисква жертви. Човекът на шестата раса живее повече за другите, отколкото за себе си. Да живееш за другите, това значи да виждаш проявлението на Бога в множеството. Като люби Бога, човек ще го вижда и в едно лице, и в много лица.

Както животът на млекопитаещите беше предисловие на човешкия живот, така и човешкият живот сега е предисловие на нещо по-високо, което идва в света.

Нашата Слънчева система е потопена в едно течение от по-гъста материя. Ние сме тъй наречената „тринадесета сфера", която е от по-гъста материя. Земята сега наполовина е излязла от тринадесетата сфера. Като излезе напълно от нея, тогава ще дойде шестата раса.

Това навлизане е започнало от 1914 година.

По този начин и Земята е навлязла в тази зона. Или с други думи, ние сме влезли във връзка с една девствена материя. Затова очакваме възкресение. Ето защо онези, които са готови за това време, ще възприемат новата вълна.

Досега Земята е слизала. Сега започва да възлиза.

Сегашната епоха е дошла до своя край. Повече оттук надолу не може да се слезе в гъстата материя. И сега има вече един подем нагоре. Следващата раса, като дойде, тя вече няма да може по-надолу да слезе, няма вече кой да носи. Сега кой колкото може – да изнесе горе на върха, а всичко друго долу ще остане. За в бъдеще ще има един подем. Като казваме, че всички богати хора трябва да се откажат от богатството си, това означава да носи само толкова, колкото може да изнесе на върха. Само то е негово. Всичко друго ще остане. „Ама няма ли да има слуги?" Слуги в природата не се позволяват. Каквото другите хора носят, то си е за тях. Сега вие казвате: „Ако това учение се приложи с туй разбиране, няма да има резултат, понеже са користолюбиви чувствата на хората". Когато хората станат умни, когато Любовта ще ги свързва със света, когато между хората ще има едно кооперирание или едно

съгласие, да си помагат тъй, както клетките в един организъм – тогава може да има и друг резултат. Понятието за Бога тогава няма да бъде като сегашното. Ние ще имаме понятието, че Бог живее между хората и тогава ще го познаят – от малко до голямо. Богатият няма да си държи парите затворени в касата както сега. Проповедникът няма да иска да те убеди в някое верую, ще те остави с онова, с което ти си роден.

От хиляди години всички общества и народи страдат. Цялата Земя е покрита само с гробища; времето е затрило ред народи; има хиляди запустели и съсипани градове, които са признак на неразумния човешки живот. Съвременните общества в замяна градят други градове, които ако не изменят живота си, ги очаква същата участ. Някои ще кажат, че такава е участта на човечеството – не, такава е участта на всички онези стари народи, които не са разбрали още този велик Божествен закон. А новото човечество, което е почерпило опитността от миналото, повдига вече своя глас, формулира своята права мисъл, изказва своето здраво слово и конкретизира първите необходими формули за истинското развитие на обществата и народите. А първата формула е, че всички хора трябва да чувстват, че са близки едни на други и че са необходими части от едно цяло, като органи на един общ организъм, който еднакво има нужда както от най-малките, така и от най-големите; че и едните, и другите в даден момент извършват велики работи за този организъм. Втората формула е: смъртта на едного е смърт на всички и животът на едного е живот на всички.

Съвременните народи трябва да определят, какви трябва да бъдат техните идеали, тяхното верую, техният мироглед и към каква цел да се стремят. Защото те са опитали вече материалната сила, опитали са богатството, опитали са удоволствията – с една реч, всичко, което може да се вкуси на физическото поле, те са го опитали. Няма храна, от която да не са вкусили, няма плод, от който да не са яли, няма удоволствие, което да не са преживели. А законът в природата е, че тя не търпи еднообразие, повторение. Тя обича разнообразието в прогресивна и възходяща степен. Единственото, прочее, което става сега, то е чисто духовното развитие, проявяването силата на човешката душа. Най-възвишените и благородни чувства, върху които се изгражда духовната култура на хората, се намират още в латентно състояние, а те трябва да се проявят във всичката си сила, за да донесат великото благо, което е скрито в тях. Всички народи, общества и индивиди, всички системи, каквито и да са те, трябва да се насочат само към тая област. Ако съвременните народи не вземат в най-скоро време тая насока, те ще бъдат заставени за това от природата чрез изтощаване на тяхната нервна система – ще станат всички неврастеници и така, дали го желаят или не, ще бъдат принудени да напуснат старите понятия, разбирания и стремежи и да тръгнат по новия път.

Съвременните народи ще стигнат в своето развитие оная стадия, при

която ще бъдат годни за предтечи на новата раса. При черната раса са се развивали низшите чувства в човека, при жълтата раса се развивали неговите органически сили, а при бялата раса получават развитието си умствените му сили. Новата раса, обаче, която сега иде, има за цел да развива силата на неговия дух в реализирането на заветните идеали, за да може той да стане господар и да използва всички придобити сили не за зло, а за добро. Следователно бялата раса ще стане майка на шестата раса, която ще бъде носителка на всички ония възвишени идеи, за които всички поети, философи, учени и проповедници са говорили в миналото, говорят и сега. Културните народи могат да се приготвят за идването на шестата раса.

Латинската раса създаде инквизицията – и тя не постигна целта си. Само културните народи от англо-саксонската и тевтонската раси са сравнително по-свободолюбиви и затова имат по-силна вътрешна връзка. Там се схваща, че народите, които искат да имат бъдеще, трябва да се въодушевяват от най-възвишени идеали, но не отвлечени, а такива, които изразяват вътрешната връзка между материалното и духовното, като подчиняват материалните условия на духовните. Тук се говори само за по-напредналите представители на английската и тевтонската раси. Народите не трябва да спъват новото, което иде, не трябва да спъват идейните течения, които се явяват носители на Любовта, братството, равенството, свободата и мира. Бъдещето принадлежи, именно, само на онези благородни народи, които се въодушевяват от онези възвишени идеали. Още в старото българско царство тогавашните водачи изгониха богомилите, които бяха носители на едно велико учение за реформирането на живота и социалния строй по най-идеалния начин, но за това изгонване българите платиха с петвековно робство под турците, защото, когато един народ не приеме Великото, Божественото Слово, което му се праща от провидението и не приложи това Велико Слово в живота си, бива изоставен да понесе последствията на своята неразумност и тогава го постига най-голямото зло. Изгонените от България богомили занесоха своите идеи и културата си на Запад. Народите, които разбраха и приложиха на практика идеите им за социални реформи, процъфтяха. А сега, ако българите разберат грешките на своето минало и не повторят същите грешки спрямо сегашните идейни течения, ще имат много по-добри резултати в обществения си живот.

Същества, които са живели преди хората, са оставили своето творческо наследство. Те и днес са готови да пресъздадат Земята, да изменят нейната орбита, да изменят оста, да изменят вътрешното ѝ състояние, да изменят и човешкия организъм, да изменят човешките мисли, човешките чувствания, да турят един нов ред. Този нов ред, който сега подготвят, е ред на Любовта. Идната култура е култура на Любовта. Бъдещата култура е култура на Любовта. Сегашните хора се избиват, лее се кръв. Окултистите така тълкуват това положение: всяка жена, която ражда, ражда в кръв. Тази кръв е необходима

както водата за растенията. При тази аномалия, която съществува, при този хаос, всички разумни същества събират тази кръв. Тя не се разпилява. Щом умира човек, те събират тази кръв в своите аптеки. Тя ще служи на бъдещата култура. Някои поддържат учението, че Христос пролял кръвта си за спасението на човечеството. Кръвта на Христа е потребна, за да се изкупи човечеството. Други обясняват малко по-другояче, че кръвта на Христа, това е неговото разумно Слово. Кръвта е външната страна на Словото. Ако няма кръв, твоето разумно слово не може да се прояви. То може да съществува извън тялото на земята, но без тяло не може да се прояви.

Българския тип съставлява само една форма, една фаза, но не е нещо кардинално. И не само англосаксонският тип, но даже и цялата бяла раса, още не са напълно проявени. Ако разгледате петте раси, те коренно се различават. В строежа на главата има голяма разлика между бялата, жълтата и черната раса. Има разлика и в строежа на ръцете. Един китаец, каквото и да прави, няма тия заложби, които има един от бялата, от арийската раса, понеже във всяка следваща раса има вложено нещо ново, което в предишните го няма. И в следващата раса, която ще дойде, и в нея ще има едно качество, което го няма в бялата. Това качество не може да се предаде на бялата раса. Бялата раса, за да го добие, трябва да премине в шестата раса. Ти не можеш да имаш качествата на шестата раса, ако не станеш неин член.

Новата култура е култура на сърцето, което води хората към побратимяване, към братски живот. Чрез сърцето ще се изяви Любовта. В стария живот Любовта е започвала с радост, а свършвала със скръб. В новия живот, обаче, Любовта започва със скръб, а свършва с радост.

Свръхсъзнанието се проявява, когато една форма преминава в друга; например, когато едно животно премине в човек или когато човек преминава в по-висока форма. От дълбочините на подсъзнателния живот сега вече човек се издига постепенно до по-висок съзнателен живот, а именно самопожертването, което показва, че почва да проблясва в него свръхсъзнателният живот, т.е. проявата на Божественото. Това е новият тип човек, това е новата раса, която иде. Както казахме, частите в тая първоначална клетка са разпределили труда си: един от тях са образували храносмилателните органи, други – дихателните, трети – мозъчната система, четвърти – симпатическата нервна система, пети – мускулите и лигаментите и шести – костите, и ние имаме по тоя начин появяването на съвременния човек в сегашната му форма. Тази същата клетка, частите на която така са разпределили труда си, и сега още поддържа същия ред на нещата и превежда човешкия организъм в по-висока форма. Тя именно е първоначалната монада, която е организирала цялото колективно човечество. По същия начин в него са се явили разните съсловия, които работят специално за образуването на разните органи на човечеството: всички онези, които обработват Земята и онези, които разпространяват

човешките произведения, образуват стомашната му система, те доставят соковете. А всички онези, които се борят за благото на човечеството, организират мускулите и костите, значи въдворяват реда в този организъм, за да може да се държи на краката си и да работи с ръцете си, са емблемата на човешката воля. Бащите, майките, свещениците, учителите, писателите и моралистите организират мозъчната система, а братята, сестрите и приятелите образуват съединителните връзки между мозъчната и симпатичната нервна система и пр. Така става ясно, че физическият свят има най-простите движения; след него иде процесът на появяването на жизнения принцип, на чувствата и най-сетне появяването на мисълта.

И така, целокупното човечество, т.е. сборът на всички индивиди, представлява диференцирането на първоначалната монада, която е минала през всичките състояния и е образувала всичките сегашни форми. Всяка форма представлявала и начин за проявлението на нейната енергия в областта на физическия свят, на жизнения свят (свят на силите), на чувствения и на мисловния. Расите, народите, обществата, домът, индивидът – всички са тясно свързани помежду си. Туй, което става в расата, става в по-малък размер в народа; това, което става в народа, става в по-малък размер в обществото; това, което става в обществото, става в по-малък размер в дома, и това, което става в дома, същото става в по-малък размер в индивида.

Когато дойде туй четвъртото състояние в съзнанието на обществото, тогава ние ще бъдем на границите на новата епоха, която носи истинска свобода на цялото човечество. А тя вече хлопа на всеки ум, на всяко сърце и на всяка душа. Който може да мисли, да чувства и да се стреми, ще я разбере и ще я посрещне.

Сегашните християнски народи живеят с атавистични идеи. Ако приложим новите идеи на правдата, ние ще имаме истинска култура. Сега идат в света един нов род жени, те ще се народят. Според моите изчисления това ще бъде след 2100-та година. След 2100-та година, които дойдат от вас, ще проверят един закон. Аз не искам никой да вярва. След 2100-та година, може да ме опровергаете. Ще ме опровергаете след 2100-та година, ако това не стане, но аз не турям нито едно на сто изключение. Досега може да сме имали изключения, но тогава ще дойдат мъже и жени, които ще внесат една нова култура на Земята, ще наложат на поколението да не воюва. Това са ония мъже и жени, за които в 13 глава на Откровението е казано, че ангелът вързал дявола с една голяма верига, да не изкушава хората. Тия мъже и жени ще турят такива корави въжета, че наистина ще държат дявола да не изкушава вече хората. И тогава, в бъдещата култура, ще се позволяват само две деца, не много деца както сега: едно мъжко и едно женско. След като родят двете деца, бащата и майката ще бъдат свободни. Майката ще вземе мъжкото дете, бащата – женското, единият ще отиде на единият край

на Земята, другият – на другия край и ще си пишат любовни писма. Вас ви се вижда странно. Мене ми се вижда още по-странно сегашното съвместно живеене на мъжа и на жената.

Нашите понятия за света, нашите схващания за индивидуалния и обществения живот, за религията, за семейството, за училището, за църквата и пр. трябва да претърпят коренни промени в своята форма, в своето съдържание и в своя смисъл. Ако ние сме разумни, тия промени ще дойдат по естествения начин на еволюцията, т.е. без никакви сътресения и катастрофи, но ако ние въздействаме на тях със сила, те ще станат по закона на необходимостта, насилствено.

Сега земната кора е по-устойчива. Сегашните смущения и раздвижвания, които стават със земната кора и по Земята се дължат на идването на една нова епоха. Със Земята и с хората ще станат ред преустройства, за да се направи път на новата епоха и шестата раса.

Ние сега сме в една епоха, когато се ражда нов човек, сега се създава новият Адам.

Всякога, когато се създава нов Адам, има катаклизми, преустройства.

След бялата раса идва шестата раса – светещата. Хората ще се наричат синове Божии. За нея ще се измени и природата, и климатическите условия. Сега лошите мисли и желания на хората са образували един тъмен пояс около Земята.

Причината за студа е егоизмът. Един ден, когато хората се хармонизират по мисъл и по чувства, Земята ще бъде обвита в топла обвивка. Тогава от Слънцето ще идва такава енергия, че даже и Северният полюс ще бъде обитаем.

Щом сте родени на Земята, всички условия са създадени за вас. Едно съзнание бди над вас. Иде вълната на шестата раса, за която всички трябва да бъдат готови. Членовете ѝ ще бъдат преход между ангели и човеци. В шестата раса всички ще са ясновидци. Тя е расата на Любовта, която ще въдвори Царството божие на Земята. Сега се строи континент във Великия океан.

Един ден вие ще бъдете свидетели на всичко, за което ви говоря. От невидимия свят ще дойдат готови работници за преустройството на света и вие ще бъдете техни помощници. Именно за това време се подготвяйте. Тази сегашна цивилизация, която почти завършва, е започнала от Египет, преминала е в Сирия, Персия, Рим, Англия, Германия, Америка, а сега минава отново в Русия. В тази вълна, която иде в света и движи човечеството, сте определени да вземете съзнателно участие.

В новата вяра човечеството трябва да се обедини. Как се групират народите? Учениците в едно училище как се групират? Там, където отиват

здравите, болните не могат да отиват. Така и в Божествения свят трябва да отидат най-добрите, най-възвишените, които завършват своето развитие на Земята. Ние мислим, че Христос ще бъде снизходителен за простите и глупавите. Няма какво, глупавите са простени, но ние, които влизаме в новата земя, създадена от Бога, трябва да бъдем хора, подготвени за тази земя. Ако всички бяхте ясновидци, щяхте да видите цялото си бъдеще, щяхте да видите всички работници, които работят за вашето здраве, щяхте да видите всички поколения, които работят. Строителите на бъдещето идат сега в света. Вие ще попитате, къде са тези строители? Не мога да ви кажа. Мога да ви кажа, че Слънцето ще дойде; щом дойде пролетта, тъй както се върти Земята, ще стане една промяна. Няма да ви обяснявам дълбоките причини.

Вие може да се обезсърчите и да кажете: „Много зле сме живели“. Не, така хората са живели от хиляди години. Новото, което иде в света, вие ще го посрещнете! Вие сте длъжни да го посрещнете по един или друг начин. Иде пролетта – и болният, и здравият, ще излязат и ще я посрещнат. Болният ще охка и така ще я посрещне. Но ако болният е разумен, той ще стане от кревата си и ще оздравее през пролетта; ако пък не е разумен, той не може да се ползва. Та казвам: туй, което иде в света, на всички хора ще даде условия да подобрят своето положение. Здравите ще станат по-здрави, болните ще оздравеят. Здравите ще станат съвършени. Здравето е среда за съвършенството.

Сега човечеството претърпява деление в биологическия процес на развитието си, то прекарва последния фазис, тъй като първичната човешка монада, от която е образувано, е към последния, шестия период. Това се нарича в окултната наука явяване на шестата раса. Но понеже тази дъщеря е от по-високо произхождение, за нейното идване стават и по-обширни приготовления: всевъзможни местения, разместявания, разрушения и съграждания в народите и между народите. Това, обаче, не трябва никого да плаши: туй, което ни се вижда като разрушение, то е само едно преместване или превръщане на материалите от едно състояние в друго.

Велик художник, който е почнал да върши своята огромна работа, вече зацапва техните закони и четците вече не могат да четат правилно законите; става една вътрешна промяна в човешката душа, а поради това онуй, което човек по-рано е виждал, сега не го вижда, и което по-рано е имало смисъл за него, сега остава без смисъл. Разбира се, то е само привидно, както са привидни споменатите пукоти и разрушения на канарата за овчарите. В науката това наричат изграждане. Запример, ако нагорещим водата, тя се обръща на пара и „изчезва“. Изграждането е процес на превръщането на едно състояние в друго. И съвременното човечество, по същия закон, минава в процеса на своето развитие от едно състояние в друго. Сега хората скоро ще се намерят в положението на пеперудата, която не се радва на

листата като един обект за храна, за какъвто ги е считала по-преди по необходимост, а вече миролюбиво каца на листа, без да му причини никаква вреда. Сега тя не го поврежда, понеже вниманието ѝ е насочено към друга посока – към сока на цветята. Те по-преди, когато е била гъсеница, са били за нея без съдържание; но като е напуснала това състояние и е влязла в новото, те стават обект на нейния живот. Следователно ние просто трябва да признаем факта, че в света е влязла една нова сила, която действа по един много чувствителен начин.

Сега борбата, която става, е предвестник за прекъсването на последните нишки, които ни държат за старото, а с това прекъсване ще се появи новото човечество – хората на Любовта, които ще преобразят съвременния живот и ще покажат, че може да се живее по друг начин, т.е. чрез споразумение и взаимна поддръжка между народите – по-големите народи ще покровителстват по-малките, а и всред самите народи да се въдвори взаимно разбираме и Любов.

Казвал съм и друг път, че в света идват 8000 адепти. Някои ще се родят, някои ще се вселят. Те са носители на новото, на бъдещето, и това бъдеще ще се наложи на човечеството.

Бъдещата култура ще се наложи на хората, както спят още и сутринта ще се събудят преобразени.

Пет сетива, пет култури. Има още сетива, които човек трябва да развива. Като се развиват те и човек се развива. Ухото, окото ще се изменят, ще получат по-съвършена форма от сегашната. Като дойдете на Земята след три хиляди години, ще намерите грамадна разлика между тогавашния и сегашния човек. Пред бъдещият сегашният ще изглежда като дивак. Шестото чувство сега започва да се развива, а у които е развито, имат високи стремежи.

Като ви говоря за шестата раса, подразбирам Любовта, проявена по новия начин, за който сегашният свят има смътно понятие. Хората ще се обичат тогава както трябва. Аз наричам шестата раса, раса на братството. Всеки ще проявява Любовта. Всеки ще иска всички да бъдат свободни. Когато някой задлъжнее, когато е болен, всички ще насочат мисълта си да оздравее. И светът ще бъде уреден, понеже всички ще проявяват Любовта. Ще кажете: дано по-скоро дойдат тези времена. Вие искате да бъдете зрители на Божественото. Ами, ако в шестата раса един от вас бъде, да кажем ухо, друг око или две очи, трети може да бъде нос, уста! Нали трябва всеки от вас да бъде на мястото си? Уста ще станете, нос, очи, уши, чело и пр. Вие искате да ви дадат почетно място. Като дойдат тия от шестата раса, напредналите души, ще ви кажат: „Братко, какво искаш да бъдеш?“ Ти ще станеш ухо и те ще кажат: „Ще позволиш ли да поговоря с твоето ухо; много съм благодарен“. Или ще кажат: „Ще позволиш ли да погледам с твоето око?“ Като че ли вие сте господари, а те са слуги. И после ще кажат: „Ще благоволиш ли да поговоря през твоите уста?“

Вие ще влезете в шестата раса като уста, носове, очи, уши. Това е иносказателно. Или другояче казано, те ще бъдат учители, а вие ще бъдете ученици. Ще ви дадат известни задачи, които трябва да разрешите. Като казвам, че някои от вас ще бъдете ухо, това значи, че ще изучаваш, ще възприемаш знания. Да бъдете очи, това значи, че ще бъдете ученици, ще изучавате светлината и нейното възприемане. Носът подразбира, че ще изучавате науката на онези благоухания, които се съдържат в растенията. Устата подразбира, че вие ще изучавате хранителните вещества.

В бъдещата култура храната ще се смила напълно, няма да има остатъци, няма да има отходни места, нито канализация. Ако не преобразите ума, сърцето и тялото си, не ги направите от чиста фина материя, ще останете при старите условия на живота, при мъките.

Хората на новата шеста раса ще се хранят изключително с плодова храна. Месото е силна храна, но вредна и изобщо няма да се споменава в бъдеще. Месоядството е една от причините за жестокостта и грубостта на хората и за неврастенията. Човек чрез храната ще пресъздаде своя организъм. Ако не направи това, дълго време ще живее с подбудите на животните.

Само грешният спи. Хората на шестата раса ще бъдат с отворени очи, винаги с будно съзнание.

Хората на шестата раса ще владеят изкуството да превръщат материята, да придобият хляб, когато пожелаят. Изкуството, което Христос владееше и още мнозина Учители и адепти.

Духовният човек вижда на грамадно разстояние. За в бъдеще почти всички хора със своето вътрешно виждане или чрез вътрешното си радио ще схващат неща, които стават на хиляди километри от тях и така ще могат да си помагат.

В бъдеще хората ще се хранят чрез порите, за което пак ще е нужно време за абсорбиране на храната. Пак ще се дъвче.

Когато влезете в новата култура, щом като не ви се иска вече да живеете, ще повикате приятелите си, ще им дадете едно угощение и ще кажете: „Сбогом приятели, аз си отивам вече“. И ще изчезнете, ще се намерите в онзи свят. Тогава няма да има гробища, паметници, опявания, плачове.

Хората на Любовта, които тепърва ще идват, ще имат другояче устроени тела. Те ще виждат и отпред, и отзад, и отстрани без да се обръщат, без да движат врата и очите си. Те ще знаят всеки ден какво ще им се случи и всичко ще приемат на драго сърце. Те ни най-малко няма да се безпокоят за това, че идват болести и сиромашия. Те знаят как да впрегнат на работа мъките, болестите и смъртта. Те са им господари.

Шестата раса ще бъде светеща. От нея ще излиза светлина. Сега човек

прави добро по отражение. В бъдеще доброто естествено ще се излъчва от човека, както светлината от източника.

Законът на шестата раса е Любовта. Знаете ли, какви ще бъдат качествата на шестата раса? Ще кажете, че хората на шестата раса са красиви. И момата, която мисли да се жени, иска да бъде красива, но тя не знае, че при сегашните условия красотата носи нещастие. На физическия свят грозотата носи по-големи блага, отколкото красотата. Всеки се стреми да обсеби красотата; всеки отхвърля грозотата. Красивият човек не е свободен. Не е свободен и оня, който заема високо обществено положение. Например, колко души ще обикнат един министър? Колко души ще обикнат един лекар? Ще го обикнат 40-50 души болни и ще го търсят, за да ги излекува. Лекарят бяга от любовта на такива болни.

В бялата раса писането е отляво надясно. Писането на шестата раса ще бъде геометрическо: кръгове, триъгълници, четириъгълници, точки, прави линии, квадрати и т.н.

Главата на бъдещия човек ще бъде гола, но ще бъде красиво оформена, с известна дължина и широчина на черепа; с определена височина на главата, с красиви линии, с чело добре оформено. То няма да бъде ниско и тясно, но широко и високо.

В бъдещия човек ще бъде добре застъпена разумността, паметта, прозорливостта, благоразумието. Още като видите човека, по тялото му ще го познаете. От него ще излиза светлина. Всяко чувство и всяка способност на човека изпускат известно количество светлина и топлина. Влюбеният, например, изпуска повече светлина и топлина от онзи, който не е влюбен. Като се приближите до човек, който е влюбен във вас, ви е приятно.

Бъдещият човек, човекът на Любовта, ще притежава такава грамадна сила, че нищо не ще може да устои пред нея. Той ще бъде в състояние да увеличава по своя воля топлината си и светлината си, че да станат те хиляди пъти по-силни от тези на слънчевата светлина, и топлина на Земята. Човек, който има топлина и светлина хиляди пъти по-силна от тази на Слънцето, може да ослепи и най-многобройната и най-силната армия, да разтопи нейните оръжия. Той ще може да разтопи касите на всички банкери, да стопли всички замръзнали сърца, да премахне всички прегради, които човешкият егоизъм е поставил на пътя.

Пред вас стои велико бъдеще. Сега ще почнете да живеете. Ще се образува един нов тип човек. Това е културата на безсмъртните. В шестата раса ще живеят безсмъртните, хора на идеала. Сегашното проявление на Христа ще бъде проявление на синовете Божии на Земята, или на съвременен език казано: побратимяване на хората. Общо братство ще се създаде по целия свят.

Човечеството е минало през подсъзнателния и съзнателния живот, но постепенно ще влезе в свърхсъзнателния живот. Свърхсъзнателният живот е граница, към която се приближаваме. Свърхсъзнанието ще даде друго направление на човешката еволюция. От дълбочините на подсъзнателния живот сега вече човек се издига постепенно до по-висок съзнателен живот, а именно самопожертването, което показва, че в него почва да проблясва свръхсъзнателен живот, т.е. проявата на Божественото. Това е новият тип човек. Това е новата раса, която иде.

Не се плашете. Бъдещето е наше. Под „наше“ ние разбираме всички онези хора, на които съзнанието е пробудено и признават великите закони на новото.

Това бъдеще е близко. Ще дойдат по-разумни същества да се въплътят на Земята и това, което съществува като дисхармония, ще изчезне.

Всички трябва да бъдете готови за новите времена, трябва да бъдете готови за работа сега. Можем ли ние да убедим богатите от съвременния свят да си отворят банките, касите да си отворят, да пожертват всичко? Може ли всички свещеници, от каквото и верую да са, да напуснат своите стари методи, своите стари възгледи и да възприемат новото за спасението на света? Може ли всички майки и бащи да възприемат новия начин, може ли всички учители да възприемат новите методи? Това е светът на бъдещето. Ще имаме училища, ще имаме домове, ще се женят хората пак и за мъж ще отиват до скончанието на века. А след като се свърши векът, казано е: „Нито се женят, нито за мъж отиват, но ще бъдат равноапостоли“. А то значи, ще се обединят, ще станат едно цяло.

ШЕСТО ЧУВСТВО

Ако шестото чувство у вас е развито, вие ще виждате нещата и на големи разстояния, както и зад непрозрачни предмети. Както с помощта на радиото чувате какво се говори от Америка, например, така и с помощта на шестото чувство ще видите какво става в даден момент там.

Интуицията е по-висше чувство от мисълта. Засега хората си служат с пет сетива и в този век се развива ясновидството, или шестото чувство. В бъдеще ще се развият още седем сетива. За всяко поле – физическо, астрално, умствено, причинно, ментално, Божествено – има по седем сетива, общо 49 сетива, като 42 сетива трябва да се развият за в бъдеще. Ясновидството е зрение на астралното поле. Центърът на интуицията е в центъра и над челото, а центърът на ясновидството е отстрани и над челото. Центърът на духа е между веждите.

Някой се страхува да не заболее, да не се зарази от някаква болест. Няма защо да се страхувате. Дръжте в ума си положителна мисъл, че каквото и да ви се случи през деня, всичко е за добро. Мнозина се плашат от някои свои предчувствия. Като ги сърби лявата ръка, казват, че ще получат пари, като ги сърби дясната – ще дават пари. Като заиграе дясното око – на лошо и т.н., значи по вътрешен път те са дошли до правилни заключения. Това е цяла наука, която хората някога са знаели, но днес са забравили. Като не помнят нищо от нея, те казват, че това са суеверия.

Бодежите са предсказание не само за времето, че ще се промени, но и признак, че ще има неочаквани събития.

Слънчевият възел е възприемател на много впечатления, които идват от невидимия свят и вие трябва да ги различавате. Всяко едно впечатление ще даде една линия.

Ако слънчевият възел възприеме впечатления от личните чувства, то лицето ще се удължи, ако страхът повлияе върху слънчевия възел или милосърдието, то лицето ви ще вземе съответна форма. Всяко чувство си има форма.

Едно куче как познава по стъпките, по гласа, по миризмата своя господар? Вие може да сте завършили пет университета, нямате усещанията на кучето. Има хора, които се раждат с развити чувства, могат да виждат много неща, дори след десет години знаят какво ще им се случи и за повече години знаят какво им предстои. Има хора, които виждат какво става зад тях, без да се обръщат. За тях няма прегради, няма стени и разстояния, които да им пречат, те са високо организирани хора.

Ако имаш развито шесто чувство, ти ще можеш да виждаш какво става в съседната къща, ще проникваш в миналото, в настоящето и бъдещето. Шестото чувство всичко може да ти подскаже и да те ориентира и изобщо практически придобивки в живота си може да имаш много, ако това чувство е развито. Човек постоянно се сблъсква с какво ли не, защото е сляп.

Един ден ще дойдем до положение да виждаме какво се върши не само на този свят, но и на онзи свят. До най-високи светове може да не стигнем, но поне дотам, докъдето са стигнали нашите близки. Ще имаме поща, съобщения от онзи свят и ще можем да се разбираме със своите близки, заминали за онзи свят.

Вслушвайте се във вътрешното си чувство, което всякога ви подсказва какво да ядете, къде да отидете и с кого да дружите.

Може да направите един прост опит. Ако вие мислите с вашата глава, трябва да мислите дълго време; трябва да правите изследвания година, две, три, пет, десет и повече върху известен въпрос, докато дойдете до известни заключения. Да кажем сега, че вие си зададете въпроса какво ще бъде вре-

мето в понеделник. Вашият ум започва да разсъждава и казва: „Хубаво ще бъде“. Добре, ще проверите. После ще се запитате дали времето ще бъде абсолютно ясно или наполовина ясно, дали ще бъде само облачно или дъждовно и т.н. Ще си зададете въпроса ясно в ума. При тия опити ще забележите, че каквото умът каже, едва ли излиза едно на сто вярно. Че времето ще бъде хубаво, това е предположение. Но ако вие запитате вашето разумно сърце какво ще бъде времето в понеделник, то ще ви каже с абсолютна точност. В тия схващания няма разсъждения. Щом започнете да разсъждавате, Божественото вече почва да губи своята стойност. Разсъждавате ли с разумното си сърце, вие ще почувствате едно приятно разположение долу под лъжичката си и тогава всеки един от вас може да каже: „Времето ще бъде еди-какво си“. Запитайте се, например, как ще прекарате тази година живота си – добре ли или не. Ако отговорите с ума си, той ще ви даде или най-хубавите проекти, или някой път може да ви даде мрачни проекти. Но запитате ли вашето разумно сърце, то ще ви даде един положителен отговор. Не само че ще ви даде един положителен отговор, но ще ви посочи дали ще минете през мъчнотии, като същевременно ще ви даде права насока, за да можете да преминете по-благоприятно.

Над пъпа под лъжичката е стомашният мозък или слънчевият възел, или, както някога са го наричали – сърцето на човека – това място е много важно. Там е живял човек, там е интуицията. Каквото ви се нашепва от това място, е вярно. Каквото почувствате първоначално от това място, е вярно. Когато умът се координира с интуицията, умът и сърцето са в съгласие.

В една мисъл трябва да има светлина. Щом няма светлина, мисълта не е вярна.

Необходимо е всеки човек да развие в себе си интуицията. Тя му е дадена от Бога, за да схване той отдалеч събитията. Условията се дават даром, а резултатите се придобиват. Това значи: условията за развиване на интуицията са дадени на човека даром, а той трябва да работи върху себе си, да прави усилия, да я развие. Когато се развива интуицията, човек престава да се дразни, става тих и спокоен, придобива разположение на духа и вътрешна радост. Той не допуска вече в съзнанието си нищо чуждо, а в ума си нито една отрицателна мисъл и в сърцето си нито едно отрицателно чувство. Интуицията изключва от себе си всякакви одумвания, всичко речено-казано. Който се ръководи от своята интуиция, той е затворен за шума на външния свят. Той влиза в сърцето си, затваря се там, взима бърсалката и започва да изтрива. Кой какво казал, това се изтрива и остава чисто сърце, на което ще се пишат само Божествени работи. Красиво е да отидете до една чиста дъска, на която нищо не е написано и очаквате да дойде Божият пръст да пише. Красиво е да спрете и да си починете на една неразорана нива. Ще си починете и ще се помолите Бог да изпрати работници да изорат тази

нива. Красиви места са ония, на които човешки крак не е стъпвал, нито човешкият живот е орал. Тези места са девствени и те очакват Божия крак да стъпи върху тях.

Казвам: ние сме дошли до положение, при което хората са почти ясновидци. Когато двама души са в хармония, т.е. когато се обичат, те могат да образуват две станции на предаване и възприемане. Единият от тях ще бъде трансформатор, в който идеите ще се приемат и предават на другия, който чрез ума на първия ще чете. Това става, защото между тях се образува един фокус, в който идеите се отразяват.

В новия живот само онези разсъждават правилно, които имат интуиция. Без шестото сетиво не може да се разбере духовния свят. Думите „Ако не се родите изново", значат – ако у човека не се роди шестото чувство, т.е. новото съзнание, той няма да влезе в Царството Божие.

Всеки човек има едно място, което е свръхчувствително – наричаме го „под лъжичката". По-чувствително е от сърцето. Всичко става тъй, както сте го почувствали дълбоко под лъжичката. Не всички желания на човека се изпълняват. Всяко нещо, което не произтича от дълбочината на твоето сърце, не може да се постигне. Нещата се раждат в сърцето, отглеждат се в ума, а се опитват на физическия свят. Туй, което се е родило, туй, което е отгледано, ще дойде на Земята да се опита. Не се смущавайте, че нещата не стават. Може да станат, но направете втори опит, трети, четвърти.

Сега, за упражнението. Ще станете точно в четири часа. Ще се стремите да забравите всичко и ще се отдадете на дълбоко размишление. След като разгледате вашия живот, като пожелаете какво добро да имате, като помислете, как да подобрите вашия живот, ще помислите за всички добри хора по целия свят. В Америка, в Австралия, навсякъде, навсякъде ще ги обиколите и ще се запознаете с най-добрите и с най-учените хора в света, а после ако ви остане време, ще се качите горе на небето при ангелите, и там ще се постараете за се запознаете с тях. Тъй за един час ще си направите една хубава разходка, една отлична духовна разходка по цялата Земя и на небето. Но да не заспите! Като идете на небето, ще гледате да не останете там.

ШКОЛА

Считай първия ден – ден на твоя дух – ден, в който светлината се е проявила.

Считай втория ден – ден на твоята душа – ден, в който Любовта се е проявила.

Считай третия ден – ден на твоя ум – ден, в който знанието се е изявило.

Считай четвъртия ден – ден на твоето сърце – ден, в който съзнателният живот се е проявил.

Считай петия ден – ден на твоята воля – ден на твоите сили, които са дошли да ти помагат.

Считай шестия ден – ден на вечното Слово, което те е озарило и поставило господар на твоята съдба.

Считай седмия ден – ден на Бога, вечното начало на всичко – ден на природата, от която всичко трябва да се учи – ден на твоята почивка, когато служиш на всички добродетели.

Помни, че си роден, за да бъдеш разумен.

Аз не държа вие да поддържате новите възгледи, ако не сте готови на всичко. Защото преди да преминете към един реален живот, ще имате мъчнотии, ще имате страдания, някои от вас ще боледуват, бедни ще бъдете, пари няма да имате, ще ви пъдят от къщи, ще ви затворят, автомобилът ви ще катастрофира. Не мислете, че няма да имате много мъчнотии в живота. Но ако сте умни, много от тези страдания ще ги избегнете. Непременно ще ги избегнете.

Аз мога да ви правя добро, но често се спирам по следните съображения: ще бъде ли умно да моля Господа да ви праща дъжд, когато нивите ви не са изорани и посети? Ако нивите ви са посети, поискайте, аз съм готов да ви се прати всичко. Дъжд, дъжд, колкото искате. Днес знания, знания, толкова знания имате. От това, което съм ви казал, вие не сте се спрели да помислите малко, да разберете поне 1/100 част от всички дадени формули. Вие казвате, това нещо го разбирам. Разбирате го, но не го прилагате.

От памтивека в човешките общества са съществували 4 учения, всяко от които се отличава със свое разбиране за света и човека, за отношения на хората едни към други, за обществен строй и държавен ред. За да употребим по-съвременни названия, ще наречем тия четири учения клерикализъм, милитаризъм, капитализъм и социализъм. Знайно е, че обществото в браминска Индия се е деляло на четири касти, четири съсловия – брамини или жреци, военни, търговци и занаятчии. Тия съсловия са образували строго затворени системи – забранени са били по-тесни родствени връзки на висшите съсловия с нисшите. Това са не само четири обществени школи, през които е минало човечеството от древността до днес, но те са и четири общи психологически форми, които са действали и действат в съзнанието на обикновения човек. Дори в течение на 24 часа човек е ту „клерикал“, поддържащ господството на духовенството, ту „социалист“. Тези четири течения имат дълбоки психологически корени в душата на човека, чийто живот засега се развива в този кръг. Затова те упорито присъстват и непрестанно се трансформират в обществения живот на народите. Източникът им в душата на човека е още по-дълбок – той се крие в първоизвора на космичните сили.

Трябва ни правилно разбиране на окултизма – да слезем до дъното на мъчението, защото в него няма разединение, а обединение. Грешните хора са грешни, защото не са се мъчили, а праведните са праведни, защото са се мъчили. Ако ми речете, че има противоречие в това, което ви говоря, ще ви кажа, че Христос на едно място казва, че в края на века ще прати лошите духове и техните синове на вечно мъчение – ще ги прати в дъното на ада да се мъчат. Защо? Именно, защото не са се мъчили. Лошите хора не се мъчат, добрите се мъчат. Работили сте и сте печелили пари, дойде лошият и ви обере, той не се мъчи. Ако вие не се решите да се мъчите, аз ви считам, знаете ли какви? От черните. Такива, които не се мъчат, казвам, писано е, че в бъдеще ще отидат в мястото на мъченията. Може да мъдрувате, колкото щете, там ще бъдете.

Едно време хората са си правили идоли, покланяли са се на тях, а ние днес им се смеем. Но и съвременните хора са си направили къщи, имат си имоти, радват им се, защото те ги прехранват. Нима това не е идолопоклонство? Никога не допущайте каквато и да е мисъл за това, че вашата къща, нива или лозе ще ви прехранват. Не туряйте никаква надежда в тях. Мислиш ли така, ти си на крив път. Аз ви говоря като на ученици от окултната школа. Ще изхвърлите от ума си тези ваши къщи и ще гледате на тях като на едно просто упражнение.

Вижте какво пише псалмопевецът в своите песни: да се плискат реките, да се снишат горите и високите кедри. Той уподобява всички хора на дървета, на планински върхове, на реки, извори, а светът уподобява на море и т.н. Във всичко това има смисъл. В тези описания, като окултисти, те са влагали онези истински Божествения идеи, които ръководят света. Тълкувателите като взели тези форми, изопачили са ги и сега съвременните хора не могат да мислят правилно.

Разумният ученик трябва да разбира добре причините и последствията на всяко нещо и да знае следното: животът е определен много разумно, в него няма никакви изключения, никакви случайности, всичко е предвидено до най-малките подробности. Това не е ограничение на човешката воля, защото в този стадий, в който се намирате, още нямате никаква воля, казвам ви истината. Аз намирам, че воля има само този човек, който като го обидят, може да прости. Воля има този човек, на когото като отнемат всичкото богатство, той забравя стореното. Воля има този човек, който помага на някой паднал, макар и да има много работа. А да заповядваш на едного и другиго, това не е воля. Волята започва с грях. Ако схващате тъй въпроса, веднага в ума ви ще дойде едно просветление.

У вас може да се зароди понякога и желание да поправите някого. В окултната школа не се позволява никой никого да поправя. Това е обида.

И онзи, който поправя и този, когото поправят, и двамата вършат престъпление. Мислите ли, че движението на онова колело във фабриката, което веднъж се е завъртяло и върти, не е точно определено? Мислите ли, че на онзи, който се е разгневил, господарят му не е определил това действие? Мислите ли, че трябва да затворите онази канализация, през която изтичат всички нечистотии? Не, вие с това ще създадете най-голямото нещастие на хората. Онзи човек, който се гневи, е един канал, затова нека изтичат всички нечистотии, не го спирайте. Този твой брат, който се гневи, днес е дежурен, изригва толкова много неща, затова ти му кажи: „Братко, ти днес извършваш една велика работа, изхвърляш нечистотии, и с това помагаш на толкова хиляди хора“. Ако ти не разбереш това нещо така, утре ти ще станеш дежурен.

Първото нещо, което се изисква от всички ви, е да вземете като правило мотото: ако не станете като малките деца, не може да влезете в царството Божие. Аз превеждам: ако не вземете положението на малките деца, в никоя окултна школа не можете да влезете, в никое разклонение на тази велика, разумна окултна школа.

Второто правило: ученикът на окултната школа, трябва да се научи на мълчание, да мълчи, за да може да мисли. Неговата мисъл трябва да бъде строго определена, не трябва да бъде разсеяна, той не бива да има противоположни мисли и съмнения. Някой казва: „Аз мисля“. Но какво мислиш? Ако погледнете лицата на съвременните хора, те показват, че тези хора не мислят, а се чешат. Сегашното философско мислене е чесане, черепите и костите показват до каква степен тяхното мислене е правилно.

Първото нещо, което ви предстои, е да възстановите правата мисъл. Вие ще запитате: отде ще знаем коя е правата мисъл? Това не се доказва. В окултната школа няма доказателства. Това е един закон, вложен още от началото в човека – душата му да мисли правилно. И тъй, понеже душата всякога мисли право, няма какво да доказвам това нещо. Всеки може да го опита, стига да се върне към това положение, от което се е отклонил. Това е достатъчно. Какъв ще бъде първият резултат на тази права мисъл у тебе? Щом дойдеш до това положение да изпиташ тази права мисъл в себе си, всички мрачни мисли ще те изоставят, в ума ти ще се прояви една светлина и ти ще започнеш да се примиряваш с всички. Ти ще започнеш да надзърташ малко, ще схванеш отношението, което съществува между причините и последствията и ще разбереш защо всичко става така, а не по друг начин.

Като ви се каже да обърнете омразата в обич, чудно ви е, но всякога тя може да се отдели, защото е вътре у нас. Как ще се освободите от омразата? Ако искате да пречистите водата, оставете я да се утаи. Или поставете малко стипца в нея, за да се избистри. Имайте предвид, че вие сте в едно училище и ще следвате уроците, които ви се дават. Онзи, който ме слуша,

а не изпълнява, знаете ли на какво прилича? Все едно, че го прекарвате в една гостилница само да помирише всичко и да си замине, а той е много гладен. А с мирисане живот не се живее. Тъй и много от вас само с мирисане служат на християнството и казват: „Отлично е, вкусно е“.

Аз нарочно поисках за пояснение да се опише костната система, сърцето и храносмилателната система, защото вие, учениците на окултизма, даже и не подозирате, какво се върши всеки момент вътре у вас. Всеки от вас трябва да проучи добре своя организъм. Единството реално нещо, което притежавате в този свят, то е вашият организъм. Докато вие не проучите вашия организъм, ще бъдете невежи и не ще можете да разбирате природата. Нашата велика майка – природата спира постоянно своите деца по всички правила, които има. Имайте предвид, че тя е безпощадно груба. Някои окултисти се самоизмамват, мислят, че това ще мине за тях незабелязано. Когато тази Божествена майка те хване, тя ще те прекара през всички методи на възпитанието, без да ѝ мръдне окото.

Чистотата е условие за усилване на волята. Тя може да се придобие, когато си ученик. Това е религия. Религията има за цел да култизира сърцето, но не трябва да се спираме само там. Това кланяне на Бога трябва да бъде в дух, в истина и в разбиране.

Ученик, който е влязъл в една окултна школа, няма право да причинява страдания никому. Има право да причинява мъчение, но само на себе си. Да слезе до дъното на мъченията и да го опита и като се върне на земята да работи според закона, който е изучил. Затова казвам, че не бива да се измъчвате взаимно.

Не отивайте в други къщи, по разни семейства, когато ви е много тъжно, скръбно, за да ви олекне. Не носете своя боклук в къщата на ближните си. Това не е наука, не така трябва да ти олекне. Ще отидете с мисъл да използвате и да дадеш да използват. Ако ходите по другите къщи с цел да ви олекне, да оставяте там своя боклук, ще ви научат всички и няма да ви приемат. Искам всички да сте чисти, да нямате нищо под ноктите, изчистете си дрехите, измийте се и идете тогава при Бога, защото самата мисъл да бъдеш чист, то е воля, самата мисъл да отидеш при Бога чист, действа на ума ви. Ако си нечист, съблечи дрехата си, измий се и иди при Бога, иди да се помолиш. Ученик, който е нечист, не се приема. Не искам да станете педанти, да се вглеждате в хорската чистота. Всеки да се занимава със своето. Който се занимава с хорските нечистотии, той се покварява. Така ще започнем от физическото към духовното.

Някой път между сърцето и ума има борба, раздвояване, сърцето желае едно, умът – друго. Има спор. Решавате да правите едно, а всъщност вършите друго. И като апостол Павел се провиквате: „Кой ще ме избави от това

грешно тяло?“ т.е. от тези външни причини. Как ще се разреши този въпрос? Разрешава се, но от растения трябва да се превърнете в животни. А знаете ли какво значи от растение да се превърнеш в животно? То значи, да имаш кожа. А в окултизма това значи да образуваш една аура, която да те пази от външните ветрове, от бурите, които стават в психическия свят.

Това, което ви говорих, е само за вас. Не го разправяйте на външни хора. Като ви питат, кажете само това: „Стани, ти, който спиш“. Другото, след като го приемете напълно в себе си, тогава може да го кажете. Сега, ако почнете да разправяте за тези триъгълници, те съвсем нищо няма да разберат. Ще кажат: те са съвсем неприложими. Но вие практически може да ги приложите в себе си.

Ако вие сте разбрали това, което ви проповядвам и започнете да пеете, тези, които ви слушат, ще се зарадват, или ще заплачат. Ако не пеете така, не сте изучили добре изкуството.

И тъй на всички ви трябва една вътрешна работа в живота, но каквато работа да започнете, мълчете си, никому нищо не говорете. В окултната наука има едно правило. Каквото вършите, никому няма да говорите, само плодът трябва да излезе навън. Така трябва да работят музикантът, поетът и всеки друг.

Какво трябва да разбираме под усмивка? Като се засмеем, да сме доволни от своята усмивка. Дали хората ще се зарадват от нашата усмивка, не е важно, ние лично трябва да сме доволни от нея. И когато се начумерим, трябва да действа същия закон. В окултното училище и начумерването трябва да става по всички правила – и в него да почувстваш присъствието на Бога. Мислите ли, че като видя някой човек, когото бият, ще се усмихна? Не. Ще се начумеря, ще призова Бога и ангелите и ще кажа: това, което става, не е право. Не че фактът не е верен, но че тези хора криво са разбрали Божия закон. Осъдили човека по еди-кой си член от еди-кой си закон; е, моля ви се, къде е авторитетът на този и изобщо на всички други закони? Те трябва да бъдат вечни, неизменни. В окултизма може да се накаже човек, но тогава, когато сам поиска това. Сам трябва да даде молба да го накажат. Така гласи окултизмът.

Тази година Бялото Братство ще има своята среща на 19 август. Не си правете илюзия, че вие сте от Бялото Братство. То всяка година си има своята среща. Искам да не сте невежи. То се състои от човешки души, които са свършили своята еволюция от хиляди години. Те се събират всяка година и определят съдбините на всички народи. С тяхната среща ние правим своята среща на Земята. И те са на Земята. Ако вие вървите правилно по тоя път и вие ще бъдете някога членове на това Братство, а сега сте само служители.

От седем милиона години законите на Бялото Братство не са се изменили нито на една стомилионна част. Вземам това число като величина, принадлежаща на висшата Божествена математика, на Божествения свят. Тия закони са строго определени. За всяка мисъл, чувство и действие има определена форма, в която може да се изрази мисълта ни, чувстването и действието ни, и законът е: когато се изрази в известна форма, усещаме задоволство и приятност. Значи, формата е подбрана както трябва. А в противен случай усещаме едно недоволство. То не е лош признак, а подтик да се стремим да възприемем тази висша форма.

Тези лъжливи учения на черното братство идат да изопачат стиховете на Свещеното Писание. И когато искат да те впримчат в някой грях, да изопачат нещо, веднага цитират някой стих, който им благоприятства. Черните братя, когато искат да поставят някого в грях, биват с него много любезни, учтиви, предлагат му кокошки, баници, докато му турят юларя на главата, но турят ли юларя, подкарват го напред, и с остена го побутват, а после нито баница, нито кокошка ще има. Тогава започва тъй наречената черна съдба. Българите казват: каквато ме люлка залюляла, такава ме отлюляла. Обаче, ученикът на окултизма не може и не трябва да мисли по такъв начин. Неговите възгледи трябва да бъдат строго определени, да не се обуславят на онези глупави тълкувания и вярвания, които има от миналото. Човек трябва сам да проверява основно нещата, а сенките на нещата, второстепенните и третостепенните неща сами по себе си ще дойдат. Всеки трябва точно да разбира, служи ли на закона или не; има ли вяра в Бога или не. Аз не взимам думата Бог в този смисъл, в който вие я разбирате. Аз поставям окултния закон така: имаш ли вяра в живия закон на природата, но не като влияние, защото всяко влияние е резултат, то произтича от един жив и разумен център. Когато кажем, че нещо ни влияе, това се дължи на мисълта, която е вложена в това влияние. Когато хвана някого с ръката си и му повлияя да ходи, това е резултат на мисълта, която е вложена в мен. Следователно в мисълта си трябва да бъдете строго определени – имате ли вяра или не.

Белите маги, в бялата окултна школа, употребяват топлината против омразата, а черните маги употребяват студа като противодействие на обичта. Белите маги употребяват топлината за усилване на обичта, а черните употребяват студа за усилване на омразата. Ако ме запитате защо имаме студена зима, ще ви отговоря: тия две ложи – черната и бялата действат в природата. И според този закон, онези от вас, които сте наблюдавали какво е било времето, когато воюваха помежду си Централните сили и Съглашението, са забелязали следния резултат: когато централните сили побеждаваха, времето всякога беше студено, а когато побеждаваше съглашението, времето беше топло. И тогава от чисто окултно гледище, ние заключавахме, че бялата окултна ложа беше на страната на Съглашението, а черната – на страната

на Централните сили. Дали те знаят това нещо или не, това е друг въпрос. При сключването на мира черната ложа измени тактиката си и започна да действа върху Съглашението, а бялата ложа започва да действа върху Централните сили – размениха ролите си. Аз само мимоходом споменавам този факт. Положението, в което се намирате в даден момент, когато поддържате известна идея, може да бъде подкрепено или от бялата, или от черната ложа. Ако вие искате да се самовъзпитавате, най-първо трябва да определите от къде се дирижират идеите, които имате и които ви вълнуват. Някой ще каже: аз вярвам в това и това. Но това още не те спасява. И глупавите хора вярват. На глупавия човек, като му даваш нещо, например 100 наполеона, той е готов веднага да ги вземе, като казва: „Аз ще ти върна 150“, макар че може след това всичко за изгуби.

В света, при появяването на човека, се явиха две школи от най-учените хора на човешката раса. Те се разделиха според възгледите на светлината и тъмнината. Едните твърдяха, че при светлината животът може да се поддържа по-добре. Другите поддържаха обратното: че при тъмнината човешкия живот може да се развие по-добре. Онези, на тъмнината, казаха, че светлината може да се използва за един много малък и тесен кръг. Светлината никога не трябвало да се дава на всички. Те аргументираха, доказваха, че когато спи, човек трябвало в тъмнина да спи. И като се върти Земята, трябвало да има тъмнина. И те се разделили на две ложи: бели и черни братя, с противоположни възгледи. Едните казаха, че човек трябва да се ограничи в затвор. Туй е тяхното учение. Другите казваха, че човек трябва да има пълна свобода, която да се ползва по убеждение. Следователно има два вида хора: едни, които вървят по правия път на светлината, и други, които вървят по пътя на тъмнината. Това са два възгледа за живота. Ти искаш да бъдеш враг – това е път на тъмнината. Ти искаш да бъдеш светия – това е път на светлината. Искаш да имаш знание и да го използваш за себе си – ти си в пътя на тъмнината. Ти искаш да работиш за благото на ближния си – ти вървиш по пътя на светлината. Ти си ходил в оня свят, носиш блага от там и искаш да ги опиташ само за себе си – ти вървиш по пътя на тъмнината.

При самото възпитание на хората трябва да се даде една нова насока. Най-първо вие ще запитате ново ли е това, което учите. Не че учите нещо ново. По отношение на човешките желания, то е абсолютно ново, но по отношение на природата то е старо учение.

Кое общество е вашето? За мене има само едно общество. Онези хора, които живеят с Любовта, само те съставят Божествено общество. Всеки, който живее в Любовта, е наш. Всеки, който не живее в Любовта, е ваш. Питате: „Как ще се оправи светът?“ Светът ще се оправи като стане наш. Като е ваш, няма да се оправи. Искате някой да бъде ваш. Под думите, че светът е наш, аз разбирам да мога да внеса всичко за благото на своите ближни.

А когато се отказвам да внеса това благо, тогава светът е ваш. Светът на Любовта е наш.

Вземете сега основното „до“. Постепенно трептенията се усилват. Получава се „ре“, при „ми“ още повече се усилват. Вземате „фа“, още повече, „сол“, „ла“, „си“, трептенията са се увеличили много – това е първата октава. Минавате във втората октава, имате второто „до“. Имате пак октава, но между първата и втората октава трептенията се различават. В окултната наука първата октава представя физическия свят, втората октава представя астралния свят, третата октава представя мисловния свят, четвъртата октава представя причинния свят. Петата представя будическото поле. Това са октави, които представят известни състояния на живота. Който иска да пее три остави, трябва да бъде запознат с третия свят. Първата октава всички пеете, щом дойдете до втората, някои я пеят, но третата октава малцина могат да я изпеят. Като дойдете до четвъртата октава, никой не може да вземе нито един тон. Няма нито един от вас, който може да пее четири октави. Три октави някои могат, но четири, за да вземете, трябва да вярвате. Казвате: „Вярвам, че няма да стане“. То не е вяра. Вяра е туй, в което нещата стават. То е разумното. Щом стават, то е вяра.

Даже и вярванията, които имате сега, са вече много стари. Толкова години ви преподавам, а възгледите ви са толкова стари. Не можах да ви измъкна от вашите стари вярвания, а вие мислите, че сте придобили нещо ново! Аз седя и мисля, кога ще се освободите от всичко старо. Яко се държите в тях! С девет чифта биволи не може да ви изтегли човек!

Едно ново вярване трябва да допринесе нещо в човека. Вие казвате: „Новото учение, новото вярване, новото схващане за Бога, какво ще ни допринесат?“ Новото вярване най-първо да ни помогне да продължим живота си, след това да го подобрим, а така също да подобрим нашите мисли, вътрешните си отношения.

И ако този нов живот нищо не допринесе, тогава какво значение има той за нас? Всяко добро нещо трябва да даде своя принос.

Окултната школа е система от методи за самовъзпитание. Всяка една окултна школа способства човек да познае себе си – какви сили се крият в неговия ум, в неговото сърце и в неговата воля. Много пъти ние казваме за някого: той има воля. Но не е достатъчно само човек да има воля. Тя трябва да се прояви. Всеки трябва да знае как да използва силите, които съставят неговата воля, които са на негово разположение. Той трябва да знае и как да се справи с тях. Мойсей, който бил окултен ученик, дал заповед: „Не пожелавай!“ Защото при всяко пожелаване ти поставяш препятствие на волята си. Ти пожелаваш нещо, а не знаеш, дали ще го постигнеш или не. Мойсей иска да каже: не пожелавай нещо, преди да си обмислил добре, можеш ли да го постигнеш, или не. Не пожелавай една вещ, която принадлежи на другиго!

Понеже така ти ще създадеш противоречие в твоя ум и в твоята душа.

Аз ви говоря за учение, което ще ви избави от злото, защото злото в света е един сбор, една съвкупност от същества, които имат всевъзможни интереси. И тези същества са толкова користолюбиви, че те объркват с единственото желание, да вземат нещо от тебе. Тези същества не мислят за тебе – това е злото в света. И тогава ще нахълтат някои мисли и желания в тебе. Но това не са твои мисли и желания. Те са проектирани от тях. Те искат да те заблудят и ако не си положителен, всичко добро ще изчезне от тебе. Тогава ще казваш: всичкото добро, което имах, след 20 години работа изгубих! Ти си чувстваш като изгубен, заробен и тогава силата ти, честната ти мисъл, всичко изчезва. Какво ще правиш тогава?

Когато обичаш някого, няма да казваш, че го обичаш. Този въпрос ще го решаваш само с Бога и след като те опита Бог и види, че изпълняваш закона, тогава този, който не те обича, ще те обикне. И онези, които са те мразили най-много, най-много ще те обичат. А онези, които са те обичали много, а ти не си ги обичал, ще те намразят. Това учение е лично, то няма обществено приложение. Божественото учение има лично приложение. Аз мога да го прилагам за себе си. Моята Любов ще я приложа към всички хора. Но не мога да им наложа да обичат. Аз мога да обичам всички хора, никой не може да ми препятства в това. Но, ако почна да разправям за Любовта си към хората, веднага ще се яви противоречие. Ако някой има дъщеря и аз кажа, че я обичам, или ако някой има жена и аз му кажа, че обичам красивата му жена, тогава той ще ми каже: „Кой ти дава това право?“ Затова не говори за Божественото. При Божествената Любов ти само даваш, не вземаш нищо. Какво престъпление има в това? Престъплението иде при закона на вземането. В проявяването на Любовта няма престъпление. Всички недоразумения се създават, когато искате да вземете нещо.

Всички вие сте влезли в една омагьосана област. Почти всички хора от религиозните общества минават през тази област. Тази област се отличава по това, че отвън не се дава никаква светлина и всеки със своята вътрешна светлина осветява пътя си. Всеки свети за себе си, а самата зона е тъмна. В тази тъмна зона ще се срещнете с много същества, изостанали от хиляди години в своята еволюция и те ще се нахвърлят върху вас като хищници, ще се ползват от вашата светлина, ще ви нападат със своите критики, ще ви казват: ти си такъв, ти си онакъв – целият свят за тях е лош. Най-после, като изгубите вярата, хвърлят се усилено върху вас и ви казват: „Ама и ти не си от светците. Като тебе грешник няма в света. Да не мислиш, че си тръгнал в правия път? Едно време и ние като вас тръгнахме в този път, но ето, нищо не излезе. Остани и ти при нас, ще ти покажем с какво се занимаваме.“ Ако им повярваш, ще останеш жител на тази омагьосана област, ще им слугуваш. Няма какво да слушате чужди съвети.

През изминалите 2000 години е започнала да се развива анатомията на християнството. Дали Синът изхожда от Отца или не, и още какви ли не спорове са ставали на вселенските събори. Сега християнството се заключва в това – като ви срещне някой християнин пита: „Ти вярваш ли в трите лица на Бога?“ „Вярвам.“ „Християнин си.“ Аз, обаче, ще попитам: ти, който вярваш в трите лица на Бога, какво подразбираш под това? Ще го обясня аз. Второто лице на Бога е лицето на Любовта. Мъжът и жената, всички трябва да търсят това второ лице – Любовта. И когато кажат, че Бог бил троеличен, също така говорят неразбрани думи. Великите учители, които са писали върху това, са имали много ясни разбирания по въпроса, но техните ученици са изопачили учението. И спиритизмът е учение, дошло от Бялото Братство, но и него учениците опетниха. Теософията е друго учение, пратено пак отгоре, което учениците също така опетниха. Окултизмът е учение, също дадено от Бялото Братство, но и в него има черни и бели окултисти. Мистицизмът и той е опорочен. Християнството също е опорочено. Нека бъда ясен. Когато един свещеник или владика тури одежди, патрахил и корона, венчае някого и каже: „Плати толкова“, аз го наричам чер маг. Белият маг работи без да му се плаща. Ако мома се облече в хубави дрехи, с намерение да оплете някой момък, тя също е чер маг. Ако правник, съдия си послужи със закона, за да обвини някого, той е също чер маг. Прочее, както окултистите, тъй и теософите, и мистиците, и християните трябва да се делят на бели и черни. Някой ще рече: „Аз съм теософ“. „От кои – от белите или от черните?“ „От белите.“ „Можем да се разберем.“ „От черните.“ Ще остана на особено мнение. Били сте спиритисти, теософи, мистици или християни, ако сте от черните – светът е пълен с такива. 20-те милиона паднали във войната, показват какво християнство е днешното! Не казвам, че самото християнство е виновно – виновни са черните християни.

Теософията е учение за примиряване на противоречията в света, за примиряване на мъжа с жената. Нищо повече. Като казвам да примири мъжа с жената, подразбирам да примири човека с Бога. Онзи, който мисли, че е теософ, трябва да знае този закон. Как да се примирява с този, когото мрази. Има противоречие между теб и Бога, трябва да се примириш. Ако не можеш да го направиш, не си теософ.

Спиритизмът показва движението на духа. Той е ембрио на нещата, нещо неоформено. За да разберете спиритизма, трябва да създадете на този зародиш условия да мине през всички фази на развитие и оформяне. Следователно спиритизмът е учение неоформено.

Сега за окултизма. Аз го сравнявам със съвременните естествени науки. Окултизмът, това е наука за изучаване явленията на Земята, видимото, а не невидимото. Той не се занимава с безформените светове. Това, което се е оформило в себе си, което има форма, съдържание и смисъл – то е област на окултизма.

Тогава къде ще поставим християнството? Мислите ли, че то е наука? Правите ли разлика между християнство и окултизъм? В окултизма няма никакъв морал. Той изучава нещата както са, като чисти факти. Значи християнството е нещо отделно? Да – отделно.

Окултизмът е наука да се познават природните сили, тяхната област, как действат и как може да се използват. Окултистът е човек реалист: той не само вярва, а и борави с природата – с материалните неща. Мистикът постоянно живее със сърцето си, изпитва неговите вибрации и всички състояния, през които то може да мине. Християнин може да бъде и мистикът, и теософът, и спиритистът. Ако вземем областта на духа в широк смисъл, в неговите разклонения, то е спиритизъм. Опасността при спиритизма се крие в това, че хората приемат в себе си други сили, които причиняват и вреда. Но ние ще оставим за сега настрана онова, което говорят критиците. Спиритизмът е движение; теософията – примирение на противоречията; мистицизмът – слизане, а може да се каже още, че той е закон за труд, за работа над себе си; окултизмът дава всички форми, по които можем да живеем на Земята, единствената наука, която ни научава как да живеем, само той може да ни избави от всички нещастия; а християнството е наука за ликвидиране на кармата – за изплащане на стари дългове. Ако вземем стиха от Евангелието, който казва, че Христос е понесъл греховете на света, то значи, че той е платил дълговете му.

Павел казва: „Аз посях, други поляха, а Господ възрасти". Та що от това, че си посял, посадил или полял – важното е, че Господ възраства. И всички принципи се свеждат към разрастването, а не към това кой посадил и кой полял. И на вас казвам: там, където Бог ви е поставил, където земеделецът ви е посял, където майка ви е настанила, това място не напущайте, не разрушавайте отношенията, които вече са създадени. Земеделецът и майката са по-умни отколкото вие, които ще напускате училището.

Аз познавам вашия живот от миналото, зная всичко, но каквото вие вършите, върху мен идва. Ако искате да имате Божието благословение – туй ми е казано и аз нарочно дойдох – трябва да слушате Господа. И тогава има три положения, категоричен съм, че първо, ако не искате да слушате учението, което аз проповядвам, казвам: много добре, свободни сте; второ, ако сте готови да изпълните Христовото учение, както е в Евангелието, изпълнете го във всичката му пълнота; трето, ако сте готови да изпълните Мойсеевото учение, изпълнете го във всичката му пълнота. Или Мойсей, или Христос, или аз – ние сме едно. Това учение е проявление на Бога, това учение е Божествено. Мойсеевото учение е Божествено, Христовото учение е Божествено и сегашното учение е Божествено. Той има един и същ източник, само формите са различни. Духът е един и същ. Да допуснем, че ви казвам една максима, един закон, а не се подписвам под него – вие го изпълнете, няма да изгубите много, нищо, че името ми го няма.

Знайте, че без да ви изобличавам, мога да се оплача на майка ви и ще ѝ кажа да ви хване с трите пръста. И тогава, мъж или жена, момък или мома, да му мислят. Тя ще ви хване и ще каже: „Аз ви пратих да се учите, или да философствате, да слугувате, или да заповядвате?“ Този закон е разбрал и Христос като ученик на тази велика окултна школа. Казва се в Писанието: като се намерил в образ човешки, смирил се. За да има благоволението на тази Божествена майка, Христос беше готов да понесе всички страдания. В окултизма знаят Отца като майка, Той е Любовта, но не както вие разбирате тази майка-Любов. Не допущайте даже в ума си мисълта да сравнявате тази Божествена майка с Любовта, която вие познавате. Няма образ, с който да сравним това понятие. Аз я наричам Божествена майка, не в смисъл, че е родила Бога. Окултната школа разбира Божествената майка като същината на всичко живо в света.

Точно в 4 часа сутринта, ще станете и ще започнете своя опит. Когато изгрява сутрин Слънцето ще кажете:

„I лице: Мога – така да изгрее моето слънце в моята душа.

II лице: Можеш – така ще изгрее Божието слънце в моята душа.

III лице: Може – така да изгрее слънцето на моя дух.

I л.мн.ч. Можем – така да изгрее слънцето на нашите ангели

II л.мн.ч. Можете – така да изгрее слънцето на великия Господ на мира в нашите души.

III л.мн.ч. Могат – така да изгрее слънцето на всички слънца в нашите духове.“

Така трябва у вас шест слънца да изгреят. На всяко слънце ще се спирате по 4 минути, всичко 24 минути ще използвате за изгряването на шестте слънца.

Правилото, което ще спазвате, е следното: ще ставате тихо, спокойно и след като се умиете, ще застанете тихо, без всяко смущение, нищо да не ви плаши. Може да сте неразположени при ставането си, може да чувствате да ви е крив света, но вие се оправете и кажете горните думи тихо, всеки за себе си. Ще си вземете едно тефтерче и всяка сутрин в продължение на шест месеца ще си отбелязвате в колко часа сте станали и колко пъти сте закъснели. Като изговорите тези думи, ще почувствате една приятност под лъжичката и духът ви ще се повдигне. Трябват ви шест месеца, за да разберете как изгряват тези слънца. Този опит продължавайте шест месеца и предайте, препоръчвайте и на някои свои приятелки. Ще започнете от шести април. Някои ще кажат: „Дали ще може да се става тъй рано?“ Такива мисли да няма. Ще отбелязвате в тетрадките си какво е било времето, като ще разделите на графи: ясно, облачно, дъждовно, ветровито. Всички тези състояния на времето са добри. Ако е дъждовно или облачно, да не се оплаквате никак през тези шест месеца. Ако е дъждовно, ще кажете: „Днес времето е дъж-

довно, Бог го пречиства и нивите ще родят повече". Ще гледате всичко това да приложите и да искате обещание и от вашите другарки, на които ще го препоръчате, и те да го изпълнят. През първият месец, след като изговаряте всички шест точки, ще наблягате най-много на първата; през втория месец ще изговаряте пак всички, но ще наблягате на втората точка и т.н. Искам да бъдете тихи, спокойни – благословението, което дойде, ще бъде толкова, колкото ви е потребно. Дъждът, като вали, ще даде на всяко растение толкова влага, колкото му е потребна. Искам да произведете една благоприятна вълна и от всичко, което ви се случва през тези шест месеца, ще се стараете да извадите поука, да извадите добрата страна от неприятността и да намерите ползата от нея. Ще кажете: „За добро ще бъде всичко това за онзи, който люби Господа". После ще употребите следните изречения:

„Вярвам в Тебе, Господи, който си говорил в миналото.
Вярвам в Тебе, Господи, който ми говориш сега.
Вярвам в Тебе, Господи, който ще ми говориш в бъдеще.
Да дойде Твоята виделина върху всички ни.
Да се прослави името Ти.
Да се въдвори Царството Ти.
Да се изпълни волята Ти на земята, както се изпълнява горе на небето."

През деня, каквото ви се внуши – да четете някой псалом или нещо друго, четете, но само ако усещате дълбок вътрешен стремеж към това. Като прочетете горните изречения, размишлявайте върху неща, които могат да ви повдигнат, за всичко, което е най-красиво в света и ще видите, как ще ви се представят най-хубави картини. Само по този начин ще можете да изправите миналото и да си приготвите добри условия за бъдещето. Този е пътят, по който ще може да калите волята си и да облагородите ума си и сърцето си. Разбира се, светът ще върви по същия път, но всичко ще се обърне на добро. През тези шест месеца понякога ще се почувствате по-обезсолели, тогава ще употребявате следното изречение: „Господи, стопли сърцето ми с Твоята Любов". Ако умът ви понякога се замъгли, ще кажете: „Господи, просвети ума ми с Твоя Дух" или „Дай виделина на моя ум чрез Твоя Дух". И след това стойте си спокойно, може да минат 1, 2, 3, 4 часа, но резултат ще имате. След като изгреят шестте слънца едно след друго, ще има резултат. През тези шест месеца ще гледате да бъдете в добри отношения с мъжете си, с децата си, с окръжаващите ви и ще говорите само за полезни работи. Ако някой път се излъжете и кажете за някого нещо лошо, ще си го запишете в тетрадките, ще бъдете искрени спрямо себе си.

Всеки недъг може да се изправи, когато се възстанови връзката между човешката душа и Бога – това е абсолютен закон за Всемирното Бяло Братство. Смирението е първото качество, което е нужно, за да се възстанови тази връзка. Учителите на Бялото Братство знаят законите на природата – те

могат да сгъстяват и разредяват материята на своето тяло и да се пренасят където си искат, те могат да помагат на всеки, стига той да е пожелал да му се помогне.

Има неща, има опити, които човек трябва да прави тайно и да ги пази в тайна. Ако опитите излязат сполучливи и вие веднага се похвалите с тях, втори път няма да имате успех. Някои имат дарбата да виждат, да чуват неща, които другите не виждат и не чуват, но похвалят ли се за това, те губят дарбите си.

Окултният ученик винаги се огражда мислено. Той трябва да пази своята аура непроницаема за влиянията на преходното.

Мисълта за Бога огражда неговата аура със своята светлина.

Молете се винаги, за да бъдете в контакт с разумния свят и да се запазите от примамката на нисшите духове.

Ученикът не трябва да губи своята чувствителност – да не настъпва притъпяване.

Ученикът пази дрехите си, защото е прекарал част от аурата си в тях. Ако те попаднат в неподходящи ръце, той ще страда без да знае, откъде идва страданието му.

Има много отрови, има сили отровни. Ако човек не знае да си служи с окултните сили и не знае по какъв начин може да се справи с тях, те могат да го уморят.

Вие си позволявате да спите следобед, но природата не позволява денем да се спи. За ученика това е абсолютно забранено. Щом е светло, да не се спи.

Всички духовни центрове на Рила, Алпите, Хималаите и други планини са свързани.

Рупите са най-свещените места на Рила – там има окултна школа, тайна школа. Мястото Бели Искър до Рупите и местността Скакавците е светилището на Рила. В Рила се намира най-старата школа. От Хималаите идват да се учат на Рила. И в Алпите има школа, но посветените в Хималаите идват в по-старата школа да се учат.

Същества, които живеят по тези планини, са в етерни тела. В Рила са складирани знанията на вековете.

На Скакавците и Рупите живеят невидими за хората възвишени същества. Почнат ли хората много да посещават тези места, тези същества ще се оттеглят. Ако там отиде неподготвен или лош човек, може да пострада от силните вибрации.

За съзнателния ученик женитбата е посвещение. Всяка душа трябва да мине през ред посвещения, ако иска да разбере великите тайни на Битието.

Да се ожени човек, това значи да мине през най-гъстата материя. Засега женитбата е преходна фаза в живота. Ще дойде ден, когато отношенията между мъже и жени ще се изменят.

Всяко учение, което повдига и облагородява човека е Божествено.

Целта на окултната наука е да създаде правилни отношения и здрава връзка между човека и природата от една страна, и между човека и Бога, от друга страна.

Към хората може да бъдете внимателни, учтиви, услужливи, но никога не можете да ги задоволите. Ако срещнете гладен човек, нахранете го, но никога не очаквайте от никого благодарност.

Силният лесно си пробива път. Слабият, обаче, оттук обиколи, оттам обиколи, този моли, онзи моли да му отворят пътя. Божественият човек е силен, той сам отваря пътя си. Казвате: „Малко политика е нужна!“ Никаква политика! Политиката е за слабохарактерните хора. Силните хора отварят пътя си сами, като борци. Това е метод за духовния живот. Щом при тебе дойде злото, т.е. дяволът, ти ще се бориш с него като юнак, ще гледаш да го повалиш на земята. Ако той те повали, за тебе ще бъде лошо – ще те тъпче на общо основание. Борили ли сте с дявола, да знаете, как се бори той? Ако го хванете за опашката, той ще надвие; ако го хванете за рогата, вие ще надвиете. Достатъчно е да хванете рогата само на един дявол, за да внушите страх на всички дяволи. Те ще кажат: „Не закачайте този човек, той е силен, ще изкърти рогата на всинца ни“.

Когато някои ме питат трябва ли да викаме лекари при заболяване, казвам: този въпрос е решен вече. Ако вървите по законите на старата култура – викайте лекар, но ако вървите по законите на окултната школа, не викайте лекари. Лекарите ще лекуват света, а за един окултен ученик болестта не е нещо случайно, тя има свое предназначение. За себе си, за своята душа всеки ще търси своя вътрешен лекар.

Някои казват, че Бялото братство е в България. Голяма чест е направило то на България, ако мислите, че то е тук. Всемирното Бяло братство не може да избере такъв един малък народ за свое седалище. То не е избрало нито Англия, нито Франция, нито Германия, нито Русия. Другаде си има свое седалище. Единственото нещо, което съществува в света, то е Всемирното Бяло братство. Всички други хора – писатели, свещеници, проповедници, философи, всички те са служители на Бялото братство. И културата, правдивостта в света се подтикват все от тяхната мощна сила, от техния мощен Дух. Когато Христос дойде на земята, тия велики Бели братя изпратиха от небето един полк ангели, служители техни, да пеят. След тях дойдоха тия трима мъдреци, адепти от Изток, да се поклонят на Христа. И те бяха техни служители. И някои казват: „Бялото братство в България не вирее“. Българите трябва

да знаят, че свободата им е дадена от Бялото братство! И ако съгрешат, Белите братя ще се разправят с тях! Няма народ, с който те да не могат да се разправят. Нека запомнят това нещо всички! Това трябва да се отпечати в умовете ми. Бялото братство не е нещо видимо, то не е секта, не е църква, то е нещо живо извън тези покварени условия, в които живеят хората. Тъй както живеят хората сега, това, което имаме, не е братство.

В една от миналите беседи аз определих: брат е онзи, който от излизането си от Бога до връщането си при Бога, през всичките съществувания, ти е бил брат. Брат ти е този, който при всичките условия на живота си е бил готов да се жертва за тебе. Брат ти е този, който те е обичал като себе си. И всичко това го прави не по насилие, но с великото съзнание на онзи Божествен Дух, който живее в душата му. И ако всинца имат такъв идеал, вие само тогава ще бъдете ученици и служители на това велико Всемирно Бяло братство.

Какъв трябва да бъде ученикът от Новото учение? Ученикът на Новото учение трябва да има сърце чисто като кристал, ум – светъл като Слънцето, душа – обширна като цялата Вселена и дух – мощен като Бога и едно с Бога! Като дойде някоя мъчнотия в сърцето ти, извади правилото за сърцето и кажи като ученик: „Аз трябва да имам сърце чисто като кристал, без никаква нечистотия“. Като дойде мъчнотия в ума ти, кажи: „Аз трябва да имам ум светъл като Слънцето, без никаква тъмнина“. Като дойде мъчнотия в душата ти, кажи: „Аз трябва да имам душа благородна, обширна като цялата Вселена, без никакви дребнавости“. И най-после, дойде ли някаква мъчнотия в духа ти, кажи: „Аз трябва да имам дух мощен като Бога и едно с Бога.“ Чисто сърце, светъл ум, обширна, необятна душа и мощен дух – това е веригата, с която можете да вържете злото и да бъдете свободни! Щом сме носители на Божественото, ние ще имаме сърце чисто, ум светъл, душа обширна и дух мощен! Само Бог в нас може да направи това. Ние се стремим към Божията Любов, мъдрост, истина, правда и добродетел. Обикновените неща не съществуват за нас. Нашият идеал е към Божественото, към великото, към реалното, което създава сенките, без то само да е сянка. Дойде ли Божественият живот във вас, всичко ще придобиете. Красив е този живот. Той носи свобода за вашите души. Само възкръсналият придобива реалния, вечния, съществения живот – живота на безсмъртието. Онези от вас, които са разбрали думите ми, трябва да образуват една Божествена верига на хармония и единство – единство в мисли, в чувства, действия, в стремежи във всички посоки – като части на общия Божествен организъм. Бъдете носители на това единство. В света ще живеете. Всеки ще разреши задачите си с методите на Божественото учение. Ние можем и да разберем, и да приложим Божественото учение. Всички на работа. Днешният ден е ден за Божествена работа.

Желая от устата ви мед да тече. Тъй да тече, че всичките пчели да се

съберат и да го занесат в своите кошери. Не само от езиците ви, но и от устата ви, от ръцете ви да тече мед и той да бъде благият балсам за изцеление на света.

В какво седи новото учение? Каква е разликата между новото учение, Мойсеевото учение и учението на Христа? Мойсеевото учение вървеше по закона „око за око и зъб за зъб". Христос казва: „Ако те ударят по едната страна, обърни си и другата". А при новото учение не бива да усетиш дори, че са те ударили.

Аз проповядвам едно учение, което вие още не разбирате. Ако проповядвах едно християнско учение, щях да събера мъжете на едно място, да изключа жените от там и щях да кажа да не се женят. Или пък щях да събера само жените и на тях щях са проповядвам. А пък аз събрах жените, мъжете и децата и им казвам: женете се, раждайте деца, но не се бийте. Женете се, но не раждайте сакати деца.

Това е най-лекото учение, което можете да приложите в света. По-леко и по-приспособимо учение не зная от нашето. Най-лесно и естествено е човек да обича.

Аз не дойдох на Земята, за да основавам секта или църква, нито православна, нито евангелистка, нито еврейска, нито будическа. Аз идвам да оповестя една нова епоха, която идва сега в света. И без да говоря, тази епоха пак ще дойде.

Не мислете, че ви проповядвам някаква религия. Да ме пази Господ от това. Аз ви проповядвам едно Божествено учение, върху което се основава бъдещият строй.

Под „вие" разбирам всички хора на Земята. Под „аз" разбирам всички разумни хора, а не „аз", който седя на стола тук, пред вас. Аз се различавам от вас по своето разбиране за Бога.

Ние няма да правим учението църква. Ако някой се опита да направи църква, аз ще я разруша.

Ако от моето учение направите религия, аз ще я разруша.

Целият живот е Божествена школа, а не само тази, която посещавате. Дали сте тук или вън от тези четири стени, може да бъдете ученици, но може и да не бъдете. Ученичеството не се определя от външното присъствие в школата, но от вътрешната връзка на човека с Любовта и с готовността му да ѝ служи. Служете на Любовта и от нейно гледище разрешавайте всички въпроси: лични, семейни, обществени, народни и общочовешки.

На тазгодишната среща ще направим първата стъпка на Веригата. Тази Верига, в която сме свързани и която опасва цялата Земя, върви отгоре надолу и не действа еднакво при всички народи. Но щом вашата душа е доб-

ра, ще имате съдействието на всички добри хора по цялото земно кълбо, защото вие работите за Бога. Ще дойде време, когато ще познавате тези ваши братя, които си имат своите отличителни белези и се разпознават, но те никога няма да дойдат при вас, за да ви се препоръчат.

И така, когато срещнете тези ваши братя, ще ги познаете по вътрешната си връзка с тях и няма да стане въпрос за вашата религиозна принадлежност или за вашия път. Те са хора, които само помагат на света и мълчат. Има някои, които говорят, но тези, които мълчат, са по-напреднали. Нашите думи в живота са чукът, но с чука ние можем само да пробием нещата, докато Духът е оня, който ги стопля. С чука не можем да се спасим, но с огъня можем. С огъня, който е Любовта, ще можем да стоплим сърцата на хората.

Някои ме питат: „Как е баща ти и сестра ти?“ Баща ми е на небето и всеки, който изпълнява Божията Воля, той е баща ми, брат ми, сестра ми. Никакви кръвни връзки не трябва да се смесват с Веригата. Това не е духът Господен и аз искам да се противопоставя на всички спънки, които ми пречат. Няма по-голяма спънка в духовния живот от домашните. Волята Божия е да възлюбиш ближния си.

От вас аз искам да любите Господа, ако имате любов към Господа, покажете я към нуждаещите се, а за себе си – нищо не искам. Ако искате да покажете към мен Любовта си, можете да я покажете само, когато любите ближните си както себе си.

Аз се опасявам също така и за вашето здраве и вашата физика. Някои от вас вместо физически да укрепват, те се разглобяват; на това именно аз не се радвам и затова тази година ще ви препоръчам някои физически упражнения. Аз искам да бъдете физически здрави, защото болният човек не е духовен човек.

Пазете се да бъдете чисти и безкористни във всичките си дела и начинания. Веригата може да проектира много добри мисли за този народ и може да стори много за него. Тази година започнахме да прилагаме нещата и вие сами ще се убедите в реалността на тези закони. Вие искате да видите у вас един дух, но този дух е само една черупка, а Бог иска да ви отвори очите, за да видите духовния свят. Вярвайте и ще получите. Ще ви се даде според вярата. Докато не ослепее, човек не може да прогледне. Павел ослепя, за да прогледне...

Откакто се е сформирала Веригата в България, българите и респективно България зло не са видели. Виждате, например, през това лято имаше 5 милиона загуби, а после дойдоха 20 милиона печалба – заради нас, които живеем добре сред този народ. Господ го държи и поддържа и като е щастлив народът, щастливи сме и ние. Ние сме на Земята като гаранти на българите, за да благослови Господ домовете им, чадата им, добитъка им, житото им и всичко. И като се благослови народът, благославяме се и ние. А че някои

онеправдават този народ, за това Господ ще се погрижи. Господ сега ще бъде между вас, опитайте Го и ще видите, че Той е Благ. И според степента на вашето развитие, вие ще срещнете проявлението на Духа Господен.

Школата, в която сте поставени, е християнска, мистическа, философско-научна школа. Християнска – това означава да можем да приложим Закона за другите; окултна – да можем да го приложим за наша полза, а научна – това е опитната страна, експерименталният метод.

Ние действаме в България така, че Господ да направи този народ по-религиозен и щедър, за да може чрез тези добродетели да се помогне на неговото повдигане.

Та казвам: в света има три положетия, в които вие можете да действате. Първото положение: вие сте разумно същество, което невидимият свят изпраща на Земята, като ви дава тяло, без да ви пита, искате ли или не искате. Такова е положението на старозаветния човек. Второто положение: изпращат ви на Земята, дават ви тяло, като се ползвате само с една малка свобода – да кажете къде искате да дойдете. Това е положението на новозаветния човек. Третото положение: изпращат ви от невидимия свят на Земята да се учите при най-благоприятни услови, за което се ползвате със сравнително по-голяма свобода. Това е положението на праведния човек. В старозаветния живот вие ще се самоусъвършенствате. В живота на праведния ще помагате на другите, а щом дойдете като ученик на Земята, ще изучавате първото правило, чрез което Любовта може да се приложи във вашия живот.

При Любовта вие сте тези, които определяте себе си, вашите постъпки, отношенията си към хората и към съвършените същества.

Човек трябва да учи в Школата на живота и до най-напреднала възраст. И 120-годишен да е, трябва да се учи! До последния си час, до последния миг на живота си човек трябва да се учи. Щом се освободи от тялото си, той е вече млад. Душата на човека винаги е млада. Той се облича в друго тяло, в което съществува вечна младост. Когато тялото остарява, у човека се ражда скръбта. Защо? Понеже той е отделил живота на тялото от живота на душата. Във всяко тяло, което остарява, протича старозаветният живот, а той оставя дълбоки бразди след себе си. И новозаветният живот оставя дълбоки бразди върху тялото на човека. Животът на праведния – също. Изобщо тези три вида живот разрушават тялото на човека и задачата му в този свят остава неизпълнена. Ето защо, като влезе в другия свят, той среща големи противоречия.

Ученикът се отличава с голямо смирение, с голяма отстъпчивост и на мравката прави път. Навсякъде той е последен, не мисли за себе си, готов е на пълно самоотричане. Старозаветните хора навсякъде са първи. Гледате ги – влезли във вагона, заели първите места. На второ място седят новозавет-

ните, на трето – праведните, а на последно – учениците. Ученикът обикаля тук-там и пита: „Тук има ли едно местенце и за мен?“ Качва се във вагона и заема най-последното място. Тази е отличителната черта на ученика. Не можеш ли да заемеш последното място, не можеш да бъдеш ученик. Христос е разбирал този закон и го е изказал със следните думи: „Когато те покани някой на гости, заеми последното място, да не би като дойде господарят на този дом, да ти каже да отстъпиш твоето място, защото е определено за някой почетен гост. Тогава ти ще изгубиш уважението на окръжаващите.“ Като ученик, ти ще заемеш последното място. Нека старозаветните, нека новозаветните, нека праведните заемат първите места, а ти, като ученик, ще заемеш последното място. Ученикът трябва да каже: „Докато всички хора спорят, докато разискват по това-онова, аз ще се вслушвам в Божествения живот, който работи в мен, ще слушам какво Господ ми казва и ще уча“.

Когато говоря за ученика, аз взимам думата „ученик“ в тесен, а не в широк смисъл. В тесен смисъл на думата, под „ученик“ се разбира този, който учи тук, на Земята, в този ограничен кръг на живота. Той ще се учи тук и ще постигне толкова, колкото му позволяват условията на този земен живот. Като говоря за ученика в широк смисъл на думата, разбирам идейния ученик, който се учи тук на Земята, в този свят, и горе на Небето, в другия свят. Той никога не напуска Школата – денем се учи в лабораторията на Земята, а вечер отива горе, при своя учител, който му преподава теория. На другия ден се връща пак на Земята, за за продължи своите практически занятия в лабораторията. Този ученик постоянно учи: горе на небето учи теория, а долу на земята – практика. Когато говоря за идейните ученици, подразбирам именно тези, които горе учат, а долу прилагат. Когато говоря за учениците в тесен смисъл на думата, разбирам онези, които учат на Земята, а като заспят вечер, не ходят горе да се учат. На другия ден, като станат, продължават да учат. Те нямат връзка с невидимия свят и не знаят дали са ученици, или не. Те казват: „Докато сме в училището, сме ученици, но като свършим – не сме вече ученици“. Идейните ученици, или тези, за които говоря в широк смисъл, знаят, че всякога са ученици. И в един живот, и във втори, и в трети, и в четвърти – те знаят, че всякога са били и ще бъдат ученици. И след време, когато нашата Земя, както и цялата Слънчева система, завърши своето развитие, те ще преминат като ученици в нова Школа, при нови условия. Бог тогава ще им даде друго име, а не ученици. Думата „ученик“ не е подходяща да изрази дълбоката идея, която е скрита в това понятие.

Ще ви запитам: какво ще прави ученикът в света, когато се пробуди съзнанието му? „Ще работи.“ „Как?“ Ще се обърнете към Библията, към първа глава от Битието, и от там ще започнете. „Отначало Бог създаде Небето и Земята. А Земята беше неустроена и пуста; и над бездната се простираше Тъмнина; и Дух Божи витаеше над водата. И рече Бог: „Да бъде Виделина!“

И настъпи Виделина. И Бог нарече Виделината първия ден, когато той влезе в Новия живот.“ Писанието казва: „Нищо няма да остане от старото Небе и от старата Земя“. Това означава, че от света на ученика, от неговия ум, от неговото съзнание ще изчезне всичко и той ще остане като в пустиня. От неговото небе няма да остане нито Слънцето, нито Месецът, нито една звезда, той ще увисне сам във въздуха. От неговата земя няма да остане нито човек, нито животно, нито растение – от никъде няма да чува глас. Той ще остане абсолютно сам, като самотен пътник в пустинята. Когато говори, няма да познава и себе си, ще се намери в страшно противоречие с живота. Това противоречие се нарича смърт. Всичко което ви е радвало и веселило, всичко, което сте знаели в живота, всичко, в което сте вярвали и на което сте се уповавали, всичко, с което сте решавали великите задачи на вашия живот изчезва, и вие оставате сам, не знаете какво да правите, намирате се в чудо. Питам: какво ще правите като се намерите в такова положение? И гласът на Господа няма да чувате, и той ще се скрие от вас. Именно за този час Писанието казва: „Ще хлопате и няма да ви се отвори“. Тогава ще се намерите в положението на Христа, когато беше на кръста, и като него ще извикате от дълбочината на душата си: „Елой, елой, лаба савахтани“.

Сега на вас ви е мъчно понякога, когато ви изоставят. Това обаче не е изоставяне, то е само представа. Вие още не сте изпитвали какво е истинското изоставяне. Но всеки човек трябва да бъде изоставен. Като говоря за това изоставяне, аз разбирам пробуждане съзнанието на ученика. Само по този начин ученикът може да разбере реалността на живота.

Та казвам: ще дойде в първия ден онзи страшен, велик момент за ученика – безмълвието. Около него няма да има светлина и той, от дълбочината на душата си, от своя опит, ще призове онзи Невидимия, Незнайния Бог на Вечността, Създателя на всичко в света. Той ще го призове с цялата си душа, с целия си дух, с всичкия си ум, с всичкото си сърце и ще каже: „Господи, искам да Те опитам! Един Си Ти, Господи, Създателят на всичко. Няма друг в света освен Тебе!“ Ако ученикът може да призове Бога с тази пълнота, нейде в пространството ще проблесне малка, микроскопична светлина, която ще му причини такава голяма радост, че той изведнъж ще забрави всички скърби и страдания. Някъде отдалеч ще чуе гласа Господен, гласа на своя Учител: „Нали искаше да Ме познаеш, нали искаше да Ме опиташ? Приготви се сега за работа!“ Настана Ден първи на твоя живот. Твоята земя беше неустроена и пуста, и тъмнина се простираше над бездната. Бог, Който прониква навсякъде и във всичко, той е Незнайният Бог, Той е страшният Бог, който твори формите, който се носи над бездната, над неустроената земя, която сега се строи. И рече Бог: „Да бъде Виделина!“ И настъпи Виделина! Ученикът ще каже: „Тази Виделина, която виждам там далеч, да блесне в мен!“ И ако той е от избраните ученици, като рече „Да бъде Виделина!“, в него ще настъпи Виделина.

„И видя Бог, че Виделината беше добро; и раздели Бог Виделината от Тъмнината. И Бог нарече Виделината Ден и Тъмнината нарече Нощ. И настана вечер, и настана утро – Ден първи."

Следователно денят ще започне с доброто, а нощта – със злото. Този смесен живот на светлината и тъмнината ще се раздели – от едната страна ще се яви светлината, която носи доброто в себе си, а от другата страна ще се яви тъмнината, която носи злото в себе си. Така и ученикът ще създаде първия ден в себе си – Виделината. Под „Виделина" разбирам великия стремеж за учение в душата на ученика. Значи ученикът трябва да започне с Виделината. Той трябва да разбира законите и като каже „Да бъде Виделина" – да настъпи Виделина!

Като се разпростре Виделината на живота, ще бъде произведена топлина и ще настане Ден първи. Виделината и Светлината носят в себе си топлина.

„И рече Бог: Да бъде Твърд сред Водите, и раздели Водите от Водите. И направи Бог Твърдта; и раздели Водите, които бяха под Твърдта, от Водите, които бяха над Твърдта; тъй и стана. И Бог нарече Твърдта Небе. И настъпи вечер, и настъпи утро – Ден втори."

„И раздели Водите от Водите" подразбира, че Бог отделя Божествения живот от земния, от живота на човека. Твърдта пък е границата между Божествения и човешкия живот. Ученикът ще създаде тази граница в себе си и ще нарече това, което е над Твърдта небе, а което е под Твърдта – земя. И в скрьбен час той ще пие от водата, която е горе. Понякога вие искате да пиете от водата, която е горе, а понякога искате да пиете от водата на Земята, от земния живот. Ако пиете от такава вода, никога няма да утолите вашата жажда. Роденото от плътта е плът. Вие имате два живота: единият е плътски, земен живот, в който се ражда онова вътрешно недоволство, раждат се омраза, надпреварване, спорове – в него няма спокойствие. Другият живот е небесният, Божественият, в която има Любов, Светлина, Мир и Радост.

Като разделите тези два живота, на Земята ще дойде Водата, която ще служи на физическите ви нужди. Вие сега боравите само с водата, която е на Земята. Забележете – всички светци, които са боравили с Божествения свят, когато лекували някой болен, прибягвали до Водата над Твърдта. Преведено на научен език, това значи: те са лекували само тогава, когато са успявали да привлекат слънчевата прана, или Божественият живот да действа върху човека, и той веднага произвежда реакция. Понякога вашият живот се обезсмисля, нямате никакъв стимул да вървите напред. Как ще осмислите живота си? Това е една от великите тайни. Достатъчно е да придобиете само една десетохилядна част от милиграма от водата на Божествения живот и да я вкарате във вашето тяло, тя веднага ще произведе благотворно влияние върху вас и вие коренно ще се промените. Ако знаете тайната да внесете във вашия организъм от тази вода като чрез инжекция, само една капка – във вас ще настъпи цял преврат. Ако преди това сте бил 120-годишен старец,

след 24 часа само ще се измените така, че никой няма да ви познае. Ще се превърнете в един млад, 21-годишен момък.

Вие как разбирате живота на ученика? Да учи четири години в основното училище, три години в прогимназията, пет години в гимназията, четири години в университета и след това да каже: „Свърши се всичко“. Не, пред вас стои друга задача – да създадето Твърдта, границата между Божествения и земния живот, да разделите тези два живота. Вие искате Господ да твори. Бог, Който е съвършен, няма защо да твори за себе си. Всичко, което Той твори, е за нас.

„И нарече Бог сушата Земя, и събраната вода нарече Море.“ Значи събраният живот във вид на суша и вода е Новият живот – това са новите условия, които трябва да разработвате. Всички огромни морета показват условията, при които ученикът трябва да развива своята дейност, защото водата е носителка на живота. А сушата, Земята, показва новите уловия, при които животът може да се прояви. Вижте – в живота всеки плаче за парче добра земя. И никой не може без парче земя – за нея всички се борят. Някой казва: „На мен не ми трябва никаква нива“. Не, ти не разбираш смисъла на това парче земя. Има ниви физически, има ниви духовни, има и ниви Божествени. След като свършиш своята работа, своето учение на физическата нива, ти ще минеш на духовната нива. След като свършиш работата и учението си на духовната нива, ще минеш на Божествената нива. И най-после, след като завършиш работата и учението си на Божествената нива, ще отидеш във Великия Живот, за да учиш велики и славни неща. Днес ти знаеш само да ореш земята, но това още не е наука.

И рече Бог: „Да прорасте на Земята зелена трева, която да дава семе, и плодно дърво, което ражда плод по вида си, и чието семе е в него; тъй и стана. И видя Бог, че беше добро. И настъпи вечер, и настъпи утро – Ден трети.“ Както виждате, първите форми на живота започват с растителното царство, с тревите и дърветата. Значи започва се с мекия, тихия, а не с буйния живот. А отделянето на Виделината от Тъмнината е един много труден акт, който ние тук преминаваме мимоходом. Между вас може да има някои, които са отделили Виделината от Тъмнината, но те са малцина.

Когато казваме, че се задоволяваме с малко, подразбираме Божествения и духовния живот. Във физическия живот, колкото повече имате – толкова по-зле. Някой пита: „Как ще придобия Небето, как ще мога да вляза в духовния свят?“ Казвам: за да влезете в духовния свят трябва да олекнете, а това се постига като раздадете всичко.

Знанията, които сега ви давам, са нови. Те се отнасят до шестата раса, а не до петата. Петата раса ще си замине със своите стари възгледи.

Това учение го започвам в България не по мое желание, а по внушение от невидимия свят, от Бога. Всички пречки ще бъдат преодолени. Това дело не е човешко, а Божествено, и един ден то ще успее.

Казвам: ние, хората на Новото учение, трябва да се отличаваме не с нашата религиозност, не с нашата наука, не с нашата сила, не с нашата доброта, а с нашата Любов. Този е естественият път. Като добием тази най-малка величина, ние ще имаме вече особена култура, в която ще се влее новият живот. Ние сме минавали по много други пътища, но сега ще минем по новия път – по пътя на Любовта.

Животът трябва да се пречисти коренно, в него трябва да се внесе вътрешно преобразование. Аз не говоря за някаква революция между хората, а за вътрешна промяна, в която Бог ще преобрази целия строй, ще освободи хората от тяхната дребнавост, която им пречи да се разбират като братя и сестри. Който разбере това, ще го провери и ще се освободи от стария живот, от всички утайки на миналото.

Светът е велико училище за нас, а всички негови външни прояви, това са малки резултати, това е един излишък от света. Има друг свят, пред който вашият реален свят е само външна проява, външна сянка. Който умира, той започва да люби.

Аз желая тази мисъл да остане у вас доброволно, без насилие. Този ден е тържествен. Ние сме пред лицето на Бога и аз искам всеки от вас да разреши вътрешно този въпрос. Разрешите ли го днес, той е разрешен завинаги. Не го отлагайте за друг ден, а го разрешете днес, когато сте пред Божието лице. Господ казва: „Търсете ме, докато съм близо до вас".

И тъй, каквото и да правите отсега нататък, правете го заради Бога, заради Неговата Любов. Това изисква новото учение, това изисква новият живот от всички нас. Ние трябва да се различаваме от другите по това, че имаме един велик принцип, една велика идея, за която сме готови и на огън да ни турят, и на бесилка да ни повесят, и на кръст да ни разпънат – всичко можем да понесем.

Пожелавам ви, всички да носите запален светилника, който Господ днес ще ви даде. Като излезете от тук, всеки от вас ще види по един ангел. Помолете го да ви даде по един запален светилник и тръгнете по определения от Бога път. Вие ще ми кажете: „Учителю, къде е вратата на Новия живот?" Аз няма защо да показвам вратата на хора като вас, които са тъй учени. Има ли нужда да ви отварям Евангелието? Казвам ви: намерете 15 глава на Евангелието от Лука и четете. Всички знаете къде се намира този ангел. Райската градина не е извън човека, нито някъде на „Изгрева" – тя се намира в самия човек. Ангелът, когото търсите, е в тази Божествена градина, пред входа на която Бог постави два херувима с огнени мечове, за да пазят да не влизат грешните. На праведните Бог дава по един запален светилник и казва: „Вие можете да отидете в Рая, той е за вас".

Сега и аз ви казвам: идете в Рая, в Божествената градина, да се поразходите, да се срещнете с ангела и да се поразговорите!

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът". Затова Той дойде на

Земята. И ако досега сте ходили в тъмнина и сте били в безсъзнание, отсега ще ходите в светлина и със съзнание, ще служите на Бога с вътрешна Любов, по нов начин. Само така ще приемете Божието Благословение.

И тъй, аз ви поздравлявам днес със запалените светилници!

Каква е целта на школата? Целта на всяка школа е да сближи учениците по закона на Любовта.

Като ученици на окултна школа вие трябва да изучавате закона за смаляването. В древните окултни школи, първата задача, която се е давала на ученика, се е състояла в изучаване и прилагане закона за смаляването. Ученикът трябва да се смали, до дойде до точка, до най-малкото същество в света. Този път не е лесен, но без мъчнотии нищо не може да се постигне. Ученикът не трябва да търси лесен път. За да се справя лесно, той трябва да прибягва към музиката, като метод за трансформиране на състоянията си. Разумният път е пътят на най-малките разходи.

В тази Школа вие трябва да се научите да се ползвате от методите, с които природата работи. Както цветята използват слънчевите лъчи, така и вие трябва да използвате силите на живата природа. И тогава, кой за каквото е роден, това ще направи. Този закон важи и за организма на човека – всеки орган изпълнява специфична служба. Например, краката ходят, като същевременно носят общия товар на тялото; ръцете работят, хващат, вдигат, слагат разни тежести; очите гледат; учите слушат и т.н. Следователно всеки орган изпълнява специална функция. В това отношение всеки човек представя специален орган в общия организъм на природата, и той трябва да изпълни своята функция. Който намери мястото си в природата и разбере своето предназначение, той ще може правилно да изпълни своята функция, като част от великия Божествен организъм.

Някой иска да отвори прозореца: тегли прозореца, той не се отваря. Тегли втори, трети път, прозорецът пак не се отваря. Той започва да се нервира, да се гневи, да дърпа още по-силно, като че прозорецът е виновен за това. Преди всичко, прозорецът няма съзнание; той не може да разбере, че някой се дразни от него. Същото нещо може да се каже и за окултните сили: някои окултни сили са съзнателни, разумни, а други са полусъзнателни, неразумни. Като казвам, че едни сили са съзнателни, това показва, че те вървят в същата посока, в която и ние се движим. Неразумните сили пък се движат в посока противоположна на нашето движение. Следователно всеки трябва да знае, дали дадена сила върви в хармония с неговото развитие. По същия начин вие трябва да разглеждате дали вашите мисли, чувства и постъпки вървят в съгласие с развитието ви.

Мнозина казват, че окултизмът е опасна наука. Опасна е окултната наука, но за страхливите. За безстрашните хора окултизмът е безопасен.

Който иска да развива, да разработва своя ум, той не трябва да бъде тщеславен. Забелязано е, че хора, които са били повече усмивани, подигравани, са станали учени, поети, музиканти, а тия, които са били много хвалени, от които са очаквали нещо, са останали посредствени. Защо? Умът на последните не се е хранил добре, вследствие на което не е могъл да се развие. Затова, докато сте живи, бъдете глухи и за похвалите, и за укорите; като умрете, тогава слушайте, какво ще говорят хората на гробищата за вас.

Сега ще дам няколко правила, които трябва да се спазват от окултните ученици. Когато се намери пред прага на окултната школа, било като редовен, или слушател, ученикът трябва да знае следното:

1. Ако веднъж само се опита да коригира Абсолютното, Божественото, той се отстранява от класа.

2. Ако отсъства от клас без никакъв повод, без важна, неотложна причина, той се отстранява от класа.

Пред съвестта си и дълбоко в душата си, ученикът трябва да знае, важни ли са причините, които са го задържали да не отиде в школата. Определянето важността на причините абсолютно се предоставя на съвестта на ученика. Ученикът никога не трябва да лъже себе си. Ако се самоизлъгва, той сам по себе си, е вън от класа.

3. Който не изпълнява зададената работа в школата, той се отстранява от класа.

4. Ако двама ученика взаимно се нагрубяват, и двамата се отстраняват от класа. Абсолютно не е позволено на окултните ученици да се сърдят, да се карат помежду си.

5. Всичко, каквото става и се говори в класа, трябва да бъде тайна. Който се опита да изнесе навън нещо от това, което става в школата, той се отстранява от класа. Има неща, които не трябва да се изнасят вън от школата.

Едно от правилата гласеше: „Който се опитва да коригира Абсолютното, Божественото начало, той не може а бъде ученик". Това значи: не коригирайте природата в себе си! Който се е опитвал да коригира природата, той всякога е свършвал фатално. Няма изключение в това правило. Ако не вярвате, направете следния опит и ще се убедите в истинността на моите думи. Започнете да храните някои тревопасни животни с месна храна и в скоро време ще видите последствията от промяната. Значи, вие сте направили опит да коригирате природата на тия животни.

Ние започнахме лекцията с тайната молитва. Какво означава тайната молитва? Тя означава затваряне жиците на телефона, свързан със света. Когато се моли тайно в себе си, човек трябва да вземе свободно положение, да прекъсне всякаква връзка със света, да стане глух за всякакъв шум, за всички звукове вън и вътре в него. Молиш ли се тайно, затвори всички ключове, всички съобщения със света, за да не те смущават. И при това по-

ложение, остани сам, в размишление. Медитация и тайна молитва не е едно и също нещо. Те се различават. Обаче, вие сами трябва да намерите тази разлика. Тайната молитва подразбира повдигане на ума на човека към Бога. С други думи: тайната молитва подразбира отправяне погледа на човека към Слънцето – източникът на живота. Най-красивата молитва се заключава в това, човек да помисли за Бога като източник на живота.

Всички стари възгледи и разбирания за науката, за живота, представят голямо дърво, подобно на дъб. И ако вие не се отдалечите от корените на това дърво, каквато работа и да започвате, няма да успявате. Защо? Това дърво ще изсмуква соковете на вашия живот. Окултистите наричат това дърво „дърво за познаване доброто и злото". Ето защо, човек трябва да стои далеч от това дърво, за да може свободно и правилно да се развива. Това значи да ликвидира човек със своята карма. Кармата е дърво, което има свои нужди и желания: да расте и да се развива. Това дърво, което представя миналия живот в човека, трябва да се изкорени, да се замести с ново. Който се е опитвал да изкорени това дърво, той е разбрал, какво значи да изтръгва дяволския нокът от себе си. Рече ли да го изтръгне, вижда, колко много боли. Като види, че боли, той започва да го реже. Не, боли-не боли, този нокът трябва да се изтегли, да се изтръгне с корен. В това седи спасението на човека. Някой започва да тегли този нокът, но като го заболи много, той го оставя. По този начин той си създава по-големи болки. Който иска да бъде ученик, той трябва да изтегли този нокът изведнъж.

Казвам: ако не можете да изкорените това дърво във вашия живот, поне отдалечете се от него. И тогава, посадете новия живот, новите идеи, новите мисли далеч от старите. Значи, без да искате, едновременно ще водите и двата живота. При това положение, забелязвате как в дни на добро разположение, при благородство на вашето сърце, вие сте настроени към проява на красивото, на великото в себе си, готови сте да говорите истината; и обратно, в дни на неразположение и вие сами не усещате как езикът ви се подхлъзва и говорите или правите това, което не искате. И като останете сами, вие сте недоволни от себе си и се чудите, как се пададохте на известно изкушение. Това става и с млади, и със стари – с всички хора. Туй се дължи на стария живот в хората.

Индусите казват: без Учител не може, т.е. без Учител няма развитие. Според нас, Учителя е същество, което мисли. Следователно, ние излагаме същата мисъл в следната форма: без светла мисъл не може, без светла мисъл няма никакво развитие. Значи, който иска да учи, той непременно трябва да има светла мисъл, за да може да възприема. И тогава, истината ще бъде една и съща и за Учителя, и за ученика. В това положение способният ученик се нуждае от добър Учител, както и добрият Учител се нуждае от способен ученик. Този закон трябва да се прилага навсякъде в живота.

Според законите на окултната школа, ученикът сам създава своето щастие и нещастие.

Много окултисти правят погрешка като искат да ликвидират с науката. Те искат съвършено да отхвърлят официалната наука за себе си и да останат само с окултните знания. Обаче, като започнат това да отхвърлят, онова да отхвърлят, виждат, че нищо не им остава.Те мислят, че са дошли до центъра на своите знания, но се заблуждават. Всеки център представя планета на друг лост, който е свързан с много още системи, дето движението става по съвсем други закони.

В окултните школи учениците се домогват до съвсем други знания и схващания за Бога от тия на обикновените хора. Хората искат да дадат някаква форма на Бога, но питам: каква форма може да се даде на светлината? Светлината сама създава формите. По какъв начин светлината създава формите? Щом срещне някакво препятствие, тя създава вече известна форма. Така че, искате ли светлината да създаде някаква форма, поставете ѝ известно препятствие. Направете средата на вашите мисли по-рядка или по-гъста и те веднага ще претърпят пречупване. За учениците е важно да разберат отношенията си към целокупния живот, ролята си във великия Божествен живот, предназначението и задачата си като човеци, като същества, които са дошли на Земята да живеят.

Колкото и да сте свързани с този свят, каквото и да прави той, това не трябва ни най-малко да се отнася до вашия живот. Светът не трябва да ви препятства. Вие имате един заден вход, през който всякога можете да излезете. Главният вход обикновено бива затворен, но затова пък задният вход е всякога отворен. През този вход, именно, всеки може да излиза и да влиза, когато пожелае.

Едно време пророк Илия изкла 400 пророци, като мислеше, че ще освободи Израил, но не успя. Той не се уплаши от това, което направи, но се уплаши от една жена и избяга. След това трябваше да отиде в пустинята, да прекара там 40-дневен пост, да му покажат начин, по който светът може да се оправи. Той прекарал известно време в планината, сред канарите, дето се явила голяма буря, а после и огън, но Господ не бил нито в бурята, нито в огъня. Най-после той чул тих глас, т.е. гласът на Любовта, гласът на Бога. Едва тогава пророкът разбрал, че хората могат да се оправят само чрез тихия глас. Бурята представя метод, с който сегашните хора работят. Бурята представя сегашния живот на хората. Огънят, това са страданията, през които хората минават. Обаче, светът не може да се оправи нито чрез бурята, нито чрез огъня. Бурята може да разрушава канари, бурята може да корени дървета, но по никой начин тя не може да оправи света. Като чул тихия глас, пророк Илия затворил очите си и разбрал дълбокия смисъл на този глас. Сега и на вас, като на окултни ученици, обръщам вниманието ви

на тихия глас, да видите, какво той може да направи. Досега вие сте искали да бъдете силни като бурята и като вятъра, да покажете на хората кои сте и какво можете да направите. Обаче, ние искаме да ви научим тихо да говорите и да видите, какво можете по този начин да направите.

Представете си, че едного от вас изпратят в България някъде да образува окултен клас. Какво ще прави той? Като не знае друго, той ще потърси методи и правила от писаното в книгите по този въпрос. Ще отвори, например, книгата „Светлина върху пътя" и ще започне да чете: „Убий всяко желание в себе си!" Питам: като убиете всяко желание в себе си, какво ще остане от вас? Това е скрит превод на една окултна мисъл. Окултните истини не се превеждат буквално. „Да убиеш всяко желание в себе си" – това не подразбира физическо убиване, но обръщане към Бога. Ако една мисъл, едно чувство или желание отива надолу, към земята, обърни го в обратна посока – нагоре.

„За да се намери истината, сълзите на човека трябва да престанат от очите му, а краката му трябва да се измият в кръв." Които четат тези изречения, те мислят, че много неща са разбрали. Това са символи, на които трябва да се направи дълбок, вътрешен превод. Само така те могат да се осмислят и да принесат полза на човека. Ето защо, тази книга търпи щателен превод. Всички правила в нея трябва да се прекарат през сито, или да се поставят на дарак, да се раздрънкат. Тази книга е като нечиста вълна, която трябва да се раздрънка, да се разчепка косъм по косъм: нечистото да се отдели от чистото, прахът да падне долу и каквото остане от нея, да се предложи като чиста, доброкачествена храна за ума. В тази книга се срещат изрази, формули от астралния, от умствения свят, но снети на физическия свят, с езика на Земята, те представят нещо смесено, оборкано, каквото е попската яхния в живота на съвременните хора.

Казват например, че окултната наука не била за младите. Не е така. Според мен, точно обратното е вярно. Защо? Защото младите имат по-силна индивидуалност от старите. В това отношение, бедните, простите са по-силни от богатите, от учените, от религиозните. Те видимо само са бедни и прости, а всъщност вътрешно представят богати полета, с добре разорана и разработена земя. Ето защо, в сегашните времена, напредналите същества се въплътяват, именно, между бедни, прости хора. Туй не е абсолютно така, но в повечето случаи се забелязва това нещо, защото по този начин невидимият свят иска да повдигне слабите, сиромасите и простите хора в света. И тъй, напредналите същества се въплътяват повече между сиромасите и простите хора, а ненапредналите – повече между привидно богатите и учените. Значи, в младите се въплътяват по-силни духове, затова, те трябва да се занимават с окултизма. По тази причина младите бягат от черковите. Те са смели, решителни, лесно ликвидират със старите форми.

Много от старите не разбират правилно живота, и затова казват на младите: „Едно време и ние бяхме като вас, но ето, остаряхме. Ще дойде ден, когато и вие ще остареете и ще се примирите с условията на живота.“ Не, който се примирява, той не може правилно да се развива. Няма с какво да се примирявате. Старите казват: „Като поживеете, тогава ще разберете нещата“. Няма какво да разбирате. Ако влезете в някоя локва, какво ще разберете? Ще разберете само това, че в локвата има тиня, кал. Ако влезете в някоя кръчма и пиете, какво ще разберете? Че сте се напили. Какво знание има в тия неща? Да се окаляш, да се напиеш, в това няма никаква наука, никаква философия. Старите все продължават: „Нищо, ще поживеете малко, и ще разберете живота“. За какъв живот говорят те? За живота на калта или за живота на пиенето, или за живота на грабежите и убийствата? Щом дойде до този живот, кажете си: „Ние знаем този живот, опитвали сме го някога, нищо ново няма в него. Ние искаме сега да научим новия живот, който не познаваме.“ Който мисли по този начин, той е млад, който не мисли така, той е стар. Старостта и младостта не седят в годините на човека, но в начина, по който той мисли.

Най-важната идея за вас е да си помагате взаимно. В това седи новото учение: взаимно помагане! Когато някой падне духом, всички трябва да му се притекат на помощ със своите добри мисли и желания. Какво правят сегашните хора? Като видят, че някой млад се е обезсърчил, паднал духом, те искат да го убедят да влезе в света, да се поразвлече, да стане щастлив. Това е заблуждение. Хората трябва да знаят, че светът не е единственото място за развлечение. Животът не се изразява само по един начин. Всяка душа носи щастието в себе си. Ако живеете според великия закон на Любовта, като влезете в света, който не е готов за тази Любов, вие ще предизвикате в него, в неговите силни индивиди, условия да се прояви егоизмът, т.е. човешкото „его“. При други условия, обаче, между готови души, Любовта създава красив свят, свят на възвишени, чисти отношения. А сега, със светлината, която съвременните хора носят в себе си, човек се вижда принуден да се затвори, да се огради, като счита, че неговото положение в света е опасно. И наистина, днес всички хора са затворени. Мнозина мислят за себе си, че като ученици на окултна школа, са по-слаби от другите. Не е така. Силата не е външно качество.

Ще се самонаблюдавате, без да се критикувате. Критиката не е нищо друго, освен гложденe, а гложденето е качество на гъсениците. В този смисъл, критиците наричаме „психологически гъсеници.“ Ще се самонаблюдавате, ще констатирате промяната и ще я изложите, без никаква критика. Като видите някоя своя погрешка, вие казвате: „Лош човек съм аз!“ Щом казвате така, вие правите още една погрешка: първата погрешка седи в това, което сте направили вече, а не сте го изправили; втората погрешка седи в критиката.

Следователно, щом направиш една погрешка, заеми се да я изправиш. А туй, че си лош човек, това е качулка, без която може да мине. Ако кажеш, че си добър човек, това е друга качулка.

Гледам, в някои от вас има същата слабост, каквато и в заека. Те влязат в окултната школа, постоят малко и после казват: „Тази работа не е за нас, младите, друго ще изберем". Какво ще изберат? Каквото всички хора. И после? След 40, 50, 60, 80 години ще ви занесат на гробищата, дето ще видите, че всички философи, всички учени и прости, всички бедни и богати, еднакво са разрешили въпроса за живота. Всички имат по един кръст и по една надгробна плоча, на която, ако заминалият е стар, пише: „Тук почива 80-годишен старец, умрял в напреднала възраст". Ако е млад, пише: „Тук почива един млад и зелен човек, не вкусил още от благата на живота". Тъй пишат живите. За окултния ученик има неща по-съществени и от самата наука. Съвременната наука не е смисълът в живота, тя е само едно средство, за да се дойде до една по-велика цел. Апостол Павел казва: „Отчасти знаем, отчасти мъдруваме".

В окултната школа могат да пропаднат не само начинаещите окултни ученици, но даже и високонапредналите. Много ангели, които следвали окултни школи, са пропадали на изпити, вследствие на което и до днес още продължават да слизат на Земята, да учат ония уроци, които на времето не са могли да научат. И те, заедно с всички хора, се движат между Божествения и човешкия живот, между доброто и злото в света.

Аз спазвам следното правило: не мога да закова две дървета във форма на кръст. Защо? Може да кажете, че това е суеверие. Не, кой и да е ученик, който изучава окултната наука, никога няма да закове две дървета на кръст. Често, вие с пръстите си правите един кръст, подавате го някому и казвате: „Целуни го!" Не, кръстът е най-голямото противоречие в света. Ако кръстът в извести случаи има някакъв смисъл, то е по особени съображения. Двете линии в кръста имат смисъл дотолкова, доколкото имат и скалите, облечени в зеленина. Кръстът показва едно грешно, дисхармонично състояние в природата. В окултната наука кръстът е място на падение, мъчение и страдание. Кръстът и ред други символи представляват езикът на природата.

Никой от вас не трябва да се обезсърчава, нито да се съблазнява. Озлобяват се старозаветните, съблазняват се новозаветните, наскърбяват се праведните, а ученикът винаги се радва на противоречията, които среща в живота си. Той знае, че всяко противоречие е една велика задача в живота му, която той трябва да разреши. Тия противоречия не са само факти, както някои ги наричат, но те са резултат на всички четири вида живот, които текат в нашия организъм. Старозаветният живот тече в нашите жили, в дебелите черва. Вие не можете да се избавите от него. Следователно той носи ред

противоречия в себе си, от които вие не можете да избягате. Новозаветният живот тече във вашите дробове, простира се и във вашата симпатична нервна система, в слънчевия ви възел. Животът на праведния обхваща долните пластове на мозъка, а животът, който обуславя пътя на ученика, тече във висшите слоеве на мозъка. Той е заел най-хубавото място. Затова този живот представлява идеалното в човека.

Във втория стих на този Псалм се казва: „Като многоцветното онова миро на главата, което слизаше на брадата Ааронова". Всеки от вас има брада, но под брада не се разбират само космите, както някои мислят. На брадата, наистина, растат косми, но космите не съставляват брадата, те са само нейно проявление. Долната челюст, която е лост на човешката воля, всъщност тя съставлява брадата. Значи лостът, чрез който човешката воля си служи, това е брадата. И тогава вие ще разбирате, че се говори за миро, което слиза именно върху този лост на човешката воля. Ако вие разбирате, че мирото слиза по космите на човешката брада, знайте, че с това нещо човек не може да се благослови.

Старозаветният човек иска почитание. Новозаветният човек иска почитание. Праведният иска почитание. Единственият, който не иска почитание, това е ученикът. Когато човек престане да иска почитание, той става ученик.

Аз зная, много от вас са бедни, много от вас са болни, много от вас са невежи, много от вас имат недъзи, много от вас са прости, не са учени – всичко зная. Казвате: „Учителя не знае ли всичко това?" Зная, и защото зная, показвам ви пътя, по който ще намерите това богатство, показвам ви мястото, отдето можете да го вземете. Казвате: „Учителю, ела с нас, дай ни от този хамбар!" Ние с крини не даваме. Ние жито на тегло не мерим. Всеки ще бъде абсолютно свободен, ще отиде сам и ще си вземе колкото му трябва. Всеки трябва да бъде искрен, да знае, че това учение има приложение.

Новата идея за Бога ще бъде тази: туй, което уравновесява вашите мисли, е Бог. Туй, което уравновесява вашите чувства, е Бог. Туй, което уравновесява вашите постъпки, е Бог, Който е вътре във вас. Това е Любовта, която внася равновесие у вас. Под думата „Любов" в дадения случай разбираме това, което уравновесява вашите мисли и постъпки. Туй, което не уравновесява, то може да бъде всички друго, но е е Любов. Може да минава за любов. Или идеята за Бога от чисто научно гледище: туй, което уравновесява моята светлина, прави света понятен за мене, туй, което уравновесява моите чувства да добивам равновесие, да обичам всички хора или във всеки един случай да зная как да постъпвам, да бъда в хармония с цялата природа, то е Бог. То е мярката. В този смисъл Бог е онази вечна мярка, която подтиква нашия ум, нашето сърце и нашата воля към онази хубава дейност, за да развием онова, което Бог е вложил в нас. Човек е щастлив и здрав само тогава, ко-

гато реализира ония начала, които са вложени в него – таланти, ум, сърце, когато дава простор на своята душа и на своя дух.

Станете!

Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът!

Само светлият път на ума, само светлият път на сърцето, само светлият път на волята водят към Бога!

Правият ъгъл, който се образува в буквата „Щ“, показва пътя, по който се движи щастието.

ЩАСТИЕ

Няма човек в света, който не търси щастието. Кой не търси щастието? Обаче, кой е законът за постигане на щастието? Преди всичко човек трябва да вярва в постижимото. Аз употребявам думата „постижимо“ в широк смисъл. Само постижимото е реално. Когато някой казва, че има непостижими неща, това показва, че този човек е неразумен. За неразумния човек има непостижими неща, за разумния – всички неща са постижими. За онзи, който обича знанието, нещата са постижими. Ето защо, рече ли човек, че има непостижими неща, значи на него му липсва нещо. Следователно всички несгоди в живота на хората показват, че в даден случай им липсва нещо.

Докато мравката не излезе от своята форма, тя не може да се весели като човек. Тя винаги ще си остане в същата форма. Докато мравката живее в мравуняка, тя ще носи шушулки от дърветата, ще прави купчинки от тях и ще мисли, че в това се състои смисълът на живота. Понякога човек е смешен: направи си една малка къщичка с два прозореца и една врата и почва да я обикаля, да смята, колко сламки трябва да донесе в къщи. Той ще събере всички сламки от овцете и с тях ще си напълни един юрган. Всяка сламка представлява косъм от вълната ѝ. После ще си направи една дреха от тези косми и ще каже: „Красива е моята дреха“. Най-после, той ще облече дрехата и ще мисли, че е ангел. Такива са вашите разбирания. Утре дрехата ще се скъса и той ще плаче за сламките, които е събирал. Питам: какво щастие може да съществува при такова разбиране на живота? Щастие, което зависи от сламките, не е истинско щастие. Щастието се постига при пълно и дълбоко разбиране на живота. „Защо животът не е щастлив?“ Има причина за това. Тази причина е фон, сянка на бъдещото разбиране.

Какво правят съвременните хора? Те често пренебрегват свои малки пориви, мисли и желания и след всичко това очакват щастие, големи успехи и постижения. Някоя млада мома фантазира, мечтае да дойде отнякъде един царски син, възседнал на кон и да се ожени за нея. Един ден тя решава да избяга от дома си и отива в гората с надежда да дойде царският син, да я

спаси. Обаче, какво излиза в заключение? Тя отива в гората, обърква пътя и дохожда да я спаси не царски син, възседнал кон, но овчарски син, възседнал магаре. Момата си казва: „Откъде дойде този овчарски син? Аз очаквах царски син, но останах изългана.“ Тази млада мома се счита нещастна, защото не разбира дълбокия смисъл на нещата. Като не разбира, тя криво го тълкува и с това се натъква на ред нещастия. В случая магарето представлява царският син, когото момата очаква, а овчарският син представлява малкото, красиво чувство, което е възседнало царския син. Вие можете да сложите един скъпоценен камък в дървена кутия, а едно зрънце от леща в златна кутия. Кое бихте предпочели: скъпоценния камък в дървената кутия или лещеното зрънце в златната кутия? Разбира се, скъпоценният камък струва повече от дървената кутия, както и златната кутия струва повече от лещеното зрънце, но ако преживявате една гладна година, от лещеното зрънце все пак може да сварите нещо, да уталожите глада си, догато златото и скъпоценният камък не могат да ви помогнат. Лещеното зрънце може да се посади и за няколко месеца да даде плод, който ще ви спаси от глад в гладната година, а златната кутия и скъпоценният камък никой не иска да купи. От златната кутия можете да направите пръстени, обици и други украшения, но кой ще ги купи тогава?

Щастие по наследство не иде. То не може да се даде. Щастието е нещо, което трябва да се добие с усилието на човешката воля. Щастлив може да бъде онзи човек, който е свободен от всички свои желания и странични мисли. Богатство, сиромашия, смърт, раждане, добро и зло, не могат да му влияят. Щастието в този случай е по-високо от всички противоречия, които съществуват в човешкия живот. Ти търсиш нещо, което го няма. Казвам: щастието е извън злото. Щастието е извън омразата. Щастието не е в богатството, щастието не седи в доброто – защото ти тогава ще се заблудиш, че си добър. Щастието не отрича доброто, нито злото – това са условия за един по-добър живот. Когато щастието дойде, ти примиряваш всичко. Ти впрегни положителните и отрицателните черти в човека и ги примири. Щастлив е онзи човек, който е примирил всички противоречия, които съществуват в неговата душа. И тогава ние, като разглеждаме съвременния живот, гледаме дърветата и казваме: ако тия дървета биха станали хора, ако всички млекопитаещи биха станали хора, ако всички птици биха станали хора, ако всички риби биха станали хора, щеше ли да има щастие на земята? Вие се благодарете, че растенията не могат да станат хора; благодарете, че животните не могат да станат хора; благодарете, че и птиците не могат да станат хора и благодарете, че вие самите сте станали хора. Защото, до известна степен, растенията спират щастието. Щастието е в туй, което хората постигат. Те го постигат заради растенията, те го постигат заради животните, постигат го заради птиците – заради цялото битие. Ако човек се повдига, той изразява

вече стремежа, копнежа на всички същества. Те намират израз у него. И тогава, щом си щастлив, ти не може да имаш в природата неприятности, нещастия – защото всичко това се примирява.

Щастието в света седи в оная връзка, която човек може да направи с живата природа, с разумната природа – колективно съзнание на възвишените същества. Като влезете между тях, само тогава ще почувствате какво нещо е възвишеното, хубавото – истински хубавото, а не онова, което се постига с умовете и със сърцата. Като влезеш, няма да бъдеш неспокоен. Тогава цялата вселена ще бъде училище - място за радост и веселие.

Вие грешите в следното: търсите вашето щастие там, дето никога няма да го намерите. Едно растение търси своето щастие в почвата; рибата търси своето щастие във водата; птицата търси своето щастие във въздуха. Човек къде търси своето щастие? Човек трябва да търси своето щастие в мисълта. Той живее в един широк мисловен свят, а ние търсим щастието тук и там. То ще дойде като едно течение в нашия живот и ние трябва да го предадем на хората. Първото нещо – човек трябва да се уповава на мисълта. Както рибата се уповава на водата – на хубавата вода, както птицата търси чистия въздух, както растенията търсят хубавата почва, така и човек трябва да търси мисловния свят, в който той живее.

Всеки, който работи за общото благо, е на добрия път. Защото човек сам за себе си е малък. Човек е прекалил в своя индивидуален живот, макар че този живот е мярка, с която могат да се измерват постиженията. Той е стигнал до крайния предел. Наистина, индивидът е крайният предел на Божиите творения в света. Той е една мярка. Но ако с тази мярка човек започне да мери всеки ден и постави себе си в условията на света, нищо няма да му дадат! Ти не мисли, че с богатството можеш да бъдеш щастлив, не мисли, че с многото знание може да бъдеш щастлив, нито че със силата си можеш да бъдеш щастлив! Щастието се крие в ония благородни отношения, които трябва да имаш със своите братя, в онова дълбоко вътрешно разбирателство с тях. Ти можеш да бъдеш щастлив, само ако всички те разбират и те обичат. Под думата „щастлив“ разбирам само едно: ако Бог те обича чрез всичките хора – само така можеш да бъдеш щастлив. Или, другояче казано: Бог чрез всички разумни хора изпитва богатите, изпитва ученните, изпитва и простите. Всички онези, на които съзнанието е пробудено, те се изпитват, понеже са в един клас – тъй както се изпитват учениците в училището.

Щастието на човека зависи от неговия ум. Минава едно дете, проси от няколко души, никой нищо не му дава. Върви замислено това дете. По едно време вижда една госпожа, пада ѝ кърпата. То взима кърпата и ѝ я подава. Тя го поглежда, вижда нещо хубаво в него и казва: „Ела с мене“. Ако не беше паднала кърпичката, тя нямаше да му отвори път за цял живот. Ти каз-

ваш: „Една кърпа“. Повдигни я, дай я на тази богата жена, тя ще ти отвори живота. Тази паднала кърпа е падналата доброта. Дигни я в името на Бога и я дай. Ще се оправят твоите работи. Тогава господарят ще те похвали, че разумно си постъпил.

Всеки човек иска да бъде щастлив, без да знае на какво се основава неговото щастие. Щастието на цялото човечество се гради върху нещастието на всички растения, животни, млекопитаещи. Ние се храним от тия растения и млекопитаещи. Всички живи същества на Земята, с малки изключения, са нещастни. Ние говорим за свобода, за това - за онова, но всички пъшкат под тежестта едни на други – навсякъде съществува робство. И всички казват: „Защо съществува тази голяма неправда в света?“ Кажете ми, де е правдата в света? Както и да се изяснява, въпросът си остава все един и същ, т.е. въпросът си остава такъв, какъвто си е. Този въпрос не трябва да се изяснява, защото ще се породят спорове, понеже едни поддържат едната страна, другите поддържат другата страна. Ако речете днес да обясните истината, вие ще станете еретик. Ако искаш някога да докажеш истината, ти ще си създадеш голяма беля. Ако влезеш в съдебната зала да свидетелстваш, че еди-кой си има да дава на еди-кого си, на едного ще угодиш, на другиго ще станеш неприятел.

Питате, защо Господ ви е създал. Да ви кажа защо. Той ви е създал, за да разнесете светлината Му по света. И не само светлината, но да разнесете и топлината и силата Му. Значи, задачата на човека е да разнесе Божията светлина, Божията топлина и Божията сила по света. След като си свършил тази работа, тогава ще ти дадат един хубав обед. Ти напълно заслужаваш да ти дадат едно хубаво ядене. Когато човек умре, иде в другия свят, или казано с други думи, разнесъл е светлината, топлината и силата, дават му отличен обед. Туй, което хората наричат щастие.

Някой пък мечтае да бъде щастлив. Ти щастието още не си го опитал, а го търсиш. Ти не знаеш още какво е щастието. Някой казва, че щастието е във вечния живот. Кой е опитал вечния живот? Какво има зад вечния живот? Ти не разбираш обикновения живот какъв е, пък мислиш зад вечния какво има. Няма никакъв смисъл да се занимаваш с такъв въпрос – то е все едно да питаш какво има зад сладкото – без да си го опитал. Зад сладкото има горчиво. Зад горчивото? Сладко. Зад сладкото? Горчиво. А после? Само невежите задават такива въпроси.

Вземете тона на щастието. Кой е тонът на щастието? Тонът на щастието не можете да вземете, но тонът на дрехата му ще вземете.

Ще ви кажа сега: обичайте, за да бъдете щастливи. Няма да ви кажа: обичайте, за да ви обичат.

Приложете Божия закон: обичайте безвъзмездно, за да бъдете щастливи.

Направете най-малкия опит да се примирите с това, което Бог ви е дал. Не да се примирите, но да видите добрата страна на сегашния ви живот. Да видите защо Бог ви е поставил в това положение, в което сега се намирате. Мъжът не разбира защо е мъж и жената не разбира защо е жена; децата също не разбират защо са деца. Младата мома не разбира защо е мома; младата мома или момъкът търсят своето щастие, а намират нещастие. Всеки, който търси щастие, ще намери своето нещастие. Вярвайте, че сте щастливи. Младият да си остане винаги млад и старият човек да си остане винаги стар. Силният да си остане винаги силен. Той да не търси силата си отвън. Това е истинското разбиране на живота. Иначе няма никакво разрешение. Вие никога не можете да заставите едно същество да ви обича. Ако ви обикне, има причини за това. И ако се премахнат тия причини, ще престане и неговата любов.

Всички нещастия идат по единствената причина, че всякога след една възвишена мисъл, след едно възвишено чувство, които са ви открили, вие се отказвате от тях. И след това как да не дойде голямото нещастие? Затова единственото нещо, което може да спаси хората, е да се дава ход на хубавите мисли, на хубавите чувства и да се прави всичко възможно те да се реализират. Не се отказвайте от доброто, което ръката ви иска да направи. Дойде някой просяк – дай му нещо, не го пъди. Ти го изгониш, той драсне кибритена клечка и ти запали плевнята. Дай му нещо, за да те благослови Господ, и кажи: „Друг път ще ти дам повече". Често сте много дребнави и казвате: „Ако на този дам, на онзи дам, какво ще остане?" Че колко души най-много може да те срещнат? Сто ли? Едва ли ще те срещнат двама или трима просяци – два-три лева ще дадеш. Ти си представяш, че всичките просяци ще дойдат!

Начинът, по който е бил граден светът, е временен. Онзи строй, който сега имаме, е съграден в миналото, бил е погребан в миналото, но за един бъдещ строй природата счита сегашното положение като незадоволително. И природата почти е затворила своите витрини и сега прави рекапитулация, приключва сметките си. При това приключване хората искат да бъдат щастливи. Не могат да бъдат щастливи, понеже има изплащане. Каквото си дал и взел - всичко се изплаща. При новата фирма, в бъдеще, не може да има даване и вземане. Ако някои от вас искате да бъдете щастливи, това е невъзможно, защото късно сте дошли. Не искам да ви обезсърчавам. Най-дебели дрехи ви трябват, сняг ще има, вятър, безпаричие, болести, тъмнина, смущения отвътре и отвън, свещи ще ви трябват за вечерно време. Това са и буквални, и иносказателни работи, които трябва да превеждате. Не може без иносказателни работи, без иносказание не може. Всяка математическа формула – това е иносказание.

Щастието ти е в доброто разположение, в светлината на съзнанието ти.

Не търси щастието отвън. Който се е събудил веднъж, търси щастието вътре у себе си. Ако си здрав, ако имаш светъл ум, чисто сърце, благородна, силна воля, ти си щастлив.

Човек може да бъде щастлив, когато езикът му не е много дълъг, когато не се сърди, не се кара, не се гневи, когато не е ревнив.

Съвременните хора се стремят към щастие. И вие, като тях, търсите щастие. Какво по-голямо щастие можете да очаквате от това, да дойдете до положение да се справяте със своите отрицателни мисли, чувства и състояния? Виждате градината на вашия съсед, пълна със зрели плодове. Той се счита щастлив, че като обере плодовате си и ги продаде, ще подобри материалното си положение. Какво ще кажете за това щастие, ако чуете, че през нощта влезли апаши в градината му и обрали всичките му плодове? Щастие, което всеки може да отнеме, не е истинско. Ние наричаме истинско щастие само онова, което остава с човека при всички условия на живота му. Щастлив е онзи човек, чиито мисли, чувства и желания вървят всякога с него.

Като е дошъл на Земята, човек носи със себе си всички условия и възможности да бъде щастлив. Въпреки това, той казва, че е нещастен. Защо е нещастен? Защото не живее правилно. Той е нарушил хармонията на своя организъм, нарушил е законите, които го управляват и търси причините за своето щастие и нещастие вън от себе си.

В света самотия няма, защото навсякъде прониква Бог. Там, където мислите, че никой няма, там е Бог и ви наблюдава. Когато мислите, че сте сам, там е Той. А където е Той, всичко успява. Там, където мислите, че никой няма, там е най-сигурното място за вас. А където много са събрани, там ще и дойдат всички страдания. Когато останете сами, ще дойде вашето щастие.

Щастието на човека не е на Земята. Елементите на щастието са на Земята, но самото щастие, като нещо цяло, не съществува на Земята.

Ако в продължение на една година държите в съзнанието си някой наистина щастлив човек, силите, които работят в него, ще потекат и към вас. Задачата на всеки човек е най-напред да се свърже с Бога и Божията Любов да потече чрез него. Вдъхновението на хората иде от посещението на ангелите, на възвишените същества.

Въпросът за даването оставям на вас, всеки сам да го реши. Всеки сам трябва да реши да дава или да не дава. Всеки извор, който има изобилно вода, постоянно дава. Щерната дава временно и по-малко вода. На вас оставям да се определите: щерни ли ще бъдете, или извори.

Не заставяйте камъка да върви по пътя на водата. Камъкът да седи на своето място. Имайте характера на камъка, който казва: „Аз съм стол, на който всеки може да седне да си почине“.

Не заставяйте водата да върви по пътя на въздуха. Водата да върви по своя път. Имайте характера на водата, която постоянно тече, движи се, на всички дава, никого не чака. Когато искате да помогнете на някого, не чакайте благоприятни условия, както и водата не ги търси.

Не заставяйте въздуха да върви по пътя на силите. Въздухът да върви по своя път. Имайте характера на въздуха. Когато иска да помогне на задушаващия се, въздухът веднага му се притичва на помощ.

Не заставяйте силите да изменят своят път. Силата кара човека да мисли, да чувства, да действа.

Това са новите правила, които трябда да следвате. Ако ги следвате, ще близнете от щастието, което търсите. Ако не ги следвате, ще пиете пелин, от който ще се вгорчите. За да се освободите от горчивината, трябва да я повърнете назад.

И тъй, бъдете чисти, свети, силни и пълни с Любов, ако искате хората да ви обичат. Днес всички хора са кандидати за Любов, т.е. всички искат да бъдат обичани, но трябва да знаят, че само съвършеното се обича. Несъвършеното не може да се обича. Ценна е светлината, ценна е чистата вода, ценен е чистият въздух, ценна е Любовта. Какъв смисъл има в безлюбието? Или какъв смисъл има в тъмнината? Какъв смисъл и цена има нечистата вода? Смисълът на живота се заключава в това да обичаш, а не да те обичат. Добре е да те обичат, но още по-добре е да обичаш. Който обича, той е щастлив, той е господар. В това отношение пръв Бог е дал пример. Той обича всички, затова е господар на света. Какво се иска тогава от нас? От нас се иска да обичаме, както Бог обича. Той е създал света, за да изяви своята Любов и да ни покаже как да обичаме. Да питате какъв е смисълът на живота, това е ваше право. И като питате, трябва да си отговорите: „Смисълът на живота е да любим". Това е началото на живота. Тази е философията на моя живот. Щом започнат хората да ме обичат, моята работа е свършена. Щом аз започна да обичам, моята работа е в началото. Започна ли да работя, аз съм щастлив. Изучавайте живота и ще видите, че тази философия е права. Когато хората ви обичат, вие се вкисвате. Когато вие обичате, щастливи ставате.

Всички искат да знаят защо са нещастни. Много просто: вие сте нещастни, защото хората ви обичат. Докато ви обичат, а вие не обичате, всякога ще бъдете нещастни. Ако искате да бъдете щастливи, трябва да обичате. Да обичаш, това е Божествено. Да те обичат, това е човешко. Любовта е основа на живота, обаче началото на живота започва от момента, в който ти проявяваш своята Любов. Краят на живота настъпва в момента, когато хората проявяват Любовта си към тебе. Тъй щото не желайте хората да ви обичат, да не дойде преждевременно краят на вашия живот. Ако двама души се обичат отвън, те никога не могат да бъдат щастливи. Следователно искате

ли да бъдете щастливи, търсете вътрешната, а не външната Любов. Този е правият път в живота.

И тъй, дръжте в ума си мисълта, че силата на човека зависи от Любовта му към Бога. Щом имате тази Любов в себе си, вие ще разберете, че и най-малкото семенце ще стане един ден велика душа, проводник и служител на своя Създател. Днес хората са нещастни, не се разбират помежду си, защото не служат на първата Причина. Въпреки това те очакват тя да ги обича. Днес светът се нуждае от работници, служители на Великото дело, носители на щастие за всички живи същества. Следователно искате ли да бъдете щастливи, спазвайте първата и най-голяма заповед: „Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичката си душа, с всичката си сила, с всичкото си сърце и всичкия си ум, и ближния си като себе си“. Дръжте тази Любов непреривно в себе си, за да става правилна обмяна между Божията и вашата Любов. Колкото по-чиста, по-безкористна и по-възвишена става вашата Любов, толкова по-голяма е възможността да познаете Онзи, който ви обича. Той постепенно ще ви се открива и вие ще започнете да виждате еднакво ясно както отвън, така и отвътре.

Щастието вие го носите в себе си. То зависи от вашия организиран ум, от вашето организирано сърце и от вашата организирана воля, остава само да използвате тези условия.

Даден ви е въздух да дишате, дадена ви е светлина да възприемате, даден ви е език, с който може и сладко да говорите.

Има периоди в живота на човека епохални, през които Божественото в него се пробужда. Преди това време всичко друго е било само предисловие, подготовка на това, което се готви да дойде. Тези периоди наричаме „възходящи“. През това време човек се усеща мощен, силен, мисълта му работи усилено. От сърцето му блика радост и веселие. Паралелно с този период настъпва и друг – „низходящ“, в който се случват големи неприятности и нещастия на човека. Който не може да използва първия, възходящия период, той ще попадне в низходящия. За тези два периода Христос казва: „Работете докато е ден“. Ето защо съзнанието на човека трябва да е будно, за да използва времето, когато щастието го следва.

При добрия живот няма никакво съмнение, безверие, недоволство. Човек е доволен. Във всичко което става, той не вижда противоречие. Такъв човек аз наричам „човек на щастието“.

Когато човек е добър, той е щастлив. Доброто е храна за сърцето. Без добро човек не може да бъде здрав и щастлив. Човешкото сърце се развива и усъвършенства само чрез доброто. Животът минава през доброто. Без сърце живот не съществува.

Не оплитайте сърцето си със сърцата на другите хора, не се влюбвайте!

Любете, без да се влюбвате. Не залагайте сърцето си. Сърцето е капитан, който за нищо на света не трябва да се залага. Само Бог има право на нашето сърце, затова Той казва: „Сине Мой, дай ми сърцето си, да го очистя, да положа в него Моя закон".

Добродетелите са дреха, облекло на щастието. Правите мисли пък са къщата, в която щастието живее. Следователно, който може да бъде щастлив, той трябва да бъде облечен с красива и мощна мисъл.

Само онзи човек може да бъде щастлив, който живее в Божествения свят, т.е. който разбира живота по форма, по съдържание и по смисъл.

Съвременните хора се запитват защо идат страданията. Много просто – страданията са огън, на който човек се пече. Докога ще се пече? Докато светне и стане бял. „Защо трябва да страдам?" За да станеш добър проводник. Колкото по-лош проводник е човек, толкова по-голямо е желанието на природата да го направи добър проводник. Щом пусне ток към този човек, той започва да свети. Човек страда главно по две причини: когато не иска да даде път на силите в природата да се проявят и когато природата не му дава това, което той желае. Тя поставя до устата му това, което желае, и щом отвори уста да го приеме, тя веднага го дръпва. Желанието на природата не е да застави човека да страда, но да го направи щастлив. Той не може да бъде щастлив, докато не стане проводник на енергиите в природата.

Какво представя щастието? От научна гледна точка щастието не е нищо друго, освен повдигане на съзнанието на по-високо стъпало, при което човек излиза от старите традиции и разбирания за живота. Не само хората живеят по традиции, но и животните. Например, вълкът по традиция дави овцете; овцата по традиция пасе трева. От научна гледна точка да пасеш трева не е нищо друго, освен косене на трева. Овцата коси тревата и я събира на едно място. Един ден, когато овцата се превърне на човек, как ще проявява старата си традиция? Човек не пасе трева, но от време на време се навежда, откъсне си малко тревица и продължава пътя си. Това е остатък от традицията на овцата. Понякога човек къса цветя и ги мирише; това е остатък от желанието на птиците да чистят клюна си в цветята. Като чистят клюна си, те късат цветята.

Като се наблюдава и изучава, човек може да познае отде иде началото на някои негови прояви и традиции. Човек има желания, чрез които се проявяват традициите. С някои от тия желания човек се справя с години. Някои от страданията са естествени, а други – неестествени. Особено сега някои от естествените традиции са се превърнали в неестествени и безполезни. Много време трябва да мине, докато вълкът се откаже от желанието си да дави овцете. Тъй щото, помнете: човек може да бъде щастлив, когато във всички случаи на живота си е бил добър проводник. Яви ли се един случай в живота му, когато той не е добър проводник, щастието му изчезва.

За да запази щастието си, преди всичко човек трябва да знае как да възпитава тялото си, а също така мислите и чувствата си. Това е задачата на новото възпитание. Какви нови методи предлагат психологията и етиката за възпитанието на човека? Един от методите на новата етика за възпитанието е приложение на чистотата в широк смисъл: чистота на тялото, на ума и на сърцето.

Човек е дошъл на Земята да учи. Като ученик на живота, той трябва да се стреми към положителни знания, които могат да внесат в него дълбок, вътрешен мир. Ето защо, ние казваме, че задачата на човека е да познае първо себе си, а после – окръжаващите; да почне да работи първо със себе си, а после с ближния си. Да се нагърби с изправянето на света, това не е по неговите сили и възможности. Може ли човек да се грижи за прехраната на всички хора? Може ли той да си отговори на въпроса, какво става с умрелите и къде отиват те? Може ли той да държи сметка за живота на всички, които се раждат? Защо се ражда и защо умира човек? Каквото животът носи на човека, същото носи и смъртта. И животът, и смъртта едновременно носят известни блага и нещастия за човека. За някого смъртта е щастие, за някого – нещастие. За едного животът е щастие, за другиго – нещастие. Щастието и нещастието са относителни неща. От човека зависи да направи живота си щастлив или нещастен. Ако живее съзнателно и изпълнява Божиите закони, човек продължава живота си. Не спазва ли Божиите закони, човек съкращава живота си и става нещастен.

Я

ЯБЪЛКА

Веднъж наблюдавах две малки деца, около двегодишни, в две колички. Гледаш ги, хубави деца, ангелчета. На едното дали ябълка и то я държи. Другото го хвана за косата, раздруса го и му взе ябълката. Онова тури ръце на очите и започна да плаче. Плака, плака, пък по едно време протегна ръката си, хвана другото дете за косата, разтърси го и взе ябълката. Другото започва да плаче. Минаха се няколко минути. Мислят, че са разрешили въпроса. В какво се състои въпросът? В ябълката. Едното пита: „Кой ти е дал право да ядеш ябълката?“ Аз разсъждавам: като му дадоха ябълката, защо не я раздели с другото дете, защо не мисли като човек, който има морал? Разговорът продължава: „Ами ти като взе ябълката, защо не я раздели?“ Хваща го и го раздрусва. И двете плачат. Аз зная защо плачат. Ябълката е причината, нищо повече. И възрастните учат същия закон. Цялото правосъдие в света се свежда до разделянето на тази ябълка. Цялата съдба на човечеството днес се решава в една ябълка. Основата на съдопроизводството на всички спорове е все тази ябълка.

Вземете тая ябълка. Може ли да я разделите между всички?